PROTOKOŁY

z 6. sesyi VII. peryodu Sejmu krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem

w roku 1900/901.

Posiedzenie 1—16

od 18. grudnia do 21. grudnia 1900 i od 17. czerwca do 9. lipca 1901.

Przytem skorowidz ważniejszych uchwał i spis petycyj.

LWÓW.

Z PIERWSZEJ ZWIĄZKOWEJ DRUKARNI WE LWOWIE, UL. LINDEGO L. 4.

1901.

Skorowidz ważniejszych uchwał

zawartych w protokołach 6. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego.

(Liczby rzymskie oznaczają posiedzenia, liczby arabskie stronnice protokołów).

I. Z dnia 18. grudnia 1900.

II. Z dnia 21. grudnia 1900.

*

III. Z dnia 17. czerwca 1901.

IV. Z dnia 18. czerwca 1901.

V. Z dnia 21. czerwca 1901.

VI. Z dnia 24. czerwca 1901.

VII. Z dnia 26. czerwca 1901.

Str.

XIV. Z dnia 6. lipca 1901.

XV. Z dnia 8. lipca 1901.

XVI. Z dnia 9. lipca 1901.

SPIS PETYCYJ.

Wniesione po dzień 18. grudnia 1900.

1. L. s. 31. Marcinkowski Władysław, rewident i Lewartowski br. Aleksander, oficyał rachunkowy Wydziału krajowego przez Wydział krajowy, obaj o nadzwyczajną zaliczkę po 2.000 koron.

2. L. s. 32. Kułakowski Kazimierz, b. inspicyent gmachu sejmowego p. p. Wereszczyńskiego o jednorazową odprawę.

3. L. s. 33. Wydział powiatowy w Kamionce strumiłowej przez JE. Marszałka kraj. St. hr. Badeniego o odpisanie reszty datku deklarowanego przez Radę pow. na budowę drogi kraj. Lwowsko-Stojanowskiej.

4. L. s. 34. Krobicki Wiktor, rewident rachunkowy Wydziału krajowego p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę na koszta wydawnictwa: „Podręcznika o rachunkowości w gminach wiejskich“.

5. L. s. 35. Stowarzyszenie rękodzielników izrael. we Lwowie p. p. Goldmana o subwencyę.

6. L. s. 36. Towarzystwo Opieki nad Internatem dla ucz. c. k. Seminaryum w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o zasiłek na spłatę długu zaciągniętego na budowę Internatu.

7. L. s. 37. Urząd parafialny obrz. łać. w Wojniłowie p. p. Kl. Dzieduszyckiego o utworzenie i systemizowanie stacyi parafialnej w Dołhej wojniłowskiej.

8. L. s. 38. Goltentalowa Wiktorya wdowa po zastępcy dyrektora kraj. biura kolejowego we Lwowie p. p. Lubomirskiego o zaopatrzenie.

9. L. s. 39. Towarzystwo „Szkilna pomicz“ w Kołomyi p. p. Zajączkowskiego o subwencyę.

10. L. s. 40. Komitet Zjazdu I. lekarzy okręgowych we Lwowie p. p. Dąmbskiego o utworzenie funduszu emerytalnego dla lekarzy okręgowych.

11. L. s. 41. Nowosad Jan, syn ś. p. byłego stróża przy Wydziale kraj. p. p. Sawczaka o dar z łaski dla małoletniej siostry Stefanii.

12. L. s 42. Gmina miasta Krakowa p. p. Weigla w sprawie opodatkowania wyższego od spirytusu.

13. L. s. 43. Suchoń Aniela, wdowa po etatowym odźwiernym szpitala św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o stałe zaopatrzenie.

14. L. s. 44. Skibska Marya, wdowa po dyetaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o stałe zaopatrzenie.

15. L. s. 45. Koczyndyk Piotr, emerytowany nauczyciel ludowy we Lwowie p. p. Soleskiego o podwyższenie emerytury.

16. L. s. 46. Zarząd powszechnych wykładów uniwersyteckich we Lwowie p. p. Pilata o stałą roczną subwencyę na urządzanie wykładów na prowincyi.

17. L. s. 47. Towarzystwo „Biblioteka słuchaczów prawa“ we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

18. L. s. 48. Gm. Drabinianka pow. Rzeszów p. p. Stanisława Jędrzejowicza o zasiłek na wykończenie budowy murowanej szkoły ludowej.

19. L. s. 49. Sternalowa Emilia, wdowa po adjunkcie kasowym p. t. p. o dar z łaski.

20. L. s. 50. Malsburg Karol, prof. kraj. średniej szkoły rolniczej w Czernichowie p. p. Wodzickiego o nadzwyczajną zaliczkę w kwocie 4.400 koron.

21. L. s. 51. Towarzystwo im. T. Kościuszki w Krakowie p. p. Wodzickiego o subwencyę 30.000 kor. na budowę pomnika Kościuszki w Krakowie.

22. L. s. 52. Ruszkowska Helena we Lwowie p. p. Abrahamowicza o subwencyę na wyjazd za granicę w celu dalszego kształcenia się w śpiewie.

23. L. s. 54. Reprezentacya gminy miasta Lwowa przez p. Małachowskiego w sprawie zamierzonego podwyższenia kraj. opłat konsumcyjnych od wódki i spirytusu.

Wniesione po dzień 21. grudnia 1900.

24. L. s. 56. Piotrowska Rozalia, wdowa po dyetaryuszu Wydziału kraj. p. p. Skałkowskiego o dar z łaski.

25. L. s. 57. Dziubińska Wanda, wdowa po praktykancie rachunkowym Wydziału kraj. pt. p. o dar z łaski.

26. L. s. 58. Towarzystwo szpitala dla ubogich dzieci pod wezwaniem św. Zofii we Lwowie pt. p. o podwyższenie subwencyi za leczenie ubogich dzieci.

27. L. s. 59. Towarzystwo Bursy gimnazyalnej w Podgórzu p. p. Maryewskiego o subwencyę na budowę bursy.

28. L. s. 60. Galic. Towarzystwo weterynarskie we Lwowie, p. p. Goldmana o subwencyę w kwocie 600 K. na wydawnictwo „Przeglądu weterynarskiego“.

29. L. s. 61. Gmina Niestanice pow. Kamionka, p. p. Okuniewskiego przeciw niepodzielności gruntów włościańskich.

30. L. s. 63. Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków cerkiewnej gr. kat. dyecezyi przemyskiej, przez członka Sejmu ks. biskupa Czechowicza o stałą roczną subwencyę w kwocie 1.000 K.

31. L. s. 64. Dr. Flakowicz Józef adwokat kraj. w Sanoku, p. p. Trzecieskiego o subwencyę dla córki Heleny na dalsze kształcenie jej w rysunkach i malarstwie.

32. L. s. 66. Wydział galic. Towarzystwa leśnego we Lwowie, p. p. A. Potockiego o subwencyę na wydawnictwo „Sylwana“ na rok 1901.

33. L. s. 67. Mściwojewska Zofia, nauczycielka szkoły ludowej w Krzywczycach, p. p. Romanowicza o policzenie wszystkich lat służby do emerytury.

34. L. s. 68. Siostra Marya Humilianna, Felicyanka, przełożona Internatu kandydatek Seminaryum nauczycielskiego w Przemyślu, p. p. Dworskiego o subwencyę.

35. L. s. 69. Komitet dla Internatu kandydatów c. k. Seminaryum nauczyciel-

skiego w Samborze, p. p. Sozańskiego o subwencyę 24.000 K. na budowę internatu.

36. L. s. 70. Gmina miasta Sanoka, p. p. Jugendfeina o odpisanie zaległosci na emerytury nauczycieli szkół ludowych.

37. L. s. 71. Schneidrowa Antonina, żona inżyniera pomocnika kraj. biura mlioracyjnego we Lwowie, p. p. Rayskiego o wyznaczenie pensyi na czas choroby męża.

38. L. s. 72. Bittnerówna Anna, nauczycielka ludowa w Hłudnie, p. p. Urbańskiego o policzenie lat służby w drodze łaski.

39. L. s 73. Zgromadzenie SS. Służebniczek N. M. P. w Starej wsi pod Brzozowem, p. p. Gorayskiego o subwencyę na rozszerzenie nowicyatu.

40. L. s. 74. Wydział Bursy gimnazyalnej w Rzeszowie, p. p. A. Jędrzejowicza o subwencyę.

41. L. s. 75. Nauczyciele nauk elementarnych przy kraj. szkołach rolniczych p. p. Struszkiewicza o regulacyę płac.

42. L. s. 76. Aseńko Jan, młodszy nauczyciel szkoły 4-kl. męskiej w Kołomyi, p. p. Witosławskiego o policzenie lat służby do emerytury.

43. L. s. 77. Przytulisko uczestników powstania z r. 1863/4 w Krakowie, p. p. Klemensiewicza o stałą roczną subwencyę.

44. L. s. 78. Oddział przemyskiego Towarzystwa gospodarskiego, p. p. Wł. Czaykowskiego w sprawie regulacyi i zabudowania potoku Cisówka-Olszanka.

45. L. s. 79. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Nowym Sączu, p. p. Romera w subwencyę.

46. L. s. 80. Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych we Lwowie, p. p. Soleskiego o subwencyę w kwocie 2.000 K na wydawnictwo czasopisma „Muzeum“.

47. L. s. 81. Gmina miasta Rohatyna, p. p. M. Torosiewicza o poparcie rękodzieł kuśnierstwa i tkactwa w Rohatynie.

48. L. s. 82. Ta sama gmina pt. p. o założenie szkoły realnej w Rohatynie.

49. L. s. 83. Polskie Towarzystwo przyrodników imienia Kopernika we Lwowie, przez członka Sejmu Niementowskiego o subwencyę na wydawnictwo czasopisma „Kosmos“.

50. L. s. 84. Słuchacze IV. i V. roku techniki lwowskiej, przez członka Sejmu Niementowskiego o zapomogę na wycieczkę naukową do Wenecyi.

51. L. s. 85 Osochowski Józef, b. nauczyciel ludowy w Nowym Sączu, p. p. Potoczka o jednorazową zapomogę lub przyznanie emerytury.

52. L. s. 86. Michalski Michał, nadetatowy nauczyciel w Tęgoborzy, p. t. p. o stałe zaopatrzenie w drodze łaski.

53. L. s. 87. Gmina Roztoka z Brzezinami pow. Nowy Sącz, p. t. p. o przyjęcie kosztów utrzymania nieślubnego dziecka Karoliny Mikulec z tamtejszej gminy na fundusz krajowy.

54. L. s. 88. Gmina miasteczka Mielec, p. p. Sękowskiego o zamianę urzędu pocztowego i telegraficznego w Mielcu na eraryalny.

55. L. s. 89. Gmina Radomyśl pow. Mielec, p. t. p. o subwencyę na regulacyę miasta z powodu spalonych przeszło 150 domów.

56. L. s. 90. Gmina miasteczka Mielec p. t. p. o odpisanie zaległych prestacyj szkolnych.

57. L. s. 91. Biegańska Zofia, żona emer. inżyniera, adjunkta Wydziału krajowe-

go p. p. Sękowskiego o dodatek na utrzymanie dzieci.

58. L. s. 92. Bursa im. św. Onufrego w Jarosławiu, p. p. Jahla o subweucyę.

59. L. s. 93. Towarzystwo mieszczan jarosławskich „Gwiazda“ p. t. p. o subwencyę.

60. L. s. 94. Towarzystwo Bursy im. Kopernika w Jarosławiu p. t. p. o subwencyę.

61. L. s. 95. Zieliński Roman, kierownik szkoły 4-kl. męskiej w Wieliczce, p. p. Bindera o podwyższenie rocznego wymiaru emerytury.

62. L. s. 96. Zgromadzenie Sióstr Bożej miłości w Białej p. t. p. o subwencyę dla szkoły św. Hildegardy.

63. L. s. 97. Gmina Wielowieś pow. Tarnobrzeg p. p. Z. Tarnowskiego o utworzenie szkoły koszykarskiej tamże.

64. L. s. 98. Kwaśniewski Jan, nauczyciel koszykarstwa w Wielowsi, p. t. p. o stabilizacyę.

65. L. s. 99. Kurykowa Józefa, wdowa po emerytowanym nauczycielu ludowym w Stryju, p. p. Kl. Dzieduszyckiego o zapomogę

66. L. s. 100. Ta sama p. t. p. o dar z łaski dla nieudolnej i chorej córki Olgi.

67. L. s. 101. Towarzystwo „Akademiczna Hromada“ we Lwowie, p. p. Sawczaka o zapomogę.

68. L. s. 102. To samo Towarzystwo p. t. p. o subwencyę 500 K na fundusz zapomogowy Towarzystwa.

69. L. s. 103. Gmina Złotniki pow. Podhajce, p. t. p. o przeniesienie siedziby sądu pow. z Wiśniewczyka do Złotnik

70. L. s. 104. Gmina Siemikowce pow. Podhajce, p. t. p. jak wyżej.

71. L. s. 105. Gmina Bieniawa pow. Podhajce, p. t. p. jak wyżej.

72. L. s. 106. Zarewicz Antonina, wdowa po prymaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie, p. p. Paszkowskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.

73. L. s. 107. Rampeltowa Marya, wdowa po zarządcy szpitala w Rzeszowie, p. t. p. o zapomogę.

74. L. s. 108. Lekarze pomocniczy św. Łazarza w Krakowie, p. t. p. z memoryałem w sprawie polepszenia ich bytu.

75. L. s. 109. Zarząd gł. Towarzystwa Oświaty ludowej w Krakowie p. t. p. o subwencyę w kwocie 6.000 K na cele oświaty ludowej.

76. L. s. 110. Gmina Monastyrczany pow. Bohorodczany. p. p. Kulczyckiego o zasiłek na wewnętrzne urządzenie cerkwi.

77. L s. 111. Zielińska Marya, wdowa po lekarzu okręgowym w Starych Bohorodczanach p. p. Kulczyckiego o zasiłek na kształcenie się w muzyce.

78. L. s. 112. Wydział powiatowy w Bohorodczanach, p. t. p. o podwyższenie subwencyi na budowę drogi łączącej Bohorodczany od Chlebówki przez Dźwinarz z Sołotwiną.

79. L. s. 113. Ten sam Wydział powiatowy p. t. p. o subwencyę na budowę kilku dróg gminnych.

80. L. s. 114. Stawniczy Kornel, nauczyciel w Rosólnej, p. t. p. o policzenie pięć lat służby do emerytury.

81. L. s. 115. Barycka Marya, wdowa po dyetaryuszu rachunkowym Wydziału krajowego, p. p. Michalskiego o dożywotni dar z łaski.

82. L. s. 116. Gmina miasta Lwowa, p. t. p. o uchwalenie odrębnej dla miasta Lwowa ustawy o poborach służbowych nauczycieli szkół ludowych.

83. L. s. 117. Siostra Mił. Dydyńska Janina, przełożona zakładu sierót i internatu dziewcząt pod wezwaniem św. Heleny we Lwowie, p. t. p. o subwencyę dla powyższego zakładu.

84. L. s. 118. Stowarzyszenie bratniej pomocy rękodzielników i przemysłowców „Wspólność“ we Lwowie, p. t. p. o subwencyę.

85. L. s. 119. I. galic. Stowarzyszenie głuchoniemych we Lwowie „Nadzieja“ p. t. p. o subwencyę.

86. L. s. 120. Wydawnictwo „Rodziny i Szkoły“ dwutygodnika pedagogicznego we Lwowie, p. t. p. o subwencyę.

87. L. s. 121. Siostry Felicyanki w Uhnowie, p. p. Górkę o subwencyę na restauracyę budynku szkolnego.

88. L. s. 122. Te same siostry p. t. p. o subwencyę 600 K na zapłacenie raty długu zaciągniętego na budowę szkoły.

89. L. s. 123. Gmina miasta Rawa, p. t. p. o uproszczenie uciążliwych obrachunków z funduszem szkolnym krajowym z tytułu prestacyj szkolnych.

90. L. s. 124. Ta sama gmina, p. t. p. o subwencyę na budowę szkoły.

91. L. s. 125. Zarząd szkoły muzycznej Towarzystwa muzycznego w Brodach, p. p. Loewensteina o subwencyę.

92. L. s. 126. Stowarzyszenie gospodnioszynkarskie we Lwowie, p. t. p. o zniesienie stałej opłaty od wyszynku i handlu gorącymi napojami.

93. L. s. 127. Paszkowicz Anna Helena, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego we Lwowie, p. t. p. o dar z łaski.

94. L. s. 128. Towarzystwo Bursy gimnazyalnej w Bochni, p. p. Maissa o jednorazowy zasiłek na budowę Bursy imienia Adama Mickiewicza.

95. L. s. 129 Towarzystwo gimnastyczne strzeleckie „Sokół“ w Bochni, p. t. p. o subwencyę.

96. L. s. 130. Towarzystwo ogrodnicze w Krakowie, p. p. Czecza o subwencyę w kwocie 1.000 K na pismo „Ogrodnictwo“.

97. L. s. 131. Towarzystwo ogrodnicze w Krakowie, p. t. p. o subwencyę w kwocie 2 000 K na ogólne cele Towarzystwa.

98. L. s 132. Dołkowski Henryk, hodowca ziemiaków w Nowej wsi, p. t. p. o subwencyę dla swego zakładu.

99. L. s. 133. Pol Marek Stanisław, dyetaryusz oddziału drogowego Wydziału krajowego, p. p. Urbańskiego o veniam aetatis et studiorum.

100. L. s. 134. Towarzystwo bursy jubileuszowej imienia Cesarza Franciszka Józefa I. w Sanoku, p. t. p. o subwencyę.

101. L. s. 135. Towarzystwo „Szkilna pomicz“ w Stanisławowie, p. p. Sawczaka o subwencyę.

102. L. s. 136. Filia ruskiego Towarzystwa pedagogicznego w Stanisławowie, p. t. p. o jednorazową zapomogę na bursę.

103. L. s. 137. Komarkiewiczowa Helena, wdowa po nauczycielu ludowym w Koziarnie, p. p. Żardeckiego o pensyę szkolną.

104. L. s. 138. Gaik Bonawentura, nauczyciel ludowy w Wysokiej, p. p. Zolla o policzenie 4½ lat służby do emerytury.

105. L. s. 139. Preisendanz Franciszek, kierownik prywatnego Seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie, p. t. p. o subwencyę na cele zakładu.

106. L. s. 140. Komitet Domu pracy na Kazimierzu w Krakowie, p. t. p. o subwencyę.

107. L s. 141. Zarząd Towarzystwa Biblioteki słuchaczów prawa uniwersytetu w Krakowie, p. p. Zolla o subwencyę.

108. L. s. 142. Zgromadzenie Córek Miłości Bożej w Krakowie, p. t. p. o zapomogę dla szkoły Instytutu Maryi·

109. L. s. 143. Nauczycielstwo młodsze etatowe miasta Krakowa, p. t. p. o zrównanie płac z poborami płac nauczycieli starszych.

110. L. s. 144. Zgromadzenie OO. Augustynów w Krakowie, p. t. p. o subwencyę na restauracyę kościoła św. Katarzyny.

111. L. s. 146. Adjunkci krajowych Archiwów aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i Krakowie, p. p. Rayskiego o zrównanie ich płac z poborami adjunktów konceptowych, względnie koncepistów Wydziału krajowego.

112. L. s. 147. Gmina Skomielna biała, pow. Myślenice, p. p. Średniawskiego o wybudowanie szkoły.

113. L. s. 148. Komitet parafialny kościoła św. Szczepana w Krakowie, p. p. Zolla o subwencyę na budowę kościoła i budynków plebańskich.

114. L. s. 149. Janowska Bronisława, artystka malarka w Monachium, p. p. Vayhingera o subwencyę na dalsze kształcenie się.

115. L. s. 150. Gürtler Ignacya, sierota po radcy sądowym we Lwowie, p. p. Piętaka o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.

116. L. s. 151. Przełożona Ochrony małych dzieci i szwalni ubogich dziewcząt we Lwowie, przez członka Sejmu Ks. Arcybiskupa Issakowicza o zapomogę na cele zakładu.

117. L. s. 152. Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie, p. t. p. o subwencyę.

118. L. s. 153. Krokiewicz Piotr, b. aptekarz w Wieliczce, p. p. Wereszczyńskiego z memoryałem w sprawie rewizyi fabryk wody sodowej.

119. L. s. 154. Kratochwil Franciszka, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego we Lwowie, p. t. p. o dar z łaski.

120. L. s. 155. Wydział lekarski c. k. Uniwersytesu lwowskiego p. p. Pilata w sprawie ewentualnej budowy kliniki psychiatrycznej.

121. L. s. 156. Towarzystwo literackie im. Adama Mickiewicza p. t. p. o subwencyę.

122. L. s. 157. Biesiakiewiczowa Anna, wdowa po nauczycielu lud. w Krośnie p. p. Jugendfeina o zasiłek na pokrycie kosztów leczenia i pogrzebu ś. p. męża.

123. L. s. 158. Komitet kościelny ob. łać. w Krośnie p t. p. o subwencyę na restauracyę kościoła farnego.

124. L. s. 159. Dadak Jędrzej, Maksio Aleksander i Ochap Stefan, włościanie z Gorzyc p. p. Żardeckiego o zwrot nadpłaconego podatku gruntowego z gruntów zajętych w roku 1887 pod budowę drogi strategicznej Przeworsk-Sieniawa.

125. L. s. 160. Mieszkańay gminy Zagórza, powiat Przework p. t. p. w sprawie wytyczenia trasy kolejowej Przeworsk-Bachórz.

126. L. s. 161. Wydział powiatowy w Dąbrowie p. p. Bojkę o przeprowadzenie zmiany władz administracyjnych państwowych I. instancyi.

127. L. s. 162. Zgromadzenie Służebnic Serca Jezusowego w Krakowie p. p. Scipiona o subwencyę na utrzymanie i rozszerzenie przytuliska, oraz szkoły praktycznej dla służących i gospodyń.

128. L. s. 163. Zajączkowska Zofia, uczennica szkoły muzycznej p. Laureckiej we Lwowie p. p. Karatnickiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w muzyce.

129. L. s. 164. Palatyński Konstanty, nauczyciel lud. w Tuławce p. p. Krzysztofowicza o policzenie szesnastu lat służby do emerytury.

130. L. s. 165. Dziaduch Jerzy, instruktor szkoły koszykarskiej w Dżurowie p. t. p. o stabilizacyę.

131. L. s. 166. Siostry Miłosierdzia w Przeworsku p. p. Lubomirskiego o subwencyę na rozszerzenie pracowni robót kobiecych.

132. L. s. 167. Nowińska Marya, b. artystka teatru lwowskiego p. t. p. o subwencyę na kształcenie córki Maryi w spiewie.

133. L. s. 169. Kleefeld Amalia, młodsza nauczycielka w Postołówce p. p. Gołuchowskiego o policzenie lat służby do emerytury.

134. L. s. 170. Tytor Jan, kierownik 2-kl. szkoły ludowej w Liczkowcach p. t. p. o policzenie 13-miesięcznej przerwy w służbie nauczycielskiej do emerytury.

135. L s. 171. Ruskie Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie p. p. Sawczaka o stałą subwencyę w kwocie 1000. koron.

136. L. s. 172. Ludwig Adam, śpiewak opery lwowskiej p. p. Maryewskiego o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.

137. L. s. 173. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Podgórzu p. t. p. o subwencyę na dokończenie budynku.

138. L. s. 174. Zarząd taniej kuchni akademickiej uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie p. p. Weigla o subwencyę.

139. L. s. 175. Zarząd Towarzystwa Wzajemnej Pomocy uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie p. t. p. o subwencyę.

140. L. s. 176. Malkut Jerzy, czeladnik krawiecki we Lwowie p. p. Piętaka o zapomogę z powodu choroby.

141. L. s. 177. Gmina Jedlicze, Borki i Męcinka, pow. Krosno p. p. Gorayskiego o zasiłek na budowę murowanej szkoły w Jedliczu.

142. L. s. 178. Czytelnia Akademicka we Lwowie p. p. Pilata o subwencyę.

143. L. s. 179. Godlewski Apolinary, nauczyciel ludowy w Załuczniu p. p. Bernadzikowskiego o przyznanie mu pięciolecia.

144. L. s. s. 180. Gmina miasta Wojnicza p. t. p. o zwrot obligacyi własnością szkoły wojnickiej będących, a przez Radę szkolną okr. w Bochni do funduszu okręgowego wcielonych.

145. L. s. 181. Bosak Franciszek Ksawery, nauczyciel w Mokrzycach o przyznanie dodatku 5-letniego.

146. L. s. 182. Rewucki Michał, nauczyciel w Nowosielicach p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.

147. L. s. 183. Ilnicka Marya, wdowa po dyrektorze gimnazyum akademickiego we Lwowie p. p. Barwińskiego o jednorazową zapomogę.

148. L. s. 184. Towarzystwo „Selskij Hospodar“ w Olesku p. t. p. o subwencyę w kwocie 600 koron.

149. L. s. 185. Towarzystwo „Ruska bursa“ w Tarnopolu p. t. p. o subwencyę.

150. L. s. 186. Stauropigijskie Bractwo cerkwi Narodzenia N. M. P. w Rohatynie p. t. p. o subwencyę na restauracyę cerkwi.

151. L. s. 187. Bursa św. Jana Chrzciciela w Drohobyczu p. t. p. o subwencyę w kwocie 1.000 koron.

152. L. s. 188. Ogonowska Falina, wdow. po prof. Uniwersytetu we Lwowie p. t. p. o pensyę wdowią z funduszu kraj

153. L. s. 189. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. t. p. o subwencyę na wydawnictwo ukraińsko-ruskiej biblioteki.

154. L. s. 190. To samo p. t. p. o subwencyę na czasopismo „Uczytel“.

155. L. s. 191. To samo p. t. p. o subwencyę na czasopismo „Dzwinok“.

156. L. s. 192. To samo p. t. p. o subwencyę na bursę.

157. L. s. 193. To samo p. t. p. o subwencyę na żeński instytut.

158. L. s. 194. To samo p. t. p. o subwencyę dla żeńskiej szkoły wydziałowej.

159. L. s. 195. To samo p. t. p. o subwencyę na instytut dla chłopców pod wezwaniem św. Mikołaja.

160. L. s. 202. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie p. p. Weigla w sprawie zaprowadzenia dodatku do państwowego podatku od wódki.

161. L. s. 203. Towarzystwo właścicieli realności we Lwowie p. p. Michalskiego u uwolnienie właścicieli realn. od dodatku kraj. do 12½%, względnie 15% opustu, przyznanego przez Skarb państwa w podatku domowym i gruntowym.

162. L. s. 204. Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie p. p. A Potockiego o zapomogę w kwocie 800 koron.

163. L. s. 205. Sternalowa Apolonia, wdowa po urzędniku Wydziału kraj. p. p. Sozańskiego o jednorazowy zasiłek.

164. L. s. 206. Spółka szewców w Buczaczu p. p. Cieleckiego o subwencyę.

165. L. s. 207. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ we Lwowie p. p. Romanowicza o subwencyę.

166. L. s. 211. Redakcya „Wieku młodego“, czasopisma dla dzieci i młodzieży we Lwowie p. p. Trzecieskiego o subwencyę w kwocie 400 koron.

Wniesione po dzień 17. czerwca 1901.

167. L. s. 221. Towarzystwo pomocy naukowej dla uczniów c. k. szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem p. p. Rottera o zasiłek na budowę internatu.

168. L. s. 222. Komitet obywatelski dla sprawy „Domu polskiego“ w Morawskiej Ostrawie p. t. p. o zasiłek.

169. L. s. 223 Stowarzyszenie przemysłowe restauratorów, szynkarzy i t. p. w Krakowie p. t. p. o zniesienie podatku zwanego „osobną opłatą“ od wyszynku i drobnej sprzedaży palónych napojów wyskokowych.

170. L. s. 224. Zarząd główny Towarzystwa szkoły ludowej w Krakowie p. t. p. o przyjęcie szkoły polskiej im. Tadeusza Kościuszki w Białej na etat krajowy, względnie o subwencyę na utrzymanie tej szkoły.

171. L. s. 225. Towarzystwo słuchaczów politechniki lwowskiej „Osnowa“ p. p. Sewczaka o zapomogę.

172. L. s. 226. Ks. Durkot Jan przewodniczący komitetu dla przewiezienia zwłok ś. p. Metropolity ks. Józefa Sembratowicza z Rzymu do Krynicy p. t. p. o zasiłek na cel powyższy.

173. L. s. 227. Gmina Byczów powiat Podhajce p. t. p. o wyłączenie jej z okręgu sądowego i Starostwa w Podhajcach a przydzielenie do okręgu sądowego w Haliczu i Starostwa w Stanisławowie.

174. L. s. 228. Ruska Bursa w Brzeżanach p. t. p. o subwencyę.

175. L. s. 229. Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków dyecezyi Stanisławowskiej p. p. Hamoraka o zapomogę.

176. L. s. 230. To samo p. t. p. o unormowanie płacy diaków.

177. L. s. 231. Paniczewska Paulina wdowa po nauczycielu ludowym w Tyszkowcach p. t. p. o pensyę wdowią.

178. L. s. 232. Ks. Dżułyński Leon, redaktor „Posłannyka“ i książeczek misyjnych p. t. p. o subwencyę na te wydawnictwa.

179. L. s. 233. Zarząd domu Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczów lwowskiej politechniki p. p. Skałkowskiego o subwencyę.

180. L. s. 234. Redakcya „Małego Światka“ we Lwowie p. t. p. o subwencyę

181. L. s. 235. Towarzystwo Bratniej Pomocy słuchaczów politechniki lwowskiej p. t. p. o subwencyę.

182. L. s. 236. Zwierzchność gminna Szczawnica wyżna p. p. Bednarskiego o zapłacenie kwoty 3.069 K. 76 h. Magistratowi wiedeńskiemu tyt. zwrotu kosztów utrzymania rodziny Gayerów z funduszów krajowych.

183. L. s. 237. Radkiewicz Klaudya w Wiedniu p. t. p. o stypendyum na kształcenie się w spiewie.

184. L. s. 238. Gmina m. Leżajska p. p. Żardeckiego o odpisanie nadobowiązkowej prestacyi szkolnej.

185. L. s. 239. Towarzystwo „Ruski instytut dla dziewcząt“ w Przemyślu przez członka Sejmu ks. biskupa Czechowicza o subwencyę.

186. L. s. 240. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Kołomyi p. p. Witosławskiego o subwencyę.

187. L. s. 241. Kokosowiczowa Marya, wdowa po kierowniku szkoły w Czarnej p. p. Józefa Michałowskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.

188. L. s. 242. Lasławska Józefa kwieskowana nauczycielka w Jarosławiu p. p. Jahla o podwyższenie pensyi.

189. L. s. 243. Prokieszówna Honorata we Lwowie p. p. Małachowskiego o subwencyę na dalsze kształcenie w śpiewie.

190. L. s. 244. Gmina m. Sanoka p. p. Jugendfeina o przyznanie bonifikacyi z podatku krajowego od wódki.

191. L. s. 245. Gojannik Teodor nauczyciel w Przenicznikach p. p. Okuniewskiego o policzenie lat służby.

192. L. s. 246. Wydawnictwo „Gazety handlowo-geograficznej“ we Lwowie p. p. Średniawskiego e subwencyę.

193. L. s. 247. Towarzystwo gorzelników polskich w Bołszowcach p. p. Szeliskiego o zasiłek na wydawnictwo „Gorzelnika“.

194. L. s. 248 Gmina Dąbrówka pow. Żydaczów p. p. Oleśnickiego o regulacyę rzeki Świcy pod Dąbrówką.

195. L. s. 249. Gigoń Michał em. nauczyciel lud. w Skawinie p. p. Wójcika o restytuowanie go, względnie podwyższenie emerytury.

196. L. s. 250. Dmytrykowa Tekla wdowa po nauczycielu ludowym w Przeroślu p. p. Winniczuka o datek na utrzymanie trojga małoletnich dzieci.

197. L. s. 251. Petrycki Stanisław em. nauczyciel ludowy w Krakowie p. p. Stojałowskiego o podwyższenie emerytury i zwrot dokumentów zatrzymanych 3 lata w Radzię szkolnej kraj.

198. L. s. 252. Ks. Hajda Józef proboszcz w Grojcu pow. Biała imieniem komitetu parafialnego p. p. Kramarczyka o zapomogę na restauracyę kościoła parafialnego.

199. L. s. 253. Zarząd Bursy chrześcijańskiej w Brodach p. p. Salę o zapomogę.

200. L. s. 254. Petrycki Stanisław em. nauczyciel lud. w Krakowie p. p. Bojkę o podwyższenie emerytury.

201. L. s. 333. Wydział pow. w Buczaczu przez J. E. Marszałka krajowego o 75% subwencyi na dokończenie drogi Niżniów-Jazłowiec.

202. L. s. 334. Podhajny Jędrzej nauczyciel ludowy w Niemiłowie p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.

203. L. s. 335. Wydział pow. w Kamionce str. p. t. p. o odpisanie reszty datku dobrowolnego do budowy drogi kraj. lwowsko-stojanowskiej 4.500 K.

204. L. s. 336. Białkowska Pelagia wdowa po drogomistrzu we Lwowie p. t. p. o zapomogę.

205. L. s. 337. Gmina Jaćmierz i Posada jacmierska pow. Sanok p. t. p. w sprawie regulacyi rzek.

206. L. s. 338. Korabiowski Grzegorz b. nauczyciel ludowy w Brykuli p. t. p. o zapomogę, względnie pożyczkę.

207. L. s. 339. Gmina Złotniki p. t. p. Sawczaka o przeniesienie Sądu powiatowego z Wiśniowczyka do Złotnik.

208. L. s. 340. Sapałaczyńska Leontyna siostra ś. p. byłego rewidenta rach. Wydziału kraj. we Lwowie p. t. p. o dar z łaski.

209. L. s. 341. Sosenko Modest uczeń akaakademii sztuk pięknych w Monachium p. t. p. o subwencyę na kształcenie się.

210. L. s. 342. Kuźniewicz Grzegorz uczeń rzeźbiarski w Rzymie p. t. p. o zasiłek na pokończenie studyów.

211. L. s. 343. Gmina Mieczyszczów p. Brzeżany p. t. p. o uwolnienie od płacenia kosztów szupasowych za r. 1898.

212. L. s. 344. Tow. ruskich rzemieślników „Zoria“ w Drohobyczu p. t. p. o subwencyę,

213. L. s. 345. Gmina Hłudno p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

214. L. s. 346. Lewandowski Jan nauczyciel lud. w Brzozowej p. p. Vayhingera o policzenie lat służby do emerytury.

215. L. s. 347. Chylewska Olga wdowa po inżynierze Wydziału kraj. we Lwowie p. t. p. o stały zasiłek.

216. L. s. 348. Tow. oświaty ludowej w Tarnowie p. t. p. o subwencyę.

217. L. s. 349. S. Marya Koleta Śliwińska, Felicyanka przełożona domu staruszek i kalek na Blichu w Krakowie p. t. p. o subwencyę.

218. L. s. 350. Zielińska Marya wdowa po nauczycielu ludowym w Tarnowie p. t. p. o wsparcie.

219. L. s. 351. Lipińska Salomea wdowa po skrzypku we Lwowie p. p. Chamca o zapomogę.

220. L. s. 352 Zarząd Tow. opieki nad Internatem dla uczni c. k. Seminaryum naucz. w Zaleszczykach p. t. p. o subwencyę na rozszerzenie internatu.

221. L. s. 353. Bałtarowicz Stanisława Helena we Lwowie p. p. Merunowicza o przedłużeniu sierocińskiej pensyi do 24 roku życia.

222. L. s. 354. Wilczyńska Olga wdowa po wicesekretarzu Wydziału kraj. we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o dodatek do emerytury.

223. L. s. 355. Jaremko Jan nauczyciel w Żuratynie p. J. E. Marszałka krajowego o policzenie lat służby.

224. L. s. 356. Sąd powiatowy w Cieszynie o wydanie posła ks. Stanisława Stojałowskiego celem ścigania tegoż.

225. L. s. 357. Sąd kraj. karny w Krakowie o zezwolenie na ściganie karnosądowe p. ks. Stanisława Stojałowskiego.

226. L. s. 358. Sąd pow. w Stryju o zezwolenie na ściganie karno-sądowe posła dr. Eugeniusza Oleśnickiego.

227\. L. s. 359. Tokarska Anna wdowa po nauczycielu lud. w Krakowie przez JE. Marszałka kraj. St. hr. Badeniego o jednorazową zapomogę.

228\. L. s. 360. Gottlib Leopold malarz Monachium p. t. p. o zasiłek na dalsze kształcenie się.

Wniesione po dzień 18. czerwca 1901.

229\. L. s. 362. Nauczyciele i nauczycielki okręgu szkolnego kosowskiego p. p. Okuniewskiego o nadanie nauczycielstwu charakteru urzędników krajowych.

230\. L. s. 363. Filia Towarzystwa „Proświty“ w Stanisławowie pp. Barwińskiego o założenie ruskiego gimnazyum w Stanisławowie.

231\. L. s. 364. Komitet restauracyi rz. kat. kościoła parafialnego w Żółkwi p. p. Starzyńskiego o subwencyę.

232\. L. s. 365. Przytulisko polskie we Wiedniu p. p. Struszkiewicza o subwencyę.

233\. L. s. 366. Gmina m. Myślenice p. p. Średniawskiego o odpisanie zaległych prestacyj na płace nauczycieli.

234\. L. s. 367. Gmina m. Myślenice p. t. p. o przyspieszenie regulacyi rzeki Raby.

235\. L. s. 368. Czajkowski Stanisław, uczeń akademii sztuk pięknych w Krakowie, p. p. Urbańskiego o zasiłek na dalsze kształcenie się w malarstwie.

236\. L. s. 375. Wydział Towarzystwa filologicznego we Lwowie przez członka Sejmu Dra Kruczkiewicza o zasiłek na wydawnictwo czasopisma filologicznego „Eos“.

237\. L. s. 376. Towarzystwo „Bratniej Pomocy“ słuch. wszechnicy lwowskiej p. t. p. o zapomogę na budowę Domu akademickiego.

238\. L. s. 377. To samo p. t. p. o jednorazową zapomogę.

239\. L. s. 378. To samo p. t. p. o zapomogę na rzecz kuchni akademickiej,

240\. L. s. 379. Komitet parafialny przy kościele św. Mikołaja w Krakowie p. p. Zolla o zasiłek na restauracyę kościoła.

241\. L. s. 380. Zathey Hugo, uczeń I. r. praw uniwersytetu w Krakowie, p. t. p. o stypendyum na kształcenie się za granicą w nauce spiewu.

242\. L. s. 381. Lubowicka Rafaela, przełożona SS. Nazaretanek w Krakowie, p. p. Zolla o subwencyę na budowę skrzydła dla internatu uczennic c. k. seminaryum nacz.

243\. L. s. 382. Ta sama p. t p. o subwencyę dla internatu panien uczęszczających do seminaryum naucz.

244\. L. s. 383. Przełożona Ochronki dla sierót w Wadowicach p. t. p. o zapomogę na spłacenie reszty ceny za nabyty grunt pod dom na ochronę.

245\. L. s. 384. Dyrekcya c. k. Kliniki chorób wewnętrznych w Krakowie p. t. p. o udzielenie stypendyum 1000 K. elewowi. klinicznemu w pawilonie zakaźnym.

246\. L. s. 385. Wydział „Czytelni akademickiej im. A. Mickiewicza“ w Krakowie p. t. p. o subwencyę.

247\. L. s. 386. Schmid Walerya, wdowa po rządcy szpitala powsz. w Przemyślu, p. p. Dworskiego o dar z łaski lub stałą zapomogę roczną.

248\. L. s. 387. Rada zawiadowcza Bursy przemyskiej p. t. p. o jednorazowy datek,

249. L. s. 388. Solecka Marya, właścicielka szkoły szycia i kroju kobiecego w Przemyślu, p. t. p. o subwencyę na rozszerzenie zakładu.

250. L. s. 389. Stowarzyszenie wzajemnej pomocy urzędników miejskich w Rzeszowie p. t. p. o subwencyę.

251. L. s. 390. To samo p. t. p. o uregulowanie poborów, przyznanie emerytury o zaopatrzenie wdów i sierót po urzędnikach miejskich.

252. L. s. 391. Rada gminna m. Alwerni p. p. A. Potockiego o kreowanie Sądu powiatowego tamże.

253. L. s. 392. Towarzystwo rybackie w Krakowie p. t. p. o subwencyę 600 K. na badanie chorób rybich.

254. L. s. 393. Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie p. t. p. o regulacyę potoku Foluszowego i Czarnego w Zakopanem.

255. L. s. 394. Floryanowa E., żona nauczyciela lud. w Biegonicach, p. p. Potoczka o zapomogę.

256. L. s. 395. Markiewicz Walerya, wdowa po nauczycielu lud. w N. Sączu, p. t. p. o dożywotnie wsparcie.

257. L. s. 396. C. k. Towarzystwo gosp. galic. we Lwowie p. p. St. Stadnickiego o subwencyę na wydawnictwo „Rolnika“ i „Przeglądu mleczarskiego“.

258. L. s. 397. To samo p. t. p. o stałą subwencyę na cele Towarzystwa.

259. L. s. 398. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Jarosławiu p. p. Jahla o przyznanie nauczycielom szkół lud. płacy trzech najniższych rang urzędników państwowych.

260. L. s. 399. Gołębiowska Marya, nauczycielka w Tarnowie, p. t. p. o policzenie lat służby.

261. L. s. 400. Kostruba Piotr, nauczyciel w Jagielnicy starej, p. p. Merunowicza o policzenie lat służby.

262. L. s. 401. Gmina Weinbergu p. p. Bindera o subwencyę dla szkoły ewangelickiej.

263. L. s. 402. Gmina ewangelicka w Dolinie p. t. p. j. w.

264. L. s. 403. Gmina ewangelicka Ugartsthal p. t. p. j. w.

265. L. s. 404. Gmina ewangelicka w Nowym Sączu p. t. p. j. w.

266. L. s. 405. Gmina ewangelicka Połowce p. t. p. j. w.

267. L. s. 406. Gmina ewangelicka w Uszkowicach p. t. p. j. w.

268. L. s. 407. Gmina ewangelicka Brigidau p. t. p. j. w.

269. L. s. 408. Gmina ewangelicka Hohenbach p. t. p. j. w.

270. L. s. 409. Gmina ewangelicka w Padwi p. t. p. j. w.

271. L. s. 410. Gmina ewangelicka Reichsheim p. t. p. j. w.

272. L. s. 411. Gmina ewangelicka Józefsberg p. t. p. j. w.

273. L. s. 412. Gmina ewangelicka w Rottenhanie p. t. p. j. w.

274. L. s. 413. Gmina ewangelicka Moosberg p. t. p. j. w.

275. L. s. 414. Gmina ewangelicka Lipnik p. t. p. j. w.

276. L. s. 415. Gmina ewangelicka w Schönthalu p. t. p. j. w.

277. L. s. 416. Gmina ewangelicka Szumlau p. t. p. j. w.

278. L. s. 417. Gmina ewangelicka w Mirowie p. t. p. j. w.

279. L. s. 418. Gmina ewangelicka Grabowce p. t. j. w.

280 L. s. 419. Gmina ewangelicka Gawłów-Majkowce-Bogucice p. t. p.

281. L. s. 420. Gmina ewangelicka Unterbergen p. t. p.

282. L. s. 421. Gmina ewangelicka Kuttenberg p. t. p. j. w.

283. L. s. 422. Gmina ewangelicka w Białej p. t. p. j. w.

284. L. s. 423. Gmina ewangelicka Romanówka p. t. p. j. w.

285. L. s. 424. Gmina ewangelicka Kaltwasser p. t. p. j. w.

286. L. s. 425. Gmina ewangelicka Ranischau p. t. p. j. w.

287. L. s. 426. Gmina ewangelicka Zbory p. t. p. j. w.

288. L. s. 427. Gmina ewangelicka w Heimisdorfie p. t. p. j. w.

289. L. s. 428. Gmina ewangelicka Landestreu p. t. p. j. w.

290. L. s. 429. Gmina ewangelicka Teodorshof p. t. p. j. w.

291. L. s. 430. Gmina ewangelicka w Hartfeldzie p. t. p. j. w.

292. L. s. 431. Gmina ewangelicka Walddorf p. t. p. j. w.

293. M. s. 432. Gmina ewangelicka Debolówka p. t. p. j. w.

294. L. s. 433. Gmina ewangelicka Ugarstberg p. t. p. j. w.

295 L. s. 434. Gmina ewangelicka Krynica p. t. p. j. w.

296. L. s. 435 Gmina ewangelicka Stanina p. t. p. j. w.

297. L. s. 436. Gmina ewangelicka Unterwalden p. t. p. j. w.

298. L. s. 437. Gmina ewangelicka Engelsberg p. t. p. j. w.

299. L. s. 438. Gmina ewangelicka w nowych Burczycach p. t. p. j. w.

300. L. s. 439. Gmina ewangelicka Dobrzanicy p. t. p. j. w.

301. L. s. 440. Gmina ewangelicka w nowych Kupnowicach p. t. p. j. w.

302. L. s. 441. Rotter Adolf aplikant szpit. krajowego św. Łazarza w Krakowie p. Paszkowskiego o podwyższenie płacy.

303. L. s. 442. Flasińska Feliksa, wdowa po etatowym pisarzu kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Paszkowskiego o jednorazowy zasiłek.

304. L. s. 443. Grono nauczycielskie szkoły lud. w Grzegórzkach p. p. Paszkowskiego o zrównanie płacy z poborami nauczycieli krakowskich.

305. L. s. 444. Komitet PP. Klarysek przy kościele św. Andrzeja w Krakowie p. t. p. o subwencyę na restauracyę kościoła.

306. L. s. 445. Internat tow. św. Wincentego dla uczniów Seminaryum naucz. w Krakowie p. t. p. o subwencyę na rok 1901.

307. L. s. 446. Ten sam p. t. p. o budowę internatu w Krakowie.

308. L. s. 447. Kotarbiński Józef dzierżawca i dyrektor teatru miejskiego w Krakowie p. t. p. o podwyższenie krajowej subwencyi dla teatru miejskiego.

309. L. s. 448. Grono c. k. konserwatorów Galicyi zachodniej w Krakowie p. t. p. o subwencyę w kwocie 3000 K. na wydawnictwo „Teki“.

310. L. s. 449. Gmina Korostów pow. Stryjski p. p. Oleśnickiego o zapomogę i regulacyę rzeki.

311. L. s. 450. Gmina Radenice pow. Mościska p. t. p. z protestem przeciw gminom zbiorowym.

312. L. s. 451. Gmina Czerniawa pow. Mościska p. p. Oleśnickiego z protestem przeciw gminom zbiorowym.

313. L. s. 452. Gmina Zakościele pow. Mościska p. t. p. j. w.

314. L. s. 453. Gmina Starzawa pow. Mościska p. t. p. j. w.

315. L. s. 454. Gmina Radochońce pow. Mościska p. t. p. j. w.

316. L. s. 455. Gmina Podlaski pow. Mościska p. t. p. j. w.

317. L. s 456. Gmina Pokost pow. Mościska p. t. p. j. w.

318. L. s. 457. Gmina Małnów pow. Mościska p. t. p. j. w.

319. L. s. 458. Gmina Husaków pow. Mościska p. t. p. j. w.

320. L. s. 459. Gmina Krysowice pow. Mościska p. t. p. j. w.

321. L. s. 460. Gmina Hodynie pow. Mościska p. t. p. j. w.

322. L. s. 461. Jarecki Zygmunt uczeń 7-go roku gal. Towarzystwa muzycznego p. p. Barwińskiego o zapomogę na wyjazd za granicę dla dalszego kształcenia się w grze na skrzypcach.

323. L. s. 462. Bereźnicka Marya wdowa po radcy sądu wyż. we Lwowie p. t. p. o zapomogę.

324. L. s. 463. Osiadacz Ludwika wdowa po naucz. ludowym w Zawidczu pow. szkol. Brody p. t. p. o zaopatrzenie dzieci w drodze łaski.

325. L. s. 464. Makarewicz Bazyli emeryt. naucz. lud. we Lwowie p. t. p. o wliczenie do emerytury 4 lat i podniesienie poborów emeryt.

326. L. s. 465. Suwald Albina Janina młodsza nauczycielka przy szkole 3 klas. w Bukowsku p. t. p. o przyznanie w drodze łaski dodatku pięcioletniego.

327. L. s. 466. Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. p. Małachowskiego o zrównanie płac nauczycielskich z poborami trzech najniższych rang urzędników państwowych.

328. L. s. 467. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Brzozowie p. t. p. j. w.

329. L. s. 468. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Żywcu p. t. p. j. w.

330. L. s. 469. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Jaworowie p. t. p. j. w.

331. L. s. 470. Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. t. p. w sprawie zmiany ustawy pensyjnej tudzież ustawy o zaopatrzeniu wdów i sierót po nauczycielach.

332. L. s. 471. Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. p. Małachowskiego w sprawie ograniczenia prowizorycznej służby nauczycieli ludowych.

333. L. s. 472. Towarzystwo gimn. Sokół w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o subwencyę.

334. L. s. 473. Towarzystwo rękodzielników „Gwiazda" w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o zapomogę.

335. L. s. 474. Stowarzyszenie kat. robotników „Przyjaźń" w Rzeszowie p. t. p. o zapomogę.

336. L. s. 475. Komitet Ochronki dla małych dzieci imienia Leona XIII. w Rzeszowie p. t. p. o zapomogę.

337. L. s. 476. Strusiewiczowa Melania wdowa po referencie fach. dla spraw rolniczych w Wydziale krajowym we Lwowie p. p. Romanowicza o dodatkowe wsparcie.

338. L. s. 477. Kasprzycka Julia, wdowa po ogrodniku dublańskim we Lwowie, p. t. p. o zasiłek.

339. L. s. 478. Schönowitz Gustaw W., Bzowski Kazimierz i Muthsam Hugo, magistrowie farmacyi przy szpitalach, dwaj pierwsi we Lwowie, trzeci w Krakowie, p. t. p. o podniesienie pensyi i stabilizacyę.

340. L. s. 479. Kalinowska Jadwiga we Lwowie p. t. p. o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie.

341. L. s. 480. Stebnicka Albina, wdowa po nauczycielu lud, w Pitryczach p. t. p. o wdowią pensyę i dodatek na wychowanie dzieci.

342. L. s. 482. Baranowska Marya, wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie p. p. Merunowicza o zaopatrzenie dla niej i 5-ciu małotnich dzieci.

343. L. s. 483. Towarzystwo naftowe we Lwowie p. p. Wiśniewskiego o wypłacenie subwencyi za lata 1899, 1900.

344. L. s. 484. Stowarzyszenie „Gwiazda“ w Drochobyczu, p. t. p. o zapomogę.

345. L. s. 485. Towarzystwo opieki nad terminatorami pod wezw. św. Stanisława Kostki we Lwowie p. p. Michalskiego o zasiłek.

346. L. s. 486. Towarzystwo ratunkowe we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

347. L. s. 487. Komitet cerkwi w Nagórzanach pow. Sanok przez Członka Sejmu ks. biskupa Czechowicza o zapomogę na upiększenie cerkwi.

348. L. s. 488. Ruski Instytut dla dziewcząt w Przemyślu p. t. p. o subwencyę.

349. L. s. 489. Gmina Jasionka steciowa pow. Turka p. p. Osuchowskiego o zapomogę na budowę cerkwi.

350. L. s. 490. Wydział pow. w Turce p. t. p. o zwiększenie personalu c. k. geometrów ewidencyjnych.

351. L. s. 491. Komar Antonina, wdowa po nauczycielu lud. w Drohobyczu p. p. Ochrymowicza o podwyższenie pensyi wdowiej.

352. L. s. 492. Małachowski Andrzej, em. nauczyciel lud. w Drohobyczu p. t. p. o zapomogę.

353. L. s. 493. Wawrzecka Sydonia, em. nauczycielka w Krakowie p. p. Rottera o policzenie lat służby do emerytury.

354. L. s. 494. Wydział powiatowy w Bochni p. p. Maissa o prolongatę na 1 rok spłaty pożyczki powiatowej w kwocie 20.000 koron.

355. L. s. 495. Towarzystwo bursy gimnazyalnej w Samborze p. p. Słotwińskiego o zasiłek.

356. L. s. 496. Nauczyciele starsi szkoły 6-cio klasowej męskiej w Gorlicach p. p. Z. Jaworskiego, o podniesienie płacy z 1200 na 1400 K.

357. L. s. 497. Kuratorya Internatu św. Józefa dla uczniów c. k. seminaryów naucz. w Tarnowie p. p. Vayhingera, o zapomogę na umorzenie długu zaciągniętego na budowę domu.

358. L. s. 498. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Gorlicach p. p. A. Skrzyńskiego, o subwencyę.

359. L. s. 499. Komarnicki Hilary emeryt. nauczyciel lud. w Stryju, p. p. Pilata o policzenie lat służby do emerytury.

360. L. s. 500. Szim Józef kancelista Wydziału krajowego p. p. Wereszczyńskiego, o nadzwyczajną zaliczkę na płacę w kwocie 3000 K.

361. L. s. 501. Rada szkolna w Koszlakach pow. Zbaraż p. p. E. Michałowskiego, o zasiłek na budowę szkoły.

362. L. s. 502. Pogorzelcy z gminy Wołoszczowice pow. Mościska, p. p. Stadnickiego o zapomogę.

363. L. s. 503. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Kałuszu p. p. Kara-

tnickiego, o przyznanie nauczycielom szkół ludowych płacy trzech najniższych rang urzędników państwowych.

364. L. s. 504. Takiż oddział w Sanoku p. p. Jugendfeina j. w.

365. L. s. 505. Krajowy związek ochotniczych straży pożarnych we Lwowie p. p. Męcińskiego, o podwyższenie stałej subwencyi.

366. L. s. 506. Męciński Modest w Frankfurcie p. p. Wachnianina, o zasiłek na dalsze kształcenie się w spiewie.

367. L. s. 507. Boglewska Marya, sierota po urzędniku we Lwowie p. p. Małachowskiego, o zasiłek na kształcenie się w spiewie.

368. L. s. 508. Gmina ewangelicka w Sapieżance p. p. Bindera o subwencyę na utrzymanie szkoły ewangelickiej.

369. L. s. 509. Gmina ewangelicka w Krakowie p. t. p. j. w.

370. L. s. 510. Gmina ewangelicka w Steinau p. t. p. j. w.

371. L. s. 511. Wydział powiatowy w Gródku p. p. Brunickiego o podwyższenie dotacyi na koszta budowy szkół ludowych.

372. L. s. 512. Ten sam z petycyą gminy Jamelna p. t. p. o przyjęcie kosztów utrzymania Ludwika Ślinańskiego w zakładzie nieuleczalnych we Lwowie na fundusz krajowy.

373. L s. 513. Wydział lekarski Uniwersytetu lwowskiego p. p. Pilata w sprawie budowy kliniki psychiatrycznej.

374. L. s. 514. Kling Karol, mechanik w Samborze, p. p. Słotwińskiego o subwencyę na podniesienie warstatu mechanicznego.

375. L. s. 515. Związek zapomogowy słuchaczów filozofii uniwersytetu we Wiedniu przez JE. Marszałka krajowego St. hr. Badeniego o subwencyę.

376. L. s. 516. Gmina miasta Myślenice p. t. p. o gwarancyę pożyczki zaciągnąć się mającej na budowę pracowni dla kapeluszników.

377. L. s. 517. Członkowie gminy Jagónia pow. Kamionka p. t. p. o zniżenie prestacyi szkolnej.

378. L. s. 518. Konwent OO. Bonifratów w Krakowie przez Wydział krajowy o zamienienie na subwencyę stałą dotychczasowej subwencyi na budowę szpitala jubileuszowego im. Franciszka Józefa I.

379. L. s. 521. Maziarski Józef kierownik szkoły w Padwie narodowej p. p. Sękowskiego o przyznanie pewnej kwoty za trzy nadobowiązkowe lata służby.

380. L s. 522. Gmina m. Mielca p. t. p. o udzielenie pożyczki 100.000 K.

381. L. s. 523. Zgromadzenie SS. Józefitek we Lwowie p. p. Jana Trzecieskiego o zapomogę dla Ochronki w Krośnie

Wniesione po dzień 21. czerwca 1901.

382. L. s. 533. Komitet budowy Ochronki dla ubogich opieki domowej pozbawionych dzieci w Gródku koło Lwowa p. p. Niezabitowskiego o bezpłatne odstąpienie realności pod lk. 175 w Gródku, funduszu krajowego, własnej pod budowę ochronki.

383. L. s. 534. Redakcya dwutygodnika katechicznego i duszpasterskiego w Tarnowie pp. Kramarczyka o subwencyę.

384. L. s. 535. Sanojca Marya żona profesora gimnazyalnego w Rzeszowie pozostającego w zakładzie kulparkowskim p. p. Jabłońskiego o uwolnienie od taksy leczenia na II. klasie.

385. L. s. 536. Towarzystwo handlowe w Łańcucie p. p. Żardeckiego o odpisanie procentów od pożyczki zaciągniętej z funduszu przemysłowego.

386. L. s. 537. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Łańcucie p. t. p. o przyznanie nauczycielom ludowym płacy trzech najniższych rang urzędników państwowych.

387. L. s. 538. Foksowa Marya nauczycieka w Grząscc p. t. p. o policzenie lat służby.

388. L. s. 539. Truszkowska Marya nauczycielka w Nowosielcach p. t. p o policzenie lat służby.

389. L. s. 540. Jaglarska Katarzyna nauczycielka w Pruchniku p. t. p. j. w.

390. L. s. 541. Gmina Głogowiec pow. Przeworsk p. p. Żardeckiego o przeprowadzenie terytoryalnego odgraniczenia pastwiska gminnego.

391. L. s. 542. Wydział powiatowy w Łańcucie p. t. p. o stałą subwencyę na szkołę gospodyń wiejskich.

392. L. s. 543. Wydział powiatowy w Sokalu p. p. W. Kraińskiego o zasiłek na pokrycie połowy nadwyżki kosztów budowy szpitala.

393. L. s. 544. Ten sam p. t. p. o zmianę rozporządzenia w sprawie prowadzenia ewidencyi nierogacizny.

394. L. s. 545. Towarzystwo opieki nad Internatem dla uczniów Seminaryum nauczycielskiego w Sokalu p. t. p. o subwencyę.

395. L. s. 546. To samo p. t. p. o subwencyę na pokrycie kosztów adoptacyi budynku Internatu.

396. L. s. 547. Rękodzielnicy cechu przesłowego gminy Jodłowej p. p. Bojkę o zmianę ustawy przemysłowej.

397. L. s. 548. Dudziakowa Antonina wdowa po nauczycielu w Mszanie dolnej p. t. p. o podwyższenie pensyi wdowiej.

398. L. s. 549. Karpiel Jan nauczyciel w Nagnajowie p. t. p. o policzenie lat służby.

399. L. s. 550. Engelmann Karol b. pisarz etat. szpitala św. Łazarsa w Krakowie p. p. Weigla o odprawę.

400. L. s. 551. Tyrała Paulina b. posługaczka szpitala św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o zaopatrzenie.

401. L. s. 552. Kudłek Elżbieta wdowa po posługaczu św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o zapomogę.

402. L. s. 553. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Krakowie p. t. p. o subwencyę.

403. L. s. 554. Tetmajer Włodzimierz i Bukowski Jan — artyści malarze w Kra p. t. p o subwencyę na założenie szkoły przemysłu artystycznego w Krakowie.

404. L. s. 855. Magistrat m. Gródka p. p. Brunickiego o bezpłatne odstąpienie realności pod l. k. 175 w Gródku, funduszu kraj. własnej na plac budowy pod „Ochronkę“.

405. L. s. 556. Wydział powiatowy w Gródp. t. p. w sprawie zmiany ustawy drogowej.

406. L. s. 557. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Nadwórnie p. p. Małachowskiego w sprawie regulacyi płac nauczycielskich.

407. L. s. 558. Zarząd gł. Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie p. t. p. w sprawie zniesienia przy szkołach ludowych kategoryi nauczycieli młodszych.

408. L. s. 559. Bursztynowa Marya wdowa po kierowniku szkoły w Bochni p. p. Maissa o przedłużenie dodatku dla nieletnich.

409. L. s. 560. Iwelska Kamila wdowa po rządcy szpitala w Bochni p. t. p. o pensyę wdowią.

410. L. s. 561. Reprezentacya miasta Brzeżan p. p. Schätzla o subwencyę na cele budowy kolei Lwów-Winniki-Przemyślany-Brzeżany-Podhajce.

411. L. s. 562. Sokulska Bronisława wdowa po inżynierze Wydziału powiatowego p. t. p. o zapomogę.

412. L. s. 563. Reprezentacya miasta Brzeżan p. t. p. o przystąpienie do zbudowania gmachu dla gimnazyum w Brzeżanach.

413. L. s. 564. Gminy powiatu Nowotarskiego p. p. Bednarskiego o regulacyę rzeki Dunajca.

414. L. s. 565. Gmina Bykowina powiat Nowotarski p. t. p. o uzupełnienie funduszu na uposażenie samoistnego duszpasterza.

415. L. s. 566. Gmina Podczerwone p. t. p. o przeprowadzenie działu pastwiska zaintabulowanego na rzecz gminy przy zakładaniu księgi gruntowej.

416. L. s. 567. Gmina Maruszyna w pow. Nowotarskim p. t. p. o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania w Buda-Peszcie — małoletnich Józefa i Rozalię Stramów.

417. L. s. 568. Wojcicka Angusta stała nauczycielka w Podczerwonem p. p. Bednarskiego o wliczenie jej lat od roku 1892—1898 do służby nauczycielskiej.

418. L. s. 569. Reprezentacya powiatu Nowotarskiego i miasta Nowego Targu p. t. p. o utworzenie szkoły średniej w Nowym Targu.

419. L. s. 570. Towarzystwo imienia Jana Matejki w Krakowie p. p. Jordana o subwencyę a) jednorazową 6.000 K.; b) stałą roczną w kwcie 1.200 K.

420. L. s. 571. Karpińska Teofila wdowa po lekarzu miejskim w Pilznie p. t. p. o zapomogę.

421. L. s. 572. Stroińska Stefania córka po ś. p. Sylwerym Stroińskim byłym prowizorze apteki szpitala św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o zasiłek z łaski.

422. L. s. 573. Towarzystwo tanich mieszkań dla robotników katolików w Krakowie p. t. p. o udzielenie gwarancyi kraju za spłatę pożyczki amortyzacyjnej w kwocie 40.000 K. zaciągnąć się mającej.

423. L. s. 574. Dr. Piasecki Eugeniusz nauczyciel gimnastyki w IV. gimnazyum we Lwowie p. t. p. o udzielenie zapomogi w kwocie 600 K. na podróż naukową za granicę.

424. L. s. 575. Gmina Golonka i inne powiat Tarnów p. p. Z. Jaworskiego o zbudowanie mostu na rzece Białej

425. L. s. 576. Nauczycielki starsze szkoły 6 klasowej żeńskiej w Gorlicach p. p. Jaworskiego Z. o podwyższenie płacy 1.200 K. na 1.400 K.

426. L. s. 577. Płaszkowska Honorata wdowa po nauczycielu ludowym zamieszkała w Zalubińczu p. t. p. o jednorazową zapomogę.

427. L. s. 578. Grono nauczycielskie 3 klas. szkoły w Bukowsku p. p. Milana o uregulowanie poborów służbowych dla nauczycieli ludowych.

428. L. s. 579. Dochniak Jakób nauczyciel emerytowany zamieszkały w Olchowcach p. Sanok p. p. Milana o przyznanie mu datku do emerytury.

429. L. s. 580. Towarzystwo „Opieki Obywatelskiej nad Internatem dla kandydatek c. k. Seminaryum nauczycielskiego żeńskiego“ p. p. Czartoryskiego o subwencyę.

430. L. s. 581. Związek koleżeński byłych seminarzystek i nauczycielek we Lwo-

wie p. t. p. o subwencyę na budowę schroniska dla nauczycielek.

431. L. s. 582. Wydział Towarzystwa ogrodniczego w Tarnowie p. p. Vayhingera o subwencyę.

432. L. s. 483. Redakcya „Głosu rolniczego“ w Tarnowie p. t. p. o subwencyę.

433. L. s. 584. Taubeles Majer nauczyciel rel. Mojżeszowej przy szkołach ludowych w Tarnowie p. t. p. o zaliczkę na płacę.

434. L. s. 585. Gmina Bakowce pow. Bóbrka p. p. Sawczaka o wyłączenie ze związku szkolnego z Strybuchwcami i utworzenie szkoły ludowej jednoklasowej w Bakowcach.

435 L. s. 586. Towarzystwo „Ruska Bursa“ w Nowym Sączu p. t. p. o subwencyę.

436. L. s. 587. Tarnawiecki Michał dyetaryusz przy c. k. Starostwie w Sanoku p. p. Jugendfeina o zapomogę.

437. L. s 588. Danecki Stanisław młodszy nauczyciel przy 6-cio klasowej szkole ludowej w Krośnie p. t. p. o policzenie lat służbowych.

438. K. s. 589. Rękodzielnicy Stowarzyszenia przemysłowego szewców, rzeźników i murarzy z Krosna p. t. p. o zmianę ustawy przemysłowej.

439. L. s. 590. Komitet Internatu dla uczniów seminaryum naucz. w Krośnie p. t. p. o jednorazowy datek na budowę domu.

440. L. s. 591. Komitet wykonawczy konsorcyum projektowanej kolei Lwów-Winniki-Przemyślany - Brzeżany - Podhajce we Lwowie p. p. Wybranowskiego o popieranie powyższej kolei.

441. L. s. 592. Joung Zdzisław w Złoczo- p. p. Wybranowskiego o przeniesienie go z wyborem na posła krajowego ze Złoczowa do Brzeżan.

442. L. s. 593. Gmina Borszczów p. p. Okuniewskiego z protestem przeciw gminom zbiorowym.

443. L. s. 594. Gmina Piszczatyńce powiat Borszczów p. t. p. j. w.

444. L. s. 595. Członkowie gminy Bóbrka p. t. p. w sprawie budowy domu sądowego.

445. L. s. 596. Gacko Marcin nauczyciel ludowy w Popowcach p. t. p. o wliczenie mu do emerytury lat służby od 8. maja 1869 do 30. września 1895.

446 L. s. 597. Wydawnictwo zakonu OO. Bazylianów w Żółkwi p. p. k. Czechowicza o zapomogę.

447. L. s. 598. Zakon OO. Bazylianów we Lwowie p. t. k. o subwencyę na budowę nowicyatu w Krechowie.

448. L. s. 599. Towarzystwo „Bursy nauczycielskiej w Tarnopolu p. p. Michakowskiego E. o udzielenie jednorazowej zapomogi.

449. L. s. 600. Gromadka Barbara wdowa po emeryt. kierowniku 6-cio klasowej szkoły w Kałuszu p. t. p. o jednorazową zapomegę.

450. L. s. 602. Dbałowska Marya wdowa po nauczycielu w Grojcu p. p Kramarczyka o zapomogę lub podwyższenie pensyi wdowiej.

451. L. s. 603. Gminę Kaniówek bestwiński pow. Biała p. t. p. o reklasyfikacyę gruntów.

452. L. s. 604. Ks. Krzeczkowski Narceli emer. proboszcz w Kętach p. t. p. o

453. L s. 605. Gmina Dąbrówka pow. Żydsczów p. p. Oleśnickiego o regulacyę rzeki Świcy.

454. L. s. 606. Gmina Włodzimierce powiat Żydaczów p. t. p. j. w.

455. L. s. 607. Gmina Mielnicz pow. Żydaczów p. t. p. j. w.

456. L. s. 608. Członkowie gminy Bolestraszyce pow. Przemyśl p. t. p. o pożyczkę na kupno tamt. obszaru dworskiego.

457. L. s. 609. Pogorzelcy w Dziedziłowie pow. Kamionka p. t. p. o zapomogę.

458. L. s. 610. Baczyński Ferdynand emeryt. konduktor drogowy w St. Sączu p. p. Potoczka o dar z łaski lub podwyższenie emerytury.

459. L. s. 611. Zarząd Towarzystwa Zakładu bł. Kunegundy w Nowym Sączu p. p. Potoczka o subwencyę.

460. L. s. 612. Gmina Zbikowice i inne pow. N. Sącz p. t. p. o regulacyę potoku Stańkowskiego.

461. L. s. 613. Towarzystwo „Bursy" im. Kościuszki w N. Sączu p. p. Sękowskiego o subwencyę.

462. L. s. 614. Gmina Trzcina pow. Jasło p. p. Datę o uchwalenie ustawy o przymusowem wykupnie gruntów pod cmentarze.

463. L. s. 615. Nauczycielstwo miasteczka Żmigroda pow. Jasło p. t. p. o zaliczenie Żmigroda pod względem płac nauczycielskich do klasy III.

464. L. s. 616. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół" w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego o subwencyę.

465. L. s. 617. Zarząd Towarzystwa pedagogicznego w Drohobyczu p. t. p. o podwyższenie płac nauczycieli ludowych.

466. L. s. 618. Towarzystwo dam dobroczynności w Sniatynie p. p. Krzysztofowicza o subwencyę dla Ochronki małych dzieci.

467. L. s. 619. Wydział powiatowy w Sniatynie p. t. p. o odstąpienie miastu starego budynku szpitalnego na przytulisko dla ubogich kalek.

468. L. s. 620. Gmina miasta Myślenice p. p. Średniawskiego o porękę zaciągnąć się mającej pożyczki 16.000 K. na budowę pracowni dla kapeluszników.

469. L. s. 621. Więckowski Dymitr emer. nauczyciel we Lwowie p. p. Dworskiego o stały dar z łaski dla 3 sierót po inżynierze Jeklu.

470 L. s. 622. Festenburg Marya wdowa po zmarłym kontrolorze rach. biura solnego przy Wydziale kraj. p. p. Romanowicza o dar z łaski.

471. L. s. 623. Zakład Ochronki św. Józefa w Stryju p. p. K. Dzieduszyckiego o subwencyę.

472. L. s. 624. Drożnicy zajęci przy drodze krajowej Jarosław-Bełzec p. p. Puzynę o podwyższenie pensyi.

473. L. s. 625. Gmina m Gorlice p. p. A. Skrzyńskiego o założenie szkoły realnej tamże.

474. L. s. 626. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Białej p. p. Bindera o podwyższenie płac nauczycieli ludowych.

475. L. s. 627. Nauczyciele okręgu Skałackiego p. p. M. Pinińskiego j. w.

476. L. s. 628. Gmina Chyrów p. p. Bielańskiego o uregulowanie wynagrodzenia za dostarczanie podwód dla wojska.

477. L. s. 629. Komitet cerkwi Narodzenia N. M. P. w Rohatynie p. p. W. Dzieduszyckiego o subwencyę na restauracyę cerkwi.

478. L. s. 630. Gerglowa Augustyna wdowa po woźnym Wydzi łu kraj. p. p. Cieleckiego o zasiłek.

479. L. s. 631. Rada nadzorcza kolei lokalnej Lwów - Kleparów - Janów we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę dla projektowanej koiei z Janowa do Jaworowa.

480. L. s. 632. Grono nauczycieli szkoły męskiej w Podhajcach, p. p. Sawczaka o podwyższenie poborów nauczycieli ludowych.

481. L. s. 633. Rada powiatowa w Brzeżanach p. p. Onyszkiewicza w sprawie budowy kolei Lwów-Winniki-Przemyślany-Brzeżany-Podhajce.

482. L. s. 634. Grono nauczycielskie męskiego seminaryum naucz. we Lwowie p. p. Abrahamowicza o subwencyę na utworzenie internatu.

483. L. s. 635. Krakowskie Towarzystwo techniczne p. p. Rottera o subwencyę na wydanie pisma zawodowego „Architekt“.

484. L. s. 636. Urzędnicy kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie p. t. p. o polepszenie bytu.

485. L. s. 637. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Krakowie p. t. p. o podwyższenie poborów nauczycieli.

486. L. s. 638. Bursa polska im. Józefa Jakubowicza w Brzeżanach p. p. Schätzla o subwencyę.

487. L. s. 639. Sawczyńska Franciszka, starsza nauczycielka w Kołomyi p. p. Karatnickiego o policzenie lat służby.

488. L. s. 640. Nauczycielstwo w powiecie Wielickim p. p. Maryewskiego o podwyższenie poborów nauczycieli ludowych.

489. L. s 642. Gmina Wulka turebska, Turbia i Majdan zbydn. pow. Tarnobrzeg p. p. Z. Tarnowskiego o subwencyę na drogę od Turbi do Wulki turebskiej.

490. L. s. 643. Rada powiatowa w Tarnobrzegu p. t. p. o wynagrodzenie gmin za sprawowanie agend poruczonego zakresu działania.

491. L. s. 644. Wydział powiatowy w Tarnobrzegu p. t. p. o wypłacenie gminom tamt powiatu dodatków gminnych za lata od 1893—1897 na fundusz propinacyjny przypadających.

492. L. s. 645. Ten sam p. t. p. o ukrajowienie przewozów na Wiśle i Sanie.

493. L. s. 646. Ludwińska Gabryela, wdowa po nauczycielu lud. w Jaśle p. p. Wójcika o podwyższenie pensyi wdowiej.

494. L. s. 647. Gmina Czułówek pow. Kraków p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

495. L. s. 648. Gmina Beszcz pow. Kraków p. t. p. o zapomogę na koszta przeniesienia budynków za wał wiślany.

496. L. s. 649. Orlik Kazimierz b. gajowy w Czernichowie p. t. p. o zaopatrzenie.

497. L. s. 650. Gmina Kościelniki p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

498. L. s. 651. Gmina Karniów p. t. p. j. w.

499. L. s. 652. Gmina Chorągwica p. t. p. j. w.

500. L. s. 653. Gmina Modlnica p. t. p. j. w.

501. L. s. 654. Gmina Sułów p. t. p. j. w.

502. L. s. 655. Gmina Modlnica p. t. p. j. w.

503. L. s. 656. Stowarz. rękodzielników „Gwiazda“ w Stanisławowie p. p. Romanowicza o subwencyę.

504. L. s. 657. Dultz Jan, redaktor i wydawca „Galicyi ilustrowanej“ we Lwowie p. t. p. o subwencyę na wydawnictwo.

505. L. s. 658. Miłkowska Hanna w Paryżu p. t. p. o zasiłek na kształcenie się w rzeźbiarstwie.

506. L. s. 659. Hołubowicz Julia wdowa nauczycielu lud. w Czerniowcach p. t. p. o pensyę wdowią.

507. L. s. 660. Snieszek Magdalena, wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie p. p. Bernadzikowskiego o dożywotni datek.

508. L. s. 661. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Brzesku p. t. p. o podwyższenie poborów nauczycieli szkół ludowych.

509. L. s. 662. Towarzystwo nauczycieli ludowych w N. Sączu p. t. p. o ustawowe określenie charakteru służbowego nauczycieli ludowych.

510. L. s. 663. To samo p. t. p. o uregulowanie stosunków prawnych stanu nauczycielskiego.

511. L. s. 664. To samo p. t. p. o zniżenie lat służby nauczycielom do 30-tu.

512. L. s. 665. Rękodzielnicy w Limano wej p. p. Wodzickiego o zmianę ustawy przemysłowej.

513. L. s. 666. Dobek Michał, nauczyciel w Mszanie górnej, p. t. p. o uregulowanie poborów i stosunków służbowych dla nauczycieli ludowych.

514. L. s. 667. Ogorzały Józef, nauczyciel w Łętowem, p. t. p. j. w.

515. L. s. 668. Horniatkiewicz Antoni, emer. kierownik szkoły lud. w Przemyślu, p. p. Dworskiego o zapomogę.

516. L. s. 669. Oddział Towarz. pedagogicznego w Przemyślu p. t. p. o podwyższenie poborów nauczycieli lud.

517. L. s. 670. Grondalczyk Jan, uczeń Akademii sztuk pięknych w Krakowie, p. p. Zolla o subwencyę na kształcenie się w malarstwie.

518. L. s. 671. Gawliński Marceli, emer. nauczyciel w Obertynie, p. p. Teodorowicza o podwyższenie emerytury.

519. L. s. 672. Polskie akademickie stowarzyszenie „Ognisko“ we Wiedniu p. p. Struszkiewicza o subwencyę.

520. L. s. 673. Bieńkowska Walerya, wdowa po archiwiście Wydziału kraj. we Lwowie, p. p. Paszkowskiego o zapomogę.

521. L. s. 674. Zakrzewska Marcyanna, wdowa po c. k. Staroście i sekretarzu Wydziału kraj. we Lwowie, p. p. Barwińskiego o dar z łaski.

522. L. s. 675. Grono nauczycielek szkoły 6. kl. żeńskiej w Podhajcach p. p. Sawczaka o uregulowanie poborów i stosunków służbowych dla nauczycielek ludowych.

523. L. s. 676. Rada powiatowa w Rzeszowie p. p. St. Jędrzejowicza o subwencyę na budowę drogi I. kl. Łańcut-Nowa wieś zaczerska.

524. L. s. 677. Włodek Zdzisław, prezes Rady pow. i dr. Maiss Ferdynand, burmistrz m. Bochni, p. p. Maissa w sprawie budowy kolei wąskotorowej Bochnia-Myślenice.

525. L. s. 678. Jaremko Katarzyna, wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie, p. p. Słotwińskiego o pensyę wdowią.

526. L. s. 679. Baranowska Augusta, wdowa po inżynierze Wydziału kraj. we Lwowie, p. p. Sawczaka o zasiłek.

527. L. s. 680. Obywatele w Krynicy p. p. Abrahamowicza i Weigla w sprawie budowy kolei normalnotorowej z Muszyny do Krynicy.

528. L. s. 681. Pollo Leopoldyna, b. nauczycielka we Lwowie, p. p. Bojkę o przyznanie emerytury.

529. L. s. 682. Skwirczyński Zdzisław p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w malarstwie.

530. L. s. 683. Babińska Helena, wdowa po dyetaryuszu Wydziału kraj. p. t. p. o zasiłek.

531. L. s. 685. Jawornik Marya, wdowa po inżynierze Wydziału kraj., p. p. Chamca o dar z łaski.

532. L. s. 686. Głowacka Adolfa we Lwowie p. t. p. o zaopatrzenie.

533. L. s. 687. Zwierzchność gminy Krynica p. p. Sawczaka o uznanie Krynicy za gminę miejską i utworzenie Sądu powiatowego tamże.

534. L. s. 688. Krężel Łazarz, były organista w Waszkowcach p. p. Jugendfeina o zapomogę.

535. L. s. 689. Siostra Marya Humiliana, Felicyanka, przełożona internatu dla seminarzystek w Przemyślu, p. p. Dworskiego o pożyczką bezprocentową na rzecz zakładu.

536. L. s. 690. Kobiałkiewiczowa Stefania wdowa po nauczycielu szkół wydziałowych w Krakowie, p. p. Weigla o pensyę wdowią.

537. L. s. 691. Zwierzchność gminy Furmany p. p. Krępę o wyłączenie gruntów z gminy katastralnej Żupawa.

538. L. s. 692. Koło włościańskie Rady powiatowej w Tarnobrzegu p. t. p. o tani kredyt dla rolników.

539. L. s. 693. To samo p. t. p. o uchwalenie ustawy o połączeniu obszarów dworskich z gminami.

540. L. s. 694. Zarząd Kółka rolniczego Tuszowie narod. p. t. p. o zasiłek.

541. L. s. 695. Ullmanówna Marya nauczycielka w Machowie p. t. p. o policzenie lat służby.

542. L. s. 696. Gmina Partyń p. t. p. w sprawie podzielności gruntów włościańskich.

543. L s. 697. Koło włościańskie Rady powiatowej w Tarnobrzegu p. t. p. o komunikacyę na Sanie.

544. L. s. 698. To samo p. t. p. w sprawie przymusowej asekuracyi.

545. L. s. 699. Gmina Podborze p. t. p. w sprawie podzielności gruntów włościańskich.

546. L s. 700. Ta sama gmina p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

547. L. s. 701. Gmina Partyń p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

548. L. s. 702. Gmina Książnice p. t. p. j. w.

549. L. s. L. s. 703. Gmina Goleszów p. t. p. j. w.

550. L. s. 704. Gmina Podleszany p. t. p. j. w.

551. L. s. 705. Gmina Rzędzianowice p. t. p. j. w.

552. L. s. 706. Gmina Czermin p. t. p. j. w.

553. L. s. 707. Gmina Rzędzianowice p. t. p. j. w.

554. L. s. 709. Zarząd powszechnych wykładów w uniwersytecie lwowskim przez członka Sejmu Kruczkiewicza o subwencyę.

555. L. s. 710. Spółka dla gospodarstwa i handlu w Przemyślu p. p. Okuniewskiego o subwencyę.

556. L. s. 711. Jeżowski Jan nauczyciel w Krasnem p. p. Barwińskiego o zapomogę.

557. L. s. 712. Gutkowska Helena wdowa po nauczycielu w Załoźcach p. t. p. o podwyższenie pensyi wdowiej.

558. L. s. 713. Etnograficzna komisya naukowego Towarzystwa im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

559. L. s. 714. Towarzystwo im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o subwencyę na naukowe wydawnictwa.

560. L. s. 715. Archeograficzna komisya Towarzystwa im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

561. L. s. 716. Towarzystwo im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. o subwencyę na wydawnictwo ruskiej historycznej biblioteki.

562. L. s. 717. Towarzystwo słuchaczów politechniki we Lwowie „Osnowa" p. t. p. o zapomogę.

563. L. s. 718. Jaroszyńska Eugenia wdowa po oficyale szpitala powsz. we Lwowie p. t. p. o zapomogę.

564. L. s. 710. Łuniewska Natalia wdowa po inżynierze Wydziału kraj. p. t. p. o zapomogę.

565. L. s. 720. Pogorzelska Katarzyna wdowa po stróżu Wydziału krajowego p. t. p. o zaopatrzenie.

566. L. s. 721. Święcicki Szymon emer. nauczyciei ludowy w Ubiniu p. t. p. o podwyższenie emerytury.

567. L. s. 722. Cercha Stanisław artysta-malarz i wydawca „Pomników Krakowa" w Krakowie p. p. Bindera o subwencyę na dokończenie wydawnictwa.

568. L. s. 724. Towarzystwo ludoznawcze we Lwowie przez członka Sejmu Kruczkiewicza o subwencyę na cele wydawnictw naukowych.

569. L. s. 725. Konkolniak Grzegorz emer. nauczyciel w Chlebiczynie p. p. Krzysztofowicza o policzenie lat do emerytury.

570. L. s. 726. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. p. Zajączkowskiego o zasiłek na koszta podróży biedniejszych członków na walne zgromadzenia Towarzystwa.

571. L. s. 727. Bursa św. Michała w Kołomyi p. t. p. o subwencyę.

572. L. s 732. Orzechowska Józefa wdowa po rewidencie Wydziału krajowego p. p. Vayhingera o zapomogę.

573. L. s. 733. Pełnomocnicy przysiółka Nowiny ad Skowierzyn p. p. Z. Tarnowskiego o wyłączenie tego przysiółka ze związku gminy Skowierzyna i utworzenie z niej samoistnej gminy.

574. L. s. 734. Gmina miasta Dynowa p p. Urbańskiego w sprawie przedłużenia kolei lokalnej Przeworsk-Bachórz do Dynowa.

575. L. s. 735. Bieda Aniela wdowa po nauczycielu lud. w Dybnie o zapomogę.

576. L. s. 736. Siostra Florentyna zgromadzenia św. Karola Boromeusza w Wielkich Oczach p. p. Kazimierza Badeniego o zakupienie gruntu na ogród przy zakładzie wychowawczym.

577. L. s. 737. Komitet budowy cerkwi w Jaworowie p. p. J. Szeptyckiego o zasiłek na dokończenie budowy cerkwi.

578. L. s. 738. Aszblar Józef właściciel pracowni rzeźbiarskiej w Krościenku wyżnem p. p. Urbańskiego o pożyczkę 10.000 K.

579. L. s. 739. Wydział pow. w Cieszynie przez p. Puzynę o zasiłek dla pogorzelców Oleszyc miasteczka i wsi Oleszyc starych.

580. L. s. 740. Wydział powiatowy w Kałuszu p. p. Rozwadowskiego w sprawie oprocentowania pożyczek dla powodzią zeszłoroczną nawiedzionych mieszkańców powiatu.

581. L. s. 741. Dr. Urbański Wojciech emer. dyr. Biblioteki uniw. we Lwowie p. p. Romanowicza o dar z łaski dla Edmundyny Urbańskiej sieroty po zmarłym wicedyrektorze Oddziału rachunkowego Wydziału krajowego.

582. L. s. 742. Sąd powiatowy w Cieszynie o zezwolenie na ściganie karno sądowe posła ks. Stojałowskiego.

Wniesione po dzień 24. czerwca 1901.

583. L. s. 757. Gospodarze z Turzy wielkiej pow. Dolina p. p. Oleśnickiego o wyjednanie sprzedaży gruntów kameralnych w Turzy wielkiej.

584. L. s. 758. Towarzystwo „Szkilna pomicz“ w Buczaczu, p. t. p. o subwebcyę na bursę.

585. L. s. 759. Ambroz Adolf, nauczyciel w Mielniczu p. t. p. o uregulowanie poborów i stosunków służbowych dla nauczycieli ludowych.

586. L. s. 760. Gmina Szumlany małe, pow. Brzeżany p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

587. L. s. 761. Gmina Myślatycze p. p. Oleśnickiego przeciw gminom zbiorowym.

588. L. s. 762. Gmina Buchowice p. t. p. j. w.

589. L. s. 763. Gmina Koniuszki p. t. p. j. w.

590. L. s. 764. Werner Franciszek, emer. oficyał szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Rottera o policzenie 5 lat służby do emerytury.

591. L. s. 765. Stobiecka Rozalia, wdowa po nauczycielu lud. w Krakowie p. t. p. o przedłużenie datku dla nieletnych dzieci.

592. L. s. 766. Towarzystwo gimn. „Sokół“ w Białej p. t. p. o subwencyę.

593. L. s. 767. Kierownicy kraj. szkół zawodowych, tkackiej w Krośnie, sukienniczej w Rakszawie, garncarskiej w Kołomyi i kołodziejskiej i ciesielskiej w Kamionce str. p. p. Żardeckiego o regulacyę płac.

594. L. s. 768. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Łańcucie p. t. p. o subwencyę.

595. L. s. 769. Sędziowie przysięgli w Sądzie obwodowym w Rzeszowie p. p. Żardeckiego o przyznanie dyet za przedłużony czas kadencyi.

596. L. s. 770. Wasyłyszyn Mikołaj, rolnik w Wulce hamuleckiej pow Lwów p. t. p. o subwencyę na zaprowadzenie rybnego gospodarstwa.

597. L. s. 771. Klasztor Bazylianek p. p. J. Szeptyckiego o podwyższenie subwencyi na szkołę żeńską.

598. L. s. 762. Współwłaściciele obszaru dworskiego Załubincze p. t. p. przeciw przyłączeniu gminy katast. Załubincze do gminy m. N. Sącza.

599. L. s 773. Gudzio Seweryn emer. nauczyciel lud. w Przemyślu p. t. p. o zapomogę.

600. L. s. 774. Wydział powiatowy w Cieszanowie p. p. Puzynę o zniesienie prestacyi drogowych w robociźnie.

601. L. s. 775. Gmina m. Cieszanów p. t. p. o przyłączenie przysiółków Wola nowosielska i Folwarki nowosielskie do związku gminy Cieszanów.

602. L. s. 776. Gmina Siedliska ad Hrebenne pow. Rawa ruska p. p. Górkę o zasiłek na dokończenie budowy cerkwi.

603. L. s. 777. Przysiółek Strona ad Machnów p. t. p. o wyłączenie że związku gm. Machnów, a przyłączenie do związku gminy Nowosiółki kardynalskie pow. Rawa.

604. L. s. 778. Męsowicz Michał, zegarmistrz z Krosna p. p. Jugendfeina o bezprocentową pożyczką na rozszerzenie warsztutu.

605. L. s. 779. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Krośnie p. t. p. o podwyższenie poborów nauczycieli ludowych.

606. L. s. 780. Stowarzyszenie nauczycielek we Lwowie p. p. Barwińskiego o subwencyę.

607. L. s. 781. Rada gminna m. Toporowa pow. Brody p. t. p. o zaliczenie do rzędu miast, objętych ustawą z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

608. L. s. 782. Hajduczek Jan, emer. nauczyciel w Rohatynie o p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.

609. L. s. 783. Nowogrodzka Ludmila, wdowa po nauczycielu lud. w Jarosławiu p. p. Czartoryskiego o podwyższenie emerytury.

610. L. s. 784. Komitet do popierania budowy kolei żelaznej Jarosław-Pruchnik względnie Przemyśl-Pruchnik p. t. p. o poparcie powyższych linii kolejowych.

611. L. s. 785. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Tarnowie p. p. Vayhingera — o polepszenie bytu nauczycieli ludowych.

612. L. s. 786. Włodarska Ida, wdowa po sekretarzu m. Wieliczki p. t. p. o dar z łaski.

613. L. s. 787. Chomin Włodzimierz, em. nauczyciel ludowy w Steniatynie p. p. Wachnianina o policzenie 2 lat służby do emerytury.

614. L. s. 788. Towarzystwo „Rusłan" we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

615. L. s. 789. Gmina Strzelbice pow. Stary Sambor p. p. Okuniewskiego o wyłączenie ze związku szkolnego w Starym Samborze.

616. L. s. 790. Filia ruskiego Towarzystwa pedagogicznego w Stanisławowie p. t. p. o założenie ruskiego gimnazyum w Stanisławowie.

617. L. s. 791. Witoszyńska Dominika, nadzorczyni pralni przy szpitalu we Lwowie p. p. W. Kraińskiego o zaopatrzenie.

618. L. s. 792. Komitet Internatu św. Jozafata we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

619. L. s. 793. Gmina Porąbka, pow. Biała p. p. Kramarczyka o budowę wałów na rzece Sole.

620. L. s. 794. Borucka Marya, nauczycieka w Żółkwi p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.

621. L. s. 795. Gmina Hoszów, pow. Dolina p. p. Niebyłowca o regulacyę rzeki Świecy.

622. L. s. 796. Ta sama gmina p. t. p. o odszkodowanie za grunta i budynki z powodu spławiania drzewa z tartaku Bar. Poppera w Wygodzie.

623. L. s. 797. Dmytryszyn Piotr, nauczyciel ludowy w Strutynie p. t. p. o policzenie lat służby.

624. L. s. 798. Strzałkowska Zofia, właścicielka pryw. żeńskiego seminaryum nauczycielskiego we Lwowie p. p. Męcińskiego o subwencyę.

625. L. s. 799. Mieszkańcy przysiółka Rudolfsdorf ad Stecowa pow. Śniatyn p. p. Krzysztofowicza o wyłączenie ze związku gminy Stecowej i utworzenie samoistnej gminy administracyjnej.

626. L. s. 800. Rojekowa Helena, wdowa po dyrektorze tabuli krajowej we Lwowie p. p. Weigla o zasiłek dla córki Oktawii na dokończenie nauki spiewu.

627. L. s. 801. Komitet budowy bursy dla uczniów gimnazyalnych w Jaśle p. p. Z. Jaworskiego o subwencyę.

628. L. s. 802. Gmina Dąbrowica, pow. Bochnia p. p. Maissa o zasiłek na budowę szkoły.

629. L. s. 803. Wydział powiatowy w Dąbrowie p. p. Bojkę o podwyższenie

dotacyi na koszta budowy szkół ludowych.

630. L. s. 804. Magistrat m. Jaworowa p. p. Dworskiego o zmianę sejmowej ordynacyi wyborczej przez przyznanie prawa wyboru osobnego posła z Jaworowa na Sejm krajowy.

631. L. s. 805. Wydział powiatowy w Kałuszu p. p. Karatnickiego w sprawie oprocentowania pożyczek, zaciągniętych dla powodzią zeszłoroczną dotkniętych mieszkańców tamt. powiatu.

632. L. s. 806. Skwirczyńska Stefania, wdowa po prow. inspektorze szkolnym okręgowym w Stryju p. p. K. Dzieduszyckiego o podwyższenie pensyi wdowiej, względnie o zapomogę.

633. L. s. 807. Jarosz Jan, nauczyciel w Borzęcinie p. p. Potoczka o policzenie lat służby.

634. L. s. 808. Szostkiewicz Roman, nauczyciel w Temeszowie p. p. Jana Trzecieskiego o przyznanie pięciolecia.

635. L. s. 809. Ramult Ludwik — Prezes Rady pow. w Lisku, Zatorski Bolesław wł. dóbr. w Wańkowej — i Dr. Buresz Alfred, adwokat kraj. we Lwowie p. p. Osuchowskiego o poparcie wąskotorowej kolei lokalnej Cisna-Lutowiska-Strzyłki.

636. L. s. 810. Jenknerowie Jędziej i Agnieszka, b. poddzierżawcy myta w N. Targu p. p. Bednarskiego o opust czynszu dzierżawnego.

637. L. s. 811. Ploder Karolina, wdowa po dyetaryuszu Wydziału kraj. we Lwowie p. p. Michalskiego o dar z łaski.

638. L. s. 812. Grochowska Rozalia, wdowa po odźwiernym szpitala we Lwowie p. p. Urbańskiego o zapomogę.

639. L. s. 813. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Borszczowie p. p. Borkowskiego o podwyższenie poborów nauczycieli ludowych.

640. L. s. 814. Perucki Antoni, nauczyciel w Libuchowie, p. p. Bielańskiego j. w.

641. L. s. 815. Wojnarowski Błażej, emer. nauczyciel w Strzałkowie p. p. E. Michałowskiego o przyznanie 4. pięciolecia.

642. L. s. 816. Kossowski Zygmunt, adjunkt rachunkowy Wydziału krajowego o rozłożenie reszty nadzwyczajnej zaliczki na 120 miesięcznych rat.

643. L. s. 817. Gmina m. Wieliczki p. p. Maryewskiego o zniżenie prestacyi szkolnych i zwrot wbrew ustawie pobranych za czas od roku 1895.

644. L. s. 818. Rada gminna miasta Toporowa pow. Brody p. p. Salę o założenie szkoły przemysłowej krajowej wyrobów szewskich i kołodziejskich.

645. L. s. 819. Towarzystwo „Proświta“ we Lwowie p. p. Sawczaka o subwencyę na wydanie dzieł i pism popularnych dla ludu.

646. L. s. 820. To samo p. t. p. o subwencyę dla dwóch wędrownych nauczycieli i lustratorów gospodarstw wiejskich.

647. L. s. 821. Akademickie Koło Towarzystwa „Szkoły ludowej“ we Lwowie p. p. Skałkowskiego o subwencyę.

648. L. s. 822. Ogrodnik Anna, wdowa po zarządcy kasyna wojskowego we Lwowie p. t. p. o stypendyum dla córki Apolonii, uczenicy V. r. spiewu solowego w Konserwatoryum lwowskiem.

649. L. s. 823. Gminy Golonka i Gromnik pow. Tarnów p. p. Sanguszkę o budowę mostu na rzece Biale.

650. L. s. 824. Marcisz Julia, wdowa po nauczycielu lud. w Wierchomli p. t. p. o stałą roczną zapomogę.

651. L. s. 825. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Przemyślu p. p. Dworskiego o subwencyę.

652. L. s. 826. Schmid Zygmunt, członek teatru miejskiego we Lwowie p. t. p. o zasiłek na dalsze kształcenie się w spiewie.

653. L. s. 827. Lewicki Hipilit, emer. nauczyciel ludowy w Wiązowie p. p. Starzyńskiego o podwyższenie emerytury.

654. L. 828. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Żółkwi p. t. p. o subwencyę.

655. L. s. 829. Gminy Gorzyce, Motycze poduch i Zalesie gorzyckie pow. Tarnobrzeg o uwolnienie od ponoszenia kosztów na utrzymanie nanczycieli.

656. L. s. 831. Nauczyciele szkół Kleparów, Zamarstynowa i Zniesienia p. p. Merunowicza o zaliczenie ich do II. klasy płac nauczycielskich.

657. L. s. 832. Wydział krajowy Towarzystwa chowiu drobiu, gołębi i królików we Lwowie p. p. Małachowskiego o subwencyę.

658. L. s. 833. Grono profesorów c. k. Akademii weterynaryi we Lwowie p. p. Stadnickiego o utrzymanie stypendyów dla słuchaczy tego zakładu.

659. L. s. 834. Zgromadzenie Siòstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo we Lwowie p. t. p. o subwencyę na urządzenie szpitala dla ubogich chorych w Sądowej Wiszni.

660. L. s. 835. Towarzystwo miłośników historyi i zabytków Krakowa p. p. Rottera o subwencyę.

661. L. s. 836. Stowarzyszenie „Opieki nad niemowlętami Dzieciątka Jezus“ we Lwowie p. p. Merunowicza o subwencyę.

662. L. s. 837. Ks. biskup przemyski Dr. Józef Sebastyan Pelczar p. p. Dworskiego o subwencyę na restauracyę kościoła katedralnego w Przemyślu.

663. L. s. 838. Towarzystwo historyczne we Lwowie przez członka gminy i Sejmu Dr. Kruczkiewicza o subwencyę.

664. L. s. 839. Ks. Wachnianin Ignacy gr. kat. proboszcz w Sieniawie imieniem komitetu cerkiewnego p. p. Ostapczuka o zasiłek na restauracyę ikonostasu.

665. L. s. 840. Komitet cerkwi w Haliczu p. t. p. o subwencyę na konserwacyę tamt. cerkwi parafialnej.

666. L. s. 841. Wydział „Bursy szkolnej“ w Samborze p. t. p. o subwencyę.

667. L. s. 842. Klasztor S. S. Bazylianek w Jaworowie p. t. p. o subwencyę na utrzymanie szkoły.

668. L. s. 843. Komitet ochronki dla dzieci i sierót pod zarządem SS. Służebniczek w Peczyniżynie p. t. p. o subwencyę.

669. L. s. 844. Gmima Byków pow. Sambor p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

670. L. s. 845. Gmina Prusy pow. Sambor p. t. p. j. w.

671. L. s. 846. Gmina Dublany pow. Sambor p. t. p. j. w.

672. L. s. 847. Gmina Tatary pow. Sambor p. t. p. j. w.

673. L. s. 848. Urząd gminny w Kropiwniku nowym pow. Drohobycz p. t. p. o zapomogę na budowę szkoły.

674. L. s. 849. Ks. Łomnicki Jeremiasz imieniem S. S. Służebniczek w Krystynopolu p. t. p. o zasiłek na budowę nowicyatu.

675. L. s. 850. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Tarnowie p. p. Vaybingera o subwencyę dla kursu naukowego żeńskiego.

676. L. s. 851. Kuryliszynowa Wanda we Lwowie p. p. Jaklińskiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w spiewie.

677. L. s. 852. Wydział powiatowy w Rudkach p. p. Rayskiego o zmianę ustawy drogowej.

678. L. s. 853. Towarzystwo oświaty ludowej we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

679. L. s. 855. Gmina Staroniwa pow. Rzeszów p. p. Wachnianina w sprawie przyłączenia przysiółków Wygnaniec i Pszarnisko do miasta Rzeszowa.

680. L. s. 856. Rada powiatowa w Gorlicach p p. A. Skrzyńskiego w sprawie regulacyi rzeki Ropy.

681. L. s. 857. Wachtel Wilhelm w Monachium przez p. Löwensteina o subwencyę na dalsze kształcenie się w malarstwie.

682. L. s. 858. Bardach Izak, kierownik szkoły głuchoniemych we Lwowie o podwyższenie subwencyi na szkołę powyższą.

Wniesione po dzień 26. czerwca 1901.

683. L. s. 859. Towarzystwo rolnicze w Krakowie p. p. A. Potockiego, o podwyższenie stałej rocznej subwencyi do kwoty 10.000 K.

684. L. s. 882. Gminy Milówka, Sezowe, Cisiec, Kamesznica i okoliczne p. p. Stojałowskiego o ustanowienie lekarza okręgowego w Milówce.

685. L. s. 883. Lis Błażej, włościanin w Rażowie p. t. p. o subwencyę na zarybienie 2 stawów przez powódź uszkodzonych.

686. L. s. 884. Rękodzielnicy Stowarzyszenia przemysłowego „Cechu Wielkiego“ w Brzostku p. t. p. o zmianę ustawy przemysłowej.

687. L. s. 885. Stowarzyszenie ogniowe w Tarnowie p. t. p. j. w.

688. L. s. 886. Stowarzyszenie szewców w Tarnowie p. t. p. j. w.

689. L. s. 887. Towarzystwo politechniczne we Lwowie p p. Niementowskiego z memoryałem w sprawie zaradzenia brakowi fachowych inżynierów melioracyjnych.

690. L. s. 888. Gmina miasta Limanowej p. p. Wodzickiego o uwolnienie od płacenia dobrowolnie deklarowanej na płace nauczycieli rocznie kwoty 200 K.

691. L. s. 889. Zgromadzenie S. S. Urszulanek w Kołomyi p. p. Kozłowskiego o bezprocentową pożyczkę 40.000 K. na dobudowanie skrzydła celem rozszerzenia zakładu naukowego.

692. L. s. 890. Gmina Koszlaki powiat Zbaraż p. p. Ostapczuka o budowę szkoły.

693. L. s. 892. Bierczyńska Wanda, wdowa po nauczycielu w Mielcu p. p. Z. Jaworskiego o pensyę wdowią.

694. L. s. 893. Towarzystwo gorzelników we Lwowie p. t. p. o subwencyę na wydawnictwo pisma „Gorzelnik“.

695. L. s. 894. Rada powiatowa w Jaśle p. t. p. o regulacyę rzeki Ropy i Wisłoki.

696. L. s. 895. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Jaśle p. t. p. w sprawie stosunków prawnych nauczycieli ludowych.

697. L. s. 896. Zwierzchność gminy Zmigród p. t. p. o subwencyę na budowę wodociągu.

698. L. s. 897. Ta sama gmina p. t. p. o wliczenie gminy w poczet miast i miasteczek.

699. L. s. 898. Stowarzyszenie „Biker Cholem" w Nowym Sączu p. p. Bindera o zapomogę.

700. L. s. 899. Kuczabińska Marya, żona nauczyciela w Ponikwie p. t. p. o podwyższenie płacy męża.

701. L. s. 900. Komitet budowy kaplicy szkolnej w Nowym Sączu p. t. p. o zasiłek na rzecz budowy.

702. L. s. 901. Grono nauczycieli w Dobromilu p. p. Żardeckiego w sprawie regulacyi płac nauczycielskich.

703. L. s. 902. To samo p. t. p. w sprawie zniżenia lat służby obowiązkowej.

704. L. s. 903. Frączek Aleksandra, żona nauczyciela ludowego we Lwowie, p. t. p. o zaopatrzenie.

705. L. s. 904. Urząd gminny w Rakszawie p. t. p. w sprawie tamtejszej szkoły sukienniczej.

706. L. s. 905. Wydział powiatowy w Trembowli p. t. p. o zmianę § 19. ordynacyi wyborczej powiatowej.

707. L. s. 906. Gmina miasta Halicza p. p. Wójcika o zniesienie myta drogowego i mostowego na drodze krajowej pod Haliczem.

708. L. s. 907. Ta sama p. t. p. o subwencyę na restauracyę starożytnej cerkwi pod wezw. Boga-Rodzicy.

709. L. s. 908. Żychlińska Marya, wdowa po oficerze wojsk polskich z r. 1831. w Glinniku maryampolskim p. t. p. o zapomogę.

710. L. s. 909. 40-tu posiadaczy rozparcelowanego obszaru dworskiego Zagórz powiat Przeworsk p. t. p. o utworzenie odrębnej gminy katastralnej.

711. L. s. 910. Gminy Żurawno, Żurawienko i inne p. t. p. w sprawie niedostatecznych komunikacyj drogowych.

712. L. s. 911. Petrów Aleksander nauczyciel ludowy w Romanowie p. p. Sozańskiego o policzenie lat służby.

713. L. s. 912 Białkowska Pelagia wdowa po drogomistrzu powiatowym we Lwowie p. p. Wójcika o zasiłek.

714. L. s. 913. Przysiołek Sterkowce p. t. p. o wydzielenie gminy Mikołajów w powiecie Brody i utworzenie samoistnej gminy.

715. L. s. 914. Gmina Rudnik p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

716. L. s. 915. Ta sama p. t. p. j. w.

717. L. s. 916. Karpiak Michał, kuśnierz w Przemyślu p. p. Nowakowskiego o zapomogę na rozszerzenie warsztatu.

718. L. s. 917. Gmina Rozdziałów powiat Sokal p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

719. L. s. 918. Gmina Komarniki powiat Turka p. t. p. j w.

720. L. s. 919. Gmina Hureczko powiat Przemyśl p. t. p. j. w.

721. L. s. 920. Gmina Podhajczyki powiat Przemyślany p. t. p. j. w.

722. L. s. 921 Gmina Wola starzycka powiat Jaworów p. t. p. j. w.

723. L. s. 922. Gmina Starzyska powiat Jaworów p. t. p. j. w.

724. L. s. 923. Gmina Dusanów powiat Przemyślany p. t. p. j. w.

725. L. s. 924. Gmina Horodnica p. t. p. j. w.

726. L. s. 925. Gmina Medwedowce powiat Buczacz p. t. p. j. w.

727. L. s. 926. Gmina Nowostawce powiat Buczacz p. t. p. j. w.

728. L. s. 927. Gmina Hurko powiat Przemyśl p. t. p. j. w.

729. L. s. 928. Gmina Podłuże powiat Stanisławów p. t. p. j. w.

730. L. s. 929. Gmina Iwanie powiat Zaleszczyki p. t. p. j. w.

731. L. s. 930. Gmina Dachnów powiat Cieszanów p. t. p. j. w.

732. L. s. 931. Gmina Zagórze powiat Brody p. t. p. j. w.

733. L. s. 932. Gmina Bienkowce powiat Rohatyn p. t. p. j. w.

734. L. s. 933. Zwierzchność gminy miasteczka Uście zielone p. p. Viviena o kreowanie Sądu powiatowego tamże.

735. L. s 934. Obszary dworskie, Urzędy gminne i parafialne wschodniej części powiatu zbaraskiego p. t. p. w sprawie budowy drogi Zbaraż-Podwołoczyska.

736. L. s. 935. Komitet herbaciarni centowej we Lwowie p. p. Romanowicza o subwencyę.

737. L. s. 936. Zawadzki Michał emeryt. oficyał rach. Wydziału krajowego p. t. p. o odpisanie reszty nadzwyczajnej zaliczki na płacę.

738. L. s. 937. Tarnawski Aleksander em. nauczyciel ludowy w Brodach p. p. Barwińskiego o podwyższenie emerytury.

739. L. s. 938. Towarzystwo „Szkilna Pomicz“ w Samborze p. t. p. o zapomogę na bursę.

740. L. s. 939. Gmina Nagórzany powiat Lwów p. t. p. w sprawie przyjęcia Magdaleny Stróżyńskiej do zakładu obłąkanych.

741. L. s. 940. Bursa im. św. Mikołaja w Przemyślu przez członka Sejmu ks. biskupa Czechowicza o zapomogę.

742. L. s. 941. Chomińska Marya przełożona S. S. Bazylianek we Lwowie p. t. p. o subwencyę dla internatu.

743. L. s. 942. Towarzystwo im. św. Cyryla w Przemyślu p. t. p. o zapomogę.

744. L. s. 943. Głowacka Marya, wdowa po dyetaryuszu szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Jordana o zasiłek.

745 L. s. 944. Poliklinika powszechna we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

746. L. s. 945. Stowarzyszenie robotników katolickich „Praca“ w Tarnowie p. p. Vayhingera o subwencyę.

747. L. s. 946. Stowarzyszenie „Ojczyzna“ w Tarnowie p. t. p. o subwencyę.

748. L. s. 947. Nauczyciele ludowi z Krościenka p. p. Bednarskiego o uregulowanie stosunków służbowych i płac nauczycielskich.

749. L. s. 948. Czechowski Józef, nauczyciel ludowy w Jordanowie p. t. p. o policzenie lat służby.

750. L. s. 949. Rękodzielnicy cechu zbiorowego w Skawinie p. p. Czecza o zmianę ustawy przemysłowej.

751. L. s. 950. Nauczycielstwo z Wieliczki p. t. p. o podwyższenie poborów nauczycieli ludowych.

752. L. s. 951. Oponowiczówna Serafina, nauczycielka w Borszczowie p. p. Kozłowskiego o policzenie lat służby.

753. L. s. 952. Siostra Marya Paula Czarnowska przełożona SS. Najśw. Rodziny z Nazaretu we Lwowie p. t. p. o zasiłek na Zakład wychowawczo-naukowy.

754. L. s. 953. Towarzystwo wzaj. pomocy diaków cerkiewnych dyecezyi lwowskiej przez członka Sejmu ks. biskupa Czechowicza o subwencyę.

755. L. s. 954. Towarzystwo św. Pawła we Lwowie p. t. p. o subwencyę na misye katolickie.

756. L. s. 965. Stowarzyszenie rękodzielników „Skała“ we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.

757. L. s. 956. Zajączkowska Marya wdowa po etat. pisarzu Wydziału krajowego p. t. p. o pensyę wdowią i kwartał pośmiertny.

758. L. s. 957. Czajkowski Tomasz, nauczyciel ludowy w Budkowie p.p. Merunowicza o policzenie lat służby.

759. L. s. 958. Stowarzyszenie katolickich posługaczy we Lwowie p. t. p. o zapomogę.

760. L. s. 959 Grono nauczycielskie szkoły ludowej w Łanach p. t. p. o uregulowanie poborów i stosunków służbowych nauczycieli ludowych.

761. L. s. 960. Stowarzyszenie „Biker Cholem“ w Nowym Sączu p. p. Dunajewskiego o zasiłek.

762. L. s. 961. Oskardówna Helena nauczycielka w Nowym Sączu p. t. p. o policzenie lat służby.

763. L. s. 962. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Gródku p. p. Brunickiego, o podwyższenie poborów nauczycieli ludowych.

764. L. s. 963. Zieliński Antoni nauczyciel w Gródku p. t. p. o podwyższenie płacy.

765. L. s. 964. Stowarzyszenie gimnastyczne „Sokół“ w Brodach p. p. Salę o subwencyę na budowę gmachu.

766. L. s. 965. Mróz Jakób nauczyciel ludowy w Maniowie p. p. Bojkę o podwyższenie poborów nauczycieli ludowych.

767. L s. 966. Proskurnicka Olga, córka gr. kat. proboszcza w Uściu p. p. Sawczaka o subwencyę na kształcenie się w śpiewie.

768. L. s. 967. Gmina miasta Podgórza p. p. Maryewskiego o subwencyę na urządzenie targowicy na rozszerzenio rzezalni i urządzenie rampy kolejowej.

769. L. s. 968. Ks. Bikowski Ludwik proboszcz łaciński w Laszkach p. p. Czartoryskiego o zasiłek na budowę szkoły.

770. L. s. 969. Wiśniewski Seweryn b. wędrowny nauczyciel we Lwowie p. p. Wybranowskiego o zaopatrzenie.

771. L. s. 970. Grono nauczycielskie szkoły wydziałowej w Tarnopolu p. p. E. Michałowskiego o podwyższenie dodatków pięcioletnich.

772. L. s. 971. Horoszko Mikołaj nauczyciel lud. w Białobokach p. p. Wachnianina o przyznanie 5-lecia.

773. L. s. 972. Wydział powiatowy we Lwowie p. p. Abrahamowicza o ukrajowienie drogi Lwów-Szczerzec.

774. L. s. 973 Gminy i obszary dworskie powiatu Horodeńskiego p. p. Theodorowicza o ustanowienie sądu powiatowego z siedzibą w Czernelicy.

775. L. s. 974. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Dolinie p. p. Niebyłowca o podwyższenie płac nauczycieli ludowych.

776. L. s. 975. Terlecka Katarzyna nauczycielka w Izdebkach p. p. Z. Skrzyńskiego o policzenie lat służby.

777. L. s. 976. Spółka krawców w Komarnie p. p. Jaklińskiego o subwencyę.

778. L. s. 977. Wydział powiatowy w Chrzanowie p. p. Wodzickiego o zniesienie prestacyi w robociźnie.

779. L. s. 978. Reprezentacya powiatu w Krośnie p. p. Trzecieskiego o przyznanie tamtejszemu szpitalowi prawa publiczności i powszechności.

780 L. s. 979. Towarzystwo muzyczne w Samborze p. p. Słotwińskiego o zapomogę.

781. L. s. 980. Rejowska Marya nauczycielka w Przysietnicy p. p. Potoczka o podwyższenie płac nauczycielskich.

782. L. s. 981. Kowalska Marya we Lwowie p. p. Paszkowskiego o zasiłek na kształcenie się w spiewie.

783. L. s. 982. Diacy i organiści galicyjscy p. p. Hamoraka o ustawowe uregulowanie ich bytu.

784. L. s. 983. Zwierzchność gminna w Starym Zbarażu p. p. Ostapczuka o zasiłek na budowę szkoły.

785. L. s. 984. Gmina Czułówek powiat Kraków p. p. Wójcika o zasiłek na budowę szkoły.

786. L. s. 986. Gmina Rajsko p. t. p. o uwolnienie od płacenia dodatku dobrowolnego na rzecz szkoły okręgowej.

787. L. s. 987. Ks. Pysz, Benedykt we Lwowie p. t. p. o veniam aetatis.

788. L. s 988. Gmina miasta Uhnowa, powiat Rawa p. p. Oleśnickiego, przeciw włościom rentowym.

789. L. s. 989. Gmina Sławsko p. t. p. j. w.

790. L. s. 990. Gmina Dobrotwór p. t. p. j. w.

791. L. s. 991. Gmina Kobyłowłoki p. t. p. j. w.

792. L. s. 992. Gmina Trójca pow. Brody p. t. p. j. w.

793. L. s. 993. Gmina Turze pow. Brody p. t. p. j. w.

794. L. s. 994. Gmina Toporów pow. Brody p. t. p. j. w.

795. L. s. 995. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w N. Sączu p. p. Bindera, o podwyższenie poborów nauczycieli lud.

796. L. s. 996. Ścisłowska Anna, nauczycielka w Białej p. t. p. o policzenie lat służby.

797. L. s. 997. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Białej p. t. p. o subwencyę.

798. L. s. 998: Galicyjskie Towarzystwo łowieckie we Lwowie, p. p. R. Potockiego o zmianę §. 84 ustawy łowieckiej.

799. L. s. 999. To samo p. t. p. w sprawie zmiany §. 41. ustawy łowieckiej.

800. L. s 1000. Rękodzielnicy w ciężkowicach p. p. Potoczka o zmianę ustawy przemysłowej.

801. L. s. 1001. Płużek Alojzy, czeladnik krawiecki w Boguminie p. p. Potoczka o subwencyę na dalsze kształcenie się w krawiectwie.

802. L. s. 1002. Gmina miasta Myślenice p. p. Średniawskiego, o porękę zaciągnąć się mającej pożyczki w kwocie 16.000 K. na budowę pracowni dla kapeluszników.

803. L. s. 1003. Magistrat m. Myślenice p. t. p. o przywrócenie biura technicznego przy Starostwie i ustanowienie drogomistrza powiatowego.

804. L. s. 1004. Ochronka św. Wojciecha w Gorlicach p. p. Skrzyńskiego A. o subwencyę.

805. L. s. 1005. Gmina Podczerwone p. p. Hupkę o zezwolenie na przeprowadzenie działu intabulacyjnego pastwiska na rzecz odnośnych właścicieli.

806. L. s. 1006. Russdorfer Władysław, uczeń spec. szkoły malar. hist. prof. Pochwalskiego we Wiedniu p. t. p. o udzielenie zapomogi na dalsze kształcenie.

807. L. s. 1007. Łazarz Jakób i tow. w Zagórzu pow. Przeworsk p. t. p. o utworzenie osobnej gminy z zakupionego obszaru dworskiego.

808. L. s. 1008. Czytelnia polska akademików górniczych w Loeben p. t. p. o subwencyę.

809. L. s. 1009. Wydział powiatowy w Rohatynie p. t. p. o zmianę prestacyi w naturze na dodatek w gotówce na rzecz. pow. fund. dróg pow. gminnych.

810. L. s. 1010. Wydział powiatowy w Rawie p. t. p. o udzielenie SS. Felicyankom w Uhnowie jednorazowej zapomogi na restauracyę szkoły żeńskiej w Uhnowie.

811. L. s. 1011. Wydział powiatowy w Brzesku p. t. p. o udzielenie koncesyi na pobór myta pojedyńczego t. j. drogowego na drodze Radłów-Miechowice.

812. L. s. 1012. Tenże p. t. p. o udzielenie koncesyi na pobór myta mostowego przy moście na rzece Uszwicy w Borzęcinie.

813. L. s. 1013. Towarzystwo katolickie robotników „Przyjaźń" w Tarnopolu p. t. p. o udzielenie znaczniejszego zasiłku na założenie sklepiku i budowę własnego domu.

814. L. s. 1014. Komitet szpitala powsz. w Bochni p. t. p. o wstawienie w budżet 1902 r. kwoty na budowę domu administracyjnego, kostnicy i domu dla zakaźnych przy szpitalu w Bochni.

815. L. s. 1015. Prof. O. Bujwid p. t. p. o przyznanie wydatnej subwencyi na urządzenie Zakładu szczepień leczniczo-ochronnych według metody Pasteura.

816. L. s. 1016. Rutkowska Stefania w Stanisławowie p. t. p. o udzielenie stypendyum celem kształcenia się w malarstwie w akademii sztuk pięknych w Krakowie.

817. L. s. 1017. Wydział powiat. w Nowym Sączu p. t. p. o wstawienie do budżetu krajowego od r. 1901 począwszy w rubrykę wydatków szkolnych dotacyi na fundusz budowy szkół ludowych aż do pokrycia nadwyżki wydatków nad 40 %.

818. L. s. 1018. Oddział husiatyński Tow. pedagogicznego w Husiatynie p. t. p. o polepszenie bytu materyalnego nauczycieli ludowych przez regulacyę płac.

819. L. s. 1019. Van Roy Aniela wdowa po Alfredzie Ottonie konduktorze dróg krajowych p. t. p. o wsparcie.

820. L. s. 1020. Stow. „Szkoły ludowej" w Krakowie p. t. p. o ukrajowanie ew. usubwencyonowanie szkoły im. Tadeusza Kościuszki w Białej.

821. L. s. 1021. Gmina Wołoszczyzna i inne p. t. p. o przynaglenie budowy drogi kraj. Podhajce-Bożyków.

822. L. s. 1022. Ks. Madej Tomasz Ap. łac. pleban w Felicienthal p. t. p. o kuracyjną zapomogę celem wyjazdu do kąpiel.

823. L. s. 1023. Modzelewska Stanisława Helena młodsza nauczycielka w Rabce p. t. p. o łaskawe przyznanie jednorazowej zapomogi.

824. L. s. 1024. Momsowa Teofila wdowa po stałym nauczycielu ludowym w Półwsiu Zwierzynieckim ad Kraków, p. t. p. o podwyższenie pobieranej emerytury 14 ct. dziennie w drodze łaski.

825. L. s. 1025. Gmina Zachodów, powiat Przemyślany, p. t. p. o udzielenie zasiłku na koszta budowy nowej szkoły z funduszu krajowego w myśl ust. z d. 24/4 1894.

826. L. s. 1026. Ostrowska Józefa wdowa po dyrektorze szkoły wydziałowej w Nowym Sączu p. t. p. o udzielenie zapomogi.

827. L. s. 1027. Nastulski Józef, nauczyciel w Młynach p. t. p. o uregulowanie płac i stosunków służbowych nauczycieli.

828. L. s. 1028. Wydział krak. Towarzy- ochotniczego p. p. Bindera o przyzna-

nie na r. bieżący dotychczasowej subwencyi.

829. L. s. 1029. Gimnazyum żeńskie w Krakowie p. t. p. o podwyższenie subwencyi przyznanej na ostatniej kadencyi.

830. L. s. 1030. Kadykało Piotr i Iwan w Mistycach p. t. p. o bezwrotną zapomogę na życie.

831. L. s. 1031. Towarzystwo numizmatyczne w Krakowie p. p. Bindera o subwencyę 1000 K. na wydawnictwo „Wiadomości numizmatyczno-archeologicznych“.

832. L. s. 1032. Służewski Ksawery Osiecz p. p. Skrzyńskiego o zapomogę na restauracyę bramy i baszty, lub o zakupienie ich na własność kraju.

833. L. s. 1033. Ks. Siemiaszko Kazimierz Kraków p. p. Paszkowskiego o roczną zapomogę 2000 K. na utrzymanie domu schronienia i dobrowolnej pracy.

834. L. s. 1034. Wydział pow. Kraków p. p. t. p. o rozciągnięcie §. 43 ust. drog. z 5/7 1897 Nr 43. D. u. kr. za cesarskiem zezwoleniem na gminy Półwsie Zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna wieś z Kawiorami, Nowa wieś narodowa, Łobzów, Krowodrza, Prądnik czerwony, Grzegórzki, Dąbie.

835. L. s. 1035. Gmina Jasienica p. p. Urbańskiego o zaliczenie gminy Jasienicy do gmin rządzących się ustawą z 3 lipca 1896 D. u. kr. Nr. 51.

836. L. s. 1036. Taż p. t. p. o zezwolenie na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa, wiszniaku i maliniaku z powodu niedoboru.

837. L. s. 1037. Oddział tow. pedag. Busk p. p. J. E. St. hr. Badeniego o regulacyę płac nauczycieli ludow., podług normy płac urzędników państwowych w XI., X. i IX. randze.

838. L. s. 1038. Zarząd oddz. tow. pedag. w Bochni p. p. Maissa o przyznanie nauczycielom lud., płacy trzech najniższych rang urzędników państw. z dodatkami.

839. L. s. 1039. Gmina Blich p. p. Barwińskiego o zniżenie prestacyi na dotacyę nauczyciela.

840. L. s. 1040. Siterski Walery Lwów p. p. A. Potockiego o pożyczkę 25.000 K. na wykopanie próbnego szybu swoim systemem pneumatycznym.

841. L. s. 1041. Wydział powiatowy w Śniatynie p. p. Krzysztofowicza o zmianę ustawy drogowej przez zniesienie prestacyi w robociznie.

842. L. s. 1042. Gmina Radomyśl koło Tarnowa p. p. Sękowskiego o uwzględnienie Radomyśla przy budowie kolei lokalnej Tarnów-Szczucin.

843. L s. 1043. Poltowa Rudolfa we Lwowie p. p. Theodorowicza o zasiłek na kształcenie córki w muzyce.

844. L. s. 1044. Gmina Wołcze powiat Turka p. p. Osuchowskiego o zapomogę dla pogorzelców.

845. L. s 1045. Nauczyciele szkół ludowych w Knihininie, Górce wsi i kolonii p. p. E. Michałowskiego o zaliczenie ich miejscowości do II. kl. płac nauczycielskich.

846. L. s. 1046. Związek polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich we Lwowie p. p. Romanowicza o subwencyę.

847. L. s. 1047. Ks. Sandowicz Piotr, gr.-kat. proboszcz w Brunarach, p. p. Klemensiewicza o zasiłek z powodu klęsk elementarnych.

848. L. s. 1048. Nydza Marya, b. sługa szpitalu lwowskiego, p. p. Hupkę o zapomogę.

849. L. s. 1049. Towarzystwo pedagogiczne ruskie we Lwowie p. p. Sawczaka o wprowadzenie jawnej kwalifikacyi dla nauczycieli ludowych.

850. L. s. 1050. Jaworski Jan, kierownik szkoły ludowej w Łamach p. p. Krzysztofowicza o policzenie lat służby.

851. L. s. 1051. Kamińska Kamila wdowa nauczycielu ludowym w Tarnopolu p. t. p. o podwyższenie pensyi wdowiej.

852. L. s. 1502. Mazurek Klimko b. sługa Magistratu lwowskiego p. t. p. o zaopatrzenie.

853. L. s. 1053. Stadnicka Helena i Marcela sieroty po c. k. urzędniku b. Sądu szlacheckiego ziem. w Stanisławowie p. t. p. o zapomogę.

854. L. s. 1054. Kahane Aleksandra wdowa po profesorze szkół rolniczych dublańskich w Wiedniu p. t. p. o podwyższenie pensyi wdowiej

855. K. s. 1055. Januszewiczowa Marya wdowa po nauczycielu ludowym w Kutach p. t. p. o podwyższenie pensyi wdowiej.

856. L. s. 1056. Wydział powiatowy w Brodach p. p. Trzecieskiego o dokończebudowy drogi Załoźce-Mszaniec.

857. L. s. 1057. Towarzystwo bursy im. Kraszewskiego w Stanisławowie p. t. p. o subwencyę.

858. L. s. 1058. Lisiewicz Teofila, wdowa po nauczycielu w Kopyczyńcach p. t. p. o pensyę wdowią.

859. L. s. 1059. Gmina Sosnów pow. Podhajce p. t. p. o przeniesienie Sądu powiatowego z Wiśniowczyka do Złotnik.

860. L. s. 1060. Gmina Makowice pow. Podhajce p. t. p. j. w.

861. L. s. 1061. Gmina Małowody pow. Podhajce p. t. p. j. w.

862. L. s. 1062. Gmina miasta Rohatyna p. p. Potoczka o kreowanie wyższego naukowego zakładu tamże.

863. L. s. 1063. Ta sama p. t. p. o polepszenie rękodzieł kuśnierskiego i tkackiego.

864. L. s. 1064. Fichmanówna Sara, nauczycielka w Sądowej Wiszni p. t. p. o policzenie 2 lat służby.

865. L. s. 1065. Zakład wychowania sierót izraelickich w Krakowie p. t. p o podwyższenie stałej rocznej subwencyi.

866. L. s. 1066. Gmina Bohatkowce pow. Podhajce p. t. p. o przeniesienie Sądu powiat. z Wiśniowczyka do Złotnik.

867. L. s. 1067. Goldwurm Abraham, Goldwurm Hersch i Charak Abraham w Białym kamieniu p. t. p. o o pożyczkę z funduszu przemysłowego na rozszerzenie fabryki garbarskiej.

868. L. s. 1068. Rada nadzorcza kolei lokalnej Lwów-Kleparów-Janów we Lwowie p. t. p. o poparcie projektowanej linii z Janowa do Jaworowa.

869. L. s. 1069. Gmina Uhrynów powiat Sokal p. p. Okuniewskiego, przeciw włościom rentowym.

870. L. s. 1070. Towarzystwo polityczne w Borszczowie p. t. p. j. w.

871. L. s. 1071. Komitet cerkiewny w Drohobyczu p. p. Okuniewskiego o zapomogę na odnowienie cerkwi św. Jerzego.

872. L. s. 1073. Gospodarze z Liszni pow. Drohobycz p. p. Oleśnickiego o zabronienie naczelnikom gmin pobierać podatki gruntowe i dochodowe za pastwiska gminne.

873. L. s. 1074. Ci sami p. t. p. o zmianę gminnej ordynacyi wyborczej.

874. L. s. 1075. Ci sami p. t. p. o wydanie zakazu pobierania prywatnych datków pieniężnych przez naczelników gmin na różne cele gminne.

875. L. s. 1076. Czerkawski Mirosław Jerzy słuchacz praw we Lwowie p. p. Wachnianina o subwencyę na dalsze kształcenie się w spiewie.

876. L. s. 1077. Grono nauczycieli w Stratynie p. p. Okuniewskiego o uregulowanie stosunków służbowych i poborów nauczycieli ludowych.

877. L. s. 1078. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda tarnowska" w Tarnowie p. p. Okuniewskiego o subwencyę.

878. L. s. 1079. Rękodzielnicy miasta Rudnika pow. Nisko p. t. o zmianę ustawy przemysłowej.

879. L. s. 1080. Gmina Pustków p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

880. L. s. 1081. Gmina Zabawa, Zdarzec i Podwale pow. Brzesko p. t. p. j. w.

881. L. s. 1082. Gmina Mytarka p. t. p. j. w.

882. L. s. 1083. Gmina Lednica górna p. t. p. j. w.

883. L. s. 1084. Gmina Krzywe p. t. p. j. w.

884. L. s. 1086. Towarzystwo tatrzańskie w Krakowie p. p. A. Potockiego w sprawie budowy kolei lokalnej Nowy Targ-Szczawnica-Sącz.

885. L. s. 1087. Rada miejska w Chrzanowie p. t. p. o udzielenie funduszów na budowę koszar dla wojska.

886. L. s. 1088. Karpińska Marya w Krakowie p. p. Romera o subwencyę na dalsze kształcenie się w malarstwie.

887. L. s. 1089. Gmina miasta Śniatyna pp. Krzysztofowicza o założenie gimnazyum.

888. L. s. 1090 Wydział pow. w Mielcu pp. Sękowskiego o powiększenie dotacyi na koszta budowy szkół ludowych.

889. L. s. 1091. Chrześcijańskie Tow. tkaczów w Andrychowie p. p. Styłę o subwencyę względnie bezprocentową pożyczkę.

890. L. s 1092. Wydział powiatowy w N. Targu p. p. Bednarskiego z petycyą gminy Zakopane o przyznanie gwarancyi krajowej dla pożyczki inwestycyjnej 400.000 K.

891. L. s. 1093. Ten sam p. t. p. o powiększenie dotacyi na budowę szkół ludowych.

892. L. s. 1094. Ten sam p. t. p. o budowę rozpoczętej drogi Chabówka-Sieniawa N. Targ.

893. L. s. 1095. Gmina Ochotnicza pow. N. Targ p. t. p. o zasiłek na przeprowadzenie drogi gminnej ochotnickiej.

894. L. s. 1096. Zarząd gł. Towarzystwa Kółek rolniczych we Lwowie p. p. Cieleckiego o subwencyę na urządzenie pól doświadczalno-demonstracyjnych na gospodarstwach włościańskich.

895. L. s. 1097. Gmina miasteczka Obertyna p. p. Theodorowicza o uwolnienie od płacenia datku dobrowolnego w kwocie 600 złr. rocznie na fundusz szkolny krajowy.

896. L. s. 1098. Towarzystwo przyjaciół muzyki krakowskiej „Harmonia" p. p. Michalskiego o podwyższenie subwencyi.

897. L. s. 1100. Klasztor OO. Reformatów w Rawie p. p. Górkę o subwencyę na na odrestaurowanie kościoła

898. L. s. 1101. Gmina izraelicka w Magierowie p. p. Górkę o zapomogę na odrestaurowanie synagogi.

899. L. s. 1102. Bubes Grzegorz sługa Wydziału kraj. p. p. A. Jędrzejowicza o dodatek do pensyi.

900. L. s. 1103. Komitet powiatu dobromilskiego p. p. Urbańskiego w sprawie budowy kolei Bircza-Krościenko.

901. L. s. 1104. Ks. Łomnicki Jaremiasz im. SS. Służebniczek w Krystynopolu przez Członka Sejmu Ks. Biskupa Czechowicza o zasiłek na utrzymanie nowicyatu.

902. L. s. 1105. Gminy i dwory powiatu Gródeckiego pp. Jana Szeptyckiego w sprawie stacyi kolei żelaznej w Rodatyczach.

903. L. s. 1106. Reprezentacya miasta Leżajska pp. Żardeckiego o utworzenie szkoły koszykarskiej tamże.

904. L. s. 1127. Gmina Słoboda złota pow. Brzeżany pp. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

905. L. s. 1128. Gmina Kozłowa powiat Stryj p. t. p. j. w.

906. L. s. 1129. Gmina Słoboda złota pow. Brzeżany p. t. p. j. w.

907. L. s. 1130. Gmina Chorostków p. t. p. j. w.

908. L. s. 1131. Gmina Bosyry powiat Husiatyn p. t. p. j. w.

909. L. s. 1132. Gmina Dernów pow. Ka-Kamionka p. p. Okuniewskiego j. w.

910. L. s. 1133. Gmina Niestanice pow. Kamionka p. t. p. j. w.

911. L. s. 1134. Gmina Wróblik królewski pow. Krosno p. t. p. j. w.

912. L. s. 1135. Gmina Kołówka p. t. p. j. w.

913. L. s. 1136. Chiszczewice p. t. p. j. w.

914. Ł. s. 1137. Gmina Łukowe pow. Lisko p. t. p. j. w.

915. L. s. 1138. Gmina Olszanica pow. Złoczów p. t. p. j. w.

916. L. s. 1139. Gmina Sokole powiat Kamionka p. t. p. j. w.

917. L. s. 1140. Gmina Rażniów p. p. Niebyłowca j. w.

918. L. s. 1141. Gmina Horożanka pow. Podhajce p. p. Niebyłowca przeciw włościom rentowym.

919. L. s. 1142. Gmina Markopal pow. Brody p. p. Barwińskiego j. w.

920. L. s. 1143. Stowarzyszenie „Przyjaźń“ we Lwowie p. p. Pilata o założenie biura pośrednictwa pracy.

921. L. s. 1144. Stowarzyszenie „Jedność“ we Lwowie p. t. p. j. w.

922. L. s. 1145. To samo p. t. p. o zaprowadzenie monopolu wódczanego.

923. L. s. 1146. Stowarzyszenie „Przyjaźń“ we Lwowie p. t. p. j. w.

924. L. s. 1147. Gmina Brzeziny p. p. Krempę przeciw gminom zbiorowym.

925. L. s. 1148. Gmina Paszczyna powiat Ropczyce p. t. p. j. w.

926. L. s. 1149. Gmina Bortiatyn pow. Mościska p. p. Okuniewskiego j. w.

927. L. s. 1150. Rękodzielnicy złączonych czterech korporacyj w Jarosławiu p. Jahla o zmianę ustawy przemysłowej.

928. L. s. 1151. Zwierzchność gminna w Zaleszczykach starych p. p. Chamca o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Zygmunta Franciszka Czernego w Czerniowcach.

929. L. s. 1152. Grono nauczycielskie w Kopyczyńcach p. p. Romanowicza

o uregulowanie stosunków służbowych i poborów nauczycieli ludowych.

930. L. s. 1153. Oddział Tow. pedagogicznego w Dobromilu p. p. Tyszkowskiego j. w.

931. L. s. 1154. Obszar dworski dóbr Sufczyny pow. Dobromil p. p. Gniewosza o udzielenie koncesyi na myto od mostów na rzece Stobnicy.

932. L. s. 1155. Schafer Franciszek właśc. dóbr w Zielowie p. p. Brunickiego w sprawie wymiaru podatku osobisto-dochodowego dla właścicieli gruntów.

933. L. s. 1156. Etnograficzna Komisya Towarzystwa im. Szewczenki we Lwowie p. p. Barwińskiego o subwencyę na etnograficzną ekspedycyę.

934. L. s. 1157. Koło c. k. Konserwatorów Galicyi wschodniej we Lwowie p. t. p. o subwencyę na restauracyę obrazów i portretów historycznych kościoła rzym. kat. w Żółkwi.

935. L. s. 1158. Koło włościańskie Rady powiatowej w Tarnobrzegu p. p. Krempę o zmianę ustawy rybackiej.

936. L. s. 1159. To samo p. t. p. o utworzenie banku parcelacyjnego.

937. L. s. 1160. Gmina Kamienica pow. Limanowa p. p. Wodzickiego o zapomogę na budowę szkoły.

938. L. s. 1161. Oddział tow. ped. Rudki-Komarno przez posła Rayskiego o zmianę ustaw szkolnych i polepszenie płac nauczycielskich.

939. L s. 1162. Gmina Radzieszów i okol. p. p. Czecza o budowę trwałego mostu na Skawinie w Radzieszowie za przyczynieniem się gminy kwotą 400 K.

940. L. s. 1163. Rękodzielnicy stow. przem. „Zjednoczenie“ w Dubiecku o zmianę ustawy przemysłowej p. p. Tyszkowskiego.

941. L. s. 1164. Gmina Pietnice pow. Dobromil p. t. p. o bezzwrotną zapomogę 1576.48 h. na resztę kosztów budowy szkoły.

942. L. s. 1165. Gmina Koniuchy pow. Niżankowice p. t. p. o zapomogę na budowę cerkwi.

943. L. s. 1166. Gmina i obszar dworski Brylińce pow. Przemyśl p. t. p o przydzielenie do okręgu sądowego i podatkowego w Przemyślu.

944. L. s. 1167. Wydział pow. Dobromil p. t. p. o wypłatę zasiłku na płacę lekarzy okręgowych za r. 1898.

945. L. s. 1168. Nauczyciele lud. w Bochni p. p. Maissa o zrównanie płac nauczycielskich z poborami urzędnikow państw. XI., X., IX. i VIII. rangi.

946. L. s. 1169. Przechniewicz z Medweckich Krystyna p. t. p. o policzenie 9 lat służby po dwuletniej przerwie.

947 L. s. 1170. Berger Bolesław kond. dróg krajowych p. p. W. Niezabitowskiego o zaliczkę 1200 K miesięcznie zwrotną.

948. L s. 1171. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Bóbrce p. t. p. o subwencyę.

949. L. s. 1172. Adolf Grochowalski p. p. Merunowicza o wynagrodzenie za studyum kanału San-Dniestr.

950. L. s. 1173. Kuśniczenko Michał, kierownik szkoły w Jezierzanach p. t. p. o wynagrodzenie płacy z mocy ust. z 6 lipca 1899 nr. 85 d. u. k.

951. L. s. 1174. Medwecka Władysława, wdowa po nauczycielu Niżankowice p. t. p. o zaopatrzenie dla siebie i dzieci.

952. L. s. 1175. Zarewicz Włodzimierz p. p. Żardeckiego zapomogę.

953. L. s. 1176. Pow. Zarząd kółek rolniczych w Łańcucie p. t. p. o roczną subwencyę i jednorazowy zasiłek na

pow. zakład hodowli drzewek owocowych.

954. L. s. 1178. Gmina miasta Przeworsk p. t. p. o odpisanie zaległej prestacyi na płace nauczycieli i obniżenie jej.

955. L. s. 1178. Rykała Jan, nauczyciel w Lackim p. p. Stojałowskiego o uregulowanie poborów nauczycieli.

956. L. s. 1179. Petters Amalia w Sokalu p. p. W. Kraińskiego o zapomogę.

957. L. s. 1180. Wydział pow. w Dolinie p. p. Niebyłowca, o przyspieszenie kreowania Sądu pow. w Wełdzirzu.

958. L. s. 1181. Wojteh Wilhelmina, Sędziszów p. p. J. Michałowskiego o jednorazową zapomogę.

959. L. s. 1182. Nauczycielstwo okr. Kossowskiego p. p. Filipa Zaleskiego o zrównanie z XI., X. i IX. rangą urzędników państwowych.

960. L. s. 1183. Gmina m. Buczacza p. p. Cieleckiego o nadanie prawa wyboru posła na Sejm z kuryi miejskiej wraz z Trembowlą.

961. L. s. 1184. Gmina m. Przemyślany p. p. Romana Potockiego o bezprocentową pożyczkę 30.000 K.

692. L. s. 1185. Nauczycielstwo okr. szkol. Sambor p. p. Ochrynowicza o urególowanie płac nauczycielskich.

693. L. s. 1186. Głowacki Emilian, opiekun mał. Chaszczyńskiej p. t. p. o przedłużenie dodatku na wychowanie do 24 lat.

964. L. s. 1187. Wołoszyński Modest p. p. Dworskiego o zapomogę.

965. L. s. 1188. Gmina miasta Halicza p. p. Bojkę o poprawę przepustów kolei czerniowiecko jasskiej.

966. L. s. 1189. Januszewicz Marya p. p. Bojkę o wyższą pensyę i zapomogę.

967. L. s. 1190. Muszyński Jan, Drohobycz p. p. Bojkę o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia córki jego w kwocie 52·80 K.

968. L. s. 1191 Ostrowska Olga, Kołomyja p. p. Witosławskiego o zapomogę na wychowanie dzieci.

969. L. s. 1192. Towarzystwo pedag. Kołomyja, p. t. p. o przyznanie nauczycielstwu 3 najniższych klas rangi urzędn. państw.

970. L. s. 1193. Gmina m. Kołomyi, p. t. p. o pomoc do budowy szkół ludowych.

971. L. s. 1194. Wydziały pow. Jasło, Pilzno i Ropczyce p. p. Z. Jaworskiego o budowę kolei Jasło-Konieczna, Jasło-Pilzno-Dębica.

972. L. s. 1195. Naganowski Mieczysław w Wołowcu p. p. E. Michałowskiego o policzenie 18 lat 22 dni służby przed kwalifikacyą do emerytury.

973 L. s. 1196. Rydlińska Teofila, Kraków p. p. Paszkowskiego o subwencyę na rozszerzenie szkółki froeblowskiej lub jednorazową zapomogę.

974. L. s. 1197. Konopka Jan w Breniu, p. p. Męcińskiego regulacyę o Oleśnicy i budowę szluz.

975. L. s. 1198. Koło włościańskie Rady pow. w Tarnobrzegu p. p. Krempę o przypuszczenie do konkurencyi kościelnej wszystkich właścicieli gruntów w parafii i urzędników przez państwo.

976. L. s. 1199. Ciż p. t. p. o wciągnięcie kęp do katastru i uwzględnienie ich przy wydzierżawianiu polowań.

977. L. s. 1200. Ciż p. t. p. o przechód po wałach Wisły, Sanu, Łęgu i Trześniówki i zniesienie kar zań.

978. L. s. 1201. Gmina Polanka powiat Myślenice p. p. Średniawskiego o zasiłek na pokrycię płacy nauczyciela.

979. L. s. 1202. Wydział powiatowy w Rawie p. p. Górkę o przyspieszenie regulacyi dopływów Bugu, a mianowicie Raty i Sołokiji.

980. L. s. 1203. Gmina Mielnica p. p. Borkowskiego o zapomogę dla pogorzelców.

981. L. s. 1204. Nunberg Józefa w Stryju p. p. Trzecieskiego o jednorazowy dodatek na pokrycie długów po synie lekarzu okręgowym w Synowódzku.

982. L. s. 1206. Artwiński Stanisław, dyetaryusz oddz. rachunk. Wydziału kraj. przez Wydział krajowy o veniam aetatis.

983. L. s. 1207. Towarzystwo ruskich rzemieślników „Zorja“ we Lwowie p. p. Sawczaka o subwencyę.

984. L. s. 1208. Towarzystwo Ruska Bursa rzemieślnicza i przemysłowa we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

985. L. s. 1209. Towarzystwo „Szkilna Pomicz“ we Lwowie p. t. p. j. w.

986. L. s. 1210. Gmina Cisów pow. Dolina p. p. Niebyłowca o ubezpieczenie brzegów rzeki Sukiela.

987. L. s. 1211. Gmina Kosów stary pow. Kosów p. p. Obeśnickiego o wprowadzenie nowo wybranej Rady gminnej w urzędowanie.

988 L. s. 1212. Towarzystwo gimnast. „Sokół“ w Kopyczyńcach p. p. Cieleckiego o zapomogę.

989. L. s, 1213. Zarząd gł. Towarzystwa Kółek rolniczych we Lwowie p. t. p o podwyższenie subwencyi na cele handlowe Towarzystwa.

990. L. s. 1214. Gmina miejska Szczucin p. p. Lubomirskiego o zaliczenie jej do rzędu miejscowości objętych ustawą z 3 lipca 1896 dz. u. k. 51.

991. L. s. 1215. F.oryan Jan, nauczyciel w Bieganicach p. p. Paszkowskiego o wsparcie.

992. L. s. 1216. Wydział powiatowy w Sokalu o zmianę § 19. ordynacyi wyborczej powiatowej.

993. L. s. 1217. Tarnawiecka Wanda we Lwowie p. t. p. o subwencyę na dalsze kształcenie się w śpiewie.

994. L. s. 1218. Gmina Mikuliczyn pow. Nadwórna p. t. p. o zapomogę dla dotkniętych powodzią.

995. L. s. 1219. Mieszkańcy gminy Maryampola miasta i okolicy p. p. Winniczuka w sprawie utworzenia komunikacyi na drodze Tustań-Podbrzeże.

996. L. s. 1220. Gmina miasta Sokala p. p. Wachnianina o założenie szkoły realnej.

997. L. s. 1221. Wydział powiatowy w Pilznie p. p. Paszkowskiego o zapomogę.

998, L. s. 1222. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Tarnowie p. p. Vayhingera o zrównanie płac nauczycieli lud. z płacami urzędników państwowych trzech najniższych rang.

999. L. s. 1223. Papara Jadwiga, przewodnicząca Towarzystwa św. Salomei opieki nad wdowami i sierotami we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

1000. L. s. 1224. Zjednoczone galicyjskie Towarz. dla gospodarstwa i pszczelnictwa we Lwowie p. p. Barwińskiego o podwyższenie subwencyi.

1001. L. s. 1225. Redakcya „Bartnika postępowego“ we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

1002. L. s. 1229. Martyniec Józef kwieskowany nauczyciel w Niegowcach p. p. Okuniewskiego o policzenie 6 lat prowizorycznej służby i emeryturę.

1003. L. s. 1230. Wydział powiatowy w Rohatynie p. p. Klemensa Dzieduszyckie7o w sprawie kreowania szkoły realnej w Rohatynie.

1004. L. s. 1231. Kapuściak Jerzy nauczyciel ludowy w Poździmierzu p. p. W. Kraińskiego o policzenie lat służby.

1005. L. s. 1232. Reprezentacya gminy miasta Kołaczyce p. p. Jaworskiego o zasiłek dla dotkniętych w czerwcu b. r. powodzią.

1006. L. s. 1233. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie p. p. Rapaporta z memoryałem w sprawie dróg wodnych.

1007. L. s. 1234. Ta sama p. t. p. w sprawie opłat miejskich od spirytusu denaturowanego w Krakowie bezprawnie pobieranych.

1008. L. s. 1235. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Gorlicach p. p. Z. Jaworskiego o uregulowanie stosunków służbowych i poborów nauczycieli ludowych.

1009. L. s, 1236 Gregorowicz Matylda nauczycielka w Majdanie górnym p. p. Merunowicza o policzenie lat służby.

1010. L. s. 1237. Zarząd galic. Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa w Kołomyi p. p. Krzysztofowicza o subwencyę.

Wniesione po dzień 1. lipca 1901.

1011. L. s. 1238. Wydział powiatowy w Wieliczce p. p Czecza, o zmianę klauzuli w taryfie mytniczej, dotyczącej myta w Wiśniowie.

1012. L. s. 1239. Ten sam p. t. p. o wypłacenie reszty zasiłku na budowę drogi Świątniki-Mogilany.

1013. L. s. 1261. Dr. Skrochowski Ignacy z Ropy, p. p. A. Skrzyńskiego o zapomogę na dalsze kształcenie córki Zofii w malarstwie.

1014. L. s. 1262. Gmina Uhrynów dolny pow. Stanisławów p. p. Winniczuka o przyjęcie kosztów utrzymania Eudokii Obidniak na fundusz kraj.

1015. L. s. 1263. Wydział powiatowy w Pilznie p. p. Sękowskiego o subwencyę na naprawę zniszczonych powodziami dróg powiatowych i gminnych.

1016. L. s. 1265. Gmina Hyrowa pow. Krosno p. p. Ostapczuka przeciw włościom rentowym.

1017. L. s. 1266. Gmina Sielec pow. Stanisławów p. t. p. j. w.

1018. L. s 1267. Gmina Tyszkowce p. t. p. j. w.

1019. L. s. 1268. Gmina Serafińce pow. Horodenka p. t. p. j. w.

1020. L. s. 1269. Gmina Rzepniów pow. Kamionka p. t. p. j. w.

1021. L. s. 1270. Gmina Żegiestów, pow. Nowy Sącz p. t. p. j. w.

1022. L. s. 1271. Gmina Sulimów pow. Żółkiew p. t. p. j. w.

1023. L. s. 1272. Gmina Nesterowce powiat Złoczów p. p. Okuniewskiego j. w.

1024. L. s. 1273. Gmina Poddubce powiat Rawa p. t. p. j. w.

1025. L. s. 1274. Gmina Koniczynce p. t. p j. w.

1026. L. s. 1275. Gmina Wołczuchy pow. Gródek p. t. p. j. w.

1027. L. s. 1276. Gmina Dźwiniacz powiat Zaleszczyki p. t. p. j. w.

1028. L. s. 1277. Gmina Bobrowniki pow. Buczacz p. t. p. j. w.

1029. L. s. 1278. Towarzystwo polityczne Rudecka Ruska Rada“ p. t. p. j. w.

1030. L. s. 1279. Gmina Dziuryń p. t. p. j. w.

1031. L. s 1280. Gmina Ulicko Seredkiewicz pow. Rawa p. t. p. j. w.

1032. L s. 1281. Gmina Jagielnica stara pow. Czortków p. t. p. j. w.

1033. L. s. 1282. Gmina Żukotyn powiat Kołomyja p. p. Niebyłowca j. w.

1034. L. s. 1283. Gmina Wierzbów pow. Podhajce p. t. p. j. w.

1035. L. s. 1284. Gmina Binczarowa powiat Grybów p. t. p. j. w.

1036. L. s. 1285. Gmina Iławcze powiat Trembowla p. t. p. j. w.

1037. L. s. 1286. Gmina Wełdzirz pow. Dolina p. t. p. j. w.

1038. L. s. 1287. Gmina Małodiatyn pow. Peczyniżyn p. t. p. j, w.

1039. L. s. 1288. Gmina Buszkowice powiat Przemyśl p. p. Nowakowskiego przeciw gminom zbiorowym.

1040. L s. 1289. Gmina Sierakaśce powiat Przemyśl p. t. p. j. w.

1041. L. s. 1290. Gmina Poździacz, powiat Przemyśl p. t. p. j. w.

1042. L. s. 1291. Gmina Wyszatyce, powiat Przemyśl p. t. p. j. w.

1043. L. s. 1292. Gmina Krowniki, powiat Przemyśl p. t. p. j. w.

1044. L. s. 1293. Towarzystwo polityczne „Selańska Rada“ w Przemyślu p. t. p. j. w.

1045. L. s. 1294. Gmina Łuczyce powiat Przemyśl p. t. p. j. w.

1046. L. s. 1295. Gmina Sokole pow. Mościska pp. Okuniewskiego j. w.

1047. L. s. 1296. Gmina Wola małnarska pow. Mościska p. t. j. w.

1048. L. s. 1297. Gmina Mościska p. t. p. j. w.

1049. L. s. 1298. Gmina Hankowice pow. Mościska p. t. p. j. w.

1050. L. s. 1299. Gmina Ostrożec powiat Mościska p. t. p. j. w.

1051. L. s. 1300. Gmina Wiszenka pow. M ściska p. t. p. j. w.

1052. L. s. 1301. Gmina Wyciąże pp. Wójcika j. w.

1053. L. s. 1302. Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie pp. Małachowskiego w sprawie zmiany art. 13. ust. szkolnej kraj. z dnia 1. stycznia 1889.

1054. L. s 1303. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Mościskach p. t. p. w sprawie regulacyi płac nauczycielskich.

1055. L. s. 1304. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Brzeżanach p. t. p. j.

1056. L. s. 1305. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Chrzanowie p. t. p. w sprawie zmiany ustawy szkolnej krajowej o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego.

1057. L. 1306. Gmina Bachórz pow. Brzozów pp. Z. Skrzyńskiego o zasiłek na budowę szkoły.

1058. L. s. 1307. Gmina Trzciniów pow. Brzozów p. t. p. o uwolnienie od opłat mytniczych na stacyi w Trzciniowie.

1059. L. s. 1308. Towarzystwo muzyczne im. Moniuszki w Kołomyi pp. Witosławskiego o subwencyę.

1060. L. 1309. Zarząd Bursy chrześciańskiej w Brodach pp. Salę j. w.

1061. L. s. 1310. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Brzeżanach pp. Schätzla o subwencyę na budowę gmachu.

1062. L. s. 1311. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Przemyślu pp. Dworskiego o subwencyę.

1063. L. 1312. Gmina Zabawa, Podwale i Zdarzec pow. Brzesko pp. Bernadzikowskiego o zasiłek na poprawę drogi.

1064. L. s. 1313. Gmina Wierzawice pow. Łańcut p.p Żardeckiego o zapomogę dla dotniętych powodzią włościan.

1065. L. s. 1314. Grono nauczycieli ludowych w Bolesławiu p. p. Bojkę o uregulowanie poborów i stosunków służbowych nauczycieli ludowych.

1066. L. s. 1315. Komitek Ochronki dla biednych katolickich dzieci w Zbarażu p. p. Ostapczuka o subwencyę.

1067. L. s. 1316. Gmina Wróblówka pow. N. Targ p. p. Bednarskiego o zapomogę dla pogorzelców.

1068. L. s. 1317. Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół“ w Kołomyi p. p. Romanowicza o subwencyę.

1069. L. s. 1318. Mieszkańcy okręgu sądowego w Budzanowie p. p. Kramarczyka o regulacyę rzeki Seret.

1070. L. s. 1319. Wydział Bursy polskiej im. Adama Mickiewicza w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego o zasiłek na rozszerzenie bursy.

1071. L. s. 1320. Grono nauczycieli ludowych w Bołszowcach p. p. M. Torosiewicza o uregulowanie poborów i stosunków służbowych nauczycieli ludowych.

1072. L. s. 1321. Zarząd szpitala w Nowosiółkach zahalczynych pow. Złoczów p. p. Gnoińskiego o zasiłek.

1073. L. s. 1322. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Jarosławiu p. p. Jahla o subwencyę.

1074. L. s. 1323. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Jaworowie p. p. Jana Szeptyckiego j. w.

1075. L. s. 1324. Gralewska Zofia wdowa po kasyerze szpitala we Lwowie p. p. Chamca o stypendyum dla córki Zofii na dalsze kształcenie jej w spiewie.

1076. L. s. 1325. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Dolinie p. p. Kl. Dzieduszyckiego o subwencyę.

1077. L. s. 1326. Rodzice i opiekunowie dzieci szkół ludowych w Sanoku p. p. Jugendfeina o zniesienie zarządzenia w sprawie przełożonego terminu rozpoczęcia roku szkolnego w szkołach ludowych.

1078. L. s. 1330. Nauczycielstwo okręgu tarnobrzeskiego p. p. Tarnowskiego o zrównanie płac z poborami urzędników państwowych trzech najniższych rang.

1079. L. s. 1331. Dyrekcya Zakładu głuchoniemych we Lwowie p. p. Paszkowskiego o podwyższenie subwencyi dla 15-tu stypendystów.

1080. L. s. 1332. Zwierzchność gminna w Lisku p. p. Trzecieskiego o nadanie prawa poboru opłat od napojów spirytusowych.

1081. L. s. 1334. Towarz. „Bratniej Pomocy“ słuchaczów c. k. Akademii weterynaryi we Lwowie przez J. E. Marszałka kraj. St. hr. Badeniego o subwencyę.

1082. L. s. 1335. Gmina Milówka pow. Żywiec p. t. p. o utworzenie posady lekarza okręgowego tamże.

1083. L. s. 1336. Lekarze stacyi klimatycznej w Zakopanem p. t. p. o stałą roczną subwencyę.

1084. L. s. 1337. Winnicki Badziewicz Jan nauczyciel w Kawsku p. p. Karola Dzieduszyckiego o zapomogę.

1085. L. s. 1338. Rakowski Bazyli, b. nauczyciel w Jamielnicy p. t. p. o przyznanie emerytury.

1086. L. s. 1339. Gmina Nadwórna p. p. Mandyczewskiego o zasiłek na budowę szkoły.

1087. L. s. 1340. Ta sama gmina p. t. p. o przyjęcie kosztów utrzymania sierót Karola i Leopolda Schreierów, należnych Magistratowi miasta Pragi, na fundusz krajowy.

1088. L. s. 1341. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół" w Kałuszu p. p. Romanowicza o subwencyę na budowę sali.

1089. L. s. 1342. Profesor N. Cybulski i O. Bujwid jako założyciele pryw. średniej szkoły żeńskiej w Krakowie p. t. p. o podwyżenie subwencyi i upaństwowienie tego zakładu.

1090. L. s. 1343. Janker Jędrzej w Nowym Targu p. p. Męcińskiego o opust z czynszu za dzierzawę myta krajowego na Obidowej w Rdzawie.

1091. L. s. 1344. Kurdas Iwan, drożnik krajowy przy drodze kraj. Horodenka-Załucze p. p. Theodorowicza o policzenie lat służby.

1092. L. s. 1345. Borkowska Leontyna we Lwowie p. p. Trzecieskiego o subwencyę na dalsze kształcenie się w spiewie.

1093. L. s. 1346. Gmina Wola senkowa pow. Sanok p. p. Okuniewskiego przeciw włościom rentowym.

1094. L. s. 1347. Gmina Horożana mała powiat Rudki p. t. p. j. w.

1095. L. s. 1348. Gm. Wołoszczyna powiat Bóbrka p. t. p. j. w.

1096. L. s. 1349. Gm. Hunkówka pow. Jasło p. p. Urbańskiego o regulacyę rzeki Jasiółki.

1097. L. s. 1350. Stowarzyszenie robotników katolickich „Przyjaźń" w Przemyślu p. t. p. o zaprowadzenie giełdy pracy i monopolu wódczanego.

1098. L. s. 1351. Filipowicz Jan nauczyciel ludowy w Chomczynie p. t. p. o policzenie lat służby.

1099. L. s. 1352. Związek katolicki dla ochrony rolnictwa w Wiedniu p. t. p. o subwencyę.

1100. L. s. 1353. Austryacki Związek dla ochrony rolnictwa w Wiedniu p. t. p. j. w.

1101. L. s. 1355. Stowarzyszenie przemysłu cegielnego w Wiedniu p. t. p. w sprawie zaprowadzenia małego formatu cegły.

1102. L. s. 1356. Gmina Nastasów pow. Tarnopol p. p. Okuniewskiego przeciw włościom rentowym.

1103. L. s. 1359. Wydział powiatowy w Gorlicach p. p. Z. Jaworskiego o budowę mostu na rzece Białej w Golance.

1104. L s. 1360. Wydział powiatowy w Kolbuszowy p. p. St. Jędrzejowicza z petycyami gmin Wilcza wola i Wola rusinowska w sprawie budowy mostu na rzece Łęgu.

1105. L. s. 1361. Wydział powiatowy w Lisku p. p. Urbańskiego o zapomogę dla gmin dotkniętych klęską gradobicia.

1106. L. s. 1362. Komitety powiatowe i komitety wybrane przez Oddziały gospodarskie p. p. Krzysztofowicza o usunięcie nieprawidłowości podatkowych.

1107. L. s. 1364. Pawlikowski Tadeusz, dyrektor teatru miejskiego we Lwowie p. p. Abrahamowicza o podwyższenie subwencyi dla teatru miejskiego.

Wniesione po dzień 2. lipca 1901.

1108. L. s. 1371. Wrońska Wilhelmina wdowa po nauczycielu ludowym w Bochni p. p. Barnadzikowskiego o zapomogę.

1109. L. s. 1372. Gmina Wola przemykowska p. t. p. o subwencyę na restauracyę szkoły.

1110. L. s. 1373. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. p. Oleśnickiego o regulacyę płac nauczycieli ludowych, o zmianę ustawy szkolnej.

1111. L. s. 1374. Ruska Bursa w Stryju p. t. p. o subwencyę.

1112. L. s. 1375. Grono nauczycielskie w Rozdole i Brzezinie pow. Żydaczów p. t. p. o regulacyę płac nauczycieli ludowych.

1113. L. s. 1376. Wydział lekarski Uniwersytetu lwowskiego p. p. Kruczkiewicza w sprawie katedr i klinik.

1114. L. s. 1377. Aleksandrowicz Janina Marya w Warszawie p. p. Piętaka o zasiłek na kształcenie się w malarstwie.

1115. L. s. 1378. Towarzystwo „Gwiazda“ w Przeworsku p. p. Żardeckiego o subwencyę.

1116. L. s. 1379. Gmina Załubincze p. p. Potoczka o przyłączenie jej do miasta Nowego Sącza.

1117. L. s. 1380. Stowarzyszenia „Gwiazda“ w Brodach p. p. Salę o subwencyę.

1118. L. s. 1381. Czeladź krawiecka w Przemyślu p. p. Czaykowskiego o założenie kursu majsterskiego.

1119. L. s. 1382. Łaszczewski Maciej nauczyciel w Zabczu murow. p. p. Wachnianina o policzenie lat służby.

1120. L. s. 1383. Polniak Julian i Cichy Stanisław, stróże archiwów kraj. aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i Krakowie p. p. Kruczkiewicza o podwyższenie poborów.

1121. L. s. 1384. Augustyński Jan, majster tkacki wyrobów deseniowych w Witowie p. p. Bednarskiego o subwencyę na rozszerzenie warstatu.

1122. L. s. 1385. Babiacz Emilia, wdowa po nauczycielu lud. we Lwowie p. p. Sękowskiego o zapomogę.

1123. L. s. 1386. Towarzystwo Biblioteki uczniów wydziału lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie p. p. Jordana o subwencyę.

1124. L. s. 1387. Gmina miasta Rohatyn p. p. Schnella o podniesienie podupadłych rękodzieł kuśnierstwa i tkactwa.

1125. L. s. 1388. Wydział powiatowy w Zbarażu p. p. Ostapczuka o podwyższenie dotacyi na szkoły ludowe.

1126. L. s. 1389. Ten sam p. t. p. o zmianę ordynacyi wyborczej powiatowej.

1127. L. s. 1390. Kupcy w Tarnowie p. p. Vayhingera o zbudowanie mostu na rzece Białej.

1128. L. s. 1391. Basler Karolina, wdowa po nauczycielu religii mojżesz. w Tarnowie p. t. p. o pensyę wdowią i dodatek na wychowanie dzieci.

1129. L. s. 1392. Reprezentacya miasta Kut p. p. Zaleskiego z zażaleniem na władze skarbowe z powodu niezałatwienia licznych skarg w sprawach podatkowych.

1130. L. s. 1393. Ta sama p. t. p. o rewindykacyę prawa do odbywania rocznie czterech jarmarków.

1131. L. s. 1394. Wydział powiatowy w Gorlicach p. p. A Skrzyńskiego w sprawie subwencyi na budowę drogi Zagórzany-Kobylanka.

1132. L. s. 1395. Ten sam p. t. p. o zmianę §. 19 ordynacyi wyborczej dla gmin miejskich.

1133. L. s. 1396. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Stryju p. p. Karola Dzieduszyckiego o subwencyę.

1134. L. s. 1397. Gmina Podhorodce pow. Stryj p. t. p. o regulacyę rzeki „Stryja" i potoku „Urycza".

1135. L. s. 1398. Reprezentacya m. Kut p. p. Zaleskiego o regulacyę rzeki Czeremoszu.

1136. L. s. 1399. Handlarze soli p. p. Czartoryskiego z przedstawieniem w sprawie sprzedaży soli krajowej.

1137. L. s. 1400. Zawadzka Helena, nauczycielka szkoły im. Staszica we Lwowie p. t. p. o subwencyę na urządzenie internatu.

1138. L. s. 1401. Ruska Rada w Żółkwi p. p. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

1139. L. s. 1402. Gmina Domenka pow. Żydaczów p. t. p. j. w.

1140. L. s. 1403. Gmina Niżborki pow. Husiatyn p. t. p. j. w.

1141. L. s. 1404. Gmina Kałaharówka pow. Skałat p. t. p. j. w.

1142. L. s. 1405. Gmina Sorocka pow. Skałat p. t. p. j. w.

1143. L. s. 1406. Gmina Pipniki powiat Krosno p. t. p. j. w.

1144. L. s. 1407. Gmina Pietrusza wola pow. Strzyżów p. t. p. j. w.

1145. L. s. 1408. Gmina Wólka bratkowska pow. Krosno p. t. p. j. w.

1146. L. s 1409. Gmina Kotowa powiat Brzeżany p. t. p. j. w.

1147. L. s. 1410. Gmina Krasne pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1148. K. s. 1411. Gmina Drohowyż pow. Żydaczów p. t. p. j. w.

1149. L. s. 1412. Gmina Ilkowicze pow. Sokalski p. t. p. j. w.

1150. L. s. 1413. Gmina Zabienice pow. Husiatyn p. t. p. j. w.

1151. L. s 1415. Gmina Kociubińce pow. Husiatyn p. t. p. j. w.

1152. L. s. 1416. Gmina Berezówka pow. Buczacz p. t. p. j. w.

1153. L. s. 1416. Mieszkańcy gminy Słoboda Niebełowska pow. Kałusz p. t. p. z protestem przeciw wprowadzeniu w ustawę projektu lex Potoczek.

1154. L. s. 1417. Mieszkańcy gminy Niebyłów pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1155. L. s. 1418. Mieszkańcy gminy Ławocznego pow. Stryj p. t. p. przeciw włościom rentowym.

1156. L. s. 1419. Gmina Serki średnie pow. Rohatyn p. t. p. j. w.

1157. L. s. 1420. Mieszkańcy gminy Wierzbicy pow. Ruska Rawa p. t. p. j. w.

1158. L. s. 1421. Mieszkańcy gminy Tomaszowce pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1159. L. s. 1422. Mieszkańcy gminy Puławy pow. Sanok p. t. p. j. w.

1160. L. s. 1423. Mieszkańcy gminy Zbory pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1161. L. s. 1424. Mieszkańcy gminy Zagórza pow. Brodzkiego p. t. p. j. w

1162. L. s. 1425. Mieszkańcy gminy Zełdec pow. Żółkiew p. t. p. j. w.

1163. L. s. 1426. Gmina Wierzbowice pow. Horodenka p. t. p. j. w.

1164. L. s. 1427. Gmina Skole pow. Stryj p. t. p. j. w.

1165. L. s. 1428. Gmina Korostów pow. Stryj p. t. p.

1166. L. s. 1429. Gmina Jezierzany pow. Rohatyn p. t. p. j. w.

1167. L. s. 1430. Gmina Kolędziany pow. Czortków p. t. p. j. w.

1168. L. s. 1431. Gmina Tarniawka pow. Stryj p. t. p. j. w.

1169. L. s. 1432. Gmina Cieszki pow. Złoczów p. t. p. j. w.

1170. L. s. 1433. Gmina Olszanica pow. Złoczów p. t. p. j. w.

1171. L. s. 1434. Gmina Chmielówka pow. Trembowla p. t. p. j. w.

1172. L. s. 1435. Gmina Grabówka pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1173. L. s. 1436. Gmina Dorohów pow. Stanisławów p. t. p. j. w.

1174. L. s. 1437. Gmina Pławie powiat Stryj p. t. p. j. w.

1175. L. s. 1438. Gmina Skorzyki powiat Zbaraż p. t. p. j. w.

1176. L. s. 1439. Gmina Suchostaw pow. Husiatyn p. t p. j. w.

1177. L. s. 1440. Gmina Przewozice pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1178. L. s. 1441. Gmina Dmytrowicze pow. Mościska p. p. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

1179. L. s. 1422 Gmina Tarnawka pow. Stryj p. t. p. j. w.

1180. L. s. 1443. Gmina Ławoczne pow. Stryj p. t. p j. w.

1181. L. s. 1444. Gmina Czercza pow. Rohatyn p. t. p. j. w.

1182. L. s. 1445. „Selanska Rada" w Brzeżanach p. t. p. j. w.

1183. L. s. 1446. Gmina Dubkowce pow. Skałat p. t. p. j. w.

1184. L. s. 1447. Gmina Czanyże pow. Kamionka strum. p. t. p. j. w.

1185. L. s. 1448. Gminy Spas, Pogorzelec, Podsuchie i Łęgi pow. Dolina p. t. p. j. w.

1186. L. s. 1449. Gmina Wołosów powiat Nadwórna p. t. p. j. w.

1187. L. s 1450. Gmina Stawki pow. Skałat p. t. p. j. w.

1188. L. s. 1451. Gmina Bilcza pow. Drohobycz p. t. p. j. w.

1189. L. s. 1452. Gmina Rukomysz pow. Buczacz p. t. p. j. w.

1190. L. s. 1453. Gmina Tuchla powiat Stryj p. t. p. j. w.

1191. L. s. 1454. Gmina Petryłów powiat Tłumacz p. t. p. j. w.

1192. L. s. 1455. Gmina Słoboda złota p. t. p. j. w.

1193. L. s. 1456. Gmina Trybuchowce pow. Buczacz p. t. p. j. w.

1194. L. s. 1457. Gmina Kropiwniki pow. Drohobycki p. t. p. j. w.

1195. L. s. 1458. Gmina Słobódka p. t. p. j. w.

1196. L. s. 1459. Gmina Zalucze pow. Śniatyn p. t. p. j. w.

1197. L. s. 1460. Gmina Doliniany powiat Rohatyn p. t. p. j. w.

1198 L. s. 1461. Gmina Łukowa powiat Rohatyn p. t. p. j. w.

1199. L. s. 1462. Gmina Dobrostany pow. Gródek p. t. p. j. w.

1200. L. s. 1463. Gmina Mszaniec pow. Stary Sambor p. t. p. j. w.

1201. L. s 1464. Gmina Jawcze, powiat Stary Sambor p. t. p. j. w.

1202. L. s. 1465, Gmina Laski i inne, pow. Sokalski p. t. p j. w.

1203. L. s. 1466. Gmina Sieniawa pow. Sanok p. t. p. j. w.

1204. L. s. 1467. Gmina Kupnowice stare pow. Rudecki p. t. p. j. w.

1205. L. s. 1468. Gmina Wolnów pow. Żydaczów p. t. p. j. w.

1206. L. s. 1469. Gmina Gnizdyczów p. Żydaczów p. t. p. j. w.

1207. L. s. 1470. Gmina Tłómacz p. t. p. j. w.

1208. L. s. 1471. Gmina Bolestraszyce pow. Przemyśl p. t. p. j. w.

1209. L. s. 1472. Gmina Skopów powiat Przemyśl p. t. p. j. w.

1210. L. s. 1473. Gmina Kudryńce pow. Borszczów p. t. p. j. w.

1211. L. s. 1474. Gmina Popowice p. t. p. j. w.

1212. L. s. 1475. Dmina Turylcze p. t. p. j. w.

1213. L. s. 1476. Gmina Biaza pow. Dolina p. t. p. j. w.

1214. L. s. 1477. Gmina Uście pow. Zydaczów p. t. p. j. w.

1215. L. s. 1478. Gmina Chraplice p. t. p. j. w.

1216. L. s. 1479. Gmina Chodnowice p. t. p. j. w.

1217. L. s. 1480. Gmina Boratycze p. t. p. j. w.

1218. L. s. 1483. Gmina Tyszkowice p. p. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

1219. L. s. 1484. Gmina Demenka leśna pow. Żydaczów p. t. p. j. w.

1220. L. s. 1485. Gmina Torki pow. Sokal p. t. p. j. w.

1221. L. s. 1486. Gmina Chlipie pow. Mościska p. t. p. j. w.

1222. L. s. 1487. Gmina Biłków pow. Bohorodczany p. t. p. j. w.

1223. L. s. 1488. Gmina Lachowice podróżne pow. Żydaczów p. t. p. j. w.

1224. L. s. 1489. Gm. Stołpin pow. Brody p. t. p. j. w.

1225. L. s. 1490. Gmina Pustelnik i Majpow. Kamionka p. t. p. j. w.

1226. L. s. 1491. Gmina Stanimir powiat Przemyślany p. t. p. j. w.

1227. L. s. 1492. Gmina Stronibaby pow. pow. Złoczów. p. t. p. j. w.

1228. L s. 1493. Gmina Wodniki pow. Bóbrka p. t. j.

1229. L. s. 1494. Gmina Falisz pow. Stryj p. t. p. j. w.

1230. L. s. 1495. Gmina Terpilówka pow. Zbaraż p. p. Ostapczuka j. w.

1231. L. s. 1496. Gmina m. Skałat p. t. p. j. w.

1232. L. s. 1497. Gmina Kłodzienko pow. Żółkiew p. t. p. j. w.

1233. L. s. 1498. Gmina Uwsie pow. Podhajce p. t. p. j. w.

1234. L s. 1499. Gmina Jezierzanka pow. Złoczów p. t. p. j. w.

1235. L. s. 1500. Gmina Kłodno pow. Żółkiew p. p. Niebyłowca j. w.

1236. L. s. 1501. Grono nauczycieli w Rożniatowie p. t. p. o regulacyę płac nauczycieli ludowych.

1237. L. s. 1502. Gmina Nowosielica i Pacyków pow. Dolina p. t. p. o zasiłek na budowę cerkwi.

1238. L. s. 1503. Selańska Rada w Brzeżanach p. p. Oleśnickiego przeciw gminom zbiorowym.

1239. L. s. 1504. Gmina Dąbrowa powiat Kałusz p. t. p. j. w.

1240. L. s. 1505. Gmina Dołpotów powiat Kałusz p. t. p. j. w.

1241. L. s. 1506. Gmina Wojniłów pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1242. L. s. 1507. Gmina Tomaszowce pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1243. L. s. 1508. Gmina Chlipie p. t. p. j. w.

1244. L. s. 1509. Gmina Branice p. p. Wójcika j. w.

1245. L. s. 1510. Stowarzyszenie przemysł. w Ropczycach p. p. J. Michałowskiego o zmianę ustawy przemysł.

1246. L. s. 1511. Towarzystwo Bursy dla synów naucz. szkół ludowych w Krakowie p. p. Bobrzyńskiego.

1247. L. s. 1512. Horobnik Teresa, wdowa ze Stojawic p. p. Średniawskiego o zapomogę.

1248. L. s. 1513. Piątkowska Marya, wdowa po nauczycielu ludowym w Nowym Sączu p. t. p. o zapomogę.

1249. L. s. 1514. Wydział powiat. w Ropczycach p. p. Józefa Michałowskiego o zasiłek na przywrócenie komunikacyj w powiecie zniszczonych powodzią.

1250. L. s. 1515. Romaszkanówna Kamila, naucz. w Kutach p. p. Krzysztofowicza o przyznanie 3-go pięciolecia.

1251. L. s. 1516. Bratasz Marya, wdowa po nauczycielu ludowym w Jaryczowie nowym p. p. Merunowicza o zapomogę.

1252. L. s. 1517. Lisowski Jan Antoni, były nauczyciel ludowy w Lanerówce przez JE. Marszałka kraj. St. hr Badeniego o zapomogę.

1253. L. s. 1518. Bōmowa Albina, wdowa po naucz. w Wojsławiu p. p. Senkowskiego o podwyższenie pensyi wdowiej.

Wniesione po dzień 3. lipca 1901.

1254. L. s. 1543. Instruktorowie szkół koszykarskich p. p. Krzysztofowicza o stabilizacyę ich posad.

1255. L. s. 1544. Dryhynicz Jan, kierownik szkoły dwuklasowej w Lisiatyczach p. p. Oleśnickiego o polepszenie bytu nauczycieli ludowych.

1256. L. s. 1545. Pawlikiewicz Jakób, naucz. lud. w Tesarowie p. t. p. j. w.

1257. L. s. 1546. Marceli Zalewski, naucz. lud. w Cuculówce p. t. p. j. w.

1258. L. s. 1547. Narolski Józef, naucz. lud. w Woli hnizdyczowskiej p. t. p. j. w.

1259. L. s. 1548. Ks. Skowroński w Kołomyi p. p. Stojałowskiego o restytucyę na posadzie duszpasterza.

1260. L. s. 1549. Rękodzielnicy stowarzyszenia rękodzielników chrześcijańskich „Gwiazda Tarnowska“ p. t. p. o zmianę ustawy przemysłowej.

1261. L. s. 1550. Gmina Słobiorna p. t. p. o przyjęcie kosztów utrzymania nieślubnego dziecka Katarzyny Drupka Zakładowi im. Dzieciątka Jezus we Lwowie w kwocie 98 k. na fundusz krajowy.

1262. L. s. 1551. Car Grzegorz Władysław emeryt. naucz. ludowy w Kołomyi p. p. Witosławskiego o wyrównanie go w emeryturze.

1263. L. s. 1552. Gmina Leśniki powiat Brzeżański p. p. Schätzla prosi o doraźną zapomogę elementarną.

1264 L. s. 1553. Grabek vel Grabowski Jan, murarz i właściciel domu w Zamarstynowie p. p. Wereszczyńskiego o darowanie kosztów szpitalnych w kwocie 38 K. 64 h. i narosłych kosztów sądowych w kwocie 14 K. 56 h i 12 K. 24 h.

1265. L. s. 1554. Kocan Ostap i inni z Tenetnik p. p. Oleśnickiego o polepszenie płac naucz. ludowych.

1266. L. s. 1555. Biliński Jan, naucz. lud. w Peranach p. t. p. j. w.

1267. L. s. 1556. Gminy Skole-Ławoczne pow. Stryj p. t. p. o zaprowadzenie w najbliższej porze zimowej pociągów Nr. 1717, 1718 na cały rok.

1268. L. s. 1557. Gmina Zabłotowce pow. Żydaczów p. t. p. o jednorazową zapomogę na uporządkowanie i dostarczenie urządzenia szkole.

1269. L. s. 1558. Homerski Gustaw, kierownik szkoły 2-klasowej w Zabłotowcach pow. Żydaczów p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.

1270. L. s. 1559. Wydział Towarzystwa „Bursy“ im. Tadeusza Kościuszki w Złoczowie p. p. Schätzla na pokrycie kosztów restauracyi budynku bursy.

1271. L. s. 1560. Ras Antoni, nauczyciel ludowy w Morawku p. p. Bojkę o polepszenie płac nauczycieli szkół ludowych.

1272. L. s. 1562. Maj Franciszek, naucz. w Brzeżnicy p. p. Styłę o polepszenie bytu naucz. szkół ludowych.

1273. L. s 1564. Członkowie gminy Horbułowice p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

1274. L. s. 1565. Gmina Nidek p. t. p. j. w.

1275. L. s. 1566. Ta sama p. t. p. j. w.

1276. L. s. 1567. Rusin Aleksander gr. kat. proboszcz w Horniczu p. p. Oleśnickiego o zwrot wkładki emerytalnej z funduszu szkolnego.

1277. L. s. 1569. Wydawnictwo gazety Handlowo-geograficznej p. p. Średniawskiego o subwencyę.

1278. L. s. 1570. Lwowskie Towarzystwo śpiewackie „Lutnia“ p. p. Wereszczyńskiego o podwyższenie subwencyi.

1279. L. s. 1571. Deligitisch Mojżesz, kramarz w Winnikach p. p. Wereszczyńskiego o stypendyum dla syna Uszera ucznia c. k. Akademii sztuk pięknych w Krakowie na dalsze kształcenie się.

1280. L. s. 1572. Gmina Czernichów p. p. Wójcika o obwałowanie prawego brzegu Wisły.

1281. L. s. 1573. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Śniatynie p. p. Krzysztofowicza o subwencyę.

1282. L. s. 1574. Wydział lekarski uniwersytetu Jagielońskiego w Krakowie p. p. Zolla o przyznanie stypendyum dla 2 elewów kliniki okulistycznej w kwocie 1200 K.

1283. L. s. 1575. Antoni Raczyński, naucz. ludowy w Kłyżowie p. p. Kostheima o wymiar emerytury w drodze łaski po za granicę określoną w art. 40. ust. kraj. z d. 1. stycznia 1889 dz. ust. kr. Nr. 16.

1284. L. s. 1576. Justyńska Emma, wdowa po naucz. ludow. we Lwowie p. p. M. Michalskiego o podwyższenie pensyi wdowiej w drodze łaski.

1285. L. s. 1577. Wydział szkolny zarządzający lwowskimi szkołami przemysłowymi uzupełniającymi p. p. Michalskiego w sprawie zwrotu kwoty 2653 zł. 04 ct. poniesionej na utrzymanie szkół przemysłowych.

1286. L. s. 1578. Wydział powiatowy w Cieszanowie p. p. Puzynę przeciw rozporządzeniu c. k. Namiestnictwa z dnia 2. sierpn. 1900 l. 74849 o prowadzeniu katastru na nierogaciznę na granicy Rosyi.

1287. L. s. 1579. Wydział Rady powiat. w Cieszanowie p. t. p. o zmianę §. 19. ordynacyi wyborczej powiatowej.

1288. L. s. 1580. Gmina Hucisko Jaworowskie p. p. A. Jędrzejowicza o wydzielenie tejże z powiatu politycznego Rzeszowa i sądowego Tyczyn, a przyłączenie do pow. politycznego i sądowego w Przeworsku.

1289. L. s. 1581. Gmina Widaczów p. t. p. o wydzielenie tejże z powiatu politycznego Rzeszowa i sądowego Tyczyn, a przyłączenie jej do powiatu sądowego i politycznego w Przeworsku.

1290. L. s. 1582. Wydział Towarzystwa „Biblioteka polska“ w Wiedniu p. p. Bilińskiego o subwencyę 400 K.

1291. L. s. 1583 Gmina Bierdradza pow. Jasło p. p Datę o nagłą pomoc z powodu klęsk elementarnych.

1292. L. s. 1584. Gmina Cobłowa pow. Sokal p. p. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

1293. L. s. 1585. Gmina Korniów pow. Rawa p. t. p. j. w.

1294. L. s. 1586 Gmina Kuty pow. Złoczów p. t. p. j. w.

1295. L. s. 1587. Gmina Tustan pow. Stanisławów p. t. p. j. w.

1296. L. s. 1588. Gmina Jekara powiat Podhajce p. t. p. j. w.

1297. L. s. 1589. Gmina Stymatra górna pow. Stryj p. t. p. j. w.

1298 L. s. 1590. Gmina Susno pow. Kamionka p. t. p. j. w.

1299. L. s. 1591. Gmina Zalesie pow. Zloczów p. t. p. j. w.

1300. L. s. 1592. Gmina Włodzimierzec pow. Żydaczów j. w.

1301. L. s. 1593. Gmina Dąbrówka pow. Żydaczów p. t. p. j. w.

1302. L. s. 1594. Gmina Cieśniki pow Rohatyn p t. p. j. w.

1303. L. s. 1595. Gmina Traścianice pow. Brzeżany p. t. p. j. w.

1304 Ł. s. 1596. Gmina Dobrowlany pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1305 L: s. 1597. Gmina Chmielówka pow. Trembowla p. t. p. j. w.

1306. L. s. 1598. Gmina Iwanowska pow. Trembowla p. t. p. j. w.

1307. L. s. 1599. Gmina Chmielna powiat Brody p. t. p. j. w.

1308. L. s. 1600. Gmina Hordynie powiat Mościska p. t. p. j. w.

1309. L. s. 1601. Grono nauczycielskie w Marcyporębie p. p. Styłę o polepszenie bytu nauczycieli szkół ludowych.

1310. L. s. 1603. Gmina Cwiłów pow. Kałusz p. p. Oleśnickiego — protest przeciw projektowi ustawy o majoratach włościańskich.

1311. L. s. 1603. Gmina Gaje wyżne pow. Drohobycz przeciw projektowi ustawy o włościach rentowych.

1312. L. s. 1604. Gmina Łąka powiat Kałusz p. t. p. j. w.

1313. L. s. 1605. Gmina Bogdanówka pow. Złoczów p. t. p. j. w.

1314. L. s. 1606. Gmina Biłkowce pow. Złoczów p. t. p. j. w.

1315. L. s. 1607. Gmina Byków pow. Sambor p. t. p. j. w.

1316. L. s. 1608. Gmina Wisłowa pow. Kałusz p. t. p. j. w.

1317. L. s. 1609. Gmina m. Gliniany powiat Przemyślany p. t. p. j. w.

1318. L. s. 1610. Gmina Uwiśle pow. Husiatyn p. t. p. j. w.

1319. L. s 1611. Gmina Strzeliska stare pow. Bóbrka p. p. Oleśnickiego przeciw projektowi ustawy o włościach rentowych.

1320. L. s. 1612. Gmina Kneseło powiat Bóbrka p. t. p. j. w.

1321. L. s. 1613. Gmina Strzeliska nowe powiat Bóbrka p. t. p. j. w.

1322. L. s. 1614. Gmina Żyrawa powiat Żydaczów p. t. p. j. w.

1323. L. s. 1615. Gmina Jajkowince pow. Żydaczów p. t. p. j. w.

1324. L. s. 1616. Gmina Dołha kałuska powiat Kałusz p. t. p. j. w.

1325. L. s. 1617. Gmina Berłohy powiat Kałusz p. t. p. j. w.

1326. L. s. 1618. Gmina Serki górne pow. Rohatyn p. t. p. j. w.

1327. L. s. 1619. Gmina Saranczuki pow. Brzeżany p. t. p. j. w.

1328. L. s. 1620. Gmina Zapcze murowane pow. Sokal p. t. p. j. w.

1329. L. s. 1621. Gmina Kamionica pow. Nadwórna p. p. Oleśnickiego przeciw projektowi ustawy o włościach rentowych.

1330. L. s. 1622. Gminy Trościanice małe powiat Złoczów p. t. p. j. w.

1331. L. s. 1623. Gmina Zaleska wola pow. Jarosław p. t. p. j. w.

1332. L. s. 1624. Gmina Łąka powiat Złoczów p. t. p. j. w.

1333. L. s. 1625. Gmina Kopysno powiat Dobromil p. t. p. j. w.

1334. L. s. 1626. Gmina Rybatycze pow. Dobromil p. t. p. j. w.

1335. L. s. 1627. Gmina Żurawno powiat Żydaczów p. t. p. j. w.

1336. L. s. 1628. Gmina Popereże-Adamówka ad Żurawno p. t. p. j. w.

1337. L. s. 1629. Gmina Baryssa powiat Buczacz p. t. p. j. w.

1338. L. s. 1630. Gmina Karolówka pow. Tłómacz p. t. p. j. w.

1339. L. s. 1631. Gmina Dydiatycze pow. Mościska p. t. p. j. w.

1340. L. s. 1632. Gmina Sułkowice pow. Mościska p. t. p. j. w.

1341. L. s. 1633. Gmina Gnilec powiat Podhajce p. t. p. j. w.

1342. L. s. 1634. Gmina Gaje smoleńskie powiat Brody p. t. p. j. w.

1343. L. s 1635. Gmina Łagodów powiat Brody p. t. p. j. w.

1344. L. s. 1636. Gmina Smolna powiat Brody p. t. p. j. w.

1345. L. s. 1637. Gmina Byssaje powia. Sokal p. t. p. j. w.

1346. L. s. 1638. Gmina Wiśniowczyk pow. Przemyślany p. t. p j. w.

1347. L s. 1639 Gmina Staje pow. Rawa ruska p. t. p. j. w.

1348. L. s. 1640. Gmina Zysnomir powiat Buczacz p. t. p. j. w.

1349. L. s. 1641. Gmina Strutyn p. p. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

1350. L. s. 1644. Gmina Rudniki p. t. p.

1351. L. s. 1645. Gmina Wysocko p. t. p. j. w.

1352. L. s. 1646. Gmina Jabłonów p. t. p. j. w.

1353. L. s. 1647. Gmina Drohobycz p. t. p. j. w.

1354. L. s. 1648. Ta sama p. t. p. j. w.

1355. L. s. 1649 Gmina Szlachcińce p. t. p. j. w.

1356. L. s. 1650. Gmina Tetylkowce p. t. p. j. w.

1357. L. s. 1651. Gmina Łanczyn p. t. p. j. w.

1358. L. s. 1652. Gmina Jelinkowate p. t. p. j. w.

1359. L. s. 1653. Gmina Suchodół p. t. p. j. w.

1360. L. s. 1654. Gmina Spas p. t. p. j. w.

1361. L. s. 1655. Gm. Rzemieniów p. t. p. j. w.

1362. L. s. 1656. Gmina Bukaczowce p. t. p. j. w.

1363. L. s. 1657. Gmina Czerchawa p. t. p. j. w.

1364. L. s. 1658. Gm. Michałowice p. t. p. j. w.

1365. L. s. 1659. Gmina Bolejów p. t. p. j. w.

1366. L. s. 1660, Gmina Biała p. t. p. j. w.

1367. L. s. 1661. Gmina Systyłów p. t. p. j. w.

1368. L. s. 1662. Gmina Romanówka p. t. p. j. w.

1369. L. s. 1663. Gm. Trembowla p. t. p. j. w.

1370. L. s. 1664. Gmina Biała p. t. p. j. w.

1371. L. s. 1665. Gmina Urlów p. t. p. j. w.

1372. L. s. 1666. Gm. Chrabuzna p. t. p. j. w.

1373. L. s. 1667. Gmina Bartatów p. t. p. j. w.

1374. L. s. 1668. Gmina Sapahów p. t. p. j. w.

1375. L. s. 1669. Gmina Mizuń p. t. p j. w.

1376. L. s. 1670. Gmina Nakwasza p. t. p. j. w.

1377. K. s. 1671. Gmina Zamoście p. t. p. j. w.

1378. L. s. 1672. Gmina Bereznica p. t. p, j. w.

1379. L. s. 1673. Gmina Rogóżno p. t. p. j. w.

1380. L. s. 1674. Gmina Jezupol p, t. p. j. w.

1381. L. s. 1675. Gmina Dobrowody p. t. p. j. w.

1382. L. s. 1676. Gmina Rychcice p. t. p. j. w.

1383. L. s. 1677. Gmina Dzieduszyce małe p. t. p. j. w.

1384. L. s. 1678. Gmina Jasionowice p. t, p. j. w.

1385. L. s. 1679. Gmina Nowosiółki liskie p. t. p. j. w.

1386. L. s. 1680. Gmina Janówka p. t p. j w.

1387. L. s. 1683. Gmina Podgórki p. t. p. j. w.

1388 L. s. 1684. Gmina Duleszawa p. t. p, j. w.

1389. L. s. 1685. Gmina Łecówka p. t. p. j. w.

1390. L. s. 1686. Gmina Wernichów p. t p. j. w.

1391. L. s. 1687. Gmina Rzeczki p. t. p. j. w.

1392. L. s. 1688. Gmina Żółkiew p. t. p. j. w.

1393. L. s. 1689. Gmina Czarna p. t. p. j. w.

1394. L. s. 1690. Gmina Hłuboczuk wielki p. t. p. j. w.

1395. L. s. 1691. Gmina Dorozów p. t. p. j w.

1396. L. s. 1692. Gmina Świtażów p. t. p. j. w.

1397. L. s 1693. Gmina Miernice p. t. p. j. w.

1398. L. s. 1694. Gmina Florynka p. t. p. j. w.

1399. L. s. 1695 Gmina Opólsko p. t. p j. w.

1400. L. s. 1696. Gm. Pilipce p. t. p. j. w.

1401. L. s. 1697. Gmina Faszczówka p. t. p. j. w.

1402. L. s. 1698. Gm. Kustyn p. t. p. j. w.

1403. L. s. 1699. Gm. Balijów p. t. p. j. w.

1404. L. s. 1700. Gmina Piwaszczyna p. t. p. j. w.

1405. L. s. 1701. Gołe rawskie p. t. p. j. w

1406. L. s. 1702. Gm. Oserdów p. t. p. j. w.

1407. L. s. 1703. Gmina Siebieczów p. t. p. j. w.

1408. L. s. 1704. Gmina Butyny p. t. p. j. w.

1409. L. s. 1705. Gmina Ninowice p. t. p. j. w.

1410. L. s. 1706. Gmina Medyja p. t. p. j. w.

1411. L. s. 1707. Gm. m. Stary Sambor p. t. p. j. w.

1412. L. s. 1708. Gm. Kupiczwola p. t. p. j. w.

1413. L. s. 1709. Gm. Gaje niższe p. t. p. j. w.

1414. L. s. 1710. Gm. Seredne p. t. p. j. w.

1415. L. s. 1711. Gmina Kamienna góra p. t. p. j. w.

1416. L. s. 1712. Gmina Kołodziejów p. t. p. j. w.

1417. L. s. 1713. Gm. Łuczyce p. t. p. j. w.

1418. L. s. 1714. Gm. Lubela p. t. p. j. w.

1419. L. s. 1715. Gm. Uliczne p. t. p. j. w.

1420. L. s. 1716. Gm. Radzielce p. t. p. j. w.

1421. L s. 1717. Gm. Ulucz p. t p. j. w.

1422. L. s. 1718. Gm. Wierzbiany p. t. p. j. w.

1423. L. s. 1719. Gm. Uście Zielone p. t. p. j. w.

1424. L. s. 1720. Gm. Tumirz p. t. p. j. w.

1425. L. s. 1723. Gm. Podhajczyki p. t. p. j. w.

1426. L. s. 1724. Rada gminna w Straconce pow. Biała p. p. Stojałowskiego o ustalenie dotacyl księdza ekspozyta przy tamt. kościele.

1427. L. s. 1725. Gmina Wołczków pow. Stanisławów p. t. p. o zwrot gruntu zabranego pod regulacyę Łęgu.

1428. L. s. 1726. Gmina miasta Przemyśla p. p. Dworskiego w sprawie przeniesienia szpitala powszechnego na inne miejsce i budowę nowego.

1429. L. s. 1727. Gmina Piekary i inne pow. Kraków p. p. Wójcika o obwałowanie lewego brzegu Wisły.

1430. L. s. 1728. Gm. Chwałowice pow. Tarnobrzeg pp. St. Jędrzejowicza o zapomogę na budowę szkoły.

1431. L. s. 1729. Gm. Besko i inne p. p. Milana w sprawie regulacyi Wisłoka i Pielnicy.

Wniesione po dzień 4. lipca 1901.

1432. L. s. 1741. Zwierzchność gminna w Hłomczy pow. Sanok p. p. Milana o subwencyę na założenie fabryki koszykarskiej.

1433. L. s. 1742. Gmina Maryampol i okoliczne p. p. Winniczuka o wybudowanie mostu na Dniestrze pod Maryampolem.

1434. L. s. 1743. Jaworski Józef naucz w Brodach przez JE. Marszałka kraj. St. hr. Badeniego o zapomogę.

1435. L. s. 1744. Bednarski Ignacy naucz. w Staruni p. p. Kulczyckiego o policzenie lat służby.

1436. L. s. 1745. Członkowie gmin Krzemienica, Łańcut, Wola bliższa, Podzwierzyniec i Wola dalsza p. p. Żardeckiego o wyłączenie z rewiru rybackiego Stary Wisłok Nr. 64 i 65.

1437. L. s. 1746. Konwent OO. Franciszkanów w Krośnie p. p. Jugendfeina o zasiłek na dokończenie restauracyi kościoła.

1438. L. s. 1747. Wydział pow. w Brzeżanach p. p. Schätzla o zmianę ustawy drogowej.

1439. L. s. 1748. Pogorzelcy gminy Zubrowa p. t. p. o zapomogę.

1440. L s. 1749. Gmina m. Grybowa p. p. Klemensiewicza o ulgę w opłacacaniu prestacyi szkolnej na utrzymanauczyciela.

1441. L. s. 1750. Dudar Teofila, wdowa po naucz. lud. we Lwowie p. t. p. o podwyższenie pensyi wdowiej.

1442. L. s. 1751. Koło włościańskie Rady powiatowej w Tarnobrzegu p. p. Krempę o utworzenie posad geometrów przy każdym Sądzie.

1443. L. s. 1752. Gmina Dóbrówka p. t. p. o wolny przechód przez wał rzeki Strachockiej i Sanu.

1444. L. s. 1753. Gmina Wola Otałęzka p. t. p. o uznanie drogi gminnej za publiczną.

1445. L. s. 1754. Weber Magdalena z Reichscheinu p. t. p. o odpisanie podatku domowo-klasowego nieprawnie przypisanego.

1446. L. s. 1755. Rękodzielnicy w Żywcu i okolicy p. p. Szweda o zmianę ustawy przemysłowej.

1447. L. s. 1756. Nauczyciele ludowi z robatyńskiego okręgu szkolnego p. t. p. Rottera o podwyższenie płac nauczycieli ludowych.

1448. L. s. 1757. Węgrzyn Mikołaj nauczyciel i Szaszkiewicz Stefania nauczycielka z Dubryniowa p. j. p. j. w.

1449. L. s. 1758. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Stanisławowie p. t. p. j. w.

1450. L. s. 1759. Sernicka Anna, wdowa po naucz. lud. w Rzeszowie p p. Czartoryskiego o pensyę wdowią.

1451. L. s. 1760. Gmina Połonice pow. Przemyślany p. p. R. Potockiego o regulacyę rzeki Pełtwi.

1452 L. s. 1761. Gm. Ratnawce p. p. Nowakowskiego przeciw włościom rentowym.

1453. L. s. 1762. Gm. Rzepice p. t. p. j. w.

1454. L. s. 1763. Gm. Daszawa p. t. p. j w.

1455. L. s. 1764. Gm. Siedliska p. t. p.j. w.

1456. L. s. 1765. Gmina Komarzów p. t. p. j. w.

1457. L. s. 1766. Gmina Skomorochy p. t. p. j. w.

1458. L. s. 1767. Gm. Leszczatowa p. t. p. j w.

1459. L. s. 1768. Gmina Żaworonka p. t. p. j. w.

1460 L. s. 1769. Gmina Peczeniów p. t. p. j w.

1461. L. s. 1770. Gm. Małszowce p. t. p. j. w.

1462. L. s. 1771. Gm. Hrenowa p. t. p. j. w

1463. L. s. 1772. Gm. Rohatyn p. t. p. j. w.

1464. L. s. 1773. Gmina Hruszowa p. t. p. j. w.

1465. L. s. 1774. Gm. Sznyrów p. t. p. j. w.

1466. L. s. 1775. Gmina Folwarki duże p. t. p. j. w.

1467. L. s. 1776. Gm. Pliszowce p. t p. j. w.

1468. L. s. 1777. Gmina Niegrzyby p. t. p. j. w.

1469. L. s. 1778. Gm. Byków p. t. p. j. w.

1470. L. s. 1779. Gmina Międzybrody p. t. p. j. w.

1471 L. s. 1780. Gm. Bóbrka p. t. p. j. w.

1472. L. s. 1781. Gm. Piszczatyńce p. t. p. j. w.

1473. L. s. 1782. Gmina m. Jaryczowa nowego p. t. p. j. w.

1474. L. s. 1783. Gmina m. Stojanowa p. t. p. j. w.

1475. L. s. 1784. Gmina Crabarówka p. t. p. j. w.

1476. L. s. 1785. Gm. Jazłowiec p. t. p. j. w.

1477. L. s. 1786. Gmina Oskrzesińce p. t. p. j. w.

1478. L. s. 1787. Gmina Uście nad Prutem p. t. p. j. w.

1479. L. s. 1788. Gmina Podwysokie p. t. p. j. w.

1480. L. s. 1789. Gmina Bolechów ruski p. t. p. j. w.

1481. L. s. 1790. Gm. Dołżka p. t. p. j. w.

1482. L. s. 1791. Gmina Salamonowa górka p. t. p. j. w.

1483. L. s. 1792. Gm. Ścianka p. t. p. j. w.

1484. L. s. 1793. Gmina Chmielejów p. t.

1485. L. s. 1794. Gmina Olchowice p. t. p. j. w.

1486. L. s. 1795. Gmina Strzynkowce p. t. p. j. w.

1487. L. s. 1796. Gm. Wyżłów p. t. p. j. w.

1488. L. s. 1797. Gmina Strasówka p. t. p. j. w.

1489. L. s. 1798. Gmina Szmańkowce p. t. p.

1490. L. s. 1799. Ta sama p. t. p. j. w.

1491. L. s. 1800. Gm. Walawa p. t. p. j. w.

1492. L. s. 1801. Gmina Folwarki małe p. p. Nowakowskiego j. w.

1493. L. s. 1802. Gmina Wola praskowa p. t. p. j. w.

1494. L. s. 1803. Gm. Smolna p. t. p. j. w.

1495. L. s. 1804. Gm. Żubrzec p. t. p. j. w.

1496. L. s. 1805. Gmina Kuty stare p. t. p. j. w.

1497. L. s. 1806. Gm. Źewicka p. t. p. j. w.

1498. L. s. 1807. Gmina Zełdzice p. t. p. j. w.

1499. L. s. 1808. Gm. Tylczą p. t. p. j. w.

1500. L. s. 1809. Gmina Horodyszcze wor. p. t. p. j. w.

1501. L. s. 1810. Gmina Udnowa p. t. p. j. w.

1502. L. s. 1811. Gm. Łosie p. t. p. j. w.

1503. L. s. 1812. Gmina Kacerka p. t. p. j. w.

1504. L. s. 1813. Gm. Widniów p. t. p. j. w.

1505. L. s. 1814. Gmina Kluczów mały p. t. p. j. w.

1506. L. s. 1815. Gmina Kluczów wielki p. t. p. j w.

1507. L. s. 1816. Gm. Żuków p. t. p. j. w.

1508. L. s. 1817. Gmina Cucyłów p. t. p. j. w.

1509. L. s. 1818. Gmina Wierzbowa p. t. p. j. w.

1510. L. s. 1819. Gm. Czapla p. t. p. j. w.

1511. L. s. 1820. Gmina Kopaczyńce p. t. p. j. w.

1512. L. s. 1821. Gmina Jastrzębów p. t. p. j. w.

1513. L. s. 1822. Gm. Sokole p. t. p. j. w.

1514. L. s. 1823. Gm. Sobiatyn p. t. p. j. w.

1515. L. s. 1824. Gmina Stara ropa p. t. p. j. w.

1516. L. s. 1825. Gm. Felaża p. t. p. j. w.

1517. L. s. 1826. Gm. Ryczyna p. t. p. j. w.

1518. L. s. 1827. Gmina Demianowa p. t. p. j. w.

1519. L. s. 1828. Gmina Kociubinczyki p. t. p. j. w.

1520. L. s. 1829. Gm. Krzywe p. t. p. j. w.

1521. L. s. 1830. Gmina Gnielica wielka p. t. p. j. w.

1522. L. s. 1831. Gmina Szczerytowice p. t. p. j. w.

1523. L. s. 1832. Gmina Duniewa p. t. p. j. w.

1524. L. s 1833. Gm. Dudyń p. t. p. j. w.

1525. L. s. 1834. Gm. Uwina p. t. p. j. w.

1526. L. s. 1835. Gmina Bonyszyca p. t. p. j. w.

1527. L. s. 1836. Gmina Milatycze p. t. p. j. w.

1528. L. s. 1837. Gmina Strentowa p. t. p. j. w.

1529. L. s. 1838. Gmina Iwanowce p. t. p. j. w.

1530. L. s. 1839. Gmina Komarno p. t. p. j. w.

1531. L. s. 1840. Gmina Horożanna wielka p. t. p. j. w.

1532. L. s. 1841. Gmina Koniuszki wielkie p. t. p. j. w.

1533. L. s. 1842. Gmina Trędowacz p. t. p. j. w.

1534. L. s. 1843. Gmina Koniuszki tułohołowskie p. t. p. j. w.

1535. L. s. 1844. Gmina Worobiowka p. t. p. j. w.

1536. L. s. 1845. Gmina Czastynie p. t p. j. w.

1537. L. s. 1846. Gm. Wołków p. t. p. j. w.

1538. L. s. 1847. Gmina Wojtkowa p. t. p. j. w.

1539. L. s. 1848. Gmina Dobrówka ruska p. t. p. j. w.

1540. L. s. 1849. Gmina Hanowice p. t. p. j. w.

1541. L. s. 1850. Gmina Popławnik p. t. p. j. w.

1542. L. s 1851. Gmina Peczorna p. t. p. j. w.

1543. L s. 1852. Gmina Kłehotów p. t. p. j. w.

1544. L. s. 1853. Gmina Wysocko p. t. p. j w.

1545. L. s. 1854. Gmina Pokropywna p. t. p. j. w.

1546. L. s. 1855. Gmina Kosztowa p. t. p. j. w.

1547. L. s. 1856. Gmina Perespy p. t. p. j. w.

1548. L. s. 1857. Gmina Howyłów mały p. t. p. j. w.

1549. L. s. 1858. Gmina Ruda sielecka p. t. p. j. w.

1550. L. s. 1859. Gm. Horpyn p. t. p. j. w.

1551. L. s. 1860. Gmina Mykietyńce p. t. p. j. w.

1552. L. s. 1861. Gmina Debestawce p. t. p. j. w.

1553. L. s 1862. Gmina Bortiatyn p. t. p. j. w.

1554. L. s. 1863. Gmina Wiktorów p t. p. j. w.

1555. L. s. 1864. Gmina Kropywniki p. t. p. j. w.

1556. L. s. 1865. Gmina Fraga p. t. p. j. w.

1557. L. s. 1866. Gmina Podborze p. t. p. j. w.

1558. L. s. 1867. Gmina Styberówka p. t. p. j.w.

1559. L. s. 1868. Gmina Uhorki p. t. p. j w.

1560. L. s. 1869. Gmina Tuczapy p. t. p. j. w.

1561. L. s. 1870. Gmina Pielgrzymki p. t. p. j. w.

1562. L. s. 1871. Gmina Kłopotnica p. t. p. j. w.

1563. L. s. 1872. Gmina Grzymno p. t. p. j. w.

1564. L s. 1873. Gmina Toporowice p. t. p. j w.

1565. L. s. 1874. Gmina Jezierzany p. t. p. j. w.

1566. L. s. 1875. Gmina Olchowice p. t. p. j. w.

1567. L. s. 1876. Gmina Laszkowa p. t. p. j. w.

1568. L. s. 1877. Gmina Dobrowlany p. t. p. j. w

1569. L. s. 1878. Gmina Zaleszczyki stare p. t. p. j. w.

1570. L. s. 1879 Gmina Podmichajle p. t. p. j. w.

1571 L. s. 1880. Gmina Romaszówka p. t. p. j. w.

1572. L. s. 1881. Gmina Zagórze knyżpeckie p. t. p.

1573. L. s. 1882. Gmina Samolówka p. t. p. j. w.

1574. L s. 1883. Gmina Okno p. t. p. j. w.

1575. L. s. 1884. Gmina Słobódka p. t. p. j. w.

1576. L. s. 1885. Gmina Putiatyńce p. t. p. j. w.

1577. L. s. 1886. Gmina Kamionka Lepnicka p. t. p. j. w.

1578. L. s. 1887. Gmina Dosmo p. t. p. j. w.

1579. L. s. 1888. Gmina Kułakowce p. t. p. j. w.

1580. L. s. 1889. Gmina Tłumaczyk p. t. p. j. w.

1581. L. s. 1890. Gmina Rykowa p. t. p. j. w

1582. L. s. 1891. Gmina Krasnosielce p. t. p. j. w.

1583. L. s. 1892. Gmina Kniaziopol i Kropiwniki p. t. p. j. w.

1584. L. s. 1893. Gmina Sokrzywce p. t. p. j. w.

1585. L. s. 1894. Gmina Kwaśnicz i Arłamów p. t. p. j. w.

1586. L. s. 1895. Gmina Wyspa p. t. p. j. w.

1587. L. s. 1896. Gmina Tekucza p. t. p. j. w.

1588. L. s. 1897. Gmina Lepica dolna p. t. p. j. w.

1589. L. s. 1898. Gmina Howylów duży p. t. p. j. w.

1590 L. s. 1899. Gmina Banica p. t. p. j. w.

1591. L. s. 1900. Gmina Oleszów p. t. p. j. w.

1592. L. s. 1901. Gmina Monastyrsko p. t. p. j. w.

1593. L. s. 1902. Gmina Moskalówka p. t. p. j. w.

1594. L. s. 1903. Gm. Czyrna p. t. p. j. w.

1595. L. s. 1904. Gmina Stary Łysiec p. t. p. j. w.

1596. M. s. 1905. Gmina Swydowa p. t. p. j. w.

1597. L. s. 1906. Gmina m. Stremylcza p. t. p. j. w.

1598. L. s. 1907. Gmina Włoska wieś p. t. p. j. w.

1599. L. s. 1908. Towarzystwo „Bobrecko ruska Rada“ p. t. p. j. w.

1600. L. s. 1909. Gmina Strzałki p. t. p. j. w.

1601. L. s. 1910. Gmina Sorachowa p. t. p. j. w.

1602. L. s. 1911. Gmina Dubrynów p. t. p. j. w.

1603. L. s. 1912. Gmina m. Bóbrka p. t. p. j. w.

1604. L. s. 1913. Gmina Prądwiany p. t. p. j. w.

1605. L. s. 1914. Gmina Jezierzany i Jezierzanka p. t. p. j. w.

1606. L. s. 1915. Gmina Koropnik p. t. p. j. w.

1607. L. s. 1916. Gmina Grady p. t. p. j. w.

1608. L. s. 1917. Gmina Sopów p. t. p. j. w.

1609. L. s. 1918. Gm. Kniaże p. t. p. j. w.

1610. L. s. 1919. Gm. m. Dunajowa p. t. p. j. w.

1611. L. s. 1920. Gmina m. Tłustego p. t. p. j. w.

1612. L. s. 1921. Gm. Sorocko p. p. Nowakowskiego j. w.

1613. L. s. 1922. Gmina Horbacze p. t. p. j. w.

1614. L. s. 1923. Gmina Piadyki p. t. p. j. w.

1615. L. s. 1924. Gm. Wyszytyce p. t. p. j. w.

1616. L. s. 1925. Gmina Porudno p. t. p. j. w.

1617. L. s. 1926. Gmina Hrychorów p. t. p. j. w.

1618. L. s. 1927. Gmina Brzemowice p. t. p. j. w.

1619. L. s. 1928. Gmina Kaczanówka p. t. p. j. w.

1620. L. s. 1929. Gmina Promiatyn p. t. p. j. w.

1621. L. s. 1930. Gmina Kutkowce p. t. p. j. w.

1622. L. s. 1931. Gmina Kropiwna p. t. p. j. w.

1623. L. s. 1932. Gmina Żuków p. t. p. j. w.

1624. L. s. 1933. Gm. Prusy p. t. p. j. w.

1625. L. s. 1934. Gmina Soroków p. t. p. j. w.

1626. L. s. 1935. Gm. Babina p. t. p. j. w.

1627. L. s. 1936. Gm. Sokołówka p. t. p. j. w.

1628. L. s. 1937. Gm. m. Narajów p. t. p. j. w.

1629. L. s. 1938. Gm. Dora p. t. p. j. w.

1630. L. s. 1939. Gm. Rożniów p. t. p. j. w.

1631. L. s. 1940. Gm. Porohy p. t. p. j. w.

1632. L. s. 1941. Gm. Uhoniki p. t. p. j. w.

1633. L. s. 1942. Gm. Połohy p. t. p. j. w.

1634. L. s. 1943. Gmina Ta sama p. t. p. j. w.

1635. L. s. 1944. Gm. Majdan p. t. p. j. w.

1636. L. s. 1945. Gm. Wereszyca p. t. p. j. w.

1637. L. s. 1946. Gm. Czerniów p. t. p. j. w.

1638. L. s. 1947. Gmina Ta sama p. t. p. j. w.

1639. L. s. 1948. Gmina Uhrynów p. t. p. j. w.

1640. L. s. 1949. Gmina Kniahinin p. t. p. j. w.

1641. L. s. 1950. Gmina Dubowce p. t. p. j. w.

1642. L. s. 1951. Gmina Kopanki p. t. p. j. w.

1643. L. s. 1952. Gmina Krysowice p. t. p. j. w.

1644. L. s. 1953. Gmina Plechowce p. t. p. j. w.

1645. L. s. 1954. Gmina Lubienice p. t. p. j. w.

1646. L. s. 1955. Gmina Tura wielka p t. p. j w.

1647. L. s. 1956. Gmina Skład solny p. t. p. j. w.

1648. L. s. 1957. Gmina Barycz p. t. p. j. w.

1649. L. s. 1958. Gm. Żurów p. t. p. j. w.

1650. L. s. 1959. Gmina Pszenieczniki p. t.

1651. L. s. 1960. Gmina Dźwinogród p. t. p. j. w

1652. L. s. 1971. Gmina Szyły p. p. Ostapczuka przeciw włościom rentowym.

1653. L. s. 1972. Gmina Jarosławice p. t. p. j. w.

1654. L. s. 1973. Gmina Potutory p. t. p. j. w.

1655. L. s. 1974. Gm. Zeczyczany p. t. p. j. w.

1656. L. s. 1975. Gmina Zapytów p. t. p. j. w.

1657. L. s. 1976. Gmina Rożniów p. t. p. j. w.

1658. L. s. 1977. Gmina Korastowice p. t. p. j. w.

1659. L. s. 1978. Gmina Nahornianka p. t p. j. w.

1660. L. s. 1779. Gmina Bezradzie p. t. p. j. w.

1661. L. s. 1980. Gm. Krasne p. t. p. j. w.

1662. L. s. 1981. Gmina Palchińce p. t. p. j. w.

1663. L. s. 1982. Gm. Kołaczkowce p. t. p. j. w.

1664. L. s. 1983. Gm. Ostapkowce p. t. p. j. w.

1665. L. s. 1984. Gmina Uścieczko p. t. p. j. w.

1666. L. s. 1985. Gmina Lenczyce p. t. p. j. w.

1667. L. s. 1986. Gmina Żywaczów p. t. p. j. w.

1668. L. s. 1987. Gmina Boratyn p. p. Okuniewskiego przeciw włościom rentowym.

1669. L. s. 1988. Gmina Hołówe p. t. p. j. w.

1670. L. s. 1989. Gmina Krasnoiła p. t. p. j. w.

1671. L. s. 1990. Gmina Muszyn p. t. p. j. w.

1672. L. s. 1991. Gmina Martynów p. t. p. j. w.

1673. L. 1992. Gm. Pistiany p. t. p. j. w.

1674. L. s. 1993. Gm. Kobaki p. t. p. j. w.

1675. L. s. 1994. Gmina Hrymydów p. t. p. j. w.

1676. L. s. 1995. Gmina Kopczaki p. t. p. j. w.

1677. L. s. 1996. Gmina Bitla p. t. p. j. w.

1678. L. s. 1997. Gmina Kopczaki p. t. p. j. w.

1679. L. s. 1998. Gmina Bukowiec p. t. p. j. w.

1680. L. s. 1999. Gmina Gdyszyce p. t. p. j. w.

1681. L. s. 2000. Gmina Trościaniec p. t. p. j. w.

1682. L. s. 2001. Gmina Zadnieszówka p. p. Ostapczuka przeciw włościom rentowym.

1683. L. s. 2002. Gmina Toki p. t. p. j. w.

1684. L. s. 2003. Gmina Knihinin p. t. p. j. w.

1685. L. s. 2004. Gmina Kniaźdwór p. t. p. j. w.

1686. L. s. 2005. Gmina Łokietek i Jaćkówka p. t. p. j. w.

1687. L. s. 2006. Gmina Zarudzie p. t. p. j. w.

1688. L. s. 2007. Gmina Niesmycze p. t. p. j. w.

1689. L. s. 2008. Gmina Załuże p. t. p. j. w.

1690. L. s. 2009. Gmina Buczaczka p. t. p. j. w.

1691. L. s. 2010. Gmina Trofanówka p. t. p. j. w.

1692. L. s. 2011. Gmina Balińce p. t. p. j. w.

1693. L. s. 2012. Gmina Gruszka p. t p. j. w.

1694. L. s. 2013. Gmina Krajnosielce p. t. p. j. w.

1695. L. s. 2014. Gmina Iwaszkowce p. t. p. j. w.

1696. L. s. 2015. Gmina Korszów p. t. p. j. w.

1697. L. s. 2016. Gmina Łazy p. t. p. j. w.

1698. L. s. 2017. Gmina Ohrymowice p. t. p. t. w.

1699. L. s. 2018. Gmina Drozdowice p. t. p. j. w.

1700. L. s. 2019. Gmina Stechnikowce p. t. p. j. w.

1701. L. s. 2020. Gmina Kurniki szlacheckie p. t. p. j. w.

1702. L. s. 2021. Gmina Gwoździec p. t. p. j. w.

1703. L. s. 2022. Gmina Krzywotuły p. t. p. j. w.

1704. L. s. 2023. Gmina Chliberyn p. t. p. j. w.

1705. L. s. 2024. Gmina Żyżawa p. t. p. j. w.

1706. L. s. 2025. Gmina Czernichowice p. t. p. j. w.

1707. L. s. 2026. Gmina Kozłów p. t. p. j. w.

1708. L. s. 2027. Gmina Czyżyków p. t. p. j. w.

1709. L. s. 2028. Gmina Bersewa p. t p. j. w.

1710. L. s. 2029. Gmina Świstelniki p. t. p. j. w.

1711. L. s. 2030. Gmina Jezierna p. t. p. j. w.

1712. L. s. 2031. Gmina Bortkowa p. t. p. j w.

1713. L. s. 2032. Gmina Korszyłówka p. t. p. j. w.

1714. L. s. 2033. Gmina Wieltin p. t. p. j. w.

1715. L. s. 2034. Gmina Opryszowce p. t. p. j. w.

1716. L. s. 2035. Gmina Czekałówka p. t. p. j. w.

1717. L. s. 2036. Gmina Chodakowice p. t. p. j. w.

1718. L. s. 2037. Gmina Krogulec p. t. p. j. w.

1719. L. s. 2038. Gmina Chomiaków p. t. p. j. w.

1720. L. s. 2039. Gmina Monyłówka p. t. p. j. w.

1721. L. s. 2040. Gmina Strychówka p. t. p. j. w.

1722. L. s. 2041. Gmina Odrechów p. p. Okuniewskiego przeciw włościom rentowym.

1723. L. s. 2042. Gmina Zastawce od Zawałów p. t. p. j. w.

1724. L. s. 2043. Gmina Benewa p. t. p. j. w.

1725. L. s. 2044. Gmina Wałoszyc p. t. p. j. w.

1726. L. s. 2045. Gmina Bożyków p. t. p. j. w.

1727. L. s. 2046. Gmina Kunaszów p. t. p. j. w.

1728. L. s. 2047. Gmina Kutuzów p. t. p. j. w.

1729. L. s. 2048. Gmina Sokołów p. t. p. j. w.

1730. L. s. 2049. Gmina Drohojów p. t. p. j. w.

1731. L. s. 2050. Gmina Letiatyn p. t. p. j. w.

1732. L. s. 2051. Gmina Nowa wieś p. t. p. j. w.

1733. L. s. 2052. Gmina Bratkowce p. t. p. j. w.

1734. L. s. 2053. Gmina Hłuchowa p. t. p. j. w.

1735. L. s. 2054. Gmina Łukawice p. t. p. j. w.

1736. L. s. 2055. Gmina Żułynia p. t. p. j. w.

1737. L. s. 2056. Gmina Kamionka włoska p. t. p. j. w.

1738. L. s. 2057. Gmina Radwanice p. t. p. j. w.

1739. L. s. 2058. Gmina Czajkowice p. t. p. j. w.

1740. L. s. 2059. Gmina Tatarynów p. t. p. j. w.

1741. L. s. 2060. Gmina Milno p. t. p. j. w.

1742. L. s. 2061. Gmina Potok złoty p. t. p. j. w.

1743. L. s. 2062. Gmina Załuże p. t. p. j. w.

1744. L. s. 2063. Gmina Worbołowce p. t. p. j. w.

1745. L. s. 2064. Gmina Semygenów p. t. p. j. w.

1746. L. s. 2065. Gmina Hołyn p. t. p. j. w.

1747. L. s. 2066. Gmina Babicze podróżne p. t. p. j. w.

1748. L. s. 2067. Gmina Boratyn p. t. p. j. w.

1749. L. s. 2068. Gmina Humieniec p. t. p. j. w,

1750. L. s. 2069. Gmina Iwanowce p. t. p. j. w.

1751. L. s. 2070. Gmina Turady p. t. p. j. w.

1752. L. s. 2071. Gmina Smykowce p. t. p. j. w.

1753. L. s. 2072. Gmina Strzałków p. t. p. j. w.

1754. L. s. 2073. Gmina Komarów, Oleksice, Jareszczyce p. t. p. j, w.

1755. L. s. 2074. Gmina Łukawica p. t. p. j. w.

1756. L. s. 2075. Gmina Zawadów p. t. p. j. w.

1757. L. s. 2076. Gmina Rozwadów p. t. p. j. w.

1758. L. s. 2077. Gm. Orawczyk p. t. p. j. w.

1759. L. s. 2078. Gmina Dobrohostowa p. t. p. j. w.

1760. L. s. 2079. Gmina Pitranka p. t. p. j. w.

1761. L. s. 2080. Gmina Szpykołos p. t. p. j. w.

1762. L. s. 2081. Gmina Lachodów pp. Oleśnickiege j. w. t.

1763. L. s. 2082. Gmina Wasylkowce p. t. p. j. w.

1764. L. s. 2083. Gmina Krywenkie p. t. p. j. w.

1765. L. s. 2084. Gmina Balicze podróżne p. t. p. j. w.

1766. L. s. 2085. Gmina Czernaszere p. t. p. j. w.

1767. L. s. 2086. Gm. Kornicz p. t. p. j. w.

1768. L. s. 2087. Gmina Korolówka p. t. p. j. w.

1769. L. s. 2088. Gm. Kipiaczka p t. p. j. w.

1770. L. s. 2089. Gmina Gwoździec p. t. p. j. w.

1771. L. s. 2090. Gm. Dmytrze p. t. p. j. w.

1772. L. s. 2091. Gm. Tużyłów p. t. p. j. w.

1773. L. s. 2092. Gm. Zawadka p. t. p. j. w.

1774. L. s. 2093. Gmina Dubkowice p. t. p. j. w.

1775. L. s. 2094. Gmina Popowice p. t. p. j. w.

1776. L. s. 2095. Gmina m. Biały kamień p. t. p. j. w.

1777. L. s. 2096. Gmina Koniuchy p. t. p. j. w.

1778. L. s. 2097. Gmina Horodyłów p. t. p. j. w.

1779. L. s. 2098. Gmina Jelechowice p. t. p. j. w.

1780. L. s. 2099. Gm. Ruczyna p. t. p. j. w.

1781. L. s. 2100. Gmina Czechy p. t. p. j. w.

1782. L. s. 2101. Gm. Żużel p. t. p. j. w.

1783. L. s. 2102. Gmina Burakówka p. t. p. j. w.

1784. L. s. 2103. Gm. Krasna p. j. p. j. w.

1785. L. s. 2104. Gmina Kadobna p. t. p. j. w.

1786. L. s. 2105. Gm. Ostrów p. t. p. j. w.

1787. L. s. 2106. Gmina Jarczowice p. t. p. j. w.

1788. L. s. 2107. Gmina Dynyska p. j. p. j. w.

1789. L. s. 2108. Gmina Kudynowce p. t. p. j. w.

1790. L. s. 2109. Gm. Poczapy p. j. p. j. w.

1791. L. s. 2110. Gmina Dorohoszów wielki p. t. p. j. w.

1792. L. s. 2111. Gmina Strylbicze p. t. p. j. w.

1793. L. s. 2112. Gmina Kropelniki p. t. p. j. w.

1794. L. s. 2113. Gmina Nowakowce p. t. p. j. w.

1795. L. s. 2114. Gmina m. Niżniów p. t. p. j. w.

1796. L s. 2115. Gm. Ladzke p. t. p. j. w.

1797. L. s. 2116. Gmina Sokołówka p. t. p. j. w.

1798. L. s. 2117. Gmina Strożniatów p. t. p. j. w.

1799. L. s 2118. Gm. Wyrowa p. t. p. j. w.

1800. L. s. 2119. Gm. Nosowce p. t. p. j. w.

1801. L. s. 2120. Gmina Jagielnica p. t. p. j. w.

1802. L. s. 2121. Gmina Bełszowiec p. p. Okuniewskiego j. w.

1803. L. s. 2122. Gmina Koniuchowa p. t. p. j. w.

1804. L. s. 2123. Gm. Nastasów p. t. p. j. w.

1805. L. s. 2124. Gm. Żukotyn p. t. p. j. w.

1806. L. s. 2125. Gmina Jabłonów p. t. p. j. w.

1807. L. s. 2126. Gmina Serafińce p. t. p. j. w.

1808. L. s. 2127. Gmina Pyłypowce p. t. p. j. w.

1809. L. s. 2128. Gmina Olechowice p. t. p. j. w.

1810. L. s. 2129. Gmina Suchodoł p. t. p. j. w.

1811. L. s. 2130. Gmina Michałówka p. t. p. j. w.

1812. L. s. 2131. Gmina Tyszkowce p. t p. j. w.

1813 L. s. 2132. Gmina Nowosiółki p. t. p. j. w.

1814. L. s. 2133. Gmina Husiatyn p. t. p. j. w.

1815. L. s. 2134. Gmina Tyśmieniczany p. t. p. j. w.

1816. L. s. 2135. Gmina Czeremszowce p. t. p. j. w;

1817. L. s. 2136. Gmina Kokoszyńce p. t. p. j. w.

1818. L. s. 2137. Gmina Suchodół p. t. p. j. w.

1819. L. s. 2138. Gmina Michajłowice p. t. p. j. w.

1820. L. s. 2139. Gmina Jaremków p. t. p. j. w.

1821. L. s. 2140. Gmina Pozdymierz p. t. p. j. w.

1822. L. s. 2141. Gmina Nahorce małe p. t. p. j. w.

1823 L. s. 2142. Gmina Podzwierzyniec p. t. p. j. w.

1824. L. s. 2143. Gmina Hoszów p. p. Niebyłowca j. w.

1825. L. s. 2144. Gmina Jezierzany p. t. p. j. w.

1826. L. s. 2145. Gmina Pacyków p. t. p. j. w.

1827. L. s. 2146. Gmina Zborowa p. t. p. j. w.

1828. L. s. 2147. Gmina m. Rożnowa p. t. p. j. w.

1829. L. s. 2148. Gmina Strutyn niżny p. t. p. j. w.

1830. L. s. 2149. Gmina Uhrynów stary p. t. p. j. w.

1831. L. s. 2150. Gmina Tereszyn p. t. p. j. w.

1832. L. s. 2151. Gmina Strutyn wiżny p. t. p. j. w.

1833. L. s. 2152. Gmina Śliwki p. t. p. j. w.

1834. L. s. 2153. Gmina Nowosielica p. t. p. j. w.

1835. L. s. 2154. Gmina Cerkiewna p. t. p. j. w.

1836. L. s. 2155. Gmina Pobereże p. t. p. j. w.

1837. L. s. 2156. Gmina Stare Bohorodczany p. p. Kulczyckiego j. w.

1838. L. s. 2157. Gmina Hryniówka p. t. p. j. w.

1839. L. s. 2158. Gmina Łesiówka p. t. p. j. w.

1840. L. s. 2159. Gmina Batiatycze p. p. Wachnianina j. w.

1841. L. s. 2160. Gmina Wistry p. t. p. j. w.

1842. L. s. 2168. Gmina m. Rzeszowa p p. Jabłońskiego w sprawie budowy kolei Rzeszów-Rozwadów.

1843. L. s. 2169. Wicherek Stanisław, kierownik szkoły i kursu rolniczego w Oleszycach p. p. Cieleckiego o zapomogę.

1844. L. s. 2170. Komitet dzierżawców gal. prawa propinacyi w Lwowie p. p. J. Korytowskiego o wzięcie w obronę prawa propinacyi i wydanie w tym celu potrzebnych zarządzeń.

1845. L. s. 2171. Gmina Padew narodowa, p. p. Krempę o zniżenie prestacyi szkolnej na płacę nauczyciela.

1846. L. s. 2172. Ta sama p. t. p. o zbudowanie mostu w Krzemienicy.

1847. L. s. 2173. Chwałak Wojciech z Suchorzowa p. t. p. o zasiłek na kształcenie syna w malarstwie i rzeźbiarstwie.

1848. L. s. 2174. Kisselka Emanuela, córka emer. urzędnika skarbowego we Lwowie p. p. Ohrymowicza o subwencyę na dalsze kształcenie się w spiewie.

1849. L. s. 2175. Gmina Wygnanka pow. Czortków p. p. Rudrofa o naprawę tamy na rzece Serecie.

1850. L. s. 2176. Kółko konferencyjne nauczycieli w Glinianach p. p. Małachowskiego o regulacyę płac nauczycielstwa ludowego.

1851. L. s. 2177. Towarzystwo „Szkilna pomicz" w Kołomyi p. p. Okuniew- o zasiłek.

1852. L. s. 2178. Kółko konferencyjne nauczycieli w Turce p. p. Osuchowskiego o regulacyę płac nauczycieli ludowych.

1853. L. s. 2179. Wydział powiatowy w Sanoku p. p. Urbańskiego o podwyższenie dotacyi na budowę szkół ludowych.

1854. L. s. 2180. Gm. Zakliczyn i okoliczne p. p. Gorayskiego o zabudowanie dzikich dopływów Dunajca.

1855. L. s. 2181. Sydor Mikołaj emer. nauczyciel lud. w Stanisławowie p. p. Bojkę o policzenie lat służby do emerytury.

1856. L. s. 2182. Wydział powiatowy w Śniatynie p. p. Krzysztofowicza o podwyższenie subwencyi na budowę drogi gminnej Dżurów-Ilińce i o zasiłek na naprawę mostu pod Zabłotowem.

1857. L. s. 2183. Gm. Hołowecko p. p. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

1858. L. s. 2184. Gmina Bazar p. t. p. j. w.

1859. L. s. 2185. Gmina Kostarowce p. t. p. j. w.

1860. L. s. 2186. Gmina Bojaniec p. t. p. j. w.

1861. L. s. 2187. Ta sama p. t. p. j. w.

1862. L. s. 2188. Gmina Łany p. t. p. j. w.

1863. L. s. 2189. Gm. Delejów p. t. p. j. w.

1864. L. s. 2190. Gm. Małnów p. t. p. j. w.

1865. L. s. 2191. Gm. Rajskie p. t. p. j. w.

1866. L. s. 2192. Gmina Studzienne p. t. p. j. w.

1867. L. s. 2193. Gm. Gródek p. t. p. j. w.

1868. L. s. 2194. Gmina Rozdżałowice p. t. p. j. w.

1869. L. s. 2195. Gmina Obłażnica p. t. p. j. w.

1870. L. s. 2196. Gmina Wolica p. t. p. j. w.

1871. L. s. 2197. Gmina Nagórzanka p. t. p. j. w.

1872. L. s. 2198. Gmina Ilińce p. t. p. j. w.

1873. L. s. 2199. Gmina Chorobrów p. t. p. j. w.

1874. L. s. 2200. Gmina Lachowce p. t p. j. w.

1875. L. s. 2201. Gm. Wólka p. t. p. j. w.

1876. L. s. 2202. Gmina Stare Bohorodczany p. t. p. j. w.

1877. L. s. 2203. Gmina Siwka p. t. p. j. w.

1878. L. s. 2204. Gmina Moszkowce p, t. p. j. w.

1879. L. s. 2205. Gmina Hrycowola p. p. Barwińskiego j. w.

1880. L. s. 2206. Gmina Raków p. p. Okuniewskiego j. w.

1881. L. s. 2207. Gmina Krosno stare p. t. p. j. w.

1882. L. s. 2208. Gmina Wulka p. t. p. j. w.

1883. L. s. 2209. Gmina Żuków p. t. p. j. w.

1884. L. s. 2210. Gmina Kalników p. p. Oleśnickiego przeciw gminom zbiorowym.

1885. L. s. 2211. Gmina Sapohów p. t p. j. w.

1886 L. s. 2212. Gm. Wola artamowska p. t. p. j. w.

1887. L. s. 2213. Gmina Sułkowice p. t. p. j. w.

1888. L. s. 2214. Gmina Hołyń p. t. p. j. w.

1889. L. s. 2215. Gm. Górki p. p. Krempę j. w.

1890. L. s. 2216. Gmina Przykop p. t. p. j. w.

1891. L. s. 2217. Gmina Podole p. t. p. j. w.

1892. L. s. 2218. Gm. Stryjówka p. p. Ostapczuka j. w.

1893. L. s. 2219. Stankiewiczowa Ida nauczycielka w Grybowie p. p. Klemensiewicza o póliczenie lat służby.

1894. L. s. 2220. Kalinicz Maksym. gr. kat. proboszcz w Zukotynie p. p. Okuniewskiego o zapomogę.

1895. L. s. 2222. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Tarnopolu p. p. Maissa o subwencyę.

1896. L. s. 2223. Gmina i obszar dworski w Bonarówce p. t. p. o budowę drogi dojazdowej.

1897. L. s. 2224. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Gródku p. t. p. o zapomogę.

1898. L. s. 2226. Reprezentacya miasta Łysiec p. p. Kulczyckiego o budowę kolei pomiędzy Stanisławowem, a Bohorodczanami.

1899. L. s. 2227. Gmina Bohorodczany p. t. p. o budowę kolei lokalnej ze Stanisławowa do Sołotwiny.

1900. L. s. 2228. Gmina Sołotwina p. t. p. j. w.

1901. L. s. 2229. Gm. Grzegórzki p. p. Rottera o przyłączenie do gminy miasta Krakowa.

1902. L. s. 2230. Gmina Jamnica p. p. Okuniewskiego przeciw włościom rentowym.

1903. L. s. 2231. Gmina Kołodróbka p. t. p. j. w.

1904. L. s. 2232. Gmina Utoropy p. t. p. j. w.

1905. L. s. 2233. Gm. Doroszów mały p. t. p. j. w.

1906. L. s. 2234. Gmina Kryłos p. t. p. j. w.

1907. L. s. 2235. Gm. Dolina p. t. p. j. w.

1908. L. s. 2236. Gm. Sielec p. t. p. j. w.

1909. L. s. 2237. Gmina Czechowice p. t. p. j. w.

1910. L. s. 2238. Gmina Sosulówka p. t. p. j. w.

1911. L. s. 2239. Gmina Niemszyn p. t. p. j. w.

1912. L. s. 2240. Gmina Kirchel p. t. p. j. w.

1913. L. s. 2241. Gm. Buszkowice p. p. Okuniewskiego przeciw włościom rentowym.

1914. L. s. 2242. Gm. Buszkowiczki p. t. p. j. w.

1915. L. s. 2243. Gm. Waterkowce p. t. p. j. w.

1916. L. s. 2244. Gmina Burkanów p. t. p. j. w.

1917. L. s. 2245. Gm. Stroniowice p. t. p. j. w.

1918. L. s. 2246. Gm. Ispas p. t. p. j. w.

1919. L. s. 2247. Gmina Żonówka p. t. p. j. w.

1920. L. s. 2248. Gm. Supranówka p. t. p. j. w.

1921. L. s. 2249. Gmina Kozówka p. t. p. j. w.

1922. L. s. 2250. Gmina Horożanna wielka p. t. p. j. w.

1923. L. s. 2251. Gmina Wołkowce ad Borszczów p. t. p. j. w.

1924. L. s. 2252. Gmina Zalesie p. t. p. j. w.

1925. L. s. 2253. Gmina Bienkowce p. t. p. j. w.

1926. L. s. 2254. Gmina Boratyn p. t. p. j. w.

1927. L. s. 2255. Gmina Olejara p. t. p. j. w.

1928. L. s. 2256. Gmina Toustołóg p. t. p. j. w.

1929. L. s. 2257. Gm. Olejara królewska p. t. p. j. w.

1930. L. s. 2258. Gmina Stary Sambor p. p. Sozańskiego o pożyczkę 24.000 K na wybudowanie szkoły.

1931. L. s. 2259. Dietrichstein Kazimierz Hoszowie p. p. Trzecieskiego o pożyczkę 4.000 koron z powodu gradobicia.

Wniesione po dzień 5. lipca 1901.

1932. L. s. 2262. Gmina Waryś ad Bielcza pow. Brzesko p. p. Bernadzikowskiego o wyłączenie ze związku gminy Bielcza.

1933. L. s. 2263. Wydział powiatowy w Grybowie p. p. Klemensiewicza o zasiłek na naprawę dróg zniszczonych powodzią.

1934. L. s. 2264. Tow. gimnastyczne „Sokół“ w Białej p. p. Bindera o subwencyę na budowę sali gimn.

1935. L. s. 2265. Gmina Gawłów pow. Bochnia p. p. Maissa o zasiłek na budowę szkoły.

1936. L. s. 2266. Gm. Padew narodowa p. p. Krempę o założenie warstatu tkackiego.

1937. L. s. 2267. Gm. m. Wieliczki p. p. Czecza o zniżenie prestacyi szkolnych i zwrot pobranych wbrew ustawie za czas od r. 1895.

1938. L. s. 2268. Wydział powiatowy w Wieliczce p. t. p. o zasiłek dla włościan dotkniętych powodzią.

1939. L. s. 2269. Pomartko Teodor b. nauczyciel ludowy w Sokalu p. p. Wachnianina o wsparcie.

1940. L. s. 2270. Stowarzyszenie drobnych kupców chrześcijańskich we Lwowie p. p. Pilata o zaprowadzenie monopoiu wódczanego.

1941. L. s. 2271. To samo p. t. p. o założenie biura pośrednictwa pracy.

1942. 2272. Towarzystwo „Wzajemna pomoc" drobnych kupców chrześcijańskich we Lwowie p. t. p. o subwencyę.

1943. L. s. 2273. To samo p. t. p. j. w.

1944. L. s. 2274. Szuchiewicz Darya we Lwowie p. p. Barwińskiego o zasiłek na dalsze kształcenie się w muzyce.

1945. L. s. 2275. Mandziej Mikołaj nauczyciel w Rybnikach p. t. p. o zapomogę.

1946. L. s. 2278. Kocan Prokop nauczyciel w Łuczyńcach p. p. Oleśnickiego o regulacyę płac nauczycielskich.

1947. L. s. 2279. Czubaty Antoni nauczyciel w Martynowie nowym p. p. Nowakowskiego j. w.

1948. L. s. 2280. Gmina Łapszyn p. t. p. przeciw włościom rentowym.

1949. L. s. 2281. Gm. Haczów dolny p. t. p. j. w.

1950. L. s. 2282. Gm. Zubów p. t. p. j. w.

1951. L. s. 2283. Gmina Słobódka p. t. p. j. w.

1952. L. s. 2284. Gmina Ostrówek p. t. p. j. w.

1953. L. s. 2285. Gmina Dalnicze p. t. p. j. w.

1954. L. s. 2286. Gmina Lipowica p. t. p. j. w.

1955. L. s. 2287. Gmina Przedrzemichy wielkie p. t. p. j. w.

1956. L. s. 2288. Gmina Drohomyśl p. t. p. j. w.

1957. L. s. 2289. Gmina Nadityczę p. t. p. j. w.

1958. L. s. 2290. Gmina Wierzchnia p. t. p. j. w.

1959. L. s. 2291. Gmina Pryzowce p. t. p. j. w.

1960. L. s. 2292. Gmina Korszyłów p. t. p. j. w.

1961. L. s. 2293. Gm. Pohar p. t. p. j. w.

1962. L. s. 2294. Gmina Krzówka p. t. p. j. w.

1963. L. s. 2295. Gmina Jórkówka p. t. p. j. w.

1964. L. s. 2296. Gmina Milowanie p. t. p. j. w.

1965. L. s. 2297. Gmina Nowosiółki jazłowieckie.

1966. L. s. 2398. Gm. Cygany p. t. p. j. w.

1967. L. s. 2299. Gmina Swaryczów p. t. p. j. w.

1968. L. s. 2300. Gmina Poznanka gniła p. t. p. j. w.

1969. L. s. 2301. Gmina Kapuścińce p. t. p. j. w.

1970. L. s. 2302. Gmina Dobrozin p. t. p. j. w.

1971. L. s. 2303. Gmina Wysocko wyżne p. t. p. j. w.

1972. L. s. 2304. Gmina Harasymów p. t. p. j. w.

1973. L. s. 2305. Gmina Chocimierz p. t. p. j. w.

1974. L. s. 2306. Gmina Toustobaby p. t. p. j. w.

1975. L. s. 2307. Gmina Werbiż niżny p. t. p. j. w.

1976. L. s. 2308. Gmina Utwórek p. t. p. j. w.

1977. L. s. 2309. Gmina Bieliczna p. t. p. j. w,

1978. L. s. 2310. Gmina Izby p. t. p. j. w.

1979. L. s. 2311. Gmina Wola pow. Lisko p. j. w.

1980. L. s. 2312. Gmina Radziejów p. t. p. j. w.

1981. L s. 2313. Gmina Górzanka p. t. p. j. w.

1982. L. s. 2314. Gm. Zawór p. t. p. j. w.

1983. L. s. 2315. Gm. Rybne p. t. p. j. w.

1984. L. s. 2316. Gmina Wolkowija p. t. p. j. w.

1985. L. s. 2317. Gmina Horodenka p. t. p. j. w.

1986. L. s. 2318. Gmina Skała p. t. p. j. w.

1987. L. s. 2319. Gmina Sieliska p. t. p. j. w.

1988. L. s. 2320. Gmina Bereźnica wyżna p. p. Ostapczuka j. w.

1989. L. s. 2321. Gmina Żarnica wyżna p. p. Ostapczuka j. w.

1990. L. s. 2322. Gmina Uhersko p. t. p, j. w.

1991. L. s. 2323. Gmina Żółtańce p. t. p. j. w.

1992. L. s. 2324. Gmina Iwaczów górny p. t. p. j. w.

1993. L. s. 2325. Gm. Byczki p. t. p. j. w.

1994. L. s. 2326. Gm. Chorów p. t. p. j. w.

1995. L. s. 2327. Gmina Dzwiniacz p. t. p. j. w.

1996. L. s. 2328. Gmina Mikołajów p. t. p. j. w.

1997. L. s. 2329. Gm. Burek p. t. p. j. w.

1998. L. s. 2330. Gm. Hłodno p. t. p. j. w.

1999. L. s. 2331. Gmina Podsosnów p. t. p. j. w.

2000. L. s. 2332. Gmina Mystów p. t. p. j. w.

2001. L. s. 2333. Gmina Firlejówka p. t. p. j w.

2002. L. s. 2334. Gmina Denisów p. t. p. j. w,

2003. L. s. 2335. Gmina Krynica p. t. p. j. w.

2004. L. s. 2336. Gm. Zubków p. t. p. j. w.

2005. L. s. 2337. Gmina Gałówka p. t. p, j. w.

2006. L. s. 2338. Gmina Młynowce p. t. p. j. w.

2007. L. s 2339. Gmina Turyńsko p. t. p. j. w.

2008. L. s. 2340. Gm. Łubna p. t. p. j. w. p. j. w.

2009. L. s. 2341. Gm. Załucze nad Czeremoszem p. j. w.

2010. L. s. 2342. Gm. Chatki p. p. Hamoraka p. j. w.

2011. L. s. 2343. Gmina Sokołów p. t. p. j. w.

2012. L. s. 2344. Gmina Sokolniki p. t. p. j. w.

2013. L. s. 2345. Gmina Semkowce p. t. p. j. w.

2014. L. s. 2346. Gmina Uhrynów dolny p. t. p. j. w.

2015. L. s. 2347. Gmina Szeparowce p. p. Okuniewskiego j. w.

2016. L. s. 2348. Gm. Sopów p. t. p. j. w.

2017. L. s. 2349. Gmina Werbiż niżny p. t. p. j. w.

2018. L. s. 2350. Gołogórski Tadeusz Michał asystent uniwersytetu Jagielońskiego w Krakowie p. p. Skałkowskiego o stypendyum na podróż naukową za granicę.

2019. L. s. 2351. Gmina Wola Wadowska pow. Mielec przez p. p. Sękowskiego o przyjęcie kosztów utrzymania Ignacego Silbera w Budapeszcie na fundusz krajowy.

2020. L. s. 2352. Gumowska Felicya nauczycielka w Rudkach przez p p. Zolla o roczny urlop płatny celem wzięcia udziału w kursie robót ręcznych kobiecych w Wiedniu.

2021. L. 2353. Towarzystwo uczącej się młodzieży polskiej „Bratnia Pomoc“ w Zakopanem przez p. p. Bednarskiego o zasiłek.

2022. L. s. 2354· Górski Bolesław w Dąbrowie były krajowy wędrowny nauczyciel przez p. p. St. Stadnickiego o odprawę.

2023. L. s. 2355. Miedźwiecka Stanisława nauczycielka w Serdycy przez p. p. Rottera o policzenie lat służby.

2024. L. s. 2356. Malawski Karol nauczycinl w Kleszczowie p. t. p. o regulacyę płac nauczycieli ludowych.

2025. L. s. 2357. Grono nauczycieli szkoły w Lachodowie przez p. p. Małachowskiego j. w.

2026. L. s. 2358. Wyród Jan włościanin z Jeleśni przez p. p. Szweda o stypendyum dla syna Jana ucznia VI-tej klasy gimnazyalnej.

2027. L. s. 2359. Franciszek Szwed w Pewli małej p. t. p. o subwencyę na rozszerzenie warsztatu instrumentów muzycznych.

2028. L. s. 2360. Baranowska Janina wdowa po dyrektorze syminaryum nauczycielskiego we Lwowie p. p. Romanowicza o zasiłek.

2029. L. s. 2361. Gmina Mokre prez p. p. Wójcika przeciw gminom zbiorowym.

2030. L. s. 2362. Gmina Reniowa p. t. p. j. w.

2031. L. s. 2363. Gmina Skołyszyn p. t. p. j. w.

2032. L. s. 2364. Gmina Dąbie p. t. p. j. w.

2033. L. s. 2365. Gmina Łękowica p. t. p. j. w.

2034. L s. 2366. Gmina Łęka p. t. p. j. w.

2035. L. s. 2367. Gmina Przerytybór p. t.

2036. L. s. 2368. Gm. Róża p. t. p. j. w.

2037. L. s. 2369. Gmina Brnik p. t. p. j. w.

2038. L. s. 2370. Gm. Pozowa p. t. p. j. w.

2039. L. s. 2371. Rada gminna w Borowach p. t. p. j. w.

2040. L. s. 2372. Kobiety gminy Borowej p. t. p. j. w.

2041. L. s. 2373. Gm. Breń p. t. p. j. w.

2942. L. s. 2374, Gmina Kowarczyn p. t. p. j. w.

2043. L. s. 2375. Gmina Zumpurów p. t. p. j. w.

2044. L. s. 2376. Gm. Siedliska p. t. p. j. w.

2045. L. s. 2377. Gmina Dąbrówka p. t. p. j. w.

2046. L. s. 2378. Gm. Gorzyce p. t. p. j. w.

2047. L. s. 2379. Gmina Róża p. t. p. j. w.

2048. L. s. 2380. Gmina Bilcza Żelichowska p. t. p. j. w.

2049. L. s.2381. Zwierzchność gminna Bilcza żelichowska p. t. p. j. w.

2050. L. s. 2382. Gmina Błaszkowa p. t. p. j. w.

2051. L. s. 2383. Gm. Siedliska p. t. p. j. w.

2052. L. s. 2384. Gm. Januszkowice p. t. p. j. w.

2053. L. s. 2385. Gm. Łęg p. t. p. j. w.

2054. L. s. 2386. Gm. Zassów p. t. p. j w.

2055. L. s. 2387. Gm. Borowa p. t. p. przeciw indemnizacyi lasowej

2056. L. s. 2388. Gm. Łęg p. t. p. j w.

2057. L. s. 2389. Gm. Patryń p. t. p. j. w.

2058. L. s. 2390. Gm. Przerytybór p. t. p. j. w.

2059. L. s. 2392. Rękodzielnicy m. Dębicy p. p. J. Michałowskiego o zmianę ustawy przemysłowej.

2060. L. s. 2393. Dr. Szczepański Włodzimierz inni z Ropczyc p. t. p. o regulacyę rzeki Wielopolki.

Wniesione po dzień 6. lipca 1901.

2061. L. s. 2405. Gm. Wampierzów p. p. Krempę przeciw gminom zbiorowym.

2062. L. s. 2406. Gmina Dulcza wielka p. t. p. j. w.

2063. L. s. 2407. Gm. Maruzy p. t. p. j. w.

2064. L. s. 2408. Gmina Podegrodzie p. t.

2065. L. s. 2409. Gmina Rzemień p. t. p. j. w.

2066. L. s. 2410. Gm. Dobroń p. t. p. j. w.

2067. L. s. 2411. Gm. Blizna p. t. p. j. w.

2068. L. s. 2412. Gm. Dęba p. t. p. j. w.

2069. L. s. 2413. Gmina Cmolesie p. t.

2070. L. s. 2414. Gm. Surowa p. t. p. j. w.

2071. L. s. 2415. Gmina Komorów p. t. p. j. w.

2072. L. s. 2416. Gmina Ździarzec p. t. p. j. w.

2073. L. s. 2417. Gmina Ździarzeń p. t. p. j. w.

2074. L. s. 2418. Gmina Trześnia p. t. p. j. w.

2075. L. s. 2419. Gmina Kopcie p. t, p. j. w.

2076. L. s. 2420. Gmina Majdan p. t. p. j. w.

2077. L. s. 2421. Gmina Kumorówka p. t. p. j. w.

2078. L. s. 2422. Gmina Chorzelów p. t. p. j. w.

2079. L. s. 2423. Ta sama p. t. p. przeciw niepodzielności gruntów włościańskich.

2080. L. s. 2424. Ta sama p. t. p. przeciw gminom zbiorowym.

2081. L. s. 2425. Gmina Bobrownik p. t. p. j. w.

2082. L. 2426. Gmina Góra ropczycka p. t. p. j. w.

2083. L. s. 2427. Gmina Niewiska p. t. p. j. w.

2084. L. s. 2428. Gm. Poręby dymarskie p. t. p. j. w.

2085. L. s. 2429. Gm. Leszcze p. t. p. j. w.

2086. L. s. 2430. Gm. Hucisko p. t. p. j. w.

2087. L. s. 2431. Gmina Kiełków p. t. p. j. w.

2088. L. s. 2432. Gm. Ta sama p. t. p. j. w.

2089. L. s. 2433. Gm. Tuczyn p. t. p. j. w.

2090. L. s. 2434. Gm. Babuk p. t. p. j. w.

2091. L. s. 2435. Gm. Grohowa p. t. p. j. w.

2092. L. s. 2436. Gm. Hucisko p. t. p. j. w.

2093. L. s. 2437. Gm. Huta p. t. p. j. w.

2094. L. s. 2438. Gmina Żarówka p. t. p. j. w.

2095. L. s. 2439. Gm. Ujazd p. t. p. j. w.

2096. L. s. 2440. Gmina Dulcza p. t. p. j. w.

2097. L. s. 2441. Gmina Zarwanice p. t p. j. w.

2098. L. s. 2442. Gmina Kłodawy p. t. p. j. w.

2099. L. s. 2443. Gm. Szebnie p. t. p. j. w.

2100. L. s. 2444. Gm. Laski p. t. p. j. w.

2101. L. s. 2445. Gmina Glinniczek p. t. p. j. w.

2102. L. s. 2446. Gmina Przekopna p. t. p. j. w..

2103. L. s. 2447. Gmina Krajowice p. t. p. j. w.

2104. L. s. 2448. Gmina Wiewiórka p. t. p. j. w.

2105. L. s. 2449. Gmina Trynczе p. t. p. j. w.

2106. L. s. 2450. Gmina Salówka p. t. p. j. w.

2107. L. s. 2451 Gmina Binarowa p. t. p. j. w.

2108. L. s. 2452. Gmina Biczówka p. t. p. j. w.

2109. L. s. 2453. Gmina Gorajowice p. t. p. j. w.

2110. L. s. 2454. Gm. Brzyśce p. t. p. j. w.

2111. L. s. 2455. Gmina Wiegowice p. t. p. j. w.

2112. L. s. 2456. Gm. Wolica p. t. p. j. w.

2113. L. s. 2457. Gm. Żółków p. t. p. j w.

2114. L. s. 2458 Gm. Sobniów p. t. p. j. w.

2115. L. s. 2459. Gm. Opacie p. t. p. j. w.

2116. L. s. 2460. Gmina Kowalowa p. t. p. j. w.

2117. L. s. 2461. Gmina Tarnowiec p. t. p. j. w.

2118. L. s. 2462. Gmina Łubienko p. t. p. j. w.

2119. L. s. 2463. Gm. Glinnik polski p. t p. j. w.

2120. L. s. 2464. Gm. Glinnik niemiecki p. t. p. j. w.

2121. L. s 2465. Gmina Źreczyce p. t. p. j. w.

2122. L. s. 2466. Gm. Bryła p. t. p. j. w.

2123. L. s. 2467. Gm. Łęgosz p. t. p. j. w.

2124. L. s. 2468. Gmina Jareniówka p. t. p. j. w.

2125. L. s. 2469. Gmina Kaczorowa p. t. p. j. w.

2126. L s. 2470. Zarząd Kółka rolniczego w Mierosinie p. t. p. j. w.

2127. L. s. 2471. Gm. Białobożnica p. t. p. j. w.

2128. L. s. 2472. Gmina Kalinowszczyzna p. t. p. j. w.

2129. L. s. 2473. Gmina Wola węgierska p. t. p. j. w.

2130. L. s. 2474. Gmina Białobożnica p. t. p. j. w.

2131. L. s. 2475. Gmina Łowcza p. t. p. j. w.

2132. L. s. 2476. Gmina Żubsuche p. t. p. j. w.

2133. L. s. 2477. Gmina Żubsuche p. t. p. j. w.

2134. L. s. 2478. Gmina Ilkowice p. t. p. j. w.

2135. L. s. 2479. Gmina Poronin p. t. p. j. w.

2136. L. s. 2480. Gmina Murzasielica p. t. p. j. w.

2137. L. s. 2481. Gmina Kluwińce p. t. p. j. w.

2138. L. s. 2482. Gmina Hartowice p. t. p. j. w.

2139. L. s. 2483. Gmina Mazurówka p. t. p. j. w.

2140. L. s. 2484. Gm. Betrec p. t. p. j. w.

2141. L. s. 2485. Gm. Siary p. t. p. j. w.

2142. L. s. 2486. Gm. Sękowa p. t. p. j. w.

2143. L. s. 2487. Gmina Drohomyśl p. t. p. j. w.

2144. L. s. 2488. Gm. Wilcza p. t. p. j. w.

2145. L. s. 2489. Gmina Chrzastówka p. t. p. j. w.

2146. L. s 2490. Gmina Szrzÿny p. t. p. j. w.

2147. L. s. 2491. Gmina Wróblowa p. t. p j. w.

2148. L. s. 2492. Gmina Chorkówka p. t. p. j. w.

2149. L s. 2493. Gmina Iskrzyń p. t. p j. w.

2150. L. s. 2494. Gmina Harklowa p. t. p. j. w.

2151. L. s. 2495. Gmina Wola wielka p. t. p. j. w.

2152. L. s. 2496. Gmina Łukawica p. t. p. j. w.

2153. L. s. 2497. Gm. Narol p. t. p. j. w.

2154. L. s. 2498. Gmina Narol wieś p. t. p. j. w.

2155. L. s. 2499. Gmina Chlewiczka p. t. p. j. w.

2156. L. s. 2500. Gmina Kadłubiska p. t. p. j. w.

2157. L. s. 2501. Gm. Lipsko p. t. p. j. w.

2158. L. s. 2502. Gm. Słocina p. t. p. j. w.

2159. L. s. 2503. Gmina Niegłowice p. t. p. j. w.

2160. L. s. 2504. Gmina Breziówka p. t. p. j. w.

2161. L. s. 2505. Gmina Jawornik p. t. p. j. w.

2162. L. s. 2506. Gmina Potrowska p. t. p. j. w.

2163. L. s. 2507. Gm. Zapole p. t p. j. w.

2164. L. s. 2508. Gm. Żeglice p. t. p. j. w.

2165. L. s. 2509. Gmina Zielonka p. t. p. j. w.

2166. L. s. 2510. Gmina Gruszów wielki p. t. p. j. w.

2167. L. s. 2511. Gmina Kruhel wielki p. t. p. j. w.

2168. L. s. 2512. Gmina Prałkowce p. t. p. j. w.

2169. L. s. 2513. Gm. Sawa p. t. p. j. w.

2170. L. s. 2514. Gmina Brzyszczki p. t. p. j. w.

2171. L. s. 2515. Gm. Łąka p. t. p. j. w.

2172. L. s. 2516. Gmina Zabierzów p. t. p. j. w.

2173. L. s. 2517. Gmina Nowa wieś p. t. p. j. w.

2174. L. s. 2518. Gm. Grajów p. t. p. j. w.

2175. L. s. 2519. Gm. Bąk p. t. p. j. w.

2176. L. s. 2520. Gmina Smolarzyny p. t. p. j. w.

2177. L. s. 2521. Gmina Chorostków pow. Husiatyn p. p. Barwińskiego o zaliczenie do miąst objętych ustawą z 3. lipca 1896 nr. 51.

2178. L. s. 2522. Urząd miejski w Bieczu p. p. A. Skrzyńskiego o restytucyę tytułu Magistratu.

2179. L. s. 2523. Szypuła Piotr w Rożnoszyńcach p. p. Ostapczuka o zasiłek na ulepszenie warstatu kilimkarskiego.

2180. L. s. 2524. Dembicki Jan, nauczyciel ludowy w Szczurowicach p. p. Barwińskiego o zapomogę.

2181. L. s. 2525. Gmina Mikluszowice pow. Bochnia p. p. Bernadzikowskiego o wydanie zakazu odbywania ćwiczeń wojskowych ostrymi patronami na pastwisku gminnem.

2182. L. s. 2526. Ta sama p. t. p. o przyspieszenie sprawy kościelno-konkurencyjnej.

2183. L. s. 2527. Ta sama p. t. p. o regulacyę rzeki Raby.

2184. L. s. 2528. Janiszewski Stanisław przedsiębiorca wiertniczy p. p. Loewensteina o subwencyę na wypróbowanie przyrządów dla głębokich wierceń.

2185. L. s. 2533. Gmina Braciszów p. p. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

2186. L. s. 2534. Gm. Ripne p. t. p. j. w.

2187. L. s. 2535. Gm. Korczyn p. t. p. j. w.

2188. L. s. 2536. Gmina Zabłotowce p. t. p. j. w.

2189. L. s. 2537. Gmina Młyniska p. t. p. j. w.

2190. L. s. 2538. Gm. Nadycze p. t. p. j. w.

2191. L. s. 2539. Gm. Pezerów p. t. p. j. w.

2192. L. s. 2540. Gmina Bohatkowce p. t. p. j. w.

2193. L. s. 2541. Gmina Golgocz p. p. Niebyłowca j. w.

2194. L. s. 2542. Gmina Podegrodzie p. p. Barwińskiego j. w.

2195. L. s. 2543. Gmina Grochowa p. p. Krempę j. w.

2196. L. s. 2544. Gmina Duba p. p. Okuniewskiego j. w.

2197. L. s. 2545. Gmina Tuligłowy p. p. Krempę przeciw gminom zbiorowym.

2198. L. s. 2546. Gmina Szebnie p. p. Styłę j. w.

2199. L. s. 2547. Gmina Głębowice p. t. p. j. w.

2200. L. s. 3548. Gmina Wysoka p. t. p. j. w.

2201. L. s. 2549. Gm. Mikluszowice p. p. Bernadzikowskiego przeciw gminom zbiorowym.

2202. L. s. 2550. Mieszkańcy m. Kołomyi p. p. Witosławskiego w sprawie regulacyi Czarnego Potoku.

2203. L. s. 2551. Tow. Gimnastyczne „Sokół“ w Przeworsku p. p. Żardeckiego o subwencyę.

2204. L. s. 2554. Kowalczukówna Marya w Zbarażu p. p. Niementowskiego o o zasiłek na naukę robienia kwiatów sztucznych.

2205. L. s. 2555. Wydział powiatowy w Wieliczce p. p. Czecza o subwencyę na budowę drogi Podgórze-Bonarka-Swoszowice oraz Świątniki-Siepraw.

2206. L. s. 2556. Gm. Biczówka p. p. Krempę przeciw wykupowi zrębów po lasach górskich.

2207. L. s. 2557. Gmina Sobniów p. t. p. j. w.

2208. L. s. 2558. Gmina Krajowice p. t. p. j. w.

2209. L. s. 2559. Gmina Wolica p. t. p. j. w.

2210. L. s. 2560. Gm. Żółków p. t. p. j. w

2211. L. s. 2561. Gm. Laski p. t. p. j. w.

2212. L. s. 2562. Gmina Brzyszczki p. t. p. j. w.

2213. L. s. 2563. Gmina Kowalowy p. t. p. j. w.

2214. L. s. 2564. Staszewiczowie Julian i Anastazya w Dobranowicach p. p. Okuniewskiego z przedstawieniem ucisku i krzywd wyrządzonych przez urzędy państwowe.

2215. L. s. 2569. Seniów Agata wdowa po nauczycielu ludowym we Lwowie p. p. Michalskiego o zaopatrzenie.

2216. L. s. 2570. Gminy Przysieki, Siedliska i Sławęcin p. p. Datę o zasiłek na zakupno zboża i paszy dla bydła.

2217. L. s. 2571. Tow. gimnastyczne „Sokół“ w Jordanowie p. p. Bednarskiego o subwencyę.

2218. L. s. 2572. Grono nauczycielskie w Szczawnicy p. t. p. o przeniesienie do III. kl. płac, względnie udzielenie jednorazowego datku drożyźnianego.

2219. L. s. 2573. Wydział powiatowy w Myślenicach p. p. Średniawskiego o zasiłek na obudowanie mostów i dróg przez powodzie zerwanych.

Wniesione po dzień 8. lipca 1901.

2220. L. s. 2577. Gm. Olchówka pp. Ostapczuka przeciw gminom zbiorowym.

2221. L. s. 2578. Gm. Zarzewińce p. t. p. j. w.

2222. L. s. 2579. Gmina Temetniki p. t. p. j. w.

2223. L. s. 2580. Gmina Pniatyn p. t. p. j. w.

2224. L. s. 2581. Gmina Wołocianka p. t. p. j. w.

2225. L. s. 2582. Gmina Rożyska p. t. p. j. w.

2226. L. s. 2583. Gmina Kołokoliny p. t. j. w.

2227. L. s. 2584. Gmina Łąka mała i Baszczówka p. t. p. j. w.

2228. L. s. 2585. Gm. Kozina p. t. p. j. w.

2229. L. s. 2586. Gm. Machniów p. t. p.

2230. L. s. 2587. Gm. Chorostków p. t. p. j. w.

2231. L. s. 2588. Gmina Wysoczanka p. t. p. j. w.

2232. L. s. 2589. Gm. Drahażynów p. p. Hamoraka j. w.

2233. L. s. 2590. Gmina Nahornianka p. p. Ostapczuka j. w.

2234. L. s. 2591. Gmina Jasienów p. t. p. j. w.

2235. L. s. 2592. Gm. Petryków p. t. p. j. w.

2236. L. s. 2593. Gm. Strilcze p. t. p. j. w.

2237. L. s. 2594. Gm. Kornicz p. t. p. j. w.

2238. L. s. 2595. Gmina Dźwiniacz p. t. p. j. w.

2239. L. s. 2596. Gm. Jermakówka p. t. p. j. w.

2240 L. s. 2597. Gm. Berezów p. t. p. j. w.

2241. L. s. 2598. Gmina Berezów wyżny p. t. p. j. w.

2242. L. s. 2599. Gm. Majdan p. t. p. j. w.

2243. L. s. 2600. Gmina Czechów p. t. p. j. w.

2244. L. s. 2601. Gm. Myskohorzec p. t. p. j. w.

2245. L. s. 2601. Gm. Kozary p. t. p. j. w.

2246. L. s. 2603. Gmina Uciechowiec p. t. p. j. w.

2247. L. s. 2604. Gm. Lackie wielkie p. t. p. j. w.

2248. L. s. 2605. Gm. Ladzkie małe p. t. p. j. w.

2249. L. s. 2606. Gm. Założce p. t. p. j. w.

2250. L. s. 2607. Gmina Łanowce p. t. p. j. w.

2251. L. s. 2608. Gmina Przemyłów p. t p. j. w.

2252. L. s. 2609. Gm. Zenewa p. t. p. j. w.

2253. L. s. 2610. Gm. Cieniawa p. t. p. j. .

2254. L. s. 2611. Gmina Żurawice p. t. p. j. w.

2255. L. s. 2612. Gm. Paniebicz p. t. p. j. w.

2256. L. s. 2613. Gm. Igrzewice p. t. p. j. w.

2257. L. s. 2614. Gmina Łastówki p. t. p. j. w.

2258. L. s. 2615. Gmina Radruża p. t. p. j. w.

2259. L. s. 2616. Gm. Oryszkowce p. t. p. j. w.

2260. L. s. 2617. Gm. Borki wielkie p. t. p. j. w.

2261. L. s. 2618. Gm. Hermanów p. t. p. j. w.

2262. L. s. 2619. Gm. Chewczany p. t. p j. w.

2263. L. s. 2620. Gm. Trybuchowce p. t. p. j. w.

2264. L. s. 2621. Gmina Wołczyńce p. t. t. p. j. w.

2265. L. s. 2622. Gmina Sysiatycze p. t. p. j. w.

2266. L. s. 2623. Gm. Pogorzelce p. p. Niebyłowca j. w.

2267. L. s. 2624. Gmina Popolany p. t. p. j. w.

2268. L. s. 2625. Gmina Łysznia p. t. p. j. w.

2269. L. s. 2626. Gmina Iwanikówka p. t. p. j. w.

2270. L. s. 2627. Gmina Hostów p. t. p. j. w.

2271. L. s. 2628. Gm. Uście biskupie p. t. p. j. w.

2272. L. s. 2629. Gmina Uhrynów górny p. t. p. j. w.

2273. L. s. 2630. Gmina Małowa. p. t. p. j. w.

2274. L. s. 2631. Gmina Werchrata p. t. p. j. w.

2275. L. s. 2632. Gmina Hawryłówka. p. t. p. j. w.

2276. L. s. 2633. Gm. Mełnycz p. t. p. j. w.

2277. L. s. 2634. Gm. Pilanka p. t. p. j. w.

2278. L. s. 2635. Gm. Żyrawki p. t. p. j. w.

2279. L. s. 2636. Gm. Rudno p. t. p. j. w.

2280. L. s. 2637. Gm. Huta lubiecka p. t. p. j. w.

2281. L. s. 2638. Gmina Ludwikówka p. t. p. j. w.

2282. L. s. 2639. Gmina Popelany p. t. p. j. w.

2283. L. s. 2640. Gm. Lubicze książęce p. t. p. j. w.

2284. L. s. 2641. Kółko konferencyjne w Przemyślu p. p. Wójcika o regulacyę płac nauczycieli ludowych.

2285. L. s. 2656. Towarz. gimn. „Sokół“ w Przeworsku p. p. Lubomirskiego o zasiłek na budowę sali gimnastycznej.

2286. L. s. 2657. Gmina Borki nizińskie pow. Mielec p. p. Krempę o zapomogę dla dotkniętych powodzią.

2287. L. s. 2658. Gminy: Pławo, Schoenanger i Wola pławska pow. Mielec p. t. p. j. w.

2288. L. s. 2659. Gmina Brzyście pow. Mielec o regulacyę kanału zwanego Spółka Chorzelowska.

2289. L. s. 2660. Tłumak Henryk b. c. k. weterynarz we Lwowie p. p. Klemensiewicza o zapomogę.

2290. L. s. 2661. Wnękiewicz Władysław urzędnik administracyjny w kraj. biurze kolejowem przez Wydział krajowy o veniam aetatis.

2291. L. s. 2663. Mieszkańcy powiatu Kossowskiego i Nadwórniańskiego p. p. Okuniewskiego 1) o budowę kolei z Kołomyi na Kossów do Kut — 2) o założenie szkoły mleczarskiej w Kossowie — i 3) ukrajowienie drogi z Worochty do Żabiego.

2292. L. s. 2664. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Żółkwi p. p. Starzyńskiego o regulacyę płac nauczycielskich.

2293. L. s. 2665. Reprezentacya gminy miasta Buczacza p. p. Cieleckiego o uwolnienie od płacenia datku 2000 K. na utrzymanie szkół wydziałowych.

2294. L. s. 2666. Włościanie w Księżem Kolanie ad Brandwica p. p. Krempę o zezwolenie przewozu przez rzekę San.

2295. L. s. 2667. Mieszkańcy powiatu Dolińskiego p. p. Niebyłowca o budowę kolei lokalnej z Krechowic lub Doliny do Perehińska względnie do Podlutego.

2296. L. s. 2669. Gmina Wielopole p. p. Średniawskiego przeciw wykupnu zrębów po lasach górskich.

2297. L. s. 2670. Gm. Mokre p. t. p. j. w.

2298. L. s. 2671. Gm. Zassów p. t. p. j. w.

2299. L. s. 2672. Gm. Lipnicą dolna p. t. p. j. w.

2300. L. s. 2674. Gm. Jasienica p. p. Średniawskiego przeciw gminom zbiorowym.

2301. L. s. 2675. Gmina Sidzina p. t. p. j. w.

2302. L. s. 2676. Gmina Jachówka p. t. p. j. w.

2303. Ł. s. 2677. Gmina Dojardów p. t. p. j. w.

2304. L. s. 2678. Gmina Głowienko p. t. p. j. w.

2305. L. s. 2679. Nieciąg Michał i tow. p. t. p. j. w.

2306. L. s. 2680. Gmina Pawo p. p. Krempę j. w.

2307. L. s. 2681. Gmina Nagórzanka p. p. Ostapczuka j. w.

2308. L. s. 2682. Gmina Kościelniki p. p. Okuniewskiego przeciw włościom rentowym.

2309. L. s. 2683. Gmina Świerzkowce p. t. p. j. w.

2310. L. s. 2684. Gmina Stanisławczyk p. p. Nowakowskiego j. w.

2311. L. s. 2685. Gmina Worona p. p. Zajączkowskiego j. w.

2312. L. s. 2686. Gmina Werbiż p. p. Niebyłowca j. w.

2313. L. s. 2687. Gmina Poddniestrzany p. t. p. j. w.

2314. L. s. 2688. Gmina Suchowoda p. t. p. j. w.

2315. L. s. 2689. Gm. Biłka p. t. p. j. w.

2316. L. s. 2690. Gmina Gwoźdź p. t. p. j. w.

2317. L. s. 2691. Gmina Tułowa p. t. p. j. w.

2318. L. s. 2692. Gmina Bereźniany p. t. p. j. w.

2319. L. s. 2693. Gmina Tudorkowice p. t. p. j. w.

2320. L. s. 2694. Gmina Chaszczów p. t. p. j. w.

Wniesione po dzień 9. lipca 1901.

2321. L. s. 2697. Gmina Dydnia p. p. Milana przeciw gminom zbiorowym.

2322. L. s. 2698. Gmina Orzechówka p. t. p. j. w.

2323. L. s. 2699. Gm. Wzdów p. t. p. j. w.

2324. L. s. 2700. Gm. Długie p. t. p. j. w.

2325. L. s. 2701. Gm. Iwonicz p. t. p. j. w.

2326. L. s. 2702. Gm. Wara p. t. p. j. w.

2327. L. s. 2703. Gmina Wawrzynowce p. t. p. j. w.

2328. L. s. 2704. Gm. Łajsce p. t. p. j. w.

2329. L. s. 2705. Gmina Łubno szlacheckie p. t. p. j. w.

2330. L. s. 2706. Gmina Nostrzec p. t. p. j. w.

2331. L. s. 2707. Gmina Pisarowce p. t. p. j. w.

2332. L. s. 2708. Gm. Borynia p. t. p. j. w.

2333. L. s. 2709. Gmina Palijówka p. t. p. j. w.

2334. L. s. 2710. Gmina Głębokie p. t. p. j. w.

2335. L. s. 2711. Gmina Suchodół p. t. p. j. w.

2336. L. s. 2712. Gm. Mimun p. t. p. j. w.

2337. L. s. 2713. Gmina Jasienowa p. t. p. j. w.

2338. L. s. 2714. Gmina Posada jaćmierska p. t. p. j. w.

2339. L. s. 2715. Gmina Rudawka romanowska p. t. p. j. w.

2340. L. s. 2716. Gm Puławy p. t. p. j. w.

2341. L. s. 2717. Gmina Królik polski p. t. p. j. w.

2342. L. s. 2718. Gmina Tyrawy rolne p. t. p. j. w.

2343. L. s. 2719. Gmina Wisłoczek p. t. p. j. w.

2344. L. s. 2720. Gm. Besko p. t. p. j. w.

2345. L. s. 2721. Gmina Brzezowska p. t. p. j. w.

2346. L. s. 2722. Gm. Równe p. t. p. j. w.

2347. L. s. 2723. Gmina Węgierka p. t. p. j. w.

2348. L. s 2724. Gmina Jabłonica p. t. p. j. w.

2349. L. s. 2725. Gmina Krościenko niżne p. t. p. j. w.

2350. L. s. 2726. Gmina Śniegodzien p. t. p. j. w.

2351. L. s. 2727. Gmina Łeżyny p. t. p. j. w.

2352. L. s. 2728. Gm. Wesoła p. t. p. j. w.

2353. L. s. 2729. Gm. Wołodź p. t. p. j. w.

2354. L. s. 2730. Gm. Niepra p. t. p. j. w.

2355. L. s. 2731. Gm. Długie p. t. p. j. w.

2356. L. s. 2732. Gm. Lisów p. t. p. j. w.

2357. L. s. 2733. Gm. Polanka p. t. p. j. w.

2358. L. s. 2734. Gmina Dobieszyn p. t. p. j. w.

2359. L. s. 2735. Gmina Męcinka p. t. p. j. w.

2360. L. s. 2736. Gm. Zręcin p. t. p. j. w.

2361. L. s. 2737. Gmina Machnówka p. t. p. j. w.

2362. L. s. 2738. Gmina Przedmieście dynowskie.

2363. L. s. 2739. Gmina Czelnowica p. t. p. j. w.

2364. L. s. 2740. Gmina Kunowa p. t. p. j. w.

2365. L. s. 2741. Gmina Białobrzegi p. t. p. j. w.

2366. L. s. 2742. Gm. Milcza p. t. p. j. w.

2367. L. s. 2743. Gmina Krościenko wyżne p. j. w.

2368. L. s. 2744. Gmina Moderówka z Budzinem i Białkówką p. t. p. j. w.

2369. L. s. 2745. Gm. Leszna p. t. p. j. w.

2370. L. s. 2746. Gmina Wilcza Wola p t. p. j. w.

2371. L. s. 2747. Gmina Waczowa p. t. p. j. w.

2372. L. s. 2748. Gmina Turynka p. p. Oleśnickiego przeciw włościom rentowym.

2373. L. s. 2749. Gmina Cieniawa p. t. p. j. w.

2374. L. s. 2750. Gm. Kozary p. t. p. j. w.

2375. L. s. 2751. Gmina Szumlany małe p. t. p. j. w.

2376. L. s. 2752. Gmina Mohylany p. t. p. j. w.

2377. L. s. 2753. Gm. Nahorce p. t. p. j. w.

2378. L. s. 2754. Gm. Ryków p. t. p. j. w.

2379. L. s. 2755. Gm. Ta sama p. t. p. j. w.

2380. L. s. 2756. Gmina Łysznia p. t. p. j. w.

2381. L. s. 2757. Gmina Bryniec cerkiewny p. p. Okuniewskiego j. w.

2382. L. s. 2758. Gmina Muszkatówka p. p. Niebyłowca j. w.

2383. L. s. 2759. Gmina Wiszniów p. p. Oleśnickiego j. w.

2384. L. s. 2760. Gmina Kołoszyńce p. t. p. j. w.

2385. L. s. 2761. Gmina Polanka p. p. Milana przeciw projektowi ustawy lasowej.

2386. L. s. 2762. Gmina Dobieszyn p. t. p. j. w.

2387. L. s. 2763. Gmina Chrząstówka p. t. p. j. w.

2388. L. s. 2764. Gm. Nieple p. t. p. j. w.

2389. L. s. 2765. Gm. Śrebnie p. t. p. j. w.

2390. L. s. 2766. Oddział Towarzystwa pedagogicznego w Krakowie pp. Wereszczyńskiego o zrównanie płac nauczycieli tamtejszych z poborami nauczycieli ludowych.

2391. L. s. 2767. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Wadowicach p. p. Bojkę o subwencyę.

2392. L. s. 2768. Labicka-Sichulska Katarzyna wdowa po nauczycielu ludowym w Lisku p. t. p. o dar z łaski.

2393. L. s. 2769. Stowarzyszenie uczniów akademii rolnictwa w Wiedniu p. t. p. o subwencyę.

2394. L. s. 2770. Nauczycielstwo okręgu mieleckiego p. p. Sękowskiego o regulacyę płac nauczycieli ludowych.

2395. 2771. Zielska Marya wdowa po nauczycielu ludowym w Zadwórzu p. p.

Barwińskiego o dodatek na wychowanie dzieci lub zapomogę.

2396. L. s. 2772. Mieszkańcy gminy Worochta pow. Nadwórna pp. Oleśnickiego o wyłączenie ze związku gminy Mikuliczyn i utworzenio zeń samoistnej gminy.

2397. L. s. 2773. Towarzystwo muzyczne w Przemyślu p. p. Michalskiego o subwencyę.

2398. L. s. 2774. Obszar dworski Pstrągowa i gmina Pstrągowa i inne p. p. A. Jędrzejowicza o zarządzenie otwarcia zamkniętej przez obszar dworski w Czudcu drogi oraz o surowe zakazanie raz na zawsze zamykania tejże.

2399. L. s. 2775. Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie p. p. Bilczewskiego o subwencyę z nadwyżek zysków kas sierocych na dom opieki dla małoletnich przestępców.

2400. L. s. 2776. Gmina Jasienica p. p. Średniawskiego o bezzwrotną zapomogę dla mieszkańców wsi dotkniętych klęską gradobicia.

2401. L. s. 2777. Gmina Sapoków p. p. Okuniewskiego przeciw włościom rentowym.

2402. L. s. 2778 Gmina Wierzbowce p. t. p. j. w.

2403. L. s. 2779. Gm. Załuków p. t. p. j. w.

2404. L. s. 2480. Gm. Nastaszczyn p. p. Niebyłowca j. w.

2405. L. s. 2481. Gm. Słobódka muszkatelowska p. t. p. j. w.

2406. L. s. 2784. Mieszkańcy osady Łodyna nowa p. p. Barwińskiego o zasiłek na wykończenie budynku szkolnego.

2407. L. s. 2785. Towarzystwo ruskich robotników „Rodzina“ w Wiedniu p. t. p. o subwencyę.

2408. L. s. 2886. Tow. gimn. „Sokół“ w Zagórzu p. p. Małachowskiego o subwencyę.

2409. L. s. 2787. Towarzystwo ochrony chrześcijańskich dzieci we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.

2410. L. s. 2788. Sroka Jan nauczyciel ludowy w Siemianówce p. p. Rottera z zażaleniem na zakład OO. Zmartwychwstańców z powodu wydalenia syna z zakładu.

2411. L. s. 2789. Lubaczewski Marcin emer. nauczyciel lud. w Bolechowie p. p. Okuniewskiego o podwyższenie emerytury.

2412. L. s. 2803. Redakcya „Dźwigni“ we Lwowie p. p. Żardeckiego w sprawie instruktorów dla stowarzyszeń przemysłowych.

2413. L. s. 2804. Gm. Domacyny pow. Tarnobrzeg p. p. Krempę o zmianę trasy kanału dymitrowskiego.

2414. L. s. 2805. Stowarzyszenie „Skała“ we Lwowie p. p. Michalskiego o zaprowadzenie biura pośrednictwa pracy.

2415. L. s. 2806. To samo p. t. p. o zaprowadzenie monopolu wódczanego.

2416. L. s. 2807. Gmina Pawelcze pow. Stanisławów p. p. Ostapczuka przeciw włościom zbiorowym.

2417. L. s. 2808. Gmina Dworce p. p. Nowakowskiego przeciw włościom rentowym.

2418. L. s. 2809. Gm. Skomorochy nowe p. t. p. j. w.

2419. L. s. 2810. Gm. Kuropatniki p. t. p. j. w.

2420. L. s. 2811. Gm. Koszlaki p. t. p. j. w.

2421. L. s. 2812. Gm. Stroniatyn p. t. p. j. w.

2422. L. s. 2813. Gm. Szyszkowce p. t. p. j. w.

2423. L. s. 2814. Gmina Starzawa p. t. p. j. w.

2424. L. s. 2815. Gm. Szulhanówka p. t. p. j. w.

2425. L. s. 2816. Gm. Wola dobrostańska p. t. p. j. w.

2426. L. s. 2817. Gmina Zazdrość p. t. p. j. w.

2427. L. s. 2818. Gmina Płotycze p. t. p. j. w.

2428. L. s. 2819. Gmina Ta sama p. t. p. j. w.

2429. L. s. 2820. Gm. Tiazów p. t. p. j. w.

2430. L. s. 2821. Gmina Dyczków p. t. p. j. w.

2431. L. s. 2822. Gmina Koropiec p. p. Ostapczuka j. w.

2432. L. s. 2823. Gm. Ta sama p. t. p. j. w.

2433. L. s. 2824. Gmina Krasówka p. t. p. j. w.

2434. L. s. 2825. Gmina Zarwanica p. t. p. j. w.

2435. L. s. 2826. Gmina Browary p. t. p. j. w.

2436. L. s. 2827. Gmina Przedmieścia p. t. p. j. w.

2437. L. s. 2828. Gmina Moskalówka p. t. p. j. w.

2438. L. s. 2829. Gm. Kumin p. t. p. j. w.

2439. L. s. 2830. Gm. Boków p. t. p. j. w.

2440. L. s. 2831. Gmina Budzanów p. t. p. j. w.

2441. L. 2832. Gmina Bielowce p. t. p. j. w.

2442. L. s. 2833. Gmina Czernelów ruski p. t. p. j. w.

2443. L. s. 2834. Węgrzynek Marya wdowa po nauczycielu ludowym w Zatorze p. t. p. o przyznanie pensyi wdowiej.

2444. L. s 2835. Gm. Kruszelnica p. t. p. przeciw włościom rentowym.

2445. L. s. 2836. Gmina Czerniatyn p. t. p. j. w.

2446. L. s. 2837. Gmina Sąsiadowice pow. Sambor p. t. p. o zarządzenie ściągania prestacyi na płace nauczycieli sposobem dodatków do podatków.

2447. L. s. 2839. Wydział powiatowy w Kamionce strumiłowej pp. Barwińskiego o podwyższenie dotacyi na budowę szkół ludowych.

2448. L. s. 2840. Gmina Kawczykąt p. p. Ostapczuka przeciw włościom rentowym.

2449. L. s. 2841. Gm. Strusów p. t. p. j. w.

2450. L. s. 2842. Gmina Tejsarów p. t. p. j. w.

2451. L. s. 2843. Gmina Zadubrowce p. t.

2452. L. s. 2844. Gm. Lucza p. t. p. j. w.

2453. L. s. 2845. Gm. Peratyn p. t. p. j. w.

2454. L. s. 2846. Gmina Podbereźce p. t. p. j. w.

2455. L. s. 2847. Gmina Korsów p. t. p. j. w.

2456. L. s. 2848. Gmina Herkutów p. t. p. j. w.

2457. L. s. 2849. Gmina Brzózka p. t. p. j. w.

2458. L. s. 2850. Gmina Luwczyna p. t. p. j. w.

2459. L. s. 2851. Gmina Błyszczanka p. t. p. j. w.

2460. L. s. 2852. Gmina Stawiaty p. t. p. j. w.

2461. L. s. 2853. Gmina Szumlany p. t. p. j. w.

2462. L. s. 2857. Gmina Rakowiec p. Podhajce p. p. Okuniewskiego j. w.

2463. L. s. 2858. Gmina Kosów powiat Czortków p. t. p. j. w.

2464. L. s. 2859. Wilkowicz Janko z Protes p. t. p. z zażaleniem w sprawie sporu prowizoryalnego z Zuzanną Skrzyńską właścicielką dóbr w Żurawnie.

Protokół

1. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 18. grudnia 1900 roku.

Początek o godzinie 11 minut 30 w południe.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Obecnych posłów 129.

Ze strony Rządu J. E. Namiestnik Leon hr. Piniński.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż Najwyższem postanowieniem z dnia 24 listopada 1900 zwołany został Sejm galicyjski na dzień dzisiejszy do Lwowa, a skonstatowawszy dostateczną do rozpoczęcia obrad ilość posłów obecnych, otwiera pierwsze posiedzenie VI sesyi VII. peryodu.

Na prowizorycznych sekretarzy zaprasza Marszałek posłów: Andrzeja Potockiego, Urbańskiego, Stanisława Niezabitowskiego, Karatnickiego.

Marszałek przemawia zagajając sesyę i kończy okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana, który Izba trzykrotnie powtarza.

Następnie przemawia J. E. p. Namiestnik.

Marszałek poświęca wspomnienie pośmiertne ś. p. Alfredowi Steckiemu, b. członkowi Izby.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż udzielił urlopów na trzy dni p. Olpińskiemu, na 1 dzień pp. Gołuchowskiemu, Milewskiemu, Rotterowi, na 5 dni pp. Jordanowi i Cieleckiemu.

Marszałek oznajmia, iż Prezes Akademii Umiejętności i Administrator dyecezyi Tarnowskiej z powodu zajęć nie mogą brać udziału w obecnych obradach Sejmowych.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 18 grudnia 1900 r., które przydzielono następującym komisyom;

Komisyi drogowej Ls. 33.

Komisyi petycyjnej Ls. 37.

Komisyi budżetowej Ls. 31, 32, 34, 35, 36, 38, 39 do 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48 do 52, 54.

Po odczytaniu petycyi Ls. 42 gminy m. Krakowa w sprawie wyższego opodatkowania spirytusu przemawia p. Weigel popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje spis delszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisyom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 54 Reprezentacyi gminy m. Lwowa w sprawie zamierzonego podwyższenia krajowych opłat konsumcyjnych od wódki i spirytusu, przemawia p. Małachowski popierając tę petycyę.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego z projektu ustawy o zaprowadzeniu dodatku do państwowego podatku od wódki.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław wnosi na przekazanie powyższego przedłożenia komisyi budżetowej i na natychmiastowy wybór komisyi budżetowej z 23 członków.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek na odesłanie tego przedłożenia do komisyi budżetowej, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala wybór komisyi budżetowej z 23 członków.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie statutu król. stoł. miasta Krakowa.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na odesłanie tego sprawozdania do komisyi gminnej, oraz na wybór natychmiastowy tej komisyi z 15 członków.

Izba bez rozprawy uchwala przekazanie tego sprawozdania komisyi gminnej, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala wybór komisyi gminnej z 15 członków.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z preliminarzem budżetu funduszu krajowego na rok 1901.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o prowizoryum budżetowem na I. kwartał 1901.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisyi budżetowej z wezwaniem, by ta przedłożyła ustne sprawozdanie w tym przedmiocie na najbliższem posiedzeniu.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków funduszów krajowych za rok 1899.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisyi budżetowej.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o pomocy dla ludności dotkniętej klęskami elementarnemi w r. 1900.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na odesłanie tego przedmiotu do komisyi budżetowej z wezwaniem, by ta przedłożyła w tym przedmiocie ustne sprawozdanie na najbliższem posiedzeniu.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że w myśl uchwały Wydziału krajowego, zamierza, jeśli się temu nikt nie sprzeciwia, sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki hipotecznej na dobra Dublany umieścić dodatkowo na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia; nie zostało ono na niem umieszczonem z powodu, że w chwili drukowania porządku dziennego nie było powyższe sprawozdanie jeszcze ułożonem.

Izba nie sprzeciwia się tej propozycyi Marszałka krajowego.

Następuje więc:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki hipotecznej na dobra Dublany.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania tego sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisyi budżetowej z wezwaniem, by ta przedłożyła sprawozdanie ustne na najbliższem posiedzeniu.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Wybór czterech sekretarzy, czterech kwestorów i dwunastu rewidentów.

Wybór komisyi budżetowej z 23 i komisyi gminnej z 20 członków.

Marszałek oznajmia, iż na życzenie posłów przerywa posiedzenie na 5 minut.

Przerwa posiedzenia godzina 12 m. 20 popołudniu.

Marszałek otwiera przerwane posiedzenie o godzinie 12. m. 45 i zaprasza na skrutatorów pp.: Klemensiewicza, Krzysztofowicza, Kulczyckiego, Milana, Bindera, Schätzla, wzywając posłów do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Po oddaniu kartek, Marszałek oznajmia, iż podczas skrutynium przystępuje do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Tłumacz na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger wnosi, by w myśl przepisów §. 49 regulaminu Sejmowego przystąpić bez odesłania do komisyi do uchwalenia sprawozdań Wydziału krajowego odnoszących się do administracyjnego zakresu działania Rnprezentacyi krajowej i będących mniejszej wagi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek formalny.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . . . 1900 o zezwoleniu gminie Tłumacz na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Tłumacz zezwala się na pobieranie przez lat dziesięć, począwszy od roku 1901 opłat gminnych od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych, piwa i miodu w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzonych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litra alkoholu, podług 100 stopniowego alkoholometra, po 10 h.,

2) od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów, po 3 h.,

3) od jednego hektolitra piwa, bez względu na gatunek, po 2 kor. 40 h.;

4) od jednego litra miodu po 6 h.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Tłumacza.

Art. IV.

Te, płaty ciężą tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać niemi produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej wolną jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według II. części Cesarskiego rozporządzenia z 17 lipca 1899 dz. p. p. Nr. 120 wolną jest ona od podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Kołaczyce (pow. Jasło) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku i t. p.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . 1900 o zezwoleniu gminie Kołaczyce (pow. Jasło) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Kołaczyce zezwala się pobierać przez lat dziesięć od r. 1901 począwszy, opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 koron;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku, koniaku, śliwowicy i t, p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony 40 h.;

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. po 10 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Kołaczyce.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których — po myśli §. 6 ustawy z 17 lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 Cz. II. (uwolnienia) — wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Rudki na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia .... o zezwoleniu gminie m. Rudki na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Rudki zezwala się pobierać przez lat dziesięć od r. 1901 począwszy, opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 koron;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku, koniaku i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h., czyli od jednego hektolitra tych napojów 3 korony;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony i 40 h.;

4) od jednego hektolitra miodu, maliniaku po 10 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Rudki.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ustawy z 17. ltpca 1899. Dz. u. p. Nr. 120 (Część II. o uwolnieniach) wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII,

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Chodorów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

Ustawa

z dnia . . . . 1900 o zezwoleniu gminie m. Chodorów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje :

Art. I.

Gminie miasteczka Chodorów zezwala się pobierać przez lat dziesięć od r. 1901 począwszy opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 koron;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rosolisów, likierów, rumu, araku, koniaku i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony 40 h;

4) od jednego hektolitra miodu po 6 koron.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, który napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Chodorów,

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ust. z 17 lipca 1899 dz. u. p. Nr. 120 Cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictuictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*. Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Tartaków na pobór opłat gminnych oo napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. d.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

Ustawa

z dnia . . . . 1900 o zezwoleniu gminie m. Tartaków powiatu Sokal na pobór opłat gminnych od naporów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. d.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Tartaków zezwala się pobierać przez lat pięć od r. 1901 począwszy opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 kor.

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rosolisów, likierów poczowej esencyi, rumu, araku, koniaku itp. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

3) od jednego hekto itra piwa po 3 K 40 h;

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku i t. d. po 10 koron.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Tartaków.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ustawy z 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 Cz. II. wolną jest ona od opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Lutcza na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. p.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

Ustawa

z dnia . . . . zezwalająca gminie Lutcza, powiatu Strzyżów (Rzeszów), na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. d.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Lutcza zezwala się pobierać przez lat dziesięć od roku 1901 począwszy opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 kor.;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rosolisów, likierów, rumu, pończowej esencyi, araku, koniaku itp. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 h, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony 40 h;

4) ód jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i t. d. po 10 koron.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Lutcza.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ust. z 17 lipca 1899 Nr. 120 dz. u. p. Cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsnmcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*. Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*; poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Komarnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Komarnie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Komarnie prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wereszycy w Komarnie pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Komarnie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koui wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła, pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowand ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa p. Klemensiewicza do zdania sprawy z wyniku skrutynium.

P. Klemensiewicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Na sekretarzy, kwestorów, rewidentów i członków komisyi budżetowej oraz gminnej, głosowało 88 posłów. Absolutna większość 45. Wybrani zostali jednogłośnie:

Sekretarzami pp.: Karatnicki, Niezabitowski Stanisław, Potocki Andrzej, Urbański.

Kwestorami pp.: Korytowski, Michalski, Torosiewicz Emil, Wachnianin.

Rewidentami pp.: Data, Dzieduszyscki Klemens, Goldman, Klemensiewicz, Merunowicz, Niebyłowiec, Olpiński, Rudrof, Siemiginowski, Szeliski, Zajączkowski.

Członkami komisyi budżetowej pp: Abrahamowicz, Badeni Kazimierz, Barwiński, Biliński, Dunajewski, Goldman, Jędrzejowicz Stanisław, Jordan, Karatnicki, Kozłowski, Lubomirski, Niezabitowski Stanisław, Paszkowski, Potoczek, Potocki Andrzej, Romanowicz, Scipio, Skrzyński Adam, Skałkowski, Zagórski, Zajączkowski,

nadto p. Małachowski otrzymał 62, Milewski 58, Głosów 22 otrzymał p Rotter, reszta głosów rozstrzelona.

Członkami komisyi gminnej pp.: Bojko, Brunicki, Dzieduszycki Wojciech, Fruchtmann, Górski, Hapka, Jabłoński, Jaworski Apolinary, Kulczycki, Michałowski Józef, Merunowicz, Pilat, Stadnicki, Torosiewicz Mikołaj, Zaleski, wybrani jednogłośnie.

Marszałek stwierdziwszy ten rezultat wyborów, wzywa komisyę budżetową i gminną, by bezzwłocznie udały się do sal przeznaczonych, celem ukonstytuowania.

Izba przystępuje do dalszego punktu porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Tarnowie prawa do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik i na drodze powiatowej Tarnów-Czyżów.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach pow. Tarnów-Tuchów-Gromnik i Tarnów-Czyżów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik i na drodze powiatowej Tarnów-Czyżów pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

I. Na drodze powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik.

1) na stacyi w Tarnowcu (drogowe):

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 8 (ośm) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzch. 4 (cztery) h

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . 2 (dwa) h

2) na stacyi w Tuchowie (drogowo-most.):

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . 12 (dwanaście) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzch. 6 (sześć) h

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . 3 (trzy) h

3) na stacyi w Siedliskach (drogowe):

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 4 (cztery) h

b) od każdej sztuki bydla pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzch. 2 (dwa) h

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . 1 (jeden) h

II. Na drodze powiatowej Tarnów-Czyżów.

1) na stacyi Klikowa:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 8 (ośm) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchow. 4 (cztery) h

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . 2 (dwa) h

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Tarnowie prawa do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem nastepującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej na stacyi w Rzuchowie.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnowsko-Zakliczyńskiej na stacyi w Rzuchowie pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 r. dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych . 2 (dwa) h ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Pilznie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów na rzece Wisłoce pod Przeczycą i pod Błażkową.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Pilznie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów przez rzekę Wisłokę pod Przeczycą i Błażkową.

Art. I.

Radzie powiatowej w Pilznie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od dwóch przewozów przez rzekę Wisłokę a to pod Przeczycą i pod Błażkową, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy każdym przewozie podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . 10 (dziesięć) h.;

b) od każdej sztuki bydln pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . 2 (dwa) h.;

d) od jednej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego . . . . 2 (dwa) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Krystynopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Krystynopolu koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Krystynopolu prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Bug w Krystynopolu pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Krystynopolu.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę, przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Rozdole koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr pod Brzeziną.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Rozdole koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr pod Brzeziną.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Rozdole prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr pod Brzeziną pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej i z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Rozdole.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.;

d) od jednej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę, przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie Kaczorowy, powiatu jasielskiego, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłokę w Kaczorowach.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Kaczorowy koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłokę w Kaczorowach.

Art. I.

Na przeciąg łat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Kaczorowy powiatu Jasielskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłokę w Kaczorowach pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Kaczorowy.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu . . . . 8 (ośm) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego . . . . 2 (dwa) h.

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego . . . 4 (cztery) h.

Mieszkańcy i bydło gminy Kaczorowy są wolni od opłaty myta.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyśszy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Horodnicy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Horodnicy koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Horodnicy powiatu horodeńskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do posta-

nowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy z wyjątkiem woźnicy przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 2 (dwa) h;

b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 6 (sześć) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, bukata i trzylatka 6 (sześć) h;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*; poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kolankach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kolankach koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Kolankach prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr między Kolankami a Lataczem pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Kolankach.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego i koni wierzchowych 6 (sześć) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h;

d) od jednej osoby bez różnicy z wy-

jątkiem woźnicy przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 6 (sześć) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem. nie opłaca się żadnej należytości. Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*; poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi powiatowemu w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Podkamień-Pieniaki.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Podkamień-Pieniaki.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobieraoia myta na drodze gminnej I. klasy Podkamień-Pieniaki Wydziałowi powiatowemu w Brodach, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy, dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, żrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*; poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Strzyżów-Sułkowice.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Strzyżów-Sułkowice.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Rzeszów-Strzyżów-Sułkowice, na trzech stacyach: na Wygnance, w Strzyżowie i w Babicy pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43,

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na każdej z trzech stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonago drobnego 2 (dwa) h

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żaonej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże,

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*; poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy.

Art I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Rzeszów-Tyczyn-Ujazdy na trzech stacyach: Kąkolówce, Tyczynie i Michałkówce pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień, zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowo-mostowe w Tyczynie i Michałkówce na każdej z tych stacyj.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

2. Myto drogowe w Kąkolówce.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, która ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów-Styków.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania

myta na drodze powiatowej Rzeszów-Głogów, na dwóch stacyach w Staromieściu i Rudnej małej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. myto drogowo-mostowe w Staromieściu:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.;

2. myto drogowe w Rudnej małej:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Cieszanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Lubaczów-Hruszów.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Cieszanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Lubaczów-Hruszów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Cieszanowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Lubaczów-Hruszów, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzegu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnopolsko-Brodzkiej.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnopol-Brody.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnopolu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnopol-Brody, na dwóch stacyach pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta na każdej stacyi pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie; woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Samborze koncesyi na pobór opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Biskowicach.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Biskowicach.

Art. I.

Radzie powiatowej w Samborze nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Strwiążu w Biskowicach pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (czterv) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.,

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie epłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Biskowicach wolni są zupełnie od opłaty myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarom dworskim w Korna-

lowicach i Hordyni koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Dniestrze.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała I.

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Hordyni powiatu Samborskiego koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Dniestrze w Hordyni.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Hordyni powiatu Samborskiego prawo do pobierania myta od dwóch mostów na rzece Dniestrze pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Hordyni.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Mieszkańcy Hordyni są wolni od opłaty myta.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Uchwała II.

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Kornalowicach, powiatu samborskiego, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Dniestrze w Kornalowicach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Kornalowicach, powiatu samborskiego, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Dniestrze w Kornalowicach pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Kornalowicach.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Mieszkańcy gminy Kornalowice wolni są od opłaty myta.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi prsyjęcie I. uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt I. uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt I. uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie II. uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosewaniu uchwala cały projekt II. uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt II. uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, iż komisya gminna i budżetowa ukonstytuowały się w sposób następujący:

Gminna: przewodniczący p. Jaworski Apolinary, zastępca przewodniczącego p. Zaleski, sekretarzami pp. Górski i Merunowicz.

Budżetowa: przewodniczący Dunajewski, I. zastępca przewodniczącego Badeni Kazimierz, II. zastępca przewodniczącego Abrahamowicz Dawid, I. sekretarzem p. Scipio, II. sekretarzem p. Paszkowski.

Marszałek oznajmia, że porządek dzienny został wyczerpany i wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek.

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić ponownie:

I. Sejm wzywa c. k. Rząd usilnie, aby

a) z możliwie największym pospiechem wykończył techniczne prace przygotowawcze do budowy kanałów spławnych, mających połączyć Odrę z Wisłą z dalszem połączeniem drogą wodną Wisły i Sanu z Dniestrem i z odgałęzieniem od Sądowej Wiszni przez Gródek, Lwów do Brodów;

b) aby zajął się zapewnieniem finansowych środków do budowy tych dróg wodnych, czy to przy pomocy przedsiębiorstwa prywatnego z pełnem zabezpieczeniem ekonomicznego intaresu kraju, czy też przez uzyskanie w drodze konstytucyjnej odpowiednich kredytów do budowy tych dróg wodnych na rachunek państwa z udziałem kraju i innych interesowanych czynników.

c) aby tę sprawę tak przeprowadził, by żegluga na wymienionych wyżej drogach wodnych w naszym kraju rozpoczęła się równocześnie z żeglugą na nowych drogach wodnych innych krajów koron-

nych, a zwłaszcza na kanałach, łączących Dunaj z Odrą, Elbą i Wełtawą.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby sprawę tę wobec c. k. Rządu z całą stanowczością zastępował a ewentualnie zniósł się z Wydziałami krajowymi współinteresowanych krajów koronnych w celu przedsięwzięcia wspólnej z nimi akcyi.

Lwów, dnia 18 grudnia 1900.

Teofil Merunowicz w. r.
wnioskodawca.

Dr. Jugendfein, Maiss, Zygmunt Jaworski, Małachowski, Michalski, Karol Dzieduszycki, Maryewski, Schätzel, Rayski, Górka, Bednarski, Jabłoński, Jakliński, Wiśniewski, Niementowski, Michałowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie powyższego wniosku umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 21 grudnia 1900 roku godzina 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.
Stanisław Niezabitowski.

Protokół

2. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 21. grudnia 1900 roku.

Początek o godzinie 10 minut 55 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 137.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie, zawiadamiając, że protokół pierwszego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek udziela urlopu na 1 dzień pp. Bilińskiemu, Milewskiemu, Rapoportowi, Piętakowi, Czartoryskiemu, Dunajewskiemu, Oleśnickiemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 21. grudnia 1900, które przydzielono komisyom następującym:

Komisyi budżetowej: Ls. 56—60, 63, 64, 66, 68—71, 73, 74, 77, 79, 80, 83—87, 89, 90—94, 96, 99—102, 106, 107, 109 do 111, 115, 117—122, 124, 125, 127—132, 134, 135, 136, 139 -142, 144, 146, 148—152, 154, 156, 158, 162, 163, 166, 167, 171,—173, 174—178, 183—202, 204—207, 211.

Komisyi administracyjnej Ls. 61, 161.

Komisyi szkolnej Ls. 67, 72, 75, 76, 82, 95, 114, 116, 123, 137, 138, 143, 147, 164, 169, 170, 179—182.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls. 78.

Komisyi przemysłowej Ls. 81, 97, 98, 165.

Komisyi petycyjnej Ls. 88, 126, 133, 153.

Komisyi prawniczej Ls. 103, 104, 105,

Komisyi sanitarnej Ls. 108, 155.

Komisyi drogowej Ls. 112, 113, 159.

Komisyi kolejowej Ls. 160.

Komisyi podatkowej Ls. 203.

Po odczytaniu petycyi Ls. 108 Lekarzy pomocniczych szpitala św. Łazarza w Krakowie z memoryałem w sprawie polepszenia ich bytu, Marszałek udziela głosu p. Paszkowskiemu, który tego zażądał.

P. Paszkowski nieobecny w Izbie.

Marszałek oznajmia, iż p. Paszkowski wskutek nieobecności stracił głos i wzywa sekretarza do odczytania dalszych petycyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj wniesionych po dzień 21. grudnia 1900 r., które przydzielono odnośnym komisyom, jak wyżej.

Marszałek oznajmia, iż przed przystąpieniem do porządku dziennego zarządza odczytanie złożonych w czasie poprzedniego i przed dzisiejszem posiedzeniem interpelacyj i wniosku naglącego.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje następującą interpelacyę:

Interpelacya.

Do JWielmożnego Komisarza rządowego.

Na wiosnę b. r. wniosły gminy powiatu brzeskiego t. j. Górka i Kopacze Księże prośbę do c. k. Namiestnictwa następującej osnowy:

„Od lat trzech wnoszą podpisane gminy prośby do Władz powiatowych o wybudowanie dwóch nowych śluz w wale nadwiślańskim w Górce i Sekułkach. Prośby nasze powtarzamy rok rocznie i błagamy o zmiłowanie, ale napróżno. Tymczasem z powodu wadliwości tych śluz grozi nam z jednej strony zalew z Wisły, a z drugiej strony cała masa wody po ulewach i roztopach wiosennych gromadzi się na naszych gruntach dla braku odpowiedniego odpływu i sprawia, że oziminy niszczeją a grunt rozmokły staje się wprost niemożebnym do uprawy na wiosnę.

Nędza, która nas gniecie z powodu tych klęsk, dających się przy dobrej woli Władz krajowych usunąć za małą stosunkowo kwotę, doprowadza do tego, że nie możemy nawet podatku zapłacić. Wprawdzie Wys c. k. Namiestnictwo zarządziło podobno naprawę jednej śluzy w Górce — uważamy jednak, że to nie uchroni podpisanych gmin od klęsk, bo druga śluza na granicy Sekułek i Kopaczy księżych nie jest w stanie odprowadzić wszystkiej wody z naszych gruntów, bo jest zawąska i zepsuta.

Upraszamy przeto: Wysokie c. k. Namiestnictwo raczy łaskawie zarządzić, aby jak najrychlej i druga śluza została odpowiednio przebudowaną“.

Rok znowu mija a gminy interesowane nie widzą dotąd dodatnich skutków swoich zabiegów.

Wprawdzie c. k. Starostwo w Brzesku wyznaczyło termin na dzień 30. czerwca b. r. do przeprowadzenia rozprawy konkurencyjnej dla zamierzonej budowy jednej tylko śluzy, ale nie wiadomo, z jakich powodów rozprawa ta wcale się nie odbyła.

Zwłoka ta może istotnie przyprawić kilka gmin nadbrzeżnych o nieszczęście w ludziach i ziemiopłodach, a próbkę tego widziano z wiosną b. r. Po roztopach wiosennych i ulewach podniósł się niespodziewanie stan wody w Wiśle do tego stopnia, że lada chwila należało się spodziewać przerwania wału w miejscu wadliwych śluz. Że do tego nie przyszło, zawdzięczyć należy niesłychanym zabiegom ze strony mieszkańców nadbrzeżnych gmin przy interwencyi c. k. Starostwa w Brzesku, które niezawodnie doniosło c. k. Namiestnictwu o rzeczywistym stanie rzeczy.

Wobec tego zapytują podpisani WP. Komisarza rządowego:

1. Czy znanym jest c. k. Namiestnictwu istotny stan śluz w wale nadwiślańskim od Górka i Kopacze księże?

2. Czy c. k. Namiestnictwo zarządzi jak najrychlejsze zbadanie wału nadwiślańskiego i śluz w mowie będących, oraz czy przystąpi do ich ewantualnej rekonstrukcyi względnie do budowy nowych śluz, celem

zabezpieczenia życia i mienia mieszkańców nadbrzeżnych gmin.

Lwów dnia 21. grudnia 1900.

Interpelant:
Bernadzikowski m. p.

Średniawski, Bojko, Krempa, Winniczuk, Nowakowski, Ostapczuk, Styła, Wójcik, Milan, Kramarczyk, Dworski, Loewenstein, Okuniewski, Warzecha, Romanowicz.

Marszałek oznajmia, iż interpelacyę tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje następującą interpelacyę:

Interpelacya

posła Mila i Towarzyszy do c. k. pana Komisarza rządowego w sprawie agitacyi wyborczych ze strony nauczycieli ludowych Treli i Stankiewicza.

W czasie świeżo ukończonych wyborów do Rady państwa z V i IV kuryi w okręgu sanockim czynny był jako agitator na rzecz kandydatów tzw. Komitetu centralnego p. Jakób Trela, nauczyciel przy szkole ludowej w Rymanowie. Otrzymał on w tym celu dwutygodniowy urlop od c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sanoku, podobno nawet bez prośby. Urlop kończył się z dniem 18. grudnia br. a więc następnego dnia po wyborach. Czyli inaczej powiedziawszy p. Trela Jakób otrzymał niejako urzędowe polecenie, aby zaniechał nauki szkolnej a wziął się do agitacyi wyborczej.

I rzeczywiście p. Trela tak uczynił. Porzucił szkołę i agitował za hr. Janem Potockim i p. Jabłońskim. Odwiedzał w tym celu szynkownie, ofiarowywał pieniądze za głosy i t. p. W dniu wyborów z V i IV kuryi był w Sanoku i agitował, napastując wyborców. Nie pierwszy to raz p. Trela zamienił stanowisko nauczycielskie na agitatorskie. Na posadach w Baryczy pow. Brzozów i w Bukowsku pow. Sanok czynił to samo. Inny nauczyciel ludowy w Siedliskach powiat Brzozów nie odprawiał nauki szkolnej przez dłuższy czas, jeżdżąc po wsiach okolicznych jako agitator wyborczy na rzecz p. Jabłońskiego.

Agitował zaś w ten sposób, że namawiał wyborców do przekupstwa i sam pieniądze rozdawał.

Potwierdzą to świadkowie, Wojciech Toczek z Nozdzca, Michał Borys z Lubna, Franciszek Bartmiński z Dynowa. A że szkoła w Sieliskach przez dłuższy czas była zamkniętą i że nauki szkolnej nie było, to potwierdzi Rada szkolna miejscowa w Siedliskach.

Takie postępowanie nauczycieli ludowych jest ze wszech miar karygodne. Przedewszystkiem połączone ono jest ze szkodą dla nauki szkolnej. Następnie poniża stanowisko i powagę nauczycielstwa ludowego wobec młodzieży szkolnej, ze szkodą dla nauki i wychowania, a wreszcie wzbudza niechęć ludu do szkoły, która tym sposobem przemienia się w siedzibę agitacyi wrogiej ludowi.

Dlatego zapytujemy p. c. k. Komisarza rządowego

1. Czy pozwoloną jest nauczycielom ludowym agitacya wyborcza byle na rzecz kandydata t. zw. Komitetu centralnego?

2. Jeżeli zaś agitacya ta dozwoloną nie jest, to co zamyśla p. Komisarz Rządowy zarządzić, aby p. p. Trela i Stankiewicz zostali ukarani przykładnie i aby się podobne wypadki na przyszłość nie powtarzały.

Lwów dnia 21. grudnia 1900,

Interpelant:
Milan m. p.

Krempa, Bernadzikowski, Ostapczuk, Winniczuk, Nowakowski, Średniawski, Styła Kramarczyk, Okuniewski, Wójcik, Bojko Warzecha, Data, Sawczak.

Marszałek oznajmia, iż interpelacyę tę udzieli p. komisarzowi rządowemu i wzywa do odczytania wniosku naglącego, który przed obecnem posiedzeniem złożonym został do laski marszałkowskiej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm uchwala:

Wzywa się c. k. Rząd, by w obec rozpowszechnionych w prasie krajowej bardzo ciężkich zarzutów co do postępowania urzędników administracyjnych przy obecnych wyborach do Rady państwa, zarządził najsurowsze śledztwo przeciw wskazanym w dziennikach starostom i innym urzędnikom, w razie sprawdzenia nadużyć urzędników tych przykładnie ukarał i zdał Sejmowi sprawę o swych zarządzeniach w tym względzie na najbliższem posiedzeniu Sejmu.

Lwów, dnia 21. grudnia 1900.

Wnioskodawca:
Wójcik w. r.

Ostapczuk, Średniawski, Milan, Okuniewski, Nowakowski, Bernadzikowski, Krempa, Bojko, Styła, Potoczek, Kramarczyk, Słotwiński, Romanowicz, Winniczuk, Dworski.

Marszałek otwiera rozprawę nad nagłością wniosku, i wzywa do przemawiania tylko w kwestyi nagłości, a nie merytorycznej treści samego wniosku.

Przemawia p. Wójcik uzasadniając nagłość swego wniosku.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Marszałek uprasza ponownie, by w dyskusyi brano na uwagę tylko nagłość, a nie sam wniosek pod względem jego treści.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek przerywa p. Stojałowskiemu i wzywa mowcę do porządku.

Przemawia dalej p. Stojałowski.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Po zamknięciu rozprawy nad nagłością wniosku powyższego, Izba odrzuca nagłość wniosku p. Wójcika.

Marszałek skonstatowawszy, że za nagłością głosowało tylko 22 posłów, oświadcza, iż wniosek p. Wójcika będzie, wobec tej uchwały Izby, traktowany regulaminowo.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia gminie m. Tarnowa koncesyi do pobierania opłat kopytkowych.

Sprawozdawca p. Chamiec uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę:

U s t a w a

z dnia . . . . o udzieleniu gminie miasta Tarnowa koncesyi na pobór opłat kopytkowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich udziela się w gminie miasta Tarnowa na przeciąg trzech lat od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami poniżej określonymi.

Art. II.

Gmina miasta Tarnowa pobierać ma myto kopytkowe na następujących ośmiu do miasta prowadzących drogach w miejscu, gdzie wchodzą w okręg miasta:

1. Rudy,
2. Strusina,

3. Nowy Świat,
4. Pogwizdów,
5. Grabówka,
6. Zabłocie,
7. Terlikówka,
8. na drodze obok koszar kawaleryi.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1. od konia, muła lub osła w zaprzęgu 6 (sześć) h.

2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 4 (cztery) h.

3. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego i koni wierzchowych 3 (trzy) h.

4. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania tychże wogóle i w dobrym stanie, i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Tarnowa, pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem z dnia 20. grudnia 1897, dz. u. kr. Nr. 72. — Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni fun-

duszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Tarnowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw. wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.* Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc;* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Terliczce na drodze gminnej Łańcut-Terliczka-Zaczernie.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Terliczce, na drodze gminnej I. klasy Łańcut-Terliczka-Zaczernie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Łańcut-Terliczka-Zaczernia od przewozu przez rzekę Wisłok w Terliczce Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tego przewozu z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. k. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconego przewozu w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanego przewozu, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §§. 35. ust. 2 i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h;

d) od jednej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 2 (dwa) h;

Konie woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt chwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia koncesyi mytniczych od przewozów a mianowicie: w Chwałowicach przez rzekę Wisłę tudzież w Skowierzynie i Wrzawach przez rzekę San.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów, a mianowicie: w Chwałowicach przez rzekę Wisłę, tudzież w Skowierzynie i Wrzawach przez rzekę San.

Art. I

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się

1) obszarowi dworskiemu w Chwałowicach powiatu Tarnobrzeskiego od przewozu przez rzekę Wisłę w Chwałowicach.

2) obszarowi dworskiemu w Skowierzynie powiatu Tarnobrzeskiego od przewozu przez rzekę San w Skowierzynie.

3) obszarowi dworskiemu we Wrzawach powiatu Tarnobrzeskiego od przewozu przez rzekę San we Wrzawach

prawo do pobierania myta przewozowego pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustąwy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, — za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotów omyconych w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo odnośnych obszarów dworskich.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy wszystkich trzech przewozach wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 8 (ośm) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 4 (cztery) h.,

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego, 6 (sześć) h.,

Konie; woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia obszarowi dworskiemu w Ułaszkowcach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Serecie w Ułaszkowcach.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Ułaszkowcach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Serecie w Ułaszkowcach.

Art. I.

Na przeciąg jednego roku od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Ułaszkowcach prawo do pobierania myta od mostu na rzece Serecie w Ułaszkowcach, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Ułaszkowcach.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od pięciorga świń albo cieląt 2 (dwa) h.;

d) od dziesięciorga owiec 2 (dwa) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*; poczem w oddzialnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Jarosła-

wiu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Przeworsk-Bystrowice.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Bystrowice-Przeworsk.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I klasy Bystrowice-Przeworsk, Wydziałowi powiatowemu w Jarosławiu jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego łącznie pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) hal.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) hal.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaź cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogolnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*; poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Wołcniowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Wołcniowie.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Wołcniowie koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Wołcniowie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się ob-

szarowi dworskiemu w Wołcniowie powiatu Żydaczowskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Stryj w Wołcniowie pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Wołcniowie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (czterv) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.,

d) od jednej osoby z wyjątkiem woźnicy przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach dą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi budżetowej z przedłożenia rządowego o zaprowadzeniu dodatku do państwowego podatku od wódki.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi; sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie: w ustępie szóstym sprawozdania zamiast słowa „pośród“ ma być „między“, a zamiast „ludności zwłaszcza miejskiej“ ma być „ludnością zwłaszcza miejską“, następnie w ósmym ustępie zamiast słowa „luźne“ ma być słowo „liczne“, dalej na stronnicy 2 sprawozdania w 3 ustępie od końca zamiast słów „było bowiem“ ma być „byłoby więc“, wreszcie we wniosku sprawozdania dodać należy po słowie „petycye“ słowa „m. Krakowa i Lwowa l. 42 i 54“, a po słowie „krajowemu“ dodać słowa „do zbadania“.

„Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę i przekazać petycye m. Krakowa i Lwowa l. 42 i 54 Wydziałowi krajowemu do zbadania

U s t a w a

z dnia . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zaprowadzeniu dodatku do państwowego podatku od wódki.

Za zgodą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

§. 1.

Do państwowego podatku od wódki pobierany będzie dodatek w wymiarze po 20 h. od każdego stopnia hektolitrowego (litra) alkoholu a to według następujących postanowień:

§. 2.

Dodatkowi (§. 1.) podlegają:

1. Wódka, bądź z gorzelni podlegającej podatkowi konsumcyjnemu, bądź z wolnego składu wódki, bądź z rafineryi wódki za skład wolny uznanej, wysłana po opłaceniu podatku konsumcyjnego do odbiorców w królestwach i krajach w Radzie Państwa reprezentowanych;

2. Wódka, wyrabiana za opłatą podatku od wyrobu;

3. Płyny wyskokowe pędzone objęte pozycyami 76 a i 76 b powszechnej taryfy cłowej, przywożone przez linię cłową do odbiorców w królestwach i krajach w Radzie Państwa reprezentowanych.

§. 3.

Od dodatku (§. 1) do podatku od wódki uwolniona jest wódka, która w gorzelni podlegającej podatkowi od wyrobu według rzeczywiście wyrobionej ilości alkoholu wzięta jest na skład w celu wywiezienia po za linię cłową lub w celu oddania do użytku wolnego od podatku, jeżeli i o ile wódka ta będzie rzeczywiście po za linię cłową wywieziona lub oddana do użytku wolnego od podatku.

Nadto jest Minister skarbu upoważniony zezwalać pod warunkami i ostrożnościami, które postanowione będą drogą rozporządzenia na uwalnianie od dodatku do państwowego podatku także wódki użytej do wyrobu przedmiotów alkohol zawierających, przeznaczonych na zbyt po za obrębem królestw i krajów w Radzie Państwa reprezentowanych.

§. 4

Dodatek do podatku od wódki (§. 1.) obowiązany jest opłacać ten, na którym ciąży obowiązek opłacania państwowego podatku od wódki.

§. 5.

Dodatek do podatku od wódki wymierza się od tej samej ilości alkoholu, która służy za podstawę do wymierzenia państwowego podatku od wódku i jest on płatny w tym samym terminie, w którym opłaca się państwowy podatek wódczany od płynu wyskokowego pędzonego podlegającego dodatkowi.

§. 6.

I. Do kwoty przyznanej tytułem zwrotu podatku w przedostatnim ustępie §-u 8-go ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. u. p. Nr. 95 zmienionej II częścią rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 doliczać się będzie jako dodatkowy zwrot po 10 h. od litra alkoholu. Ten dodatkowy zwrot wypłacany będzie jednocześnie z wspomnianym zwrotem podatku i w taki sam sposób.

II. Od tych płynów wyskokowych pędzonych, od których dodatek lub równoważnik dodatku (§. 8). został opłacony i które z zastosowaniem się do istniejących przepisów postępowania przechodowego wysłano do krajów korony węgierskiej albo do Bośnii i Hercogowiny, zwracać się będzie wysyłającemu w miarę dostawienia płynów wyskokowych pędzonych do obszaru krajów odbierających w sześć miesięcy po tem odstawieniu a mianowicie: 20 h. od stopnia hektolitrowego albohoIu, jeżeli przedmiotem wysyłki jest likier, rum, esencya ponczowa a 10 h. od stopnia hektolitrowego alkoholu, jeżeli przedmiotem wysyłki są inne płyny wyskokowe pędzone.

Podstawę do wymiaru tego zwrotu stanowi ilość alkoholu stwierdzona urzędownie

przy dostawie w obszarze krajów odbierających.

§. 7.

Postanowienia §§. 10 aż do 20 włącznie, tudzież §§. 50,69, 72 ustęp 2 §§. 79 i 80 ustawy z dnia 20 czerwca 1888 Dz. u. p. Nr. 95 zmienionej II-go częścią rozporządzenia cesarskiego z dnia 17 lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 stosują się odpowiednio do dodatku do podatku ustawą niniejszą zaprowadzonego.

§. 8.

Te płyny wyskokowe pędzone, które z krajów Korony węgierskiej lub z Bośnii i Hercogowiny wprowadzone są do obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje i poddawane są postępowaniu przechodowemu przepisanemu w ustawie z dnia 18 czerwca 1894 Dz. u. p. Nr. 121 zmienionej VIII-mą częścią rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899 Dz. u p. Nr. 120 podlegają równoważnikowi dodatku w wymiarze po 20 h. od litra (stopnia hektolitrowego) alkoholu.

Równoważnik dodatku opłacić ma odbiorca płynów wyskokowych pędzonych, równoważnikowi podlegających, w chwili nabycia. Bliższe postanowienia co do opłacania równoważnika, tudzież co do obliczania ilości alkoholu, która służyć ma za podstawę do wymierzenia równoważnika dodatku, wydane będą w drodze wykonawczej.

§. 9.

Pobór i zarząd zaprowadzonego ustawą niniejszą dodatku do państwowego podatku od wódki względnie równoważnika tego dodatku, należy wyłącznie do organów skarbowego zarządu państwowego.

Z czystego dochodu rocznego, który przyniesie dodatek do państwowego podatku od wódki i równoważnik tego dodatku w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem a na podstawie ustaw krajowych jednocześnie wydanych także w innych królestwach i krajach w Radzie Państwa reprezentowanych, przypada funduszowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w każdym roku pierwszego trzechlecia po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie 29·7708 procentu. W każdem następnem trzechleciu udział funduszu krajowego w czystym dochodze rocznym będzie odpowiadał stosunkowi, jaki w poprzednim trzechleciu zachodził między krajową konsumcyą płynów wyskokowych pedzonych dodatkowi (równoważnikowi dodatku) podlegających a konsumcyą ogólną we wszystkich królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 10.

Każdy, kto płyny wyskokowe pędzone (równoważnikowi dodatku) podlegające dodatkowi w ilościach jeden litr przenoszących wysyła z obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, obowiązany jest stosownie do postanowień szczegółowych, które pod tym względem wydane będą w drodze wykonawczej, uwiadomić właściwy oddział straży skarbowej z podaniem wysyłanej ilości alkoholu w litrach alkoholu tudzież nazwiska, siedziby i kraju odbiorcy.

Jeżeli miejsce przeznaczenia posyłki zostanie później zmienione, uwiadomić należy także i o tej zmianie.

Zaniechanie uwiadomień jakoteż istotne niedokładności w tychże karane będą porządkowemi karami wynoszącemi od 4 do 200 Koron.

§. 11.

Roczny udział przypadający krajowi jakoteż konsumcyę płynów wyskokowych pędzonych dodatkowi podlegających w królestwach i krajach w Radzie Państwa reprezentowanych, oblicza c. k. Ministerstwo skarbu wyłącznie na podstawie wykazów, których dostarczą mu urzędy i organa pań-

stwowej administracyi skarbowej, którym poruczony jest pobór i zarząd dodatku względnie równoważnika dodatku.

Roczne obliczenie udziału odbywa się w czwartym miesiącu po upływie roku kalendarzowego a to w razie, gdyby aż do tego czasu obliczenie nie mogło być jeszcze ostatecznie zamknięte z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania.

Funduszowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wypłacać będzie zarząd skarbu już w ciągu każdego roku kalendarzowego, a to ćwierćrocznie z dołu odpowiednie zaliczki na rachunek udziału, jakiego spodziewać się może z dochodu, który przyniesie dodatek do podatku od wódki i równoważnik dodatku.

§. 12.

Płyny wyskokowe pędzone, które dnia 1. stycznia 1901 w obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, znajdują się w wolnym obrocie, podlegają opłacie uzupełniającej w wymiarze 20 h. od litra alkoholu.

Od tej opłaty uzupełniającej uwolnione są:

1. Płyny wyskokowe pędzone w posiadaniu przedsiębiorców przemysłowych, którzy pośredniczą w obrocie płynów wyskokowych pędzonych (wyszynk, sprzedaż, handel drobny i t. p.) w ilościach nie większych nad 20 litrów w posiadaniu innych naczelników gospodarstw domowych w ilościach nie większych nad 10 litrów.

2. Wódka uwolniona od państwowego podatku wódczanego.

3. Rum, arak, koniak, likier jakoteż wszystkie inne słodzone napoje wyskokowe pędzone, o ile jest udowodnione, że od nich uiszczono funduszowi krajowemu według taryfy dotychczasową opłatę krajową w wymiarze ustanowionym dla tych rodzajów płynów wyskokowych pędzonych.

We wszystkich innych przypadkach uiszczenia funduszowi krajowemu dotychczasowej opłaty krajowej według taryfy uiścić należy w uwzględnieniu tej okoliczności opłatę uzupełniającą w kwocie tylko 14. h. od litra alkoholu.

Uiszczenie opłaty krajowej udowadnia się okazaniem bolety z jednoczesnem złożeniem dokumentów lub środków dowodowych, potwierdzających tożsamość płynów wyskokowych pędzonych w bolecie oznaczonych z tymi płynami wyskokowymi pędzonymi, co do których żąda się uwolnienia od opłaty uzupełniającej.

Kto w dniu 1. stycznia 1901 posiada zapas płynów wyskokowych pędzonych, któremu nie służy uwolnienie od opłaty uzupełniającej, stosownie do L. 1 lub 2. obowiązany jest ilość i zawartość alkoholu jakoteż miejsce i lokale przechowania płynów wyskokowych pędzonych w przeciągu dni czterech licząc od dnia 1. stycznia 1901. zgłosić pisemnie organom, które w drodze wykonawczej będą do tego przeznaczone.

O iie posiadacz płynów wyskokowych pędzonych zgłoszeniu podlegających, rości sobie prawo do uwolnienia od opłaty uzupełniającej na zasadzie postanowienia pod L. 3. zawartego winien podać to w zgłoszeniu i zarazem złożyć dokumenty potrzebne do udowodnienia tego roszczenia.

Drogą rozporządzenia mogą być przyznane ułatwienia co do obowiązku podawania ilości jakoteż zawartości alkoholu, jeżeli zapas płynów wyskokowych pędzonych, który ma być zgłoszony, nie przenosi w poszczególnym przypadku pięciu hektolitrów.

Producenci wódki i ci, którzy trudnią się handlem płynami wyskokowymi pędzonymi, drobną sprzedażą lub wyszynkiem obowiązani są przez dni 60 licząc od dnia 1. stycznia 1901 co do swych zapasów płynów wyskokowych pędzonych, o ile zapasy te ani nie należą do ilości alkoholu uwolnionej od opłaty uzupełniającej, ani nie są

obciążone państwowym podatkiem od wódki, wykazać ich nabycie lub uiszczenie opłaty uzupełniającej względnie dodatku (równoważnika dodatku).

Na prośbę będą dozwalane odpowiednie raty do uiszczenia przypadającej opłaty uzupełniającej.

Administracyi skarbowej nadaje się prawo przedłużenia fabrykantom likierów terminu do uiszczenia przypadającej opłaty uzupełniającej aż do końca roku 1901 za odpowiedniem zabezpieczeniem.

Bliższe szczegóły będą ustanowione w drodze rozporządzenia.

Gdyby kto zaniedbał przepisanego zgłoszenia zapasu płynów wyskokowych pędzonych znajdujących się u niego w dniu 1. stycznia 1901 albo gdyby ilość alkoholu urzędownie zbadana okazała się o więcej niż 10 procent większą od zgłoszonej, wymierzyć należy karę, w cztero- do ośmiokrotnej wysokości tej kwoty, o którą opłatę uzupełniającą uszczuplono lub na uszczuplenie narażono.

Inne niedokładności w zgłoszeniu, które się nie tyczą ilości alkoholu, karać należy karami porządkowymi od 4 do 200 K.

Zaniedbanie przepisanego wykazania nabycia względnie uiszczenia opłaty uzupełniającej (dodatku lub równoważnika dodatku) podlega karze w cztero- do ośmiokrotnej wysokości opłaty upupełniającej od tej ilości alkoholu, którą zaniedbano wykazać.

Bliższe postanowienia co do obliczania i poboru opłaty uzupełniającej wydane będą w drodze rozporządzenia.

§. 13.

Z przychodu, który przyniesie opłata uzupełniająca (§. 12) w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem i na zasadzie ustaw krajowych jednocześnie wydanych także w innych krolestwach i krajach w Radzie Państwa reprezentowanych pobierana, przypada funduszowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem taka kwota częściowa, jaka wypadnie według stopy procentowej w §. 9 ustanowionej z zastrzeżeniem, ażeby do funduszu krajowego wpłynęła za płyny wyskokowe pędzone stosownie do §. 12 L. 3 od opłaty uzupełniającej uwolnione, ta opłata w całości a za płyny wyskokowe pędzone opłacie uzupełniającej w kwocie tylko 14 h. podlegające, kwota częściowa po 6 h. od stopnia hektolitrowego alkoholu.

§. 14.

Ustawa niniejsza obowiązuje na razie od 1. stycznia 1901 do 31. grudnia 1909.

Gdyby jednak w ciągu tego okresu przyznano funduszowi krajowemu z zasobów państwa oprócz zasiłku należącego mu się według artykułów IX, X, XII i XIII postanowień wprowadczych do ustawy z d. 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 sumę, którąby dorównywała średniej wysokości kwot rocznych funduszowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na zasadzie ustawy niniejszej za bezpośrednio poprzedzające trzy lata kalendarzowe przypadających lub tę średnią wysokość przewyższała, ustawa niniejsza utraci moc swoją już od chwili, w której udzielanie takiego zasiłku się rozpocznie.

§. 15.

Postanowienia ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. i r. kr. Nr. 93 o poborze opłat konsumcyjnych krajowych, o ile tyczą się poboru opłat konsumcyjnych od płynów wyskokowych pędzonych, tracą moc swoją z dniem 31. grudnia 1900

§. 16.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. komisarz rządowy.

Przemawia p. Małachowski i stawia następujący wniosek:

„Petycyę miasta Lwowa o przyznanie z nowego dodatku do państwowego podatku od wódki stosownej części jako odszkodowania za ubytek w dochodach — przekazuje Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy w ciągu obecnej sesyi sejmowej“.

Izba popiera wniosek p. Małachowskiego.

Przemawia p. Weigel.

Przemawia p. Dworski i stawia następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu by zbadał jaki wpływ wywierać będzie uchwalić się mająca ustawa o dodatku krajowym do podatku rządowego, na dochody propinacyi miast, prawo propinacyi posiadających i wedle wyniku tych badań - wnioski i sprawozdanie swoje jeszcze w ciągu obecnej sesyi sejmowej przedłożył“.

Izba popiera wniosek p. Dworskiego.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Średniawski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Do państwowego podatku od wódki pobierany będzie dodatek w wymiarze po 20 h. od każdego stopnia hektolitrowego (litra) alkoholu a to według następujących postanowień:

Izba bez rozprawy uchwala §. 1. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Dodatkowi (§. 1.) podlegają:

1. Wódka, bądź z gorzelni podlegającej podatkowi konsumcyjnemu, bądź z wolnego składu wódki, bądź z rafineryi wódki za skład wolny uznanej, wysłana po opłaceniu podatku konsumcyjnego do odbiorców w królestwach i krajach w Radzie Państwa reprezentowanych;

2. Wódka, wyrabiana za opłatą podatku od wyrobu;

3. Płyny wyskokowe pędzone objęte pozycyami 76 a i 76 b powszechnej taryfy cłowej, przywożone przez linię cłową do odbiorców w królestwach i krajach w Radzie Państwa reprezentowanych.

Izba uchwala bez rozprawy §. 2. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Od dodatku (§. 1) do podatku od wódki uwolniona jest wódka, która w gorzelni podlegającej podatkowi od wyrobu według rzeczywiście wyrobionej ilości alkoholu wzięta jest na skład w celu wywiezienia po za linię cłową lub w celu oddania do użytku wolnego od podatku, jeżeli i o ile wódka ta będzie rzeczywiście po za linię cłową wywieziona lub oddana do użytku wolnego od podatku.

Nadto jest Minister skarbu upoważniony zezwalać pod warunkami i ostrożnościami, które postanowione będą drogą rozporządzenia na uwalnianie od dodatku do państwowego podatku także wódki użytej do wyrobu przedmiotów alkohol zawierających, przeznaczonych na zbyt po za obrębem Królestw i Krajów w Radzie państwa rezentowanych.

Izba bez rozprawy uchwala §. 3. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Dodatek do podatku od wódki (§. 1) obowiązany jest opłacać ten, na którym ciąży obowiązek opłacania państwowego podatku od wódki.

Izba uchwala bez rozprawy §. 4 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Dodatek do podatku od wódki wymierza się od tej samej ilości alkoholu, która służy za podstawę do wymierzenia państwowego podatku od wódki i jest on płatny w tym samym terminie, w którym opłaca się państwowy podatek wódczany od płynu wyskokowego pędzonego podlegającego dodatkowi.

Izba uchwala bez rozprawy §. 5. zgodnie z wnioskiem komisyi.

P. Fruchtman stawia wniosek formalny, by dalsze §§. od 6 do 16 włącznie wraz z tytułem i wstępem powyższej ustawy przyjąć *en bloc.*

Izba bez rozprawy uchwala formalny wniosek p. Fruchtmana, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala *en bloc* §§. 6 do 16 włącznie wraz z tytułem i wstępem ustawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek udziela głosu p. sprawozdawcy, który tego zażądał w celu wyjaśnienia rezolucyi. komisyi w tym przedmiocie.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, że otwiera rozprawę ogólną nad rezolucyą komisyi i dodatkowym wnioskiem p. Małachowskiego.

Przemawia p. Małachowski.

Marszałek udziela wyjaśnienia, że obecnie jest otwartą rozprawa ogólną nad rezolucyą komisyi i wnioskiem dodatkowym p. Małachowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala rezolucyę komisyi, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca wniosek p. Małachowskiego, za którym głosowało 27 posłów.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad dodatkowym wnioskiem p. Dworskiego.

Przemawia p. Dworski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba odrzuca dodatkowy wniosek p. Dworskiego, za którym oświadczyło się 31 posłów.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gminnej w przedmiocie statutu król. stoł. miasta Krakowa.

Sprawozdawca p. Hupka uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi: sprostowawszy poprzednio następujące pomyłki druku i wprowadziwszy następujące poprawki w porozumieniu z komisyą, a mianowicie:

W §. 8 zamiast słowa „podającemu“ ma być „ubiegającemu się o nią“ w §. 14 w drugim wierszu od końca zamiast słowa „niektóre“ ma być słowo „także“ a w ostatnim wierszu opuścić wyraz „osobny“ w §. 19 ustęp *m* ma brzmieć, „ci którzy w mieście Krakowie opłacają tytułem podatków osobisto-dochodowego, ponsyjnego lub rentowego, osobno lub razem wziąwszy najmniej

32 K. rocznie (nie licząc dodatków)" w ustępie *n* tegoż §-fu wykreślić należy słowo „dochodowego", a ustęp *o* ma brzmieć „ci, którzy w obrębie miasta prowadzą przedsiębiorstwo lub zatrudnienie powszechnemu podatkowi zarobkowemu podlegające, jeśli za ostatni okres wymiarowy, tytułem powszechnego podatku zarobkowego najmniej 10 koron (bez dodatków) płacić mają"; w czwartym wierszu z góry pierwszego ustępu §-fu 30 dodać należy po słowie „idealnego", „i gruntowego, w §. 38 opuścić należy drugi i trzeci ustęp tegoż §-fu, w §. 47 opuścić należy słowa „służy mu jednak prawo wymówienia się od powtórnego wyboru bez przytoczenia przyczyny", a po słowie „wybrany" położyć należy kropkę, w §. 99 zamiast słowa „radca" ma być słowo „radcy", w drugim ustępie, §. 115 opuścić należy „np.", a w §. 60 lib. 16 zamiast słowa „pociągający" ma być „pociągające".

„Wysoki sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

Ustawa

z dnia . . . . nadająca statut miejski królewskiemu stołecznemu miastu Krakowowi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Królewskiemu stołecznemu miastu Krakowowi nadaję załączony statut miejski.

Art. II.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

DZIAŁ I.

O gminie i jej obrębie o mieszkańcach i stosunkach ich do gminy.

Tytuł 1.

O statucie gminnym i jego zmianach.

§. 1.

Gmina miasta Krakowa rządzi się niniejszym statutem.

§. 2.

Zmiany statutu tego mogą nastąpić tylko w drodze ustawodawstwa krajowego.

Tytuł 2.

O obrębie gminy.

§. 3

Statut niniejszy obowiązuje w całym obrębie miasta Krakowa.

Zmiana obszaru gminy może nastąpić po wysłuchaniu Rady miejskiej tylko w drodze ustawodawstwa krajowego.

Tytuł 3.

O nazwie miasta.

§ 4.

Gmina zatrzymuje nazwę stołecznego królewskiego miasta Krakowa, tudzież dotychczasowe barwy i herb miasta.

Tytuł 4

O mieszkańcach miasta.

§. 5.

Mieszkańcy miasta Krakowa dzielą się na członków gminy i obcych.

Rada miejska może zasłużonym mężom, bez względu na ich miejsce zamieszkania i przynależność, jeżeli są obywatelami austryackimi, nadać obywatelstwo honorowe. Obywatelstwo honorowe nadaje wszystkie prawa służące członkom gminy, nie nakłada jednak żadnych obowiązków lub ciężarów gminnych.

§. 6.

Członkami gminy są:

1. osoby, mające w gminie krakowskiej prawo przynależności;

2. uczestnicy, to jest osoby nie mające w tej gminie przynależności, jeżeli w granicach tej gminy majątek nieruchomy posiadają lub jeśli od zatrudnień lub przedsiębiorstw zarobkowych, samoistnie wykonywanych, albo od dochodu bezpośredni podatek w gminie krakowskiej opłacają.

Pod tymi warunkami należą do uczestników gminy krakowskiej także korporacye, stowarzyszenia, spółki, zakłady i fundacye.

Wszystkie inne osoby są obcemi w gminie.

§. 7.

Stosunki przynależności do gminy określa ustawa państwowa.

§. 8.

Za nadanie przynależności, jeżeli z ustawy nie służy ubiegającemu się o nią prawo do uzyskania tej przynależności w myśl §. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 1896 Dz. p. p. Nr. 222 gmina pobierać może opłatę w kwocie od 20 *Kor.* do 600 *Kor.*, którą Rada miejska oznaczy, stosownie do zamożności osoby do gminy przyjętej.

Tytuł 5.

O prawach i obowiązkach mieszkańców gminy.

§. 9.

Wszyscy mieszkańcy miasta mają wogóle prawo:

a) do bezpieczeństwa osoby i własności w obrębie gminy znajdującej się;

b) do korzystania z przedmiotów i zakładów na publiczny użytek przeznaczonych, stosownie do urządzeń tych zakładów.

§. 10.

Członkowie gminy mają prawo:

a) do stałego pobytu w obrębie gminy;

b) do zawiadywania sprawami gminy w granicach tym statutem zakreślonych.

Przynależni do gminy mają nadto prawo do wsparcia z funduszów gminnych w razie zubożenia, choroby lub niezdolności do pracy, stosownie do właściwych ustaw i urządzeń.

§. 11.

Obcy mają prawo przebywania w gminie, dopóki nie przekraczają ustaw, nie wywołują zgorszenia publicznego lub nie staną się ciężarem dobroczynności publicznej. Od orzeczenia zabraniającego pobytu w gminie, służy prawo odwołania się do Namiestnictwa.

§. 12.

Każdy w gminie stosować się powinien do rozporządzeń i zarządzeń wydanych przez władzę gminną w zakresie działania, jaki jej z ustaw służy, oraz przyczyniać się do ciężarów gminy, stosownie do przepisów pod tym względem obowiązujących; członkowie gminy mają nadto szczególny obowiązek pełnienia urzędu lub czynności, do których wyborem gminy lub jej zaufaniem powołanymi będą.

DZIAŁ II.

O zakresie działania gminy.

Tytuł 6.

O podziale zakresu.

§. 13.

Zakres działania gminy jest dwojaki:

A) własny;

B) poruczony.

W zakresie własnym gmina uchwala i rozporządza niezawiśle i samodzielnie według niniejszego statutu w granicach ustaw.

Zakres poruczony działania gminy t. j. jej obowiązek do współdziałania w sprawach publicznej administracyi określają ustawy.

§. 14.

Do własnego zakresu gminy należy w szczególności:

a) wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic;

b) przyznawanie prawa przynależności do gminy;

c) ustanawianie urzędów miejskich;

d) zarząd majątkiem gminy;

e) nakładanie podatków gminnych;

f) piecza nad bezpieczeństwem osób i ich własności;

g) zakładanie i utrzymanie ulic, dróg, placów, mostów, jak niemniej staranie o bezpieczeństwo i łatwość komunikacyi publicznej, wreszcie policya polowa;

h) piecza nad zaopatrzeniem miasta w dostateczną, tanią i zdrową żywność i wodę, dozór targów, dozór nad wagami i miarami;

i) policya zdrowia;

k) policya nad czeladzią i wyrobnikami, wykonywanie przepisów o sługach;

l) policya obyczajności publicznej;

m) sprawy ubogich i piecza nad zakładami dobroczynnymi gminy;

n) policya budownicza i ogniowa;

o) wpływ na sprawy szkół średnich i szkół ludowych w granicach ustaw;

p) jednanie stron w sporze będących przez mężów zaufania z gminy wybranych;

q) dobrowolna sprzedaż ruchomości drogą licytacyi na żądanie stron.

Bliższe określenie atrybucyi władz gminnych zawiera dział IV.

Czynnościami zakresu poruczonego osobnemi ustawami gminie przekazanemi, zawiaduje gmina w sposób ustawą wskazany, albo orzeka sama o sposobie zawiadywania, jeżeli tenże ustawami nie jest przepisany.

Administracyi państwa służy prawo powierzania załatwienia spraw zakresu poruczonego w całości lub w części organom własnym na koszt państwa. Zakres dotychczasowy krakowskiej Dyrekcyi policyi nie doznaje zmiany skutkiem statutu niniejszego. W drodze ustawy krajowej mogą być ze względu na dobro publiczne także inne sprawy policyi miejscowej oddane do załatwienia w całości lub w części organom rządowym.

Tytuł 7.

O roku administracyjnym i języku urzędowym.

§. 15.

Rok administracyjny gminy zaczyna się i kończy z rokiem administracyjnym państwa.

§. 16.

Językiem urzędowym gminy jest język polski.

DZIAŁ III.

Tytuł 8.

O Reprezentacyi i urzędach gminy.

§. 17.

Gminę miasta Krakowa reprezentuje Rada miejska względnie prezydent miasta.

Rada miejska orzeka w granicach swej atrybucyi, a uchwały jej wykonywa prezydent miasta, magistrat i urzędy miejskie.

Tytuł 9.

Skład Rady miejskiej.

§. 18.

Rada miejska składa się z 64 członków (radców miejskich).

Członków Rady miejskiej wybiereją członkowie gminy, prawo głosowania mający. Gdyby powyższa liczba radców miejskich pomiędzy jednym a drugim wyborem przez śmierć lub rezygnacyę, lub utratę urzędów się zmniejszyła, wtedy rada miejska do pełnienia obowiązków radców przyzwie tych, którzy przy odnośnym wyborze po wybranych w kole lub oddziale wyborczym, do którego ubyły radca należał,

największą liczbę głosów otrzymali, Radcy przez Radę miejską przybrani, tylko do najbliższych wyborów obowiązki pełnić będą (§. 45).

Tytuł 10.

O wyborach i urzędowaniu radców miejskich.

§. 19.

Prawo wyboru radców miejskich służy bez względu na płeć tylko obywatelom państwa.

Prawo to mają następujący członkowie gminy:

a) obywatele honorowi miasta Krakowa;

b) duchowni świeccy wszystkich wyznań chrześcijańskich, rabini i kaznodzieje izraeliccy;

c) klasztory i zgromadzenia duchowne męskie i żeńskie;

d) urzędnicy dworu, państwa, kraju, powiatu, gminy i zakładów publicznych tak czynni jak i w stanie spoczynku będący;

e) oficerowie i do wojskowości należące osoby z tytułem oficerskim, jeżeli się znajdują w stanie nieczynnym, w stanie stałego spoczynku, lub jeśli z zastrzeżeniem charakteru wojskowego dymisyę wzięli;

f) przełożeni, profesorowie i nauczyciele wszystkich zakładów naukowych, utrzymywanych kosztem państwa, kraju lub gminy tudzież osoby posiadające kwalifikacyę do nauczania w szkołach publicznych;

g) adwokaci, notaryusze, doktorowie wszystkich wydziałów i magistrowie chirurgii;

h) technicy, którzy studya swoje na jednej z wyższych szkół technicznych austryackich ukończyli i tamże egzamin dyplomowy lub egzaminy państwowe z dobrym skutkiem złożyli;

i) magistrowie farmacyi;

k) prawnicy, którzy złożyli wszystkie teoretyczne egzamina państwowe;

l) odpowiedzialni redaktorowie pism czasowych treści politycznej lub naukowej;

m) ci, którzy w mieście Krakowie opłacają tytułem podatku osobisto-dochodowego pensyjnego lub rentowego — osobno lub razem wziąwszy najmniej 32 K. rocznie (nie licząc dodatków);

n) właściciele i dożywotnicy nieruchomości odziedziczonych, lub przynajmniej od roku nabytych, którzy tytułem podatku gruntowego, domowo-czynszowego lub 5% podatku od budynków uwolnionych od opłaty podatku domo-czynszowego płacą najmniej 12 koron (nie licząc dodatków);

o) ci, którzy w obrębie miasta prowadzą przedsiębiorstwo lub zatrudnienie powszechnemu podatkowi zarobkowemu podlegające, jeśli za ostatni okres wymiarowy tytułem powszechnego podatku zarobkowego mniej 10 koron (bez dodatków) płacić mają;

p) przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków, jeśli od roku tytułem podatku zarobkowego (bez dodatków) najmniej kwotę 300 koron opłacają.

§. 20.

Współwłaściciele i współdożywotnicy jednej nieruchomości mają wszyscy razem jeden tylko głos. Również spółce handlowej lub przemysłowej służy tylko jeden głos bez względu na liczbę wspólników.

Nieruchomość uważa się jako jedna, dopóki w księgach gruntowych jedno stanowi ciało.

§. 21.

Dopóki rzecz nieruchoma jest pod dożywociem, prawo głosowania jej właściciela jest w zawieszeniu.

§. 22.

Wyjęci są od prawa głosowania zostający w służbie czynnej:

a) oficerowie i osoby wojskowe z tytułem oficerskim;

b) wojskowi niższych stopni oraz szeregowcy.

§. 23.

Od prawa wyboru i wybieralności są wykluczeni:

1) osoby, które w ostatnim roku zaopatrzenie ubogich pobierały z funduszów publicznych lub gminnych.

Nie poczytuje się za zaopatrzenie ubogich wsparcia z kas chorych, renty na starość lub z powodu nieszczęśliwych przypadków, obdarzenie środkami naukowymi albo wsparcia w klęskach ogólnych;

2) krydataryusze podczas trwania postępowania konkursowego;

3) osoby zasądzone za zbrodnie w ogóle lub za przekroczenia kradzieży, oszustwa, sprzeniewierzenia lub uczestnictwa w tych przekroczeniach (§§. 460, 461, 463 i 464 k. k)

za przekroczenia przeciw obyczajności publicznej z §§. 501, 504, 511, 512, 515 i 516 k. k., z d. 24. maja 1885 r. L. 89 Dz. u. p. tudzież za lichwę.

Ustawy państwowe stanowią, po jakim czasie ustają te skutki zasądzenia.

Gdyby ustawa karna w tym względzie nowe przepisy zaprowadziła, postanowienia te będą się stosować także do prawa wyboru i obieralności do Rady miejskiej krakowskiej.

4) osoby, które z powodu zbrodni zozostają prawomocnie pod śledztwem, a to na tak długo, dopóki śledztwo wstępne trwa.

5) osoby, oddane pod dozór policyjny albo przytrzymane w domu pracy przymusowej — jak długo te stosunki trwają.

§. 24.

Każdy wyborca głosuje imieniem własnem raz jeden i winien głosować osobiście.

§. 25.

Korporacye, stowarzyszenia i zakłady głosują przez zastępców prawnych lub statutami wskazanych, lub też przez pełnomocników do tego wybranych.

Klasztory i zgromadzenia duchowne męskie głosują przez swoich przełożonych lub pełnomocników, klasztory zaś i zgromadzenia duchowne żeńskie przez umocowanych do tego pełnomocników.

Współwłaściciele i współdożywotnicy nieruchomości tudzież spółki handlowe celem wykonania prawa głosowania mianują wspólnego pełnomocnika, większością obliczoną w stosunku do udziałów.

Niewiasty, prawo głosowania mające, głosują przez swoich mężów lub pełnomocników;

ojcowie, opiekunowie i kuratorowie głosują za małoletnich i bezwłasnowolnych.

Pełnomocnik nie może zastępować więcej niż jednego wyborcę, i winien wykazać się pełnomocnictwem, stwierdzonem podpisem dwóch świadków. Pełnomocnikami lub zastępcami mogą być tylko osoby, mające prawo głosowania przy wyborach do Rady miejskiej krakowskiej.

§. 26.

Wybieralnymi na członków Rady miejskiej są wszyscy własnowolni mężczyźni, prawo głosowania mający, którzy 30. rok życia ukończyli.

§. 27.

Wyjęci są od wybieralności:

a) urzędnicy i słudzy gminy i zakładów gminnych, dopóki w służbie zostają a nawet po wystąpieniu ze służby, dopóki nie złożą i nie wyrównają rachunków z gminą lub zakładem gminnym;

b) osoby, które imieniem własnym lub jako pełnomocnicy stron, spór z gminą prowadzą:

c) dzierżawcy dochodów i zakładów gminnych.

§. 28.

Wykluczone są od obieralności osoby, które z powodu przewinienia służbowego, z chęci zysku popełnionego, w drodze dyscyplinarnej utracą urząd lub służbę.

§. 29.

Celem dopełnienia wyborów będą podzieleni wyborcy na trzy koła wyborcze:

w pierwszem mieścić się będą wyborcy wymienieni w §. 19. pod literami a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m.

w drugiem właściciele lub dożywotnicy nieruchomości, o których mówi §. 19. pod lit. n.

w trzeciem wyborcy wymienieni w §. 19. pod literami o i p.

§. 30.

Koło drugie podzielone będzie na dwa oddziały według wysokości podatku. W tym celu należy ułożyć spis wyborców w porządku wysokości wymierzonego im na rok ostatni podatku domowo-czynszowego (także idealnego), i gruntowego, poczynając od najwyżej, a kończąc na najniżej opodatkowanych.

Suma podatku tak uporządkowanego podzieloną będzie na dwie połowy; wyborcy w pierwszej połowie ogólnej sumy podatkowej umieszczeni, stanowić będą pierwszy oddział, zaś należący do drugiej połowy drugi oddział drugiego koła.

Koło trzecie podzielone będzie na trzy oddziały.

Oddział pierwszy obejmować będzie wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. p, tudzież z wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. o, te osoby, które przy ostatnim rozkładzie podatku zarobkowego powszechnego zaliczone zostały do I. i II. klasy opodatkowanych.

Oddział drugi obejmować będzie z wyborców wymienionych w 19. pod lit. o te osoby, które są rękodzielnikami, posiadającymi kartę przemysłową na samoistnie prowadzony przemysł rękodzielniczy, o ile nie należą do oddziału pierwszego trzeciego koła.

Oddział trzeci obejmować będzie resztę wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. o, nie zaliczonych ani do pierwszego, ani drugiego oddziału tego koła.

§. 31.

Liczba wybrać się mających radców miejskich będzie podzieloną pomiędzy trzy koła wyborcze w ten sposób, że na dwa pierwsze koła przypada po 20 radców, na koło zaś trzecie 24 radców.

W kole drugiem każdy oddział wybierze połowę radców, na toż koło do wyboru przypadających.

W kole trzeciem wybiera pierwszy oddział 10 radców, drugi oddział 4 radców, trzeci oddział 10 radców.

§. 32.

Spisy wyborców sporządzone będą według wyżej wymienionych kół wyborczych i to w kole pierwszem w porządku alfabetycznym, w kole drugiem i trzeciem zaś w porządku wysokości podatku.

Dla każdego oddziału wyborczego koła trzeciego ułożony będzie odrębny spis wyborców. Spisy obejmować będą imiona i nazwiska wyborców (§. 30.), tytuł, na którym się ich prawo głosowania opiera; a w szczególności w kole drugiem, wymienienie realności z numeru, ulicy i dzielnicy miasta; zaś w kole trzeciem wymienienie rodzaju zatrudnienia lub przedsiębiorstwa zarobkowego; w kole drugiem i trzeciem ma być uwidocznioną obok każdego wyborcy cyfra podatkowa.

§. 33.

Każdy wyborca ma tylko jeden głos i to w tem kole wyborczem; w którego spisie zamieszczonym będzie.

Zasadą do tego zamieszczenia jest główne zatrudnienie wyborcy.

I tak n. p. kupcy, rękodzielnicy, lekarze praktykujący, którzy zarazem są posiadaczami realności, winni być zamieszczeni pierwsi w kole tzeciem, ostatni zaś w kole pierwszem.

Wolno jednak każdemu wyborcy, mającemu prawo głosowania i w innem kole wyborczem przenieść się do tego koła w drodze reklamacyi.

§. 34.

Przynajmniej na 6 tygodni przed rozpoczęciem wyborów mają być spisy wyborców w urzędzie miejskim do przejrzenia wystawione, a w ogłoszeniu o tem wyznaczony będzie termin dni 14 do wniesienia reklamacyi przeciw tym spisom.

O reklamacyach, które w tym terminie wniesione zostaną, rozstrzyga ostatecznie w dniach 8 komisya przez Radę miejską z jej grona do tego wybrana i ogłosi uchwałę swoją przybiciem w Magistracie, a to w miejscu do obwieszczeń urzędowych przeznaczonem.

Stosownie do zapadłych orzeczeń, od których niema odwołania, nastąpi niezwłocznie sprostowanie spisu wyborców. Lista tak sprostowana jest podstawą wszelkich wyborów, aż do prowomocnego sporządzenia nowej listy.

§. 35.

Prezydent miasta Krakowa, jako naczelnik gminy, rozpisuje wybory przynajmniej na ośm dni przed ich rozpoczęciem, a w ogłoszeniu oznaczy czas i miejsce wyborów. Równocześnie zawiadamia o tem polityczną władzę krajową i Wydział krajowy. Po ogłoszeniu wyborów należy doręczyć wyborcom karty legitymacyjne do rąk własnych za potwierdzeniem odbioru.

§. 36.

Przy wyborach zachować należy następujące przepisy:

Głosowanie odbywa się pisemnie kartkami, które zawierać mają tyle nazwisk, ile członków rady miejskiej odnośne koło lub oddział wybiera.

W razie, gdyby głosujący większą liczbę nazwisk podał, liczeni będą tylko pierwsi z kolei aż do dopełnienia przeznaczonej cyfry. Reszta głosów oddanych jest nieważna. Każdy wyborca otrzyma z legitymacyą kartę głosowania i kopertę, w której głos oddaje, zwracając równocześnie kartę legitymacyjną. Głos ważnie tylko na urzędowej karcie głosowania i w urzędowej kopercie oddać można. Gdyby koperta zawierała więcej wypełnionych kart głosowania, wszystkie są nieważne.

Głos dany osobie, nie mającej prawa wybieralności, jest co do tej osoby nieważny.

Po upływie czasu na głosowanie wyznaczonego, przystąpi komisya wyborcza do obliczenia głosów.

Wybrani są ci, którzy uzyskali w oddziale wyborczym największą liczbę głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga losowanie, przedsięwzięte przez przewodniczącego komisyi, względnie gdyby ta okoliczność przy sprawdzeniu wyborów na jaw wyszła, przez prezydenta miasta na jawnem posiedzeniu Rady.

Po zamknięciu wyborów przedłożą komisye wyborcze Radzie miejskiej spisane protokoły z wszelkimi dowodami, poczem prezydent ogłosi nazwiska osób wybranych.

Wybrany w dwóch lub więcej oddziałach, powinien oświadczyć w dniach trzech, w którym oddziale wybór przyjmuje, a gdyby żadnego nie dał oświadczenia, uważanym będzie za przyjmującego wybór w tym oddziale, w którym najpierwej wybranym został, a gdyby wybory w tych oddziałach odbyły się równocześnie, w tym oddziale,

który los wyciągnięty przez prezydenta miasta na pełnem posiedzeniu Rady miejskiej oznaczy.

W takim razie w innych oddziałach za wybranych uważać należy tych, którzy po ostatnim wybranym najwięcej otrzymali głosów. W razie równości głosów zastosować należy analogiczne postanowienia ustępu 7. tegoż paragrafu.

§. 37.

Bliższe przepisy o postępowaniu przy wyborach Rada miejska ułoży i ogłosi przed każdym wyborem.

§. 38.

Jeżeli wybrany po zawiadomieniu o wyborze w ciągu dni 8 nie odmówił pisemnie przyjęcia, uważać należy, iż wybór przyjął.

§. 39.

Każdy nowowybrany radca miejski składa do rąk przewodniczącego uroczyste przyrzeczenie sumiennego pełnienia przyjętych obowiązków.

§. 40.

Rada miejska rozpoznaje akt wyboru i rozstrzyga ostatecznie o ważności niemniej o powodach nieprzyjęcia wyboru, tudzież o zarzutach przeciw wyborom, które w terminie dni ośmiu, licząc od dnia ogłoszenia nazwisk radców wybranych, do niej wnieść należy. Polityczna władza krajowa może unieważnić wybory, któreby padły na osoby od wybieralności wyjęte lub wykluczone; przeciw temu służy jednak rekurs do ministerstwa.

§. 41.

Dla uzupełnienia miejsc opróżnionych wskutek nieważności lub nieprzyjęcia wyboru, poleci Rada miejska prezydentowi rozpisać bezzwłocznie na podstawie tych samych spisów, nowy wybór w tem kole lub oddziale wyborczym, w którym wybór był unieważniony lub nieprzyjęty.

§. 42.

Prezydenta wybiera Rada bądź z grona swego, bądź z grona wyborców prawo wybieralności mających.

Urzędowanie prezydenta trwa lat sześć, licząc od dnia złożenia przysięgi. Pierwszego i drugiego wiceprezydenta wybiera Rada ze swego grona (§. 48).

Do wyboru prezydenta i wiceprezydentów przystąpi Rada miejska najdalej w przeciągu dni czternastu po opróżnieniu urzędu.

§. 43.

Wybór prezydenta i wiceprezydentów powinien się odbyć na posiedzeniu tajnem Rady miejskiej umyślnie w tym celu zwołanej.

Do wyboru prezydenta i wiceprezydentów miasta należy wezwać wszystkich członków Rady miejskiej.

Radca, który mimo wezwania na posiedzenie wyborcze nie przybył, lub przed ukończeniem wyboru się oddalił, jeżeli nieobecności swojej lub oddalenia się dostatecznie nie usprawiedliwi, traci mandat i przed upływem lat trzech do Rady miejskiej wybranym być nie może.

Do wyboru konieczną jest obecność przynajmniej trzech czwartych części członków Rady miejskiej.

Głosowanie odbywać się powinno kartkami. Inny sposób głosowania jest niedopuszczalnym.

Wybranym jest ten, kto otrzyma bezwzględną większość głosów radców obecnych.

Jeżeliby przy głosowaniu nie osiągnięto bezwzględnej większości głosów, należy przedsięwziąć powtórne głosowanie, a jeżeliby i przy tem nie okazała się potrzebna większość głosów, wtedy należy przystąpić do ściślejszego wyboru.

Przy ściślejszym wyborze ograniczyć się należy do tych dwóch osób, które przy powtórnem głosowaniu największą ilość głosów otrzymały. — Gdyby z powodu równości głosów nie można było oznaczyć dwóch osób, największą ilość głosów mających, rozstrzyga między niemi los, kto ma być wzięty do ściślejszego wyboru.

Każdy głos dany przy trzeciem głosowaniu osobie nie wziętej do ściślejszego wyboru jest nieważny

Jeżeliby przy ściślejszym wyborze okazała się równość głosów, rozstrzyga los.

§. 44.

Wybór prezydenta m. Krakowa potwierdza Monarcha.

Po potwierdzeniu prezydent miasta złoży w obecności Rady miejskiej przysięgę do rąk namiestnika lub wyznaczonego przez niego zastępcy na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swoich obowiązków.

Wiceprezydenci składają taką samą przysięgę do rąk prezydenta na zgromadzeniu Rady miejskiej.

Urzędowanie prezydenta i wiceprezydentów rozpoczyna się z dniem złożenia przysięgi.

§. 45.

Radcy miejscy wybierani są na lat sześć (§. 116). Co trzy lata połowa radców z każdego koła i oddziału wyborczego wybranych ustępuje, a na ich miejsca wstępują do Rady nowowybrani z właściwych kół wyborczych; wybory przeto do Rady miejskiej odbywają się co trzy lata.

Ustępujący radcy miejscy pozostają na urzędzie, aż do prawomocnego przeprowadzenia nowych wyborów. Przy pierwszych wyborach na podstawie niniejszego statutu wybrani będą wszyscy 64 członkowie Rady (§. 18). Po upływie 3 lat od pierwszego wyboru ustępuje wskazana losem połowa członków Rady. Losowanie radców ustępujących z końcem pierwszego trzechlecia winno nastąpić w takim czasie, aby nowe wybory na sześć tygodni przed ukończeniem kadencyi nastąpić mogły. Losowania dokonywa prezydent miasta lub jeden z wiceprezydentów wobec zgromadzonej Rady.

Do mandatów opróżnić się mających z końcem pierwszego trzechlecia przez wylosowawie, tak samo do opróżnić się mających z końcem sześciolecia mandatów tych radców, którzy przez sześć lat swój urząd sprawowali, wliczyć należy mandaty tych radców, którzy w ciągu ostatniego trzechlecia ubyli z Rady przez śmierć, rezygnacyę lub z innych przyczyn statutem przewidzianych i w ten sposób w trzy lata dokonanym będzie zawsze wybór 32 radców.

§. 46.

Nowe wybory należy ukończyć na sześć tygodni przed skończeniem kadencyi.

§. 47.

Radca kończący urzędowanie może być na nowo wybrany.

§. 48.

Urząd wiceprezydentów trwa do końca tego trzechlecia, w ciągu którego zostali wybrani. Każda odnowiona Rada wybiera sobie obu wiceprezydentów w sposób przewidziany w §. 43.

Wiceprezydenci mogą być ponownie wybrani, a jeżeli w Radzie miejskiej nadal pozostają, pełnią swe urzędy aż do wyboru następców.

§. 49.

Członkowie Rady miejskiej urzędują bezpłatnie.

Za sprawowanie interesów gminy po za jej obrębem mogą żądać wynagrodzenia.

Urzędy prezydenta i I. wiceprezydenta są płatne, ich płace i inne pobory służbowe oznaczy Rada miejska.

Drugiemu wiceprezydentowi może Rada miejska przyznać odpowiednie wynagrodzenie.

§. 50.

Prezydent miasta i wiceprezydenci muszą stale mieszkać w Krakowie.

§. 51.

Prezydent i wiceprezydenci nie mogą bez zezwolenia Rady złożyć swego urzędowania.

§: 52.

Z członków Rady miejskiej, nie wyłączając prezydenta, traci urząd ten, co do którego zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, którąby pierwotnie jego wybieralności przeszkadzała.

Jeżeli, który z nich popadnie w śledztwo wstępne z powodu zbrodni, nie będzie mógł sprawować swego urzędu, jak długo trwa postępowanie karne.

Radców miejskich, którzy bez ważnych powodów przez trzy miesiące na posiedzenia nie przybywają, Rada miejska uzna za występujących.

§. 53.

W razie rozwiązania Rady miejskiej przez polityczną władzę krajową mają być najdalej do sześciu tygodni ogłoszone i rozpisane nowe wybory 64 członków Rady.

Aż do wyboru nowej Rady miejskiej prezydent i wiceprezydenci pozostają na swych urzędach, załatwiają bieżące czynności gminy i wykonują prawa Radzie miejskiej przy wyborach służące.

Od zarządzenia Radę miejską rozwiązującego, służy tejże prawo odwołania się w ciągu 4 tygodni do Ministerstwa spraw wewnętrznych przez Wydział krajowy.

Rozwiązana Rada jedynie tylko do wniesienia rekursu na posiedzeniu przy zamkniętych drzwiach zgromadzić się może.

Z radców, po rozwiązaniu Rady wybranych, ustąpi po upływie pierwszego trzechlecia z każdego koła i oddziału połowa, którą los oznaczy. Losowania dokona prezydent na posiedzeniu Rady.

Tytuł 11.

O magistracie.

§. 54.

Magistrat składa się z prezydenta, pierwszego i drugiego wiceprezydenta, dyrektora magistratu, z radców magistratualnych, oraz innych urzędników.

§. 55.

Wydział obrachunkowy jest organem pomocniczym Rady miejskiej w czynnościach kontroli i organem pomocniczym magistratu w załatwianiu spraw rachunkowych. Podlega on bezpośrednio prezydentowi Rady miejskiej.

§. 56.

Rada miejska mianuje dyrektora magistratu, radców magistratualnych. jakoteż wszystkich urzędników gminy i zakładów gminnych na przedstawienie prezydenta z wyjątkiem urzędników 2 najniższych stopni, których mianuje sam prezydent.

Urzędnicy gminy złożą do rąk prezydenta na posiedzeniu magistratu przysięgę na wierność monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swych obowiązków.

Prezydent, dyrektor magistratu, naczelnik wydziału obrachunkowego, dyrektor budownictwa i kasyer nie mogą zostawać między sobą w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa, aż do czwartego stopnia włącznie.

Do uzyskania posady dyrektora magistratu, radcy, konceptowego urzędnika magistratu, urzędnika wydziału obrachunkowego i kasy, oraz urzędnika sanitarnego i budownictwa miejskiego, potrzeba egzaminów praktycznych, przepisanych dla

urzędników państwowych odpowiedniej kategoryi.

§. 57.

O uwolnieniu od służby (emeryturze lub pensyonowaniu, kwieskowaniu lub oddaleniu) urzędników gminy i zakładów gminnych orzeka na wniosek prezydenta Rada miejska.

Oddalenie stałego urzędnika może nastąpić jedynie po przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego.

Przepisy o wymierzaniu emerytury dla urzędników i wdów po nich pozostałych, alimentacyi, dodatków na wychowanie, wsparć i prowizyi wydaje Rada miejska.

DZIAŁ IV.

Zakres działania władz gminnych.

Tytył 12.

Zakres działania Rady miejskiej.

§. 58.

Rada miejska jest w sprawach gminnych organem uchwalającym i kontrolującym, zastępuje gminę w wykonywaniu jej praw i obowiązków, jest obowiązaną strzedz dobra gminy i starać się o zaspokojenie jej potrzeb.

§. 59.

Do zakresu działania Rady miejskiej należy:

a) Rozstrzyganie w sprawach administracyjnych gminy.

b) Kontrolowanie czynności Magistratu i innych urzędów i zakładów gminnych tak w sprawach zakresu działania własnego, jakoteż w sprawach gminie poruczonych.

§. 60.

W szczególności należą do Rady miejskiej następujące przedmioty:

1. Wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic (§. 2, 3).

2. Wybór prezydenta i wiceprezydentów, dalej mianowanie dyrektora Magistratu, urzędników gminnych, przełożonych i urzędników zakładów gminnych z wyjątkiem urzędników dwóch najniższych stopni, niemniej uwalnianie tych urzędników od obowiązków.

3. Organizacya urzędów i zakładów gminnych, oznaczanie liczby urzędników i sług, oraz wszystkich osób przez gminę płatnych, określenie ich praw i obowiązków, wydawanie instrukcyj służbowych.

4. Oznaczanie płac, emerytur i innych korzyści dla urzędników i sług gminy, oraz dla osób wyżej pod 2. wymienionych, dla ich wdów i sierót.

5. Uchwalanie instrukcyj i regulaminów dla siebie, sekcyi i komisyi.

6. Udzielanie zaliczek na płace urzędnikom, o ile przenoszą trzechmiesięczne płace — przyznawanie poszczególnych wynagrodzeń — oznaczanie dyet i kosztów podróży, zapomóg i nagród dla urzędników i sług miejskich, niemniej dla osób używanych w służbie gminy.

7. Udzielanie urlopów prezydentowi, wiceprezydentom i radcom miejskim, tudzież dozwalanie urlopów dla urzędników i sług gminnych, ponad czas trzechmiesięczny.

8. Uchwalanie zasad zarządu majątkiem gminnym.

9. Ustanawianie i ragulowanie opłat i taks na fundusz miejski pobieranych w granicach obowiązujących ustaw.

10. Uchwalanie i zatwierdzanie katastru kwaterunkowego.

11. Nabywanie i pozbywanie nieruchomości lub praw za nieruchomość prawnie uważanych, przyjmowanie zobowiązań wieczystych, służebności, zastawu lub poręczenia, zaciąganie pożyczek i wszelkie operacye finansowe.

Jeżeli wartość nieruchomości lub praw za nieruchomości uważanych, które gmina zamierza nabyć, przenosi kwotę 150.000 koron, niemniej jeśli zaciągnąć się mająca pożyczka lub suma poręczona przenosi jedną czwartą część rocznego dochodu gminy, obliczonego na podstawie zamknięć rachunkowych z ostatnich trzech lat, wówczas potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego. Na wypadek pozbywania się nieruchomości lub praw za nieruchomości uważanych, zezwolenia Wydziału krajowego potrzeba już wtedy, gdy wartość tej nieruchomości lub praw za nieruchomość uważanych przenosi 40.000 Koron.

12. Lokowanie kapitału na hipotekach.

13. Przyjęcie lub zrzeczenie się spadków lub zapisów.

14. Stawianie kosztem gminy nowych budowli lub przekształcenie albo znoszenie istniejących.

15. Zaprowadzanie nowych zakładów gminnych lub zwinięcie już istniejących.

16. Zatwierdzanie licytacyi lub układów o dzierżawy, które dłużej niż trzy lata trwać mają, jeżeli roczny czynsz dzierżawy 4.000 koron przenosi. Zatwierdzanie układów o dostawy, pociągające za sobą wydatek przenoszący 6.000 koron.

17. Rozwiązywanie w drodze dobrowolnej wszelkich kontraktów.

18. Zezwalanie na prowadzenie procesów i zawieranie ugód.

Prezydent może jednak bez odwołania się do Rady miejskiej wytoczyć proces o naruszenie posiadania, w sprawach najmu i dzierżawy i w sprawach nadających się do postępywania drobiazgowego, nakazowego i wekslowego.

19. Umorzenie należytości nieściągalnej, o ile kwotę 100 koron przenosi.

20. Uchwalenie rocznego budżetu miasta. Budżet na każdy rok następny powinien być uchwalonym najpóźniej do końca listopada roku poprzedniego.

21. Przyzwalanie na wydatki budżetem nieprzewidziane z wyjątkiem nagłych wydatków, dążących do utrzymania rzeczy w dobrym stanie lub nie przenoszących łącznie w jednym dziale i tytule rocznie kwoty 1000 koron.

22. Coroczne sprawdzanie i załatwianie rachunków z dochodów i wydatków miejskich.

Rachunki roku ubiegłego powinny być sprawdzane najpóźniej do 15 sierpnia roku następnego.

Tak budżet jak i rachunki roczne zanim Radzie do rozpoznania przedstawione będą, winny być poprzednio najmniej przez dwa tygodni złożone do przejrzenia przez członków gminy. Spostrzeżenia członków gminy będą przy rozpoznawaniu wzięte pod rozwagę.

23. Ustanawianie dodatków gminnych do podatków rządowych, nakładanie podatków i opłat gminnych, ustanawianie zasad ich rozkładu i poboru.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich, które zazwyczaj na wszystkie w gminie przypisane podatki bezpośrednie podług tej samej stopy procentowej rozłożyć należy, potrzeba pozwolenia Wydziału krajowego, jeżeli dodatki wynoszą przeszło 25 do 50 od sta. Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich przenoszących 50% — 100% i to najwyżej na przeciąg lat pięciu, potrzeba zezwolenia Wydziału krajowego za zgodą Namiestnictwa, a w razie, gdyby jedna z tych władz odmówiła zezwolenia, przyzwalającej uchwały sejmowej.

Dodatki na dłuższy niż pięcioletni czasokres, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich nakładać można tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Wyłącznie w drodze ustawodawstwa krajowego nastąpić może rozkład dodatków do podatków bezpośrednich podług rozmaitej stopy procentowej, wprowadzenie nowych

opłat i podatków nienależących do kategoryi dodatków do podatków, podwyższenie podatku gminnego od czynszu lub wartości czynszowej, jeżeli on przenosi 6 od sta, nakoniec zmiana taryfy do podatków niestałych.

Podatek gminny od czynszu ponosić mają lokatorowie względnie używający pomieszkania. Za podatek gminny czynszowy odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do swych lokatorów.

Dodatkami do podatków na rzecz gminy nie mogą być obciążeni:

a) urzędnicy i słudzy dworu, państwa, kraju, powiatu i gminy, nauczyciele publiczni tudzież wojskowi, ich wdowy i sieroty co do płac służbowych, emerytur, prowizyi, dodatków na wychowanie i łaskawizn;

b) duszpasterze co do kongruy.

24. Przyjmowanie do gminy lub odmówienie przyjęcia, wyznaczenie taks od przyjmowania do gminy, tudzież uwalnianie od opłaty.

25. Rozstrzyganie w sprawach utraty lub odzyskania prawa głosowania i wybieralności.

26. Wykonywanie służących gminie praw patronatu, prezenty i rozdawnictwa posad, tudzież stypendyów i innych miejsc fundacyjnych.

27. Zakładanie i utrzymywanie szkół, tudzież udział w sprawach szkolnych, wynikających z ustaw.

28. Wykonywanie prawa petycyi w sprawach gminy.

29. Nadawanie obywatelstwa honorowego.

30. Wydawauie przepisów policyi miejscowej w granicach istniejących ustaw pod zagrożeniem kary pieniężnej aż do wysokości 200 koron lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej, kary aresztu do 20 dni.

31. Rozstrzyganie odwołań od orzeczeń i rozporządzeń Magistratu (§. 106), oraz Prezydenta (§. 95).

32. W końcu wszystkie sprawy, które prezydent, sekcye, komisye Rady miejskiej, lub Magistrat Radzie miejskiej przedłożą, które w drodze odwołania pod rozpoznanie przyjdą, lub których uchwalenie Rada miejska sama sobie zastrzeże.

Rada miejska może powierzyć odwołalnie prezydentowi, sekcyi lnb komisyi załatwianie spraw do swego zakresu należących pod 6, 7, 10, 12, 28, 31 wyliczonych. Uchwały tych organów w zastępstwie Rady miejskiej działających, mają być na najbliższem posiedzeniu do wiadomości Rady podane.

§. 61.

Zwyczajne posiedzenia Rady miejskiej mają się odbywać co miesiąc, a mianowicie w pierwszy czwartek każdego miesiąca. Gdyby na czwartek wypadło święto uroczyste, posiedzenie odbędzie się w poprzedzającym dniu powszednim.

§. 62.

Posiedzenia Rady miejskiej mogą być zwoływane tylko przez prezydenta i odbywać się pod jego przewodnictwem.

W razie nieobecności lub przeszkody prezydenta zastępuje go pierwszy wiceprezydent, a tego drugi wiceprezydent, wreszcie tego ostatniego najstarszy wiekiem radca miejski.

Posiedzenia przez kogo innego zwołane, lub pod innem przewodnictwem odbyte, są nieważne.

§. 63.

Na polecenie Namiestnictwa, Wydziału krajowego, lub na umotywowane żądanie dwudziestu pięciu radców, prezydent obowiązanym jest zwołać posiedzenie Rady miejskiej najdalej w dniach trzech.

§. 64.

Przewodniczący Rady miejskiej zaprasza na każde posiedzenie okólnikiem wszystkich radców miejskich, przynajmniej na dwa dni przed posiedzeniem.

Radca miejski, nie mogący przybyć na posiedzenie, powinien o tem donieść przewodniczącemu przed posiedzeniem.

§. 65.

Radców miejskich, bez dostatecznego powodu obowiązków swoich niewypełniających, upomni Rada miejska na wniosek przewodniczącego. Po dwukrotnem bezskutecznem upomnieniu, może Rada miejska nałożyć na radców miejskich, niewypełniających obowiązków, grzywnę od 4 do 40 koron na korzyść miejscowych zakładów dobróczynnych.

Wniosek nałożenia tej grzywny nie zależy od woli prezydenta, lecz jest obowiązkiem jego urzędu. Przeciw takim orzeczeniom niema rekursu.

§. 66.

Posiedzenia Rady miejskiej są publiczne.

Wszystkie sprawy osobiste należy załatwiać na posiedzeniu tajnem.

Również i ze względu na obyczajność lub zagrożony interes gminy może być uchwalona tajność posiedzenia.

§. 67.

Do ważności uchwał potrzeba obecności połowy radców miejskich.

§. 68.

Urzędnik Magistratu lub radca miejski przez prezydenta wyznaczony spisuje protokół obrad.

W protokole obrad należy członków obecnych wymienić i treść zapadłych uchwał zamieścić.

Na żądanie głosujących, zdania uchwale przeciwne, będą w protokole zamieszczane.

O zakwestyonowanych ustępach protokołu Rada decyduje.

§. 69.

Porządek dzienny oznacza przewodniczący i doręcza go radcom razem z wezwaniem na posiedzenie.

§. 70.

Zwyczajnie tylko przedmioty, poprzednio przez sekcye albo komisye rozpoznane, mogą być przedmiotem obrad rady.

Gdyby jednak w nagłym wypadku przewodniczący uważał za konieczne, albo gdyby 1/3 część członków obecnych Rady żądała, aby wziąć pod obrady przedmiot przez sekcyę lub komisyę nie rozbierany, lub na porządku dziennym nie zamieszczony, wówczas Rada prostą większością głosów bez wdawania się w rozprawy zadecyduje, czyli przedmiot ma być bezzwłocznie rozpoznawanym.

§. 71.

Przedmioty pod rozpoznanie Rady przychodzące wnoszą referenci, których prezydent, sekcya lub komisya wyznacza.

§. 72.

Każdy z radców miejskich ma głos stanowczy. Referenci Magistratu mogą w posiedzeniach Rady miejskiej brać udział tylko z głosem doradczym. Przewodniczący, wyjąwszy wybory, nie głosuje. W razie równości głosów wniosek jest odrzucony.

§. 73.

Żaden radca miejski na posiędzeniach znajdować się nie może podczas obrad nad swemi sprawami własnemi, swych krewnych lub powinowatych aż do czwartego stopnia włącznie lub też jeżeli jest zastępcą prawnym, gdy chodzi o sprawy osób przez niego zastępowanych.

§. 74.

Każda uchwała Rady, jeżeli wyższego zatwierdzenia nie potrzebuje, bez zwłoki wykonaną być powinna.

Przewodniczący może w ciągu trzech dni wstrzymać wykonanie uchwał, które zdaniem jego sprzeciwiają się przepisom niniejszego statutu lub prawom obowiązującym, lub też gminę na szkodę narazić mogą.

Obowiązanym jest jednak o tem niezwłocznie zawiadomić Radę i decyzyę w pierwszych dwóch przypadkach politycznej władzy krajowej, w trzeciem zaś przypadku Wydziałowi krajowemu w terminie dni ośmiu, licząc od zawiadomienia Rady, do rozpoznania przedstawić.

Tytuł 13.

O sekcyach i komisyach.

§. 75.

Rada miejska podzieli się na tyle sekcyi, ile jest departamentów w magistracie.

Każdy radca miejski, z wyjątkiem prezydenta i wiceprezydentów, do jednej sekcyi należeć powinien.

Celem sekcyi jest przygotowanie przedmiotów, do zakresu działania Rady miejskiej należących, załatwianie spraw przez Radę miejską jej przekazanych, tudzież kontrolowanie czynności magistratu.

§. 76.

Wybór członków Rady miejskiej do sekcyi odbywa się większością głosów przez nowe wybory na rok jeden.

Przy wyborze do sekcyi większą znajomość rzeczy i według możności życzenia radców uwzględnić należy.

Dłużej nad dwa lata żaden członek Rady miejskiej do pracowania w jednej i tej samej sekcyi wbrew swej woli przeznaczonym być nie może.

Żadna sekcya nie może liczyć więcej, aniżeli czwartą część członków Rady.

W miejsce ustępujących członków sekcyi powoła Rada miejska na wezwanie przewodniczącego sekcyi niezwłocznie członków nowych.

Jeżeli podczas wyboru do sekcyi nie zgłosi się do którejś z sekcyi dostateczna ilość radców, przeznacza Rada miejska z innych sekcyi odpowiednią ich ilość.

§. 77.

Posiedzenia sekcyi według potrzeby, jednak najmniej raz w miesiąc odbywać się mają.

Prezydent lub jego zastępca ma prawo w każdym czasie zwołać posiedzenie sekcyi.

§. 78

Członkowie sekcyi wybierają ze swego grona corocznie przewodniczącego i jednego lub więcej zastępców.

Prezydent lub wiceprezydenci przy obradach każdej sekcyi mogą być obecni i obradom sekcyi przewodniczyć.

O ile nie będzie uchwaloną poufność obrad, członkowie innych sekcyi mogą na posiedzeniach być obecni, nawet doradczo głos zabierać, lecz prawa głosowania nie mają.

Referentem sekcyi jest urzędnik magistratu, we właściwym departamencie przewodniczący — jednakże przewodniczący sekcyi jednego z jej członków do referowania przeznaczyć może. Urzędnik magistratu, przez prezydenta miasta wyznaczony, spisywać będzie protokół obrad sekcyi w sposób dla Rady miejskiej przepisany.

§. 79.

Do powzięcia ważnej uchwały obecność przynajmniej trzech sekcyi, nie licząc w to przewodniczącego, jest konieczną.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Urzędnik magistratu (re-

ferent) ma głos doradczy. Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów.

O zapadłych uchwałach prezydent miasta niezwłocznie ma być zawiadomionym.

Przewodniczącemu, równie jak i prezydentowi miasta, służy prawo zawieszenia wykonania uchwały sekcyi i odwołania się do Rady miejskiej.

§. 80.

Posiedzenia sekcyi nie są publiczne.

§. 81.

Członek sekcyi, który na posiedzenia sekcyjne bez usprawiedliwienia się w obec przewodniczącego nie uczęszcza, ma być na doniesienie przewodniczącego przez Radę miejską do pełnienia swych obowiązków wezwanym, a gdyby dwukrotne upomnienia okazały się bezskutecznemi, na zapłacenie kary pieniężnej od 4 do 40 kor. skazanym.

§. 82.

Radzie miejskiej i sekcyom służy prawo poruczania szczególnych czynności albo załatwienia spraw do ich zakresu należących (§. 60. ustęp końcowy), albo pieczy nad pewną gałęzią gospodarki miejskiej — komisyom, do których wybrać można członków Rady miejskiej lub innych członków gminy.

Sekcyom i komisyom nie służy prawo prowadzenia rokowań o nabycie, sprzedaż i zamianę nieruchomości, jakoteż o dostawy dla gminy, ani też w ogóle prowadzenia rokowań, w następstwie, których gmina stać się może zobowiązaną lub uprawnioną.

Czynności te należą do prezydenta miasta, względnie do tych organów wykonawczych, albo członków Rady miejskiej, których prezydent do tego upoważni, lub wydeleguje.

Postanowienia powyższe nie naruszają w niczem prawa, ani też obowiązku sekcyi i komisyi do nadzorowania i kontrolowania tych czynności, ani do przedkładania motywowanych w tym przedmiocie wniosków Radzie miejskiej. — Jeżeli zaś Rada miejska poruczy sekcyi lub komisyi zatwierdzenie ofert, lub rozstrzyganie o przedsiębiorstwach lub dostawach, to czynności przygotowawcze i pertraktacye mają być prowadzone nie przez członków sekcyi lub komisyi, lecz przez organa magistratu pod kontrolą i odpowiedzialnością prezydenta, a sekcya lub komisya ma jedynie prawo zatwierdzenia lub odrzucenia wniosków magistratu.

§. 83.

Komisya ma obowiązek poruczone sobie czynności sumiennie wykonać i o wykonaniu lub przeszkodach donieść Radzie miejskiej lub sekcyi właściwej — a jeżeli jej czynności trwają przez dłuższy czas, składać z końcem każdego roku peryodyczne sprawozdania.

Komisye obowiązują przepisy, odnoszące się do obrad i uchwał sekcyjnych, jeżeli Rada miejska dla nich nie uchwali regulaminu. Takie jej uchwały, o których prezydent miasta niezwłocznie winien być zawiadomionym, może zawiesić przewodniczący i prezydent miasta.

O zawieszonych uchwałach rozstrzyga to ciało, które komisyę wybrało, ostatecznie zaś Rada miejska.

Tytuł 14.

Zakres działania prezydenta i wiceprezydentów.

§. 84.

Prezydent miasta zarządza sprawami gminy, kieruje czynnościami Rady i magistratu, przewodniczy ich obradom, wykonuje uchwały Rady i nadzoruje zakłady gminne.

On reprezentuje gminę na zewnątrz i jest przełożonym wszystkich urzędów i zakładów miejskich.

Gminie odpowiada on za czynności tak własne jak i urzędników miejskich, a władzom państwowym za czynności w sprawach poruczonych.

§. 85.

Prezydenta miasta zastępuje we wszystkich sprawach w razie przeszkody pierwszy wiceprezydent, a gdyby przeszkoda także u niego zachodziła, wiceprezydent drugi.

Prezydent może pod własną odpowiedzialnością powierzyć zastępstwo w sprawach do jego zakresu należących, na czas dłuższy aż do odwołania tak pierwszemu jak i drugiemu wiceprezydentowi i w ogóle czynności prezydyalne tak rozłożyć, jak tego wymaga interes miasta. Rozdział czynności prezydyalnych podaje prezydent do wiadomości Rady i magistratu.

§. 86.

Dokumenty, mocą których gmina zaciąga zobowiązania, podpisuje prezydent i dwaj członkowie Rady miejskiej przez nią wyznaczeni.

§. 87.

Prezydent decyduje samodzielnie w sprawach do poruczonego zakresu gminy należących, oraz w sprawach własnego zakresu gminy, które według przepisu niniejszego statutu lub oddzielnych instrukcyi nie sa zastrzeżone rozpoznaniu Rady miejskiej, sekcyi lub magistratu.

§. 88.

Do prezydenta należy kierunek policyi miejscowej w gminie. W nagłych rzeczach, a mianowicie, jeżeli idzie o utrzymanie spokojności publicznej, zdrowotności, bezpieczeństwa prywatnego lub na koniec o zabezpieczenie majątku gminnego, wydaje zarządzenia bez względu na wysokość wydatków z wykonaniem połączonych.

Obowiązanym jednak będzie wyjednać zatwierdzenie poczynionych zarządzeń w najkrótszym czasie u Rady miejskiej.

§. 89.

Prezydent miasta mianuje urzędników dwóch najniższych stopni, przyjmuje i oddala wszystkie sługi, oraz osoby pobierające dzienne wynagrodzenie.

§. 90.

Prezydent udziela zaliczek urzędnikom i sługom miejskim, nieprzenoszących trzechmiesięcznej płacy.

Udziela urlopów urzędnikom i sługom miejskim do trzech miesięcy.

§. 91.

Prezydent wykonuje władzę dyscyplinarną nad wszystkimi urzędnikami i sługami gminnymi i zakładów gminnych.

Rada miejska może żądać od prezydenta wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego. Do wykonywania tej władzy służą prezydentowi miasta wszystkie te prawa, jakie według przepisów obowiązujących każdy w ogóle naczelnik urzędu, pod względem dyscyplinarnym posiada. Zawieszenie jednak w urzędowaniu urzędników przez Radę miejską mianowanych, poda prezydent na najbliższem posiedzeniu do wiadomości Rady miejskiej.

§. 92.

Prezydent może zarządzić sprawunki, które wydatku wyższego nad 400 k. nie wymagają i łącznie wzięte, sumy na ten cel preliminowanej nie przenoszą.

§. 93.

Obowiązkiem prezydenta jest zarządzać od czasu do czasu kontrolowanie kas miejskich, tudzież wszystkich kas zakładów pod zarządem lub nadzorem gminy zostających. Ma on prawo osobiście brać udział w tej czynności.

Kontrolowanie wymienionych kas może także zarządzić Rada miejska.

§. 94.

Prawo asygnowania pieniędzy z kasy miejskiej, służy prezydentowi miasta pod

własną odpowiedzialnością. Dla bliższego określenia tego prawa postanawia się, co następuje:

a) Żaden wydatek nie mający pokrycia w budżecie nie może być uczynionym bez zezwolenia Rady miejskiej, właściwej sekcyi albo komisyi, a względnie Wydziału krajowego.

b) Do wypłaty systemizowanych płac i pensyi, następnie do wypłaty podatków i dodatków, tudzież należytości prawnych, przez właściwą władzę wymierzonych, nie potrzeba zezwolenia Rady miejskiej.

c) Wynagrodzenia przypadające przedsiębiorcom z mocy kontraktów lub ugód, za zezwoleniem Rady miejskiej zawartych, wtedy tylko wypłacone być mogą, kiedy sekcya lub komisya odbiorcza nie poczyni żadnych zarzutów; w przeciwnym zaś razie należy wstrzymać wypłatę aż do decyzyi Rady miejskiej, a według okoliczności i Wydziału krajowego.

d) Każdą asygnacyę pieniężną należy przesłać wydziałowi rachunkowemu do przejrzenia i skontrolowania.

§. 95.

Od orzeczeń i zarządzeń prezydenta miasta we własnym zakresie działania służy prawo odwołania się do Rady miejskiej.

Tytuł 15.

Zakres działania magistratu.

§. 96.

Magistrat jest w sprawach własnego zakresu organem wykonawczym gminy, oraz pierwszą instancyą administracyjną w sprawach zakresu poruczonego (§. 59 *b*); zarządza pod kierownictwem prezydenta i pod jego odpowiedzialnością sprawami gminy i wykonuje pieczę nad zakładami pod nadzorem gminy zostającymi, nakoniec załatwia bieżące czynności w sprawach sobie przekazanych.

§. 97.

Magistrat przekazane sobie czynności załatwia częścią kolegalnie, a częścią jako sprawy bieżące.

§. 98.

Kolegialnemu rozpoznaniu magistratu ulegają wszystkie sprawy, które Rada miejska lub prezydent kolegialnemu rozpoznaniu magistratu przydzieli.

Prezydent miasta uchwałami magistratu nie jest związanym.

§. 99.

W obradach kolegialnych magistratu biorą udział pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy, obaj wiceprezydenci miasta, dyrektor i radcy magistratu z głosem stanowczym. W sprawach sanitarnych fizyk miejski, w sprawach budowlanych dyrektor budownictwa, a w sprawach rachunkowych i skarbowych naczelnik biura obrachunkowego, mają w obradach magistratu także głos stanowczy. Tych urzędników zastępują z głosem stanowczym zastępcy ich w kierownictwie odnośnych wydziałów.

Wszyscy inni urzędnicy miejscy i zakładów miejskich mogą na polecenie prezydenta lub jego zastępcy brać udział w obradach magistratu tylko z głosem doradczym.

Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów.

Na referatach uchwał magistratu ma prowadzący pióro zaznaczyć zapadłą uchwałę, ewentualnie także na żądanie zapisać zdanie odmienne.

Biorący udział w posiedzeniach magistratu, którzy między sobą są spokrewnieni lub spowinowaceni aż do 4. stopnia włącznie — mają się wstrzymać od głosowania i w sprawach, których referentem jest ich krewny lub powinowaty.

§. 100.

W sprawach poruczonego zakresu magistrat stosować się powinien do przepisów i instrukcyi w drodze właściwej wydanych.

§. 101.

Celem dokładniejszego poglądu i jednostajności postępowania Rada miejska podzieli magistrat na stosowną liczbę wydziałów.

§. 102.

Głównymi obowiązkami magistratu są:

a) starać się o należyte ogłoszenie ustaw i obwieszczeń rządowych i miejskich;

b) prowadzić dokładne spisy ludności miejscowej i wydawać świadectwa przynależności od gminy;

c) utrzymywać dokładny inwentarz majątku gminy i uwidaczniać w nim wszelkie następne zmiany, czuwać nad nienaruszalnością granic gminy i posiadłości gminy;

d) starać się o bezpieczeństwo osób i majątku mieszkańców;

e) czuwać nad wykonaniem przepisów dotyczących święcenia niedziel i świąt uroczystych, powstrzymywać wszelkie naruszenia obrządków religijnych i służby Bożej;

f) zawiadywać majątkiem gminy w graniacach przez Radę miejską określonych;

g) pilnować, aby zakłady pod zarządem lub dozorem gminy zostające lub przez nią dotowane, do statutów i instrukcyi się stosowały;

h) starać się o zaopatrzenie miasta w dobrą i tanią żywność i wodę;

i) wykonywać policyę zdrowia, starać się o należytą opiekę nad chorymi i rekonwalescentami;

k) micć pieczę nad zaopatrzeniem ubogich i zapobiegać żebractwu;

l) wykonywać służące gminie prawo wydalania na podstawie §. 11. statutu.

m) starać się o pomoc przy pożarach i powodziach i innych klęskach elementarnych.

n) starać się o wygodę mieszkańców, o oświetlenie i upiększenie miasta, o utrzymanie istniejących w obrębie miasta dróg, placów, ulic, bruków, mostów, studni, kanałów, cmentarzy i t. p.;

o) dbać o czystość placów, ulic, dróg i utrzymywać dozór nad czystością domów i podwórców;

p) wykonywać przepisy dotyczące budowli i zarobkowania;

r) dozwalać dobrowolnych licytacyi ruchomości;

s) egzekwować należytości miejskie i rządowe;

t) odstawić kontyngent wojskowy na miasto przypadający, utrzymywać kontrolę urlopników, rezerwistów i należących do pospolitego ruszenia;

u) kwaterować wojsko i dostarczać podwód;

w) rozpoznawać i karać przestępstwa przeciw rozporządzeniom policyjnym miejskim.

§. 103.

W sprawach innym organom poruczonych, powinien magistrat, jeżeli idzie o dobro gminy lub jej mieszkańców na wezwanie organa te według możności wspierać.

§. 104.

Magistrat powinien w razie potrzeby użyć służących sobie środków przymusowych dla wykonania przepisów ustaw wyższych poleceń i własnych rozporządzeń — oraz powinien na żądanie dostarczać prawnej pomocy innym, do przestrzegania przepisów ustawami powołanym władzom.

Gdyby środki przymusowe magistratowi służące do wprowadzenia w wykonanie

ustaw i rozporządzeń nie były dostatecznemi, natedy magistrat winien potrzebnej pomocy od właściwej władzy zażądać.

§. 106.

Dla utrzymania swej powagi i powstrzymania uchybień może magistrat użyć środków, jakie służą władzom rządowym.

§. 107.

Od orzeczeń i zarządzeń magistratu w sprawach własnego zakresu działania, służy prawo odwołania w terminie dni 14 do rady miejskiej, o ile szczególne ustawy innego terminu nie ustanawiają.

W sprawach poruczonego zakresu działania, a w szczególności także od orzeczeń karno-policyjnych magistratu, ma być rekurs do politycznej władzy krajowej podany.

DZIAŁ V.

Tytuł 16.

Stosunek władzy gminnej do władz krajowych i do władz administracyjnych państwa.

§. 108.

W sprawach własnego zakresu podlega gmina miasta Krakowa bezpośrednio Wydziałowi krajowemu a względnie Sejmowi krajowemu.

Wydział krajowy czuwa nad tem, aby majątek miasta niemniej zakładów miejskich w całości, nie nadwerężony był utrzymany.

§. 109.

Od orzeczeń i zarządzeń rady miejskiej służy prawo odwołania się do Wydziału krajowego w terminie dni 14, o ile szczególne przepisy nie ustanawiają innego terminu lub innego toku instancyi.

Rekursy mają być wnoszone na ręce magistratu.

§. 110.

Rządowi służy prawo nadzoru nad gminą, aby swego zakresu działania nie przekraczała i wbrew ustawom nie działała.

To prawo nadzoru wykonuje polityczna Władza krajowa; na żądanie jej przeto Prezydent miasta powinien jej udzielić uchwały rady miejskiej i inne potrzebne wyjaśnienia.

§. 111.

Polityczna Władza krajowa ma prawo i obowiązek zakazać wykonania uchwały powziętej przez radę miejską lub przez organ w jej zastępstwie działający (§. 60), jeżeli uchwała przekracza zakres działania rady lub sprzeciwia się ustawom. Przeciw takiemu zakazowi służy prawo rekursu w dniach 60 do ministerstwa spraw wewnętrznych. Jeżeli jednak sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, Władza krajowa powinna o wydanym zakazie zawiadomić równocześnie Wydział krajowy.

§. 112.

W razie przekroczenia lub zaniedbywania obowiązków własnego lub poruczonego zakresu działania może prezydent lub jego zastępca po uprzedniem przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego być złożonym z urzędu przez Namiestnika w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 113.

Polityczna Władza krajowa rozstrzyga zażalenia przeciw zażaleniom magistratu, naruszającym lub mylnie stosującym ustawy, o ile te zarządzenia nie są oparte na uchwałach rady miejskiej, przeciw którym rekursy do Wydziału kraj. powinny być wnoszone.

DZIAŁ VI.

Tytuł 17.

O zawiadywaniu specyalnemi sprawami ludności chrześcijańskiej i izraelickiej.

§. 114.

Każde wyznanie religijne pozostaje w posiadaniu i używaniu zakładów, funda-

cyj i funduszów przeznaczonych na jego cele duchowne, naukowe i dobroczynne i opędza wydatki swe z własnych zasobów.

Każdy członek gminy m. Krakowa przyczynia się do wydatkow tego tylko wyznania religijnego, do którego należy, o ile te według ustaw administracyjnych nie są ciężarem realności przez niego posiadanych.

§. 115.

Specyalne sprawy chrześcijańskie zostają pod wyłącznym zarządem chrześcijańskich członków gminy krakowskiej.

Sprawy te odnoszą się:

a) do przedmiotów duchownych, szkolnych i dobroczynnych, tudzież zakładów wyłącznie z funduszów chrześcijańskich dotowanych;

b) do praw patronatu, prezentowania i mianowania pasterzy dusz i nauczycieli religii, jakoteż nadawania stypendyów wyznaniowych.

§. 116.

W zarządzie spraw w paragrafie powyższym wymienionych zastępują gminę członkowie rady miejskiej chrześcijańskiego wyznania. Do wydania ważnej uchwały w sprawach tego rodzaju obecność $^{2}/_{3}$ części członków rady miejskiej wyznania chrześciańskiego jest konieczną.

§. 117.

W sprawach tyczących się wyznania mojżeszowego, o ile one pod rozpoznanie gmiy przychodzić będą, uchwalać mają pod przewodnictwem prezydenta członkowie rady miejskiej wyznania mojżeszowego, w komplecie przynajmniej $^{2}/_{3}$ części członków tego wyznania.

Gdyby liczba wybranych członków rady miejskiej wyznania izraelickiego 21 nie wynosiła, natedy liczba ta powołaniem do obrad mężów zaufania przez członków rady miejskiej wyznania izraelickiego, uzupełnioną będzie.

DZIAŁ VII.

Tytuł 18.

Postanowienia przejściowe.

§. 118.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku ustaw krajowych. Z tym dniem tracą moc obowiązującą postanowienia tymczasowego statutu dla stoł. król. miasta Krakowa (ustawa z dnia 1. kwietnia 1866 Nr. 7. d. u. kr.) i późniejszych do tego statutu się odnoszących a w szczególności ustawy z dnia 19. listopada 1868 dz. u. kr. 30, ustawy z dnia 12. kwietnia 1894 Nr. 32. dz. u. kr. i z dnia 21. marca 1895 dz. u. kr. 17. Postanowienia jednak niniejszego statutu o Wiceprezydentach wejdą w życie dopiero po ukonstytuowaniu się Rady miasta, wybranej na podstawie niniejszego statutu.

Pierwsze wybory do Rady miejskiej na podstanie niniejszego statutu rozpisane będą bezzwłocznie po wejściu tegoż w życie, celem wyboru wszystkich 64 radców miasta (§. 18, 45). Pierwsze wybory na podstawie niniejszego statutu przeprowadzi Prezydent miasta przy współudziale Rady miejskiej urzędującej w chwili wejścia w życie niniejszego statutu. Z chwilą prawomocnego dokonania tych wyborów tracą swe mandaty wszyscy urzędujący na podstawie poprzednich wyborów Radcy miejscy.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad powyższą ustawą.

Przemawia pod względem formalnym p. Jaworski Apolinary i stawia wniosek na przyjęcie powyższej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala formalny wniosek p. Jaworskiego Apolinarego, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala powyższą ustawę *en bloc.*

Marszałek oznajmia, iż trzecie czytanie tej ustawy umieści na końcu porządku dziennego posiedzenia.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi budżetowej o pomocy dla ludności dotkniętej klęskami elementarnemi w r. 1900.

Sprawozdawca p. Scipio, zdaje sprawę ustnie, w myśl uchwały sejmowej z dnia 18. grudnia 1900 i kończy to sprawozdanie następującymi wnioskami:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w powyższym przedmiocie.

II. Sejm przyjmuje na fundusz krajowy król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem obowiązek oprocentowania przez lat sześć począwszy od r. 1901, wedle stopy nie wyższej jak 6 od sta, pożyczek zaciągniętych w ciągu roku 1901 przez Reprezentacye powiatowe względnie przez gminy lub jednostki za gwarancyą Reprezentacyi powiatowych dla złagodzenia skutków klęsk elementarnych a mianowicie:

a) na kupno ziarna do siewu;

b) na kupno paszy;

c) na dokupno żywego inwentarza gospodarskiego.

Na rok 1901 wstawia Sejm w rubryce XVII. wydatków budżetu funduszu krajowego kwotę 40.000 K. do rozporządzenia Wydziałowi kraj. na pokrycie odsetek w myśl powyżej przyjętego obowiązku płatnych w r. 1901.

III Sejm wstawia do rubr. X. wydatków budżetu kraj. w poz. 173*b*) 80.000 K. na zasiłki na utrzymaaie dróg gminnych w celu ułatwienia Reprezentacyom powiatowym i gminom przywrócenia do dobrego stanu zniszczonych komunikacyi przez klęski elementarne w r. 1900. Przyznanie takich zasiłków pozostawia Sejm Wydziałowi krajowemu.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd, by należne poszkodowanym przez klęski w roku 1900 opusty podatkowe przyznane były jak najrychlej, tudzież by w gminach dotkniętych klęskami powstrzymano egzekucye zaległości podatkowych aż do zbioru roku 1901.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd, by przyznał opusty w taryfach kolejowych w obrębie Galicyi dla przewozu produktów rolnych mających służyć ludności okolic dotkniętych w r. 1901 klęskami elementarnemi do siewów lub na wyżywienie.

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, by wiosną r. 1901 dla poprawy paszy w okolicach dotkniętych klęską, w których znajdują się źródła surowicy solnej, dozwolił ludności bezpłatnego z nich korzystania.

VII. Sejm wzywa c. k. Rząd, by przyznał skryptom dłużnym zeznawanym przez osoby uprawnione w myśl rezolucyi II. do zaciągania pożyczek za opłatą procentów z funduszu krajowego uwolnienie od stempla i należytości a również by przyznał wszelkim aktom prawnym dla zabezpieczenia tych pożyczek zeznawanym takie uwolnienie i wolność od opłat hipotecznych.

VIII. Sejm ponawiając uchwały swe z d. 17. października 1884, z dnia 15. listopada 1890, z dnia 6. kwietnia 1892 i z dnia 13. lutego 1894 r. wzywa c. k. Rząd, ażeby celem ochrony kraju od powtarzających się tak często klęsk powodziowych przeprowadził regulacyę głównych rzek karpackich jak najrychlej, stosując się do porządku i programu robót uchwalonego przez Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 13. lutego 1894 roku.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad powyższem sprawozdaniem.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek I. i II. komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Sprawozdawca czyta wniosek III. komisyi.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad III. wnioskiem komisyi.

Przemawia p. Skałkowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala III. wniosek komisyi.

Następnie uchwala Izba bez rozprawy wniosek komisyi od IV.—VIII. włącznie głosując nad każdym z powyższych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi budżetowej o prowizoryum budżetowem na I. kwartał roku 1900.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki zdaje sprawę ustnie, w myśl uchwały sejmowej z dnia 18. grudnia 1900 i kończy to sprawozdanie następującymi wnioskami:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1901 na podstawie budżetu na rok 1900.

II. Sejm upoważnia do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatku do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5% podatku od wolnych domów w wysokości 65 h. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatek do państwowych podatków bezpośrednich osobistych, ustanowionych ustawą z 25. października 1896 Dz. pr. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 72 h. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków, wymienionych w II *a*) w wysokości 54 h., zaś do wymienionych w II *b*) w wysokości 61 h. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

III. Upoważnienia powyższe pod I. i II. udzielone, obowiązują po dzień 31. marca 1901 r.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, aby jeszcze przed otwarciem Rady Państwa zwołał Sejm na dłuższą sesyę.

Przemawia p. Wójcik.

Marszałek odracza rozprawę ogólną nad sprawozdaniem komisyi budżetowej o prowizoryum budżetowem na I. kwartał 1901 do godziny 7. wieczór.

Przerwa posiedzenia godzina 3. min. 15 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 21. grudnia 1900 roku.

Początek posiedzenia o godz. 7. m. 35 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad sprawozdaniem komisyi budżetowej o prowizoryum budżetowem na I. kwartał 1901 r.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek wzywa posłów, by nie przerywali mowcy, a mowcę p. Stojałowskiego, by przemawiał zwrócony do osoby Marszałka, jakto regulamin przepisuje.

Przemawia dalej zapisany do głosu p. Stojałowski.

Marszałek przerywa mowcy p. Stojałowskiemu, wzywając go, by w sposób niezgodny z parlamentarnemi zasadami nie mówił o książętach Kościoła, którzy jako nieobecni nie mogą nadto się bronić.

Przemawia dalej p. Stojałowski.

Marszałek przerywa p. Stojałowskiemu, wzywając go, by w myśl regulaminu przemawiał zwrócony do Marszałka.

Przemawia dalej p. Stojałowski.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

P. Urbański stawia formarlny wniosek na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oświadcza, iż do głosu zapisani są pp. Dzieduszycki Wojciech, Romanowicz, Rotter, w sprawie co do formalnego sprostowania pp. Cieński, Stojajałowski, Stadnicki.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej nad sprawozdaniem komisyi budżetowej o prowizoryum budżetowem na I. kwartał 1901 r.

Przemawia dla sprostowania faktu zapisany do głosu p. Stadnicki.

Przemawia zapisany do głosu p. Dzieduszycki Wojciech.

Przemawia zapisany do głosu dla sprostowania faktu p. Cieński.

Przemawia zapisany do głosu p. Romanowicz.

Przemawia zapisany do głosu p. Rotter.

Przemawia dla sprostowania faktu zapisany do głosu p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wnioski komisyi I, II, III, IV, głosując nad każdym z powyższych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba w oddzielnem głosowaniu całą powyższą uchwałę, zawierającą wnioski I.—IV. komisyi, w trzeciem czytaniu, bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi budżetowej w sprawie zaciągnięcia pożyczki hipotecznej na dobra Dublany.

Sprawozdawca p. Lubomirski zdaje sprawę ustnie, w myśl uchwały sejmowej z dnia 18. grudnia 1900 i kończy to sprawozdanie następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

„Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia na majątek Dublany pożyczki hipotecznej w kwocie 100.000 K. spłacalnej przez amortyzacyę i do użycia uzyskanego z tej pożyczki funduszu, na pokrycie kosztów budowy nowego skrzydła domu internatowego wyższej szkoły rolniczej i na wybudowanie pomieszkań dla nauczycieli niższej szkoły rolniczej w Dublanach".

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Marszałek oznajmia, iż obecnie umieszcza na porządku dziennym III czytanie ustawy, zawierającej statut m. Krakowa.

Przemawia p. sprawozdawca p. Hupka i stawia formalny wniosek, na przyjęcie powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Izba uchwaliwszy na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania,

uchwala cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, iż porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany i wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacyj.

Sekretarz p. Niezabitowski czyta:

Interpelacya.

Do Wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie.

Na posiedzeniu Sejmu krajowego we Lwowie w dniu 30. grudnia 1899 na wniosek podpisanego zapadła następująca uchwała:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby projekt obwałowania Wisły w powiecie Bialskim, jak najrychlej wypracował i na najbliższej sesyi pod uchwałę przedłożyć raczył.

Na tej więc podstawie podpisani zapytują o ile uchwała powyższa przez Wysoki Wydział krajowy wykonaną została i czy prace wstępne są już w toku, lub kiedy rozpoczęte zostaną, a to ze względu na wielkie szkody, jakie co roku wylew Wisły nadbrzeżnym gruntom w powiecie Bialskim wyrządza tem bardziej, że ze strony drugiej przez państwo pruskie wały ochronne już dawno wybudowane zostały.

Lwów dnia 21. grudnia 1900.

Interpelant
Kramarczyk m. p.

Data, Krempa, Warzecha, Potoczek, Ostapczuk, Winniczuk, Średniawski, Styła, Wójcik, Niebyłowiec, Milan, Z. Jaworski, Bernadzikowski, Wachnianin, Jugendfein, Okuniewski.

Interpelacya.

Do Jaśnie Wielm. komisarza rządowego.

W roku 1899 odbywały się ćwiczenia wojska w gminie Sułkowicach (powiat Myślenicki), gdzie strzelano do tarcz.

W dniu 3. sierpnia w sąsiedniej gminie „Rudnik“, położonej za górą, w miejscu, gdzie już nie miało być z powodu strzałów żadnego niebezpieczeństwa, Wincenty Bylica wraz z żoną i trojgiem dzieci żęli na swojem polu żyto.

Naraz usłyszeli świst kul, więc poczęli uciekać do domu. Wśród ucieczki trafiła kula żonę Bylicy w nogę i zdruzgotała ją ponad kostką tak, że ta padła zemdlona na ziemię, a nikt jej nawet z pomocą przyjść nie mógł, gdyż kule ciągle świstały w powietrzu. Dopiero, gdy strzelać przestano, dano jej ratunek i upływ krwi zatamowano.

Do chorej żony sprowadzał Bylica lekarzy, a wreszcie odwiózł ją do szpitala św. Łazarza w Krakowie, skąd po 4 miesięcznem pobycie wróciła do domu niewyleczona.

Wskutek wydatków na lekarstwa, doktorów i opiekę dla chorej, oraz braku gospodyni przy gospodarstwie i matki 5-ga dzieci, Bylica popadł w nędzę i nie może teraz żonie kalece dać należytej opieki.

Udawał się przez c. k. starostwo w Myślenicach, do c. k. rządu o wynagrodzenie krzywdy, wyrządzonej mu przez nieostrożność władz wojskowych, lecz długo żadnej odpowiedzi nie otrzymał, dopiero w ostatnich miesiącach br. dostał uwiadomienie ze starostwa, że otrzyma 500 zł., jeżeli się zrzecze aktem notaryalnem wszelkich pretensyi do rządu na co Bylica nie mógł się zgodzić już z tego powodu, że stracił on dotąd przeszło 500 zł.

Zważyć nadto trzeba, że żona Bylicy pozostanie najprawdopodobniej do śmierci kaleką, zamiast pełnić obowiązki gospodyni i matki 5-ga dzieci, stanię się wprost ciężarem dla całej rodziny.

Z tego powodu, oraz ze względu na poniesione już koszta zażądał Bylica 1500 zł. odszkodowania, uważając tę kwotę możliwie najniższą, za takie nieszczęście.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy Wysoki rząd zechce jak należy, wynagrodzić krzywdę wyrządzoną rodzinie Bylicy, za kalectwo żony jego, bądź to przez danie sumarycznego odszkodowania, bądź też przyznając stałą roczną pensyę na utrzymanie chorej i zwrot dotychczas poniesionych strat?

Lwów dnia 21. grudnia 1900.

Interpelant:
A. Średniawski.

Kramarczyk, Bernadzikowski, Styła, Wójcik, Milan, Okuniewski, Warzecha, Nowakowski, Winniczuk, Soleski, Ostapczuk, Bojko, Krempa, Data, Potoczek.

Interpelacya.

Do Jaśnie Wielm. Pana komisarza rządowego

we Lwowie.

Ponieważ pomimo najliczniejszych upomnień w Wysokiem Sejmie stawianych przez posłów włościańskich, zdarzają się w całem kraju wypadki, a szczególnie w okolicy Białej i Żywca, że handlarze i masarze wykupujący sztuki świń rzeźnych od gospodarzy wiejskich, jako producentów, pomimo własnej rewizyi i oględzin przed zapadnięciem kupna, później po odebraniu i zabiciu sztuki, w razie dostrzeżenia wągrów w mięsie świńskiem, zapozywają prywatnie i sądownie producenta do odebrania części zabitej sztuki, a zwrotu nie tylko ceny zapadłej, ale ponadto ponoszenia wszystkich wynikłych kosztów kupca, lub rzeźnika, co nadmiernie niszczy i tak już biednego chłopa, czyli producenta, który jedynie z tego źródła dzisiaj i tak słabego ma zaspokoić wszystkie wydatki gospodarskie, oraz podatki krajowe i rządowe.

Dlatego podpisani zapytują:

Czy Wysoki rząd nie byłby już raz skłonny, do wydania w tym kierunku odpowiednich rozporządzeń i przepisów, że kupujący winien sobie badać sztukę według jego najlepszej wiedzy i praktyk, a po zapadnięciu ugody kupnej i zapłaceniu, odebrać takową na własny zysk lub ryzyko, ażeby tym sposobem ochronić producenta przed najniegodziwszym wyzyskiem, jaki się dzisiaj praktykuje.

Lwów dnia 21. grudnia 1900.

Interpelant:
Fr. Kramarczyk m. p.

Data, Krempa, Wójcik, Styła, Jugendfein, Okuniewski, Niebyłowiec, Milan, Ostapczuk, Średniawski, Warzecha, Potoczek, Winniczuk, Bernadzikowski, Wachnianin, Zygmunt Jaworski.

Marszałek oznajmia, iż pierwszą z tych interpelacyj odstąpi Wydziałowi krajowemu, dwie następne zaś p. Komisarzowi rządowemu i wzywa sekretarza do odczytania dalszych interpelacyj i wniosku.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya.

Do Wysokiego Wydziału krajowego.

Do przeniesienia z Archiwum lwowskiego, zwanego bernardyńskiem ksiąg Czchawskich, Bieckich Pilzneńskich, Sandeckich, Zatorskich i Oświęcimskich do krajowego Archiwum aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie nie zwiększono lokalu tego Archiwum, a nawet c. k. Sąd krajowy nie przywrócił dotąd tych dwóch ubikacyi, które należały pierwotnie (do roku 1878) do szczuplejszego Archiwum Województwa Krakowskiego.

Obecnie księgi wbrew instrukcyi, częściowo pozostawać muszą w sali kancelaryjnej a we właściwem Archiwum ciasnota jest więcej niż niedogodną, szafy za gęsto ustawione, za wysokie, na górnych półkach zupełna ciemność nie dozwala odczytywać tytułów ksiąg, do czego naturalnie instrukcya światła używać zabrania.

Zważywszy, że ten stan może być niebezpiecznym dla ksiąg, zawierających nieocenione źródła historyczne, których strata, gdyby kiedykolwiek zginąć miały, nie dałaby się niczem powetować.

Zważywszy, że Wydawnictwo aktów grodzkich i ziemskich zbyt powoli postępuje — podpisani mają zaszczyt zapytać:

I. Czy zamierza Wysoki Wydział krajowy czynić starania, aby c. k. Sąd krajowy przywrócił Archiwum aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie, dwie, sądowi mało przydatne, sale należące niegdyś do Archiwum Województwa Krakowskiego, ewentualnie przydał nadto, przy zamierzonej rekonstrukcyi gmachu, parę dalszych ubikacyi?

II. Czy Wysoki Wydział krajowy zamierza działać w tym kierunku, aby Wydawnictwo aktów grodzkich i ziemskich w ogóle raźniej postępowało, w przyszłości zaś uwzględniono z fundacyi Aleksandra hr. Stadnickiego i tę część aktów, tak zwanych bernardyńskich, która kilka lat temu przewiezioną została do Krakowa a przedstawia pierwszorzędny materyał historyczny?

We Lwowie dnia 18. grudnia 1900.

Interpelujący:
Jan Trzecieski m. p.

Urbański, Szeliski, Wojciech Dzieduszycki, Horodyski, Klemens Dzieduszycki, Szeptycki, Rozwadowski, Bielański, Sękowski, Jan Puzyna, Kozłowski, Sala, Borkowski, Zagórski.

Marszałek oznajmia, iż interpelacyę tę odstąpi Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k,

Zważywszy, że tak znaczne podrożenie opału, specyalnie węgla w naszym kraju jest powodem coraz większej nędzy ludności, a tembardziej dotkliwiej czuć się daje, że ludność nie znajduje zarobku w naszym kraju z braku fabryk i nierozwiniętego przemysłu.

Zważywszy, że w obec co raz większego przyrostu ludności występuje coraz większa trudność w wyszukiwaniu zarobku;

Zważywszy wreszcie i to, że ziemia w zachodniej części naszego kraju nie jest bez pożytecznych kruszców i węgli, które w razie wyszukania i wydobycia ich, podniosłoby nasz kraj i dałyby tysiącom ludności zarobek i obniżyłyby ceny potrzebnych kruszców, które niesłychanie drogo płacimy za granicą naszego państwa.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby poczynił odpowiednie kroki w tym kierunku i wstawił do budżetu krajowego na rok 1901 sumę 20.000 koron na badania geologiczne i zasilił z tego funduszu już rozpoczęte poszukiwania, które z braku funduszów zostały wstrzymane.

We Lwowie, dnia 21. grudnia 1900.

Wnioskodawca:
Antoni Styła w. r.

Krempa, Wójcik, Milan, Kramarczyk, Data, Soleski, Warzecha, Bernadzikowski, Bojko, Niebyłowiec, Ostapczuk, Nowakowski, Rotter, Okuniewski, Romanowicz, Wachnianin, Stojałowski, Potoczek.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym jednego z następnych posiedzeń.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

I n t e r p e l a c y a

pp. Oleśnickiego i Okuniewskiego do Jego Ekscelencyi hr. Pinińskiego, Namiestnika Galicyi, jako Reprezentanta c. k. Rządu

Przeprowadzone w dniach 13. i 17. grudnia 1900 wybory do Rady Państwa z kuryi IV. i V. w Galicyi wschodniej i poprzedzające je wybory wyborców wykazują prawie w każdym powiecie cały szereg rażących nadużyć ze strony c. k. wwładz politycznych i ich organów.

Pomimo oświadczenia, danego zarówno przez Jego Ekscelencyę c. k. Ministra-Prezydenta, jak i przez jego Ekscelencyę hr. Namiestnika przedstawicielom ruskich organizacyj politycznych, że wybory te będą przeprowadzane legalnie i bezstronnie, — postępowały c. k. władze polityczne w rażącej sprzeczności zarówno z temi oświadczeniami, jak i z przepisami ustaw, i postawiwszy się odrazu na stanowisko partyjne po stronie polskiego Komitetu centralnego, przemieniły c. k. Urzędy polityczne w jawne jego ekspozytury, a całe legiony swoich organów w niestrudzonych, zawziętych agentów kandydatów tegoż komitetu centralnego.

Poniżej naprowadzają podpisani tylko na tę cząstkę faktów tych nadużyć, które dotąd doszły do ich wiadomości i zostały przez nich sprawdzone, — jednak i te fakta stanowią wymowną illustracyę bezprawnego stanu, jaki zapanował wskutek takiego stanowiska c. k. władz w całym kraju, a zwłaszcza w powiatach zamieszkanych przez Rusinów, a mającego na celu odebrać Rusinom ich najważniejsze uprawnienie konstytucyjne i nie dopuścić ich do swobodnego wyboru swoich parlamentarnych przedstawicieli.

Fakta te, oparte na autentycznych relacyach i poparte naprowadzonymi przy nich dowodami, są następujące:

W powiecie złoczowskim:

1. Dnia 3. listopada przybył do Uszni na prawybory Starosta Roder. Jeszcze na drodze powiedział on Fedorowi Hramyczce: „Nie głosujcie na księdza, to dostaniecie 500 zł. na gminę“. W kancelaryi gminnej powiedział wójt ludziom: „Pan Starosta obiecuje 500 złr. na gminę, jeżeli będziecie tak głosować, jak oni chcą“. Gdy poczęły padać głosy na ks. Silińskiego, zaczął Starosta jego imię przekręcać „Silnicki“ i unieważniał każdy głos. Gdy Starosta usłyszał, że ks. Siliński rozdawał ludziom kartki, rozjuszony skonstatował, że „ksiądz podburzył gminę, wywierając presyę agitacyą“, zaprzestał prawyborów i odjechał.

2. W Zborowie przeprowadzał prawybory Starosta Roder rano, kiedy jeszcze wszyscy spali. O terminie nie zawiadomiono wyborców.

3. W Mogiłówce przeprowadzał prawybory komisarz Kwiatkowski; o terminie nikt nie wiedział, dlatego stawiło się tylko dwóch wyborców.

4. W Białogłowach przybito uwiadomienie o prawyborach wieczorem, a prawybory przeprowadził komisarz Kwiatkowski na drugi dzień rano o godzinie 7. bez zawiadomienia gminy przy udziale kilku ludzi. Wybranym wyborcom zakazał komisarz głosować na ks. Taniaczkiewicza, oświadczając: „Popy i diaki robią dla siebie tylko, nie dla kraju, — a więc głosujcie, jak pan Starosta powie“.

5. W Bzowicy uwiadomienie o terminie przybite zostało dopiero przed wyborami w wieczór. Gdy się rozpoczęło głosowanie w kuryi IV., uderzył Kwiatkowski bez żadnego powodu wyborcę z kuryi IV. w głowę, a następnie kazał go żandarmowi odprowadzić do Złoczowa, gdzie przesiedział trzy dni w areszcie. Gdy w kuryi IV. zaczęły padać głosy nie po myśli komisarza, zamknął tenże głosowanie, jakkolwiek czekało jeszcze dużo takich, którzy jeszcze nie głosowali.

6. W Bortkowie c. k. Starosta Roder jako komisarz wyborczy wyprawił istną orgię. Gdy zobaczył, że pomimo agitacyi i groźb włościanie głosują na swoich kandydatów, zaczął wyborców bezcześcić ostatniemi słowy, przedrzeźniać się głosującym i wypychać za drzwi uprawnionych do gło-

sowania. Do wójta i pisarza krzyczał: „Ty stary psie, śmierdzisz jeden z drugim w gminie, niewiedzieć poco! Niedołęgi! Draby! Wyszlę ja was na grzyby! Wyście wiedzieli naprzód, kiedy wybory, i mówiliście, że wszystko pójdzie wolno, — a teraz co będzie, ty stary durniu?“ Wyborcę Iwana Bykara, starego weterana z pod Königrätzu, wyrzucił Starosta własnoręcznie za drzwi i uderzył w dwa razy w kark. Tak samo wyrzucił Iwana Pryszcza. Przy wyrzucaniu krzyczał do żandarma: „Ich habe Ihnen gesagt, dass sie Niemanden herein lassen sollen“.

7. W Olszanicy, która liczy około 2.000 mieszkańców, powinno się wybierać w kuryi IV. czterech, a w kuryi V. trzech wyborców, i tak dotychczas zawsze bywało,— obecnie c. k. Starostwo całkiem bezprawnie zarządziło wybór w kuryi IV. tylko 3, a kuryi V. tylko 2 wyborców.

8. W Serwirach podczas wyboru z kuryi IV. wydalił komisarz miejscowego proboszcza, ks. Mołczka, z izby wyborczej, chociaż wielu innym wyborcom pozwolił zostać w izbie. Obecni oddali znaczną większość głosów na ks. Mołczka, jednak komisarz ogłosił zamiast niego jako wybranym wójta, na którego padło wszystkiego trzy głosy na 13 głosujących.

9. W Kontach (Kuty) odbyły się prawybory w dniu 7. listopada pod wielką presyą i pod wpływem agitacyi c. k. Starosty Rodera. Na dziesięć dni przed prawyborami wysłało c. k. Starostwo złoczowskie do Kontów komisyę dla zbadania użyteczności bocznego kanału, wykopanego przez sianożęci kontskie, przeciw któremu mieszkańcy Kontów wnosili przez kilka lat do władz politycznych i autonomicznych różne protesty i zażalenia. Otóż członkowie wspomnianej komisyi rozgłaszali, że jeżeli ludzie pójdą przy teraźniejszych wyborach za p. Starostą, to ten boczny kanał zostanie zasypany i zalegające za niego podatki będą darowane. Że sam starosta także użył powyższej obiecanki za środek agitacyjny, widać z tego, że w czasie przeprowadzenia prawyborów kilka razy pytał się prawyborców, głosujących na przeciwnych mu wyborców, czy oni są gospodarzami, czy nie, a następnie wyjaśnił, że pyta się to dlatego, bo jeżeli kto jest gospodarzem, to posiada sianożęci nad kanałem. Samo ogłoszenie prawyborów przybił wójt tylko na jednym budynku gminnym, a to nad wieczorem przed dniem, wyznaczonym na prawybory, tak, że mało kto wiedział, kiedy prawybory odbędą się. Przed rozpoczęciem prawyborów Starosta surowo zabronił wszelkich agitacyj i podpowiadań, a mimo tego z zadowoleniem potakiwał, gdy rewizor od bydła, Filip Romaniuk słowem i czynem rozwijał jak największą agitacyę w izbie wyborczej. Tak samo sam Starosta wpływał osobiście na tok wyborów, pochwalając tych, którzy głosowali na jego kandydatów, słowami: „ładnie, bardzo ładnie!“ a przeciwnie z pogardą i kpinami odzywał się do tych, którzy głosowali na stronę kandydatów gminy, bo kilka razy wyraził się tak: „Aha, dobrze ciebie nauczyli“, albo „kto starszy i mądry, ten głosuje według swego przekonania a kto młody, ten głosuje tak, jak go nauczyli“. — Gdy nauczyciel miejscowy oddał swój głos na naszą stronę, to Starosta pogroził mu znacząco. Gdy już wszyscy obecni przegłosowali w kuryi V., i strona gminna miała 33 głosy, a przeciwna 29, wtedy Starosta powiedział głośno: „Jeszcze brakuje cztery głosy“. Następnie zarządził ćwierćgodzinną przerwę i nakazał wójtowi tudzież rewizorowi ściągnąć więcej wyborców. Gdy się jawili stronnicy listy gminnej i chcieli oddać swoje głosy, to Starosta nie chciał dopuścić ich do głosowania, gdy zaś jawił się kto ze strony przeciwnej, to potrzebował tylko powiedzieć: „Ja głosuję tak, jak pierwsi“, a Starosta już sam dyktował nazwiska swoich zauszników. Gdy protegowana lista miała już 34 głosy, a strona przeciwna stanęła na 33 głosach, to Starosta nie dopuszczał więcej do głosowania i zamknął głosowanie.

Świadkowie na powyższe fakta, ks. Wiktor Cebrowski, proboszcz, Iwan Kar-

pij, Iwan Kipranyszyn, Stefan Gaba, Michał Masło, Wasyl Martyniuk, Semko Cycak, Onufry Hetmańczuk, Iwan Mały, gospodarze i J. Petryszyn, nauczyciel w Kontach.

10. W Ożydowie odbyły się dnia 23. listopada wybory w ten sposób, że c. k. Starosta Roder sam dyktował głosującym swoich protegowanych kandydatów, bez wygłoszenia imion tychże przez głosujących wpisywał ich jako tych, na których głosowano. W taki sposób zapisał na rzecz protegowanych przez siebie kandydatów głosy Andrucha Czapli, Danyła Szmigielskiego, Ołeksy Hudymy, Zachara Romaniszyna, Ilka Hudymy, Michała Harasymowa, Ołeksy Czuczmana, Pańka Łuszczańca, Iwana Zapotockiego, Procia Podolanki, Iwana Kołodki.

Świadkowie tego są: Nykoła Czuczman, Iwan Zając, Semko Karpij, Filip Kowal, Iwan Podolanka, Wasyl Fedorków, Semko Nakoneczny, Fed' Jackow, Fed' Fedorkow, Petro Łuszczyniec, Dmytro Kowal.

Wielu, chcących głosować na kadydata gminy, c. k. Starosta nie puszczał do głosowania, oświadczając, że głosowanie już zamknięte, kiedy tymczasem głosujących ze strony przeciwnej jeszcze i potem dopuszczał do oddawania głosów. Takim sposobem pozbawieni zostali możności głosowania: Semko Kaciura, Petro Łuszczeniec, Iwan Moskwa, Nykoła Czuczman i inni.

Świadkami na to: są wyżej wspomnieni niedopuszczeni wyborcy.

C. k. Starosta dopuścił do głosowania Schmina Fischera, który jest małoletnim.

Świadkami na to są: Iwan Zając, Nykoła Czuczman.

Przeciw tym wyborom wniesiono protest, który pozostał bez skutku.

11. W Jutkowicach podczas przeprowadzenia prawyborów przez c. k. komisarza Kwiatkowskiego buszował po wsi egzekutor, ściągający grzywny za nie posyłanie dzieci do szkoły i głosił, że kto będzie głosował na listę, popieraną przez komisarza, temu grzywna zostanie darowana. Gdy mimo usiłowań komisarza zwyciężyła lista gminna, oświadczył tenże egzekutorowi: „Zedrzej skóry ze wszystkich!"

W powiecie bobreckim:

1. W Kniesiole przeprowadził prawybory c. k. lekarz powiatowy i pomimo tego, że kandydaci listy gminnej dostali o 20 głosów więcej, niż kandydaci listy przeciwnej — ogłosił, że zostali wybrani kandydaci tej ostatniej. Gdy obecni liczbami przekonywali go, że to niemożliwe, przyznał, że się pomylił i radził sam wnieść protest. Protest jednak pozostał bez skutku.

2. W Lubszy przeprowadzono prawybory całkiem legalnie dnia 20. listopada, jednak c. k. starostwo unieważniło je zupełnie bez żadnego powodu i wyznaczyło drugie prawybory na dzień 7. grudnia.

W powiecie brzeżańskim:

W Rekszynie przypuścił komisarz do głosowania w kuryi V. przedewszystkiem służbę dworską i żydów, a gdy następnie zaczęli głosować włościanie, oświadczył, że godzina wyborów minęła i zamknął głosowanie, chociaż kilkadziesiąt uprawnionych stało jeszcze gotowych do głosowania. Protest wniesiony przeciw tym wyborom, pozostał bez skutku.

W powiecie borszczowskim:

W Krzywczu dolnem c. k. komisarz Mglej, gdy miejscowy duszpasterz ks. Serbeński, przyszedł do głosowania w kuryi IV., powitał tegoż księdza słowami: „Czego ksiądz tutaj? Proszę wyjść i mnie nie przeszkadzać!" a na oświadczenie księdza, że przyszedł głosować, odpowiedział mu, że mu odbiera prawo głosowania i wykreśla go z listy wyborców. Przy głosowaniu z kuryi IV. zapisywał naczelnik gminy i pisarz w jednej osobie, Czarnecki, w oczach

komisarza głosy, padające na ks. Serbeńskiego i Iwana Stockiego, jako padłe na Lewickiego i Marcyniuka, i mimo, że ks. Serbeński i Stocki otrzymali daleko więcej głosów, zostali wybrani wyborcami, Lewicki i Marcyniuk.

Protest wniesiony do starostwa i telegraficzne zażalenie do ministra-prezydenta pozostały bez skutku.

2. W Wołkowcach unieważniło c. k. starostwo, przeprowadzone całkiem legalnie prawybory z kuryi IV. i V. i zarządziło bez żadnej prawnej przyczyny na dzień 1. grudnia, nowe prawybory, które przeprowadziło przy asystencyi 18 żandarmów, chociaż zarówno przy pierwszych, jak i przy drugich prawyborach, panował jak największy spokój.

W powiecie brodzkim:

Przy prawyborach dnia 9. littopada w Gajach starobrodzkich z kuryi V. otrzymali Nykoła Kuszpeta i Hryń Harasymczuk (syn Iwana) po 36 głosów, zaś przeciwnicy Kornel Mosiewicz 15 i Andrzej Płaszowiecki 14 głosów. W kuryi IV. otrzymali Hawryło Hałandiuk i Dmytro Horczak po 28 głosów, a przeciwnicy Kornel Mosiewicz i Antoni Płaszowiecki po 13 głosów. Pomimo tego ogłosił komisarz p. Pilatowski Mosiewicza i Płaszowieckiego, jako wyborców z obu kuryj.

2. W Smolnie przy prawyborach dnia 10. listopada, które przeprowadzał komisarz Pilatowski, otrzymali kandydaci włościan z kuryi IV. o 5 głosów więcej, aniżeli ich przeciwnicy, jednak komisarz ogłosił, że zostali wybrani ci, którzy otrzymali mniej głosów.

3. W Załoźcach urządził komisarz wyborcze głosowanie z kuryi V. w taki sposób, że odczytywał listę nadzwyczaj prędko i niezrozumiale, tak, że nie mogli nawet zoryentować się, czyje imię zostało przeczytane. Gdy zaś na liście znajdował się kto z żydów, lub w ogole partyi przeciwnej kandydatom mieszczańskim, wtedy komisarz zatrzymywał się i ten miał sposobność głosować. Jeżeli kto z mieszczan, usłyszawszy swoje imię, upomniał się, że chce głosować, to komisarz oświadczał, że za późno i nie dopuszczał go do głosowania. Głosujący na protegowaną listę nie potrzebowali wyliczać imion 15 wyborców, i tylko pierwszy z nich odczytał je z kartki, a następnie każdy powtarzał: „ja tak samo, jak Amarant“ i wszystkie te głosy policzono jako ważne, kiedy tymczasem mieszczanie, głosujący na listę przeciwną, musieli każdy z nich wyliczyć wszystkich 15 wyborców. Gdy protegowana lista osiągnęła większość, zamknął komisarz wybory i nie dopuścił około 200 oczekujących mieszczan do głosowania. W sali w oczach komisarza, cała zgraja agitatorów, prowadziła jawną agitacyę, popychając mieszczan i wciskając im kartki, ze swoją listą. Protest mieszczan do c. k. starostwa i telegraficzne zażalenie do c. k. ministra-prezydenta pozostały bez skutku.

W powiecie czortkowskim:

1. W Kosowie przeprowadzał prawybory dnia 3. listopada sierżant ewidencyjny Ołtarzewski, w asystencyi żandarmów. O terminie prawyborów uwiadomiono wójta dnia 2. listopada wieczorem, a w gminie prawybory wcale nie były ogłoszone. W kancelaryi gminnej, umieściła się tylko komisya, ludzi nie dopuścili żandarmi do kancelaryi, chociaż miejsca było dosyć. Ludzie stali na dworze. Przy kuryi V. powoływał komisarz samych żydów i czeladź dworską. Nie dopuszczono do głosowania więcej, jak 30 gospodarzy. Głosowanie rozpoczęło się o godzinie 8 rano. Komisarz przerwał głosowanie około południa, obiecując ludziom, że popołudniu będzie się głosowanie dalej odbywać. Ale popołudniu samowolnie, bez formalnego zakończenia głosowania z kuryi V. ogłosił jako wybranych wyborców Mieczysława Bogdanowicza, dziedzica, Pańka Skorego, furmana dworskiego, Kubę Starzyńskiego, zastępcę wójta, Wasyla Krawca i Fedka Leśkowa.

Świadkowie na to są: Wasyl Melnyk, Nykoła Łeśkow, Michał Pundij, Demyto Hołowaty, Petro Melnyk i Petro Pszyk.

Przeciw tym wyborom wniesiono protest, który pozostał bez skutku.

2. W Uhryniu przy prawyborach z kuryi V. dnia 7. listopada, komisarz starostwa Chołoniewski, nie chciał dopuścić do głosowania wszystkich uprawnionych. Gdy wyborcy upomnieli się o swoje prawa, dobył komisarz rewolwer z surduta i oświadczył, że będzie strzelał do ludu. Ale uspokoili go starsi gospodarze, on pozostawił akta i odjechał. Dnia 10. listopada aresztowali żandarmi Antoniego Pliszkę, Kuzia Babiaka i Pawła Starzyńskiego, t. j. tych, którzy komisarza uspokoili i nie dopuścili do możliwych niepokojów. Starosta Wybranowski, zaczął krzyczeć na aresztowanych. Babiaka nazwał „starym buntownikiem“ i pogroził mu: „ja cię nauczę“. Do Pliszki powiedział: „Ty nosisz medal?“ — „A noszę, p. starosto!“ krzyknął: „Milcz! stul mordę!“ Do Starzyńskiego przyskoczył, zaczął mu grozić kułakami krzyczeć: Ja was nauczę, draby! Ja poszlę do was 2 szkadrony żołnierzy, aby się...“ Następnie kazał ich zamknąć, jednak wkrótce powołał ich do siebie i ogłosił wolnymi, to znaczy sam przyznał, iż nie było najmniejszego powodu do ich aresztowania. Wybory te, mimo wniesionego protestu uznano za ważne, a skrajnie prowokacyjne wystąpienie komisarza Chołoniewskiego, pozostało bezkarnem.

W powiecie drohobyckim:

1. W mieście Drohobyczu przy wyborach z kuryi V. Przy wyborach z kuryi V. zarządzający miastem starszy komisarz Napadiewicz, zamiast ogłosić afiszami czas i miejsce prawyborów na V. kuryę nakazał to roztrąbić, wskutek czego mogli o tem dowiedzieć się tylko ci, którzy to przypadkowo słyszeli.

2. W Horucku komisarz wyborczy Krysa, c. k. sekretarz starostwa, przystąpił do przeprowadzenia prawyborów z kuryi V. w innym lokalu wyborczym, niż było ogłoszone. Do głosowania przypuścił przedewszystkiem samych żydów i ich stronników w ogólnej liczbie 17 ludzi, a zobaczywszy, że protegowana przez niego lista ma chwilowo większość, zamknął głosowanie, nie dopuściwszy przeszło 150 gospodarzy do wyboru. Komisarz ten, tak był świadom spełnionego nadużycia, że nie przystąpił już do zapowiedzianych prawyborów z kuryi IV., tylko czemprędzej wieś opuścił.

W powiecie horodeńskim:

1. W Piotrowie komisarz wyborczy, c. k. praktykant koncept. Popiel nie rozpoczął wyznaczonych na godzinę 9 rano dnia 1. grudnia 1900, prawyborów z kuryi V. w oznaczonym czasie, tylko przerywał i wyczekiwał do godziny 12 w południe, żeby się poschodzili prawyborcy żydowscy i żeby wyborcy ludowi nie przeważyli znacznie liczbą partyi dworskiej. Następnie kazał żandarmowi wpuszczać najpierw wyborców żydowskich, a włościan aż potem, a gdy to nie zapewniło większości protegowanej przez niego liście, podzielił głosy, padłe na kandydata włościan, Bazawaluka, na trzy części i zapisywał je osobno przy mionach Bazawaluk, Bazawal*a*k i Bazawal*e*k, jako przy trzech różnych osobach i zarządził wybór ściślejszy między Bazawalukiem, a wójtem. Przy wyborze ściślejszym rozdzielił znowu padające na Bazawaluka głosy na kilka części, a gdy na wójta padło 16 głosów, zamknął wybory i ogłosił, że wójt wybrany wyborcą, chociaż jeszcze do 200 uprawnionych włościan czekało, domagając się przypuszczenia do głosowania.

W kuryi IV. tenże komisarz nakazał prawyborcom włościanom wyjść z sali, a żandarmi trzymali ich na dworze w takiem oddaleniu, że nie mogli słyszeć, jak komisarz odczytywał listę.

Gdy jednak odczytywał komisarz uprawnionych do głosowania żydów, to agitatorzy żydowscy, którym wolny był przystęp

do sieni, wywoływali swoich stronników, i ci szli głosować. Miejscowy proboszcz, ks. Daniłowicz poważny starzec, chciał tak samo i włościańskim wyborcom dać znać, którego z nich komisarz czyta, co tak rozgniewało komisarza, że z krzykiem kazał żandarmowi aresztować księdza, a żandarm, oświadczywszy ks. Daniłowiczowi, że jest aresztowany, wyprowadził go z sali. Włościanie-wyborcy, zgorszeni i oburzeni do ostateczności tym faktem, w liczbie przeszło 150 osób opuścili miejsce wyboru.

Wniesiony przeciw tym wyborom protest do c. k. starostwa, miał ten skutek, że starostwo uznało wprawdzie ważnym wybór Bazawaluka, ale odszkodowało się nie dopuszczeniem do głosowania HohoIuka, nierozpisawszy poprzednio na jego miejsce wyboru, jednego wyborcy z Piotrowa. Starostwo zasłoniło się tem, że Hoholuk był karany.

2. W Raszkowie komisarz wyborczy, weterynarz Skociński, rozpocząwszy prawybory z kuryi V., przerwał je na żądanie ekonoma dworskiego i czekał tak długo, dopóki służba dworska nie przyszła do głosowania. Gdy komisarz następnie począł włościan nie dopuszczać do głosowania, a jeden z nich Matwij Kohut, domagał się, by i włościan do głosowania dopuszczono, to komisarz kazał go przyaresztować.

3. W Olejowej królewskiej ten sam komisarz Skociński, również nie dopuszczał uprawnionych włościan do głosowania, a żądających dopuszczenia znieważał słownie. I tak do Iwana Chrunyka, kiedy ten prosił, by go dopuszczono do głosowania, powiedział komisarz: „Marsz drabie!“ a Iwana Benryka, Kłyma Demiańczuka i Teodora Biłozerskiego, kazał aresztować.

W powiecie grodeckim:

W Zaszkowicach odbyły się prawybory tak, że na dzień przedtem, kiedy już ściemniało, przybił naczelnik gminy na karczmie ogłoszenie, że prawybory odbędą się na drugi dzień rano.

W powiecie husiatyńskim:

W Wasylkowcach odbyły się prawybory w obu kuryach z niewypowiedzianemi bezprawiami. Do głosowania przypuścił komisarz Makowiecki przedewszystkiem partyę żydowską i drobnoszlachecką i przyjmował od jednych i tych samych po kilka głosów. Mianowicie: Adolf Kunicki głosował w kuryi V. dwa razy (świadkowie: Wasyl Dubła młodszy i Petro Storoziuk), Franko Przybyła i Franko Czajkowski głosowali w kuryi V. po dwa razy (świadek Iwan Romaniuk), który niedawno, bo w r. 1900 siedział w więzieniu za kradzież, głosował w kuryi V. dwa razy, a Jan Kunicki trzy razy (świadek Dmytro Komorowski), Petro Mindrowski głosował w kuryi IV. dwa razy (świadek Iwan Prociuk), Franciszek Wesołowski głosował w kuryi V. dwa razy (świadek Tanas Rybak), Maryan Mysztok pomimo, że nie był wcale wykazany w listach, głosował w obu kuryach, Moszko Seidmann, nie wykazany w liście, głosował w kuryi V. dwa razy (świadek Jurko Bijak), Dmytro Pyskalny, sługa dworski, głosował w V. kuryi, chociaż nie był w liście wykazany jest małoletnim, Leon Rychlewski głosował w V. kuryi, chociaż dopiero od dwóch miesięcy mieszka w gminie, a Wincenty Szymański głosował w IV. kuryi, chociaż jemu prawo głosowania w tej kuryi nie przysługiwało (świadek na oba fakta Jóżko Wąlczyszyn), Szmilko Schere głosował w obu kuryach, chociaż jest małoletnim i w żadnej kuryi nie ma prawa głosowania (świadkowie Iwan Walczyszyn, Jurko Walczyszyn, Fed' Masztalir, któremu oświadczył Fed' Biłous, że jeżeli będzie głosował na polską kartkę, to wolno mu będzie głosować, ile razy zechce, — rzeczywiście spróbował i rzeczywiście przyjęto od niego po dwa głosy w każdej kuryi. Komisarz mimo wyraźnego przepisu przyjmował głosy kartkami i kartki wliczał, jako oddane głosy, chociaż odnośni uprawnieni wcale ustnie nie

głosowali (świadkowie na to: Fed' Masztalir i Fed' Hujwan). Przeciw tym wyborom przeprowadzonym z podeptaniem ustawy i wszelkiego uczucia sprawiedliwości, wniesiono protest, zaopatrzony 159 podpisami, a oprócz tego 252 uprawnionych jawiło się ustnie z zażaleniem przed c. k. starostwem i wnieśli także pisemnie zażalenie do c. k. namiestnictwa i ministra-prezydenta, ale wszystko to pozostało bez skutku.

W powiecie jarosławskim:

1. W Krasnem koło Majdanu rozpędził dnia 5. listopada 1900 wachmistrz c. k. żandarmeryi z Majdanu samowolnie zgromadzenie przedwyborcze, odbywające się pod przewodnictwem ks. Romana Pasiczyńskiego, proboszcza z Dobrej, z tego powodu, że na takowe nie było zezwolenia ze strony c. k. starostwa, jakkolwiek było to już po rozpisaniu wyborów, a tem samem zgromadzenie mogło się odbywać bez zawiadomienia i zezwolenia władzy politycznej.

Świadkowie na ten fakt: ks. Roman Pasiczyński, proboszcz z Dobrej, ks. Józef Zaremba, proboszcz z Cieplic i dr. Daniel Stachura, kandydat adwokacki z Przemyśla. Telegraficzne zażalenie, wniesione do c. k. starostwa w Jarosławiu i do c. k. prezydenta-ministrów, pozostały bez skutku i bez odpowiedzi.

2. W Skołoszowie koło Radymna przeprowadził komisarz wyborczy, prawybory z kuryi IV. przy pomocy bezprzykładnych nadużyć. Komisyi wyborczej wcale nie wybrano. Wyborcami z kuryi IV. ogłosił komisarz Andreja Budańskiego i Franka Jaremija, z których pierwszy nie ma prawa wyboru w kuryi IV., nie był wciągnięty do listy wyboru i otrzymał tylko 8 głosów, a drugi otrzymał tylko 6 głosów, kiedy tymczasem Wasyla Skarwinka i Dmytra Demusa, którzy otrzymali po 25 głosów, całkiem pominął jako nie wybranych. Komisarz wyborczy, sam poddawał głosującym imiona tych, których chciał mieć wybranymi i dopuszczał jawną agitacyę pisarza Michała Hruski przy akcie wyborczym.

Świadkowie tych faktów są: Iwan Babicki (Ilków), Wasyl Skarwinko, Iwan Kaczmar, Stefan Czobocha, Dmytro Demus, Nykoła Skarwinko, Andrij Szpilak, Hryć Maziar, Stefan Boryś i Michał Szadyj, wszyscy ze Skołoszowa.

W powiecie kałuskim:

1. W Kałuszu odbyły się prawybory z kuryi V. dnia 26. listopada, wśród niesłychanej presyi i terroryzmu. Wszystkim urzędnikom i dyurnistom nakazano głosować na listę rządową. Zarządca poczty zagroził wszystkim swoim podwładnym, że jeżeli który z nich nie będzie na tę listę głosował, to jego prośba o zamianę nie zostanie uwzględnioną. Tak samo postąpiono w urzędzie podatkowym i salinarnym. Robotników z salin, którzy już raz głosowali w kuryi V. w Bani, przypuszczono do głosowania. Do sali wyborczej wpuszczano tylko stronników listy rządowej, mieszczanie nie mogli się tam docisnąć i dlatego wielu z nich, wystawszy się na darmo cały dzień bez głosowania, musiało odchodzić. Za to żydów stronników partyi propinacyjnej, którzy pokazywali jakieś kartki od starostwa, wpuszczano wszystkich do sali. O godzinie 6 wieczorem c. k. starosta kazał zamknąć drzwi, obstawił żandarmami, i od tej chwili wpuszczano do środka tylko żydów stronników propinacyi, którzy legitymowali się osobnemi kartkami, a wpuszczano ich dotąd, dokąd lista rządowa nie osiągnęła odpowiedniej większości.

Dnia 29. listopada odbyły się w Kałuszu prawybory z kuryi IV. Ciągnęły się one do godziny 3 w nocy, a ponieważ jeszcze kilkaset ludzi było uprawnionych do głosowania, przeto przerwano prawybory do drugiego dnia do godziny 10 rano, Drugiego dnia jednak komisarz Sowiński już o godzinie 11 zamknął głosowanie, a chociaż jeszcze około 100 ruskich wyborców stało

i domagało się przypuszczenia do głosowania, uznał prawybory za ukończone.

Świadkami tego są: dr. Andrzej Kos adwokat, Jarosław Korytowski, kupiec w Kałuszu.

2. W Tomaszowcach unieważniono prawybory przeprowadzone zupełnie legalnie, a rozpisano nowe na tej podstawie, że poprzednie nie były należycie ogłoszone, chociaż sam c. k. komisarz Sowiński skonstatował na protokole tych wyborów, że ogłoszenie ich nastąpiło w przepisany, należyty sposób.

3. W Wojniłowie unieważniono prawybory, przeprowadzone całkiem legalnie, jedynie z tego powodu, że takowe wypadły w duchu listy mieszczańskiej.

W powiecie kamioneckim:

1. W Witkowie nowym przeprowadzał prawybory dnia 15. listopada komisarz starostwa. Przy głosowaniu w kuryi IV. zmienił sam komisarz komisyę, zaniechał porządku alfabetycznego i odczytywał głównie żydów. Żyd Mann głosował dwa razy. Gdy zaczęły padać głosy na ruskich kandydatów, zaczął krzyczeć: „A to psiakrew zawziętość! Polacy i żydzi głosują na Polaków, żydów i Rusinów, a Rusini na samych tylko Rusinów!“ Gdy wszyscy żydowscy wyborcy oddali głosy, zamknął komisarz głosowanie i nie dopuścił do głosowania 25 wyborców.

2. W Krzywem pozwalał komisarz głosować przez pełnomocnictwa, wskutek czego za listą, postawioną przez miejscowego dzierżawcę, wpisywano głosy takich głosujących, którzy do wyboru wcale się nie jawili, a tylko głosowali za nich wbrew ustawie pełnomocnicy.

3. W Chołojowie przeprowadził prawybory komisarz Login całkiem nielegalnie: Przedewszystkiem rozdzielił prawyborców na dwie partye i kazał mieszczanom wchodzić po dziesięć od frontu, żydom zaś pozwolił bocznemi drzwiami przez sień, kuchnię i pokój sekretarza gminnego, napchać się tak, że powstał ścisk niemożliwy. Do głosowania cytował mieszczan ruskich prędziutko po 100 naraz, a jak następował żyd, albo pan, to wołał po jednemu, czekał, dopóki nie przyjdzie, zaś mieszczanina pomijał, jeżeli zaraz nie przystąpił. O godzinie 12 nakazał komisarz zamknąć salę wyborczą. Zamknięto drzwi frontowe, ale bocznemi drzwiami żydzi pchali się dalej. Żydów, gajowych i parobków z folwarków hr. Stanisława Badeniego, puścili w ten sposób do środka po godzinie 12 bocznemi drzwiami. Mieszczanie wołali do żandarma Kubelki: „na co puszczacie?“ a on na to odpowiadał: „Idź, skarż mię!“ Po południu działo się jeszcze gorzej. Komisarz, jakkolwiek na głosowanie przeznaczonych było 3 godziny, zamknął salę od frontu już po niespełna dwóch godzinach. Wyborcy prosili go, by tego nie robił, na co on odpowiedział: „Dla mnie wystarczą dwie godziny!“ Ks. Pietruszewicz zapytał p. komisarza, dlaczego on nie nakazał zamknąć drugich drzwi, któremi żydzi wchodzą? Na to komisarz: „Tamte drzwi mnie nic nie obchodzą!“ Również nie obchodziło pana komisarza to, że głosowały małoletnie żydziaki, bo gdy na to ks. Pietruszewicz zwracał, jego uwagę, to on znowu odpowiedział: „Mnie to nic nie obchodzi! Ja tu nikogo nie znam!“ Faktem jest także, że cyrulik Essig Sekler, którego przecież wszyscy dobrze znają, głosował coś aż sześć razy, a mianowicie na żydów: Ire Branntweina, Mojżesza Recklera, Arona Katza i innych.

W powiecie kosowskim:

W Starym Kosowie odbyły się dnia 19. listopada prawybory bez poprzedniego ogłoszenia. Ogłoszenie przybito na 5 minut przed rozpoczęciem wyborów na jednym słupie telegraficznym. Nawet naczelnik gminy nie był obecnym przy wyborach i nadszedł dopiero po skończeniu tychże. Wniesiony protest pozostał bez skutku.

W powiecie mościskim:

1. W Hankowicach nie były wyłożone listy wyborcze i nie ogłoszono terminu prawyborów. Komisarz wyborczy zjechał niespodzianie i wybrał wyborców z kuryi V. 4 głosami, a z IV. kuryi 5 głosami. Gdy pokrzywdzeni w swojem prawie członkowie wyborcy poczęli żalić się i robić wójtowi wyrzuty z powodu nieogłoszenia wyborów, zasądziło c. k. starostwo z nieprawnem pominięciem władzy sądowej czterech włościan: Iwana Winiarskiego, Stefana Romana, Ilka Dorosza i Kostia Autoszka na areszt po siedm dni, którą to karę oni bez rekursu byli zmuszeni odbyć.

2. W Sądowej Wiszni aresztował dnia 27. listopada żandarm Alojzy Gregorig z Dydiatycz, Nykołę Bula, gospodarza ze Starzawy i Michała Łutszyna z Sokala, całkiem bezprawnie, gdyż tylko na tej podstawie, że oni przybyli do Sądowej Wiszni, ażeby wziąć udział w zgromadzeniu przedwyborczem. Aresztowani przesiedzieli całą noc na posterunku żandarmeryi w Sądowej Wiszni, nad ranem odstawił ich żandarm Dobrowolski, na posterunek żandarmeryi w Mościskach. Ztąd oddano ich starostwu, które odesłało ich do sądu, gdzie po kilkugodzinnem przytrzymaniu w areszcie, zostali wypuszczeni na wolność, gdyż c. k. sąd nie znalazł żadnej podstawy do ich aresztowania. Było to zatem rażące nadużycie władzy ze strony c. k. żandarmeryi i zupełnie bezprawne ograniczenie osobistej wolności obywateli.

3. W Bolenowicach głosowano w kuryi V. na Wasyla Krupija i Michała Zamłynowskiego. Ponieważ we wsi są jeszcze i inni ludzie tych imion i nazwisk, przeto wszyscy głosujący dodawali wyraźnie liczby domów, w których kandydaci mieszkają. Na Krupija padło 63 głosy, a na Zamłynowskiego 64. Pomimo dokładnego oznaczenia osób wybranych komisarz przyznał Krupijowi tylko 12, a Zamłynowskiemu tylko 13 głosów, a ogłosił jako wybranych Seńka Hubyka i Michała Szczepańskiego, pomimo, że we wsi jest dwóch Seńków Hubyków i głosujący wcale nie określali, na którego z tych dwóch głosują. Protest, wniesiony przeciw tym wyborom, pozostał bez skutku.

W powiecie nadwórniańskim

1. W Dorze przeprowadzono dnia 23. listopada bardzo rano prawybory w nieobecności wójta i jego zastępcy. O prawyborach nikt nie wiedział, gdyż dopiero w dzień przedtem późno w wieczór przyszła kartka do urzędu gminnego. Włościanie zaprotestowali i odciągnęli się od głosowania. Komisarz przeprowadził wybory z żydami bez udziału naczelnika gminy lub jego zastępcy.

Świadkami tego są: Ks. Grzegorz Gromadka, proboszcz, Iwan Iwasiuk Andrijów, Wasyl Nastasiuk, Wasyl Jakiwczuk, Michał Chołosznyk, Józef Kosyło i Petro Tymczuk, wszyscy z Dory.

2. W Stojanowie odbyły się dnia 19. listopada prawybory z V. kuryi. Komisarz zamiast o 8. godzinie rozpoczął wybory o godzinie 12. Po obiedzie kazał komisarz wypędzić ludzi z sali żandarmom. Kogo wołał, to odzywali się ludzie na dworze, ale żandarmi ich nie puszczali; żydów i dworską służbę wszystkich wpuszczono. Żydzi głosowali po kilka razy za siebie i za drugich. Gdy przewodniczący komisyi zrobił z tego powodu komisarzowi uwagę to komisarz zagroził, że każe go aresztować. Około 50 ludzi nie dopuszczono do głosowania.

3. W Mikuliczynie przeprowadzono prawybory nietylko bez poprzedniego ogłoszenia i zawiadomienia gminy, ale jeszcze i sam komisarz wyborczy, sekretarz Starostwa Hammer z rozmysłem i podstępnie wprowadził ludzi w błąd co do terminu wyborów. Wybory były rozpisane, jak się później pokazało, na 26. i 27. listopada, a gdy ks. Tadeusz Hałajczuk na dniu 24listopada zapytał się Hammera, kiedy będą prawybory w Mikuliczynie, to tenże oświadczył, że w dniach 27. i 28. listopada 1900.

Świadkami na to są: Ks. Tadeusz Hałajczuk, Andrij Moczerniak i Iwan Petraszczuk, wszyscy z Mikuliczyna.

4. W Sadzawce przeprowadzono również prawybory bez poprzedniego ogłoszenia.

5. W Osławach białych przeprowadził komisarz wyborczy, c. k. Sekretarz Starostwa Hammer prawybory z kuryi V. w ten sposób, że do izby wyborczej, zapełnionej już naprzód członkami partyi, głosującymi na miejscowego „Verwaltera“, leśniczego, wójta, jednego żyda i jednego radnego, nie wpuszczał wcale albo z wielką trudnością włościan, głosujących na inną listę, a oprócz tego, gdy który z ostatnich głosował na innych wyborców, zapytywał go, czy nie głosuje także na leśniczego, „Verwaltera“, wójta i na siebie samego, i odrazu wpisywał także głosy na tychże. Wskutek tego przeszła przy pierwszem głosowaniu lista wyborców, składająca się z „Verwaltera“, leśniczego, żyda i wójta.

Gdy po ogłoszeniu tej listy włościanie oświadczyli, że takowa jest nielegalna i przeciwna woli znacznej większości głosujących, komisarz dobrowolnie unieważnił tę listę i przeprowadził na nowo wybory z kuryi V., przy których zebrani licznie włościanie znaczną większością głosów wybrali swoich kandydatów.

Trzeciego dnia po tych wyborach przyjechał do wsi sam kierownik Starostwa w Nadwórnej, p. Stanisław Korytowski z sześciu żandarmami i rozpoczął nieprawnie, gdyż z pominięciem kompetentnej włady sądowej prowadzić śledztwo z powodu rzekomego buntu przy prawyborach, a idąc za informacyami miejscowych żydów, aresztował dwóch wybranych wyborców, Michała Paniwnyka i Petra Tykara, a prócz tego sześciu innych właścian, kazał ich żandarmom skuć, i wśrod silnego mrozu popędził ich w nocy piechotą półtora mili do Delatyna, gdzie oni przybyli z poodmrażanemi od zamarzłych żelaz rękami.

W powiecie przamyślańskim.

W Lipowcach przeprowadzał prawybory c. k. Starosta powiatowy Winiarski, który przez cały czas aktu wyborczego zachowywał się w najwyższym stopniu tendencyjnie i jawnie agitował za dworską listą. Gdy miejscowy proboszcz, ks. Ssczurowski prosił go, by przestał agitować, kazał mu c. k. Starosta wyjść z izby, wykrzykując przy tem za nim: „To gorszy od chłopa“. Następnie zaczął lżyć zgromadzonych słowami: „Ja takiej hołoty jak tu w Lipowcach, jeszcze nie widziałem. Będę ja Lipowce pamiętał do śmierci i przy każdej sposobności nie będziecie mieć we mnie opiekuna! Tej jawnej groźby w urzędowaniu użył c. k. Starosta w oczywistym celu sterroryzowania wyborców i skłonienia ich do głosowania na listę dworską.

W powiecie przemyskim.

1. W Bolestraszycach odbyły się dnia 10. listopada prawybory legalnie, a choć niektórzy wnieśli protest, jakoby były przeprowadzone nielegalnie, to mimo tego oświadczył komisarz, że to nic nie pomoże, gdyż wybór jest legalny. Naraz niespodzianie dnia 27. listopada przyjechał do wsi sekretarz Starostwa Olszewski i przeprowadził wybory po swojej woli. Termin wyborów nie był ogłoszony.

2. W Torkach odbyły się prawybory z obu kuryi całkiem legalnie. Kiedy pomimo tego kilku żydów wniosło protest i zaczęła krążyć wieść, że będą zarządzone wybory, a terminu ich nie ogłoszono, udało się dnia 22. listopada kilku gospodarzy do Przemyśla do c. k. Starosty Lanikiewicza z grzecznem zapytaniem, czy rzeczywiście będą drugie prawybory i kiedy one się odbędą? Na to otrzymali od niego odpowiedź: „Wy mudie! Jak mi pyski otworzycie, to was powywieszam, jak psów! marsz!“ A na drugi dzień 23. listopada zjechał niespodzianie do Torek komisarz Bodnar z jedenastoma żandarmami i przeprowadził wybory bez poprzedniego ogłoszenia w nieobecności człon-

ków gminy, uprawnionych do głosowania. Protest do c. k. Starostwa i zażalenie telegraficzne do Ministra Prezydenta pozostały bez skutku.

W powiecie podhajeckim.

1. W Sokołowie głosowali przy prawyborach z kuryi V. prawie wszyscy głosujący na miejscowego ks. proboszcza Rozdolskiego, którego imię podawali jedni „Epifeni", a drudzy w skróceniu „Pańko", przyczem jednak nie mogło być różnicy i wątpliwości co do osoby, gdyż we wsi jest tylko jeden ks. Rozdolski, a nadto wszyscy głosujący wskazywali przy głosowaniu wyraźnie na ks. Rozdolskiego. Po ukończeniu wyboru z kuryi V. c. k. komisarz Horodyski nie ogłosił wyniku, tylko przystąpił do wyboru z kuryi IV., a gdy i tu zaczęły padać głosy na ks. Rozdolskiego, zabronił komisarz głosować na niego, dając głosującym mylne i sprzeciwiające się ustawie pouczenie, je kto został wybrany z kuryi V., ten już w kuryi IV. wybranym być nie może. Po skończeniu wyborów w kuryi IV. zarządził komisarz bezprawnie wybór ściślejszy między jednym wyborcą, który otrzymał tylko 11 głosów, a między ks. Rozdolskim, który otrzymał 95 głosów i został wielką większością wybrany a to na tej podstawie, że uznał za ważne tylko 7 głosów, które padły na Epifaniego Rozdolskiego, a unieważnił 88 głosów, które padły na Pańka Rozdolskiego. Z powodu tych bezprawi wniesiono protest, który pozostał bez skutku.

2. W Sokolnikach agitował komisarz Horodyski przedewszystkiem jawnie w sali za wyborem Jana Bauera w V., zaś Andrzeja Sandurskiego w IV. kuryi, a gdy jego agitacya pozostała bez skutku i w kuryi V. padło 71 głosów na Michała Kickaja, a tylko po kilka głosów na Andrzeja Sandurskiego i Stefana Tepłego, zazarządził ściślejszy wybór między tymi dwoma, i to na tej podstawie, że w gminie jest dwóch Michałów Kickajów, unieważniając tem wybór wyborcy, który otrzymał prawie wszystkie głosy. Przeciw temu, wyborowi z kuryi V. wniesiono protest, który pozostał bez skutku.

W powiecie Rawa ruska.

1. W Smolinie ogłoszono prawybory na 12. listopada, ludzie czekali do godziny 3. po południu Komisarz w południe zajechał do dworu posesora Milera, i tam przeprowadził wybory, o których nikt nic nie wie.

2. W Potyliczu tak samo nie ogłoszono dnia prawyborów; komisarz przybył rano dnia 23. listopada do kościoła łacińskiego na nabożeństwo, i z tamtąd zabrał wszystkich, a prócz tego żydów, i przeprowadził wybory.

3. W Ulicku przeprowadzono prawybory o całą godzinę wcześniej, jak było zapowiedziane, dnia 20. listopada ; i tu był komisarz Bocheński. Z listy nie wywoływał on wyborców imiennie, tylko przyjmował głosy od tych, którym udało się docisnąć do niego, a o to już starali się żandarmi.

4. W Niemirowie zapowiedziane były pierwotnie prawybory na 23. i 24, listopada. Ten termin bez powodu odwołano i nowego terminu wcale nie ogłoszono. Dopiero gdy dnia 28. listopada wieczorem przybyła kompania wojska, domyślili się wyborcy, że zapewne na drugi dzień będą prawybory, i dlatego dnia 29. listopada udali się do lokalu wyborczego, gdzie rzeczywiście zastali komisarza przeprowadzającego prawybory.

Komisarz wyborczy postępował wbrew przepisom ustawy, nie odczytując uprawnionych do głosowania, i każąc im się zgłaszać. Następstwem tego było to, że komisarz przyjmował zgłaszających się Polaków i żydów, a Rusinom kazał czekać, i tylko od czasu do czasu któregoś z nich dopuszczał do głosowania. W końcu nie zważając na to, że przeszło 80 uprawnionych do głosowania Rusinów stało i domagało się przypuszczenia ich do głosowania, zamknął wybory i ogłosił ich wynik. Protest pokrzywdzonych, wniesiony do c. k. Starostwa, pozostał bez skutku.

5. W Magierowie odbyły się prawybory w asystencyi całej setki wojska, chociaż nikomu i nie śniło się tam wywoływać niepokój. Przy prawyborach z kuryi V. komisarz przyjmował głosy od członków partyi żydowskiej, gdy ci po wygłoszeniu imion i nazwisk wyborców przez jednego z nich powtarzali: „Na tych samych“, i wszystkie te głosy liczyły się jako ważne. Przy prawyborach z kuryi IV. użyto listy wyborczej, w której nie umieszczono 45 uprawnionych mieszczan, a za to umieszczono 50 nieuprawnionych żydów. Prawybory zapowiedziane na godzinę 9., rozpoczęły się dopiero o godzinie 11., gdyż komisarz czekał na wyborców żydowskich. Wyborców mieszczan nie dopuszczano do sali, i przeszło sto tych wyborców nie mogło oddać głosów, gdyż komisarz zamknął wybory. Protest wniesiony przeciw tym wyborom do Starostwa, nie odniósł żadnego skutku.

6. W Ławrykowie rozpisano prawybory na 28. listopada, jednak nie ogłoszono w gminie, tak, że członkowie gminy dopiero w ostatniej chwili o nich się dowiedzieli. Ponieważ jednak mimo tego zebrali się członkowie gminy licznie, to kosarz oświadczył, że zaszła pomyłka i że wybory odbędą się dopiero 29. listopada. Jednak i w tym dniu z niewiadomej przyczyny wybory się nie odbyły, — aż przeprowadzono je bez poprzedniego ogłoszenia dopiero dnia 1. grudnia 1900.

7. W Okopach zostały wybory całkiem legalnie przeprowadzone i następnie baz żadnego powodu unieważnione.

W powiecie rohatyńskim.

1. W Podegrodziu (Pidhorodie) przeprowadzający prawybory w dniu 22. listopada c. k. poborca podatkowy Karol Gross, nie zapisywał wszystkich głosów, padających na kendydatów gminy, ks. W. Zacerkownego i Iwana Hładuna, – a gdy ks. Zacerkowny robił dla siebie prywatną notatkę, zerwał się z krzesła i krzyczał do niego słowami: „Co sobie pozwalasz? Nie pisz mi tego. Nie masz prawa pisać, na to jest komisya! Zaraz przestać, bo każę wyprowadzić za drzwi!“ i z tem rzucił się na ks. Zacerkownego, wyrwał kartkę z rąk jego i podarł takową. Swoją drogą Gross dopuścił się sfałszowania wyniku wyborów, gdyż mimo znacznej większości głosów, które padły na Iwana Hładuna, ogłosił zamiast niego wybrano pisarza gminnego Makowicza.

2. W Firlejowie komisarz wyborczy, c. k. poborca podatkowy Karol Gross, przedewszystkiem nieprawnie zredukował powołaną przez naczelnika gminy do przeprowadzenia prawyborów komisyę do jednego członka, wybranego przez siebie. Uprawnieni do głosowania, wiedząc z doświadczenia innych gmin, jak Gross przeprowadza prawybory, liczyli uważnie padające głosy i naliczyli, że na Iwawa Garana padło 103, na Wasyla Patruna 102 głosy, na wójta miejscowego 69, a na dziedzica 78 głosów. Mimo tego ogłosił komisarz, że wybrani są wójt i dziedzic.

3. W Kozarze komisarz wyborczy c. k. koncepista Słomski, gdy widział, że propinator miejscowy nie ma szans być wybranym na wyborcę, przerwał wybory, poszedł do karczmy, przebył jakiś czas tamże, a następnie wrócił do wyborów razem z propinatorem, który tymczasem potrafił ściągnąć swoich stronników o tyle, że osiągnął większość.

4. W Załanowie komisarz wyborczy c. k. koncepista Słomski, zamknąwszy głosowanie, poszedł do karczmy, przesiedział tam całą godzinę, a następnie wróciwszy do lokalu wyborczego, wpuścił tam tylnemi drzwiami kilku żydów i sług dworskich; jakkolwiek glosowanie było już zamknięte, przyjął ich głosy i ogłosił wyborcą żyda Vogla, który przed zamknięciem głosowania otrzymał zaledwie kilka głosów,

W powiecie sanockim:

W mieście Sanoku odbyły się prawybory z kuryi V. w prreciągu 15 minut.

Po przegłosowaniu urzędników sądowych zamknął komisarz wybory o godzinie 9½ rano i chociaż zaraz zgłosiła się wielka ilość chcących oddać głosy, uznał wybory za ukończone. Dodać należy, że tylko pierwszy głosujący wygłosil imiona kandydatów, a inni powtarzali tylko: „tak samo“, i to już znaczyło jako głos ważnie oddany.

W powiecie sokalskim:

1. W Skomorochach opuścił urząd gminny 24 uprawnionych prawyborców kuryi V. na liście, a zamiast nich wpisał 18 ze służby dworskiej, którzy nie mają prawa głosowania.

2. W Zawiszni wójt Caryk nie wyłożył listy uprawnionych dla przeglądnięcia i ewentualnych reklamacyj.

3. W Świtarzowie podczas prawyborów z kuryi V. kandydaci włościan mieli po 80 głosów, a wójt Nykon i Roman Kutynicz po 50 głosów. Komisarz ogłosił, że wybrani zostali wójt i Roman Kutynicz. Kandydatami włościan byli Kataniuk i Charuk.

4. W Poturzycy miały się odbyć prawybory dnia 27. listopada. Gdy wyborcy się zeszli, oznajmił wojt, że wybory się nie odbędą, gdyż p. rządcy nie ma w domu i p. starosta odłożył wybory. Włościanie udali się do starostwa, by się dowiedzieć o terminie, ale nie mogli się dowiedzieć.

5. W Sokalu ogłoszono dzień prawyborów w ten sposób, że jeden policyant naklejał po rogach ulic ogłoszenie o wyborach, drugi zaś policyant, zaklejał go jakimś afiszem propinacyjnym. Szersza publiczność nie wiedziała wcale o dniu prawyborów.

6. W Wolicy komarowej przeprowadzone zostały prawybory całkiem legalnie na dniu 14. listopada w obu kuryach. C. k. starostwo unieważniło zupełnie bezpodstawnie te prawybory i poleciło przeprowadzenie nowych lustratorowi powiatowemu Gogolewskiemu. Ten przyjechał do wsi w nocy z dnia 2. na 3. grudnia, zbudził wójta i przy udziale kilku zamówionych prawyborców z obszaru dworskiego przeprowadził prawybory i jeszcze przed świtem odjechał nazad. Tego samego dnia około 70 gospodarzy jawiło się w starostwie z ustnem zażaleniem, wniesiono także protest na piśmie i wysłano telegraficzne zażalenie do ministra-prezydenta, ale wszystko bez skutku.

Stronniczość i nienawiść starosty sokalskiego idzie tak daleko, że pozakazywał właścicielom domów odnajmować Rusinom lokale na zgromadzenia przedwyborcze, a właścicielce takiego lokalu, pani Pawlikowskiej powiedział: „Jeżeli Rusini chcą się zgromadzać, niech idą pod latarnię na rynek!“

W powiecie stanisławowskim:

1. W Podłużu nie zostały ani listy wyborcze wyłożone, ani też prawybory ogłoszone. Na liście nie umieszczono przeszło 50 uprawnionych, którzy wskutek niewyłożenia list nie mogli wcale reklamować. Na listach sfałszowano potwierdzenie, że niby to one przez przepisany czas były wyłożone.

2. W Uszni nie ogłoszono terminu prawyborów. Komisarz, c. k. inspektor szkolny Kostecki bez żadnego powodu wydalił miejscowego proboszcza ks. Jankiewicza z sali wyborczej i nie dopuścił go do głosowania.

W powiecie starosamborskim:

W Strzałkach unieważniło c. k. starostwo prawybory, przeprowadzone całkiem legalnie w dniu 12. listopada, bez żadnej prawnej przyczyny i zarządziło na dniu 22. listopada nowe wybory. Prawybory te przeprowadził sam c. k. starosta Ricci, a były one jednym nieprzerwanym szeregiem nadużyć i bezprawi.

Na liście wyborczej pozalepiano papierem imiona kilkunastu najznaczniejszych

gospodarzy. Gdy to spostrzegł członek komisyi Wasyl Łabacz i upomniał się o prawo głosowania dla dotyczących uprawnionych, c. k. starosta Ricci zagroził mu za to aresztowaniem.

Po przeprowadzeniu głosowania pokazało się, że na 63 głosujących Wasyl Łabacz otrzymał 61 głosów, ks. Teofil Lewicki, proboszcz miejscowy 60, Ołeksa Szpak 26, a żyd Wolf Glück 25 głosów. P. Ricci ogłosił wyborcami: Wasyla Łabacza, Ołeksę Szpaka i Wolfa Glücka, a głosy, które padły na ks. Lewickiego, p. Ricci unieważnił, gdyż jedni mówili: „ks. Teofil Lewicki“, drudzy: „nasz jegomość“, inni: „nasz ksiądz proboszcz“, inni znowu: nasz jegomość dobrodziej“, a jeszcze inni: „ksiądz Lewicki“. Wszystkie te nazwy kazał p. Ricci pisać w osobnych rubrykach i w ten sposób głosy ks. Teofila Lewickiego, rozdzielił aż na pięć kategoryj. Po ogłoszeniu nazwisk wyborców, ludzie obstąpili starostę i zaczęli domagać się, by wyborcą został ogłoszony ks. Teofil Lewicki, a nie żyd, przedstawiając, że we wsi jest tylko jeden ksiądz, ale p. Ricci, zadowolony, że ma wyborcą żyda, zamiast księdza, uśmiechając się kpił sobie: „U was jeden ksiądz, a u mnie sto!“

Wybory te są jeszcze i z innego względu nieważne. Głosujących było 63, zatem absolutna większość, wymagana ustawą, wynosi 32. Tymczasem Wolf Glück dostaje wszystkiego 25 głosów i został wyborcą! Wybór Wolfa Glücka jeszcze i z tego powodu jest nieważnym, że Glück w kuryi IV. nie ma nawet prawa do głosowania, on jest dozorcą tartaku, nie ma ani chaty, ani skibki ziemi, jednem słowem nie płaci ani jednego szeląga podatku.

Protest wniesiony przeciw tym wyborom pozostał bez skutku.

W powiecie tłumackim:

C. k. starosta zagroził przed wyborami wszystkim wójtom, że jeżeli który przy wyborach nie będzie działał na rzecz kandydatów rządowych, to do 24 godzin przestanie być wójtem. Swoją groźbę spełnił c. k. starosta, zasuspendowawszy z tego powodu wójtów w Nadorożnej, Horyhladach, Krzywotułach i Pszenicznikach.

Po wsiach, nawiedzonych powodzią, jeździł c. k. Starosta, obiecując zapomogę w gotówce i w kartoflach tylko tym wsiom, które dobrze spiszą się przy wyborach.

1. W Zakrzewcach zjawił się komisarz starostwa we wsi o godzinie 4 rano i przeprowadził wybory przy udziale 4 sług dworskich i 4 włościan. O terminie prawyborów nie uwiadomiono wyborców.

2. W Horyhladach odbyły się dnia 13. listopada prawybory z obu kuryi całkiem legalnie, a wybrani wyborcy otrzymali sześć razy tyle głosów, co kandydaci listy przeciwnej. Mimo tego starostwo unieważniło te wybory całkiem bezpodstawnie i zarządziło nowe.

Przed temi wyborami użyto względem członków gminy terroryzmu w ten sposób, że od zarobku przy budowaniu drogi kosztem pieniędzy zapomogowych usunięto tych wszystkich, którzy głosowali za wyborcami, wybranymi przy pierwszych prawyborach. Oprócz tego oświadczył c. k. Starosta przed pierwszymi prawyborami naczelnikowi gminy, Fediowi Sołowijowi, zasuspendowanemu jeszcze 18. października za nieprawidłowości przy wystawianiu paszportów, że zostanie nadal wójtem, jeżeli się dobrze popisze przy wyborach, a gdy wybory pomimo tego wypadły wedle woli gminy, pisemnym rozkazem z dnia 19. listopada odebrał mu urzędowanie.

3. W Jackówce zapowiedziano prawybory na 19. listopada i bez powodu nie przeprowadzono takowych. Wyborcy z tej gminy i głosujących razem z nią gmin Słobódki i Łokutki, czekali cały dzień nadaremnie. Gdy następnie delegaci gminy poszli do c. k. starostwa i prosili o uwia-

domienie, kiedy będą prawybory, nie chciał im c. k. starosta tego powiedzieć, oświadczając, że dostaną zawiadomienie na piśmie.

4. W Niżniowie były prawybory wyznaczone na dzień 23. listopada 1900. Jednak c. k. starostwo trzymało ten termin w tajemnicy, a gmina nic o tem nie wiedziała. Dopiero wieczorem 22. dowiedzieli się członkowie gminy przypadkowo, że na drugi dzień będą wybory. Gdy jednak wskutek tego zaraz na drugi dzień zeszła się już znaczna liczba uprawnionych do głosowania, zostały prawybory bez powodu odwołane i zgromadzeni prawyborcy darmo czekali cały dzień na przyjazd komisarza.

5. W Gruszce (Hruszka) obliczone było wszystko na to, żeby podstępem zaskoczyć nieprzygotowanych włościan i przeprowadzić prawybory przeciw ich woli. Terminu prawyborów nie ogłaszano wcale, a gdy włościanie mimo tego dzień i noc mieli się na baczności, zajechał komisarz z dnia 24. listopada do wsi fornalką dworską i spadłszy jakby z nieba przed lokal wyborczy, rozpoczął prawybory. Głosowanie ciągnęło się w kuryi V. od godziny 12 do 5 po południu, a o godzinie 5, gdy komisarz zobaczył, że lista gminna już ma większość i jeszcze pewna liczba jej stronników stoi w gotowości do głosowania, przerwał wybory do drugiego dnia rano. Zgromadzeni prawyborcy, którzy tyle godzin czekali na mrozie, zaczęli prosić komisarza, by skończył prawybory, jednak komisarz nie chciał tego uczynić. Wtedy zaczęto prosić komisarza, by choć policzył, ile głosów padło na jednę, a ile na drugą stronę. Na to komisarz przystał, po dłuższem sprzeciwianiu się i skonstatował liczbę oddanych głosów. Z tego zrobiono zupełnie bezpodstawnie bunt i w dniu 1. grudnia przybyli do Gruszki żandarmi i aresztowali siedmiu włościan, z których jednego, Onufrego Pałamarczuka, przywieziono do Tłumacza ciężko pobitego.

6. W Oknianach nie ogłoszono wcale terminu prawyborów. Dnia 22. listopada przyjechał zupełnie niespodzianie c. k. sekretarz starostwa Kowalski, zajechał do dworu, a następnie w towarzystwie rządcy i nauczyciela, udał się do chałupy dworskiego stronnika, Ołeksy Zakowicza i tam rozpoczął przedewszystkiem wybory. Tymczasem gmina miała się na baczności i na wiadomość, że komisarz jest we wsi, przyszła znaczna liczba uprawnionych do głosowania. Wtedy zarządził komisarz następującą procedurę: Komisarz puszczał do chałupy tylko po jednym uprawnionym. Głosowano razem na IV. i V. kuryę. Każdego powołanego komisarz pouczał: „Ty głosujesz na siedmiu (t. j. na obie kurye)“, albo: „Ty głosujesz na trzech (t. j. na piątą kuryę)“: Słudzy dworscy i inni stronnicy listy dworskiej, którzy mieli prawo głosowania tylko w kuryi V., mówili: „ja tak, jak wójt“, a że wójt głosował w obu kuryach, przeto i ich głosy zapisywano nieprawnie w kuryi IV., jakkolwiek oni nie mieli prawa głosowania w tej kuryi. Listy kontrolującej wcale nie prowadzono. Lista prawyborców była fałszywą, z opuszczeniem wielu uprawnionych do głosowania. Za to głosował jeden, karany za kradzież półrocznem więzieniem, a drugi małoletni, obaj w obu kuryach. Komisarz zamknął głosowanie, nie obliczywszy głosów i nie ogłosiwszy wcale wyniku głosowania. Na zapytanie wyborców, kto wybrany, odpowiedział z krzykiem: Zabierajcie się do domu! Przyjdzie wam pismo ze starostwa!“

W powiecie trembowelskim:

1. W Trebowli na jarmarku dnia 30. października, gdy na zapytanie znajomych dyak z Gumnik, Wasyl Kubow co do kandydata na posła odpowiedział: „Wybierajcie księdza z Ostrowca“, to komisarz rządowy miasta, Kazimierz Dąbrowski, który to podsłuchał, kazał policyi dyaka aresztować. Inspektora policyi nie było w domu, ale przypadkowo zjawił się w magistracie sekretarz starostwa Wyspiański i on kazał

trzymać dyaka całą noc w areszcie gminnym. Dopiero na drugi dzień, wypuścił dyaka komisarz policyi.

2. W Mogilnicy wsi, liczącej do 5.000 ludności, odbyły się prawybory dnia 10. listopada w nocy bez zawiadomienia wyborców i bez poprzedniego ogłoszenia. Gdy mieszkańcy wsi o godzinie $7^{1}/_{2}$ dowiedzieli się, że odbywają się prawybory, pospieszyli do lokalu wyborczego, komisarz ukończył już prawybory i odjechał.

Świadkowie tego faktu: Władysław Wasylewicz, Dmytro Kmieć, Aleksander Mazur, Kuźma Ternopilski, Iwan Kruszelnicki, Wojciech Komunicki, Pawło Gurlak i Hryń Czemeryz.

3. W Romanówce po całkiem legalnem przeprowadzeniu prawyborów z kuryi IV. zarządził komisarz wybór ściślejszy w czasie, gdy włościanie, którzy oddali głosy już się rozeszli i wybrał nowych wyborców przy udziale żydów i ich stronników.

4. W Zubowie komisarz wyborczy agitował jawnie, przy prawyborach, na rzecz listy kandydata polskiego komitetu centralnego, namawiając wyborców, by na nich głosowali. Do głosowania nie dopuszczono zapisanych na liście wyborczej z kuryi IV. Dmytra Łeheńskiego, Michała Smolaka, Iwana Matkowskiego, Stefana Gwicuna. Za to dopuszczono do głosowania Dmytra Dawosyna, który podatków nie opłaca i na liście się nie znajdował, tudzież Adama Żadkowskiego, który był w roku 1899 karany za kradzież przez c. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku i zapisano fałszywie, że Marcin Gwicun głosował na Michała Koleśnickiego, kiedy tymczasem tenże na tego wyborcę, wcale głosu nie oddał. Przez cały czas prawyborów znajdowali się w sali wyborczej agitatorowie Aba Scherzer i Aba Edelmann i agitowali jawnie, czego im komisarz wcale nie wzbronił. Z powodu protestu przeciw tym prawyborom, poleciło c. k. starostwo Trembowelskie, przeprowadzenie dochodzeń temuż samemu komisarzowi, który takim sposobem, był sędzią we własnej sprawie. Telegraficzne zażalenie do exc.-prezydenta ministrów, nie odniosło żadnego skutku. — Świadkowie na powyższe fakta: Michał Smolak, Stefan Litwin i Maćko Hreszczuk, gospodarz z Zubowa.

5. W Słobódce strusowskiej przyjął komisarz wyborczy przy prawyborach z kuryi IV. głos od Michała Czajkowskiego (syna Iwana), który wcale nie głosował, a głosował za niego Józef Czajkowski. Tak samo wpisano jako głosującego Antoniego Notowskiego, który nie był obecnym i nie głosował. Władysław Dąbrowski głosował w kuryi IV. i V., jakkolwiek nie ma skończonych lat 24 i jego głosy policzono w obu kuryach jako ważne. Z list wyborczych usunięto wielu, mających prawo do głosowania, a powpisywano wielu, do głosowania nie uprawnionych, jak n. p. Andrzeja Kuczera recte Matymesza, który jest małoletnim i fornala Juźwiaka, zamieszkałego w gminie dopiero od kilku tygodni, który nadto przed kilku tygodniami wyszedł z więzienia. Świadkowie na powyższe fakta: Iwan Drobnicki, Andrzej Kaczorowski, Józef Borecki, Iwan Danyłewicz, Stefan Kuczerka, wszyscy gospodarze ze Słobódki strusowskiej.

W powiecie tarnopolskim:

W Oroszowej i w Białoskórce nie dopuścił komisarz przy prawyborach do głosowania wielu włościan.

W powiecie turczańskim:

1. W Turce przeprowadzał prawybory dnia 5. listopada komisarz starostwa Łucki. On przypuszczał do głosowania tylko urzędników i żydów, a z Rusinów nie dopuścił ani jednego, chociaż wielu ich czekało od 8 godziny rano do 1 w południe. Uwięziono dra Löwenthala za uwagę, że wyborców pokrzywdzono i wypuszczono go o godzinie 9 wieczorem, ale żandarmerya aresztowała go na własną rękę, po raz drugi.

Skonsygnowano batalion wojska. Nadmienić należy, że mieszczanie Rusini czekali na mrozie od 8 godziny, gdy o godzinie 12 przyszli urzędnicy, dopuszczono ich natychmiast do głosowania, a Rusinom kazano dalej czekać.

2. We wsiach Jaworów i Sianki wybiera się razem dwóch wyborców z kuryi V. Prawybory w obu wsiach, naznaczono na godzinę 10 rano z kuryi V., a na 2 popołudniu z kuryi IV. W Jaworowie o godzinie 10 rano, jawili się licznie wyborcy z kuryi V. Komisarz, którym był inspektor szkolny Zaborniak, nie ogłosiwszy tego wyborcom, zaczął jednak przeprowadzać prawybory zamiast z kuryi V., z kuryi IV. Wyborcy, nie wiedząc o tem, głosowali na wyborów z kuryi V., a oto właśnie komisarzowi chodziło, by głosy z Jaworowa i Sianki rozstrzelić. Przy głosowaniu używał komisarz słów: „Ty, chodź tu, marsz zabieraj się“, albo: „wolelibyście dbać o szkołę, jak o wybory“.

W Siankach przeprowadzał wybory adjunkt podatkowy Borkowski i dopuścił się następujących nadużyć: a) przypuścił do głosowania tych, którzy dzień przedtem głosowali w Beniowej, n. p. Krysaka, Rudzyka, Wychowańca; b) Wolf Link oddał głos za siebie i za nieobecnego Judę Linka. Po południu rozpoczął głosowanie z kuryi IV. przed oznaczonym czasem, a to jedynie na wezwanie Moritza Reicha, który wbiegł do sali i zawezwał go słowami: „Herr Commissär, beginnen Sie gleich die Wahl aus der vierten Courie, denn jetzt sind die Leute bei Courage!“

Świadkami na te fakta są: ks. Hilary Sołtykiewicz, proboszcz Jaworowa i ks. Aleksy Chciej, proboszcz w Siankach.

3. W Łomnej zostały przeprowadzone prawybory w obu kuryach całkiem legalnie. Bez najmniejszego powodu unieważniło je c. k. starostwo i rozpisało drugie prawybory, które przeprowadził asystent sanitarny dr. Sienkiewicz. Komisarz ten, gdy włościanie głosowali, nie według jego intencyi, zaczął na nich krzyczeć i bezcześcił ich słowami: „ty durniu, ty ośle“ i t. d.

4. W Kosińcu unieważniło c. k starostwo zupełnie bezpodstawnie przeprowadzone prawybory i na drugie wybory przysłało z komisarzem oddział wojska 50 ludzi, chociaż we wsi panował zupełny, wzorowy spokój. Podczas aktu wyborczego kazał komisarz, c. k. kontrolor podatkowy Lubowiecki, wyprowadzić z izby miejscowego duszpasterza ks. Skobelskiego, który swojem zachowaniem się nie dał do tego żadnego powodu.

W powiecie zbarazkim:

1. W Stryjówce odbyły się dnia 7. listopada 1900 prawybory nielegalnie: a) do komisyi powołał wójt Iwan Buczak tylko jednego Aleks. Orłowskiego; b) głosy zapisywał tylko pisarz Michał Hładki, który został przez stronę przeciwną przekupiony, jak sam się przyznał, co może poświadczyć żona Matija Sławuty; c) głos, zapisany na Antoniego Hanowskiego, poprawił pisarz przy obliczeniu głosów na Michała Hanowskiego. Świadkowie: ks. Włodzimierz Lewicki, Iwan Kruk, Ilko Kruk i Wasyl Buczak; d) Szymon Kraśnicki, Wojciech Kraśnicki i Hawryło Kraśnicki zostali przypuszczeni do głosowania, chociaż byli karani za polowanie na obszarze dworskim: komisarz przy pierwszem głosowaniu nie dopuścił ich, a przy drugiem dopuścił; e) Kazimierz Holas nie miał prawa głosowania, gdyż był karany za kradzież, a jeszcze nie minęło 3 lata, ale przypuszczono go do głosowania pomimo protestu Matija Sławuty; f) Franko Barylski był na liście przekreślony, a mimo tego głosował, Wal. Wałowy głosował, chociaż przebywa w gminie tylko $2^1/_2$ miesiąca, pomimo protestów; h) Wiktor Balicki głosował na Kubę Zachistowskiego, a pisarz zapisał Antoniego Zachistowskiego; i) Adam Szary głosował na Franka Hanowskiego, a Skórski odpowiedział mu głośno: „Michał Hanowski“, — komisarz milczał; j) wielu komisarz nie dopuścił do głosowania.

chociaż byli obecni i domagali się tego, n. p. Jakób Buczak, Michał Kruk i Dmytro Kruk. k) Wielu dopuszczono do głosowania, którzy nie mieli do tego prawa, n. p. Franciszek Hanowski (był w gminie dwa miesiące), Wojtko Badan (karany za kradzież) pomimo protestów.

W Stryjówce odbyły się prawybory z kuryi IV. dnia 20. listopada 1900. Listy nie zatwierdzone przez c. k. starostwo, pozostawały do samych prawyborów w kancelaryi gminnej pod kluczem. Przed prawyborami, przysłał starosta posłańca po listę i dopisał 20 prawyborców nieuprawnionych. Gdy ks. Lewicki mówił po cichu do wójta, komisarz zaczął krzyczeć, że nie przystoi rewerendzie robienie buntów.

2. W Starym Zbarażu wynalazł c. k. starosta Telichowski, jako komisarz wyborczy dnia 19 listopada 1900 całkiem nową, przez ordynacyę wyborczą nieprzewidzianą przyczynę, odejmującą obywatelowi austryackiemu prawo być wyborcą. Gdy w kuryi IV. zaczęły padać głosy na miejscowego proboszcza, ks. Nakonecznego, oświadczył, że głosów na niego przyjmować nie będzie, gdyż u ks. Nakonecznego umarło dziecko na szkarlatynę, zatem mógłby dnia 17. grudnia (po miesiącu) zanieść epidemię na wybory. Pomimo protestu głosujących p. starosta, obstawał przy swojem i głosów nie przyjął.

W powiecie stryjskim:

rozpoczęła się na rzecz kandydatów rządowych zawczasu przed prawyborami systematyczna agitacya i to ze strony samego rządu. Starosta Niewiadomski oddał się odrazu w ręce hrabiego Dzieduszyckiego i stał się jego powolnem narzędziem. Cały miesiąc jeździli oni obydwaj od wsi do wsi po powiecie, zwłaszcza po Skolszczyznie, pod pozorem zbadania terenu celem rozdzielenia zapomogi dla dotkniętych powodzią i dla zaaranżowania robót melioracyjnych, w rzeczywistości zaś celem przygotowania terenu na rzecz hrabiego Dzieduszyckiego. Starostwo ustanowiło delegatami dla przeprowadzenia akcyi zapomogowej samych zwolenników hrabiego Dzieduszyckiego i ci wszędzie otwarcie głosili, że tylko te gminy otrzymają zapomogi i tam będą prowadzone roboty koło dróg i zabezpieczenia brzegów rzek, gdzie gminy wybiorą wyborców na rzecz hrabiego Dzieduszyckiego. Takim delegatem został książe Świdrygajło na całą okolicę, podgórską, obejmującą gminy: Górne, Synowódzko wyżne, Stynawę wyżną i niżną, Lubieńce, Dowhołuka i inne i ten rozwinął szaloną agitacyę na rzecz hrabiego.

W Stynawie wyżnej rozpoczęto roboty regulacyjne na wielką skalę. Z rozkazu inżyniera powiatowego wycięto z łęgów gminnych około 230 fur trzciny i gmina postawiła przeszło stu robotników, a wtedy, gdy już wszystko, było gotowe, zarządziło starostwo wstrzymanie robót, wyczekując, jak wypadną w Stynawie prawybory. Gdy gmina zobaczywszy to, zaczęła nastawać, by roboty dalej prowadzić, gdyż zima nad karkiem i wszystko przepadnie, to starostwo zasuspendowało wójta Stefana Hawrylaka, jako buntownika, a jego rekurs, wniesiony do Namiestnictwa, dotychczas nie załatwiony. Prawybory rozpisywano tam trzy razy i zawsze nie przeprowadzano, a książe Świdrygajło, jako delegat zapomogowy, wyraźnie oświadczył Stynawcom, że robota będzie prowadzoną, gdy będą „dobrzy“ wyborcy.

W Górnem zjawił się Świdrygajło na same prawybory i przed lokalem wyborczym jawnie dawał zapomogi swoim stronnikom.

W Tatarsku oświadczył wójtowi sam hrabia Dzieduszycki, że da zapomogę, aż po wyborach zobaczywszy, jak one wypadną.

W Orawczyku inżynier powiatowy Ullmann w taki sam sposób terroryzował ludzi.

W górach pomianowano delegatami zapomogowymi, samych oficyalistów skarbu Skolskiego i ci tak samo terroryzowali gminy przy prawyborach. Osobliwie odznaczyli się w tym kierunku w Libohorce leśniczy Krupka, w Tuchli leśniczy Szmatera, w Hołowiecku pobereźnik Błażej, w Rożance pobereźnik Jaksch i tak działo się w każdej wsi górskiej. Za hr. Dieduszyckim, stanęli do zawziętej agitacyi, wszyscy drożnicy powiatowi i rządowi, a na ich czele c. k. drożnik i funkcyonaryusz prokuratoryi państwowej w Skolem, Jasio Lisowski, który na mocy swego podwójnego charakteru urzędowego, bezustannie uwijał się po górach, asystował komisarzowi wyborczemu Krzeczkowskiemu, rozpajał lud i agitował przeciw księżom.

Starostwo przyszedłszy do przekonania, że niektórych wsi mimo wszelkich usiłowań nie będzie można przemódz, t. j. przechylić na stronę kandydata rządowego, wzięło się na sposoby.

W niektórych wsiach zaczęto zapowiedziane wybory po kilka razy bez powodu odwoływać. Ludzie zbierali się i całemi godzinami stali na darmo na mrozie, a następnie całemi dniami i nocami czekali, by komisarz nie zjechał niespodzianie. Tak było w Pławiu, Synowódzku niżnem, Stynawie niżnej, Poharce i innych gminach, zwłaszcza górskich.

Przy samych prawyborach działy się liczne nieprawidłowości, zwłaszcza w górach, tam, gdzie przeprowadzał je adjunkt podatkowy w Skolem, Krzeczkowski.

W Korostowie zarządzono wybory w innym lokalu, niż był zapowiedziany w ogłoszeniu i dopuszczono część wyborców ze strony przeciwnej do głosowania kartkami, chociaż ustawa bezwarunkowo to wyklucza. W Kruszelnicy szlacheckiej przy wyborze z kuryi V. wpisywał komisarz w ostatniej chwili, już w czasie głosowania, rozmaite, nikomu nieznane indywidua, które prowadził leśniczy Brichta i wszystko to głosowało na listę przeciwną. W Kalnem zarządził komisarz głosowanie trzy razy dlatego, że głosowano „Łuka Krawciw“, a w liście był po polsku napisany „Łuka Krawciow“, zatem według zdania komisarza były to dwie różne osoby. W Stańkowie obliczył komisarz przy drugich wyborach w kuryi IV. fałszywie głosy i ogłosił wyborcą Wasyla Ohorodnika, który otrzymał 8 głosów, zamiast Fedia Ohorodnika, który otrzymał 11 głosów. Prawie wszędzie musieli nasi wyborcy i od komisarzy i od agitatorów nasłuchać się pogróżek, docinków; pole do agitacyi dla przeciwników stało wszędzie otworem.

W mieście Stryju przy prawyborach z kuryi V., gdzie głosowało się na 33 wyborców, ogłoszono z góry całkiem wbrew ustawie, że można głosować tylko na wszystkich 33, a kto poda mniejszą liczbę wyborców, tego głos nieważny. Prócz tego odjęto możność głosowania wszystkim niepiśmiennym, gdyż nie pozwolono wygłaszać imion z pamięci, tylko wolno było odczytywać z kartki, a kto nie umiał czytać, temu ani sam komisarz, względnie członek komisyi, nie chcieli odczytać, ani nie pozwalali, by mu kto inny odczytał, i taki wyborca tracił prawo głosowania.

Prawybory skończyły się w ostatnich dniach listopada, jednak starostwo zaczęło w gminach, gdzie prawybory wypadły nie po jego myśli, bez dania racyi unieważniać wybory i rozpisywać nowe. Tak unieważniono całkiem bezpodstawnie prawybory w Truchanowie, Poharce, Monastercu, Kołodnicy, Stańkowie, Hrebenowie, Tarnawce, Podgorcach.

W Stańkowie zajechał komisarz niespodzianie dnia 1. grudnia i przeprowadził prawybory bez poprzedniego ogłoszenia przy udziale 19 prawyborców w sposób wyżej już opisany.

Klasycznie wygląda unieważnienie prawyborów w Hrebenowie. Tu wniósł protest oficyalista skarbowy Nedeczky (pod-

dany węgierski), z tego powodu, że go nie umieszczono na liście wyborczej w kuryi IV. Chociaż starostwo dobrze wiedziało, że Nedeczky, jako poddany węgierski nie ma prawa wyboru w żadnej kuryi, to jednak stante pede unieważniło prawybory i wydało na własne ręce Nedeczky'ego dokument następującej treści:

„L. 40.495. Stryj 3. grudnia 1900. W proteście Samuela Nedeczky'ego i tow. podniesiono zarzut, że nie umieszczono w liście wyborczej Samuela Nedeczky'ego. Zarzut ten uznają za słuszny i polecam Zwierzchności gminnej, by w obu listach wyborczych dla kuryi IV. umieściła Samuela Nedeczky'ego i to na tej podstawie, że rzeczony był prawomocnie umieszczony w listach wyborczych kuryi V., a więc zakwestyonowana obecnie okoliczność, a względnie wątpliwość, czy protestujący posiada prawo obywatelstwa austryackiego, nie może być braną pod rozwagę, zwłaszcza dla braku czasu, do zbadania tej sprawy potrzebnego.

Jednak z drugiej strony nie unieważniło starostwo prawyborów notorycznie nieważnych, ale które wypadły na rzecz protegowanych kandydatów. Tak n. p. w Lubieńcach wybrano wyborcą rządcę Gartenbergów Strelingera, który jest poddanym węgierskim; w Jałenkowatem oficyalistą Jakóba Metzlera, nie zamieszkałego w tej gminie, tylko w Wołosiance; w Chromohorbie Horoszowskiego, także nie zamieszkałego w tej gminie tylko w Lubieńcach; w Rożance wyżnej w kuryi IV. pobereżnika Jakscha, który nie ma prawa wyboru w kuryi IV., gdyż nie płaci przypisanego podatku i nie był nawet na liście IV. Mimo tego starostwo wszystkie te wybory uznało za nieważne.

Koroną „legalnego postępowania“ władzy były prawybory w Poharce. Dnia 13. listopada, zostały tam przeprowadzone prawybory. Wybrani zostali z kuryi V. Tymko Koczan, a z kuryi IV. Fed' Snihur i Petro Bahryneć wielką większością głosów. Przeciw tym wyborom wniósł protest kowal i werkführer od kopalń nafty, Józef Zadrzaniecki na tej podstawie, że lokal wyborczy był ciasny i on nie mógł dlatego wykonać swego prawa wyborczego. Dodać należy, że wybory były przeprowadzone w kancelaryi gminnej, w domu Maksyma Snihura, a Zadrzaniecki nawet nie jawił się był do głosowania. Mimo tego starostwo uwzględniło protest i rozpisało nowe wybory na 29. listopada z tem, że wójt ma wyszukać obszerniejszy lokal i to ogłosić. Przeciw temu wniosła gmina przedstawienie do Namiestnictwa, w którem oświadczyła i wykazała, że lokal wynosi 24 metrów kwadratowych przestrzeni i że Zadrzaniecki nawet nie zgłosił się do wyborów. Jednak to przedstawienie pozostało bez skutku,

Dnia 28. listopada o godzinie 3 popołudniu przyjechał do Pohara komisarz wyborczy p. Krzeczkowski, udał się na leśniczówkę, do domu leśniczego Błażeja Zillera, i ztamtąd wysłał żandarma po wójta, żeby przyszedł na leśniczówkę. Wójt nie chciał iść tędy. Wskutek tego o godzinie 8. wieczorem przyszedł sam Krzeczkowski z żandarmem do wójta, by z nimi zaraz szedł na leśniczówkę. Ale wójt odpowiedział, że w nocy nie urzęduje i nie poszedł. Wójt wyznaczył lokal wyborczy w domu Hrynia Masnuci, do tego lokalu udał się w towarzystwie znacznej liczby zacnych gospodarzy, i tam już przebyli noc. Tymczasem Ziller z komisarzem, zaczęli chodzić od chaty do chaty po wsi i agitowali całą noc, a za nimi pobereżnicy i żydzi nosili wódkę i poili lud. W nocy nadjechał ze Skolego c. k. drożnik Lisowski, główny agitator na wszystkie góry, a z nim żandarmi. Komisarz i Ziller ściągali zjednanych na swoją stronę wyborców do tego lokalu, w którym zostały przeprowadzone pierwsze wybory, a dnia 29. listopada około godziny 11 rano, przyszedł Krzeczkowski do lokalu, wyznaczonego na wybory i wezwał wójta, by udał się właśnie do tego lokalu, który starostwo uznało za cia-

sny i z powodu, którego unieważniło wybory. Wójt odpowiedział, że tam nie pójdzie i że wybory będzie przeprowadzał tam, gdzie wyznaczył. Komisarz poszedł, a gospodarze pozostali do godziny 4 po południu w tym wyznaczonym lokalu, koło którego przez cały czas patrolował żandarm. Tymczasem w dawnym lokalu pito na zabój; prowizor cerkiewny Łukasz Snihur upił się tak, że wyszedłszy przed chatę, upadł w błoto, sam komisarz wyborczy wyciągał go pijanego z błota. Gdy wójt i zacni gospodarze nie przychodzili, spisał komisarz z pijanymi protokół w którym oni oświadczyli, że nie pójdą do lokalu wyborczego, gdyż zebrani tam ludzie odgrażali się, że będą ich bić. Następnie około godziny 4 komisarz z żandarmami i agitatorami odjechał, wyborów nie przerowadzono, ludzie się rozeszli.

Dnia 5. grudnia przyjechał do Pohara sekretarz sądu obwodowego, Kmiecik ze Stryja i aresztował dziewięciu włościan, a mianowicie wójta Hrynia Iwanikowicza, Hrynia Masyńca, Stefana Masyńca, Antoniego Wołosa i jeszcze pięciu gospodarzy, a drugiego dnia jeszcze jednego, Petra Bahryńca. Tymczasem starostwo wyznaczyło nowe prawybory na dzień 7. grudnia, gdyż — jak napisało, — prawybory nie mogły się odbyć dnia 29. listopada „z przyczyny buntu“, i — rzecz dziwna, — prawybory na dzień 7. grudnia wyznaczyło właśnie w tym lokalu, w którym się odbyły pierwsze prawybory, unieważnione przez c. k. starostwo, tylko z powodu „ciasnoty“ tego lokalu.

Sam akt przeprowadzenia wyborów w Stryju z obu kuryj wykazuje cały szereg rażących ze strony władz politycznych i ich organów, a zachodzi to osobliwie przy wyborach z kuryi IV. Wielu wyborcom nie doręczono wcale kart legitymacyjnych, jak n. p. Tymkowi Polańczycowi z Rykowa, Fedorowi Danyłkowi i Nykole Muszokowi ze Stynawy wyżnej, niektórym doręczono karty legitymacyjne bez kart do głosowania, jak: Michałowi Szowobura i Michałowi Butrynowi z Pietniczan. Wszyscy ci wyborcy żądali przy interwencyi posła sejmowego Dra Eugeniusza Oleśnickiego, adwokata w Stryju, od c. k. starosty wydania im duplikatów, kart legitymacyjnych, względnie kart do głosowania, jednak c. k. starosta odmówił im tego i wskutek tego wyborcy ci nie mogli głosować.

Świadkowie na to: Dr. Eugeniusz Oleśnicki, ks. Sabin Ustyanowicz z Hołowiecka, ks. Eustachy Karczmarski ze Stawka. Wyborcę Ołeksę Kacadana z Pohara przy wstępie na salę, aresztowała żandarmerya i chociaż adw. dr. Oleśnicki prosił, by mu żandarmerya pozwoliła temu wyborcy oddać głos, a potem dopiero go brała, żandarmi wzięli go na dworzec kolei i odwieźli do Skolego. Świadek na to: Dr. Eugeniusz Oleśnicki. Do sali wyborczej wpuszczano innym wchodem stronników kandydatury hr. Dzieduszyckiego, a innymi stronników ks. Dawydiaka, pierwszych wpuszczano bez kontrolowania kart, drugim żandarmi kontrowali przy wchodzie 3 razy. Wyborców hr. Dzieduszyckiego wpuszczono wcześniej do sali, — tak, że oni oddawali kartki na komisyę wtedy, gdy drugich wyborców jeszcze w sali nie było. Przy głosowaniu na komisyę nie odczytywano wyborców z listy wyborczej, — tylko c. k. komisarze starostwa zbierali kartki od wyborców na sali, przyczem oddała kartki na komisyę znaczna liczba wpuszczonych agitatorów, którzy nie byli wyborcami, a których wpuszczono do sali i mimo protestu wyborców nie wydalono z sali, przed ukończeniem wyboru komisyi.

Świadkowie na to: ks. Aleksander Mijski z Łykawicy, Antoni Łuczakowski z Koziowy, Bazyli Dawydiak z Tuchli, Sabin Ustyanowicz z Hołowiecka, Leon Goralewicz z Uherska, Jan Bordun ze Strzałkowa, Eustachy Kaczmarski ze Sławska, Emil Petrowicz z Orawczyka, Bazyli Koptiuch z Ławocznego, Iwan Chawałka

z Tucholki. Takim sposobem wybór komisyi został sfałszowany.

Miejsce, gdzie zasiadała komisya oddzielono baryerą od miejsca w którem stali wyborcy i nikogo z wyborców ks. Dawydiaka nie wpuszczano do tego miejsca, kiedy tymczasem agitatorów na wyborców i wyborców hr. Dzieduszyckiego do tego miejsca, gdzie urzędowała komisya i oni okrążali stół z urną wyborczą.

Członkowie komisyi zaglądali do oddawanych kartek, na co wyborcy kilka razy zwracali uwagę c. k. starosty. Przed skrutynium nie pomieszano kartek w urnie i mimo domagania się wyborów nie posortowano kartek w ten sposób, by kartki na kartki na obu kandydatów odłożono osobno od siebie celem przeliczenia, a na żądanie wyborców, by to uczyniono, oświadczył c. k. starosta, że to byłoby obrazą dla komisyi.

Świadkowie na to: wyżej wymienieni wyborcy. Takim sposobem nie ma żadnej gwarancyi, że ogłoszony wynik jest, zgodny z liczbą kart, oddanych rzeczywiście na obu kandydatów.

Przy akcie wyboru z kuryi V. w Kałuszu, jakkolwiek sam c. k. starosta Bukowczyk postępował ściśle według przepisów ustawy i bezstronnie, to c. k. komisarz starostwa Sowiński agitował w uniformie za K. Rojowskim. Między innymi namawiał on Matija Tabaczuka z Tomaszowiec i dał mu drugą kartkę głosowania mówiąc: „Zróbcie to dla mnie i dajcie głos Rojowskiemu, ja słyszałem, że wy macie wyjść na wójta przy nowych wyborach, ja wam tego nie zapomnę“, a gdy Tabaczuk nie dał się namówić, powiedział Sowiński dalej do niego; „przecież to nikt wiedzieć nie będzie, ja wam dam kilka kartek i sam wam napiszę“.

Świadkowie na to: Matij Tabaczuk, Ilko Melnyczyk, Kajetan Śliwa, Wojciech Turbrak, wyborcy z Tomaszowiec.

Do lokalu wyborczego wpuszczał Sowiński agitatorów K. Rojowskiego, nie będących wyborcami, między innymi Henryka Przestalskiego i Mykitę Bełejowicza, a żandarmi Bandrowski i Czerniewicz stwierdzili to wyraźnie, że ci niewyborcy zostali wpuszczeni z polecenia Sowińskiego.

Świadkowie na to: Jarosław Korytowski, kupiec w Kałuszu.

Przy akcie wyboru z kuryi V. w Drohobyczu c. k. starosta Bobrzyński, jako komisarz wyborczy nie przyjął przy wyborze komisyi od wyborców kartek, przygotowanych przez wyborców naprzód, tylko zawezwał wyborców, by oni głosowali jedynie na kartkach, które on im rozda, a które były zaopatrzone pieczęcią starostwa. Jasną jest rzeczą, że zaskoczeni tem niespodzianie wyborcy nie mogli kartek przygotować względnie wypełnić, a to z tego powodu, że nie było na czem i czem pisać. Z drugiej strony agitatorzy kandydata rządowego, wiedząc o tem naprzód przygotowali sobie mnóstwo tych kartek i gotowe wciskali do rąk wyborców, wskutek czego lista do komisyi z opozycyi upadła.

Starostwo przeprowadzało wybór z kuryi V. w dwóch izbach, wyborcy w jednej, a komisya w drugiej izbie, do której wstęp przez otwarte drzwi żandarmi wyborcom zamykali tak, że funkcye komisyi, a tem samem i wybór tracił charakter jawności i zachodziło uzasadnione podejrzenie, że komisya prowadzi swe czynności jednostronnie, a nawet podejrzenie, że dopuszcza się malwersacyi z kartkami głosowania.

Agitatorowie propinacyjni kandydata rządowego mieli wbrew postanowieniu §. 38 ord. wyb. otwarty wstęp do lokalu wyborczego, ciągnęli przemocą wyborców do sąsiedniej komnaty tylko przez pierwsze drzwi, gdzie były rozłożone napoje i poczęstunek, tam wydzierali wyborcom kartki i dawali im z nazwiskiem kandydata rządowego. Wszystko to działo się w oczach komisarza wyborczego, c. k. starosty Bobrzyńskiego.

Przewodniczący komisyi, odbierając kartki głosowania, odczytywał imiona kandytów poselskich i w ten sposób oryentował się, jaki jest stan głosów jednego i drugiego kandydata.

Na wszystkie powyższe okoliczności są świadkami wyborcy: ks. Julian Humiecki z Delawy, ks. Michał Baczyński z Rzepczyc (Ripczyci), ks. Stefan Chylak ze Stebnika, Stefan Ołeksowski z Jasienicy solnej, Iwanowski, Warcholak, Mikołaj Kłym, Stroński.

Przy akcie wyboru z kuryi V. w Drohobyczu została spełnioną zwykła kradzież głosów, padłych na K. Dawydiaka. Mianowicie z urny wyborczej wyjęto przeszło 30 kartek, włożonych z imieniem ks. Bazylego Dawydiaka, a włożono tyleż kartek z imieniem hr. Dzieduszyckiego. Działo się to w drugiej izbie, gdzie siedziała komisya, a do której niedopuszczono nikogo z wyborców ks. Dawydiaka, gdy zaś Michał Baczyński z Rzepczyc (Ripczyci), zobaczywszy tę manipulacyę nie chciał się ustąpić z tej izby, porwali go agitatorzy hr. Dzieduszyckiego i przy pomocy żandarmów wyrzucili z sali wyborczej. Agitacye w sali i na korytarzach były jeszcze daleko gorsze, aniżeli przy wyborze z kuryi V., a za głosy na hr. Dzieduszyckiego płacili żydzi agitatorzy jawnie gotówką.

Świadkowie: Ks. Julian Humiecki z Delawy, ks. Michał Baczyński z Rzepczyc, ks. Stefan Chylek ze Stebnika, Stefan Ołeksowski z Jasienicy solnej.

Przy akcie wyboru z kuryi V. w Turce wpuszczono do lokalu wyborczego agitatorów, agitujących jawnie za Rojowskim. Jeden z nich, Brońko Polański, wydarł w oczach żandarma wyborcy Zinba Iwankowi z Szandrowca kartę legitymacyjną. Drugi, lustrator powiatowy Matlak, wydarł wyborcy Stefanowi Żukowi z Gwoździca kartę głosowania, Chaim Srul Seiferth wydarł kartę legitymacyjną Dyonizemu Hnylańskiemu z Łomnej.

Świadek na to: ks. Hilary Sołtykiewicz z Botełki wyżnej. Przy samym akcie wyboru doznali księża wyborcy licznych zniewag. Boryński naczelnik posterunku żandarmeryi Józef Marszał ciągnął ks. Mikołaja Hyczkę z Szandrawca przemocą, by go wyprowadzić za drzwi, a do ks. Dyonizego Hyczki z Dniestrzyka Dębowego użył słów: „Psia krew pop!“

Świadkowie na to wyżej wspomniani księża.

Przy akcie wyboru z kuryi V. w Sokalu zaszły wielkie i rażące nieprawidłowości. C. k. Starostwo nie doręczyło około 40 wyborcom kart legitymacyjnych i kart do głosowania. Wpuszczono do sali najprzód tylko stronników kandydatury ks. Sapiehy i agitatorów, i zaraz za nimi zamknięto drzwi i nie otworzono ich innym wyborcom, dopóki nie wybrano komisyi na rzecz ks. Sapiehy. Gdy przeciw temu zaprotestował wyborca ks. Jan Matwijas z Jastrzębic, to c. k. Starosta zagroził mu aresztowaniem. Przy obliczeniu głosów, oddanych na posła, zaszła karygodna nieprawidłowość. Ogłoszono, że Danyło Mekiełyta otrzymał 76 głosów, a ks. Sapieha 90 głosów, kiedy tymczasem 83 wyborców złożyło zaraz po wyborach pisemne deklaracye z gotowością stwierdzenia świadectwem w Sądzie, a względnie przysięgą, że oddali głosy na Danyłę Mekietykę. Najmniej co do 7 głosów zaszła gruba, karygodna malwersacya.

Świadek na ten fakt złożonych deklaracyj Dr. Eugeniusz Pietruszewicz, adwokat w Sokalu.

Akt wyboru z kuryi V. w Rawie ruskiej wykazuje taką sumę nieprawidłowości i nadużyć, że można go nazwać rzeczywiście chyba ironią aktu prawnego, przeprowadzonego na podstawie ustawy i przy udziale organów władzy. Przed lokalem wyborczym zebrały się tłumy agitatorów ks. Sapiehy, którzy w oczach żandarmów napadali wyborców, wydzierali im karty legitymacyjne i głosowania, a wyborców słownie i czynnie znieważali. Wyborców Józefa Zelizka i Jurka Zuka przemocą wstrzymali i odprowadzili od lokalu wy-

borczego, tak samo jednego wyborcę z Werchraty.

Świadek: Ks. Wiktor Matiuk z Karowa. Wyborcę z Karowa, Semka Otmołowicza pobili żydzi w oczach żandarmeryi i wyrwali mu kartę legitymacyjną.

Tuż przed wyborami aresztowało c. k. Starostwo bezpodstawnie wyborcę ks. Wiktora Matiuka z Karowa.

Do lokalu wyborczego nie wpuszczono ruskich wyborców, — za to wpuszczono stronników ks. Sapiehy, którzy wybrali swoją komisyę, zanim ruscy wyborcy zostali wpuszczeni do sali.

Dziewiętnastu wyborcom, między nimi 5 z Kamionki wołoskiej, jednemu z Werchraty, jednemu z Zamku, dwom z Lubczy i jeszcze dziesięciu innym c. k. Starostwo nie doręczyło kart legitymacyjnych i kart wyborczych. Wyborcy ci prosili w myśl ustawy w dzień wyboru rano o doręczenie im kart, wykazując się świadectwami swoich gmin, że są wyborcami, jednak nie wydano kart i do głosowania nie dopuszczono.

Świadkowie na to: Ks. Ks. Kipryan, Kornicki, Łomnicki i Syrotyński z Kamionki.

Wybory przeprowadzono nielegalnie, gdyż nie odczytano imion i nazwisk wyborców z list wyborczych, a tylko, — mimo protestu wyborców ruskich — powoływano do głosowania w miarę tego, jak który wyborca do komisyi zgłaszał się, a tymczasem dla stronników ks. Sapiehy otworzono osobny wchód i wpuszczano ich całkiem wygodnie przed komisyę, kiedy tymczasem ruskim wyborcom trzeba było przeciskać się przez szeregi agitatorów żydowskich i żandarmów. W sali wydzierali agitatorowie w oczach żandarmów wyborcom ruskim karty legitymacyjne i karty do głosowania. Między innymi wydarto kartę legitymacyjną ks. J. Hawryszkiewiczowi, kanonikowi i wicemarszałkowi Rady powiatowej rawskiej.

Przewodniczący komisyi zaglądał bez ceremonii w kartki głosujących i zdradzał tajemicę wyboru.

Świadkowie na to: Ks. Ks. Kipryan, Hornicki, Łomnicki i Syrotyński z Kamionki.

Przy obliczaniu wyniku wyborów zaszła również karygodna malwersacya, gdyż Danyle Mekietycie policzono tylko 79 głosów, kiedy tymczasem 99 wyborców oddało na niego kartki i gotowi są stwierdzić to wobec Sądu jako świadkowie. Jednego wyborcę z Tenetysk aresztowano w sali zupełnie bezpodstawnie i nie dopuszczono go do głosowania.

Przy akcie wyboru z kuryi V. w Żółkwi zaszły nieprawidłowości, podpadające wprost pod kodeks karny.

Przy obliczeniu kartek na komisyę pokazało się, że kartek ruskich oddano 82, polskich 91, — razem 173, — a tymczasem głosujących było 152, — zatem nastąpiło sfałszowanie wyboru komisyi.

Tak samo sfałszowano karygodnym sposobem wynik samego wyboru, gdyż komisya ogłosiła, że Mekełyta otrzymał 68 głosów — a tymczasem 89 wyborców złożyło w towarzystwie politycznem „Żółkiewska Rada Ruska“ pisemne deklaracye, że oni głosowali na Danyłę Mekiełytę, co są gotowi stwierdzić świadectwem sądowem pod przysięgą.

Wybór z kuryi V. w Horodence odbył się wśród przekupstwa i rażących nadużyć.

Wyborcy Iwanowi Kisełykowi z Potoczysk komisarz Starostwa Lewicki wpisywał na kartę imię Stefana Moysy, wyborcę Stefana Prytulaka z Potoczysk, który miał już w domu wypełnioną kartę na Sandulaka, przyciągnęli agitatorzy do biura komisarza Lewickiego w Starostwie i ten odebrał jemu tę kartę, a dał drugą z nazwiskiem Moysy.

Pieniądze rozdawali za głosy agitatorowie: Piotr Ziebczyn z Horodenki, Nuchim Duwald, z Czzernelicy, Osyasz Dankner z Horodenki i inni.

Świadkowie tych faktów. Pawło Łuciw z Horodnicy, Wasyl Bazawulak z Piotrowa, Wasyl Hohon z Piotrowa, Wasyl Słobodzian z Harasymowa, Iwan Kisełyk z Potoczysk, Michał Demiańczuk z Olejowej Królewskiej, Michał Ławryszko, Iwan Szełemkiewicz, Wasyl Kotełko, Teodor Gerulak, Nykoła Szełemkiewicz.

Przy wyborach z kuryi V. w Husiatynie wyszło przy wyborze komisyi na rzecz listy hr. Pinińskiego o 7 kartek więcej, aniżeli było głosujących, to znaczy, że do wyboru komisyi dopuszczono i niewyborców agitatorów. Na komisyę zarządzono głosowanie tylko kartkami nrzędowemi, jednak kartki te rozdawano stronnikom hr. Pinińskiego już z napisanymi kandydatami, — kiedy tymczasem wyborcom ze strony przeciwnej nie rozdano nowych wszystkich próżnych kart, tak, że nie wszyscy mogli głosować na komisyę. Pomimo oczywistej malwersacyi c. k. Starosta uznał wybór komisyi za ważny. Komisya nie dopuściła zupełnie bezprawnie dziesięciu wyborców do głosowania, między tymi dwóch z Woli Czarnokonieckiej, jednego z Czarnokoniec wielkich, jednego z Kociubińczyk, jednego z Jabłonowa, jednego z Chorostkowa, jednego z Kociubiniec i jednego z Howiłowa wielkiego, a to rzekomo na tej podstawie, że nie mogła sprawdzić tożsamości ich osób, chociaż na sali było mnóstwo ludzi, którzy tę tożsamość wiarogodnie stwierdzali. Jednę kartkę, oddaną na kandydata ruskiego, unieważniła komisya zupełnie bezpodstawnie na tej podstawie, że była niewyraźnie napisana, chociaż zarzut ten był zupełnie nieprawdziwy.

Świadkowie na te fakta: Ks. Seweryn Matkowski z Bossyr, ks. Mikołaj Temnicki z Szydłowiec, ks. Kisielewski z Krogulca.

Przy wyborach z kuryi V. w Brodach użyto nielegalnie we wspomnianych wyżej w wielu innych miejscach sposobu, by zapewnić wybór komisyi na rzecz popieranego przez Rząd kandydata, a mianowicie wpuszczono do sali wyborczej tylko stronników ks. Sapiehy, którzy wybrali swoją komisyę, zanim inni wyborcy zostali wpuszczeni do sali.

Wynik wyborów został oczywiście sfałszowany, gdyż komisya ogłosiła, że Danylo Mykietyta otrzymał 49 głosów, kiedy tymczasem 106 wyborców oddało na niego faktycznie głosy i gotowi są to pod przysięgą w sądzie oświadczyć.

To jest tylko skromna wiązanka niezliczonych faktów z historyi przeprowadzonych wyborów, o których to faktach podpisani mogli się dowiedzieć w krótkim przeciągu kilku dni ostatnich, dalsze fakta zastrzegają sobie podpisani przedstawić później.

Zważywszy jednak, że już i te fakta świadczą o wołających o pomstę do nieba nadużyciach władz i tychże organów, o bezprzykładnem naruszeniu ustaw i skrajnie cyniczno-parcyalnem stanowisku tych władz, które właśnie obowiązane są przy wyborach do ścisłej bozstronności.

Zważywszy, że takie stanowisko i postępowani tychże władz wytworzyło w kraju stan całkowitej bezprawności, w którym przestały obowiązywać ustawy, przestało istnieć bezpieczeństwo publiczne i wszystkie prawa, gwarantujące obowatelskie swobody konstytucyjne, stały się illuzorycznemi.

Zważywszy, że taka „anarchia z góry" staje się u nas tradycyjną i systematyczną przy wszelkich wyborach i oswaja naród ruski z myślą, że dla niego w państwie austryackiem niema ustaw i bezpieczeństwa prawnego.

Zważywszy, że takie podkopywanie wiary w prawa i porządek, utrwalony ustawami, jest w swoich skutkach zarówno dla

narodu ruskiego jak i dla państwa szkodliwe i niebezpieczne, — podpisani zapytują:

1. Czy zamierza c. k. Rząd już raz położyć na seryo koniec tym sztuczkom wyborczym i terroryzmowi ze strony władz rządowych i ich organów?

2. Czy zabierze się Rząd choć raz na seryo do zbadania wszystkich tu naprowadzonych nadużyć i do przykładnego ukarania winnych urzędników?

3. Co zamierza c. k. Rząd uczynić ażeby na przyszłość stali się naprawdę wszyscy Starostowie, komisarze i wszyscy niżsi urzędnicy polityczni Galicyi wschodniej dla wszystkich w równej mierze sprawiedliwymi, a nie przemieniali się podczas wyborów w jawnych i tajnych agentów polskiego wyborczego komitetu centralnego?

Interpelujący:

Dr. Oleśnicki, — Dr. Okuniewski, A. Sredniawski, Styła, G. Milan, F. Kramarczyk, Krempa, Warzecha, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Wójcik, Nowakowski, Ostapczuk, Winniczuk, Dr. Sawczak, Niebyłowiec, Hamorak.

Marszałek oświadcza, iż interpelacyę powyższą odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Przemawia JE. p. Namiestnik oznajmiając, iż z mocy Najwyższego postanowienia, Sejm zostaje odroczony.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania protokołów z 1. i 2. posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje protokół 1. i 2. posiedzenia.

Marszałek stwierdza, iż przeciw odnośnym protokołom nie podniesiono żadnych zarzutów, że przeto protokoły 1. i 2. posiedzenia Izba przyjmuje, a następnie w krótkich słowach zamyka posiedzenie.

Koniec posiedzenia o godzinie 12. w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.
Mieczysław Urbański.

Protokół

3. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 17. czerwca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 minut 52 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 104.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek oznajmia, że Najwyższem postanowieniem z dnia 8. czerwca 1901, Sejm galicyjski odroczony dnia 21 grudnia 1900, zwołany został na dalszy ciąg sesyi na dzień 17 czewca 1901 do Lwowa.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie, dłuższem przemówieniem, które kończy okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana.

Izba powtarza trzykrotnie okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana.

Marszałek poświęca dłuższe wspomnienia pośmiertne śp. Arcybiskupowi rz. ormiańskiemu Izakowi Isakowiczowi i zmarłym posłom śp. Emilowi Torosiewiczowi, bł. p. Bernardowi Goldmanowi oraz śp. Józefowi Soleckiemu.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż udzielił urlopów na jeden dzień pp. Sali, Czeczowi, Janowi Szeptyckiemu, na 2 dni p. Kazimierzowi Badeniemu, na 3 dni pp. Borkowskiemu, Romanowi Potockiemu, Witoldowi Niezabitowskiemu, na 4 dni pp. Józefowi Michałowskiemu i Witosławskiemu, p. Piętakowi na 5 dni, na 6 dni p. Bryczyńskiemu, na 7 dni p. Lubomirskiemu.

Marszałek zawiadamia Izbę, że ksiądz Biskup Pelczar z powodu słabości nie może brać udziału w obradach sejmowych.

Izba udziela urlopu p. Szeliskiemu na 10 dni, a p. St. Tarnowskiemu na całą sesyę sejmową.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania pism ck. Sądu obwodowego w Cieszynie, ck. Sądu kraj. w Krakowie i ck. Sądu pow. w Stryju w sprawie wydania pp. Stojałowskiego i Oleśnickiego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje pismo c. k. Sądu obwodowego Oddz. II. w Cieszynie z 8 maja 1901 o wydanie p. Stojałowskiego, oskarżonego o popełnienie przekroczenia z §. 448, 491 i 493 u. k.

Sekretarz p. A. Potocki wnosi na odesłanie tego pisma do komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala przekazanie tej sprawy komisyi prawniczej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje pismo c. k. Sądu k. k. w Krakowie z 12 czerwca 1901 o wydanie p. Stojałowskiego, przeciw któremu wdrożono docbodzenie karne z powodu popełnienia przekroczenia z §. 23 ust. prasowej z §. 279 i 283 u. k. i innych.

Sekretarz p. A. Potocki wnosi na przekazanie tej sprawy komisyi prawniczej, co Izba bez rozprawy uchwala.

Sekretarz p. Urbański odczytuje pismo c. k. Sądu pow. w Stryju z dnia 13 czerwca 1901 o wydanie p. Oleśnickiego, przeciw któremu wdrożono dochodzenie karne z powodu popełnienia przekroczenia z §§. 487, 488, 491 i 492 u. k.

Sekretarz p. A. Potocki wnosi na odesłanie tej sprawy do komisyi prawniczej, co Izba bez rozprawy uchwala.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania petycyj, wniesionych po dzień 17 czerwca 1901.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, które wniesiono po dzień 17 czerwca 1901, a przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi budżetowej Ls: 221, 222, 225, 226, 228, 229, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 239, 240, 243, 246, 247, 252, 253, 336, 338, 340, 341, 342, 344, 347, 348, 349, 350, 251, 352, 354, 359, 360.

Komisyi podatkowej Ls.: 223, 244.

Komisyi szkolnej Ls.: 224, 231, 238, 241, 242, 245, 249, 250, 251, 254, 334, 346, 353, 355.

Komisyi prawniczej Ls.: 227, 339, 356, 357, 358.

Komisyi petycyjnej Ls.: 230, 343.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls: 248, 337.

Komisyi drogowej Ls.: 333, 335.

Komisyi gminnej Ls.: 345.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych funduszach pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. grudnia 1899 do 31 grudnia 1900.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy król. stoł. m. Lwowa o wyjednanie ustawy co do przymusowego łączenia kanałów domowych z miejskimi i opłat gminnych za to połączenie.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi gminnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia przysiółka Józefówka ze związku gminy Kupczyńce i utworzenia zeń samoistnej gminy administracyjnej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia miejscowości Górka narodowa i Witkowice ze związku gminy Prądnik biały i utworzenia z nich samoistnej gminy administracyjnej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy Ruskiej wsi, tudzież przysiółków

gmin Staroniwa i Drabinianka do gminy miasta Rzeszowa.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy Załubińce powiatu nowosądeckiego do gminy miasta Nowego Sącza.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Grybowie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 30.000 koron.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi solnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności swoich urzędowych za czas od 15 listopada 1899 do końca roku 1900.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania Wydziału krajowego z tej czynności, wnosi przekazanie biura prezydyalnego komisyi budżetowej, departamentu I, komisyi gminnej, departamentu II, komisyi budżetowej i szkolnej, departamentu III. komisyi gospodarstwa krajowego i bankowej, departamentu IV. komisyi drogowej i kolejowej, departamentu V. komisyi sanitarnej i departamentu VI. komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie umowy z architektem p. Alfredem Kamienobrodzkim zawrzeć się mającej o pomoc przy robotach w zakres budownictwa wchodzących.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o fundacyi Stanisława hr. Skarbka za rok 1900.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka za r. 1899.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekanie tych przedłożeń komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożonego sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie wychowania publicznego w roku szkolnym 1899/1900.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożonego sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich galicyjskich w roku szkolnym 1899/1900.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożonego sprawo-

zdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół przemysłowych i handlowych w roku szkolnym 1899/1900.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem wyniku obrad ankiety w sprawie reformy seminaryów nauczycielskich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi gminy miasta Krakowa, o uregulowanie prestacyi na płace nauczycieli za czas od roku 1883—1894.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi kilku gmin o zniżenie prestacyj na płace nauczycieli.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi nauczycieli i nauczycielek, tudzież wdów po nauczycielach o podwyższenie emerytury, względnie udzielenie pensyi wdowiej lub daru z łaski.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia we Lwowie Zakładu dla kształcenia kandydatów na nauczycieli religii mojżeszowej w szkołach ludowych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie restauracyi zamku w Olesku.

Pierwsze sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie prowizoryum budżetowego za lipiec i sierpień 1901, oraz dodatkowe sprawozdanie w przedmiocie budżetu krajowego na r. 1901.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie galicyjskiej Kasy oszczędności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi bankowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi górniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o kraj. zakładach naukowych rolniczych, o gorzelni i folwarku w Dublanach i o krajowej stacyi botaniczno-rolniczej we Lwowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole grodniczej w Tarnowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym zakładzie sadowniczym w Zaleszczykach.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o subwencyonowaniu zakładu sadowniczego pod Krakowem.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o czynnościach nauczycieli wędrownych w roku 1900.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego za rok 1899/1900.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności, odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w r. 1900.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności dotyczących podniesienia mleczarstwa w kraju.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi na odesłanie tych przedłożeń do komisyi gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o Banku krajowym.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o wykonywaniu Patronatu nad Spółkami oszczędności i pożyczek.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi bankowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o tworzeniu włości rentowych.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia osobnej komisyi dla włości rentowych złożonej z 9 członków.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Średniawski i wnosi na pomnożenie liczby członków tej komisyi do 15.

Izba popiera wniosek p. Średniawskiego.

Przemawia p. Okuniewski, popierając wniosek p. Stojałowskiego.

Przemawia p. Stojałowski popierając wniosek p. Średniawskiego.

Po zamknięciu rozprawy, sprawozdawca przyjmuje wniosek p. Średniawskiego.

Izba uchwala wniosek p. Średniawskiego, przyjęty przez p. sprawozdawcę na przekazanie tego przedłożenia osobnej komisyi dla włości rentowych z 15 członków złożonej, a w oddzielnem głosowaniu uchwala skład tej komisyi z 15 członków.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożenia projektu ustawy lasowej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o tępieniu myszy polnych z projektem ustawy w tym przedmiocie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zarządzie krajowym składem publicznym, połączonym ze składem wolnym w Krakowie.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ustanowienia w etacie konceptowym urzędników Wydziału krajowego jednej posady adjunkta dla spraw rolniczych z równoczesnem zwinięciem posady koncepisty.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym kursie praktycznym dozorców drenarskich we Lwowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem projektu ustaw:

1⁰ o zalesieniu ochronnem;

2⁰ o niektórych zarządzeniach policyjnych leśnych i wodnych,

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o popieraniu gospodarstwa rybnego.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania powyższych sprawozdań wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie projektu ustawy o sadzeniu i ochronie drzew przy drogach publicznych.

Sprawozdawca p. Chamiec uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi drogowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie uzupełnienia i zmian w etacie krajowego biura kolejowego.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie podjęcia i ułożenia programu dalszej akcyi kraju na polu popierania budowy kolei niższorzędnych.

Sprawozdawca p. Chamiec uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie wyższych wydatków preliminowanych w budżecie kraj. szpitali powszechnych we Lwowie i w Krakowie na rok 1901 w Rubr. I. poz. 4, 5 i 6 (płace sekundaryuszy oraz adjuta dla praktykantów lekarskich).

Sprawozdawca p. Dąmbski uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 11 i §. 15 ustawy z r. 1897, urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych.

Sprawozdawca p. Dąmbski uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ustawodawczego uregulowania opieki nad ubogimi.

Sprawozdawca p. Dąmbski uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi administracyjnej.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunkowem galicyjskiego funduszu propinacyjnego za rok 1899, tudzież o preliminarzu tegoż funduszu na rok 1901.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunkowem galicyjskiego funduszu propinacyjnego za rok 1900, tudzież o preliminarzu tegoż funduszu na rok 1902.

Sprawozdawca p. Sawczak uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o stanie projektu ustawy o dopuszczalności zoprowadzania samoistnych podatków od poborów służbowych na cele autonomiczne.

Sprawozdawca p. Sawczak uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie przymusowego ubezpieczenia od ognia.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie pośrednictwa pracy.

Sprawozdawca p. Sawczak uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie przyjścia z pomocą ludności włościańskiej gminy „Zielona“ w powiecie husiatyńskim.

Sprawozdawca p. Sawczek uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ułatwień tyczących się odbywania ćwiczeń wojskowych i o wniosku posła Milana w sprawach wojskowych.

Sprawozdawca p. Sawczak uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi przysiółków Bortniki i Kuliki o wyłączenie ze związku gminy Stołpin, a włączenie do związku gminy Bołożynowa, tudzież o wydzielenie z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Łopatynie, a przydzielenie do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Olesku.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego nad petycyą gminy Pozowice o wydzielenie z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Kalwaryi i c. k. Starostwa w Wadowicach, a przyłączenie jej do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i c. k. Starostwa w Podgórzu.

Sprawozdawca p. Sawczak uwolniony od czytania powyższych sprawozdań, wnosi przekazanie tych przedłożeń komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o petycyi prof. Dr. Józefa Siemiradzkiego o zwrot dodatkowych kosztów podróży do Brazylii.

Sprawozdawca p. Sawczak uwolniony czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Marszałek przed przystąpieniem do dalszego punktu porządku dziennego udziela głosu członkowi Wydziału krajowego p. Wereszczyńskiemu, który tego zażądał.

Przemawia p. Wereszczyński stawiając imieniem Wydziału krajowego wniosek na uchwalenie wyboru dalszych komisyi, a to administracyjnej z 20, szkolnej z 19, petycyjnej z 23, prawniczej z 15, przemysłowej z 11, bankowej z 15, solnej z 9, górniczej z 9, podatkowej z 13, gospodarstwa krajowego z 18, drogowej z 19, kolejowej z 15, sanitarnej z 10 członków.

Izba uchwala bez rozprawy wybór powyższych komisyi, głosując nad każdą komisyą oddzielnie.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Merunowicza w sprawie budowy dróg wodnych.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do osobnej komisyi wodnej z 19 członków złożonej.

Marszałek udziela wyjaśnienia pod względem formalnym.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek p. Merunowicza.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Styły o dotacyę na badania pokładu węgla.

Przemawia p. Styła uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi

na odesłanie tego wniosku do komisyi górniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wójcika w sprawie nadużyć urzędników administracyjnych przy obecnych wyborach do Rady państwa.

Marszałek oznajmia, że powyższy punkt porządku dziennego, odracza na życzenie wnioskodawcy.

Nastepuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Liszna powiatu sanockiego na pobór w roku 1901 197% dodatku gminnego do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie Liszna w powiecie sanockim, zezwala się na pokrycie potrzeb gminnych pobierać w r. 1901 stodziewięćdziesiątsiedm (197%) procentowy dodatek gminny do państwowych podatków bezpośrednich.

Izba uchwala powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwala Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, uchwala Izba powyższy wniosek w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Tarnobrzega na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku itp.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

Ustawa

z dnia .... o zezwoleniu gminie m. Tarnobrzeg na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu ltp.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Tarnobrzeg zezwala się pobierać przez lat dziesięć od r. 1902 począwszy, opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy;

1) od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stu stopniowym alkoholometrem po 4 K, czyli od jednego hektolitra stu stopniowego alkoholu po 4 K;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku, koniaku itp., bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu, po 3 h. czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

3) od jednego hektolitra piwa po 1 K 60 h.

4) od jednego hektolitra miodu, maliniaku, wiśniaku itp. po 2 korony.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej

wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Tarnobrzeg.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli rozporządzenia cesarskiego z 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120. (Część II. o uwolnieniach) wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, bez czytania uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Strusów na pobór opłat gminnych od napójów spirytusowych, piwa, miodu, dereniaku, wiśniaku itp.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a.

z dnia . . . . . . zezwalająca gminie miasteczka Strusowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, maliniaku, wiśniaku itp.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zarządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Strusów zezwala się pobierać od r. 1901 do końca r. 1910 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy wprowadzanych, albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litra stustopniowego alkoholu po 16 h., czyli od jednego hektolitra 16 koron.

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jakoto: araku, rumu, koniaku, esencyi ponczowej, likieru, rozolisu itd., bez względu na ilość zawartego alkoholu po 3 h., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

3) od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 korony;

4) od jednego hektolitra miodu, dereniaku i maliniaku po 6 koron;

5) od jednego hektolitra wiśniaku po 3 korony.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna miasteczka Strusów.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolna jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl rozporządzenia cesarskiego z 17. lipca 1899 dz. p. p. nr. 120. Część II., wolną jest ona także od opłaty gminnej w art. I. wyszczególnionej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, bez czytania uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Dąbrowa na pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . . 1901 o zezwoleniu gminie m. Dąbrowa na pobór opłat gminnych od słodzonych napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Dąbrowa zezwala się pobierać przez lat dziesięć, od r. 1901 począwszy, opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jakoto: rozolisów, likierów, rumu, araku, koniaku itp., bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu, po 3 h., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 3 korony;

2) od jednego hektolitra piwa po 2 korony 40 h.;

3) od jednego hektolitra miodu po 10 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej

wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Dąbrowa.

IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy pojekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy przemyślańsko-pomorzańskiej.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy przemyślańsko-pomorzańskiej.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I klasy przemyślańsko - pomorzańskiej Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z d. 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta, połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w ust. 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

1) na stacyi w Borszowie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 h. (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 d. (jeden) h.;

2) na stacyi w Dunajowie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nig w zaprzęgu, od bydła pędzonego, ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej. Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 17. lutego 1901 dz. u. kr. Nr. 34, którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy przemyślańsko-pomorzańskiej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi popowiatowemu w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej tarnopolsko-grzymałowskiej.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej II. klasy Tarnopol-Grzymałów.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej II. klasy Tarnopol-Grzymałów na jednej stacyi Wydziałowi powiatowemu w Tarnopolu jako władzy nadzorującej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy należytego nadzoru nad utrzymywaniem drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w §. 35 ust. 2 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy pomorze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Babicy.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Babicy.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok w Babicy na drodze gminnej I. klasy Babica-Niebylec pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu cztery (4) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych dwa (2) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jeden (1) h;

d) od jednej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego dwa (dwa h).

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżenie tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić dn trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uahwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Leszniów-Szczurowice.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Leszniów-Szczurowice.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brodach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Brody-Leszniów-Szczurowice pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1497 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach ida, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o nwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi do pobierania

opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobczyce-Szczyrzyce, od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach i na drodze powiatowej Wieliczka-Dobczyce.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi na pobór opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobrzycko-Szczyrzyckiej od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień, zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

I. Na drodze powiatowej Dobczyce-Szczyrzyce:

1) mytowe drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.;

2) myto mostowe!

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.;

II. Od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach myto mostowe.

a) od każdej sztuki bydla pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.

b) od każdej sztuki bydla pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

III. Na drodze powiatowej Wieliczka-Dobczyce myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Wydziałowi powiatowemu w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. kl. Wiśnicz-Lipnica murowana.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończenie projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Wiśnicz-Lipnica murowana.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Wiśnicz-Lipnica murowana Wydziałowi powiatowemu w Bochni, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19. 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr, Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2 i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są woine od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy

projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Rawie ruskiej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rawa-Niemirów.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rawie ruskiej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rawa ruska-Niemirów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rawie ruskiej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Rawa Ruska-Niemirów pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawarzawartych w §§. 14 i 35 ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.,

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*, Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie gminie Sielce koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Racie.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu gminie Sielec powiatu Sokalskiego koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Racie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Sielec, pow. Sokalskiego prawo do pobierania myta od mostu na rzece Racie w Sielcu pod warunkiem utrzymywania

przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Sielec.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydla pociągowego w zaprzęgu cztery (4) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych dwa (2) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jeden (1) h;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia obszarowi dworskiemu w Dobrzechowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na Wisłoku pod Dobrzechowem.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Dobrzechowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wisłoku pod Dobrzechowem, na drodze gminnej Dobrzechów-Wysoka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Dobrzechowie powiatu Rzeszowskiego prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wisłoku w Dobrzechowie na drodze gminnej Dobrzechów-Wysoka pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. nr. 43., w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Dobrzechowie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Zaprzęgi i wolno prowadzone lub pędzone zwierzęta stanowiące własność członków gminy Wysoka, a używających komunikacyi mostem w ich własnym interesie gospodarczym wolne są od opłaty myta, wyjąwszy zaprzęgi wożące towary, materyały i produkty po za granicę gminy Wysoka.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie obszarowi dworskiemu w Łuce koncesyi do pobierania opłat mytniczych przez rzekę Dniestr pod Łuką.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Łuce powiatu Kałuskiego koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Łuce.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Łuce powiatu kałuskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr w Łuce pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Łuce.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 h. (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.;

d) od każdej osoby bez różnicy, z wyjątkiem woźnicy przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia koncesyi gminie Nadbrzezie do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę między Nadbrzeziem a Sandomierzem w Królestwie polskiem.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Nadbrzezie w powiecie Tarnobrzeskim koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę między Nadbrzeziem, a Sandomierzem:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Nadbrzezie w powiecie tarnobrzeskim prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę w Nadbrzeziu pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Nadbrzezie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.;

d) od jednej osoby wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 6 (sześć) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy pomorze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, iż porządek dzienny został wyczerpany, dalej, że zarządzi odczytanie wniesionych w czasie dzisiejszego posiedzenia interpelacyi na jutrzejszem posiedzeniu, wreszcie wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku:

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujący wniosek:

Wniosek

posła Barwińskiego i towarzyszy.

Zważywszy, że w Galicyi liczba szkół średnich w porównaniu z innymi krajami austryackimi jest za mała i nie odpowiada liczbie ludności i liczbie młodzieży szkolnej;

zważywszy, że na 32 gimnazya w Galicyi mamy tylko 4 gimnazya z językiem wykładowym ruskim, która to liczba nie odpowiada ani liczbie ludności ruskiej w kraju, ani potrzebom ruskiej młodzieży szkolnej;

zważywszy, że Stanisławów swojem położeniem w centrum powiatów ruskich i jako stolica biskupstwa ruskiego nadaje się dla założenia gimnazyum ruskiego;

zważywszy, że liczba młodzieży ruskiej, uczęszczająca do gimnazyum w Stanisławowie, jest tak znaczna, iż może zapełnić osobny zakład;

zważywszy, że po gimnazyach z językiem wykładowym polskim jest przeszło 30 nauczycieli Rusinów, z których najmniej 18 możnaby przydzielić do nauczania w gimnazyach z językiem wykładowym ruskim;

zważywszy, że frekwencya gimnazyum ruskiego byłaby zupełnie zabezpieczona, jak na to wskazuje znaczna ilość uczniów ruskich w I. klasie od lat kilku;

zważywszy, że założenia gimnazyum ruskiego domagają się tam od kilku lat Rusini Stanisławowa i okolicznych powiatów w petycyach, wnoszonych co roku do Wysokiego Sejmu —

wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wzywa się c. k. Rząd, by z rokiem szkolnym 1901/2 założył w Stanisławowie gimnazyum państwowe wyższe z językiem wykładowym ruskim, zaczynając stopniowo od pierwszej klasy“.

Pod względem formalnym wnoszą podpisani, by ten wniosek został odesłany do komisyi szkolnej.

We Lwowie 17. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Barwiński w. r.

Wachnianin, Karatnicki, Dr. Sawczak, Konstanty Czechowicz, Hamorak, Okuniewski, Kulczycki, Dr. Oleśnicki, Ostapczuk, Nowakowski, Mandyczewski, Zajączkowski, Niebyłowiec, Ochrymowicz.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, wreszcie zamyka posiedzenie zaznaczając następne na dzień 18. czerwca godzina 10 rano i odczytuje porządek dziennego następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12 minut 45 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.
Stanisław Niezabitowski.

Protokół

4. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 18. czerwca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 minut 50 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 120.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że protokół trzeciego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania interpelacyj, złożonych w ciągu poprzedniego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelacyę do p. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

posła Rottera i towarzyszy do Pana Komisarza rządowego.

Podczas wyborów do Rady państwa z kuryi małej własności, które się odbyły 17. grudnia 1900 w Wieliczce, znajdował się na rynku miasta kandydat Franciszek Wójcik, poseł na Sejm krajowy. Dowiedziawszy się, że liczni wyborcy, znajdujący się właśnie w rozmaitych restauracyach i domach zajezdnych, p r z e m o c ą t a m ż e p r z e z c. k. ż a n d a r m e r y ę z a t r z y m y w a n i, nie mogą brać udziału w odbywającym się w mieście ruchu wyborczym, — zwrócił poseł Wójcik uwagę komisarza powiatowego na tę okoliczność, zaznaczając, że to przecież nie uchodzi krępować w ten sposób osobistą wolność wyborców.

Komisarz powołał się na rozkaz starosty. Wójcik zapytuje: „Co znaczy więcej, ustawa czy starosta?“ i dodaje, „Idę zaraz do starosty i opowiem mu, co wy tu wyprawiacie!“

Starosta, zanim jeszcze wysłuchał posła Wójcika, gdy ten się w Starostwie zjawił, zwrócił się do niego słowami: „Chodź

pan ze mną" i zaprowadził go do dalszego pokoju, gdzie go, sam się oddaliwszy, zostawił pod strażą uzbrojonego żandarma postawionego przy drzwiach. Żandarm ten zabrania Wójcikowi nawet otwarcia drzwi słowami „Nie wolno się panu wychylać".

Wójcik zamierzał rozmawiać z wyborcami przez okno. Okno tej izby, położonej na pierwszem piętrze, wychodziło na ganek. Na tym ganku stał jednak drugi żandarm, ktory Wójcikowi mówić z wyborcami nie pozwalał. W pokoju tym musiał Wójcik pozostać aż do ukończenia pierwszego głosowania.

Z rozpoczęciem drugiego głosowania zamierzył Wójcik opuścić miasto. Starosta rozkazał dwom żandarmom „odprowadzić go za rogatki miasta".

Pod strażą tych dwóch żandarmów zniewolony był poseł Wójcik odbyć drogę od Starostwa aż do restauracyi Kleina, a to wśród licznie zgromadzonego ludu i wojska. Żandarmi oddalili się dopiero, gdy zobaczyli, że istotnie Wójcik miasto opuścić zamierza.

Przedstawione powyższe zajście, które samo przez się już stanowi gorszące nadużycie władzy urzędowej, jakiego się dopuścił starosta w Wieliczce, tembardziej w wypadku obecnym razić musi, ileże aresztowanie posła Wójcika wypadło w porze, kiedy Sejm krajowy celem spełnienia konstytucyjnej swojej czynności już był zwołany. Gwałt popełniony przez starostę mieścił bowiem w sobie zarazem rażące naruszenie konstytucyjnie poręczonej nietykalności poselskiej.

Wobec zaszłego faktu, podpisani zwracają się do pana Komisarza rządowego z zapytaniem:

1) Czy c. k. Rząd krajowy skłonny jest pociągnąć c. k. starostę w Wieliczce do odpowiedzialności;

2) Czy c. k. Rząd zamierza zarządzić co należy, ażeby na przyszłość podobne nadużycia nie zachodziły;

3) Czy c. k. Rząd krajowy jest skłonny do wydania ścisłych poleceń, ażeby przy nadchodzących wyborach do Sejmu władze administracyjne powstrzymały się od wszelkich terorystycznych środków?

We Lwowie 17. czerwca 1901.

Interpelant:
Jan Rotter mp.

Słotwiński, Styła, Loewenstein, Jahl, Bojko, Milan, Vayhinger, Weigel, Klemensiewicz, Wiśniewski, Dr. Bernadzikowski, Romanowicz, Dworski, Średniawski.

Sekretarz p. A. Potocki odczytuje następujące interpelacye do p. Komisarza rządowego:

Interpelacya

posła Romanowicza i towarzyszy do Wgo Komisarza rządowego.

Dnia 5. czerwca br. pojawił się ck. żandarm u wójta w Starembystrem powiatu Nowotarskiego, i przeprowadziwszy u niego rewizyę, skonfiskował przygotowane u wójta protesty i zastrzeżenia przeciwko trasie zamierzonej kolei z N. Targu do Suchejhory. Żandarm wręcz zabronił wójtowi wnoszenia protestów i w razie przeciwnym zagroził zesłaniem wojska do gminy.

Gdy nazajutrz pojawiła się u c. k. starosty w Nowym Targu deputacya z zapytaniem, z czyjego polecenia rewizya ta nastąpiła, — odpowiedział p. starosta, że słyszał, iż kursują broszury przeciw kolei N. Targ-Suchahora, „która jest koleją rządową", i dlatego on, starosta, polecił żandarmowi urządzić rewizyę i broszury te skonfiskować.

Gdy tu zachodzi jaskrawy wypadek naruszenia praw obywatelskich, konstytu-

cyjnie poręczonych, — a mianowicie prawa domowego, przez nieuzasadnioną niczem rewizyę, prawa swobodnego wypowiadania opinii przez bezpodstawną konfiskatę, gdy według obowiązujących ustaw kolejowych, wszyscy „sąsiedzi“ zamierzonego toru kolejowego mają być pytani w sprawie trasy i jej szczegółów, i mają prawo wypowiedzenia swych uwag i zastrzeżeń, a prawa tego w jaskrawy sposób zostali w tym wypadku pozbawieni, skoro przygotowane na piśmie zastrzeżenia zostały skonfiskowane, a żandarm terorystycznie wzywał wójta, ażeby zaniechał wszelkich protestów i zastrzeżeń, — gdy postępowanie tego rodzaju bynajmniej nie da się usprawiedliwić wykrętem p. starosty, że kolej Suchahora-Nowytarg jest koleją rządową, bo wspomniane wyżej prawo sąsiadów ważne jest tak samo wobec rządowej jak i prywatnej kolei, a rząd, gdy występuje w roli przedsiębiorcy kolejowego, tym samym przepisom podlega i te same ma obowiązki co prywatny przedsiębiorca — zwłaszcza, gdy idzie o prawa majątkowe osób trzecich — przeto podpisani zapytują Jaśnie Wielmożnego Komisarza rządowego:

1) Czy c. k. Rządowi wiadomy jest opisany powyżej wypadek ograniczenia i naruszenia praw i swobód obywatelskich?

2) Czy winni tego naruszenia ustaw zostali pociągnięci do surowej odpowiedzialności?

3) Co c. k. Rząd zamierza uczynić, ażeby takiemu naruszeniu praw obywatelskich skutecznie koniec położyć?

We Lwowie, dnia 17. czerwca 1901.

Interpelant:

Romanowicz mp.

Rotter, Weigel, Dworski, Dr. Bernadzikowski, Styła, Klemensiewicz, Słotwiński, Średniawski, Loewenstein, Bojko, Jahl, Wójcik, G. Milan, Vayhinger.

Interpelacya

posła Romanowicza i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Komisarza rządowego.

Przy sposobności dokonanych dnia 13. grudnia 1900, wyborów do Rady państwa z powszechnej kuryi wyborczej, przybył do Starego Sambora, redaktor i członek Rady miejskiej lwowskiej p. Henryk Rewakowicz, ażeby się osobiście o przebiegu wyborów poinformować.

Przed rozpoczęciem wyboru zawiadomiono go, że w lokalu, w którem przebywa, żandarmi mają go pod nadzorem. Ażeby się dowiedzieć o powodach tego nieprzyjemnego nadzoru, udał się p. Rewakowicz do tamtejszego c. k. starosty, zawiadomił go o celu swego przybycia do Starego Sambora i zapewnił, że dalekim jest od tego, aby brać udział w agitacyi wyborczej zamiera poprzestać na roli spokojnego spektatora.

Starosta oświadczył p. Rewakowiczowi, że jego pobyt w Starym Samborze jest „niepożądany“ — wezwał go zatem, ażeby zaraz miasto opuścił, a nawet ofiarował mu w tym celu swój własny ekwipaż. P. Rewakowicz podziękował, ale odmówił przyjęcia ekwipażu, ponieważ nie zamierza miasta opuścić. Na to oświadczył mu c. k. Starosta, że jeżeli nie chce odjechać, musi aż do ukończenia wyboru pozostać w lokalu Starostwa.

P. Rewakowicz odpowiedział, że do tego, aczkolwiek grzecznego rodzaju aresztowania nie dał żadnego powodu, a nawet i pozoru do jakiegokolwiek podejrzenia. „Panowie — mówił — możecie mnie przez swoje organa nadzorować, ale mojej osobistej wolności nie możecie naruszać, chyba żebym popełnił czyn z prawem niezgodny, co się dotychczas nie stało i czego bynajmniej nie zamierzam“.

Mimoto p. Rewakowicz od godz. 9 rano do 7 wieczór był w urzędowym lokalu Starostwa, przymusowo przytrzymany,

a przez cały ten czas był strzeżony przez urzędników Starostwa. Dopiero po ukończeniu aktu wyborczego, został z tego aresztu uwolniony.

Gdy nie było tu najmniejszego prawnego powodu do tego, żeby p. Rewakowicza pozbawiać osobistej wolności, gdy aresztowanie to nastąpiło bez sądowego, albo policyjnego dochodzenia, czy wyroku, bez schwytania na gorącym uczynku, — przeto mamy tu oczywiście do czynienia z ciężkiem naruszeniem konstytucyjnie poręczonego prawa osobistej wolności, naruszeniem, spełnionem w celu wywarcia presyi na wyborców i rzucenia na nich postrachu.

Podpisani przeto zapytują Jaśnie Wielmożnego pana Komisarza rządowego:

1. Czy c. k. Rząd jest skłonny, c. k. starostę w Starym Samborze z powodu tego ciężkiego wykroczenia przeciw ustawie i naruszenia konstytucyjnie poręczonych swobód obywatelskich — pociągnąć do surowej odpowiedzialności?

2. Co zamierza c. k. Rząd uczynić, ażeby na przyszłość skutecznie zapobiedz takiemu naruszaniu ustaw ze strony organów administracyi politycznej?

3. Czy c. k. Rząd jest skłonny do wydania bardzo surowych poleceń, ażeby przy zbliżających się wyborach do Sejmu władze administracyjne bezwarunkowo powstrzymały się od tego rodzaju terrorystycznych środków?

We Lwowie, dnia 17. czerwca 1901.

Interpelant:

Romanowicz mp.

Jan Rotter, Weigel, Klemensiewicz, L. Wiśniewski, Dr. Bernadzikowski, Dworski, Bojko, Średniawski, Jahl, Vayhinger, G. Milan, Loewenstein, Wł. Górka, F. Wójcik, Styła, Słotwiński.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, i udziela przed przystąpieniem do porządku dziennego, głosu p. Zaleskiemu, który tego zażądał.

Przemawia p. Zaleski i wnosi na zwiększenie liczby członków komisyi szkolnej o 1, komisyi gospodarstwa krajowego o 1, komisyi przemysłowej o 1, a komisyi kolejowej o 3 członków, tak że komisya szkolna złożoną będzie z 20, przemysłowa z 12, gospodarstwa krajowego z 19, kolejowa z 18 członków, dalej na uzupełniający wybór 1 kwestora i 2 rewidentów.

Izba popiera wniosek p. Zaleskiego.

Marszałek otwiera rozprawę nad wnioskiem p. Zaleskiego.

Przemawia p. Barwiński i wnosi na zwiększenie komisyi wodnej o 1 członka.

Izba popiera wniosek p. Barwińskiego.

Po zamknięciu rozprawy uchwala Izba wniosek p. Zaleskiego, głosując nad zwiększeniem każdej z powyższych komisyi oddzielnie, następnie uchwala Izba bez rozprawy wniosek p. Barwińskiego na pomnożenie komisyi wodnej o 1 członka, wreszcie uchwala oddzielnie zgodnie z wnioskiem p. Zaleskiego, uzupełniający wybór 1 kwestora i 2 rewidentów, głosując nad każdym wyborem oddzielnie.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania petycyj, wniesionych po dzień 18. czerwca 1901.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 18. czerwca 1901 roku, które przydzielono następującym komisyom:

Komisyi szkolnej Ls. 362, 363, 395, 398, 399, 400, 443, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 480, 482, 491, 493, 496, 499, 501, 503, 504, 521.

Komisyi budżetowej Ls. 364, 365, 366, 368, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382,

383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 394, 396, 397, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 442, 444, 445, 446, 447, 448, 461, 462, 472, 473, 374, 475, 476, 477, 479, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 492, 494, 495, 497, 498, 500, 502, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 515, 517, 518, 522, 523.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls. 367, 392, 393, 449.

Komisyi gminnej Ls. 390, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460.

Komisyi prawniczej Ls. 391.

Komisyi petycyjnej Ls. 441, 490.

Komisyi sanitarnej Ls. 478, 513.

Komisyi przemysłowej Ls. 514. 516.

Po odczytaniu petycyi Ls. 364 komitetu restauracyi rz. kat. kościoła parafialnego w Żółkwi, o subwencyę przemawia p. Starzyński popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, wniesionych po dzień 18. czerwca 1901, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Barwińskiego w przedmiocie założenia w Stanisławowie gimnazyum z ruskim językiem wykładowym począwszy od roku szkolnego 1901/902.

Przemawia p. Barwiński, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Jabłonów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa, miodu. wiśniaku i maliniaku.

Marszałek oznajmia, iż obecnie stawia na porządku dziennym następne dwa punkty porządku dziennego, a mianowicie:

Następuje:

Wybór komisyj a w szczególności:

Komisyi administracyjnej	z 20	członk.
„ szkolnej	z 19	„
„ petycyjnej	z 23	„
„ prawniczej	z 15	„
„ przemysłowej	z 11	„
„ bankowej	z 15	„
„ solnej	z 9	„
„ górniczej	z 9	„
„ podatkowej	z 13	„
„ gospodarstwa kraj.	z 18	„
„ drogowej	z 19	„
„ kolejowej	z 15	„
„ sanitarnej	z 10	„
„ dla włości rentow.	z 15	„
„ wodnej	z 19	„

Wybór uzupełniający jednego członka komisyi budżetowej w miejsce bł. p. posła Goldmana.

Marszałek oznajmia, iż wybór do powyższych komisyj, oraz zgodnie z uchwalonym wnioskiem p. Zaleskiego uzupełniający wybór 1 kwestora i 2 rewidentów, oraz zwiększenie liczby członków komisyi szkolnej do 20, przemysłowej do 12, gospodarstwa krajowego do 19, kolejowej do 18, odbywać się będzie równocześnie, że jednak na życzenie posłów wybór komisyi wodnej odracza do następnego posiedzenia.

Na skrutatorów zaprasza Marszałek pp. Schätzla, Władysława Gniewosza, Krempę, Wiśniewskiego, Bindera i Niebyłowca, i wzywa posłów do oddawania kartek. Posłowie oddają kartki.

Celem przeprowadzenia skrutynium przerywa marszałek posiedzenie na 10 minut.

Przerwa posiedzenia godz. 11.

Po przerwie o godz. 11 m. 25, wzywa Marszałek do ogłoszenia wyniku skrutynium.

P. Wiśniewski zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Przy uzupełniającym wyborze na 1 kwestora, głosowało 91 posłów, wybrany został jednogłośnie p. Zagórski.

Przy wyborze uzupełniającym 2 rewidentów głosowało 91 posłów, wybrani zostali jednogłośnie pp. Jahl, Schätzel.

Do komisyi administracyjnej na 91 głosujących wybrani jednogłośnie pp. Białoskórski, Czaykowski Władysław Wiktor, Cieński, Dworski, Górski, Hupka, Jabłoński, Jordan, Karatnicki, Małachowski, Pilat, Rozwadowski, Rudrof, Sękowski, Sozański, Szeptycki Jan, Trzecieski, Witosławski, Wodzicki, Wójcik.

Do komisyi szkolnej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp. Badeni Kazimierz, Bilczewski Ks., Cielecki, Czartoryski, Dzieduszycki Wojciech, Jakubowski, Kozłowski, Kramarczyk, Kruczkiewicz, Maiss, Michałowski Emil, Milewski, Puzyna Ks., Rayski, Rotter, Sozański, Szeptycki Ks., Wachnianin, Zaleski, Zoll.

Do komisyi petycyjnej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp. Bielański, Bojko, Dzieduszycki Karol, Hamorak, Horodyski, Jugendfein, Klemensiewicz, Kostheim, Krempa, Michalski, Niezabitowski Witołd, Nowakowski, Ochrymowicz, Okuniewski, Olpiński, Siemiginowski, Słotwiński, Średniawski, Styła, Teodorowicz, Tyszkowski, Winniczuk, Żardecki.

Do komisyi prawniczej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp. Brunicki, Czaykowski Władysław, Czaykowski Władysław Wiktor, Fruchtmann, Górka, Jahl, Jaworski Zygmunt, Karatnicki, Klemensiewicz, Paszkowski, Rudrof, Schätzel, Weigel, Wybranowski, Zoll.

Do komisyi przemysłowej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp. Czecz, Maryewski, Michalski, Niezabitowski Witołd, Ostapczuk, Potocki Roman, Romanowicz, Rotter, Skrzyński Zdzisław, Weigel, Żardecki, nadto 90 głosami p. Czaykowski Władysław, a 1 głos p. Sękowski otrzymał.

Do komisyi bankowej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp. Abrahamowicz, Binder, Gorayski, Gniewosz Władysław, Kraiński Władysław, Loewenstein, Mandyczewski, Merunowicz, Rapoport, Rozwadowski, Scipio, Sękowski, Skałkowski, Weigel, Żardecki.

Do komisyi solnej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp. Dzieduszycki Klemens, Górka, Korytowski, Merunowicz, Mandyczewski, Słotwiński, Stojałowski, Warzecha, Winniczuk.

Do komisyi górniczej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp. Bielański, Gorayski, Klemensiewicz, Ochrymowicz, Potocki Andrzej, Rapoport, Skrzyński Adam, Szeptycki Jan, Wiśniewski.

Do komisyi podatkowej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp. Abrahamowicz, Dzieduszycki Karol, Gołuchowski, Jaworski, Kraiński Wincenty, Milan, Loewenstein, Mandyczewski, Skałkowski, Skrzyński Adam, Szeliski, Szeptycki Jan, Weigel.

Do komisyi gospodarstwa krajowego na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp.: Czecz, Data, Dzieduszycki Klemens, Gniewosz Władysław, Gorayski, Hupka, Kraiński Wincenty, Klemensiewicz, Krzysztofowicz, Puzyna Julian, Sanguszko, Stadnicki Stanisław, Struszkiewicz, Schnell, Tarnowski Zdzisław, Teodorowicr, Vivien, Wiśniewski, Wodzicki.

Do komisyi drogowej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp.:

Bernadzikowski, Borkowski, Czecz, Gniewosz Stanisław, Gnoiński, Jędrzejowicz Stanisław, Męciński, Michałowski Józef, Niezabitowski Witold, Ochrymowicz, Olpiński, Piniński Mieczysław, Romer, Sala, Skrzyński Zdzisław, Starzyński, Szwed, Urbański, Wiśniewski.

Do komisyi kolejowej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp.:

Bednarski, Binder, Gniewosz Stanisław, Jędrzejowicz Stanisław, Korytowski, Lubomirski, Małachowski, Męciński, Okuniewski, Oleśnicki, Osuchowski, Potocki Andrzej, Rapoport, Schätzel, Skrzyński Zdzisław, Vivien, Weigel, Zaleski.

Do komisyi sanitarnej na 91 głosujących wybrani zostali jednogłośnie pp.:

Bernadzikowski, Czajkowski Władysław, Gołuchowski, Jabłoński, Jakliński, Jordan, Krzysztofowicz, Mandyczewski, Olpiński, Trzecieski.

Do komisyi dla włości rentowych wybrani zostali na 91 głosujących jednogłośnie pp.:

Czajkowski Władysław Wiktor, Jędrzejowicz Adam, Jugendfein, Pilat, Piniński Mieczysław, Potoczek, Rayski, Sękowski, Skałkowski, Średniawski, Trzecieski, Urbański, Wachnianin, Żardecki, nadto 90 głosami p. Hupka. P. Okuniewski otrzymał 1 głos.

Przy uzupełniającym wyborze 1 członka komisyi budżetowej na 91 głosujących wybrany został jednogłośnie p. Loewenstein.

Marszałek skonstatowawszy rezultat każdego wyboru, wzywa wszystkie komisye, by udały się do przeznaczonych sal w celu ukonstytuowania się. Następnie celem umożliwienia ukonstytuowania się komisyj, zawiesza posiedzenie na 10 minut.

Przerwa posiedzenia 11 m. 30.

Po 25-minutowej przerwie, Marszałek otwiera na nowo posiedzenie i oznajmia, że ukonstytuowały się dotychczas następujące komisye:

Drogowa: Przewodniczący p. Męciński, I. zastępca przewodniczącego p. Sala, II. zastępca przewodniczącego p. Urbański, sekretarz p. Starzyński.

Administracyjna: Przewodniczący p. Szeptycki Jan, zastępca przewodniczącego p. Wodzicki, sekretarze: pp. Sozański, Trzecieski.

Bankowa: Przewodniczący p. Kraiński Władysław, zastępca przewodniczącego p. Mandyczewski, sekretarz p. Binder.

Komisya dla włości rentowych: Przewodniczący p. Pilat, zastępca przewodniczącego p. Jędrzejowicz Adam, sekretarz p. Hupka.

Kolejowa: Przewodniczący p. Zaleski, zastępca przewodniczącego p. Męciński, sekretarze pp. Schätzel i Okuniewski.

Prawnicza: Przewodniczący p. Zoll, zastępca przewodniczącego p. Weigel, sekretarz p. Klemensiewicz.

Gospodarstwa krajowego: Przewodniczący p. Sanguszko, I. zastępca przewodniczącego p. Gorayski, II. zastępca przewodniczącego p. Stadnicki, I. sekretarz p. Schnell, II. sekretarz p. Władysław Gniewosz.

Solna: Przewodniczący p. Mandyczewski, zastępca przewodniczącego p. Dzieduszycki Klemens, sekretarz p, Górka.

Przemysłowa: Przewodniczący p. Weigel, zastępca przewodniczego Czaykowski Władysław, sekretarz p. Żardecki.

Szkolna: Przewodniczący p. Czartoryski, I. zastępca przewodniczącego p. Zaleski, II. zastępca przewodniczącego Dzieduszycki Wojciech, sekretarzami pp. Rayski, Wachnianin.

Marszałek wzywa, by komisye, które dotychczas nie ukonstytuowały się, podały później wynik ukonstytuowania się do jego wiadomości, a obecnie

Następuje:

Wybór 3 członków Rady nadzorczej Banku krajowego i 2 zastępców członków tejże Rady.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje propozycyę Wydziału krajowego, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie zamiast słowa „trzechletnią“, ma być „sześcioletnią“.

Marszałek zaprasza do komisyi skrutacyjnej pp. Bielańskiego, Wybranowskiego, Ochrymowicza, Maisa, Cieńskiego, i wzywa posłów do oddawania kartek. Podczas skrutynium stawia na porządku dziennym obecnie tegoż punkt drugi, skonstatowawszy poprzednio, że ukonstytuowała się komisya górnicza, wybierając przewodniczącym p. Gorayskiego, zastępcą przewodniczącego p. A. Skrzyńskiego, sekretarzem p. Ochrymowicza.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Jabłonów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . . 1901 o zezwoleniu gminie Jabłonów (powiat Kołomyja) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa miodu itp:

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Jabłonów (pow. Kołomyja) zezwala się pobierać przez lat sześć od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy począwszy, opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 hal., czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 koron;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jakoto: rozolisów, likierów, rumu, araku, koniaku, ponczowej esencyi itp., bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu, po 2 h., czyli od jednego hektolitra tych napojów po 2 korony;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony;

4) od jednego hektolitra miodu po 3 korony.

5) od jednego litra wiszniaku lub maliniaku po 20 h.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Jabłonów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można

nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 dz. p. p. nr. 120 Cz. II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy pojekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Sejm wzywa c. k. Rząd o założenie wyższej szkoły górniczej i hutniczej w Krakowie.

Lwów, dnia 18. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Zoll w. r.

Paszkowski, Dr. Jordan, Dąmbski, Weigel, Z. Tarnowski, Hupka, A. Potocki, Milewski, Scipio, Rotter, Zdzisław Skrzyński, Gorayski, Binder, Męciński, Wodzicki, Adam Skrzyński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę zniesienie myt krajowych, a porozumiał się z Wydziałami powiatowymi w przedmiocie zniesienia myt powiatowych.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wciągając do współdziałania Wydziały powiatowe, jak długo myta istnieć będą, takowe nie wydzierżawiał w wielkich partyach, ułatwiając w ten sposób dzierżawę obcym kapitalistom, lecz wydzierżawiał myta pojedyńczo, uwzględniając przedewszystkiem chrześcian-dzierżawców.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby prośby o koncesye na myta, wnoszone przez prywatnych właścicieli ściśle badał i dążył do ukrajowienia wszystkich środków przewozowych.

Lwów, dnia 18. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Ks. Stojałowski w. r.

Niebyłowiec, Nowakowski, Winniczuk, Krempa, Kramarczyk, Żardecki, Data, Bernadzikowski. Szwed, Potoczek, Warzecha, Milan, Styła, Wójcik, Bojko, Barwinski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelacyę do c. k. Rządu:

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu.

Autonomia gminna w Galicyi, a w szczególności sprawy Rad i Zwierzchności gminnych, przedstawiają ze względu na traktowanie ich przez c. k. władze polityczne kolosalną sumę anomalij i nieprawidłowości, które odbijają się na gospodarce gmin niezmierzonemi szkodami, umożliwiają po gminach rozszerzanie się korrupcyi i demoralizacyi, a wreszcie wykoszlawiają i dyskredytują samą ideę samorządu.

Wszędzie po kraju, a zwłaszcza w jego wschodniej połowie widzimy prawie w każdej gminie systematyczne zaniedbywanie przepisów ustawy i ordynacyi gminnej i wynikających z tychże dla c. k. władz rządowych obowiązków, mianowicie co do rozpisywania wyborów Rad gminnych zaraz po upływie ustawowego okresu ich urzędowania, zatwierdzania wybranych Rad i Zwierzchności i wprowadzania ich w urzędowanie, a już najbardziej co do załatwiania rekursów, wnoszonych przeciw wyborom Rad gminnych.

Pod tym ostatnim względem panują u nas stosunki rzeczywiście bezprzykładne. Wniesione protesty zalegają całemi latami i pomimo licznych ustnych i pisemnych prośb odnośnych gmin, pomimo wysyłanych do c. k. Namiestnictwa deputacyj, pozostają niezałatwionemi, a następstwem tego jest, że w gminach po kilka i po kilkanaście lat urzędują nieprawnie dawne Rady gminne, a że w ciągu tak długiego czasu Rady z reguły i naturalnym porządkiem rzeczy muszą być zdekompletowane, — to faktycznie urzędują po kilka lat i dłużej sami naczelnicy gmin bez udziału Rad i bez kontroli, a tym sposobem samorząd gmin wyradza się i przemienia w samowolną autokracyę wójtów.

Samowola ta jest tem większą, że urzędowanie wójtów daleko poza okres ustawowy bywa tolerowane i dopuszczane u nas przez władze z reguły na korzyść tych wójtów, którzy przy wyborach do Rady państwa, do Sejmu i do Rad powiatowych działają na rzecz kandydatów partyi, za którą stoi c. k. Rząd i jego organa, która to okoliczność jest z drugiej strony powodem, że korzyści te wabią wielu wójtów do oddania się podobnym usługom.

Naczelnicy gminni tego rodzaju, osłonięci protekcyą władz i mając sobie dany bezgranicznie długi okres do zupełnie samowolnego urzędowania, stają się po gminach istnymi satrapami, i czując się na swoich stanowiskach prawie dziedzicznymi panami, zarządzają mieniem gminnem na korzyść swoją i swoich adherentów, dopuszczają się krzywd i zdzierstw względem poszczególnych członków gminy i wytwarzają po gminach szerokie gniazda korrupcyi i demoralizacyi.

Takim sposobem nieprawidłowe i nielegalne urzędowanie c. k. władz rządowych w sprawach gmin, a w szczególności kierowanie się w tych sprawach motywami czysto politycznemi podkopuje u nas strasznie całą autonomię gminną i wnosi zgniliznę korrupcyi w zdrowe dotychczas sfery włościaństwa i małomieszczaństwa, stanowiące bezsprzecznie podstawę kraju i społeczeństwa.

Podpisani podają poniżej tylko niektóre przykłady z poszczególnych powiatów, ilustrujące smutny stan zarządu naszych gmin, będący następstwem wyżej wspomnianych powodów:

W powiecle Bobreckim:

W gminie Bryńce cerkiewne przeprowadzono wybory do Rady gminnej dnia

29. maja 1897. Przeciw tym wyborom wnieśli niektórzy członkowie gminy protest, który pomimo licznych urgensów i próśb interesowanych został rozstrzygnięty przez c. k. Namiestnictwo dopiero na dniu 13. lutego 1900 r. l. 127.898). Rozstrzygnięcie to zostało gminie doręczone dopiero na dniu 30. grudnia 1900, — potrzebowało zatem celem przebycia podróży ze Lwowa do poblizkiego powiatu bobreckiego aż jedenaście miesięcy! Tem rozstrzygnięciem zarządzono wybory uzupełniające dwóch radnych, które odbyły się dnia 4. lutego 1901. Przeciw tym wyborom został jednak wniesiony protest i sprawa ta dotychczas nie została załatwioną, a w gminie urzęduje już dziesiąty rok dawna Rada zdekompletowana i całkiem bezczynna.

W gminie Strzeliska nowe urzęduje Rada gminna już drugi rok ponad ustawowy okres sześcioletni, i c. k. władze administracyjne pomimo wniesionych w tym kierunku próśb nie chcą rozpisać nowych wyborów.

W gminie Dobrowlany urzęduje Rada gminna już kilka lat ponad okres ustawowy, a od półtora roku nie ma gmina naczelnika, zamiast którego urzęduje zastępca, człowiek wiekowy, nałogowy. Prośby gminy o zarządzenie nowych wyborów Rady i Zwierzchności gminnej pozostają bez skutku.

W powiecie Brzeżańskim:

W gminie Glinna została ukonstytuowana nowo wybrana Rada gminna w dniu 28. grudnia 1900 i został wybrany nowy naczelnik gminy. Pomimo, że już pół roku mija od tego czasu, c. k. Starostwo nie wzywa nowego naczelnika gminy do przysięgi, a urzęduje ciągle dawny wójt, który przy wszelkich wyborach szedł na rękę partyi kandydata polskiego komitetu centralnego. Zachodzi obawa, że ten nieprawny stan zostanie utrzymany, aż do nowych wyborów sejmowych.

W powiecie Borszczowskim:

W gminie Krzywcze górne przeprowadzone zostały wybory do Rady gminnej w lecie 1900. Przeciw tym wyborom został wniesiony protest, który pomimo upływu roku dotychczas nie został załatwiony.

W gminie Krzywcze dolne przeprowadzone zostały wybory do Rady gminnej w lecie 1900, a po prawomocności aktu wyborczego, przystąpiono w listopadzie 1900 do wyboru naczelnika gminy, którym wybrano Iwana Derenowskiego. Przeciw wyborowi tego naczelnika, został wniesiony rekurs, a gdy z powodu tego rekursu Iwan Derenowski był w c. k. Starostwie w Borszczowie, oświadczył mu komisarz tegoż Starostwa, p. Mglej: „Nie będziesz wójtem, bo ty przy prawyborach do parlamentu trzymał z Rusinami, — wójtem musi być i dalej dawny wójt Czernecki“. I rzeczywiście wybór Derenowskiego został unieważniony i zarządzono ponowny wybór naczelnika gminy, przy którym został wybrany naczelnikiem nie Czernecki, jak tego sobie życzyło Starostwo, tylko Michał Bojczuk. Pomimo, że wybór ten jest dawno prawomocnym, nie wprowadza c. k. Starostwo wybranego wójta w urzędowanie, tylko utrzymuje przy urzędzie Czerneckiego, a wszelkie starania i zabiegi gminy pozostają bez skutku.

W gminie Panowce przeprowadzono wybory Rady gminnej dnia 28. siernia 1899. Przeciw tym wyborom wniesiono protest, który dotychczas nie został załatwiony. Urzęduje stara Rada z zastępcą wójta (sam wójt zasuspendowany) i z wielką szkodą dla gminy.

W gminie Skowiatynie urzęduje Rada gminna od roku 1892 z wójtem Prociem Szczurem; z 18 radnych pozostało już tylko 10, a 29 zastępców tylko 4, tak, że kompletu Rady prawie nigdy nie można zebrać. Wybory odbyły się dnia 20. stycznia 1899 i 16. grudnia 1899, jednak prze

ciw jednym i drugim wniesiono protesty, a ostatni protest dotychczas nie załatwiony. Śledztwo, przeprowadzone wskutek tego ostatniego protestu, prowadzone było przez c. k. Starostwo jednostronnie, gdyż delegat tegoż c. k. starostwa przesłuchiwał tylko stronników wójta dawnej Rady. Długie to prowizoryum odbija się na interesach gminy bardzo szkodliwie. Naczelnik dawnej Rady, rządząc sam samowolnie wszystkiem, zniszczył pastwisko gminne, place gminne porozdawał swoim krewnym, całą kasę pożyczkową porozpożyczał między swoją rodzinę, która nie spłaca ani odsetek, ani kapitału, w kasie gminnej zwiększają się corocznie grube niedobory.

W powiecie Buczackim:

W Skomorochach urzęduje Rada gminna z wójtem Teodorem Popowiczem już ośm lat, — Starostwo nie rozpisuje wyborów, pomimo licznych próśb gminy o rozpisanie tychże. We wsi największe nieporządki, wójt nie ma żadnego poważania, a utrzymuje go Starostwo oczywiście tylko jako dobre narzędzie dla przeprowadzenia wyborów.

W Rusinowie urzęduje Rada gminna bez wyborów już lat 16, i prośby gminy do Starostwa, do Namiestnictwa o rozpisanie wyborów pozostają bez skutku.

W gminie Smolna odbyły się wybory dnia 6. marca 1900 r. Przeciw tym wyborom wniosło kilku wyborców-żydów protest, który dotychczas nie jest załatwiony, chociaż deputacya gminy, prosiła o to osobiście Jego Eksc. Namiestnika. W gminie panuje nieład, majątek gminny niszczy się, — a dawny naczelnik urzęduje zupełnie samowolnie i cieszy się względami powiatowych władz administracyjnych.

W powiecie Czortkowskim:

W gminie Biała odbyły się w lipcu 1900 wybory do Rady gminnej, przeciw którym to wyborom wniesiono protest dnia 2. sierpnia 1900. Protest ten dotychczas nie został załatwiony, chociaż członkowie gminy już dwa razy prosili w c. k. Namiestnictwie o przyspieszenie załatwienia. W gminie uważają wszyscy za powód tej zwłoki ten fakt, że w nowej Radzie były naczelnik gminy, Andrzej Marczak, idący przy każdych wyborach na rękę c. k. Starostwu nie ma szans być na nowo wybranym naczelnikiem, i dlatego c. k. Starostwo zwleka z załatwieniem protestu, ażeby tenże dawny wójt mógł był przeprowadzić prawybory do Rady państwa w r. 1900, i nowe wybory do Sejmu.

W powiecie Drohobyckim:

W Oparach unieważniło c. k. Namiestnictwo wybory, przeprowadzone d. 10. lutego 1898 r. i zarządziło nowe wybory, które zostały przeprowadzone d. 8. maja 1899 r. Przeciw tym wyborom wniósł arendarz miejscowy, nie wybrany tym razem do Rady, rekurs, który dotychczas nie jest załatwiony. Członkowie gminy prosili kilkakrotnie w c. k. Starostwie o przyspieszenie załatwienia, ponieważ wskutek niezałatwienia i wytworzonego w ten sposób prowizoryum, zapanował w gminie rozstrój i wielki nieład zarówno w administracyi gminy, jak i kasy pożyczkowej i spichlerza gminnego, — jednak bez skutku. A więc niezałatwienie rekursu trwa przeszło dwa lata.

W gminie Łużek dolny odbyły się wybory Rady gminnej w dniu 29. stycznia 1900 całkiem legalnie. Dawny naczelnik gminy, Wasyl Petryk, postarał się o wniesienie protestu przeciw tym wyborom i protest ten, mimo licznych próśb gminy, dotychczas nie został załatwiony. Wasyl Petryk urzęduje z wielką szkodą dla gminy. W gminie kwitnie na wielką skalę szkodnictwo na polach, z dawnej Rady nie ma już nikogo, gdyż członkowie jej po części wymarli, po części zaś zrezygnowali, a wójt urzęduje sam z pisarzem bez posiedzeń i uchwał Rady. Zapomogę, daną w zbożu dla dotkniętych powodzią, rozdzielił naczelnik gminy i pisarz pomiędzy siebie

i swoich krewnych, tudzież popleczników, nie dawszy nic najbardziej potrzebującym. Gmina wysyłała w tej sprawie deputacyę do c. k. Namiestnictwa, która jednak pozostała bez skutku.

W gminie Uniatycze zaprotestowano wybór Rady gminnej i ten protest leży już blizko 2 lata niezałatwiony.

W powiecie Dolińskim:

W gminie Jaworów odbyły się wybory do Rady gminnej dnia 15. lutego 1900. Protest przeciw tym wyborom dotychczas nie został załatwiony, a dawna Rada ze swoim naczelnikiem urzęduje niedbale, we wsi panują największe nieporządki.

W powiecie Horodeńskim:

W mieście Horodence wybrano przed dwoma laty Radę gminną, w której skład weszli także w znaczniejszej liczbie Rusini. By nie dopuścić tej Rady do urzędowania, partya żydowska razem z br. Romaszkanem dekompletowała posiedzenia Rady, tak, że nowa Rada nie mogła przyjść do urzędowania. Na trzy dni przed wyborami Rady państwa w grudniu 1900, zjechał do Horodenki komisarz rządowy i objął urzędowanie bez uwiadomienia o tem Rady, tak, że tem odjętą została Radzie możność wniesienia rekursu przeciw temu zarządzeniu c. k. Namiestnictwa. Komisarz ten, któremu gmina musi płacić 10 koron dziennie dyet i koszta przeprowadzenia się, urzęduje już pół roku, ponieważ jednak c. k. Namiestnictwo oprócz zarządzania gminą zatrzymało tego komisarza jeszcze i przy referacie serwitutowym, przeto musi on większą połowę swego czasu poświęcać na przejażdżki i urzędowanie w tych sprawach, tak, że do zarządzania gminą pozostaje mu tylko bardzo mało czasu. Długie to i niczem nieuzadnione prowizoryum odbija się bardzo niekorzystnie na interesach gminy, które wymagają stanowczo, by sprawa Rady gminnej została jak najrychlej załatwioną.

W powiecie Husiatyńskim:

W gminie Towsteńskie urzęduje Rada gminna z naczelnikiem Iwanem Seniukiem jeszcze od r. 1893, Rada jest zdekompletowana, w kasie gminnej niedobór, skonstatowany przez lustratora powiatowego, którego to niedoboru naczelnik gminy pomimo zeznania pisemnej deklaracyi dotychczas nie pokrył, majątek gminny marnuje się, w gminie sagnieździł się największy nieład. Członkowie gminy kilkakrotnie prosili us'nie w Starostwie i pisemnie w c. k. Namiestnictwie o zarządzenie nowych wyborów, jednak bezskutecznie.

W gminie Howiłów wielki skończył się czas urzędowania dawnej Rady jeszcze w r. 1897. Nowe wybory przeprowadzono w r. 1898 w miesiącu lipcu, — przeciw tym wyborom wniesiono jednak pretest, wskutek którego wybory unieważniono. Nowe wybory odbyły się w listopadzie 1899. Jednak i przeciw tym wyborom wniesiono protest, który dotychczas mimo licznych ustnych prośb gminy w c. k. Starostwie i pisemnych w c. k. Namiestnictwie nie został załatwiony. Wskutek tego dawna Rada urzęduje cztery lata poza swój ustawowy okres z wielką szkodą dla gminy.

W gminie Kluwińce wybrano Radę gminną jeszcze w r. 1891. Rada ta urzędowała całych dziewięć lat, albowiem dopiero w r. 1900 w lipcu, zarządzono nowe wybory. Przeciw tym wyborom wniesiono znowu protest, dotychczas nie załatwiony, wskutek czego dawna Rada urzęduje już jedenasty rok z wielką szkodą dla gminy.

W powiecie Jaworowskim:

We wsi Hruszowica urzęduje od r. 1895 zastępca wójta Tymko Bobiak objąwszy w tym roku urzędowanie po śmierci naczelnika gminy. Urzędowanie jego jest w najwyższym stopniu bezprawne i wyrządza gminie ogromne szkody. Tymko Bobiak nie dopuszcza Rady gminnej do żadnej kontroli, wszystkie fundusze i dochody gminne, kasę gminną i szkolną prowadz

sam, nie zdając nikomu żadnych rachunków, a chociaż istnieją dwaj kasyerzy, mianowani przez Wydział powiatowy, to jednak Bobiak trzyma u siebie wszystkie klucze od kasy, a kasyerzy muszą zadowolać się tylko tytułem. Grzywny i należytości za szkody polowe ściąga on dla siebie i obraca na własną korzyść, sprawy o szkody polowe przeciąga po kilka lat i rozbogaca się kosztem gminy. Przytem oddaje się on nałogowo pijaństwu i był za pijaństwo sądownie karany. Wszystko to uchodzi mu bezkarnie i władze powiatowe nie myślą wcale o przedsięwzięciu przeciw niemu środków prawnych. W grudniu 1900 odbyły się nowe wybory, te jednak zostały zaprotestowane, — protest dotychczas nie załatwiony, a Tymko Bobiak urzęduje bezpiecznie dalej i w straszny sposób niszczy gminę.

W powiecie Jarosławskim:

W gminie Dobra odbyły się ostatnie wybory dnia 14. kwietnia 1898. Wybrano Radę i nowego wójta Ołeksę Łepecha. Przeciw tym wyborom wniósł protest dawny wójt Wasyl Żuk i pretest ten dotychczas nie został załatwiony, chociaż gmina ośm rązy jeździła do Starostwa, a raz do Namiestnictwa, prosząc o załatwienie protestu. Urzęduje stara Rada, a właściwie sam wójt Wasyl Żuk bez Rady, gdyż dawni Radni po części już wymarli, a wójt nie chce Rady zwoływać, tylko urzęduje sam z wielką szkodą dla gminy.

W powiecie Kałuskim:

W gminie Niebyłowie odbyły się ostatnie wybory Rady gminnej w lipcu 1899 i w tymże miesiącu wniesiony został przeciw tym wyborom protest. Pomimo upływu dwóch lat protet ten nie został dotąd załatwiony, a we wsi panuje wielki nieporządek, gdyż zastępca wójta z dawnej Rady urzęduje całkiem samowolnie i ze szkodą dla gminy.

W gminie Grabówka skończył się peryod urzędowania dawnej Rady z wójtem Michałem Sribniakiem w r. 1898; — pomimo tego zarządzono nowe wybory dopiero po upływie dwóch lat, gdyż aż w roku 1900. Przeciw tym wyborom wniesiono protest, który dotychczas nie jest załatwiony, a Michał Sribniak urzęduje dalej. Urzędowanie jego odbija się na gminie wielkiemi szkodami. We wsi panuje pijaństwo i demoralizacya. W pięciu karczmach, które powstały za jego urzędowania w gminie, odbywają się w niedziele i święta podczas nabożeństwa pijatyki i zabawy z tańcami, na których młodzież dsmoralizuje się, a w gminie pod każdym względem panują największe nieporządki.

W powiecie Kamioneckim:

W gminie Spas urzęduje już dwunasty rok wójt Franko Banach, zawzięty przeciwnik wszelkiego dobra i postępu w gminie, wróg czytelni „Proświty“ i sklepiku czytelnianego, idący przy wszelkich wyborach przeciw woli i interesowi gminy. W r. 1899 odbyły się nowe wybory do Rady gminnej, a ponieważ nie wypadły po jego myśli, przeto wniósł on przeciw tym wyborom protest, który już trzeci rok leży niezałatwiony, a to dało Banachowi możność przeprowadzenia prawyborów do Rady państwa w r. 1900 i umożliwi mu prawdopodobnie przeprowadzenie prawyborów przy nadchodzących wyborach do Sejmu.

W gminie Radziechów odbyły się wybory Rady gminnej w sierpniu 1900. Protest przeciw tym wyborom jeszcze dotychczas niezałatwiony, a dawna Rada ze swoim naczelnikiem urzęduje niedbale i na szkodę gminy.

W gminie Połowe niezałatwiony rekurs od ostatnich wyborów przez dwa lata.

W gminie Suszno również dwa lata już urzęduje dawna Rada (gminna) ponad kres wyborczy, gdyż przez taki czas wisi niezałatwiony protest przeciw wyborom Rady gminnej.

W gminie Wola Baryłowa odbyły się wybory do Rady gminnej w roku 1896, zostały jednak wskutek protestu unieważnione. Przeciw wyborom, przeprowadzonym drugi raz w r. 1897, wniósł dawny naczelnik gminny protest, dotychczas niezałatwiony. W gminie Witków nowy zostały przeprowadzone wybory nowej Rady jeszcze w r. 1899, a chociaż przeciw nim nie wniesiono wcale protestu, to jednak mimo tego Rada ta z niewiadomej przyczyny nie została ani wprowadzona w urzędowanie, ani też ukonstytuowaną.

W gminie Adamy nastąpiło ukonstytuowanie nowej Rady jeszcze dnia 6. marca 1896 r. Wybór ten unieważniło c. k. Starostwo z powodów formalnych, jednak ck. Namiestnictwo decyzyą z dnia 29. kwietnia 1898 l. 1532 zniosło t. zw. decyzyę Starostwa i poleciło Starostwu, by sprawę tych wyborów załatwiło merytocznie. Wskutek tego c. k. Starostwo w merytorycznem załatwieniu tej sprawy reskryptem z dnia 12. stycznia 1899 l. 547 unieważniło wybór tylko dwóch radnych, a zresztą zatwierdziło wybory. Jednak pomimo licznych prośb gminy c. k. Starostwo nie uważa za stosowne, by porobić jakiekolwiek kroki celem oddania zarządu spraw gminnych Radzie, wybranej w r. 1896.

W gminie Sielcu Bieńkowym odbyły się wybory 1. października 1900 r. Przeciw tym wyborom wniesiony został protest, który pomimo upływu dziewięciu miesięcy, nie został, jak o tem dowiedzieli się interesowani, przez c. k. Starostwo Namiestnictwu przedłożony.

W powiecie Kołomyjskim:

W gminie Debesławce odbyły się dnia 25. czerwca 1900 wybory do Rady gminnej, ale ponieważ nie wybrano przy tych wyborach dotychczasowego długoletniego radnego Szamszuna (Samsona) Eisenberga, przeto wniósł tenże protest, który pomimo upływu całego już roku dotychczas nie został załatwiony, a w gminie urzęduje dawna Rada, właściwie zaś Szamszun Eisenberg, który nadaje w tej Radzie ton i zawsze radzi wedle swojej woli i dla swojego interesu.

W powiecie Lwowskim:

W gminie Skniłów przeprowadzone zostały wybory do Rady gminnej w kwietniu 1898, jednak wskutek protestu wybory te unieważniono. Nowe wybory przeprowadzono 3. lipca 1898, jednak i przeciw tym wyborom wniósł dawny naczelnik gminy protest, który dotychczas nie został załatwiony i pomimo upływu trzech lat, pomimo prośb gminy, wnoszonych do c. k. Starostwa i do c. k. Namiestnictwa urzęduje dawny naczelnik, który przy wszystkich wyborach idzie na rękę c. k. Starostwu.

W powiecie Nadwórniańskim:

W gminie Wołosów odbyły się wybory 12. grudnia 1899. Jakkolwiek wybory te przeprowadzone zostały całkiem prawidłowo, to jednak zwolennicy dawnego wójta Michała Bagajluka wnieśli przeciw nim zupełnie bozpodstawny protest, który dotychczas nie został załatwiony. Protest ten wnieśli oni dlatego, ponieważ widzieli, że Bagajluk nie wyjdzie więcej z nowej Rady naczelnikiem, a zwłokę w załatwieniu tego protestu przypisują ogólnie tendencyi, by Bagajluk mógł urzędować przy prawyborach do Rady państwa w r. 1900 i przy zbliżających się wyborach sejmowych. Gmina urgowała kilka razy o szybsze załatwienie tego protestu. W maju 1900 przeprzesłuchał sekretarz c. k. Starostwa Hammer świadków na treść protestu, a w pierwszej połowie marca 1901 tenże c. k. sekretarz zapowiedział gminie przez zastępcę wójta Jakóba Fediuka, że dnia 13. marca 1901 odbędą się nowe wybory. Dnia 13. marca 1901 przybył rzeczywiście do Wołosowa sekretarz Starostwa Hammer, jednak zwołał do siebie tylko kilka osób, maleńkie kółko zwolenników wójta. Gminę, która

zebrała się licznie o godzinie 9 rano na wybory, odprawiono z wójtowskiej chaty z tem, że wybory odbędą się o godzinie 2 po południu Jednak popołudniu oświadczył sekretarz Starostwa, że wyborów wcale nie będzie i odjechał. Po tem zagadkowem intermezzo sprawa zalega dalej, protest przeciw wyborom, wniesiony dnia 12. grudnia 1899, dotychczas niezałatwiony i urzęduje dalej Rada dawna, a właściwie sam Michał Bagajluk bez rady. Posiedzeń Rady nie zwołuje on z zasady, a budżet i wszystkie uchwały uchwala on sam z pisarzem, który podpisuje radnych, nie wiedzących o niczem i nie biorących udziału. W gminie szerzy się straszna niemoralność i szkodnictwo na własności polowej i leśnej zupełnie bezkarnie. Wójt zezwolił kolonistom mazurskim zaorać drogę „na Kopolach", bardzo ważną dla wszystkich włościan. Słowem — w gminie panuje zupełna anarchia.

W powiecie Przemyskim:

W gminie Bolestraszyce odbyły się wybory do Rady gminnej w marcu 1899. Protest, wniesiony przeciw tym wyborom, został dopiero po dwóch latach, tj. w marcu 1901 w ten sposób załatwiony, że zarządzono uzupełniający wybór jednego członka. Jednak przeciw temu wyborowi wniósł naczelnik dawnej Rady, Teodor Dmytrasz, znowu protest, który dotychczas nie został załatwiony i w ten sposób Rada nie może ukonstytuować się, a wskutek tego Teodor Dmytrasz urzęduje znowu dalej z wielką szkodą dla gminy, gdyż będąc naczelnikiem gminy już 15 lat, jeszcze ani razu nie przedkładał gminie rachunków i nie dopuszcza Rady do żadnej kontroli nad sobą. Dzieje się to oczywiście tylko dlatego, że Teodor Dmytrasz idzie zawsze przy wyborach przeciw woli gminy i dlatego dano mu możność przeprowadzenia, prawyborów do Rady państwa w r. 1900, tudzież przy nadchodzących wyborach do Sejmu.

W gminie Wyszytycach odbyły się wybory Rady gminnej 17. maja 1898, zostały jednak przez c. k. Namiestnictwo unieważnione. Dnia 11. grudnia 1899 odbyły się znowu wybory, ale przeciw tymże wniesiony został protest, dotychczas nie załatwiony.

W powiecie Podhajeckim:

W gminie Bożyków odbyły się wybory Rady gminnej w lipcu 1899, a gdy te na skutek wniesionego protestu zostały unieważnione, odbyły się ponowne wybory w grudniu 1899. Przeciw tym wyborom wniesiono protest, który już od półtora roku leży niezałatwiony. Wskutek tego panuje we wsi całkowita anarchia i nieporządki w najwyższym stopniu.

W powiecie Rawskim:

W gminie Hrebenne odbyły się wybory do Rady gminnej w r. 1899. Ponieważ do Rady nie wszedł dawny naczelnik Andruch Pańczuk, przeto wniósł przeciw tym wyborom protest, który już trzeci rok leży niezałatwiony, a dawny wójt urzęduje dalej, dopuszczając się wielkich nadużyć na niekorzyść gminy.

W powiecie Rohatyńskim:

W gminie Bołszów odbyły się wybory do Rady gminnej w dniu 22. lutego 1900 r., przeprowadzone przez c. k. komisarza Starostwa Alberta. Przeciw tym wyborom wnieśli członkowie gminy protest z powodu nieprawidłowości, jakich dopuszczał się przy przeprowadzaniu tych wyborów c. k. komisarz Albert. Sprawdzanie zarzutów, podniesionych w proteście przeciw urzędowaniu p. Alberta, poruczyło c. k. Starostwo właśnie p. Albertowi, — wobec czego oczywiście protest został odrzucony. Gmina wniosła zażalenie do c. k. Trybunału administracyjnego.

W powiecie Sokalskim:

W gminie Ninowice została Rada gminna rozwiązaną tylko z tego powodu, że naczelnik gminy Iwan Spolitakiewicz,

nie chciał przy wyborach iść na rękę c. k. Starostwu. Wprowadzony przez Starostwo jako zarządca gminy Semko Warenycia urzęduje już drugi rok bezprawnie i Starostwo nie myśli o rozpisaniu nowego wyboru Rady.

W powiecie Śniatyńskim:

W gminie Podwysokie odbyły się wybory do Rady gminnej dnia 29 i 30 kwietnia 1900. Po upływie 8 dni po tych wyborach udała się deputacya gminy do c. k. Starostwa w sprawie wyznaczenia wyboru Zwierzchności gminnej, by się przekonać, czy wybór jest prawomocny i czy przeciw niemu nie wniesiono protestu. C. k. starosta skonstatował, że protestu nie ma, pomimo tego jednak dowiedziała się wkrótce gmina, że protest został wniesiony wprost do Namiestnictwa i jakkowiek taki sposób wniesienia protestu jest przeciwny ustawie i protest taki powinien być *a limine* odrzucony, to jednak pomimo tego został powstrzymany wybór Zwierzchności gminnej, protest dotychczas nie został załatwiony i dotąd urzęduje dawna Rada.

W powiecie Stanisławowskim.

W gminie Krymidowie przeprowadzone zostały wybory w dniu 28. marca 1899 r. Przeciw tym wyborom został wniesiony protest, dotychczas jeszcze nie załatwiony, pomimo częstych urgensów i pomimo tego, że w r. 1900 poseł Dr. Okuniewski wskazywał w Sejmie na potrzebę załatwienia tej sprawy. W gminie urzęduje stara Rada, pod której rządami szerzy się pijaństwo, kradzież i demoralizacya.

W gminie Wołczyniec przeprowadzone zostały wybory Rady gminnej dnia 4. lipca 1899. Pomimo tego, że zostały one przeprowadzone całkiem legalnie, wniesiono przeciw nim protest, który wisi już dwa lata niezałatwiony, a urzęduje stara Rada, zupełnie zdekompletowana. Gmina udawała się kilka razy do Starostwa, a pod dniem 24. września 1900 wniosła pisemną prośbę do c. k. Namiestnictwa, jednak bez skutku.

W gminie Hanusowce zostały przeprowadzone wybory w grudniu 1899. Dawny naczelnik gminy wniósł przeciw tym wyborom protest, który dotychczas nie został załatwiony, chociaż został przedłożony c. k. Namiestnictwu jeszcze w marcu 1900.

W powiecie Staro-Samborskim:

W Gminie Strzelbice odbyły się wybory do Rady gminnej jeszcze w lutym 1899 r. Dopiero po upływie sześciu miesięcy, a mianowicie w dniu 4. sierpnia 1899 przeprowadzony został w obecności komisarza rządowego wybór naczelnika gminy, który to wybór został jednak bez najmniejszego powodu unieważniony. Dnia 31-go marca 1900 odbył się na nowo wybór naczelnika gminy w obecności c. k. praktykanta konceptowego Daukszy, który przybywszy na ten wybór, oświadczył członkom Rady, że jest życzeniem starosty, by oni wybrali na nowo dawnego wójta Wasyla Stepana, powolne narzędzie starostwa przy wszelkich wyborach. Pomimo tej w najwyższym stopniu bezprawnej agitacyi urzędnika, Rada wybrała innego naczelnika, który pomimo upływu 15 miesięcy nie został jeszcze przez c. k. Starostwo zaprzysiężony i nie może objąć urzędowania.

W powiecie Tłumackim:

W gminie Petryłów odbyły się wybory do Rady gminnej 12. września 1898. Jakkolwiek te wybory stały się prawomocnemi, gdyż na ręce naczelnika gminy nie wniesiono do dni 8 żadnego protestu, a na ręce c. k. Starostwa wniesiono protest i niewłaściwie i zapóźno, gdyż dopiero 14 dnia, i ten protest powinien był być *a limine* odrzucony, to jednak protest ten przedłożyło Starostwo c. k. Namiestnictwu i protest ten dotychczas nie został załatwiony pomimo tego, że gmina wysyłała umyślną deputacyę do c. k. Namiestnictwa. W gminie urzęduje stara, niekompletna Rada już rok dziesiąty z największą szkodą dla gminy, gdyż zniszczyła spichlerz gminny i kasę pożyczkową.

W gminie Pszeniczniki urzęduje dawna Rada gminna jeszcze od roku 1886, t. j. pełnych lat piętnaście. Wprawdzie odbyły się wybory w r. 1893 i 1898, ale pierwsze unieważniono, a drugie zaprotestowano, protest zaś dotychczas nie został załatwiony. Tymczasem we wsi urzędują ciągle prowizoryczni naczelnicy gminni, a ci naczelnicy powołują sobie nowych radnych bez wyboru, we wsi panuje prawdziwa anarchia. Podatki, zbierane poprzedniemi latami w gminie, poprzedały, i członkowie gminy musieli je drugi raz płacić, przepadły także pieniądze, złożone na konkurencyę szkolną, szarwarki drogowe nie odrobione, gmina zniszczona materyalnie i moralnie.

W gminie Podpieczary odbyły się wybory do Rady gminnej jeszcze w roku 1898, a protest wniesiony przeciw nim przez dawnego naczelnika gminy, dotychczas nie został załatwiony, zaś wszystkie zażalenia i prośby gminy w Starostwie, Namiestnictwie, a nawet Ministerstwie spraw wewnętrznych pozostają bez skutku.

W powiecie Tarnopolskim:

W gminie Nastasów odbyły się wybory Rady gminnej dnia 3. kwietnia 1900. Przeciw tym wyborom został wniesiony protest, który pomimo upływu przeszło całego roku nie został załatwiony. Gmina wysyłała do Namiestnictwa deputacyę, która jednak pozostała bez skutku. Urzęduje zatem dalej dawna Rada z dawnym naczelnikiem gminy, który we wsi toleruje największe nieporządki, jednak w Starostwie ma poparcie, ponieważ podczas wszystkich prawyborów działa przeciw interesom gminy. Dzięki temu może on urzędować dalej, mógł przeprowadzić prawybory w r. 1900 przy wyborach do Rady państwa i będzie mógł przeprowadzić też prawybory przy nadchodzących wyborach sejmowych.

W powiecie Żółkiewskim:

W gminie Nowe Sioło urzęduje już ośmnaście lat jako naczelnik Andrzej Dmuchowski, prawdziwy wróg gminy, działający zawsze przeciw jej interesom i idący przy wszystkich wyborach przeciw woli gminy. W grudniu 1899, odbyły się wybory do Rady gminnej i wypadły przeciw intencyi Dmuchowskiego, który wniósł protest przeciw tym wyborom. Dnia 12. lutego 1900, zarządzono nowe wybory. Gmina wybrała znowu tych samych radnych, jednak już po zamknięciu wyborów wójt razem z pisarzem samowolnie przemienił ich wynik, włożywszy zamiast wybranego radnego Iwana Jurkowa, nie wybranego Iwana Henryka, i na drugi dzień ogłosił, że ten Iwan Henryk został wybrany. Gmina wniosła przeciw temu wyborowi protest, wysłała delegatów do Starostwa z prośbą o asystencyę Starostwa przy nowych wyborach. Starostwo kazało złożyć koszta komisyi, które gmina złożyła, jednak dopiero po czterech miesiącach powołano ludzi do Starostwa na śledztwo w sprawie przeprowadzonych poprzednich wyborów. Wójt Dmuchowski, na którego ręce przyszły wezwania, nie doręczył ich nikomu, tylko zebrał sobie garstkę swoich przyjaciół i pojechał z nimi do Starostwa i c. k. Starosta obiecał im, że zostanie wyznaczony nowy termin do przesłuchania świadków i że wezwania otrzymają oni już przez posterunek żandarmeryi. Świadkowie wykryli nadużycia wójta przy poprzednich wyborach, wskutek czego Starosta oświadczył im, że odbędą się w gminie wybory po raz trzeci, i że on (starosta) wyszle na te wybory ze Starostwa urzędnika na koszt wójta. Wybory odbyły się dnia 18. grudnia 1900 r., jednak Starostwo nie wysłało delegata, a wójt Dmuchowski napisał przedtem kartki na radnych samych swoich stronników i porozsyłał je przez swoich krewnych pomiędzy pewną liczbę uprawnionych do głosowania, a gdy gmina zebrała się na wybory, to on zabronił głosować ustnie, i przyjąwszy tylko te przygotowane kartki, zamknął wybory. Przeciw temu wyborowi wniosła gmina protest, dotychczas niezałatwiony, a wójt Dmuchowski urzęduje dalej, przygotowując się dawnym sy-

stemem przeprowadzić prawybory przy nadchodzących wyborach sejmowych.

W powiecie Stryjskim:

W gminie Chromohorb miały się odbyć wybory nowej Rady gminnej dnia 22. maja 1901. Ponieważ dawnemu naczelnikowi gminy, Stanisławowi Kłodnickiemu, który wójtuje już lat 20 i jawnie głosi, że będzie urzędować do śmierci, zależało na tem, by on z dawną Radą utrzymał się przy zarządzie gminy, dlatego wcale nie ogłosił wyborów, tylko zwołał dawną Radę w liczbie 10 członków i dwóch swoich krewnych, i tych 12 ludzi uchwaliło nie przeprowadzać wyborów, tylko utrzymać dawną Radę i na dalszy okres urzędowania. Odnośna rezolucya wysłaną została dnia 23. maja 1901 do c. k. Starostwa w Stryju. Członkowie gminy, dowiedziawszy się przypadkowo o tem, co się stało, wnieśli w (przepisanym) czasie protest do rąk naczelnika, zachodzi jednak wątpliwość, czy Stanisław Kłodnicki przedłoży ten protest c. k. Namiestnictwu, a względnie czy da prezentatę z tego dnia, w którym protest został mu doręczony.

W gminie Lubieńce przedstawiają stosunki zarządu gminnego prawdziwe autonomiczne kuryozum. Do jesieni 1897 urzędowała tam Rada gminna z naczelnikiem Benedyktem Kruszelnickim, który od długich lat zajmował ten urząd i panował w minie zupełnie autokratycznie, dopuszczając się największych malwersacyj. W jesieni 1897, został Benedykt Kruszelnicki zasądzony przez c. k. sąd obwodowy w Stryju za zbrodnię oszustwa, wskutek czego odjęto mu urząd naczelnika gminy, a oprócz tego został on zasądzony na zwrócenie gminie sprzeniewierzonych pieniędzy 400 zł. w. a. Urząd jego objął zastępca Piotr Sadłowski. Na wiosnę 1898 zostały przeprowadzone nowe wybory, jednak przeciw nim wniesiono protest, wskutek którego te wybory zostały unieważnione. Nastąpiły znowu nowe wybory, przy których wybrano nową Radę, a gdy protestu nie wniesiono, to ta Rada ukonstytuowała się, wybierając naczelnikiem Mikołaja Hołowatego. I tu stała się rzecz bardzo dziwna. C. k. Starostwo przez trzy lata nie zaprzysięgło wybranego wójta i nie wprowadziło w urzędowanie prawomocnie wybranej Rady, i ciągle jeszcze urzęduje dawna Rada z czasów Benedykta Kruszelnickiego pod przewodnictwem zastępcy Sadłowskiego, a ponieważ z tej dawnej Rady 7 radnych umarło, zaś żyje tylko 5, przeto ta dawna Rada urzęduje z 5 członkami, to znaczy, że całe jej urzędowanie od trzech lat jest nieważnie, i wszystkie uchwały i zarządzenia również nieważne.

W gminie Dzieduszyce wielkie odbyły się wybory do Rady gminnej dnia 27 kwietnia 1900. Przeciw tym wyborom wniesiony protest, który został załatwiony dopiero po upływie całego roku, tak, że nowe wybory odbyły się dopiero dnia 5. maja 1901. Jednak przeciw tym wyborom został wniesiony znowu protest, wskutek czego urzęduje dalej dawna Rada, a w gminie panują wielkie nieporządki, kradzieże, pijatyka, nocne napady, demoralizacya młodzieży.

W gminie Monasterzec był przez poprzedni okres naczelnikiem Wasyl Tuczapski. W czasie swego urzędowania dopuszczał się on wielkich nadużyć na szkodę gminy, tak, że po skończeniu urzędowania musiała mu gmina wytoczyć proces sądowy o zwrot nieprawnie zatrzymanych pieniędzy, których dotychczas w całości gminie nie zwrócił. Z powodu tych nadużyć i całego swego zachowania się w gminie został Wasyl Tuczapski w całej gminie znienawidzony i cała gmina rada była pozbyć się jego w najwyższym stopniu nieodpowiedniego urzędowania. Przy nowych wyborach wybrany został naczelnikiem gminy Wasyl Kliszczun, któremu Wydział powiatowy dał nakaz, by pościągał wszystkie zaległości gminne, a przedewszystkiem zaległości należące się od Wasyla Tuczapskiego. Ponieważ Wasyl Kliszczun tego nie zrobił, przeto Wydział powiatowy uczynił wniosek

na jego zasuspendowanie, a to głównie z powodu nieściągnięcia zaległości od Wasyla Tuczapskiego, równocześnie zaś postanowił wezwać Wasyla Tuczapskiego do zwrócenia zaległości. C. k. Starostwo zasuspendowało w istocie Wasyla Kliszczuna, a prowadzenie urzędu naczelnika gminy poruczyło, z pominięciem zastępcy i asesorów nie komu innemu, tylko samemu Wasylowi Tuczapskiemu!!! i natychmiast wysłało żandarmów, którzy odebrali urzędowanie Wasylowi Kliszczunowi, — a Wasyla Tuczapskiego wśród formalnego osłupienia całej gminy z tryumfem w urzędowanie wprowadzili. Wasyl Tuczapski ogłasza teraz, — nie bez racyi, — że będzie wójtem dożywotnim.

W gminie Hrebenów odbyły się wybory do Rady gminnej w r. 1898. Przeciw tym wyborom wniesiony został protest, który już czwarty rok leży niezałatwiony, a tymczasem pod rządami dawnej Rady marnuje się nie tylko ruchome, ale i nieruchome mienie gminy, które przywłaszczają sobie i nieprawnie używają trzecie osoby, a gmina, która jako stacya klimatyczna miałaby wszelkie warunki rozwoju, nie wychodzi z niedoborów.

W gminie Stynawa wyżna został zasuspendowany jeszcze w listopadzie 1900 naczelnik gminy, Stefan Hawrylak. Winą jego, z powodu której nastąpiła suspenzya, było to, że domagał się, ażeby w gminie rozpoczęto roboty regulacyjne za pieniądze zapomogowe, na który to cel gmina z polecenia Wydziału powiatowego, zwiozła kilkaset fur faszyn i przygotowała kilkaset robotników, a roboty te były wstrzymywane aż do wyborów i według wyraźnego oświadczenia delegata powiatowego rozpoczęcie tych robót uczyniono zawisłem od tego, jak gmina będzie głosować przy wyborach. Rekurs przeciw tej suspenzyi, wniesiony jeszcze w listopadzie 1900, nie został dotychczas załatwiony.

W gminie Tuchla odbyły się wybory do Rady gminnej jeszcze w r. 1895. Wskutek wniesionego protestu zostały te wybory unieważnione, a rozpisane nowe wybory na 3. listopada 1897. Ale i te wybory, jakkolwiek odbywały się w asystencyi c. k. komisarza Starostwa, zostały przeprowadzone z rażącemi naruszeniami ustawy (np. przyjmowano bez opozycyi c. k. komisarza wbrew postanowieniom §. 4. ord. wyb. głosy w II. kole za pełnomocnictwami), i dlatego wnieśli członkowie gminy przeciw tym wyborom protest, który dotychczas nie został jeszcze załatwiony pomimo upływu blizko lat czterech.

W powiecie Turczańskim:

W gminie Łomna odbyły się ostatnie wybory do Rady gminnej 5. listopada 1894, przy których wybrano nową Radę, a Rada wybrała naczelnikiem Trofyma Onyszka. Ten naczelnik został jednak usunięty już w r. 1894 za sprzeniewierzenie pieniędzy gminnych i od tego czasu nie było już wyboru nowego naczelnika, a tylko urzęduje już pięć lat zastępca wójta, Hryć Wiszeński, człowiek nałogowy, dopuszczający się licznych malwersacyj na szkodę gminy i jej mienia. Jakkolwiek okres urzędowania dawnej Rady skończył się w listopadzie 1900, to jednak dotychczas nie ma jeszcze wyborów nowej Rady i Wiszeński niszczy gminę dalej.

W powiecie Zbarazkim:

W połączonych gminach Huszczenka, Łozówka i Obodówka urzęduje już ośm lat dawna Rada pod kierownictwem Łucie Hapija, zastępcy wójta. Naczelnik gminy Zajączkowski od dwóch lat jest zasuspendowany, chociaż Rada powiatowa w Zbarażu, przekonawszy się o bezpodstawności robionych mu zarzutów jeszcze na wiosnę 1899 r. wniosła do c. k. Starostwa o zniesienie suspenzyi, chociaż c. k. starosta racyę tego wniosku uznał i już kilka razy przyrzekł delegatom gminy zniesienie tej suspenzyi. W niach 30-go i 31-go stycznia 1900 odbyły się wybory do nowej Rady gminnej w obecności komisarza Starostwa, ponieważ jednak hra-

bia Tyszkiewicz, który starał się o wybór do Rady, nie został wybrany, wniósł on przeciw tym wyborom protest. Na ten protest nie otrzymała gmina żadnej rezolucyi, jednak bez żadnego zatatwienia tego protestu rozpisano nowe wybory na dzień 4. września 1900. Te wybory odbyły się, hr. Tyszkiewicz znowu nie wszedł do Rady i znowu wniósł protest, który dotychczas nie został załatwiony. Urzęduje zatem ciągle dawna Rada już ósmy rok, a na jej czele stoi zupełnie bezprawnie i bezpodstawnie Łuć Hapij, faworyt c. k. starosty zbarazkiego.

W powiecie Złoczowskim:

W gminie Strutyn przeprowadzono wybory Rady gminnej jeszcze 12. stycznia 1898, przy których jednak nie został wybrany były 14-letni naczelnik gminy, Ilko Romaniszyn, który cieszy się osobliwemi względami c. k. starosty złoczowskiego. Przeciw tym wyborom wniósł tenże Ilko Romaniszyn zupełnie bezpodstawny, protest, który dotychczas nie został jeszcze załatwiony.

W gminie Płuhów odbyły się wybory Rady gminnej w marcu 1898, protest wniósł dawny naczelnik aż po wyborze Zwierzchności gminnej i dawno po upływie 8-dniowego terminu, a chociaż ten protest należało *a limine* odrzucić, mimo tego trzymało go c. k. Namiestnictwo bez załatwienia trzy lata i dopiero w r. 1901 załatwiło w ten sposób, że uwzględniło protest, wniesiony po upływie terminu ustawowego, zniosło wybory i rozpisało nowe.

W gminie Zaszków nowo wybrana w r. 1900 Rada gminna ukonstytuowała się dnia 24. października 1900, wybrawszy swoim naczelnikiem Eliasza Hawryłowa. C. k. Starostwo nie chce jednak zaprzysiądz go, i z tego powodu nie może on objąć urzędowania, a nawet oświadczył c. k. starosta deputacyi gminy, która do niego trzy razy się udawała, że nie potwierdzi tego wyboru, gdyż gmina powinna była wybrać dawnego naczelnika, który cieszył się osobliwszemi względami c. k. starosty.

W powiecie Zółkiewskim:

W mieście Zółkwi odbyły się wybory połowy członków Rady gminnej jeszcze dnia 2. marca 1898 po unieważnieniu poprzednich wyborów z dnia 13. lipca 1896. Protest wniesiony przeciw wyborom z dnia 2. marca 1898 r., dotychczas jeszcze nie został załatwiony, a urzęduje Rada, wybrana jeszcze w r. 1889, t. j. urzęduje już całych dwanaście lat.

W gminie Lipina odbyły się wybory Rady gminnej jeszcze w marcu 1899. Przeciw tym wyborom wniósł dawny naczelnik gminy zupełnie bezpodstawny protest, który dotychczas nie został załatwiony i dawny naczelnik urzęduje dalej.

W powiecie Żydaczowskim:

W gminie Sulatycze odbyły się wybory do Rady gminnej dnia 9. października 1900. Przeciw tym wyborom został wniesiony protest, dotychczas nie załatwiony, pomimo upływu ośmiu miesięcy.

W gminie Żyrawa odbyły się wybory do Rady gminnej dnia 21. czerwca 1900 r. Przeciw tym wyborom został wniesiony protest, którego dotychczas nie załatwiono pomimo upływu całego roku.

W powiecie Drohobyckim:

W gminie Stebnik przeprowadzone zostały wybory do Rady gminnej w grudniu 1890. Wybory te zostały unieważnione 1894 roku, i w tymże roku zostały przeprowadzone nowe wybory. Te wybory zostały znowu zaprotestowane i dopiero w roku 1898 przystąpiła Rada do wyboru nowej Zwierzchności. Przeciw wyborowi naczelnika gminy wniesiony został protest, wskutek czego Rada, wybrana w r. 1893, do obecnej chwili nie może się ukonstytuować i urzęduje Rada, wybrana jeszcze w r. 1887, niekompletna, gdyż z 18 radnych 8 umarło, 1 złożył mandat, a dwóch straciło mandaty wskutek wyroku karnego, tak, że wszystkich radnych jest obecnie 7!

W powiecie Horodeńskim:

W Żywaczowie już mija w jesieni czwarty rok, jak skończyła się kadencya urzędującej Rady gminnej. Ponieważ c. k. Starostwo Horodeńskie potrzebuje do wszelkich wyborów tamtejszego wójta Jaskułowskiego, przeto dopiero wskutek różnych urgensów zarządziło wyłożenie list wyborczych aż w marcu b. r., ale wyborów dotychczas jeszcze nie rozpisało. Tak samo w Serafińcach i w Siekierczynie, gdzie Starostwo mimo wszelkich próśb nie dopuszcza do urzędowania nowej Zwierzchności gminnej,

W powiecie Husiatyńskim:

W gminie Suchostaw urzęduje już 10 lat, a zatem 4 lata ponad ustawowy okres, dawna Rada z naczelnikiem Stachem Wołoszynem. Naczelnik ten dopuszcza się licznych malwersacyj, a prośby gminy o zarządzenie nowych wyborów, pozostają bez skutku.

W powiecie Jaworowskim:

W gminie Czołhynia urzęduje Rada wybrana jeszcze w r. 1890. Wprawdzie w r. 1900 wybraną została nowa Rada, jednak c. k. Starostwo nie chce dotychczas zarządzić wyboru nowej Zwierzchności gminnej.

W gminie Berdychów urzęduje Rada gminna już 3 lata ponad okres ustawowy, a prośby o zarządzenie nowych wyborów pozostają bez skutku.

W powiecie Rohatyńskim:

W gminach Turów, Podhorodzie, Wierzbiłowce i Rohatyn nie zostały Rady gminne ukonstytuowane już od kilku lat, a to dlatego, ponieważ rekursy przeciw wyborowi naczelnika gminy nie zostały dotyczas załatwione.

W powiecie Trembowelskim:

W gminie Ostrowiec odkyły się wybory Rady gminnej w kwietniu 1897. Przeciw tym wniósł były naczelnik gminy protest, wskutek którego odbyły się drugie wybory w marcu 1898. Przeciw tym wyborom wniósł ten sam naczelnik protest, w skutek którego odbyły się trzecie wybory przy końcu maja 1899. Jednak i przeciw tym wyborom wniesiono protest, wskutek którego odbyły się czwarte wybory w kwietniu 1900. Jednak i te wybory zostały przez tych samych ludzi zaprotestowane i dotychczas nie ma załatwienia protestu.

Są to tylko nieliczne, z poszczególnych powiatów dorywczo zebrane przykłady, wykazujące, jak traktowane u nas są sprawy wyborów Rad i Zwierzchności gminnych przez c. k. władze rządowe. Ponieważ ten sposób traktowania tych spraw, będących dla kraju pierwszorzędnej wagi, jest systematycznym i stał się w naszym kraju już formalnym zwyczajem;

ponieważ takie traktowanie tych spraw nietylko wołającem o pomstę do nieba naruszeniem ustaw, ale wytworzyło już w wielu gminach naszego kraju źródła strasznej demoralizacyi i korrupcyi, zatruwające najżywotniejsze soki organizmu krajowego i podkopujące same podstawy kraju, przeto zapytują podpisani:

Czy zechce już raz c. k. Rząd krajowy zabrać się naprawdę do ustawowego a szybkiego załatwienia wszystkich powyższych spraw, odnoszących się do wyborów Rad gminnych?

Czy wpłynie już raz c. k. Rząd krajowy na podwładne sobie Starostwa, by też Starostwa przestały nadużywać wyborów Rad gminnych dla swoich postronnych celów?

Co zamierza c. k Rząd krajowy zarządzić na przyszłość, by protesty przeciw wyborom Rad, a względnie Zwierzchności gminnych nie zalegały u c. k. władz administracyjnych całemi latami, a tymczasem by nie utrzymywano przy bezprawnem urzędowaniu Zwierzchności tylko dlatego, że one, chociaż nawskróś skorrumpowane,

potrzebne są c. k. Starostwom do wyborów sejmowych albo parlamentarnych.

Interpelujący:
Dr. Eugeniusz Oleśnicki w. r.

Dr. Okuniewski, Hamorak, Żardecki, Dr. Bernadzikowski, Dr. Sawczak, Warzecha, Barwiński, Data, Kramarczyk, Winniczuk, Nowakowski, Karatnicki, Niebyłowiec, Ostapczuk, Ochrymowicz.

Interpelacya

do Pana Komisarza rządowego.

Podpisani zapytują:

Na jakiej podstawie ściąga c. k. urząd podatkowy w Horodence i Obertynie od kontrybuentów dodatek powiatowy, kiedy Horodeńska Rada powiatowa dotychczas jeszcze nie uchwaliła legalnie budżetu powiatowego na rok 1901, zaś uchwałę 12 reprezentantów obszarów dworskich i miast z pominięciem reprezentantów gmin uznał Wydział krajowy za nieważną?

Interpelujący:
Dr. Okuniewski.

Oleśnicki, Hamorak, Żardecki, Dr. Bernadzikowski, Warzecha, Data, Kramarczyk, Barwiński, Karatnicki, Ostapczuk, Nowakowski, Potoczek, Dr. Sawczak, Winniczuk, Wachnianin.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi p. komisarzowi rządowemu i wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru 3 członków i 2 zastępców do Rady nadzorczej Banku krajowego.

P. Ochrymowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium. Głosowało przy wyborze członków 92 posłów, absolutna większość 47. Wybrani 92 głosami, członkami do Rady nadzorczej Banku krajowego pp. Stanisław Jędrzejowicz i dr. Stefan Fedak, a 67 głosami p. Scipio. P. Stojałowski otrzymał 1 głos.

Przy wyborze 2 zastępców członków do Rady nadzorczej Banku krajowego głosowało 91 posłów, absolutna większość 46. Wybrani jednogłośnie pp. dr. August Łoziński i Juliusz Mikolasch.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyborów.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopów na 7 dni p. Jakubowskiemu, na 8 dni p. Sanguszce, a Izba w oddzielnem głosowaniu udziela na cały czas sesyi urlopu p. M. Torosiewiczowi.

Marszałek wzywa komisyę podatkową, petycyjną i sanitarną, by się ukonstytuowały i podały mu do wiadomości wynik ukonstytuowania się.

Przemawia p. Jordan i oznajmia, że komisya sanitarna ukonstytuowała się wybierając przewodniczącym p. Jordana, zastępcą przewodniczącego p. Gołuchowskiego, sekretarzem p. Jaklińskiego.

Marszałek oznajmia wynik ukonstytuowania się komisyi sanitarnej, wzywa komisye podatkową i petycyjną, by się ukonstytuowały, a wszystkie komisye, by zechciały jak najrychlej przystąpić do pracy.

Następnie zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 21. czerwca 1901 roku godz. 10 rano i oświadcza, że porządek dzienny następnego posiedzenia zostanie posłom doręczonym.

Koniec posiedzenia godzina 12 minut 20 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.
Stanisław Niezabitowski.

Protokół

5. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 21. czerwca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 129.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzeciego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół czwartego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek zawiadamia, iż udzielił urlopu p. Fruchtmanowi na 8, p. Górskiemu na 7 dni; p. Czecz z powodu słabości nie może jeszcze przybyć.

Izba udziela bez rozprawy urlopu p. Olpińskiemu na całą sesyę sejmową.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujące interpelacye do c. k. Rządu.

Interpelacya

posła Wojciecha Dzieduszyckiego i towarzyszy

wniesiona do Wysokiego Rządu w sprawie zagajenia Rady powiatowej w Białej.

Niżej podpisani zapytują Wysoki Rząd, czy jemu wiadomo, że pan starosta powiatowy w Białej 30. maja 1901 zagaił nowo wybraną Radę powiatową bialską przemową niemiecką, czem zdaniem interpelujących, ubliżono, wbrew obowiązującym przepisom, prawom, języka polskiego urzędowego, które określono Najwyższem cesarskiem postanowieniem z dnia 4. czerwca 1869. D. u. kr. nr. 24/1869.

Niżej podpisani zapytują dalej co Wysoki Rząd zamierza uczynić, aby niewła-

ściwy postępek pana starosty powiatowego w Białej, skarcić i zapobiegając powtórzeniu się podobnych wypadków zabezpieczyć nietykalność praw języka urzędowego polskiego w kraju.

Interpelant:
Wojciech Dzieduszycki.

Rudrof, Zagórski, Sękowski, Sozański, Loewenstein, Trzecieski, Małachowski, Romanowicz, Weigel, Apolinary Jaworski, Czartoryski, A. Skrzyński, Struszkiewicz, Julian Puzyna, Bielański, Jordan, Dąmbski, Hnpka, Milewski, Paszkowski, Wodzicki, Gorayski, Stadnicki, Z. Tarnowski, M. Piniński, A. Cielecki, Vivien, Cieński, Władysław Gniewosz, Rotter, Zdzisław Skrzyński, A. Brunicki, Karol Dzieduszycki, W. Szwed, Warzecha, Urbański, Żardecki, Zygmunt Jaworski, dr. Jugendfein, dr. Maiss, T. Merunowicz, Emil Michałowski, J. Bojko, A. Średniawski, Krempa, Styła, Wójcik, Jahl, Klemensiewicz, Dworski, Jabłoński, dr. J. Bednarski, Niementowski, Górka, Data.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego.

Od szeregu lat podnoszą się głosy tak w Radzie państwa, jakoteż i w Sejmach krajowych, przeciwko loteryi liczbowej, która jest niemoralnym wyzyskiem ludzi mniej oświeconych, którzy łakomiąc się, że wygrają pieniądze, grają tak długo, aż stracą całe swoje mienie, zostają żebrakami i stają się ciężarem społeczeństwa. .

Ze względu, że loterya liczbowa jest instytucyą niemoralną, że tu rząd wyzyskuje głupotę ludzką; ze względu, że c. k. Rząd winien się starać o los swoich poddanych, a nie o wyzyskiwanie ich przez utrzymywanie loteryi, jako gry najhazardowniejszej:

Podpisani zapytują, kiedy c. k. Rząd zechce nareszcie znieść loteryę liczbową, która jest nieszczęściem społeczeństwa?

Interpelant:
Antoni Styła mp.

Bernadzikowski, Milan, Niebyłowiec, Wachnianin, Szwed, Data, Słotwiński, Bojko, Średniawski, Potoczek, Romanowicz, Krempa, Winniczuk, Żardecki, Kramarczyk, Rotter, Stojałowski, Weigel.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Wysoki Sejm uchwałą z dnia 15. lutego 1897 roku, wezwał c. k. Rząd do założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu.

Gdy od całego szeregu lat ludność zamieszkująca cały płat kraju między Wisłą a Sanem domaga się założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu;

gdy wskutek przeciążenia tak w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnowie, jak i w Rzeszowie wymiar sprawiedliwości jest nader utrudnionym;

gdy zwłoka w założeniu c. k. Sądu obwodowego w Mielcu wywołuje bardzo żywe zaniepokojenie w interesowanych kołach:

Podpisani mają zaszczyt zapytać Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego czy? i kiedy? uprawnione nadzieje, oraz uzasadnione potrzeby ludności Powiśle zamieszkującej, zaspokojone będą — a uchwała Wysokiego Sejmu wykonaną?

Interpelant:
Sękowski mp.

A. Jaworski, Stanisław Jędrzejowicz, Barwiński, Cieński, Męciński, Trzecieski, Wodzicki, Czartoryski, Zaleski, Zardecki, Abrahamowicz, A. Potocki, Klemensiewicz, Wybranowski, Wł. Gniewosz, Rayski, A. Skrzyński, Romanowicz, J. Szeptycki, Gorayski, Sozański, Wojciech Dzieduszycki, Jordan, Z Jaworski, Urbański, Julian Puzyna, Horodyski, Wachnianin, Czechowicz, Scipio, Kruczkiewicz, Hupka, K. Dzieduszycki, Zdzisław Skrzyński, Binder, Wincenty Kraiński, Paszkowski, Zoll, Mieczy-

sław Piniński, Jabłoński, Klemens Dzieduszycki, Gołuchowski, Weigel, Starzyński, Milewski, A. Brunicki, Rozwadowski, Stadnicki, Pilat, Skałkowski, Władysław Czaykowski, Schnell, Vivien, Krzysztofowicz, Kramarczyk.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczytuje następujące interpelacye do c. k. Rządu:

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu.

Już kilka razy w tej Wysokiej Izbie poruszana była sprawa zniesienia Notaryatów i ustanowienia przy sądach powiatowych nowej posady c. k. adjunkta sądowego, któryby czynności przez notaryuszów wykonywane, sam z urzędu bezpłatnie stronom w krótkiej drodze załatwiał.

Gdy wszelkie w tej mierze podnoszone wnioski i słuszne żądania posłów sejmowych dotychczas nie odniosły pożądanego skutku, a ludność kraju naszego żali się ciągle na dotkliwy wyzysk notaryuszy, nietylko u rodziny dotkniętej śmiercią ojca i matki, ale i w innych tym podobnych wypadkach, ludność uboższą, wygórowanemi opłatami nadmiernie krzywdzących — z tych przeto powodów zapytują podpisani:

Kiedy Wysoki c. k. Rząd ogłosi ustawę znoszącą notaryaty — a czynności prowadzone przez notaryuszy przekaże c. k. Sądom powiatowym w tym kierunku, ażeby akta spadkowe, kontrakta, zapisy, darowizny, skrypty, podania hipoteczne, oraz wszelkie legalizacye dokumentów prawnych przez c. k. adjunktów sądom powiatowym dodanych, stronom interesowanym z urzędu bezpłatnie sporządane i w krótkiej drodze załatwiane bywały?

Lwów, dnia 18. czerwca 1901.

Interpelant:
Szwed m. p.

Milan, Sredniawski, Potoczek, Styła, Stojałowski, Bernadzikowski, Bojko, Krempa, Kramarczyk, Warzecha, Data, Winniczuk, Niebyłowiec, Ostapczuk.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego we Lwowie.

Ponieważ Sejm krajowy na posiedzeniu z dnia 3. lutego 1898 uchwalił rezolucyę wzywającą Rząd do ograniczenia liczby nowopowstających karczem i wyszynków propinacyjnych do liczby koniecznej, tudzież do poczynienia odpowiednich kroków celem uzupełnienia przepisów policyjnych w tym kierunku, aby tak dzierżawcy propinacyi, jako szynkarze ustanowieni przez dzierżawców lub dyrekcyę funduszu propinacyjnego odpowiadali pod względem kwalifikacyi tym samym warunkom, jakich wymaga dla szynkarzy ustawa przemysłowa z 15. marca 1883 dz. p. p. 39, ustęp 1, 2 §. 18, a c. k. Namiestnictwo we Lwowie okólnikiem z dnia 29. sierpnia 1893 do l. 1435 wydanym do wszystkich Pp. starostów wydało osobne przepisy w tej mierze, tak co do sposobu postępowania w sprawach, nowo powstać mających wyszynków, jakoteż co do kwalifikacyi szynkarzy, a wzgględnie konieczności odmowy udzietania kwalifikacyi, jeżeli przeciw osobie szynkarza lub członkom rodziny, z którymi żyje, zachodzą okoliczności usprawiedliwiające przypuszczenie, że zarobkowość szynkarska będzie nadużywana w celu popierania gier zakazanych, ukrywania rzeczy nieprawnie nabytych, czynów nieobyczajnych lub opilstwa, — podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, o ile rzeczona uchwała Wysokiego Sejmu krajowego z dnia 3. lutego 1898 i powołany okólnik c. k. Namiestnictwa z dnia 20. sierpnia 1898 l. 1435 odniosły w kraju pożądany skutek.

Lwów, dnia 18. czerwca 1901.

Interpelant:
Kramarczyk m. p.

Szwed, Potoczek, Data, Warzecha, Żardecki, Bernadzikowski, Milan, Stojałowski, Zygmunt Jaworski, Styła, Krempa, Niebyłowiec, Milewski.

Interpelacya

posła Krempy i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie ustanowienia wag na targach przy sprzedaży opasowego bydła i trzody chlewnej.

Już od dłuższego czasu lud włościański na zgromadzeniach i przez swych reprezentantów tak w Sejmie jak i w Radzie państwa upomina się o zaprowadzenie wag przy sprzedaży na targach bydła i nierogacizny.

Wszelkie upominania są do dziś bez skutku, Rząd w tym celu nic nie postanowił, lubo na jarmarkach dzieją się nadużycia ze strony niesumiennych kupców, a względnie handlarzy bydła i trzody chlewnej.

Dochodzi często i to bardzo często do jarmarcznej bójki między sprzedawcami a kupcami, gdzie ci ostatni wymuszają groźbą i biciem, będący ze sobą w zmowie pierwszych do sprzedania swego towaru za bezcen.

Zważywszy, że ustanowienie wag w miejscach targowych byłoby ważnym czynnikiem do zbadania wartości, sprzedać się mającej sztuki bydła lub nierogacizny;

zważywszy, że obecnie kupno i sprzedaż bydła i świń na targach odbywa się nieprawidłowo, przez co wyzyskiwujący handlarze krzywdzą interesowanych, a najbardziej biedniejszych włościan.

Zapytują podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego:

1) Czy Wysoki Rząd jest skłonny w gminach tych, w których targi się odbywają, wprowadzić wagi na bydła opasowe i trzodę chlewną, by tym sposobem zapobiedz wszelkim nadużyciom, wyzyskowi i bójkom ze strony niesumiennych kupców, a względnie handlarzy bydło i świń.

Czyby nie należało w porozumieniu z Wydziałem krajowym wydąć okólnik, postanawiający, aby na wszystkich targowicach ustanowione zostały wagi i aby umieszczenie taryf w tych miejscowościach, czyli cen targowych z kraju i pozakrajowych pod nadzorem władz nastąpić mogło.

Interpelant:
Franciszek Krempa w r.

Wójcik, Średniawki, Milan, Kramarczyk, Stojałowski, Jugendfein, Szwed, Styła, Data, Warzecha, Bojko, Żardecki, Winniczuk, Bernadzikowski.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego we Lwowie

Na mocy dekretu c. k. komisyi krajowej dla spraw regulacyi i wykupna ciężarów gruntowych w Krakowie z dnia 25-go września 1862 l. 6465 przyznano uprawnionym 31 gospodarzom w gminie Rzekach prawo wieczyste paszenia 600 sztuk owiec w dobach państwa Zatorskiego hrabiego Maurycego Potockiego lub jego następców na terytoryum w lasach dworskich gminy Rzeki w powiecie Wadowickim położonych, prócz tego co 3 lata wydawania drzewa w dekrecie regulacyjnym bliżej opisanego na utrzymanie 4 szałasów, istniejących na polanach uprawnionych, służących dla ochrony owiec.

Rzeczona pasza dla wspomnianych owiec ma być ze strony obszaru dworskiego co roku w pierwszych dniach wiosny bez żadnego poprzedniego dopominania się ze strony interesowanych na ręce każdoczesnego w dostatecznej ilości przeznaczoną na przeciąg całej pory letniej do paszy owiec stosownej.

Gdy ale w gminie Rzekach rzecz ma się przeciwnie, t. j. nietylko, że obszar dworski państwa Zatorskiego zobowiązania swego wobec uprawnionych nie dotrzymuje, paszy żadnej co wiosny nie wyznacza, drzewa na budowę szałasów nie wydaje, ale poprostu gnębi i dręczy uprawnionych karami i grzywnami za każde dopuszczenie choćby jednej owieczki na paszę do lasu serwitutowego, wskutek czego uprawnieni musieli zaniechać chowu owiec prócz małych wyjątków, a kary wspomniane popłacili w roku 1893: Franciszek Fryś 62 złr. 15 ct., Zofia Mikołajczyk w r. 1893 34 złr., a w roku 1895 42 złr. 95 ct., tudzież wiele innych, którzy przy dochodzeniu na miejscu popłacone w różnych czasach podadzą.

Ponieważ obecnie uprawnieni obawiają się o utratę swojego prawa paszenia 600 sztuk owiec, a to z powodu, że tenże sam zarząd obszaru dworskiego w roku 1873 przemocą odebrał im prawo serwitutowe opału lasowego, wydzielając im za to wbrew ich woli 51 morgów lasu, a gdy tego przyjąć nie chcieli z powodu za nisko oszacowanego serwitutu, sprowadził do gminy Rzeki wojsko w liczbie 127 żołnierzy i trzymał na koszt mieszkańców przez 192 dni, co uczyniło sumę 18.238 złr. szkody, za ktorą to egzekucyę kazał sobie zarząd wojskowy zapłacić 10.459 złr., na poczet czego c. k. komisya sprzedała mieszkańcom wsi Rzeki resztki dobytku domowego przez publiczną licytacyę na miejscu za kwotę 4.300 złr., a resztujący niedobór 6.159 złr. w drodze łaski przez Najjaśniejszego Pana zniesiony czyli darowany został, dlatego też wobec tej strasznej przerażającej katastrofy, jaka przed niedawnym czasem w gminie Rzekach z tymże samym obszarem dworskim Jaśnie Wielmożnego Pana hrabiego Potockiego, właściciela klucza dóbr Zatorskiego, dla spraw serwitutowych miała miejsce.

Podpisani posłowie włościańscy zapytują uprzejmie Wysoki Rząd, w jaki sposób zechce już raz straszliwie pokrzywdzonych włościan gminy Rzeki w powiecie Wadowickim bronić od utraty reszty praw serwitutowych tem bardziej dla utrzymania gorzkiego gospodarstwa chowu owiec.

Interpelant:
Kramarczyk w. r.

Styła, Niebyłowiec, Wachnianin, Średniawski, Szwed, Potoczek, Data, Warzecha, Stojałowski, Zardecki, Bernadzikowski, Milan, Krempa, Karatnicki.

Marszałek oświadcza, iż interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, i wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujący wniosek:

Wniosek

posła Dra Oleśnickiego i towarzyszy w sprawie kreowania katedr z językiem wykładowym ruskim na uniwersytecie we Lwowie.

Zważywszy, że do najniezbędniejszych potrzeb cywilizowanych każdego narodu należy możność pielęgnowania rozwoju nauki w jego języku rodzinnym w najwyższej instytucyi naukowej, na uniwersytecie;

zważywszy, że w Austryi każdy naród ma do tego prawo na podstawie art. 19. p. ustawy państwowej;

zważywszy, że obecny stan faktyczny, ograniczający wykład ruski do jednej katedry na wydziale teologicznym, do dwóch na wydziale prawniczym, a dwóch na wydziale filozoficznym uniwersytetu lwowskiego, nie odpowiada, ani postanowieniom prawnym co do języka wykładowego na tym uniwersytecie, ani minimalnym cywilizacyjno-naukowym potrzebom narodu ruskiego;

zważywszy, że w szczególności brak katedr z ruskim wykładem austryackiego prawa cywilnego procesowego, handlowego

i wekslowego na wydziale prawniczym pociąga za sobą nietylko upośledzenie naukowego traktowania odnośnych ustaw, ale i niemożność należytego ich zastowania w praktyce pośród ludności ruskiej;

zważywszy, że również i brak katedr z wykładem ruskim na wydziale filozoficznym, odpowiadających przedmiotom nauki ruskich szkół średnich, uniemożliwia skuteczną naukę tych przedmiotów w tychże szkołach i w wysokim stopniu szkodzi interesowi samej nauki;

wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd:

a) by przystąpił do utworzenia we Lwowie uniwersytetu z językiem wykładowym ruskim, a względnie do kreowania przy istniejącym uniwersytecie lwowskim na wszystkich wydziałach katedr z językiem wykładowym ruskim dla wszystkich przedmiotów nauk tychże wydziałów;

b) by jak najrychlej, a wedle możności już w najbliższym roku szkolnym kreował na wydziale prawniczym uniwersytetu lwowskiego katedry austryackiego prawa procesowego cywilnego, handlowego i wekslowego, a na wydziale filozoficznym tegoż uniwersytetu katedry filologii klasycznej, matematyki, fizyki, geografii i nauk przyrodniczych z językiem wykładowym ruskim.

Wnioskodawca:

Dr. Eugeniusz Oleśnicki w. r.

B. Faciewicz, wikary kapitulny, Winniczuk, Niebyłowiec, Karatnicki A. Wachnianin, Ostapczuk, Kulczycki, Mandyczewski, Nowakowski, Barwiński, Okuniewski, Hamorak, Zajączkowski, Dr. Sawczak.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, i wzywa sekretarza do odczytania jeszcze jednej interpelacyi.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczytuje następującą interpelacyę do c. k. Rządu:

Interpelacya

posła Romanowicza i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Jeżeli w społeczeństwach mających zupełnie wykończoną organizacyę szkół ludowych i stojących na bardzo wysokim poziomie oświaty, uznana jest powszechnie potrzeba popularyzowania wiedzy przez publiczne wykłady dla szerokich warstw społecznych, to tem większa — bardziej nagląca jest ta potrzeba w kraju jak Galicya o tak wysokiej cyfrze analfabetów i tak znacznej liczbie gmin, pozbawionych szkoły.

Gdy jednak w owych szczęśliwych krajach, nie wyjmując zachodnich krajów austryackich, władze rządowe nie tylko tej popularyzacyi wiedzy żadnych nie czynią trudności, ale przeciwnie, podejmowaną w tym kierunku pracę najusilniej popierają, u nas w Galicyi władze polityczne stawiają tej pożytecznej działalności wszelkie możliwe przeszkody.

Towarzystwo istniejące pod nazwą „Uniwersytet ludowy imienia Adama Mickiewicza“, ma w swym prawnie obowiązującym statucie przyznane sobie wyraźne prawo urządzania publicznych wykładów w całym kraju, w każdej jego miejscowości.

Mimo to władze polityczne starają się Towarzystwu temu uniemożliwiać spełnianie tego zadania, do którego statutowo jest upoważnione, zapomocą zupełnie nie uzasadnionych zakazów. A zwracają się te zakazy nawet przeciw takim wykładom, których treść ściśle naukowa uchyla wszelkie podejrzenie propagandy politycznej. I tak:

Starosta w Buczaczu zakazał wykładu „O krążeniu wody w przyrodzie“ z powodu, że mu tekstu wykładu nie wręczono.

Starosta w N. Sączu nie pozwolił na wykład „O teoryi Kopernika“ i dopiero w skutek wniesionego rekursu zakaz cofnął.

Starosta w Drohobyczu zażądał odpisu wykładu „O słońcu“ w trzech egzemplarzach i wywarł nacisk na kierownika szkoły hirszowskiej w Borysławiu, by odmówił sali na wykład.

Starosta w Brodach zakazał wykładu „Z astronomii“ pod pretekstem cholery, tyfusu i ospy.

Staroście w Przeworsku wykład „O fonografie“ tak był podejrzany, że żądał przedłożenia tekstu.

Gdy c. k. Namiestnictwo ze względów formalnych nie zatwierdziło dla Sambora oddziału towarzystwa Uniwersytetu ludowego, a z ramienia Zarządu głównego zawiadomiono starostę w Samborze o zamierzonych wykładach naukowych — zakazał starosta wykładów pod pozorem, że oddział niezatwierdzony — chociaż statut Towarzystwa upoważnia Zarząd do wykładów wszędzie, bez względu, czy w miejscu oddział istnieje, czy nie.

Podpisani zapytują przeto Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego:

1) Czem c. k. Rząd usprawiedliwi takie, ze swobodami obywatelskiemi i interesem zaniedbanego w oświacie kraju sprzeczne postępowanie władz politycznych?

2. Czy c. k. Rząd jest gotów, postępowanie to skarcić i wydać swoim organom stanowcze polecenie, ażeby usiłowaniom ku popularyzowaniu wiedzy nie czyniły przeszkód, a raczej życzliwego udzielały im poparcia?

Interpelant:
Romanowicz m. p.

Styła, Krempa, Vayhinger, Weigel, Słotwiński, Dworski, Wójcik, Żardecki, Bernadzikowski, Klemensiewicz, Bojko, Rotter, Milan, Średniawski, Laewenstein, Jahl.

Marszałek oznajmia, iż interpelacyę tę odstąpi p. komisarzowi rządowemu, a zarazem wzywa sekretarza do odczytania pisma c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie w sprawie wydania p. Stojałowskiego oskarzonego o popełnienie występku z §. 488 u. k. i przekroczenie art. III. ustawy z 15. października 1868 D. p. p. nr. 142.

Sekretarz p. Urbański odczytuje pismo c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 19. czerwca 1901, o zezwolenie na sądowe ściganie p. Stojałowskiego.

Sekretarz p. A. Potocki wnosi na odesłanie tego pisma do komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala odesłanie tej sprawy do komisyi prawniczej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj, wniesionych po dzień 21. czerwca 1901 roku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 21. czerwca 1901 roku, które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi budżetowej Ls.: 533, 534, 542, 543, 545, 546, 553, 555, 562, 567, 570, 571, 572, 573, 574, 577, 580, 581, 582, 583, 584, 586, 587, 590, 597, 598, 599, 600, 604, 609, 610, 611, 613, 616, 618, 621, 622, 623, 624, 629, 630, 634, 635, 638, 649, 656, 657, 658, 668, 670, 672, 673, 674, 679, 682, 683, 685, 686, 688, 689, 694, 709, 710, 711, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 722, 724, 726, 727, 732, 735, 736, 737, 739, 740, 741.

Komisyi sanitarnej Ls.: 535.

Komisyi szkolnej Ls.: 537, 538, 539, 540, 548, 549, 557, 558, 559, 560, 563, 568, 569, 576, 578, 579, 585, 588, 596, 602, 615, 617, 625, 626, 627, 632, 636, 637, 639, 640, 646, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 666, 667, 669, 671, 675, 678, 681, 690, 695, 712, 721, 725.

Komisyi przemysłowej Ls.: 536, 547, 554, 589, 620, 665, 738.

Komisyi petycyjnej Ls.: 544, 550, 551, 552, 565, 592, 595, 608, 619, 628, 648, 692.

Komisyi drogowej Ls.: 556, 575, 642, 645, 676, 697.

Komisyi kolejowej Ls.: 561, 591, 631, 633, 677, 680, 734.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls.: 564, 605, 606, 607, 612.

Wydziałowi krajowemu jako komisyi Ls.: 566, 541, 733.

Komisyi gminnej Ls.: 593, 594, 643, 644, 647, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 693, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707,

Komisyi prawniczej Ls.: 614, 687, 742

Komisyi podatkowej Ls.: 603.

Komisyi administracyjnej Ls.: 691, 696, 698, 699.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 534 Redakcyi „Dwutygodnika katechetycznego i duszpasterskiego" w Tarnowie, o subwencyę przemawia p. Kramarczyk popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 637 oddziału Towarzystwa pedagogicznego w Krakowie, o podwyższenie poborów nauczycieli, przemawia p. Rotter popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 733. Pełnomocników przysiółka Nowiny ad Skowierzyn o utworzenie z tegoż samoistnej gminy przemawia p. Zdzisław Tarnowski popierając tę petycyę i stawia formalny wniosek na odesłanie tej sprawy do Wydziału krajowego, jako komisyi z poleceniem przedłożenia sprawozdania na obecnej sesyi sejmowej.

Izba popiera wniosek p. Tarnowskiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwala powyższy wniosek bez rozprawy.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 739 Wydziału powiatowego w Cieszynie, a zasiłek dla pogorzelców miasteczka i wsi Oleszyce przemawia p. Puzyna popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszy petycyj wniesionych po dzień 21. czerwca 1901, które przydzielono odnośnym komisyom, jak wyżej.

Marszałek oznajmia, iż ukonstytuowały się komisya petycyjna i podatkowa w sposób następujący:

Komisya petycyjna: Przewodniczący p. Klemensiewicz, zastępca przewodniczącego p. Dzieduszycki Karol, sekretarze pp. Michalski i Hamorak.

Komisya podatkowa: Przewodniczący p. Abrahamowicz, zastępca przewodniczącego p. Gołuchowski, sekretarz p. Loewenstein.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy zaliczającej gminę Jaworzno, pow. Chrzanowskiego, do miejscowości podlegających ustawie gminnej z 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje powyższe sprawozdanie i wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisyi gminnej.

Przemawia p. A. Potocki i wnosi, by myśl przepisów §. 50 regulaminu, przystąpić bez odsyłania do komisyi do drugiego czytania tego sprawozdania.

Izba popiera wniosek fórmalny p. A. Potockiego, a następnie bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Sprawozdawca p. Vayhinger czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy:

Ustawa

z dnia .... o zaliczeniu gminy Jaworzno, powiatu chrzanowskiego, do miejscowości, podlegających ustawie gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 dz. u. kr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Jaworzno powiatu chrzanowskiego zaliczoną zostaje do miejscowości, w których obowiązuje ustawa gminna z d. 3. lipca 1896 r. Nr. 51 dz. u. kr.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Gmina Jaworzno powiatu chrzanowskiego zaliczoną zostaje do miejscowości, w których obowiązuje ustawa gminna z d. 3. lipca 1896 r. Nr. 51 dz. u. kr.

Izba bez rozprawy uchwala Art. I. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwala Art. II. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwala Art. III. zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia .... o zaliczeniu gminy Jaworzno powiatu chrzanowskiego, do miejscowości, podlegających ustawie gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 dz. u. kr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwala tytuł i wstęp ustawy, zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Mościskach na zaciągnięcie pożyczki 116.000 koron.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje powyższe sprawozdanie i wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisyi administracyjnej.

Przemawia p. St. Stadnicki i wnosi, by w myśl §. 50 regulaminu przystąpić do drugiego czytania powyższego przedłożenia, nie odsyłając tegoż do komisyi.

Przemawia p. Stajałowski, popierając wniosek sprawozdawcy.

Przemawia p. St. Stadnicki i cofa pierwszy swój wniosek, a przyłącza się do wniosku p. sprawozdawcy, by to przedłożenie odesłać do komisyi administracyjnej.

Izba uchwala przekazanie tego sprawozdania komisyi administracyjnej zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany po-

stanowień ustawy o poborze opłat konsumcyjnych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego sprawozdania komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Zolla w sprawie założenia wyższej szkoły górniczej i hutniczej w Krakowie.

Przemawia p. Zoll, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi górniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Stojałowskiego w przedmiocie zniesienia myt krajowych i powiatowych.

Przemawia p. Stojałowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku Wydziałowi krajowemu jako komisyi z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Wybór komisyi wodnej z 20 członków.

Marszałek zaprasza na skrutatorów pp. Maryewskiego, Bednarskiego Klemensa, Dzieduszyckiego, Datę, Hamoraka i wzywa posłów do oddawania kartek.

Podczas skrutynium Izba przystępuje do następnego punktu porządku dziennego.

Następuje:

Propozycya Wydziału krajowego w przedmiocie uzupełniającego wyboru 2 członków wydziału galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wydział krajowy przedstawia Wysokiemu Sejmowi do uzupełniającego wyboru w ich miejsce następujących dwóch członków do wydziału kąsy:

1. dr. Stanisława Głąbińskiego, profesora Uniwersytetu lwowskiego,

2. dr. Zygmunta Skowrońskiego, adwokata krajowego.

Marszałek zaprasza na skrutatorów pp. Michałowskiego, Milana i Sękowskiego i wzywa posłów do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru członków komisyi wodnej.

P. Maryewski zdaje sprawę z wyniku skrutynium z wyboru do komisyi wodnej. Głosowało 90 posłów. Absolutna większość 46. Wybrani jednogłośnie 90 głosami pp.

Czaykowski Wł. Wiktor, Dzieduszycki Klemens, Gorayski, Jaworski Zygmunt, Kozłowski, Maryewski, Merunowicz, Michalski, Niementowski, Oleśnicki, Potocki Andrzej, Paszkowski, Rapoport, Romanowicz, Rotter, Sozański, Stadnicki, Tarnowski Zdzisław, Wodzicki, Zaleski.

Marszałek skonstatowawszy wynik wyboru wzywa członków komisyi wodnej, by się ukonstytuowali i wynik ukonstytuowania podali do jego wiadomości.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi budżetowej w przedmiocie prowizoryum budżetowego na miesiąc lipiec i sierpień 1901.

Sprawozdawca p. Andrzej Potocki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości, że Wydział krajowy czynił w II. kwartale roku 1901 wydatki zwyczajne z funduszu krajowego na podstawie budżetu r. 1900 i zatwierdza to postępowanie Wydziału krajowego.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do czynienia wydatków zwyczajnych z funduszu krajowego na rachunek roku budżetowego 1901 na podstawie budżetu na rok 1900.

III. Sejm upoważnia do pobierania na rzecz funduszu krajowego dodatków do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatku do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 50% podatku od domów wolnych, w wysokości 60 gr. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatku do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z 25. października 1896 r. dz. ust. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 gr. od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach chrzanowskim i krakowskim opłacać będą dodatek do podatków wymienionych w III. *a*) w wysokości 49 gr., zaś do wymienionych w III. *b*) w wysokości 55 gr., od każdej korony całej należytości tych podatków.

IV. Upoważnienia powyższe pod II i III. udzielone obowiązują po dzień 31-go sierpnia 1901 r.

Przemawia p. Stojałowski i stawia następującą rezolucyę:

„Sejm wzywa Rząd, ażeby urzędom podatkowym surowo i skutecznie polecił, ażeby w książeczkach podatkowych szczegółowo wypisywały w każdej rubryce co i ile podatkujący płaci“.

Izba popiera rezolucyę p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższe wnioski I., II., III., IV. komisyi, głosując nad każdym wnioskiem komisyi oddzielnie, które sprawozdawca odczytuje.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej uchwały bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej uchwały w trzeciem czytaniu, bez czytania.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Stojałowskiego, którą Izba bez rozprawy uchwala w oddzielnem głosowaniu.

Marszałek wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru 2 członków do wydziału galic. Kasy oszczędności.

P. Sękowski zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 93 posłów. Absolutna większość 47. Wybrani jednogłośnie 93 głosami pp. Dr. Stanisław Głąbiński, profesor uniwersytetu lwowskiego i Dr. Zygmunt Skowroński, adwokat krajowy.

Marszałek konstatuje powyższy wynik wyboru.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi administracyjnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie wcielenia gminy Ruska wieś, tudzież przysiółków gminy Staroniwa i Drabinianka do gminy m. Rzeszowa.

Sprawozdania p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić ustawę o wcielaniu gminy Ruskiej wsi i przysiółków

gminy Staroniwy i Drabinianki do gminy miasta Rzeszowa, w brzmieniu przez Wydział krajowy proponowanem.

U s t a w a.

z dnia . . . . o wcieleniu gminy Ruskiej wsi i przysiółków gmin Staroniwy i Drabinianki do gminy miasta Rzeszowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Ruska więś, tudzież przysiółki gminy Staroniwy i Wygnaniec, Psiarnisko, Podzamcze i przysiółek gminy Drabinianki, Maćkówka zostają do gminy miasta Rzeszowa w granicach w artykule II. wymienionych wcielone.

Art. II.

Granica tak wcielonego obszaru z gmin Staroniwy i Drabinianki odcina na zachodzie od granicy Ruskiej wsi zachodnią stronę parceli kat. 1.123 w kierunku południowym, następnie środkiem koryta potoku Mikoszka i południowo zachodnią stronę parceli kat. l. 663/1 dalej od południa bieży granica drogą gminną oznaczoną parcelami kat. 1036/1, 1036/2, 1043, 1042, 1041/1, 1115/15, gminy Staroniwa i l. 1132/13 gminy Drabinianka nakoniec od zachodu środkiem rzeki Wisłok, aż do punktu, gdzie Wisłok przerzyna obszar miasta Rzeszowa.

Art. III.

Gmina Rzeszowa przypuści mieszkańców Ruskiej wsi i wcielonych przysiółków do korzystania w sposób ustawami i przepisami unormowany z majątku i dobra gminy, tudzież zakładów i funduszów, pod zarządem gminy miasta Rzeszowa zostających, bez żadnych zastrzeżeń.

IV.

Majątek gminy Ruskiej wsi tak ruchomy, jak nieruchomy zostaje przyłączony do wspólnego majątku połączonych gmin.

Natomiast przyjmuje gmina m. Rzeszowa wszystkie zobowiązania gminy Ruskiej wsi.

Art. V.

Prawo mieszkańców wcielonych przysiółków gmin Staroniwy i Drabinianki do użytkowania z pastwisk tych gmin według dotychczasowego zwyczaju pozostaje nienaruszone.

Art. VI.

Rejony propinacyjne miasta Rzeszowa, Ruskiej wsi, Drabinianki i Staroniwy pozostają nadal niezmienione.

Art. VII.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostaną Rady gminne w Rzeszowie i Ruskiej wsi rozwiązane i kierownictwo gminy Rzeszowa, w jej nowych granicach, oddane tymczasowemu zarządowi pod przewodnictwem dotychczasowego burmistrza miasta Rzeszowa.

Skład tymczasowego zarządu oznaczy Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Najdalej w sześć tygodni po objęciu urzędowania rozpisze tymczasowy zarząd wybory do Rady miejskiej.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Bojko i wnosi na odroczenie tej sprawy do następnego posiedzenia.

Przemawia p. St. Jędrzejowicz i popiera odraczający wniosek p. Bojki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, oświadczając się przeciw wnioskowi p. Bojki.

Przemawia p. Bojko dla sprostowania faktu.

Przemawia p. St. Jędrzejowicz dla sprostowania faktu.

Przemawia p. sprawozdawca i zgadza się na odraczający wniosek p. Bojki, który Izba uchwala w oddzielnem głosowaniu.

Marszałek oznajmia, iż porządek dzienny został wyczerpany.

Marszałek przypomina, iż 27 b. m. odbędzie się odsłonięcie pomnika śp. hr. Agenora Gołuchowskiego i uprasza p. posłów do wzięcia udziału w tej uroczystości.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczytuje następujące wnioski:

W n i o s e k.

Ze względu, że w powiecie Gorlickim nie ma żadnego zakładu naukowego średniego, a rozwijający się od szeregu lat przemysł naftowy i fabryczny wywołał dążność do praktycznego kształcenia młodzieży, o czem świadczy znaczna liczba uczniów z powiatu w krajowych zakładach naukowych;

zważywszy, że ofiarność na ten cel powiatu i miasta, oraz życzenia całej ludności powiatu wyrażone w licznych petycyach uzasadnioną dają podstawę do twierdzenia, że szkoła realna jest niezbędną dla powiatu;

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby utworzył w Gorlicach szkołę realną z językiem wykładowym polskim.

Lwów, dnia 21. czerwca 1901.

Wnioskodawca:

Adam Skrzyński w r.

Męciński, St. Jędrzejowicz, Zygmunt Jaworski, Z. Tarnowski, Romanowicz, Vayhinger, Zoll, Scipio, A. Jędrzejowicz, Milewski, Trzecieski, Rotter, Pilat, Romer, A. Potocki, Zaleski, Hupka, Gorayski, Abrahamowicz, Starzyński.

W n i o s e k.

Zważywszy, że utrzymanie organistów i dyaków nie jest ustawą stale określone i jest jedynie zawisłem od dobrowolnych datków;

zważywszy, iż datki te wpływają najczęściej nieregularnie i do utrzymania często nie wystarczają, skutkiem czego organiści i dyaki od szeregu lat upominają się o unormowanie utrzymania w drodze ustawodawczej —

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ·/· projekt ustawy.

We Lwowie dnia 21. czerwca 1901.

Wnioskodawca:

Brunicki w. r.

Osuchowski, Jan Szeptycki, Siemiginowski, Hamorak, Gnoiński Witołd, Niezabitowski, Urbański, Mandyczewski, W. Dzieduszycki, Cielecki, M. Piniński, Horodyski, Teodorowicz, Bielański, Sozański, Tyszkowski.

U s t a w a

z dnia .... mocą której zmienione zostają postanowienia §. 12 ustawy z dnia 16. kwietnia 1896 dz. ust. kraj. Nr. 25.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 12 ust. z dnia 16. kwietnia 1896 Nr. 25 dz. ust. kraj. znosi się w dotychczasowem brzmieniu i ma odtąd brzmieć jak następuje:

§. 12.

Wydatki na pokrycie potrzeb z odprawieniem liturgii połączonych, jako też wydatki na utrzymanie sług kościelnych pokrywać należy przedewszystkiem ze źródeł oznaczonych w §. 1 ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Nr. 28 dz. ust. krajowej i w §. 2 ustawy z dnia 16. kwietnia 1896 Nr. 25 dz. ust. kr.

O ile wydatki te nie dadzą się pokryć z tych źródeł, uchwali komitet parafialny udzielić parochowi, a względnie duchownemu sprawującemu duszpasterstwo, na pokrycie tych kosztów, od parafian kwotę ryczałtową, która łącznie z pokryciem wskazanem w powołanych postanowieniach nie może przenosić rocznie kwotę 340 koron. Z kwoty tej 240 kor. użyte być mają na roczne utrzymanie sług kościelnych. W utrzymanie to policzyć należy także dochody z dodanych gruntów i wolne pomieszkanie.

Rozłożenie na parafian następuje w myśl postanowień ustawy z 16. kwietnia 1896 Nr. 25 dz. ust. kraj. w stosunku do opłacanej należytości podatków bezpośrednich; pobieranie zaś i ściąganie powyższych datków następuje za pomocą tych samych organów co podatki.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek.

Wniosek.

Zważywszy, że zwiększenie produkcyi rolniczej w kraju naszym jest jednym z najdzielniejszych środków, prowadzących do ekonomicznego podniesienia kraju;

zważywszy, że zwiększenie produkcyi rolnej, wobec postępu techniki gospodarskiej i zebranych doświadczeń, stoi w ścisłym związku z użyciem nawozów sztucznych;

zważywszy, że właściciele mniejszych gospodarstw rolnych, a przedewszystkiem włościanie, zakupując nawozy sztuczne w małych ilościach u drobnych, zupełnie nie kontrolowanych handlarzy — zbyt często bywają oszukiwani;

zważywszy, że doznane z tego powodu zawody zaczynają w niektorych okolicach kraju zniechęcać włościan do używania nawozów sztucznych;

zważywszy, że utrwalenie i rozszerzanie się tych skutków oszukańczego handlu nawozami sztucznymi musiałoby pociągnąć za sobą obniżenie krajowej, rolniczej produkcyi;

podpisani wnoszą:

Wzywa się Wysoki c. k. Rząd, aby w drodze ustawodawczej oszukańczemu handlowi nawozami sztucznymi zapobiegał, a w drodze administracyjnej rozciągnął ścisły nadzór nad handlarzami sztucznych nawozów przez zarządzenie: aby worki zawierające różne gatunki sztucznych nawozów już zewnętrznie się różniły, dalej, aby każdy worek zawierający nawóz sztuczny urzędownie był plombowany, wreszcie aby na trwale umocowanej etykiecie podano zarówno imię i nazwisko wytwórcy jak przekupnia, oraz procentowy stosunek składników, jakie nawóz sztuczny w danym worku zawiera.

Wnioskodawca:
Sękowski w r.

Wodzicki, Struszkiewicz, Hupka, Paszkowski, Zagórski, St. Jędrzejowicz, Scipio,

Zoll, Cieński, Z Tarnowski. A. Jędrzejowicz, W. Dzieduszycki, Zaleski, K. Badeni, Męciński, Romer, Abrahamowicz, A. Potocki, Milewski, Stadnicki, Gorayski, Rozwadowski, Bobrzyński, Trzecieski, Dąmbski, Starzyński, Pilat, Onyszkiewicz, Sozański, Borkowski, Klemens Dzieduszycki, Teodorowicz, Sala, Winc. Krainski, Schnell.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie powyższych wniosków umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, następnie zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 24. czerwca 1901 roku godzinę 10 rano i oświadcza, iż porządek dzienny tego posiedzenia zostanie posłom doręczonym.

Koniec posiedzenia godz. 12 m. 55.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.

Stanisław Niezabitowski.

Protokół

6. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 24. czerwca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 minut 43 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 130.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół czwartego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół piątego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż p. Milewskiemu udzielił urlopu na 5 dni i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujące wnioski.

Wniosek.

Sejm wzywa ces. król. Rząd, ażeby jeszcze w bieżącym roku przystąpił do zrealizowania Najwyższego postanowienia Cesarskiego z dnia 18-go września 1899 dotyczącego kreowania Sądu obwodowego w Czortkowie.

Lwów, dnia 24. czerwca 1901.

Wnioskodawca;
Rudrof w. r.

Klemensiewicz, Wład, Wiktor Czaykowski, Wybranowski, Vivien, Borkowski, Cieński, Horodyski, Trzecieski, Jan Szeptycki, Białoskórski, Zoll, Weigel, Osuchowski, Bielański, Czaykowski Władysław, Paszkowski, Schätzel, Sawczak, Karatnicki, Sozański.

Wniosek.

Zważywszy, że budynek zajęty obecnie pod gimnazyum w Brzeżanach jest na cele naukowe zupełnie nieodpowiedny i zgubnie oddziaływa na postęp nauki i zdrowie li-

cznej bo przeszło 500 uczni liczącej młodzieży;

zważywszy, że stan rzeczony został już wielokrotnie urzędownie stwierdzonym, a reskryptem c. k. Starostwa w Brzeżanach z dnia 20. maja 1900 l. 23361. orzeczono, że dalsze utrzymanie zakładu w dotychczasowym budynku jest zupełnie niemożliwem;

zważywszy, że gmina m. Brzeżan na cele tego gimnazyum poniosła już ofiarę w sumie przeszło 80.000 koron i dalszych nakładów łożyć już nie może;

wnosimy

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by niezwłocznie przystąpił do budowy odpowiedniego gmachu na pomieszczenie gimnazyum w Brzeżanach.

We Lwowie, dnia 20 czerwca 1901.

Wnioskodawca;
Dr. Stanisław Schätzel w. r.

Rayski, Jabłoński, Jugendfein, Jakliński, Wiśniewski, Merunowicz, Maiss, K. Dzieduszycki, Maryewski, Niementowski Małachowski, Sawczak, Bednarski, Wybranowski, Górka, Barwiński, Z. Jaworski, E. Michałowski, Michalski.

Marszałek oświadcza, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje następujące interpelacye do p. Komisarza rządowego i Wydziału krajowego:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego we Lwowie.

W gminie Międzybrodziu lipnickiem powiatu bialskiego mieszkańcy tamtejsi mieli uregulowane prawo serwitutowe paszy oraz prawo zbiorki lasowej na wydzieloną pewną część lasu, oraz pastwiska w r. 1871, a to pomiędzy mieszkańcami gminy tejże z jednej, a Dyrekcyą dóbr arcyksiążęcych, obecnie do Jego Wysokiej Arcyksiążęcej Mości Karola Stefana należących z drugiej strony, którego to prawa służebności używali spokojnie w wydzielonej im przestrzeni włącznie od roku 1871—1901, a zatem lat 30 tylko bez 5 miesięcy w ten sposób, że na wydzielonem pastwisku pasali swój dobytek domowy, a z wydzielonego lasu pobierali sobie drzewo bądź to na opał, bądź też na budulec bezpłatnie — słowem jednem wykonywali swe prawo we własnym zarządzie i nikt im nigdy na częściach wydzielonych ze strony Dyrekcyi Arcyksiążęcej żadnych trudności ani przeszkód nie stawiał.

Dopiero z początkiem roku 1901, zarząd dóbr arcyksiążęcych w Żywcu zarządził przez swego geometrę odszukanie granic i podczas tej operacyi okazało się, że granica na mapie katastralnej gminy Międzybrodzie odgraniczająca dobra arcyksiążęce od gruntów wydzielonych z tychże dóbr, a oddanych gminie za uregulowane prawo serwitutowe, zupełnie w innym kierunku pociągniętą była na niekorzyść gminy, niż faktycznie uprawnieni prawo swe posiadania oraz używania od lat 30, spokojnie bez żadnego zarzutu za pełną wiedzą Dyrekcyi dóbr używali i posiadali.

Ponieważ ale różnica ta pomiędzy granicą pociągnięta na mapie z granicą dotychczasowego prawa posiadania wynosi razem lasu z pastwiskiem około 12 morgów, więc też nie dziw, że z tego powodu powstał natychmiast spór pomiędzy gminą Międzybrodzie lipnickie a dyrekcyą dóbr arcyksiążęcych, który zamienił się a w ostatniej chwili zaostrzył się w uporczywy proces, gdzie uprawnieni roszczą sobie prawo z powodu wydzielenia im i zasiedzenia spokojnego posiadania i używania spornej parceli przez lat 30 bez 5 miesięcy, a dyrekcya dóbr arcyksiążęcych opiera znów swe prawo na hipotece przemawiającej na jej korzyść i braku 5-cio miesięcznego czasu do 30le-

tniego zadawnienia; ponieważ tenże co dopiero rozpoczęty proces grozi wielkiem niebezpieczeństwem a nawet możliwą katastrofą, jakich w tym wypadku smutnym wiele się trafia, na wypadek przegrania gminy Międzybrodzie, za co straszna odpowiedzialność ciążyłaby na czynnikach mających prawo przeszkodzić złemu, dlatego podpisani posłowie włościańscy zapytują uprzejmie Wysoki c. k. rząd,

czy nie byłby skłonny natychmiast zastanowić proces sądowy o sporny serwitut pomiędzy mieszkańcami gminy Międzybrodzie lipnickie a Dyrekcyą arcyksiążęcą dóbr Jego Wysokości Arcyksiążęcej Karola Stefana w Żywcu, i skierować takowy jako spór serwitutowy na drogę władzy politycznej celem polubownego traktowania?

We Lwowie, 21. czerwca 1901.

Interpelant;

Kramarczyk mp.

Milan, Styła, Wachnianin, Bernadzikowski, Średniawski, Krempa, Niebyłowiec, Szwed, Warzecha, Data, Potoczek, Żardecki, Stojałowski, Hupka.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego

Na budynku stacyjnym w Nowym Targu istniał po wybudowaniu kolei Chabówka — Zakopane jedynie napis „Nowy targ". Ku nie małemu jednak zdziwieniu tak mieszkańców miasta jak i przyjezdnych obok polskiego pojawił się w jakiś czas później napis niemiecki „Neumarkt" i. G. (in Galizien)

Stać się to miało na życzenie czy żądanie (!) jakiegoś urzędnika Ministerstwa kolejowego.

Umieszczenie niemieckiego napisu na budynku stacyjnym miasta rdzennie polskiego, przy kolei krajowej wybudowanej funduszami krajowemi z przyczynieniem się miasta i powiatu i innych czynników miejscowych, wywołało u ludności nietylko słuszne rozgoryczenie, ale spowodowało także wiele bałamuctw, gdyż z powodu istnienia kilkanastu miejscowości z nazwą „Neumarkt" listy i przesyłki przeznaczone dla mieszkańców Nowegotargu, wędrują, po Czechach Styryi i t. d. zanim dostaną się do rąk właściwych, co zwłaszcza kupcom sprawia wiele niedogodności i naraża ich na niemałe straty materyalne.

Nadmieniam przytem, że z biletów wojskowych nazwę Nowytarg zupełnie wyeliminowano i. tak n. p. na biletach wojskowych z Nowegotargu do Nowego Sącza istnieje tylko napis w języku niemieckim „Neumarkt-Neusandecz".

Podpisani nie przypuszczając, by to samowolne postąpienie jednostki narzucającej miastu nazwę niemiecką, znalazło aprobate Wydziału krajowego, zapytują, co uczynił, względnie, co zamierza uczynić Wydział krajowy, celem położenia tamy zakusom germanizacyjnym, oraz ochronienia mieszkańców miasta od strat materyalnych.

Interpelant:

Bednarski m. p.

Jabłoński, Maryewski, Maiss. Z. Jaworski, Średniawski, Górka, Rajski, Jugendfein, Michalski, Bernadzikowski, Bojko, Michałowski, Niementowski, K. Dzieduszycki, Potoczek, Klemensiewicz, Wiśniewski, Witosławski, Jakliński, Schätzel.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego w sprawje skrócenia wakacyi szkolnych w powiatach, w których odbywały się manewry r. 1900.

Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa oświaty, zostało przedłużenie kursu szkolnego z powodu w tymże roku szkolnym odbytych manewrów w powiatach: Sanok, Krosno, Jasło, Brzozów i t. d. od 1-go względnie 15-go lipca do 1-go sierpnia, tak, że

ledwie 4 tygodnie pozostaje na wypoczynek i załatwienie przeróżnych spraw tak ze strony nauczycieli, jakoteż i studentów.

Zważywszy przeto, że nie winą uczniów, ani też nauczycieli było to, że lokale szkolne były potrzebne dla oficerów, znajdujących sie na manewrach.

Zważywszy, że tych 18 dni straconych podczas manewrów nikt nie mógł wykorzystać, bo to była pora jesienna, pora niestosowna.

zważywszy, że pora od 15-go lipca do 1-go sierpnia jest porą najgorętsza i najbardziej potrzebującą pomocy do zbiorów, gdzie doroślejsza młodzież szkolna bierze w niej udział, albo strzeże domów, podczas gdy starsi w polu

zważywszy, że tak krótki czas czterotygodniowy nie wystarcza tak dla nauczycieli, jakoteż uczniów dla odzyskania zdrowia i wzmocnienia sił do dalszej pracy

zważywszy, że to przedłużenie 18 dni i tak korzyści nie przyniesie, bo w szkołach wiejskich i małomiejskich dzieci z powodu robót polnych nie będą uczęszczać, a w szkołach miejskich brać będą tak nauczyciele jak i uczniowie urlopy z musu dla odzyskania zdrowia, zresztą nauczyciele będąc zmuszeni w tej porze pracować nie wydadzą rezultatów.

zważywszy, że nauczyciele sami spodziewając się jak zwykle zamknięcia roku szkolnego 1. a względnie 15. lipca — przepisany program nauki całkowicie wyczerpią, a przez to samo tych 18 dni zmarniliby niepotrzebnie na powtórce.

Wobec powyższego stanu rzeczy zapytujemy Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego, czy zechce we właściwej drodze zwrócić się do c. k. Ministerstwa oświaty z przedstawieniem powyższych żądań i wyjednać zezwolenie na zakończenie kursów szkolnych w zwyczajnym terminie, tj. 1. względnie 15. lipca?

Lwów, dnia 23. czerwca 1901.

Interpelant:
Milan m. p.

Bojko, Styła, Średniawski, Wójcik, Nowakowski, Data, Kramarczyk, Warzecha, Potoczek, Szwed, Okuniewski, Bernadzikowski, Żardecki, Hamorak.

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

Do licznych; a nie zawsze potrzebnych uciążliwości, jakimi niektórzy panowie c. k. Starostowie obarczają naczelników gmin, zaliczyć się bezwątpienia musi zwoływanie tychże na tak zwane „roki" czyli sesye miesięczne.

Czy jest potrzeba ważna czyli nie, zwołuje się wójtów z całego powiatu pod grozą kary, co dla gmin płacących podwody i dyety wójtom daje się uczuć dotkliwie, wójtowie zaś sami, którzy mają dosyć żmudnej a zwykle niczem niewygrodzonej pracy z tytułu wójtostwa, muszą wśród najpilniejszych prac polnych, jak w żniwa i siewów tracić drogi czas, na niepotrzebną jazdę na sesyę.

Dla przykładu dość wspomnieć że n. p. w powiecie dąbrowskim c. k. nadkomisarz Dobrzański nie tylko że wydał świeżo nakaz wójtom by od 1. lipca br. jawili się na każdą sesyę pod karą jednej korony; ale rozdzielił wójtów na 3 kategorye i każda kategorya ma wyznaczony inny punkt zborny.

Rozdział ten ma tę złą stronę, że podczas gdy wójt przedtem, przybywszy w dzień jarmarczny na sesyę do Dąbrowy mógł po jednej drodze odprawić i sesyę i jarmark, mógł załatwić sprawę w Radzie powiatowej, w kasie zaliczkowej, w aptece i u geometry, a większość powiatów i w sądzie, to w skutek tego niestosownego punktu zbornego musi wójt do tych instytucyi specyalnie jeździć, co będzie wielce niedogodnem i na co się wójtowie powiatu żalą.

Uważając że nie zawsze c. k. Starostowie mają tak ważne nowiny wójtom do

zakomunikowania, by ich co miesiąca na sesję zwoływali.

Uważając, że czas we żniwa, wobec braku robotnika jest dla wójtów rolników niesłychanie drogi; podpisani zapytują;

Czy Wysoki c. k. Rząd nie byłby skłonny wydać polecenia, by c. k. Starostowie jedynie wtedy wójtów na sesye zwoływali, kiedy tego wymaga konieczna a ważna potrzeba.

Powtóre, czyby Wysoki c. k. Rząd nie polecił c. k. nadkomisarzowi starostwa Dobrzańskiemu w Dąbrowie, by konieczne sesye zwoływał jedynie do Dąbrowy, jak to było tam przedtem zdawien dawna.

Interpelant:

Bojko m. p.

Styła Średniawski, Wójcik, Milan, Krempa, Hamorak, Bednarski, Warzecha, Potoczek, Żardecki, Bernadzikowski, Klemensiewicz, Nowakowski, Oleśnicki, Jugendfein, Okuniewski, Data, Szwed.

Sekretarz p. A. Potocki odczytuje następujące interpelacye.

Interpelacya

do Pana c. k. Komisarza rządowego.

W powiatowem miasteczku Turce mieści się w jednym szczupłym zabudowaniu aż 3 c. k. urzęda a mianowicie: c. k. Starostwo, c. k. Sąd powiatowy i c. k. urząd podatkowy.

Nadto w budynku tem mieści się prywatne pomieszkanie miejscowego Pana c. k. Starosty, dalej areszta sądowe, pomieszkanie dozorcy więźni, magazyny wszystkich 3 urzędów.

Nie mogę znaleść słów na pożałowanie pracujących tamże urzędników i całego personalu służbowego tych wszystkich 3 władz.

W małych skąpych 14-tu ubikacyach rzeczonego budynku, w którym brak światła i świeżego powietrza, pracuje 25 urzędników, 5 woźnych, 4 egzekutorów 10 pisarzy i 2 posłańców sądowych, nadto w dwóch szczupłych i ciemnych kaźniach przebywa często kilkunastu aresztantów. Z dawnych cel więziennych porobiono biura urzędników konceptowych w których mieści się po dwóch i nawzajem sobie przeszkadzają w pracy.

Dla stron interesowanych nie ma korytarza ani poczekalni i czy zima czy lato, strony wyczekują całymi dniami na swą sprawę pod gołem niebem lub wpychają się do ciasnych biur urzędników aby schronić się przed silnymi mrozami lub gwałtownemi ulewami.

Droga publiczna do powyższych urzędów, wiodąca jest codziennie przez ludzi zapełnioną w ten sposób że trudno nawet przejść lub przejechać.

Nadto budynek ten położony jest na samym brzegu górskiego potoku „Litmierz“ który corocznie strasznie wylewa wskutek czego nabawia budynek ten okropną wilgocią, a co najważniejsze wyrządza znaczne szkody.

Dowód na to jest ten, że w r. 1893, podczas strasznego wylewu rzeczonego potoku — zalany był zupełnie cały budynek, z wielką trudnością zdołano wypuścić z więzienia aresztantów, bardzo dużo aktów urzędowych zabrała rozszalała woda w swe nurta a jeszcze większą część tychże zamuliła i zniszczyła zupełnie na miejscu.

Taki sam smutny los przygnębia wszystkich urzędników i mięszkańców okręgu sądowego w Boryni, w której mieści się osobno Sąd powiatowy, osobno areszta sądowe a osobno urząd podatkowy. Budynek sądowy, który mieści w sobie 6 urzędników, 4 pisarzy, 3 woźnych i 1 stróża składa się ze szczupłych, nizkich 6 ubikacyj i jednego wązkiego korytarza.

O kilkaset kroków w oddaleniu znajdują się areszta sądowe złożone z 3 ciasnych cel więziennych i jednego pokoiku dla dozorcy więźni.

W wilgotnym, murowanym budynku, gdzie przed 4-ma laty była szynkownia i dom zajezdny pomieszczony jest Urząd podatkowy, w którym pracuje 6-ciu urzędników, 3 egzekutorów, 1 pisarz i 1 woźny.

Nadto w tym samym budynku mieszka woźny i kilka stron prywatnych.

Ludność tego okręgu mająca codziennie w rzeczonych Urzędach swe sprawy do załatwienia, wyczekuje całymi dniami na otwartem polu.

Wiadomo mi jest, że Wysoki Rząd już przed kilku laty poczynił pewne kroki do wybudowania własnych gmachów na pomieszczenie rzeczonych urzędów w Turce i w Boryni, lecz dotychczas sprawa ta tak nagła i niezbędna nie tylko dla ludności powiatu Turczańskiego lecz, także i dla pracujących urzędników i całego personalu znajduje się w zastoju.

Wobec tego zapytuję obecnie Pana Komisarza rządowego.

1. w jakiem stadyum, znajduje się sprawa budowy gmachów sądowych w Turce i w Boryni.

2. Czy i kiedy Wysoki Rząd przystąpi do budowy tych gmachów.

Interpelant:
Osuchowski m. p.

Warzecha, Szwed, Data, Bielański, Julian Puzyna, Wiśniewski, Sala, Wybranowski, Schätzel, Theodorowicz, Cielecki, Kramarczyk, Tyszkowski, Klemens Dzieduszycki, Weigel.

Interpelacya

do c. k. Rządu.

Wagony kolejowe przepełnione są ludźmi. Ludzie w czasie upałów letnich siedzą jak w łaźni, i omdlewają ze ścisku i gorąca. Urzędy kolejowe nie troszczą się oto, aby dostarczyć odpowiednią ilość wagonów.

Czyby Wysoki Rząd nie zechciał wpłynąć na to, aby administracya kolejowa zwłaszcza w czasie upałów letnich dostarczała odpowiednią ilość wagonów?

Interpelant:
Potoczek m. p.

Kramarczyk, Warzecha, Żardecki, Stojałowski, Bojko, Wójcik, Styła, Krempa, Winniczuk, Ostapczuk, Szwed, Średniawski, Milan, Klemensiewicz, Cieński, Bernadzikowski, K. Dzieduszycki, Hamorak, Ochrymowicz, Jugendfein, Maiss, Niebyłowiec, Wachnianin.

Interpelacya

do c. k. Rządu

Wywóz trzody galicyjskiej poza granice kraju jest ciągle ograniczony przepisami wyjątkowymi, z ustawą niezgodnymi. Wprawdzie władze administracyjne innych krajów koronnych przestały od pewnego czasu nękać nasz kraj drobnymi zamykaniami naszych powiatów, ale ogólny zakaz wywozu trzody galicyjskiej na chów i handel ciągle jest przez te władze w mocy utrzymywany.

Ponieważ stosunki te stawiają interes ekonomiczny naszego kraju poniżej praw przysługujących Węgrom i Niemcom, które to kraje zagraniczne używają wolnego obrotu w granicach krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zapytujemy Wysoki rząd krajowy:

1. Co uczynił, co czyni i co zamierza uczynić dla przywrócenia równouprawnienia Galicyi?

2. Dla czego Rząd centralny toleruje to nadużycie Władzy przez inne kraje koronne przeciw galicyjskiemu wywozowi trzody praktykowane?

Interpelant;
Potoczek m. p.

Klemensiewicz, Niebyłowiec, Karol Dzieduszycki, Hamorak, Ochrymowicz, Jugendfein, Mais, Krempa, Ostapczuk, Szwed, Średniawski, Milan, Cielecki, Data, Warzecha, Kramarczyk, Stojałowski, Żardecki, Bojko, Styła, Winniczuk, Bernadzikowski, Wachnianin, Wójcik, A. Potocki.

Interpelacya

do Wydziału krajowego.,

posła Krempy i tow. w sprawie niesłusznego włączenia gminy Dymitrowa dużego powiat Tarnobrzeski, do konkurencyi i regulacyi potoku Krzemienicy i Babulówki.

Członkowie gminy Dymitrowa dużego orzeczeniem c. k. Starostwa w Mielcu z dnia 20. grudnia 1890 l. 13.301, zostali wciągnięci do konkurencyi powyższych potoków. Przeciw krzywdzącemu ich włączeczeniu, wniesiony został przez gminę Dymitrów rekurs do c. k. Namiestnictwa, a także przez c. k. Starostwo w Mielcu do Ministeryum rolnictwa, opierający się na następujących powodach:

Od niepamiętnych czasów gmina Dymitrów duży, nie doznawała nigdy szkód z zatopu wodami: Babulówki i Krzemienicy. Były wprawdzie zatopione grunta gospodarzy dotyczącej gminy, ale wodą z Wisły, wskutek przerywanych wałów; co członkowie wspomnianej gminy po 12 kubików z jednego morga gruntu odrobili na wartość 8000 koron.

Regulacyą potoku wspomnianego, grunta gminy Dymitrów duży nie zostały odwodnione, ani ulepszone, przeciwnie narażone na większe niebezpieczeństwo — bo wskutek zbioru wód na Wiśle, woda, opiera się w potoku Babulówki i Krzemienicy i bardziej przez wystąpienie takowej z łożysk, zatopione bywają.

Wprawdzie, gdy delegaci: Walenty Rzeźnik, Jan Baran i Jan Lemkowicz z gminy Dymitrowa, zgłosili się do c. k. Starostwa w Mielcu, p. komisarz Marek ustnie zapewnił ich, że rekurs jest uwzględniony i że zawiadomienie pisemne otrzymają, a lubo to dotychczas w tym kierunku nic nie uczyniono, owszem przeciwnie rzecz się dzieje, gdyż c. k. Starostwo w Mielcu, zmusza gminę do zapłacenia kwoty konkurencyjnej.

Zważywszy, że gmina Dymitrów duży pomimo wszelkich próśb, rekursów u dotyczących Władz wniesionych o niesłuszne, wciągnienie takowej do kosztów konkurencyjnych, ani odpowiedzi stanowczej, ani zarządzenia uwzględniającego dotąd nie otrzymała.

Zapytujemy podpisani Wysokiego Wydziału krajowego, czy mu jest wiadomem o rzeczywistym stanie krzywdy gminy z regulacyi wspomnianych potoków i czy nie należałoby zbadać sprawę i gminę Dymitrów duży z przytoczonych powyż powodów od zapłacenia konkurencyi uwolnić.

Interpelujący:
Franciszek Krempa mp.

Bernadzikowski, Kramarczyk, Bojko, Styła, Milan, Średniawski, Warzecha, Data, Stojałowski, Szwed, Niebyłowiec, Ostapczuk, Wójcik, Hamorak.

Interpelacya

do Wysokiego Rządu.

Zważywszy, że trzechletnia służba wojskowa w linii jest zbyt uciążliwa i kosztowna, a nadto odbiera społeczeństwu setki tysięcy ludzi pracujących w roli i rzemiośle·

Zważywszy dalej, że tak militarne państwo, jak są Niemcy-skróciło czas służby wojskowej.

Zważywszy nakoniec, że dwuletnie ćwiczenia wystarczą do wyrobienia żołnierza, a oszczędzony ztąd grosz ulży ciężarom podatkowym.

dlatego podpisani stosownie do życzenia ludności zapytują:

Czyli Wysoki Rząd jest skłonny dotychczasową trzechletnią służbę wojskową zamienić na dwuletnią?

Lwów, dnia 24. czerwca 1901.

Interpelant:
Szwed m. p.

Kramarczyk, Milan, Warzecha, Żardecki, Data, Potoczek, Bojko, Bernadzikowski, Wójcik, Styła, Nowakowski, Sredniawski, Hamorak, Okuniewski.

Interpelacya

do Pana Komisarza rządowego.

posła Wójcika i tow. w sprawie nierównomiernego ściągania należytości przy spisie ludności w roku 1900 przez Starostwo w Wieliczce.

Jak nierównomiernie i nie zgodnie z przepisami Starostwo w Wieliczce ściągało należytości za spis ludności w gminach, okazuje się z następujących przykładów:

1.	Gmina Niezdów	ma ludności	117.	zapłaciła 20 K.
	Obszar dworski Niezdowie	„ „	10.	nie płacił nic.
2.	Gmina Huciska	„ „	132.	zapłaciła 5 K.
	Obszar dworski w Hucisku	„ „	27.	nie zapłacił nic.
3.	Gmina Niżowa	„ „	129.	zapłaciła 12 K.
	Obszar dworski w Niżowie	„ „	5.	nie zapłacił nic.
4.	Gmina Rudnik	„ „	205.	zapłaciła 20 K.
5.	Gmina Fałkowicz	„ „	337.	zapłaciła 20 K.
	Obszar dworski w Fałkowicach	„ „	35.	nie płacił nic.
6.	Gmina Kunice	„ „	357.	zapłaciła 20 koron
	Obszar dworski w Kunicach	„ „	16.	nie płacił nic.
7.	Gmina Winiary	„ „	538.	zapłaciła 20 K.
	Obszar dworski w Winiarach	„ „	40.	nie płacił nic.
8.	Gmina Grajów	„ „	602.	zapłaciła 10 K.
	Obszar dworski w Grajowie	„ „	7.	nie płacił nic.
9.	Gmina Dziekanowice	„ „	302.	zapłacił 30 K.
10.	Gmina Sieraków	„ „	512.	zapłaciła 30 K.
	Obszar dworski w Sierakowie	„ „	14.	nie płacił nic.
11.	Gmina Węglówka	„ „	1000.	zapłaciła 20 K.

Wobec powyższych nie jednolitych należytości okazuje się, że na pewne gminy wypada od osoby po 17 h. od niektórych po 2 h., a od innych po 10 h.

Zapytujemy wobec tego c. k. rząd, czem uspawiedliwi wykazane niewłaściwe i nie równo rozłożone przez c. k. Starostwo w Wieliczce za ostatni spis ludności kwoty pieniężne.

Interpelujący:
Wójcik m. p.

Bojko, Styła, Średniawski, Milan, Krempa, Bernadzikowski, Słotwiński, Z. Jaworski, Warzecha, Żardecki, Kramarczyk, Potoczek, Oleśnicki, Nowakowski, Jabłoński, Romanowicz.

Interpelacya
do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Pomiędzy klęskami nawiedzającemi ludność rolniczą naszego kraju zajmują dość znamienne miejsce nieszczęśliwe wypadki w inwentarzu gospodarczym, z powodu których bywa nie rzadko, że bydlę zupełnie zresztą zdrowe, bądź wskutek złamania nogi, bądź wzdęcia lub itp., musi być z konieczności dorżnięte.

Gospodarz względnie hodowca w takich razach narażony jest na znaczne straty, bo nieraz ostatnią sztukę swojego dobytku traci i za bezcen sprzedaje mięso, płacąc nadto akcyzę od niego. Jest wiadomą rzeczą, że mimo kilkakrotnych wezwań do Rządu ze strony Sejmu o uwolnienie od opłaty akcyzy sztuk z konieczności dorzniętych c. k. Rząd nie chce uwzględnić tych najsłuszniejszych zresztą żądań ludności naszej.

Ze względu, że powyższe żądania chodowców bydła, jako ze wszech miar usprawiedliwione, zostały już poparte w rezolucyach sejmowych, podpisani zapytują c. k. Rząd, czy zechce zmienić przepisy w tym kierunku, aby zwolnić od opłaty akcyzowej, oraz sprzedaż mięsa pochodzącego z dorzniętych bydląt wskutek nieszczęśliwych wypadków.

Interpelant:
Antoni Styła mp.

Bojko, Wójcik, Bernadzikowski, Średniawski, Hamorak, Potoczek, Kramarczyk, Żardecki, Warzecha, Data, Milan, Szwed, Okuniewski, Nowakowski.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelacyę do c. k. Rządu.

Interpelacya
do Wysokiego c. k. Rządu.

W powiecie żydaczowskim wyłączyło c. k. Starostwo od udziału w zapomodze państwowej dla dotkniętych powodzią wiele gmin, faktycznie poszkodowanych, które jednak przy wyborach do Rady państwa w grudniu 1900, głosowały na kandydata ruskiego. Między temi gminami była także gmina Pobereże, przez której terytoryum przepływają trzy rzeki: Dniestr, Świca i Krechówka, których wylew spowodował dla gminy w r. 1900 olbrzymie szkody. Gdy c. k. Starostwo w Żydaczowie gminy tej przy rozdziale zapomogi wcale nie uwzględniło, udała się deputacya gminy na dniu 11. maja 1901 do c. k. Starostwa z prośbą, by poszkodowanym z gminy Pobereże udzielono zapomogi. Wtedy kierownik Starostwa żydaczowskiego, oświadczył deputacyi: „Przy wyborach idziecie swoim Bogiem — a teraz idziecie do Rządu po pieniądze. Jak wy Rządowi, tak Rząd wam“. Następnie odprawił deputacyę z niczem i kazał jej zgłosić się drugi raz przy końcu maja. Gdy deputacya przy końcu maja się zgłosiła odezwał się do niej kierownik Starostwa słowami: „W jesieni będą wybory, jak będziecie mieć rozum, dostaniecie zapomogę. Jak będziecie za Rządem, Rząd będzie za wami!“ Po tych słowach odprawił deputacyę znowu z niczem do domu.

Prawdziwość tych faktów stwierdzą jako świadkowie członkowie deputacyi: Wasyl Stasyszyn, Semko Doronczuk i Antoni Jakimyszyn, wszyscy gospodarze z Pobereża.

Ponieważ kierownik c. k. Starostwa jawnie i otwarcie oświadczył, że zapomoga państwowa przeznaczoną jest tylko dla gmin, których wyborcy głosują za kandydatami, przez Rząd popieranymi;

ponieważ tem oświadczeniem stwierdzone zostały wyraźnie podejrzenia ogółu ludności, oparte na licznych przykładach z historyi rozdzielenia tej zapomogi, że zapomoga ta faktycznie przeznaczona jest na pozyskanie głosów dla takich kandydatów;

ponieważ wedle oświadczenia to przeznaczenie zapomogi państwowej ma się

rozciągać i na nadchodzące wybory sejmowe, podają to podpisani do wiadomości c. k. Rządu i proszą:

a) raczy Wysoki c. k. Rząd stanowczo i otwarcie oświadczyć, czy zapomoga państwowa dla dotkniętych powodzią miała rzeczywiście na celu być środkiem do pozyskania głosów dla popieranych przez c. k. Rząd kandydatów przy wyborach do Rady państwa w r. 1900 i przy nadchodzących wyborach do Sejmu w r. 1901?

b) jakiem prawem i na jakiej podstawie kierownik c. k. Starostwa w Żydaczowie zapomogę tę faktycznie w ten sposób i w tym celu rozdziela i z tejże wyraźnie agitacyjny fundusz wyborczy tworzy?

c) równocześnie raczy Wysoki c. k. Rząd pociągnąć tego kierownika do surowej odpowiedzialności i zarządzić jak najrychlej stosowne kroki, ażeby sterroryzowana tym sposobem ludność powiatu żydaczowskiego nabrała przekonania, że terroryzm ten nie leży w intencyi c. k. Rządu i że ona w swobodzie oddawania swoich głosów nie będzie ograniczoną.

Interpelant:
Dr. E. Oleśnicki.

Bojko, Barwiński, Hamorak, Kramarczyk, Warzecha, Żardecki, Okuniewski, Nowakowski, Wójcik, Potoczek, Ostapczuk, Wachnianin, Niebyłowiec, Karatnicki.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te stosownie do treści odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i Wydziałowi krajowemu, i wzywa do odczytania złożonego jeszcze wniosku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Z powodu wylewu rzek Wisły i Skawy oraz gradobicia w powiecie wadowickim zrządzone zostały wielkie szkody w ziemiopłodach, wobec tego wnoszą podpisani.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby jak najrychlej zbadał stan klęski w powiecie wadowickim i wystarał się u c. k. Rządu o odpowiednie fundusze dla ratowania dotkniętych klęskami elementarnemi.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby doraźnie wyasygnował z własnych funduszów odpowiedni zasiłek celem przyjścia w pomoc najbardziej dotkniętym klęską powodzi i gradobicia.

Lwów dnia 24. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Antoni Styła.

Średniawski, Milan, Kramarczyk, Warzecha, Data, Szwed, Hamorak, Zajączkowski, Bojko, Wójcik, Potoczek, Stojałowski, Żardecki, Okuniewski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia i wzywa do odczytania petycyj, wniesionych po dzień 24. czerwca 1901.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 24. czerwca 1901 roku, które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi petycyjnej Ls. 757, 764, 767, 769, 796.

Komisyi budżetowej Ls. 758, 766, 768, 770, 771, 773, 776, 780, 786, 788, 791, 792, 798, 800, 801, 803, 805, 811, 812, 816, 819, 820, 821, 822, 825, 826, 828, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 849, 850, 851, 853, 857, 858.

Komisyi szkolnej Ls. 759, 765, 779, 782, 783, 785, 787, 789, 790, 794, 797, 802, 806, 807, 808, 813, 814, 815, 817, 824, 827, 829, 831, 848.

Komisyi gminnej Ls. 760, 761, 762, 763, 781, 844, 845, 846, 847.

Komisyi administracyjnej Ls. 772, 775, 777, 799, 804, 855.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls. 793, 795, 856.

Komisyi drogowej Ls. 774, 810, 823, 852.

Komisyi przemysłowej Ls. 778, 818.

Komisyi kolejowej Ls. 784, 809.

Po odczytaniu petycyi Ls. 803 Wydziału powiatowego w Dąbrowie o podwyższenie dotacyi na koszta budowy szkół ludowych, przemawia p. Bojko popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 817 gminy m. Wieliczki o zniżenie pestacyj szkolnych i o zwrot pobranych od r. 1895 przemawia p. Maryewski popierając tę petycyę z prośbą, by komisya w ciągu bieżącej sesyi zdała sprawę w tym przedmiocie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj wniesionych po dzień 24. czerwca 1901 roku, które przydzielono odnośnym komisyom, jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonego jeszcze jednego wniosku.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Kraj Galicya zarówno co do obszaru (78.496 kilom. kwadr.) jak i co do liczby ludności (7,295.538 dusz) jest niezaprzeczenie największym krajem koronnym Austryi, — co więcej, pod ostatnim względem, a po części i pod pierwszym względem, z wyjątkiem sześciu wielkich państw i Hiszpanii nawet większy od samodzielnych średnich lub małych państw: Szwecyi wraz z Norwegią, Turcyi, Belgii, Holandyi, Rumunii, Portugalii, Bułgaryi, Szwajcaryi itd. Już z tego wynika, że jednolity zarząd tego kraju musi być w najwyższym stopniu uciążliwym i zupełnie nieodpowiednim.

Stosownie do tego podzieloną jest Galicya na polu sądownictwa na dwa okręgi z dwoma wyższymi krajowymi we Lwowie i w Krakowie, co do zarządu kolejowego na trzy okręgi dyrekcyjne z siedzibami we Lwowie, w Krakowie i w Stanisławowie co do zarządu wojskowego na trzy okręgi z osobnemi komendami korpuśnemi, umieszczonemi we Lwowie, w Krakowie i w Przemyślu. Natomiast zarząd polityczny razem z zarządem szkolnym jest jednolitym, jako unikat na całą Europę. Zarząd szkolny, który obejmuje szkoły średnie i ludowe, spoczywa w rękach galicyjskiej Rady szkolnej krajowej, który ma swoją siedzibę w stolicy kraju, we Lwowie.

W r. 1900 miała Galicya 37 (a względnie 41) szkoł średnich z 20.263 uczniami, i 4.280 szkół ludowych z 7.979 klasami. Rzecz całkiem naturalna, że cyfry te z roku na rok muszą znacznie wzrastać, gdyż wobec niezwykłego przepełnienia istniejących szkół średnich i wobec tego, że jeszcze wielka liczba gmin (ponad 2000) nie posiada szkół ludowych, zachodzi niezbędna potrzeba ciągłego zakładania nowych szkół.

Już ta okoliczność wywołuje naglącą potrzebę podziału gal. Rady szkolnej krajowej, by ułatwić zarząd szkolnictwa krajowego i przyspieszyć rozwój i postęp oświaty ludowej, a to tem bardziej, że już i obecnie odzywają się ogólne narzekania na zarząd szkolny i wogóle na szkolnictwo Galicyi.

Za koniecznością podziału galicyjskiej Rady szkolnej krajowej przemawiają prócz tego także powody narodowościowe i wyznaniowe. Wedle konskrypcyi w r. 1890 liczyła Galicya 3,518.996 mieszkańców z polskim, a 2,826.272 mieszkańców z ruskim językiem konwersacyjnym. Polacy należą wogóle (z wyjątkiem jakich 600.000 żydów) do wyznania rzymsko-katolickiego z językiem liturgicznym łacińskim, a Rusini do do wiary grecko-katolickiej ze słowiańskim

językiem cerkiewnym. Różnica obrządku i mowy kościelnej ważną jest, zwłaszcza dla szkół ludowych i dla wsi. W roku 1900 było w Galicyi 2.142 ruskich szkół ludowych, a nieruskich (polskich) 2.138; średnich szkół ruskich 4, a nieruskich (polskich i niemieckich) 33, względnie 37.

Teraźniejsza Rada szkolna krajowa ma charakter na wskróś polski. Na 9 szkolnych inspektorów krajowych jest 7 Polaków, a wszystkiego 2 Rusinów; z reszty 9 członków także jest 7 Polaków, a 2 Rusinów.

Już z tego zestawienia jasną jest rzeczą, że galicyjska Rada szkolna krajowa nie jest w stanie dbać o potrzeby ludności ruskiej i o korzystny rozwój szkolnictwa ruskiego dostatecznie i równomiernie, tak jak o ludność polską. I rzeczywiście ze strony Rusinów — w memoryałach do Rządu i do Korony, w przemowach ich sejmowych i parlametarnych zastępców, w prasie ruskiej, na wiecach ruskich i t. p. odzywają się nieustannnie zażalenia na brak opieki i na nierównomierne traktowanie ich potrzeb cywilizacyjnych.

Zachodzi zatem niezbędna i nagląca potrzeba zaradzenia temu, — a może się to stać jedynie przez podział galicyjskiej Rady szkolnej krajowej, względnie zaś przez kreowanie ruskiej sekcyi w galicyjskiej Radzie szkolnej krajowej. Również przez dwa narody zamieszkały i o wiele mniejszy kraj. Czechy, o obszarze 51.948 kil. kwadr. i o ludności 6,318.280 dusz, posiada na podstawie ustawy krajowej z roku 1890 Radę szkolną krajową, podzieloną na dwie sekcye narodościowe, a nawet w jeszcze mniejszej Morawii .(22:222 kilom. kwadr. z 2,435.081 dusz) wyłącznie tylko z powodu różnic narodowościowych ludności istnieje dążność do przeprowadzenia podobnego podziału Rady szkolnej krajowej.

Galicyjska Rada szkolna krajowa powstała nie na podstawie ustawy krajowej, w wykonaniu ustawy państwowej z dnia 25. maja 1868 dz. u. p. Nr. 48, jak to się stało we wszystkich krajach, ale na podstawie Najwyższego rozporządzenia z dnia 25. czerwca 1867. Wskutek tego i zmianę w regulaminie organizacyjnym, mianowicie co do prawa mianowania dyrektorów i nauczycieli szkół średnich, przeprowadzono również Najwyższem rozporządzeniem z d. 23. października 1875. Możliwem zatem jest przeprowadzenie w ten sam sposób dalszej zmiany przez kreowanie sekcyi ruskiej.

Sekcyę ruską należałoby urządzić analogicznie do sekcyi niemieckiej, albo czeskiej w czeskiej Radzie szkolnej krajowej, kreowanych ustawą krajową z dnia 24-go czerwca 1890 dz. u. kr. Nr. 46.

Sekcyi ruskiej miałyby być poddane wszystkie szkoły i zakłady z językiem wykładowym ruskim. W zakresie swego działania miałaby sekcya prawo samodzielnego uchwalania. Jej mową urzędową byłaby mowa ruska; w tej mowie miałyby być wygłaszane i referaty w sekcyi ruskiej i spisywane protokoły narad.

Zatem podpisani czynią niniejszem wniosek:

Wysoka Izba raczy uchwalić;

Wzywa się c. k. Rząd, by kreował sekcyę ruską przy galicyjskiej Radzie szkolnej krajowej, z analogicznemi uprawnieniami, jakie ma sekcya czeska w Radzie szkolnej krajowej czeskiej, czy to przez spowodowanie stosownego Najwyższego rozporządzenia, czy też w drodze ustawy krajowej.

We Lwowie, dnia 24. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Dr. Okuniewski.

Nowakowski, Oleśnicki, Barwiński, Ostapczuk, Winniczuk, Hamorak, Niebyłowiec, Wachnianin, Kulczycki, Zajączkowski, Ochrymowicz, Sawczak, Stojałowski, Karatnicki.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia i udziela głosu przed przystąpieniem do porządku dziennego p. Janowi Szeptyckiemu.

Przemawia p. Jan Szeptycki i wnosi, by dodatkowy wybór 1 członka komisyi administracyjnej w miejsce p. Jordana, który mandat złożył, umieścić na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek p. Szeptyckiego, przeciw ktoremu to wnioskowi formalnemu nikt z obecnych posłów nie zaprotestował.

Marszałek oświadcza, iż wobec zgodzenia się Izby na wniosek p. Jana Szeptyckiego, umieści na końcu posiedzenia wybór dodatkowy 1 członka komisyi administracyjnej, i udziela głosu p. Klemensiewiczowi.

Przemawia p. Klemensiewicz i wnosi imieniem komisyi petycyjnej na odstąpienie komisyi podatkowej, przydzielonej komisyi petycyjnej petycyi Ls. 126. Stowarzyszenia gospodnio-szynkarskiego we Lwowie o zniesienie stałej opłaty od wyszynku i handlu gorącymi napojami, a także na przekazanie petycyi Ls. 692 Koła włościańskiego Rady powiatowej w Tarnobrzegu o tani kredyt dla rolników komisyi bankowej z komisyi petycyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek p. Klemensiewicza, głosując oddzielnie nad przekazaniem pet. Ls. 126 i 692, pierwszej komisyi podatkowej, a drugiej petycyi komisyi bankowej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Adama Skrzyńskiego w sprawie utworzenia w Gorlicach szkoły realnej z językiem wykładowym polskim.

Przemawia p. Adam Skrzyński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Oleśnickiego, w sprawie utworzenia we Lwowie uniwersytetu z językiem wykładowym ruskim, a względnie kreowania na wszystkich wydziałach Uniwersytetu lwowskiego katedr z językiem wykładowym ruskim dla wszystkich przedmiotów nauk.

Przemawia p. Oleśnicki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Marszałek wita imieniem kraju JEm. ks. kardynała Puzynę, który jako kardynał poraz pierwszy zjawił się w Izbie, a zarazem wyraża uczucie radości i wdzięczności dla stolicy Apostolskiej, za powołanie księcia biskupa krakowskiego do św. kollegium.

Posłowie powstawszy, przyjęli oklaskami powyższe oświadczenie Marszałka krajowego.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Sękowskiego o wydanie ustawy przeciw nieuczciwej spekulacyi w handlu nawozami sztucznemi.

Przemawia p. Sękowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Brunickiego o unormowanie w drodze ustawodawczej utrzymania organistów i dyaków.

Przemawia p. Brunicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi prawniczej.

Przemawia pod względem formalnym p. Stojałowski i wnosi na odesłanie tej sprawy do Wydziału Krajowego jako komisyi z poleceniem przedłożenia wniosków po zbadaniu sprawy na najbliższej sesyi sejmowej.

Marszałek oświadcza, że wniosek p. Stojałowskiego może uważać jako formalny i poddać pod głosowanie tylko o tyle, o ile zmierza do przekazania sprawy Wydziałowi krajowemu bez żadnych szczegółowych poleceń, gdyż te mogą być objęte tylko wnioskiem merytorycznym.

Przemawia p. Brunicki oświadczając, że zgadza się na przekazanie sprawy zamiast komisyi prawniczej, Wydziałowi krajowemu jako komisyi.

P. Stojałowski przyłącza się do wniosku zmodyfikowanego przez p. Brunickiego.

Izba uchwala wniosek p. Brunickiego na odesłanie tej sprawy do Wydziału krajowego jako komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przepmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu na pobór w roku 1901. 43% dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującą uchwałę

Wysoki Sejm raczy powziąć następującą uchwałę:

Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu zezwala się na pobór w roku 1901. dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w powiecie przypisanych: w wysokości 8% na powiatowy fundusz administracyjny, tudzież w wysokości 35% na powiatowe fundusze drogowe, razem więc 43% obok 10% ustawowego dodatku powiatowego na powiatowy fundusz dróg gminnych,

Izba bez rozprawy uchwala powyższą uchwałę.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania powyższej uchwały bez czytania, uchwala Izba całą powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi administracyjnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego wprzedmiocie wcielenia gminy Ruska wieś tudzież przysiołków gminy Staroniwa i Drabinianka do gminy m. Rzeszowa.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić ustawą o wcieleniu gminy Ruskiejwsi i przysiołków gminy Staroniwy i Drabianki do gminy miasta Rzeszowa w brzmieniu przez Wydział krajowy proponowanem.

U s t a w a.

z dnia . . . . o wcieleniu gminy Ruskiej wsi i przysiółków gmin Staroniwy i Drabinianki do gminy miasta Rzeszowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Ruska wieś, tudzież przysiółki gminy Staroniwy i Wygnaniec, Psiarnisko, Podzamcze i przysiółek gminy Drabinianki, Maćkówka zostają do gminy miasta Rzeszowa w granicach w artykule II. wymienionych wcielone.

Art. II.

Granica tak wcielonego obszaru z gmin Staroniwy i Drabinianki odcina na zachodzie od granicy Ruskiej wsi zachodnią stronę parceli kat. 1.123 w kierunku południowym, następnie środkiem koryta potoku Mikoszka i południowo zachodnią stronę parceli kat. l. 663/1 dalej od południa bieży granica drogą gminną oznaczoną parcelami kat. 1036/1, 1036/2, 1043, 1042, 1041/1, 1115/15, gminy Staroniwa i l. 1132/13 gminy Drabinianka nakoniec od zachodu środkiem rzeki Wisłok, aż do punktu, gdzie Wisłok przerzyna obszar miasta Rzeszowa.

Art. III.

Gmina Rzeszowa przypuści mieszkańców Ruskiej wsi i wcielonych przysiółków do korzystania w sposób ustawami i przepisami unormowany z majątku i dobra gminy, tudzież zakładów i funduszów, pod zarządem gminy miasta Rzeszowa zostających, bez żadnych zastrzeżeń.

IV.

Majątek gminy Ruskiej wsi tak ruchomy, jak nieruchomy zostaje przyłączony do wspólnego majątku połączonych gmin.

Natomiast przyjmuje gmina m. Rzeszowa wszystkie zobowiązania gminy Ruskiej wsi.

Art. V.

Prawo mieszkańców wcielonych przysiółków gmin Staroniwy i Drabinianki do użytkowania z pastwisk tych gmin według dotychczasowego zwyczaju pozostaje nienaruszone.

Art. VI.

Rejony propinacyjne miasta Rzeszowa, Ruskiej wsi, Drabinianki i Staroniwy pozostają nadal niezmienione.

Art. VII.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostaną Rady gminne w Rzeszowie i Ruskiej wsi rozwiązane i kierownictwo gminy Rzeszowa, w jej nowych granicach, oddane tymczasowemu zarządowi pod przewodnictwem dotychczasowego burmistrza miasta Rzeszowa.

Skład tymczasowego zarządu oznaczy Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Najdalej w sześć tygodni po objęciu urzędowania rozpisze tymczasowy zarząd wybory do Rady miejskiej.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Średniawski i wnosi, by referent złożył referat tej sprawy, którą ponownie wnosi odesłać do Komisyi.

Marszałek wzywa galeryę, by zaniechała wszelkich objawów zadowolenia lub niezadowolenia, gdyż w przeciwnym razie zarządzi jej opróżnienie.

Przemawia p. Kramarczyk popierając wniosek p. Średniawskiego.

Przemawia p. Wachnianin popierając wniosek p. Średniawskiego.

Przemawia p. Stojałowski za wnioskiem Komisyi.

Przemawia p. Górka za wnioskiem Komisyi.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Wachnianin.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Średniawskiego na odesłanie tej sprawy ponownie do komisyi administracyjnej.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Gmina Ruska wieś, tudzież przysiółki gminy Staroniwy i Wygnaniec, Psiarnisko, Podzamcze i przysiółek gminy Drabinianki, Maśkówka zostają do gminy miasta Rzeszowa w granicach w artykule II. wymienionych wcielone.

Izba bez rozprawy uchwala Art. I. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Granica tak wcielonego obszaru z gmin Staroniwy i Drabinianki odcina na zachodzie od granicy Ruskiej wsi zachodnią stronę parceli kat. 1123. w kierunku południowym następnie środkiem koryta potoku Mikoszka i południowo zachodnią stronę parceli kat. l. 663/1 dalej od południa bieży granica drogą gminną oznaczoną parcelami kat. 1036/1, 1036/2, 1043; 1042, 1041/1, 1115/15, gminy Staroniwa i l. 1132/13 gminy Drabinianka nakoniec od zachodu środkiem rzeki Wisłok aż do punktu, gdzie Wisłok przerzyna obszar miasta Rzeszowa.

Izba bez rozprawy uchwala Art. II. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Gmina Rzeszowa przypuści mieszkańców Ruskiej wsi i wcielonych przysiółków do korzystania w sposób ustawami i przepisami unormowany z majątku i dobra gminy tudzież zakładów i funduszów, pod zarządem gminy miasta Rzeszowa zostających, bez żadnych zastrzeżeń.

Izba uchwala bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Ar. IV.

Majątek gminy Ruskiej wsi tak ruchomy, jak nieruchomy zostaje przyłączony do majątku połączonych gmin.

Natomiast przyjmuje gmina m. Rzeszowa wszystkie zobowiązania gminy Ruskiej wsi.

Izba bez rozprawy uchwala Art. IV. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. V.

Prawo mieszkańców wcielonych przysiółków gmin Staroniwy i Drabinianki do użytkowania z pastwisk tych gmin według dotychczasowego zwyczaju pozostaje nienaruszone.

Izba bez rozprawy uchwala Art. V. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. VI.

Rajony propinacyjne miasta Rzeszowa Ruskiej wsi, Drabinianki i Staroniwy pozostają nadal niezmienione.

Izba bez rozprawy uchwala Art. VI zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. VII.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostaną Rady gminne w Rzeszowie i Ruskiej wsi rozwiązane i kierownictwo gminy Rzeszowa, w jej nowych granicach, oddane tymczasowemu zarządowi pod przewodnictwem dotychczasowego burmistrza miasta Rzeszowa.

Skład tymczasowego zarządu oznaczy Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Najdalej w sześć tygodni po objęciu urzędowania rozpisze tymczasowy zarząd wybory do Rady miejskiej.

Izba bez rozprawy uchwala Art. VII. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwala Art. VIII. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Ustawa

z dnia ...... o wcieleniu gminy Ruskiej wsi i przysiółków gmin Staroniwy i Drabinianki do gminy miasta Rzeszowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwala tytuł i ustęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisyi.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie subwencyonowania Zakładu sadowniczego pod Krakowem.

Sprawozdawca p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Sejm przyznaje Towarzystwu ogrodniczemu w Krakowie subwencyę w kwocie, 6.000 K. rocznie na przeciąg sześciu lat począwszy od r. 1901., na założenie zakładu sadowniczego pod Krakowem na warunkach przez Wydział krajowy ustanowionych, z zastrzeżeniem, że c. k. Rząd przyzna równie wysoką subwencyę i na ten sam przeciąg czasu.

2. Na pokrycie wydatku tego wstawia się do Rubr. XV. wydatków budżetu krajowego na rok 1901 kwotę 6.000 K. tytułem pierwszej raty i upoważnia się Wydział krajowy do preliminowania w budżetach krajowych następnych pięciu lat tej samej kwoty jako subwencyi na pokrycie dalszych kosztów założenia tego zakładu.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek, głosując nad każdym tegoż punktem oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole rolniczej w Czernichowie do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o szkole ogrodniczej w Tarnowie.

Sprawozdawca p. Hupka uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie do swej wiadomości".

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia p. Struszkiewicz.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi petycyjnej z petycyi urzędu parafialnego obrz. łać. w Wojniłowie w sprawie utworzenia i systemizowania nowej parafii w Dołhej Wojniłowskiej.

Sprawozdawca p. Hamorak odczytuje sprawozdanie komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyą urzędu parafialnego obrządku łać. w Wojniłowie, w sprawie utworzenia nowej parafii obrządku łacińskiego w Dołhej wojniłowskiej, odstępuje się c. k. Rządowi do spiesznego i odpowiedniego załatwienia, to jest, aby stacya samoistna parafialna w Dołhej wojniłowskiej, jak najspieszniej mogła być utworzoną i systemizowaną.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi petycyjnej z petycyi gminy Mieczyszczów pow. Brzeżańskiego o uwolnienie jej od zapłacenia kosztów szupasowych za rok 1898.

Sprawozdawca p. Hamorak odczytuje sprawozdanie komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę gminy Mieczyszczów odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Marszałek oznajmia, iż w myśl zapadłej na dzisiejszem posiedzeniu uchwały stawia obecnie na porządku dziennym wybór 1 członka komisyi administracyjnej.

Do skrutynium zaprasza pp. Osuchowskiego, Witosławskiego i Styłę i wzywa do oddawania kartek. Posłowie oddają kartki.

Przed wynikiem skrutynium wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujące wnioski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że sprzedaż drobiazgowa słodzonych napojów spirytusowych, traktowana dotychczas, jako przemysł wolny, nie podlegający kontroli władz, wywiera najgorszy wpływ na stosunki zdrowotne;

że do tego handlu drobiazgowego alkoholicznemi napojami nie może być zastosowaną ustawa przeciw pijaństwu z dnia 19. lipca 1877, Nr. 67. Dz. pr. p., której postanowienia odnoszą się tylko do osób, utrzymujących gospody lub szynkownie;

że usiłowania dążące do zwalczania pijaństwa są paraliżowane przez szerzący się coraz więcej handel drobiazgowy spirytusem, który w ręku handlarzy jest narzędziem wyzyskiwania ludności wiejskiej i rozpowszechnia konsumcyę alkoholu w sposób ze wszech miar szkodliwy,

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby drobiazgową sprzedaż napojów spirytusowych w naczyniach zamkniętych, zawierających pięć litrów napoju lub mniejszą ilość, uznał jako przemysł koncesyonowany w myśl §. 24. ustawy przemysłowej z dnia 23. lutego 1897.

Lwów, dnia 21. czerwca 1901.

Wnioskodawca:

Skałkowski w. r.

Sala, Pilat, Schnell, Wincenty Kraiński, Dr. Władysław Czaykowski, Krzysztofowicz, Teodorowicz, Męciński, Rudrof, Rozwadowski, Jan Szeptycki, Stadnicki, Onyszkiewicz, Starzyński, Białoskórski, Schätzel.

W n i o s e k.

Przy wymiarze podatków na podstawie fasyi władze skarbowe pierwszej instancyi podwyższają nader często podstawę wymiaru po nad dochód rzeczywisty, na niekorzyść opodatkowanych.

Niemniej częste są skargi na wadliwe zastosowanie przepisów ustawy o należytościach skarbowych z r. 1850 przy wymiarze należytości przenośnych i stemplowych.

Droga rekursów jest utrudniona dla kontrybuentów niezamożnych, a nie można dostatecznie zaradzić złemu także dlatego, ponieważ rekursy nie wstrzymują egzekucyi, a załatwienie rekursów częstokroć długiej doznaje zwłoki.

Jest przeto obowiązkiem naczelnej Władzy skarbowej, w wypadkach, w których nieprawidłowe postępowanie Władz pierwszej instancyi w ten sam sposób często się powtarza, wydać stosowne pouczenie i zakazać nakładania na kontrybuentów podatków lub należytości, nieopartych na legalnej podstawie.

Podpisani wnoszą zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące rezolucye:

1. Wzywa się c. k. Rząd o polecenie organom wykonawczym Władz skarbowych, aby przy wymiarze podatku domowo-czynszowego zaniechały praktykowanego teraz podwyższania wymiaru po nad fasye należycie zeznane i wiarogodne, dokonywanego przez oznaczenie dowolne wartości czynszowej, nie odpowiadającej faktycznemu dochodowi.

2. Wzywa się c. k. Rząd o polecenie Władzom skarbowym, aby zaprzestały wymierzać wygórowanych należytości przenośnych i stemplowych, które są nakładane:

przy egzekucyjnych licytacyach przez wymiar nie na podstawie licytacyjnej ceny kupna, lecz na podstawie wartości szacunkowej, której nieprawdziwość rezultat licytacyi wykazał;

przy kontraktach kupna sprzedaży nieruchomości przez doliczanie wartości przedmiotów ruchomych, do inwentarza gospodarczego nie należących, do ceny kupna samej nieruchomości;

przy kwitach przez doliczanie odsetek do pokwitowanego kapitału.

3. Wzywa się c. k. Rząd o wydanie stosownych poleceń, aby przy wymiarze podatku zarobkowego od instytucyi składających publicznie rachunki zastosowane były ściśle przepisy ustawy o nakładaniu tego podatku na podstawie bilansów, aby zatem przez dowolne wykreślanie uzasadnionych pozycyi wydatków nie podwyższano wymiaru podatkowego.

4. Wzywa się c. k. Rząd, aby spowodował spieszne załatwienie rekursów w sprawach podatkowych i należytościowych, tudzież aby aż do załatwienia rekursów egzekucya w wypadkach na uwzględnienie zasługujących była wstrzymaną.

We Lwowie, dnia 24. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Skałkowski w. r.

Stadnicki, Onyszkiewicz, Starzyński, Sala, Schnell, Białoskórski, Krzysztofowicz, Bednarski, Jabłoński, Merunowicz, Władysław Czaykowski, Teodorowicz, Rayski, Górka, Rozwadowski, Rudrof, Czartoryski, Schätzel, Jan Szeptycki, Wincenty Kraiński.

Wniosek.

Zważywszy, że przyznanie spadku względnie wydanie dekretu dziedzictwa przez Sąd nastąpić może w myśl §. 149. ces. pat. z dnia 9. sierpnia r. 1854. N. 208. Dz. u. p. dopiero po zapłaceniu lub zabezpieczeniu na przedmiocie spadku należytości przenośnej;

zważywszy, że wymiar należytości spadkowej następuje albo na podstawie zeznania spadku przez spadkobiercę z oświadczeniem, iż zeznanie to w danym razie zaprzysiądz może, albo na podstawie inwentarza spadkowego;

zważywszy, że według praktyki, która przetrwała dziesiątki lat szczególnie przy inwentowaniu spadków wypośrodkowywano wartość nieruchomości na podstawie iloczynu podatkowego z doliczeniem wartości budynków mieszkalnych;

zważywszy, że ta praktyka niezawodnie słuszna, gdy Rząd widział się nawet zniewolony ten iloczyn ze stukrotnego na siedmdziesięciokrotny zniżyć, uzasadniała się poniekąd także na postanowieniu samejże ustawy o należytościach §. 50.;

zważywszy, że ani dla Władz sądowych, ani dla stron nie może być obojętną zwłoka w ukończeniu pertraktacyi spadkowej i wydaniu względnie uzyskauiu dekretu dziedzictwa;

zważywszy, że według postanowień §. 50. ust. o należytościach przysługuje wprawdzie Władzy skarbowej, w razie jeżeli nie chce zadowolnić się zapodaną wartością spadku, żądać ocenienia sądowego;

zważywszy jednak, że jak dziesiątki lat wykazują tylko w nader rzadkich wypadkach, tak, że powiedzieć można prawie nigdy Władze skarbowe do tego środka się nie uciekały;

zważywszy, że w ostatnich latach stało się regułą, iż Władze skarbowe nie dają wiary podstawom, im do wymiaru należytości przedkładanym, a to nietylko zeznaniom spadku, ale także inwentarzom spadkowym przez c. k. notaryusza jako komisarza sądowego pod powagą Władz sądowych sporządzanym i wskutek tego to, co było przez szeregi lat dziesiątek wyjątkiem, prawie się nie zdarzającym, stało się obecnie regułą, iż Władze skarbowe prawie przy każdym spadku przystępują do ocenienia sądowego;

zważywszy, że tego rodzaju postępowanie tamuje przedewszystkiem samą w sobie leżącą konieczność szybkiego ukończenia pertraktacyi spadkowej;

zważywszy, że pojęcie o wartości jakiegoś przedmiotu jest wogóle rzeczą względną;

zważywszy, że ani strony ani Sądy nie mogą przewidzieć, jakie wyobrażenie w danym wypadku będzie miała Władza skarbowa o wartości przedmiotu spadkowego;

zważywszy, że z obciążenia majątku spadkowego nie zawsze można wnosić — jak tego dowodzą w naszym kraju liczne fakta — na wartość przedmiotu spadkowego;

zważywszy, że strona przy najlepszej woli nie może częstokroć zadowolić Władzy skarbowej i uniknąć ocenienia sądowego przewlekającego nieraz i lata ukończenie pertraktacyi spadkowej i w ten sposób jest jakby na łaskę i niełaskę Władzy skarbowej skazana;

zważywszy, że strona zostaje w położeniu przymusowem i by uzyskać dekret dziedzictwa godzić się musi na wartość spadku jak takową — nie wiedzieć na jakich podstawach Władza skarbowa od niej wymaga;

zważywszy, że nawet w interesie Wysokiego skarbu tego rodzaju postępowanie nie oparte na pewnych podstawach nie nie może być pożądanem;

zważywszy, że organa Władzy skarbowej nie mają tej kwalifikacyi zawodowej ażeby o rzeczywistej wartości przedmiotu z całą pewnością decydować mogły;

zważywszy, że rozchodzić się może tylko o rzeczywistą wartość a częstokroć

pozory mylą — czego dowodem liczne licytacye dóbr i majątków ziemskich w naszym kraju;

zważywszy, że stosunki ekonomiczne kraju nie zmieniły się na lepsze, by zezwalały na odstąpienie od dotychczasowej praktyki;

zważywszy, że wprowadzana przez Władze skarbowe obecnie zasada oceniania poszła tak daleko, iż obecnie nawet po upływie dziesięciu lub kilkunastu lat przeprowadza się ocenianie nieruchomości spadkowej mimo, iż przedmiot zupełnie się zmienił;

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby ze względu, że wprowadzone przez Władze skarbowe w ostatnich latach jako norma zastosowanie ostatniego ustępu §. 50. ust. o należytościach przy wymiarze należytości spadkowej, tj. ocenianie sądowe jest nieuzasadnione, wydał w tej mierze stosowne zarządzenia;

2. polecił Władzom skarbowym, by w wypadkach, w których zapodane wartości spadku kwestyonują przed ustaleniem wysokości należytości przenośnej przez zabezpieczanie tejże do pewnej stosunkowej kwoty umożliwiały ukończenie pertraktacyi spadkowej i wydanie dekretu dziedzictwa.

We Lwowie, dnia 24. czerwca 1901.

Wnioskodawca.

Dr. Władysław Czaykowski w, r.

Gnoiński, Maiss, Krzysztofowicz, Cieński, Rudrof, Kozłowski, Binder, Karol Dzieduszycki, Teodorowicz, Wincenty Kraiński, Wł. W. Czaykowski, Wybranowski, Weigel, Borkowski, Zygmunt Jaworski, Jugendfein, Stadnicki, Onyszkiewicz, Starzyński, Sala, Schnell, Rayski, Jabłoński, Białoskórski, Władysław Kraiński, Skałkowski, Bednarski, Urbański, Klemensiewicz, Vayhinger, Górka, Słotwiński, Romanowicz, Loewenstein, Merunowicz, Michalski, Czartoryski, Rozwadowski, Zdzisław Skrzyński, Schätzel, Jan Szeptycki, Trzecieski, Paszkowski.

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w celu dostarczenia pewnej podstawy informacyjnej o stosunkach własności ziemskiej w kraju, zarządził zebranie statystycznych danych:

a) o rozległości wielkich i małych gospodarstw rolnych we wszystkich okolicach kraju;

b) o stosunkach robotniczych rolnych i o warunkach utrzymania czeladzi gospodarczej;

c) o cenach, warunkach i ekonomiczno-społecznym wpływie praktykowanych obecnie sposobów wydzierżawiania ziemi;

d) o zmianach w posiadaniu ziemi, a zwłaszcza o sprzedażach dobrowolnych i przymusowych — o powodach, formach i cenach sprzedaży gruntów włościańskich i posiadłości dworskich.

O wyniku tych dochodzeń zda Wydział krajowy sprawę Sejmowi.

Lwów, 24. czerwca 1901.

Wnioskodawca:

Teofil Merunowicz w. r.

Rayski, Bednarski, Niementowski, Jabłoński, Z. Jaworski, Maiss, Jugendfein, Górka, Wiśniewski, Jakliński, Michałowski, Maryewski, Skałkowski, Jahl.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, a p. spra-

wozdawcę wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru 1 członka komisyi administracyjnej.

P. Witosławski zdaje sprawę z wyniku skrutynium. Głosowało 85 posłów. Absolutna Większość 43. Wybrany jednogłośnie 85 głosami p. Zdzisław Tarnowski.

Marszałek skonstatowawszy powyższy wynik wyboru, zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 26. czerwca 1901 roku i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia, zastrzegając sobie prawo uzupełnienia porządku, który będzie posłom doręczony, wreszcie uprasza Marszałek posłów, by zechcieli co rychlej zapełnić obrady innym materyałem, oprócz wniosków.

Koniec posiedzenia godzina 1 m. 30 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.

Stanisław Niezabitowski.

Protokół

7. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 26. czerwca 1901.

Początek o godzinie 10. minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Kraratnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 135.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oświadcza, iż protokół piątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół szóstego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Izba udziela bez rozprawy urlopu p. Brykczyńskiemu do końca sesyi sejmowej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania wniesionych po dzień 26. czerwca 1901, petycyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 26. czerwca 1901 roku, które przydzielono następującym Komisyom, a mianowicie:

Komisyi budżetowej Ls. 859, 883, 888, 889, 893, 896, 898, 900, 901, 902, 903, 907, 908, 912, 935, 936, 938, 940 do 946, 952 do 956, 958, 960, 964, 966, 967, 969, 976, 979, 981, 997, 1002, 1004, 1006, 1008, 1010, 1013, 1016, 1017, 1019, 1022, 1023, 1026, 1028 do 1033, 1040, 1043, 1044, 1046 do 1048, 1052, 1053, 1054, 1057, 1065, 1071, 1076, 1078, 1079, 1088, 1092, 1093, 1096, 1098, 1100 1101, 1102, 1104.

Komisyi sanitarnej Ls. 882, 978, 1014, 1015.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls. 887, 894.

Komisyi szkolnej Ls. 890, 892, 895, 899, 911, 937, 947, 948, 950, 951, 957, 959, 961, 962, 963, 965, 968, 971, 974, 975, 980, 983, 985, 986, 995, 996, 1018, 1020, 1024, 1025, 1027, 1037, 1038, 1039, 1045, 1049, 1050, 1051, 1055, 1058, 1062, 1064, 1077, 1089, 1090, 1097.

Komisyi administracyjnej Ls. 897, 905, 909, 913, 998, 999, 1007, 1035, 1074, 1087.

Komisyi przemysłowej Ls. 884, 885, 886, 916, 949, 1000, 1001, 1063, 1067, 1091, 1106.

Komisyi drogowej Ls. 906, 910, 934, 972, 977, 1003, 1009, 1011, 1012, 1021, 1034, 1041, 1056, 1094, 1095.

Komisyi gminnej Ls. 914, 915, 917 do 932, 1080 do 1084.

Komisyi prawniczej Ls. 904, 933, 973, 1059, 1060, 1061, 1066.
Komisyi petycyjnej Ls. 939, 987.
Wydziałowi krajowemu Ls. 982, 1005, 1036.
Komisyi dla włości rentowych Ls. 988 do 994, 1069, 1070.
Komisyi kolejowej Ls. 1042, 1068, 1086, 1103, 1105.
Komisyi podatkowej Ls. 1073, 1075.

Po odczytaniu petycyi Ls. 882, Gminy Milówka i okolicznych o ustanowienie lekarza okręgowego w Milówce przemawia p. Stojałowski popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 883, Lisa Błażeja o subwencyę na zarybnienie 2. stawów przez powódź uszkodzonych przemawia p. Stojałowski popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 887, Towarzystwa politechnicznego w sprawie zaradzenia brakowi fachowych inżynierów melioracyjnych przemawia p. Niementowski popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petyi Ls. 888, Gminy m. Limanowej o uwolnienie od płacenia dobrowolnie deklarowanej na płace nauczycieli rocznie kwoty 200 K., przemawia p. Wodzicki popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 890, Gminy Koszlaki o budowę szkoły, przemawia p. Ostapczuk popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 985, Gminy Czułówek o zasiłek na budowę szkoły przemawia p. Wójcik popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 986, Gminy Rajsko o uwolnienie od płacenia datku dobrowolnego na rzecz szkoły okręgowej, przemawia p. Wójcik popierając tę petycyę.

Po odczytaniu Ls. 1089, Gminy m. Śniatyna o założenie gimnazyum, przemawia p. Krzysztofowicz popierając tę petycyę.

Marszałek wzywa posłów, by w myśl regulaminu przy popieraniu petycyj nie wchodzili w meritum sprawy, lecz ograniczyli się na krótkiem poparciu odnośnej petycyi.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1091, Chrześciańskiego Towarzystwa tkaczów w Andrychowie o subwencyę względnie bezprocentową pożyczkę, przemawia p. Styła popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1096, Zarządu gł. Towarzystwa Kółek rolniczych o subwencyę na urządzenie pól doświadczalnych, przemawia p. Cielecki popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj wniesionych po dzień 26. czerwca 1901 roku, które przydzielono odnośnym Komisyom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. St. Niezabitowski czyta:

INTERPELACYA

posła ks. Stojałowskiego i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie nadużyć żandarmów.

Dnia 30. i 31. stycznia r. 1900 przy rozprawie przeciw Janowi Sanetrze i spól. w c. k. Sądzie obwodowym w Wadowicach, zeznał świadek Piotr Gawin z Zabłocia pod przysięgą co następuje:

„W dniu 15./16. kwietnia 1899 siedział zamknięty w areszcie gminnym w Zabłociu. W nocy przyszedł do niego żandarm Cybulski z Zabłocia i zaświeciwszy mu najpierw pod oczy, uderzył go następnie w twarz tak, że aż szczęka trzasła a świeca zgasła. Na prośby Gawina, aby mu nie odbierać zdrowia, zaprowadził go żandarm Cybulski na policyę w Żywcu. Gdy Gawin nie chciał tam składać żadnych zeznań, żandarm Cybulski zdjął rękawiczki i rzekłszy: „„ty psiakrew powiesz tu więcej jeszcze““ — uderzył go kilkakrotnie w twarz“.

Dnia 16. kwietnia 1899 zaaresztował żandarm Cybulski robotnika Majchra Kłasaka z Zabłocia. Aby go skłonić do zeznań, wymierzył mu w kancelaryi gmin-

nej tak silny policzek, że mu się krew z ucha puściła, a na ten widok widocznie celem zapobieżenia dalszym złym skutkom wyrzucił go za drzwi.

O tem zdarzeniu komenda żandarmeryi była już powiadomiona, mimo tego jakby na urągowisko z ludzi po barbarzyńsku traktowanych przez żandarma Cybulskiego, trzyma go jeszcze ciągle w Zabłociu.

Dnia 4. maja zdarzyło się w Szczakowej, że Kazimierz Marszałek poszedł z sakiem na ryby do stawu Antoniego Kolki, od którego miał pozwolenie łowić.

Następnego dnia zjawił się u Kazimierza Marszałka żandarm Tracz i wezwał go na posterunek następującymi mniej więcej słowy: „ty chłopie, ty chamie, chodź na posterunek!". Kiedy przybyli na posterunek, żandarm Tracz pyta: „chwytałeś ryby? mów prawdę!" Marszałek odpowiedział „nie" a na to Tracz uderzył go 2 razy w twarz, przystawił mu gwer do piersi i groził przebiciem, jeżeli się nie przyzna, poczem w bok uderzył tak silnie kolbą, że Marszałek trzy dni był wskutek tego chory. Na posterunku znajdował się wówczas także drugi żandarm, ale wezwany by był świadkiem, jak jego kolega postępuje, odpowiedział: „Ja nie wiem co wy tam macie".

W Drwieni pod Bochnią zdarzyło się dnia 2. maja br. że 19-letnia żydóweczka, córka tamtejszego szynkarza uciekła przy pomocy 4 wiejskich parobczaków z domu rodzicielskiego aby się schronić do klasztoru i przyjąć chrzest. Owi czterej parobcy nietylko zostali aresztowani, ale ponadto żandarm skuł ich i pędził jak zbrodniarzy w dzień jarmarczny, chociaż z jednej strony najmniejszej nie było obawy, aby mogli stawiać opór, z drugiej strony wykroczenie ich nie dawało powodów do takiej srogości.

„Dnia 15. maja 1901 pomieścił tygodnik nauczycielski „Szkolnictwo" §. 14. następujące autentyczne zdarzenie powiatu Kamioneckiego: „Kierownik c. k. Starostwa p. Strzelbicki, który z początkiem września 1900 r. w zapale swej gorliwości miał w podejrzeniu nauczyciela p. Macnika, jakoby tenże agitował za kandydatem antirządowym, zdobył się na czyn nigdzie dotychczas niepraktykowany i wydał pisemne polecenie powiatowej c. k. komendzie żandarmeryi, by tegoż nauczyciela miała na oku, a żandarmi spotkawszy go nie w swojej gminie, gdzie zajmuje posadę aresztowali. — Na swoje nieszczęście został p. Macnik zaproszony do swego kolegi z sąsiedniej gminy na wesele. Nie przeczuwając nic złego, udał się w drogę, lecz o dziwo! W połowie drogi zastępuje mu c. k. żandarm, aresztuje go i odstawia jak pospolitego zbrodniarza do c. k. Starostwa, gdzie p. Starosta raczył go objaśnić o obowiązkach nauczyciela i wypuścić na wolność. Dodać należy że ta cała parada odbywała się w niedzielę przed południem, by ludzie idąc do kościoła i cerkwi, mogli obserwować, jak żandarm prowadzi trzy kroki przed sobą nauczyciela ludowego".

Opowiedziany wypadek świadczy o niesłychanej tylko bezwzględności Starosty p. Strzelbickiego, tudzież o braku ludzkości u żandarmów, którzy niekiedy zdają się rozkosz znajdywać w tem, że poniżają i upokarzają człowieka i mogą go pędzić przed sobą jak bydlę umyślnie wobec wielu ludzi, chociaż inna pora byłaby do takiego transportu stosowniejszą.

Dzięki bezkarności, żandarmi przestali być stróżami porządku publicznego, witanymi chętnie przez ludność, a stali się narzędziami do szerzenia postrachu między najuczciwszymi, z których nikt nie jest pewny, czy żandarm niema przeciw niemu jakiego tajnego polecenia ze Starostwa. Wskutek często powtarzających się nadużyć, jakich się sami starostowie dopuszczają w urzędowaniu, wskutek łamania zasadniczych ustaw, a lekceważenia i nieraz pogardy, jaką objawiają urzędnicy dla prostego ludu, doszło dziś do tego, że żandarmi czując jeżeli nie poparcie, to pobłażliwość, nie kryją się ze swymi instynktami, których objawami i dowodami są przyoczone powyżej fakta.

*

Wobec tego zapytują podpisani :

1. Czy Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz gotów jest przyjąć do swej wiadomości opowiedziane fakta i wpłynąć na to, aby winowajcy żandarmi zostali pociągnięci do najsurowszej odpowiedzialności?

2. Czy Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz gotów jest wpłynąć na to, aby żandarmi szanowali godność ludzką i nie pędzili ludzi, jak bydlęta, lecz skoro już zachodzi potrzeba karnego transportu, dokonywali tej czynności z należytą względnością?

3. Czy Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz gotów jest wpłynąć na to, aby gwałty żandarmskie ustały, a co ważniejsze, aby nadużycia Starostów ustały, i by w myśl ustaw zasadniczych nikt nie śmiał być aresztowanym, przeciw któremu niema sądowego nakazu aresztowania?

Interpelant:

Ks. Stojałowski m. p.

Kramarczyk, Warzecha, Szwed, Potoczek, Data, Okuniewski, Ostapczuk, Niebyłowiec, Bernadzikowski, Wójcik, Styła, Średniawski, Żardecki, Nowakowski.

INTERPELACYA
do c. k. Rządu.

Święcenie niedziel nie jest praktykowane na pocztach. Ci ludzie cały rok nie wiedzą o święcie. W czasie nabożeństwa w kościołach widać c. k. wozy rządowe naładowane pakunkami i jeżdżące po ulicach, kasa pocztowa zajęta jest najbardziej w niedzielę i święta.

Czyby Rząd nie zechciał ograniczyć czynności urzędów pocztowych w niedzielę i święta wyłącznie do posyłek listowych i telegraficznych?

Interpelant:

Potoczek m. p.

Data, Bojko, Warzecha, Kramarczyk, Żardecki, Styła, Bernadzikowski, Klemensiewicz, Hamorak, K. Dzieduszycki, Wójcik, Milan, Średniawski, Okuniewski, Stojałowski, Ostapczuk, Niebyłowiec, Nowakowski, Oleśnicki.

Sekretarz p. Urbański czyta:

INTERPELACYA

posła ks. Stojałowskiego i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. komisarza rządowego w sprawie postępowania Zarządu lasów państwowych w Niepołomicach, Zarządu lasów prywatnych w Suchej i innych.

Zarządca lasów kameralnych w Niepołomicach p. Nawratil, prowadzi wszystkie interesa drzewem z żydami. Żydzi wykupują hurtownie drzewo materyałowe i wywożą je za granicę, chłopu zaś dostają się tylko odpadki i gorsze kawałki, których ani do budowy, ani do wyrabiania sprzętów niejednokrotnie użyć nie można. Postępowanie p. Nawratila wyrządza chłopom podwójną krzywdę i moralną i materyalną. Moralną, bo chłop widząc, że zarządy lasowe mają tylko interesa z żydami, to jest tymi ludźmi, którzy słusznie uchodzą za jednego z największych wrogów chłopa, traci zupełnie ufność do władzy i rządowi w niczem nie dowierza, — a co gorzej nawet w istnienie sprawiedliwości wątpi, zwłaszcza że krętaczy żydów Zarząd na każdym kroku popiera, a chłopów, którzyby pierwsi mieli prawo do lasu, na każdym kroku oddala i obkłada karami. Materyalną szkodę przynosi p. Nawratil zarządca lasów Niepołomickich swojem postępowaniem całej okolicy w ten sposób, że ograniczywszy wolność kupowania drzewa przez chłopów, zabił przemysł drzewny, który w tutejszych okolicach z natury rzeczy rozwijać by się powinien i rozwinąłby się świetnie, gdyby miał do poparcia ludzi uczciwych i rozumiejących swe obowiązki obywatelskie, a nie takich Nawratilów.

W Niepołomicach jest prócz lasu około 300 mórg gruntu kameralnego, który rok rocznie wypuszczanym bywa w dzierżawę. Na grunt ten czekają liczni biedni ludzie, a jednak p. Nawratil katolikowi żadnemu nie wydzierżawi, lecz tylko samym żydom, a mianowicie Abrahamowi Straucherowi i Mojżeszowi Pinkelsfeldowi. Jakby dla uwidocznienia, że istotnie żydzi cieszą się nadzwyczajnymi względami, wydzierżawia im grunta za bardzo niską cenę, przeciętnie za 5 złr. od morgi, a żydzi wypuszczają dopiero od siebie te grunta katolikowi biorą po 10, 15 i 20 złr. od morgi. P. Nawratil o tem wszystkiem wie, a skoro jednak nie wstydzi się, ani obawia popierać dwóch żydów z pominięciem ludności okolicznej, mającej pierwsze prawo do ziemi i lasu, widocznie nie czyni tego za darmo, lecz jak to wszyscy powszechnie mówią — za dobrą łapówkę.

P. Nawratil gangrenuje swojem postępowaniem tę część ludu, na którą ma wpływ, szkodzi powadze rządu, jest ciemięzcą ludzkim, i rzec można w interesie swoim i żydowskim krzywdzi Rząd i chłopów, jest zatem człowiekiem bez najmniejszego zrozumienia swych obowiązków.

Tenże Łowczy Nawratil pozbawił wszystkie okoliczne gminy możności paszenia bydła w lasach, które od niepamiętnych czasów było ludziom dozwolone, przez co przyczynił się głównie do zubożenia ludności.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz gotów jest wpłynąć na to, aby się stosunki w lasach kameralnych okręgu niepołomickiego zmieniły o tyle, by lud mógł zakupować drzewo, jakiego potrzebuje, i by mógł dzierżawić grunta kameralne z pierwszej ręki od Zarządu, Zarządca zaś p. Nawratil, by został za swoje stronnicze, widocznie przekupne postępowanie pociągnięty do odpowiedzialności?

Interpelant:

ks. Stojałowski m. p.

Kramarczyk, Warzecha, Szwed, Potoczek, Data, Okuniewski, Ostapczuk, Niebyłowiec, Bojko, Styła, Bernadzikowski, Średniawski, Milan, Nowakowski, Żardecki.

INTERPELACYA

do c. k. Rządu.

W Lubczy powiatu Pilzneńskiego miała trafikę Małka Spielmen. Jak długo tę trafikę miała żydówka, nie było przeszkody, a jak tylko realność od żydówki nabył katolik Adam Podrażnik i podał o przepisanie trafiki na swoje imię — już Władza znalazła przeszkodę i odmówiła mu tego prawa ze względu jakoby na bliską trafikę karczmarza.

1. Ponieważ trafika w realności dawnej Małki Spilmen była tu wcześniej aniżeli trafika sąsiednia karczmarza.

2. Ponieważ karczmarz później przeniósł trafikę swą do domu w pobliżu trafiki Małki Spielmen.

3. Ponieważ obie te trafiki istniały obok siebie i płaciły czynsz Rządowi z tymi wiadomościami.

4. Ponieważ przez zniesienie trafiki w domu Małki Spielmen, trafika karczmarza nic prawie nie zyskała, a stracił skarb państwa czynsz z trafiki drugiej i w chwili kiedy ta trafika miała przejść w ręce katolika.

Zechce Wysoki Rząd wglądnąć w tę sprawę, dlaczego chłop katolik tyle ma trudności w utrzymywaniu trafiki, których poprzednio żyd nie miał?

Oraz i dla ochrony Skarbu i równych praw ludności katolickiej.

Interpelant:

Potoczek m. p.

Bojko, Styła, Data, Wójcik, Warzecha, Kramarczyk, Szwed, Bernadzikowski, K. Dzieduszycki, Średniawski, Żardecki, Hamorak, Bednarski, Milan, Nowakowski, Klemensiewicz, Czecz, Ostapczuk, Niebyłowiec, Okuniewski, Stojałowski.

INTERPELACYA

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego!

Zważywszy, że z powodu zbyt słabych sił, a tem samem z powodu przeciążenia pracą w Urzędach ewidencyjnych c. k. Geometrów nie może być jak się zdaje utrzymywanym należyty porządek i w wielu Urzędach odnośnych są wielkie pod tym względem braki, co daje zawsze powód do wielu niedokładności w pobieraniu podatków oraz do wielu sporów sądowych, a naraża strony, zwłaszcza włościan, nieraz na znaczne straty, pozwalam sobie przeto zapytać czy ten stan rzeczy jest Wysokiemu Rządowi w całej pełni znanym i czy oraz co uczynić zamierza, aby temu dotkliwemu złemu zaradzić?

Interpelant:
Cielecki m. p.

Rudrof, J. Szeptycki, Wójcik, Vivien, Sala, Trzecieski, Theodorowicz, Puzyna, Skałkowski, Bojko, Osuchowski, Bernadzikowski, W. Gniewosz, Styła, Schätzel, Urbański, Rozwadowski.

INTERPELACYA

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że uchwalone przez Sejm krajowy ustawy, o komasacyi gruntów wspólnych i regulacyi odnoszących się do nich wspólnych praw użytkowania i zarządu" otrzymały najwyższą sankcyę jeszcze w dniu 9. grudnia 1899 a dotąd nie mogły wejść w życie z powodu braku rozporządzeń wykonawczych.

Zapytują podpisani, jaką jest przyczyna tej długotrwającej zwłoki i kiedy Wysoki Rząd ma zamiar wydać odnośne rozporządzenia i umożliwić temsamem wejście w życie ustaw mających dla rolnictwa krajowego pierwszorzędne znaczenie?

Interpelant:
Tadeusz Starzyński m. p.

Stadnicki, St. Niezabitowski, Gorayski, W. Niezabitowski, Z. Skrzyński, Białoskórski, J. Szeptycki, Sozański, Wodzicki, Cielecki, Vivien, Puzyna, W. Kraiński, Hupka, Urbański, Czecz, Stanisław Jędrzejowicz, A. Potocki.

Sekretarz p. A. Potocki czyta:

INTERPELACYA

do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

„Na 9. posiedzeniu 5. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 10. kwietnia 1900 wniosłem interpelacyę do Pana c. k. Komisarza rządowego w następnem brzmieniu:

„Rzeka Czeremosz rozgraniczająca dwa kraje koronne Galicyę od Bukowiny, przepływając w dolnym swym biegu przez powiaty Kossowski i Śniatyński, aż do ujścia swego w Prucie, nie jest uregulowana.

Na tej nieuregulowanej części rzeki tysiące kloców w związanym stanie spławia corocznie towarzystwo akcyjne dla eksploatacyi drzewa, dawniej Götz et. Comp. z własnych lasów w górach, z dóbr kameralnych i fundacyi Skarbkowskiej. To samo czynią inni prywatni przedsiębiorcy.

W skutek licznych serpentyn istniejących w nieuregulowanym biegu rzeki. wyrządzają powyż wymienieni przedsiębiorcy spławem drzewa nieobliczone szkody nadbrzeżnym mieszkańcom usuwając i obrywając piaszczyste brzegi i torują prądowi dzikiej górskiej rzeki nieraz drogę do środka wsi i ogrodów nadbrzeżnych.

Skargi wnoszone kilkakrotnie przez mieszkańców nadbrzeżnych i gminy poszkodowane a poparte przez Wydział powiatowy Śniatyński do c. k. Władz poli-

tycznych autonomicznych i do Wysokiego Sejmu, nie odniosły dotąd żadnego skutku i spław drzewa z gór na Czeremoszu praktykuje się nadal ze szkodą i krzywdą ludności, a bez pociągania do odpowiedzialności przedsiębiorstw za szkody wyrządzone. Podpisani zapytują przeto:

Czy Wysokiemu c. k. Rządowi wiadomą jest powyższa okoliczność i czy Wysoki c. k. Rząd nie wdroży jakich środków zaradczych w celu zapobieżenia szkodom wyrządzonym ludności nadbrzeżnej przez spław drzewa na Czeremoszu, względnie w celu spowodowania wynagrodzenia szkód już zaszłych".

Ponieważ na powyższą interpelacyę do tej chwili nie otrzymałem odpowiedzi — wadliwy zaś spław drzewa na rzece Czeremoszu powoduje w nadbrzeżnych gruntach położonych nad dolnym brzegiem rzeki dotkliwe szkody, które nigdy nie bywają wynagradzane, ponawiam zeszłoroczną interpelacyę, prosząc usilnie o odpowiedź i zaradzenie złemu.

Interpelant:
Krzysztofowicz m. p.

Wybranowski, Borkowski, Theodorowicz, Stadnicki, W. Gniewosz, Tyszkowski, Hamorak, K. Dzieduszycki, Skałkowski, Cieński, Rudrof, Onyszkiewicz, Pilat, W. Kraiński.

WNIOSEK.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. rząd, aby jak najrychlej wprowadził w Urzędach pocztowych, telegraficznych, Kolei państwowych i c. k. Żandarmeryi język polski jako urzędowy w służbie wewnętrznej a tem samem zastosował się do najwyższego postanowienia z dnia 4. czerwca 1869 Nr. 24 Dz. ust. kraj.

We Lwowie, dnia 26. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Zygmunt Jaworski w. r.

Maiss, Rayski, Małachowski, Górka, Potoczek, Data, Kramarczyk, E. Michałowski, Jugendfein, Dzieduszycki, Żardecki, Michalski, Romanowicz, Schätzel, Bojko, Maryewski, Wiśniewski, Merunowicz, Bednarski, Niementowski, Jakliński, Jabłoński.

Sekretarz p Karatnicki czyta:

INTERPELACYA
do Wgo Pana Komisarza Rządowego.

W roku 1898 interpelował poseł Rozwadowski Rząd krajowy w sprawie szkody, wyrządzonej przez dzikie spławianie drzewa na rzece Świcy w powiecie Dolińskim z winy tartaków i fabryk spółki akcyjnej i Barona Poppera na Wygodzie. Odpowiadając na tę interpelacyę w miesiącu Marcu 1899, Komisarz rządowy obiecał zbadać tę sprawę i wysłać osobno Komisyę na miejsce. Tymczasem nastąpiła wielka powódź w Lipcu 1900. Kloce z tartaku Barona Poppera porozbijały most na rzece Świcy i wyrządziły włościanom wielką szkodę w ziemiopłodach, jak to jest jaskrawemi barwami opisane w petycyi gminy Hoszów, wniesionej w dniu dzisiejszym, na którą podpisani się powołują. Celem zapobieżenia nędzy ludności c. k. Starostwo w Dolinie rozdzieliło pomiędzy poszkodowanych zapomogę głodową, ale to kropla wody w morzu. Także na rzece Czeczwi dziko spławiane drzewo rozbiło most powiatowy w Strutynie Wyżnym, a Rada powiatowa w Dolinie musi nowy most kosztem 4.000 zł. w. a. budować, a przedsiębiorców dzikiego spławiania to nie dotknie, ich nikt do odpowiedzialności odszkodowania nie pociąga.

Podpisanie zapytują: co zrobiono dotychczas w sprawie spławiania drzewa na rzecze Świcy i Czeczwi, i czy zamierza Wysoki c. k. Rząd temu zapobiedz, by gminy przez takie dzikie spławianie wielkich szkód nie ponosiły?

Interpelant:

B. Niebyłowiec.

Okuniewski, Stojałowski, Dr. Sawczak, Oleśnicki, Kulczycki, Data, Ostapczuk, Kramarczyk, Hamorak, Barwiński, Zajączkowski, Warzecha, Potoczek, Dr. Jugendfein.

INTERPELACYA
do Wysokiego c. k. Rządu.

C. k. Starostwo powiatowe w Kamionce Strumiłowej zabroniło pismem z dnia 5. czerwca 1901 l. 13.458 Towarzystwu politycznemu „Selańska Rada“ urządzenia na dniu 8. czerwca 1901 zgromadzenia publicznego we wsi Adamy, a to z tego powodu, ponieważ uznało lokal mającego się odbyć zgromadzenia, którym miała być stodoła Iwana Surmy pod l. d. 7 w Adamach, za małym, z którego to powodu mógłby podczas zgromadzenia powstać ścisk, a wtedy porządek nie mógłby być utrzymany.

Toż c. k. Starostwo zabroniło temu samemu Towarzystwu „Selańska Rada“ pismem z dnia 8. czerwca 1901 l. 13.811 urządzić na dniu 11. czerwca 1901 r. zgromadzenie publiczne we wsi Poburzanach w stodole Jurka Jedwowka, a to dla tego, ponieważ uznało ten lokal jako nieodpowiedni ze względu na niebezpieczeństwo ognia i ze względu na sąsiedztwo innych budynków gospodarskich tudzież budynków mieszkalnych i cerkwi.

Ponieważ powodem zakazania wiecu w obu powyższych wypadkach, podane przez Starostwa są bezzasadne i nie dadzą się usprawiedliwić ustawą.

Ponieważ z takich powodów w każdej wsi możnaby zakazać odbycia zgromadzenia, a że po wsiach tylko w takich lokalach mogą się zgromadzenia odbywać, przeto konsekwentnie prawo zgromadzeń dla mieszkańców wsi mogłoby być zupełnie odjętem i udaremnionem.

Ponieważ dalej zakazy te wobec nadchodzących wyborów sejmowych mają widocznie na celu powstrzymanie ruchu politycznego w powiecie;

Ponieważ wreszcie zakryte są oczywistem naruszeniem konstytucyjnych praw obywateli, opartych na zasadniczej ustawie państwowej.

Przeto podpisani zapytują:

1. Czy znane są Wysokiemu c. k. Rządowi powyższe fakta?

2. Czy skłonnym jest Wysoki c. k. Rząd zarządzenia powyższe c. k. Starostwa w Kamionce Strumiłowej jako nieważne i bezprawne znieść, i c. k. Starostwo za samowolne ograniczenie konstytucyjnych praw obywateli pociągnąć do odpowiedzialności?

3. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd wydać odpowiednie zarządzenie, by podobne naruszenia najważniejszych praw obywateli więcej się nie powtarzały?

Interpelant:

Okuniewski w. r.

Ostapczuk, Hamorak, Wójcik, Kulczycki, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Oleśnicki, Styła, Nowakowski, Niebyłowiec, Stojałowski, Milan, Kramarczyk, Warzecha, Potoczek, Data, Zajączkowski.

WNIOSEK

Ponieważ w roku bieżącym prawie w całej Galicyi oberwanie chmur, gradobicia i wylewy rzek wyrządziły włościanom olbrzymie szkody,

przeto podpisani wnoszą;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by jak najrychlej zbadał szkody, zrządzone po gminach przez oberwanie chmur, grady i wylewy rzek i by postarał się o wydatną pomoc ze Skarbu państwa dla nawiedzonych temi klęskami.

We Lwowie dnia 26. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Stefan Nowakowski w. r.

Ostapczuk, Bojko, Stojałowski, G. Milan, Kulczycki, Hamorak, Dr. Sawczak, Styła, Zajączkowski, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Średniawski, Oleśnicki, Wachnianin, Okuniewski, Kramarczyk, Data, W. Szwed, Warzecha, Potoczek, Żardecki.

WNIOSEK.

Reforma procesu cywilnego z szybkiem postępowaniem przy egzekucyjnej sprzedaży nieruchomości wywołała w praktyce objawy, które są wprost zabójczemi dla gospodarstw wiejskich.

Prawie przy każdym sądzie powiatowym Galicyi wschodniej potworzyły się szajki spekulantów, którzy przeglądnąwszy dokładnie księgi gruntowe w sądzie, szukają za gospodarstwami, które jeszcze fizycznie w tabuli nie są podzielone i różnemi podmowami zakładają sieci na tych niepodzielonych współwłaścicieli albo i współspadkobierców, jeszcze niezaintabulowanych, by im sprzedali swoje udziały we współwłasności lub w spadku.

Wobec ogólnego ubóstwa ludu i wobec nieszczęsnej manii procesowej udaje się tym spekulantom prawie zawsze wyzyskać ubóstwo, ciemnotę albo nieporozumienia rodzinne, i nabyć jednę albo więcej niewydzielonych części gospodarstwa często za $^1/_{10}$ wartości.

Szajki tych spekulantów dzielą czasem cały powiat wedle wsi na rejony operacyjne, tak, by jeden spekulant nie robił drugiemu konkurencyi i wtedy każdy bez przeszkody operuje w swoim rejonie.

Nabywszy taką niepodzielną część gospodarstwa, spekulant taki, poparty wszelkiemi formalnemi dokumentami i „zaufaniem do ksiąg gruntowych“, wnosi pozew do sądu o zniesienie współwłasności gospodarstwa przez publiczną licytacyę, co przy szybkości postępowania teraźniejszego procesu i egzekucyi może być łatwo uskutecznionem do kilku miesięcy, i wszystkie dzieci zamożnego, najporządniejszego gospodarza mogą zostać wprost na ulicę wyrzucone.

I najżyczliwszy dla włościaństwa sędzia jest przy obecnym stanie postanowień ustawowych wprost bezsilnym. Spekulanta chroni publica fides ksiąg gruntowych, a ustawa o lichwie z dnia 29. maja 1881 Nr. 47. Dz. u. p. nie dosięga go, gdyż jakkolwiek zachodzą tu wszystkie znamiona występku lichwy, to jednak spekulant ten wychodzi zawsze bezkarnie, ponieważ on nie wierzytelności pieniężne, tylko „grunta kupuje“, chociaż w rzeczywistości spekulantowi temu nigdy nie chodzi o grunt, jak tylko jaknajwięcej pieniędzy, które z tego gruntu wyssie, i nowe sieci na nowe niepodzielone gospodarstwo zarzuca.

Przy takim stanie rzeczy nawet przy silniejszych i zdrowszych stosunkach agrarnych zaprowadzono już w niemieckiem ustawodawstwie postanowienie prawne, wedle którego tego rodzaju spekulacye gruntami podpadają pod karę jako występki lichwy.

Wnoszą zatem podpisani:

Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by jak najrychlej przedłożył w drodze ustawodawczej do uchwały przez Radę Państwa nowelę do ustawy o lichwie z dnia 28. maja 1881

Nr. 47, wedle której podobne spekulacye gruntami byłyby karane jako niedozwolona lichwa

Lwów, dnia 25. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Dr. Okuniewski.

Nowakowski, Ostapczuk, Hamorak, Ochrymowicz, Wachnianin, Stojałowski, Kulczycki, Niebyłowiec, Krempa, Wójcik, Oleśnicki, Dr. Sawczak, Winniczuk, G. Milan, Średniawski, Karatnicki.

WNIOSEK.

Stając niewzruszenie na zasadzie, że prawdziwe pojęcie sprawiedliwości i wolności wymaga zaprowadzenia powszechnego, bezpośredniego, tajnego prawa głosowania przy wszystkich wyborach;

zważywszy jednak, że reforma ustawodawstwa wyborczego aczkolwiek coraz bardziej nagląca, w danych warunkach w rozmiarach przez lud żądanych, nie da się zaprowadzić;

zważywszy dalej, że pierwszym krokiem na tej drodze, musi być usunięcie braków i niedokładności w obecnej ordynacyi wyborczej sejmowej i statutu krajowego;

zważywszy, że reforma w tym kierunku jest minimum tego, co postęp i sprawiedliwość nakazuje:

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Załączony ·/. projekt zmiany statutu krajowego i ordynacyi wyborczej sejmowej z dnia 20. września 1866 Dz. u. kr. Nr. 26.

Wnioskodawca:
Ks Stojałowski.

Kramarczyk, Styła, Warzecha, Krempa, Data, Potoczek, Wójcik, Średniawski, Milan, Ostapczuk, Żardecki, Hamorak, Sawczak, Niebyłowiec, Bernadzikowski, Bojko, Winniczuk, Zajączkowski, Barwiński.

Artykuł I.

§. 3. b, a, i c, III. Statutu krajowego l. B. I. „O reprezentacyi krajowej w ogólności“ znosi się w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać, jak następuje:

c).... III. z posłów reszty gmin Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Krakowem, ile w chwili rozpisania wyborów jest w kraju powiatów politycznych.

Artykuł II.

§§. 13, 27, 28, 29, 30, 31 i 32 Ordynacyi wyborczej sejmowej z dnia 20. września 1866 znoszą się w dotychczasowej osnowie i opiewać mają, jak następuje:

§. 13.

Wyborcy każdej Gminy wybierani będą (przy przestrzeganiu postanowień ustawy kr. z dnia 13. stycznia 1869, (Dz. ustaw i rozp. kr. Nr. 13.) o wykluczeniu od prawa wybierania i obieralności do Sejmu) przez wszystkich, w moc ordynacyi dla gmin z dnia 11. sierpnia 1866 r. z tytułu opłaty podatków uprawnionych do wybierania Rady gminnej. Ci z uprawnionych do wyboru Rady gminnej, którzy są wyborcami w klasie wielkich właścicieli gruntowych, lub w miastach, oraz zamieszkali na obszarach dworskich do Gminy niewcielonych, nie są prawyborcami w Gminie.

Wraz z wyborcami z tytułu opłaty podatków, głosują z równem prawem, jako wyborcy i ci, którzy bezwzględu na opłatę podatków, uprawnieni są do wybierania Rady gminnej w moc ordynacyi wyborczej dla Gmin z dnia 12. sierpnia 1866,

jeżeli nie są wyłączeni od prawa wybierania na mocy ustawy krajowej z dnia 13. stycznia 1869.

§. 27.

Celem wyborów Posłów gmin miejskich winna Władza polityczna powiatowa czuwać nad tem, ażeby w każdej Gminie, w jej okręgu się znajdującej, utrzymywany był spis członków Gminy do wyboru Rady gminnej uprawnionych, który najdalej w 8 dni po rozpisaniu wyborów przez rozporządzenie Namiestnika, ma być w kancelaryi gminnej wystawiony dla przejrzenia przez członków gminy z prawem reklamacyi do 8 dni, o której w razie nieuwzględnienia tejże przez Zwierzchność gminną, rozstrzygnąć ma władza polityczna powiatowa w ciągu trzech dni, a w dalszym toku Namiestnictwo.

§. 28.

Przełożony politycznej włady powiatowej winien najdalej w 16 dni po rozpisaniu wyborów oznaczyć dzień, godzinę i miejsce do przeprowadzenia prawyborów w każdej gminie i termina te ogłosić plakatami, tak w gmachu politycznej władzy powiatowej, jak i w każdej gminie wystawionymi, z wezwaniem, aby przełożeni Gmin o dostateczne oznajmienie prawyborów się starali.

Do przeprowadzenia i kierowania prawyborami może Władzą polityczna powiatowa delegować jako komisarzy nietylko urzędników sobie podległych, ale też jednego z członków rady gminnej.

§. 29.

Komisarz wyborczy, przybywszy na miejsce do przedsiębrania prawyborów przeznaczone zawezwie prawyborców do wyboru trzech członków do komisyi wyborczej, którzy wraz z naczelnikiem gminy tworzą komisyą wyborczą, pod kierunkiem komisarza rządowego.

Komisya wyborcza stwierdza w protokole wyborczym, że lista uprawnionych do głosowania została należycie sporządzona, w przepisanym czasie wyłożona i w danym razie sprostowana; że dzień wyborów był należycie ogłoszony i prawyborcy w odpowiedni sposób wezwani, poczem przystąpi do odbierania głosów z tem zastrzeżeniem, że żaden z członków komisyi wyborczej do prawyborców w miejscu głosowania ani przemawiać, ani w inny sposób na nich wpływać nie może.

§. 30.

Wybór wyborców odbyć się ma pod nieważnością wyboru w dniu oznaczonym o godzinie ustanowionej i w miejscu zgromadzenia wskazanem w obecności przynajmniej trzeciej części do wyboru uprawnionych, przy czem postanowienia następujących §§: 37, 38, 39, 41, aż do 45, włącznie w analogiczne wejść mają zastosowanie.

Każdy wyborca może albo wymienić tyle nazwisk, ile wyborców ma być wybranych, albo głosować kartką.

Do ważności wyboru potrzebna jest bezwzględna większość głosów.

Jeżeli takowa w pierwszem głosowaniu nie będzie osiągniętą, należy dalej postępować wedle §§.: 46, 47 i 48.

§. 31.

Jeżeli komisya wyborcza jednogłośnie prawidłowość i legalność wyboru wyborców stwierdzi i podpisze akt przeprowadzonego wyboru winna władza polityczna powiatowa wpisać wybranych do listy wyborców całego politycznego powiatu, mającej

*

się sporządzić w dwóch egzemplarzach, z których jeden w stosownem miejscu dla publicznego przejrzenia winien być wyłożony.

Jeżeli komisya wyborcza nielegalność przeprowadzenia wyboru wytknie, lub dwu z jej członków uzasadniony przeciw prawyborom zarzut podniesie, winien Naczelnik powiatu natychmiast nowy wybór z wyszczególnieniem powodów zarządzić.

§. 32.

Gdy po odbytem wyborze wyborców we wszystkich gminach miejskich powiatów, lista wyborców uzupełnioną została, Naczelnik powiatowy polityczny wystawić ma i przesłać za recepisem wyborcom karty legitymacyjne, zawierające bieżący numer listy powiatowej, wyborcy nazwisko i miejsce zamieszkania, tudzież miejsce, dzień i godzinę wyboru Posła na Sejm krajowy.

Listy wyborców tych powiatów, których miejsce urzędowe nie jest oraz miejscem wyboru, przesłane być mają wraz z aktami wyborczymi Naczelnikowi politycznego urzędu powiatowego w siedlisku miejsca wyborczego, przeznaczonego dla okręgu wyborczego, od którego też celem wypełnienia kart legitymacyjnych zasięgnięte być mają dalsze informacye co do miejsca, dnia i godziny czynności wyborczej.

Artykuł III.

§. 34. Ordynacyi wyborczej al. 1. w brzmieniu obecnem się znosi, a brzmieć ma, jak następuje:

§. 34. Wybór posła odbywa się publicznie, a kierunek aktu wyborczego, w każdem ciele wyborczem przedsiębrać się mającego w obecności komisarza cesarskiego, poruczonym będzie komisyi wyborczej z ciała wyborczego utworzonej.

Komisarzowi cesarskiemu nie wolno przy akcie wyborczym rozwijać siły zbrojnej, ani jej do otoczenia lub zamykania czy to lokalu wyborczego, czy miejsca wyboru używać. W wypadkach nadzwyczajnych komisarz tylko za przyzwoleniem jednogłośnem komisyi wyborczej może użyć wojska czy żandarmeryi lub policyi.

Komisye wyborcze składać się mają:

UZASADNIENIE WNIOSKU.

Na pierwszej sesyi pierwszego Sejmu galicyjskiego w r. 1861. poseł Smarzewski, jako sprawozdawca Komisyi sprawdzającej wybory — powiedział na 3 pos. Sejmu 19. kwietnia te słowa: „Zaletą każdej ustawy jest, aby co do treści była sprawiedliwą, i do celu prowadzącą, a co do formy, aby była jasną i niedwuznaczną i dała się w każdym wypadku zastosować. Co do formy, trudno ustawie wyborczej te zalety, przyznać, ponieważ przy bliższem w niej rozpatrzeniu się jest bardzo wiele niedokładności, bardzo wiele dwuznaczności, które wymagają wyjaśnienia“.

Ten sam poseł Smarzewski na posiedzeniu 8-mem sejmowem dnia 25. kwietnia, uzasadniając wniosek reformy ustawy wyborczej te pamiętne wyrzekł słowa: „Statut normując udział gmin wiejskich w sprawie wyborów wykluczył $^{1}/_{3}$ obywatelów i przypuścił tylko $^{2}/_{3}$ części członków gmin wiejskich najwyżej opodatkowanych. Kto zna stosunki naszych gromad, tego boleśnie musiało to dotknąć; u nas wszyscy gospodarze bez wyjątku stanowią gromadę; u nas gromada podzielić się nieda podług wysokości podatków; naszą gromadę tę tak ściśle spojoną jednostkę społeczną dzielić może chyba taki prawodawca, który jej natury nie zna który w niej nie żył, jej nigdy nie widział, o niej wyobrażenia nie ma.

Skoro przed 30 laty tak sądził o potrzebie reformy ustawy wyborczej, poseł Smarzewski z pownością należący do szlachty, to czas najwyższy wykonać obecnie to, czego szlachta sama domagała się od Rządu w r. 1861.

Marszałek krajowy oświadcza, iż pierwsze czytanie powyższych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem jest:

Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego w sprawie regulacyi rzek.

Sekretarz p. A. Potocki, uwolniony od czytania, wnosi przekazanie tego przedłożenia Komisyi wodnej.

Izba uchwala bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Rudrofa o wprowadzenie w życie Sądu obwodowego w Czortkowie.

Przemawia p. Rudrof uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Schätzla w sprawie budowy odpowiedniego gmachu dla gimnazyum w Brzeżanach.

Przemawia p. Schätzel uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Styły o wyznaczenie doraźnego zasiłku dla dotkniętych klęskami elementarnemi w powiecie Wadowickim.

Przemawia p. Styła uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego jako Komisyi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie posła Skałkowskiego w sprawie postępowania władz skarbowych przy wymiarze podatków na postawie fasyj, tudzież przy wymiarze należytości przenośnych i stemplowych.

Przemawia p. Skałkowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Skałkowskiego o uznaniu drobiazgowej sprzedaży słodzonych napojów spirytusowych za przemysł koncesyonowany.

Przemawia p. Skałkowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Merunowicza w sprawie zebrania statystycznych dat o stosunkach własności ziemskiej w kraju.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Okuniewskiego w przedmiocie utworzenia ruskiej sekcyi w galic. Radzie szkolnej krajowej.

Przemawia p. Okuniewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi szkolnej.

Marszałek udziela głosu p. Stojałowskiemu, celem złożenia oświadczenia, z powodu podpisania wniosku p. Okuniewskiego.

Przemawia p. Stojałowski.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek p. Okuniewskiego odesłać do Komisyi szkolnej.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi administracyjnej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia na zaciągnięcie pożyczki 116.000 koron przez Reprezentacyę powiatową w Mościskach.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

USTAWA

z dnia . . . . w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Mościskach na zaciągnięcie imieniem powiatu Mościskiego pożyczki w kwocie 116.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatu Mościska zezwala się na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 116.000 K celem spłacenia pożyczki zaciągniętej w roku 1894 w galic. Kasie Oszczędności, wynoszącej z końcem 1900 roku 78.035 K 72 h tudzież pokrycia niedoborów budżetowych funduszu powiatowego administracyjnego i powiatowego funduszu dróg gminnych na rok 1901.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Reprezentacyi powiatu Mościska zezwala się na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 116.000 K celem spłacenia pożyczki zaciągniętej w roku 1894 w galic. Kasie Oszczędności, wynoszącej z końcem 1900 roku 78.035 K 72 h tudzież pokrycia niedoborów budżetowych funduszu powiatowego administracyjnego i powiatowego funduszu dróg gminnych na rok 1901.

Izba bez rozprawy uchwala Art. I. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszonia.

Izba bez rozprawy uchwala Art. II. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwala Art. III. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

USTAWA

z dnia . . . . w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Mościskach na zaciągnięcie imieniem powiatu Mościskiego pożyczki w kwocie 116.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwala tytuł i ustęp ustawy, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi administracyjnej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia miejscowości Górka narodowa i Witkowice z związku gminy Prądnik biały i utworzenia z nich samoistnej gminy administracyjnej.

Sprawozdawca p. Wójcik uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ·/. ustawę:

USTAWA

z dnia . . . . o wyłączeniu ze związku gminy Prądnik biały, osad Górka narodowa i Witkowice i utworzeniu z nich samoistnej gminy administracyjnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Osady Górka narodowa i Witkowice zostają w obecnych swoich granicach, o ile granice te obejmują zwartą całość terytoryalną, wyłączone ze związku gminy Prądnik biały w powiecie Krakowskim i mają odtąd stanowić samoistną gminę administracyjną.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rozwiązaną ma być dotychczasowa Rada gminna wspólnej gminy Prądnik biały i przeprowadzone być mają wybory do osobnej Rady gminnej w Prądniku białym, i osobnej Rady gminnej w Witkowicach z Górką narodową.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Osady Górka narodowa i Witkowice zostają w obecnych swoich granicach, o ile granice te obejmują zwartą całość terytoryalną, wyłączone ze związku gminy Prądnik biały w powiecie Krakowskim i mają odtąd stanowić samoistną gminę administracyjną.

Izba bez rozprawy uchwala Art. I. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rozwiązaną ma być dotychczasowa Rada gminna wspólnej gminy Prądnik biały i przeprowadzone być mają wybory do osobnej Rady gminnej w Prądniku białym, i osobnej Rady gminnej w Witkowicach z Górką narodową.

Izba bez rozprawy uchwala Art. II. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwala Art. III. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwala Art. IV. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

USTAWA

z dnia .... o wyłączeniu ze związku gminy Prądnik biały, osad Górka narodowa i Witkowice i utworzeniu z nich samoistnej gminy administracyjnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Izba bez rozprawy uchwala tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi budżetowej w sprawie przyjścia z pomocą włościanom gminy Zielona w pow. Husiatyńskim.

Sprawozdawca p. Scipio uwolniony na wniosek sekreterza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Celem przyjścia z pomocą ludności włościańskiej gminy Zielona w powiecie Husiatyńskim przeznacza się z funduszów krajowych na zakupno od p. Honorata Wachowicza majętności Zielona z przyległościami w przestrzeni około 460 morgów jako bezzwrotną subwencyę połowę tej kwoty, jaką na ten cel udzieli c. k. Skarb Państwa z zastrzeżeniem, że subwencya krajowa nie może być wyższą jak 50.000 koron.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby kwotą 50.000 koron wstawił do budżetu krajowego na rok 1902.

W rozprawie ogólnej nikt nie żąda głosu. Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi i głosując nad każdym tegoż punktem 1 i 2 oddzielnie, które sprawozdawca odczytuje.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej uchwały bez czytania uchwala Izba powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych dwóch wniosków.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

WNIOSEK.

Zważywszy, że zniesienie ustawy obrotu mlewem z 29/5 1882, jak najszkodliwsze spowodowało skutki dla przemysłu młynarskiego Galicyi;

zważywszy, wskutek zastoju w przemyśle młynarskim i nadmiernej konkurencyi ze strony Węgier, ceny zboża a mianowicie pszenicy, zdeprecyonowane zostały,

Wysoki Sejm raczy uchywalić:

„Wzywa się c. k. Rząd do poczynienia kroków w celu przywrócenia ustawy o obrocie mlewa“.

Lwów, 26. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
F. Maryewski.

Z. Jaworski, Maiss, Merunowicz, Rayski, Górka, Schätzel, Bednarski, E. Michałowski, Niementowski, Michalski, K Dzieduszycki, Rapaport, Małachowski, Jabłoński, Wiśniewski, Z. Tarnowski, Binder.

WNIOSEK.

Zważywszy, że w kraju naszym na całym stoku Karpat znajduje się wiele sił wodnych w spadku rzek, co tworzy znaczne, lecz dotąd tylko w bardzo małym rozmiarze eksploatowane bogactwo krajowe;

zważywszy, że niektóre z tych rzek jak n. p. Prut, przecinają głównie dobra rządowe;

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przystąpił w Galicyi do racyonalnego wyzyskania siły spadku rzek na obszarach dóbr własnych, zaś co do innych poczynił odpowiedne pomiary.

We Lwowie, dnia 24. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Stefan Niementowski w. r.

Rayski, Jabłoński, Wiśniewski, Maryewski, Maiss, Schätzel, Romanowicz, Merunowicz, Jakubowski, Z. Jaworski, Bednarski, Dworski, Górka, Jugendfein, Jahl, Michalski, E. Michałowski.

Marszałek oświadcza, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 28. czerwca 1901 roku godzinę 10 rano, i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 12 m. 30 po południu.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni *w. r.*

Sekretarze:
Andrzej Potocki *w. r.*
Stanisław Niezabitowski *w. r.*

Protokół

8. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 28. czerwca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 min. 30 przedpołudniem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. hr. St. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie,

Marszałek oznajmia, iż protokół szóstego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół siódmego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek udziela głosu p. K. Badeniemu.

Przemawia pod względem formalnym p. Kazimierz Badeni i wnosi imieniem komisyi budżetowej, ażeby wszystkie petycye, które dziś odczytane zostały i te, które odtąd wniesione zostaną, przekazane zostałe wprost Wydziałowi krajowemu, o ile tyczą się budżetu.

Izka bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje:

Interpelacya.

posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego pana Komisarza rządowego w sprawie założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu.

Jeszcze w roku 1897 w dniu 15. lutego uchwalił Wysoki Sejm za stosowne wezwać c. k. Rząd do założenia w Mielcu c. k. Sądu obwodowego.

Uchwała jest uchwałą i uchwałą zostanie jeszcze widocznie długi czas skoro Rząd nie myśli by uchwale Sejmu stała się zadość i co jest dla dobry okolica i ogółu niezbędnem.

Wskutek przeładowania sprawami tak w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnowie jak w Rzeszowie wymiar sprawiedliwości jest srodwe utrudnionym, a strony narażone są na ogromne szkody, połączone z kosztami; udają się do wspomnianych sądów.

Od szeregu lat cały płat kraju na północy między Wisłą a Sanem domaga się za-

łożenia tego c. k. Sądu obwodowego w Mielcu, gdzie między ludnością interesowaną budzi się żywe zaniepokojenie z tytułu tak długiego oczekiwania.

Wobec tego podpisani zapytują Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego, czy i kiedy uprawnione nadzieje się spełnią sprawiedliwości stanie się zadość, uzasadnione potrzeby zaspokojone zostaną a uchwała Sejmu zostanie wykonaną.

Interpelant:
F. Krempa mp.

Bernadzikowski, Kramarczyk, Wójcik, Bojko, Nowakowski, Milan, Stojałowski, Żardecki, Niebyłowiec, Styła, Średniawski, Potoczek, Data, Hamorak.

Interpelacya

posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie nieuiszczenia konkurencyi budowy w Ostrowach, przez p. Adama Kozłowieckiego powiat Kolbuszowa i nie załatwiania rekursu przez Namiestnictwo w właściwym czasie.

Dla ilustracyi w jaki sposób niektórzy kontrybuenci popierają budowanie kościołów może fakt następujący posłużyć.

W dniu 16. października roku 1897 uchwaliły strony konkurencyjne, przy rozprawie dotyczącej, wykonać uchwałę komitetu parafialnego z 29. października 1896 odnoszącą się do wymurowania nowego kościoła w Ostrowach tuszowskich.

Powodem postawienia nowego kościoła jest to, że kościół stary grozi zawaleniem i jest stosownie do liczby ludności za mały.

Kościół ten, na podstawie planu i kosztorysu, oraz na podstawie uchwał stron konkurencyjnych kosztować ma 26.000 zł. wal. austr.

Według orzeczenia c. k. Starostwa w Kolbuszowej, przypada jako dodatek konkurencyjny, na budowę nowego kościoła w Ostrowach, kwota 1154 zł. 68 ct. na obszar dworski w Komorowie własność p. Adama Kozłowieckiego.

Przeciw temu orzeczeniu wniósł p. Adam Kozłowiecki rekurs w dozwolonym terminie do c. k. Namiestnictwa we Lwowie jeszcze w roku 1898 i jak zwykle dotychczas na takowy ani nie ma odpowiedzi, ani stosownego zarządzenia.

Pięć gmin a mianowicie: Ostrowy tuszowskie, Komorów, Toporów, Szydłowiec i Przyłęk o prócz tych właściciel dóbr Przyłęka p. Jan hr. Tarnowski i p. Zdzisław Włodek jako patron, złożyli dotychczas raty, płatność których od 15. kwietnia 1898 została oznaczona a jeden tylko p. Adam Kozłowiecki temu postanowieniu się sprzeciwił i do dziś nie dał najmniejszego datku, przeciwnie chciałby by chłopi i inne strony konkurencyjne za niego płaciły; czem utrudnia zabiegi parafian i pracy specyalnie na to wybranemu komitetowi budowlanemu.

Zważywszy, że postępowanie władz administracyjnych niezałatwianiem rekursów, urgensów, od wielu lat w Namiestnictwie zaległych jest nie na miejscu.

Zważywszy, że w takich wypadkach, gdzie rozchodzi się o wstrzymanie akcyi budowy kościoła przez jednego konkurenta, powinno Namiestnictwo natychmiast załatwić sprawę rekursu.

Zważywszy, że tym postępowaniem wzbudza się jak największą nieufność do Rządu i Władzy, zapytują tedy podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego dla czego od roku 1898 rekurs wniesiony przez Kozłowieckiego nie został dotychczas załatwiony, względnie kiedy to w interesie sprawy nastąpi.

Interpelant:
F. Krempa m. p.

Data, Wójcik, Kramarczyk, Bojko, Nowakowski, Hamorak, Milan, Stojałowski, Żardecki, Niebyłowiec, Styła, Średniawski, Bernadzikowski, Potoczek.

Sekretarz p. A. Potocki czyta:

Interpelacya

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Jednym z pomysłów trapiących gminy galicyjskie, wciągnięte w służbę państwową z tytułu wykonywania poruczonego zakresu działania są tak zwane komisyonalne sprawdzania list popisowych i spisu „taksistów“ za pośrednictwem ad hoc delegowanego komisarza.

Proceder ten mający prawdopodobnie ułatwić żądanie urzędów gminnych w spełnieniu obowiązków, przekazanych im przez Władzę państwową, oraz przyczynić się do szybkiego i dokładnego zestawiania list popisowych i opłacających taksę wojskową uważa ludność — i to całkiem słusznie — za rodzaj kotrybucyi, którą gminy opłacać muszą nawet po kilka razy rocznie na pokrycie kosztów podróży urzędnika delegowanego dla przeprowadzenia tych czynności na miejscu.

Czy podobny sposób postępowania jest zaprowadzony we wszystkich, lub w pewnej tylko części powiatów galicyjskich, tego podpisani nie mogą stanowczo podać, ale stan taki istnieje od szeregu lat w powiecie brzeskim. Wydatki poniesione z tego tytułu w ostatnich 4 latach przez gminę Strzelce wielkie wynoszą około 36 Koron. Nie wchodząc w dalsze szczegóły tego ze wszechmiar znamiennego postępowania c. k. Starostwa w Brzesku a zapewne i innych Starostw zapytują podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowogo.

Czy są znane c. k. Namiestnictwu owe zarządzenia starościńskie, połączone ze szkodą dla funduszów gminnych.

Czem wytłumaczy c. k. Rząd pobieranie owego haraczu od gmin za to, co należy do obowiązków administracyi państwa i z funduszów rządowych winno być pokryte.

Czy c. k. Namiestnictwo ma zamiar usunąć ten wyzysk ludności, dokonywany w imię interesu ogólno-państwowego.

Interpelant:
Bernadzikowski.

Klemensiewicz, Kramarczyk, Szwed, Hamorak, Data, Warzecha, Bojko, Kulczycki, Średniawski, Styła, Wójcik, Krempa, Milan, Winniczuk.

Interpelacya

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Rozporządzeniem Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 2. sierpnia 1900. r. L. 74.849 zaprowadzono ewidencyę nierogacizny w 10 powiatach graniczących z Rosyą w celu zapobieżenia zawleczenia do Galicyi pomoru świń a mianowicie w powiatach, Rawa, Cieszanów, Jarosław, Sokal, Kamionka strumiłowa, Brody, Zbaraż, Skałat, Husiatyn, Borszczów. Rozporządzenie to w praktyce nie przynosi spodziewanych korzyści, gdyż ewidencya zwierząt bez piętnowania jest bezcelowa i nie ukruci sprytu przemytników; a natomiast wkłada ono na gminy i obszary dworskie a zwłaszcza na właścicieli nierogacizny z pomienionych powiatów nowy, nader uciążliwy obowiązek zgłaszania w 24 godzinach wszelką zmianę nierogacizny tak w przybytku, jak i ubytku. Zważywszy jednak, iż rozporządzenie to jest tylko czasowe, dalej, że pomór świń w Galicyi już się zmniejszył, a w przeważnej części pomienionych powiatów ustał, dalej zważywszy, że rozporządzenie to jest dla całej ludności wielkim ciężarem i plagą niedorównującymi korzyściom z takiej ewidencyi, wreszcie zważywszy, że przemycać świnie można tylko w gminach najbliżej granicy rosyjskiej położonych, a nie ma konieczności nakładania ostrych przepisów na całe powiaty, przeto podpisani zapytują się Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego:

1) Czyby Wysoki c. k. Rząd nie był skłonnym już obecnie cofnąć rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 2. sierpnia 1900 L. 74849, jeżeli już nie we wszystkich powiatach to przynajmniej w kilku powiatach, gdzie wypadki pomoru się nie pokazują; a zarazem

2) Czyby Wysoki c. k. Rząd nie zechciał zmodyfikować na wstępie powołane

rozporządzenie w ten sposób, że do prowadzenia katastru świń tylko gminy bezpośrednio nad granicą rosyjską położone są obowiązane?

Interpelant
Górka.

Rayski, Maiss, Z. Jaworski, Bednarski, Ochrymowicz, Białoskórski, Wiśniewski, Jabłoński, Jugendfein, Puzyna Julian, Stadnicki. Schätzel, Maryewski, Michałowski, W. Kraiński.

Interpelacya.

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Ze względu że wynagrodzenie za wybite wskutek pomoru świn — zanim odnośny akt komisyjny przejdzie cały tok instancyj — trwa nie 11 tygodni, jak tego wymaga ustawa, ale 4 i więcej miesięcy, wskutek czego ludność poszkodowana na długą zwłokę w wypłacie jnst narażoną, jak również ze względu, że poszkodowany o asygnacie c. k. Namiestnictwa dowiadują się przez urząd gminny dopiero wtedy, gdy dotyczący intymat ze Starostwa zostanie dla każdego poszkodowanego wygotowany, wreszcie ze względu na to, że poszkodowany dowiedziawszy się po kilku miesiącach o asygnacyi na wynagrodzenie, musi nieraz kilkunasto kilometrowe odbywać podróże do Starostwa, celem koramizowania takich asygnat przez Starostę, wskutek czego ludność traci zaufanie do obowiązujących ustaw i nieraz do spełniających funkcye służbowe organów jest wręcz wrogo usposobioną, które to usposobienie bardzo przykre następstwa za sobą pociągało —

podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, czy nie byłby skłonnym zmienić brzmienie §. 8. ustęp 2. ustawy z dnia 2. maja 1899 l, 81. i instrukcyi wykonawczej do tej ustawy dz. p. p. Nr. 34 w ten sposób, ażeby powyższe rażące niedogodności usunąć.

Interpelujący:
Theodorowicz m. p.

Data, Tyszkowski, Cieński, Bojko, W. Niezabitowski, Vivien, Cielecki, Potoczek, Białoskórski, Schätzel, Krempa, S. Wybranowski, Osuchowski, Klemensiewicz, Czecz, Rudrof, K. Dzieduszycki, Rayski, Krzysztofowicz, Czaykowski, Sozański, W. Kraiński, Urbański, Gniewosz, Rozwadowski.

Interpelacya

do

Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego

we

Lwowie.

W załatwieniu sprawozdania komisyi gospodarstwa krajowego o wniosku posła Kramarczyka w przedmiocie obwałowania Wisły powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu 4. maja 1900 następującą uchwałę.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w jak najkrótszym czasie przeprowadził obwałowanie prawego brzegu Wisły między Ujściem Białki Przymszy w powiecie Bielskim kosztem c. k. Skarbu Państwa.

Ponieważ w tej sprawie na zapytanie Wydziału krajowego, c. k. Namiestnictwo oznajmiło, że decyzya z c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych nie nadeszła, a sprawa jest aż nadto piekącą, dlatego podpisani zapytują

czy Wysoki Rząd we Lwowie zechce urgować c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w Wiedniu o najrychlejsze przystąpienie do obwałowania Wisły w powiecie Bialskim, jako rzeki granicznej?

Interpelujący
Kramarczyk m. p.

Potoczek, Okuniewski, Bernadzikowski, Wójcik, Data, Krempa, Średniawski, Wiśniewski, Szwed, Karatnicki, Kulczycki, Winniczuk, Wachnianin, Warzecha.

Interpelacya

posłów Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie pomnożenia geometrów ewidencyjnych.

Już nie jeden raz kwestya geometrów ewidencyjnych czy to w formie wniosków re-

zolucyj, czy interpelacyj, była przedmiotem obrad sejmowych, aby liczba geometrów u nas była znacznie pomnożoną.

Wszystka ta robota na nic się dotychczas nie zdała, albowiem do tego czasu nie stało się zadość woli sejmu, ani woli ludu.

Księgi gruntowe nie dają należytego obrazu stanu własności gruntowej w naszym kraju, księgi gruntowe nie są zgodne z faktycznym stanem rzeczy, i z wykazami katastralnymi.. Gdy grunta drobnieją to trudności z regulacyi stanu hipotecznego rosną.

Najwięcej trudności pochodzi z braku pomocy geometrów. Na podział, na mapę do podziału parcel czeka się miesiącami, na wykreślenie zmian na mapie hipotecznej, czeka się latami całymi. Dla braku map i kosztów z wydobyciem map połączonych, intabuluje się prawo własności w częściach integralnych, czego przecież w rzeczywistości nie ma, bo rolnik orze swój kawałek zaraz.

Geometrzy nie powinni być ustanowieni jako osobny urząd, lecz powinni być przydzieleni do Sądów i w każdym sądzie winien być osobny geometra, ktoryby pod ustawicznym nadzorem naczelnika Sądu i przy współudziale prowadzącego księgi gruntowe utrzymywał zgodność hipoteki z katastrem, a wykazy potrzebne do urzędu podatkowego przedkładał.

Autoryzowanych inżynierów cywilnych mamy mało w kraju, są oni po większych miastach, nie mają oznaczonej taryfy za swe czynności, które oznaczają wedle woli i dlatego ludność potrzebująca szkicu katastralnego, nie może z ich pomocy korzystać. Pozostaje więc c. k. geometra ewidencyjny, który według ustawy państwowej ma zrobić stronom o tyle, o ile się to stać może, bez uszczerbku dla prawidłowych czynności urzędowych, tyczących się utrzymania ewidencyi nadto, że im nie wolno więcej robić, jak jeden lub dwa podziały.

Otóż u nas są ci geometrzy ewidencyjni tylko w siedzibach Starostwa, do którego jest przydzielonych kilka sądów powiatowych; wskutek czego mają wiele zajęć urzędowych i nie mogą przez robić dla stron prywatnych, chyba wyjątkowo i za szczególną łaską, której nie każdy doznać potrafi.

Wskutek braku geometrów cierpią włościąnie. na tem, że grunta ich są za wysoko oklasowane, chociaż w stosownym ustawowo dozwolonym czasie jest prawo zmiany. Geometra ewidencyjny korzysta z nieświadomości ludu, nie pouczy, zajeżdża tylko do wójta, u niego i z nim tylko protokół spisuje, który niczego nie zmienia, tem kończy swe urzędowanie, a zmiana klasyfikacyjna, jak się to stało w powiecie mieleckim w r. 1897 nie doznaje najmniejszego skutku, z czego wypływa, że włościanie muszą jak najniesłuszniej podatki wypływające z tegoż przed kilkunastu laty zaklasowania opłacać.

Wprawdzie §. 58. ustawy ewidencyjnej mówi wyraźnie: „Mapy katastralne i operaty odnoszące się do utrzymania ewidencyi, przeglądać może każdy w urzędzie podatkowym, lub gdyby owe operaty miał ze sobą urzędnik pomiarowy, gdzieindziej zatrudniony, u tegoż urzędnika“, ale ustawa znajduje się poniekąd na papierze, a lud z tejże nie korzysta, urzędnik ewidencyjny wzbrania wszelkich wyjaśnień i wglądu do map i operatów katastralnych czem utrudnia stronom korzystanie z ustawy.

Zważywszy, że z braku ewidencyjnych geometrów ludność — najbardziej włościańska — jest narażoną na różnorodne niedogodności, połączone z wielkim uszczerbkiem majątkowym.

Zapytują podpisani Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, kiedy nareszcie c. k. Rząd w myśl żądań ludności rolniczej przeprowadzi w drodze właściwej ustawę, zmierzającą do pomnożenia sił c. k. geometrów ewidencyjnych w każdym powiecie w ten sposób, by przy każdym sądzie nstanowiono inżyniera ewidencyjnego, stosować się mającego do §. 58 ustawy ewidencyjnej.

Interpelujący :
Krempa m. p.

Okuniewski, Klemensiewicz, Winniczuk, Kramarczyk, Warzecha, Maiss, Data, Hamorak, Kulczycki, Wójcik, Bojko, Styła Bernadzikowski, Milan.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

Interpelacya

do pp. komisarza rządowego.

Nieustanne skargi na postępowanie Rady szkolnej krajowej i jej organów z ruskiem szkolnictwem, nieprzechylne i jawnie stronnicze traktowanie potrzeb, ruskich szkół, ruskiej młodzieży, a nawet nauczycieli Rusinów i księży ruskich zmuszają nas do zainterpelowania c. k. Rządu w następujących sprawach: Dlaczego c. k. Rada szkolna krajowa opiera się z jednej strony tak stanowczo założeniu ruskiego seminaryum żeńskiego nauczycielskiego we wschodniej części Galicyi, a z drugiej strony sama Rada szkolna krajowa w swoim ostatniem sprawozdaniu przyznaje, że na 3663 nauczycielek jest aż 1075 bez żadnej kwalifikacyi, nawet bez matury, a z tej liczby przeznaczyła Rada szkolna krajowa na samą wschodnią, ruską część Galicyi aż 773!

Jak usprawiedliwi Rada szkolna krajowa to niemożliwe twierdzenie, zawarte w jej sprawozdaniu, jakoby te nauczycielki uczyły dzieci pieśni cerkiewnych, kiedy te nauczycielki, prawie wszystkie narodowości polskiej może nigdy nie stykały się z cerkwią ruską i z obrządkiem ruskim, a nawet bardzo często dopiero od dzieci wiejskich, których mają uczyć, uczą się same mowy ruskiej?

Jak usprawiedliwi c. k. Rada szkolna krajowa przymusowe zaprowadzenie języka polskiego we wszystkich szkołach ludowych Galicyi wschodniej, nawet w takich, w których niema ani jednego dziecka polskiego, kiedy to sprzeciwia się zasadniczym ustawom austryackim, a nawet ustawie krajowej z dnia 22 czerwca 1867? A jak wobec tego usprawiedliwi Rada szkolna krajowa te dziwne fakta, że naprzykład we wsiach Krysowice, Strzelczyki, Pnikut, Lacka Wola, Strzeniec Mościskiego powiatu nie uczą w cale języka ruskiego, chociaż tam uczęszczają do szkoły w znacznej liczbie i ruskie dzieci i szkoły te w rozumieniu ustawy są stanowczo mieszane.

Na jakiej podstawie wydała Rada szkolna okręgowa w Nadwórnej następujące rozporządzenie:

Nadwórna . . . . października 1900.

Do szkoły

C. k. Rada szkolna krajowa wzywa bezwłocznie nauczyciela szkoły w . . . ., ażeby z dzieci, uczęszczających do szkoły, utworzył dwa oddziały, w których oddziałowi dzieci mniej rozwiniętych będzie udzielał w bieżącym roku szkolnym elementarza ruskiego i rachunków w zakresie 20 tki, zaś oddziałowi dzieci więcej rozwiniętych nauki elementarza ruskiego i polskiego i rachunków w zakresie 20-tki z zachowaniem nauki głośnej i zajęcia cichego, — kiedy nawet wedle planu naukowego z r. 1893 pierwszy stopień nauki ma być całkiem wolny od nauki drugiego języka krajowego?

Na jakiej podstawie i w jakim celu wydała c. k. Rada szkolna krajowa co do nauki drugiego języka krajowego, taki plan naukowy, by w szkołach jedno- i dwu klasowych tj. na wschodzie w szkołach ruskich uczono drugiego języka krajowego, tj. polskiego po 7, 5 i 4 godziny, a w 4-ro, 5-cio i 6-cio klasowych szkołach, tj. w szkołach polskich, uczono drugiego języka krajowego tj. ruskiego tylko po 3 i 2 godzin tygodniowo.

Co za tendencyę ma c. k. Rada szkolna krajowa w tem dotychczas niepraktykowanem obsadzeniu posad nauczycielskich polskiemi zakonnicami i zniewalaniem gmin ruskich do utrzymywania w szkołach wiejskich formalnych klasztorów polskich? Jak usprawiedliwi to Rada szkolna krajowa, że n. p. w powiecie turczańskim, w Łomnej, była gmina zniewoloną dawać drzewo aż dla 6 zakonnic, że te zakonice nigdy nie prowadzą dzieci do cerkwi, tylko do kościoła, a idący za ich przykładem nauczyciel z Bóbrki, zamiast iść także z dziećmi do cerkwi, idzie do Ło-

mnej do klasztoru i tam gra na organach? Jak usprawiedliwi Rada szkolna to, że n. p. Żelachowie, w powiecie kamioneckim, „mateczki“ nie chcą wcale odzywać się do ruskich dzieci po rusku, a zamiast ruskich pieśni cerkiewnych uczą je tylko patryotycznych pieśni świeckich? Co właściwie powoduje Radę szkolną krajową do tego, że tak intensywnie i systematycznie obsadza obecnie posady nauczycielskie temi „mateczkami“, jak to osobliwie w ostatnich czasach rozpowszechniło się w powiecie turczańskim, w powiecie stanisławowskim w Konczykach w powiecie Kamioneckim w Żelechowie nowym i w powiecie Horodeńskiem we wsi Oknie, a nie zadługo takie same szczęście ma spotkać Olejowę? Jak usprawiedliwi c. k. Rada szkolna krajowa prześladowanie nauczycieli Rusinów n. p. w powiecie przemyskiem, gdzie inspektor nie chce od lat 5 dopuścić żadnego Rusina na nauczyciela w Przemyślu, gdzie ten inspektor prześladował nauczyciela Jacyka tak, że tenże musiał pomimo znakomitych zasług na polu szkolnictwa porzucić szkołę, gdzie żadna nauczycielka z ruskiego instytutu dziewczęcego nie może otrzymać posady, gdzie dzieci nigdy nie modlą się przed nauką po rusku, a tylko po polsku, z wyjątkiem chyba nauki religii, gdzie na 40 naaczycieli jest tylko 3 Rusinów, a jeszcze p. Krzanowski, pomocnik inspektora, wykrzykuje publicznie: „Dusić Rusina“. Jak usprawiedliwi Rada szkolna krajowa prześladowanie Kuźmaka w Wysocku wyżnem (pow. turczańskiego), Łużeckiego w Turce pominięcie przy podwyższeniu płacy takich wzorowych nauczycieli Rusinów, jak Dziubiński, Zając, Szarko, Fedowicz i innych w powiecie mościskim, przeniesienie zaraz po założeniu fili ruskiego towarzystwa pedagogicznego w Busku nauczyciela Konstantego Maciuka ze Spasa na inne miejsce stałego nauczyciela Wasyla Łady z Derewlan do Majdanu, a starszego nauczyciela Stafana Obertasa z Buska do Rohatyna? Jak usprawiedliwi c. k. Rada szkolna krajowa postępowanie Rady szkolnej okręgowej w Przemyślu, że nauczycielka Elżbieta Zacharyasiewiczówna w Walawie, spełniając 5 lat gorliwie i punktualnie swoje obowiązki nauczycielskie i złożywszy egzamin kwalifikacyjny podała się na stałą posadę w Walawie, i pan inspektor obiecał, że ta nauczycielka powyższą posadę „bez kwestyi“ otrzyma, tymczasem po 2 czy 3 miesiącach rozpisuje Rada szkolna okręgo- poraz drugi konkurs na tą samą posadę, a gdy nauczycielka spytała się inspektora, co się stało odpowiedział p. inspektor: „Nic nie poradzę, bo p. Radca jest przeciwny, bo brat pani, ks. proboszcz z Wyszatycz, wtrąca się do polityki“.

Jak to pogodzi Rada szkolna krajowa z zasadą bezstronności i nie mieszania się nauczycieli do polityki i do agitacyi wyborczej, że nauczyciel z Zawałowa, w powiecie Podhajeckim, Knop, właśnie za gorliwą agitacyę przy wyborze kandyta rządowego (on to właśnie jako przewodniczący komisyi wyborczej w Podhajcach postarał się o to, by było tyle głosów dla kandydata rządowego, ile zażądali telegraficznie z Brzeżan i nie jego już była w tem wina, że w Brzeżanach po obliczeniu pomylili się!) został komisarzem konskrypcyjnym aż na 5 wsi, albo że kierownik szkoły w Dobrowodach, Skulski (w tym samym powiecie) za podobne zasługi i za głosowania w kuryi V. za kandydatem rządowym został również zamianowany komisarzem konskrypcyjnym w swojej wsi, że tylko za różne patryotyczne usługi zasłużyli na takie względy nauczyciele Polacy (z Horożanki, Szwajkowa, Bohatkowiec i t. d.,) a żaden z nauczycieli Rusinów tego nie otrzymał? Albo jak mogła władza szkolna dopuścić, by nauczyciel Kazimierz Nowotarski ze Strutyna, w powiecie złoczowskim, przez cały czas wyborczy uganiał się za wyborcami po karczmach, rozpajał ludzi, by ich tylko skłonić do oddania głosów na zwolenników p. starosty, a za to doczekał się od p. starosty tego odznaczenia że go zamianowano komisarzem konskrypcyjnym aż w 4 wsiach: w Strutyni, Folwarkach, Zarówińcach, Łuce, i do spełnienia tego osobno płatnego obowiązku dostał aż 4 tygodni urlopu od nauki szkolnej?

Jak usprawiedliwi Rada szkolna krajowa takie fakta, by inspektorowie szkolni zakazywali niby wszystkim nauczycielom brać udział

w życiu politycznem, a sami jako komisarze rządowi jeździli po wyborach i rozbijali się za kandydatami rządowymi, jak to działo się w Stanisławowie (inspektor Kostecki, w Turce inspektor Zaborniak?)

Jak usprawiedliwi c. k. Rada szkolna krajowa takie postępowanie inspektora stanisławowskiego Kosteckiego, że gdy n. p. przyjechał do wsi Uhrynowa, a był tam wtedy nauczycielem Harasymowicz, obecnie nauczyciel na Bukowinie, to głównem jego zadaniem było przemienić w katalogu imiona dzieci Hawryło Wiwczarenko na Gabryel Owczarenko, Hawryła Iwana, Warwarę Melnyczuk na Gabryela Jana, Barbarę Melnyczuk? A gdy wyszedł okólnik Rady szkolnej Krajowej, że wedle woli rodziców można rozdawać dzieciom szkolnym zawiadomienia w języku ruskim lub polskim, to p. inspektor nakazał nauczycielowi Harasymowiczowi zawiadomienia te rozsyłać tylko w języku polskim, i tylko w takim razie, „jeżeliby wieśniak domagał się natarczywie ruskich, może mu pan napisać ruskie". Gdy nauczyciel zrobił uwagę, że to byłoby z jego strony terroryzmem na lud, odpowiedział p. inspektor: „Naród takiego rozporządzenia może nie zna, a nawet gdyby tak było, pan dobrze postąpi, gdy się będzie trzymał moich wskazówek, bo ja właśnie wytłumaczył panu to rozporządzenie w takim duchu, w jakim to rozumie c. k. Rada szkolna krajowa".

Jak usprawiedliwi c k. Rada szkolna krajowa, że we wsi Wyszatycach, powiatu przemyskiego, choć tam jest 285 dzieci, obowiązanych do szkoły, pomimo kilkuletniej usilnej prośby członków gminy i księży Rada szkolna okręgowa nie chce zmienić zniedołężniałego 60-letniego nauczyciela Fedewicza, i dać na jego miejsce inną, młodszą siłę, kiedy na około po sąsiednich wsiach, w Żyrawicy; Bolestraszycach, uczą po trzy siły nauczycielskie, inspektor i starosta Lanikiewicz zmuszają przez to młodzież albo siedzieć darmo, albo chodzić do ochronki, gdzie znowu „mateczki" uczą i starsze dzieci po swojemu. Czy nie wstyd władzom szkolnym, że w tej wsi starsi ludzie, dzięki założonej przez biskupa Śniegurskiego szkole umieją wszyscy czytać i pisać, a młodzież prawie cała, to analfabeci?

Jak usprawiedliwi Rada szkolna krajowa woboc państwowych ustaw zasadniczych; wobec swojego sumienia taki stan rzeczy, że nie dosyć już wprowadzenia ustawą z dnia 23. maja 1895 l. 58 do Rady szkolnej miejscowej reprezentantów pozamiejscowych, jak księdza polskiego na Rusi, reprezentanta obszaru dworskiego i delegata Wydziału powiatowego i dawszy w ten sposób możność zmajoryzowania w każdym czasie miejscowego księdza ruskiego i radnych ruskich, wykonują obecnie jeszcze Rady szkolne okręgowe ustawę tę w ten sposób, że poddają w Radzie szkolnej miejscowej księdza ruskiego pod rozkazy ekonoma dworskiego, albo wolą szkołę zamknąć, byle tylko ksiądz ruski nie osiągnął miejsca przewodniczącego Rady szkolnej, jak te miało miejsce w Chyszewicach, powiatu rudeckiego, albo łączą w jak najnienaturalniejszy sposób kilka gmin pod jedną Radę szkolną miejscową, by tylko przeprzeć wybór protegowanego przez p. inspektora na przewodniczącego Rady szkolnej miejscowej, jak to było w Niemirowie z Aleksandrem Stromke, protegowanym przez p. inspektora Ornatowskiego za to, że p. Stromke przyjął do służby na leśniczego brata rawskiego inspektora Ornatowskiego, albo zamianują, jak w Chlebczanach, w powiecie rawskim „doradcą", Rady szkolnej p. Józefa Holzera, leśniczego dworskiego, z usunięciem od urzędowania Wasyla Klebana, chyba tylko dlatego, że p, Holzer jest przyjacielem p. inspektora i ten ma gdzie sobie podczas wizytacyi przyjemnie zabawić się w gościnie.

Jak usprawiedliwi Rada szkolna krajowa to, że na prośbę Komitetu czytelni „Proświty" o zezwolenie na urządzenie w dniu 24. lutego r. b. uroczystości 40 rocznicy T. Szewczenki w sali szkoły w Terpełówce, c. k. Rada szkolna krajowa reskryptem z dnia 17|6 1901 l. 4775 dała odpowiedź odmowną, a tak samo odmówiła prośbie (o salę szkolną) na posiedzenie ruskiego Towarzystwa pedagogicznego w Olesku, ale za to wolno było

w całym powiecin zbaraskim jakiejś akrobatycznej firmie Fuhrmanna dawać przedstawienia w salach szkolnych, a tak samo wolno w Olesku w sali szkolnej dawac różne polskie przedstawienia amatorskie i „wieczorki listopadowe".

Jak usprawiedliwi Rada szkolna krajowa taką odpowiedź na ruskie pismo gospodarza z Kniaźdworu, w powiecie Peczeniżyńskim, Michała Jaskowa:

Dyrekcya c. k. Seminaryum naucz. w Stanisławowie.

do pana Michała Jaskowa.

w Kniaźdworze.

Przy zwrocie załącznika podania uwiadamia Dyrekcya, że prośbie o przyjęcie syna do tutejszego zakładu, wniesionej 12|9 1900 do c. k. Rady szkolnej krajowej z powodu przepełnienia i spóźnienia pory nie może uwzględnić.

Jan Wojciechowski

kiedy ta sama Rada szkolna krajowa przyjęła Władysława Bunikiewicza później, gdyż 2. października do tego seminaryum nauczycielskiego, i dla niego nie było przepełnienia, a drugiego Karola Federkiewicza przyjęto na kurs przygotowawczy przy tem samem seminaryum aż 25. września 1900 i wtedy na kursie kyło 60 uczniów? W jakiej harmonii stoi ten postępek Rady szkolnej krajowej z wezwaniem tejże Rady szkolnej krajowej do Rad szkolnych okręgowych z dnia 9. lutego 1900 l. 1938, by te Rady przychodziły dzieciom włościańskim i małomieszczańskim w pomoc słowem i czynem?

Jak to pogodzić z prawdą, że p. wiceprezydent Rady szkolnej krajowej Bobrzyński na posiedzeniu dnia 6. marca 1899 publicznie w Sejmie zapewnia, iż seminarya żeńskie na wschodzie, w Przemyślu i we Lwowie są utrakwistyczne, a męskie nawet „ściśle utrakwistyczne", kiedy obecnie sama Rada szkolna krajowa konstatuje w okólniku swoim z dnia 6. sierpnia 1900 l. 19161, że dyrekcya tych seminaryów żeńskich, dziesiątkami lat zwalniały (oczywiście nie bez wiadomości członków Rady szkolnej krajowej, jako przewodniczących komisyj egzaminacyjnych) abituryentki, nawet wbrew wyraźnemu przepisowi statutu organizacyjnego, od egzaminu z języka ruskiego (nie mówiąc już o zdawaniu innych przedmiotów w języku ruskim); albo że n. p. w tak zwanem „ściśle utrakwistycznem seminaryum", w Zeleszczykach uczą w języku ruskim tylko dwóch przedmiotów, mianowicie matematyki i historyi naturalnej, a sam p. dyrektor na godzinie języka ruskiego mówi prawie wyłącznie po polsku, że uczniom nie wolno tam rysunków ani kwitów na stypendya po rusku podpisać.

Jak to sobie wytłumaczyć, że w takiemże samem „ściśle utrakwistycznem seminaryum" w Samborze w języku ruskim (i to w dodatku kaleczoną ruszczyzną, nauczyciele Polacy gdyż Rusinów przydzielono do nauki w języku polskim) uczą tylko matematyki, historyi naturalnej i gospodarstwa, i to tylko w niektórych klasach, że wszystkie ogłoszenie Dyrekcyi, wszystkie napisy nad salami szkolnemi w seminaryum samem są wyłącznie polskie, że w ogóle teraźniejszy zarząd tego seminaryum nadaje mu taki charakter, jak gdyby to seminaryum leżało gdzieś w Krakowie lub Tarnowie.

Interpelant:
Dr. Okuniewski w. r.

Stojałowski, Karatnicki, Kulczycki, Niebyłołowiec, Oleśnicki, Nowakowski, Ostapczuk, Zajączkowski Winniczuk, Hamorak, Dr. Sawczak, G. Milan, Ochrymowicz, Średniawski.

Interpelacya

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Dnia 19. grudnia 1900 wywieziono z powodu panującej zarazy na nierogaciznę w Paniowcach, powiatu Borszczowskiego, żywą nierogaciznę, i obiecano zapłacić wynagrodzenie do 2 miesięcy.

Za wybitą nierogaciznę wypłacono już odszkodowanie w maju roku bieżącego, ale za żywą nie mogą włościanie znikąd doprosić się odszkodowania. Pan starosta w Borszczowie każe ciągle czekać, a pan Namiestnik na

telegram nie daje odpowiedzi. Tymczasem nędza na przednowku nie czeka! Mówię, że to kara na włościan panowieckich za to, że nie chcieli zeszłego roku iść za bezcen robić na żydowskie łany i zastrejkowali.

Zapytujemy WPana Komisarza: Kiedy już raz c. k. Rząd wypłaci włościanom panowieckim odszkodowanie za żywą nierogaciznę zabraną w grudniu 1900?

Interpelant:

Dr. Okuniewski w. r.

Kulczycki, Hamorak, Wójcik, Średniawski, Kramarczyk, Ochrymowicz. Dr. Sawczak, Wachnianin, Warzecha, Krempa. Zajączkowski, W. Szwed, Dr. Bernadzikowski, Winniczuk.

Interpelacya

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Rzeka Bystrzyca Sołotwińska swojemi wylewami obróciła do teraz setki morgów pola i ogrodów w szutrowisko, rzaka ta porozrywała wsie Jabłonkę, Monasterzany, Żuraki i Stare Bohorodczany, a płynąc przez wsie, przy każdym wylewie zabiera ogrody i budynki, tak, że nadbrzeżni włościanie po każdym wylewie muszą się przebudowywać. Mostów na rzece niema, przeto komunikacya poszczególnych wsi z urzędami i miasteczkami w Sołotwinie i Bohorodczanach, tudzież z urzędami parafialnemi w poszczególnych wsiach odbywa się dla przejeżdżających brodami, a dla pieszych kładami przez Bystrzycę.

Handlarze drzewa, jak firma Adlersberg i inne, urządziły sobie spław Bystrzycę i w tym celu mają urzędową klauzę w Porochach, z której w rozmaitych porach dnia, a co najmniej dwa razy na tydzień, spuszczają wodę i spławiają tratwy w dół wodą, przyczem nie zachowują żadnych, choćby jak najprymitywniejszych ostrożności, a następstwem tego jest, że przejeżdżający brodami zaskoczeni falą wody, narażeni są na niebezpieczeństwo życia. Taką przeprawę przepłaciła Jawdocha Fecyneć dnia 8. lipca 1899 życiem (akta sądu powiatowego w Bohorodczanach z 132|99).

Wypadków gdzie się skończyło na strachu albo i na zimnej kąpieli nie chcę wyliczać.

Żydzi ci pourządzali sobie nad rzeką w Lachowcach, w Bohorodczanach starych i w Łyścu starym ogromne składy drzewa, które rzekę spławiają, a Bystrzyca przy każdym wylewie wali tem drzewem kładki roznosi je po ogrodach, niszczy ogrodowinę, wali i zabiera domy i szerzy spustoszenie. Jak to wykazują te akta Sądu pow. w Bohorodczanych w sprawach, w których na żądanie włościan i poszczególnych gmin przeprowadzono zabezpieczenie dowodów ze znawców. Tratwy i zabrane ze składów drzewo uderzają o brzegi, obrywają brzegi i są powodem, że setki morgów urodzajnego pola leży pod szutrem.

W roku zeszłym zabroniło c. k. Starostwo w Bohorodczanach spławu, a firma Adlersberg wniosła prośbą o zezwolenie na spław. Ponieważ spław miał się odbywać w granicach dwóch powiatów, przato przedłożono akta c. k. Namiestnictwu do rozstrzygnięcia.

Decyzyą z dnia 29. kwietnia 1901 l. 2.699 jak dozwoliło c. k. Starostwo w Bohorodczanach firmie Adlersberg tymczasowo na spławianie drzewa pod warunkami, wymienionemi w tej decyzyi. Firma ta wyzyskuje to zezwolenie po dawnemu i nie myśli przestrzegać podanych warunków, jak tego dowodzą dołączone tu akta Wydziału powiatowego w Bohorodczanach, brzegów nie zabezpieczyła, dni spławu nie ogłosiła, znaków ostrzegających i straży nie ustanowiła, drzewa na składach nie przytwierdza.

Następstwem tego stanu rzeczy jest to, że, jak wykazują dołączone akta, woda łamie nieubezpieczone brzegi, mienie i życie ludności narażone są na niebezpieczeństwo, przy nieznacznej powodzi, jaka miała miejsce w roku bieżącym, nagromadzone składy porozbijały kładki i przerwały jedyną komunikacyę ludności.

Zbawienny zatem zamiar rządu, by popierać przemysł został wypaczony przez żyda

na szkodę włościan. Nadbrzeżne gminy i ludność narażone są na ciężkie procesa o odszkodowanie, w których mają udowodnić, że szkoda, którą zostali dotknięci, wyrządzoną została w skutek nagromadzonego na składach drzewa a nie przez inne okoliczności opierając się na wyżej wymienionych aktach sądowych i na dołączonych aktach Wydziału powiatowego, zapytują podpisani:

1. Czy znane są Wysokiemu Rządowi, wyżej naprowadzone fakta?

2. Co zamierza Wysoki Rząd zarządzić żeby uchronić gminy i ludność od szykan wspomnianej firmy i innych żydów i by ochronić ludność przed niebezpieczeństwem życia i mienia?

Lwów dnia 28. czerwca 1901.

Interpelant:
M. Kulczycki w. r.

Hamorak, Okuniewski, Wachnianin, Winniczuk, Kramarczyk, Wójcik, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Krempa, Karatnicki, Warzecha, Wł. Szwed, Data.

Sekretarz p. St. Niezabitowski czyta:

Interpelacya

posła Krempy i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego w sprawie wynagrodzenia gminom za poruczony zakres działania.

W postanowieniu §. 35 w sprawie poruczonego zakresu działania jest to wszystko, co ustawa gminie przekazuje, ale państwu wolno każdej chwili tę czynność odebrać i przez swoje organa je wykonywać, ale własnym kosztem.

Artykuł 5 ustawy z r. 1862 wyraźnie postanawia i określa co jest własny zakres działania i powiada: „Samoistny zakres działania jest, to co wprost dotyka interesów gminy i w jej obrębie własnemi siłami załatwionem i przeprowadzonem być może, a więc co gmina czyni po za tem, jest poruczonym zakresem działania.“ To nie jest samorząd, gminy są tylko sługami, pachołkami tego Rządu, wykonują co im państwo każe, którą to czynność nikt nie może uznać jako część samorządu, lecz jako ciężar, jako obowiązek, który powinien być płatny a niewolnictwo gminy zniesione.

Skoro poruczony zakres działania nie jest żadnem prawem gminy i nierozszerza samorządu gminnego, to gminy nie są obowiązane to wszystko co państwo żąda ślepo wykonywać, ani nie są obowiązane z środków gminy, które są przeznaczone na własny zakres działania, obracać na cele, które są wyłącznie celami Państwa.

Gospodarka taka od roku 1862 za pomocą dodatków do podatków dokonywana, które dochodzą nieraz do niebywałej wysokości, jest zgubą dla gminy i kraju. Skarb państwa ubytek może pokryć w inny sposób n. p. przez rozłożenie tegoż na szersze warstwy — gdzie obecnie te koszta opłacają pojedyncze gminy i dlatego nakładają nadmierne dodatki na mieszkańców.

Ze względu na to, że poruczony zakres działania nie jest w interesie gminy, lecz w interesie Państwa, zapytujemy Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego, czy c. k. Rząd nie raczy w jak najkrótszym czasie, bądź w drodze rozporządzenia, bądź w drodze konstytucyjnej unormować wynagrodzenie gminom za sprawowanie czynności przez państwo przekazane gminom.

Interpelujący
Krempa m. p.

Wójcik, Bojko, Styła, Milan, Bernadzikowski, Data, Hamorak, Winniczuk, Warzecha, Maiss, Kramarczyk, Klemensiewicz, Kulczycki, Okuniewski.

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu.

Na dniu 12. lutego 1897 zapadła uchwała Wysokiego Sejmu tej treści:

Wzywa się wysoki c. k. Rząd do obniżenia ceny soli kuchennej w ten sposób, a-

żeby po uregulowaniu sprzedaży tejże — konsument nie płacił więcej jak 10 centów za kilogram soli kamiennej.

Gdy mimo zapadłej uchwały Wysokiego Sejmu, cena soli kuchennej dotąd nie jest zniżoną, a ludność naszego kraju żali się ciągle na wygórowane ceny soli, zapytują się podpisani: czyli Wysoki c. k. Rząd stosownie do objawionego życzenia zniży cenę soli kuchennej i czyli i kiedy życzeniu Wysokiego Sejmu a względnie życzeniu ludności kraju naszego stanie się zadość.

Szwed
Interpelant

Średniawski, Bernadzikowski, Krempa, Data, Warzecha, Potoczek, Bojko, Wójcik, Hamorak, Okuniewski, Winniczek, Wachnianin, Kulczycki.

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie.

Ponieważ zdarza się bardzo często, że Magistraty większych miast udzielają włóczęgom różnym, przybywającym do miasta — jednorazowych wsparć, niby w formie na koszta podróży zwrotnej do gminy przynależności; — tymczasem zdarza się, że indywidyum pobrawszy z Magistratu zapomogę, którą później gmina przynależności ma zwrócić, — zupełnie z miasta nie wyjeżdża, pieniądze otrzymane trwoni i za parę dni znów nową zapomogę uzyskuje, która tą samą drogą zostaje dalej zmarnowaną.

Gminy interesowane niczby przeciwko temu systemowi udzielania pomocy do marnotrawstwa i dalszego włóczęgowstwa bez pracy nie miały, gdyby owe szczodre Magistraty nie domagały się później zwrotu tychże wydatków; ponieważ ale owe Magistraty powołując się na ustawę o przynależności z r. 1863 Dz. u. p. Nr. 105 i na orzeczenie Tryb. adm. z dnia 29. lutego 1885 l. 505 w drodze politycznej przez c. k. starostwa przymusowo od dotyczących gmin owe datki ściągają, jak to miało miejsce w c. k. Starostwie bialskim z gminą Osiekiem i gminą Grojec, gdzie Magistrat krakowski udzielając jednej i tej samej osobie zapomogi na podróż, Rudolfowi Kajorowi i Janowi Przybyle, — osoby te zupełnie z Krakowa nie wyjechały, ani do gminy przynależności nie powróciły, pomimo wysłania osobnego posłańca do sprowadzenia tego Kajora do gminy przynależnoci.

Ponieważ z ustawy o przynależności i zaopatrzeniu ubogich nie wynika, aby gmina przynależności była obowiązaną z funduszów ubogich utrzymywać kogoś poza granicą własnej gminy, dla tego podpisani zapytują

Wysoki Wydział krajowy,

czy nie raczyłby się odnieść do wszystkich Magistratów miejskich, a szczególnie Lwowa i Krakowa, by wydatki tego rodzaju na koszta podróży do gminy przynależności w gotówce nie udzielały, które żadnego skutku nie odnosi, tylko przez zakupienie gotowego biletu jazdy do najbliższej stacyi pod dozorem swoich organów policyjnych, tylko przy wsiadaniu do wagonu tego rodzaju wysyłek dokonać, —

a nareszcie zwrócić uwagę tymże magistratom, że gminy przynależności z funduszu ubogich nie mogą być pociągane do stałego zaopatrzenia i utrzymywania biednych poza granicami własnej gminy, tylko wyłącznie znajdujących się w siedzibie gminy przynależnej.

Lwów dnia 28. czerwca 1901.

Interpelant
Kramarczyk m. p.

Średniawski, Bernadzikowski, Szwed, Krempa, Winniczuk, Karatnicki, Kulczycki, Wachnianin, Wójcik, Wiśniewski, Potoczek, Warzecha, Data, Okuniewski.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu.

Na regulacyę rzeki Soły wstawia się rok rocznie od roku 1898 do budżetu krajo-

wego po 80.000 K., a fundusz państwowy i melioracyjny ma się przyczyniać rocznym datkiem około 120.000 Koron.

Zważywszy, że roboty około regulacyi tej rzeki idą dotąd żółwim krokiem, bo według odezwy Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 22, listopada 1900 L. 113.340 i z 17. lipca 1900 L. 54.758 koszta zarządu i pomiaru w r. 1899 wynosiły ogólnie 37.355 K. 90 g. — a koszta wykonanych budowli regulacyjnych, a mianowicie przekopy trzech, szutrowisk i poprawy trzech tam wynosiły w roku 1899 tylko 8.080 K. 34 gr. (a roczny fundusz regulacyjny wynosi 200.000 K.).

Zważywszy dalej że rzeka Soła robi rok rocznie wielkie spustoszenia, a ostatecznie w dniu 22. czerwca b. r. zrządziła w gruntach i ziemiopłodach uboższemu ludowi wielkie szkody.

Zapytują przeto podpisani, kiedy budowy regulacyi rzeki Soły systematycznie rozpoczęte będą i nadbrzeżna ludność od wylewów wody i wynikających stąd szkód uwolnioną zostanie.

Interpelant
Szwed m. p.

Kramarczyk Data, Warzecha, Potoczek, Średniawski, Krempa, Winniczuk, Bojko, Wójcik, Hamorak, Kulczycki, Okuniewski, Wachnianin, Bednarski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm uchwałą z dnia 4. maja 190C uznał kolej Podgórze-Myślenice-Lubień za użyteczną i potrzebną, zarazem polecił Wydziałowi krajowemu, ażeby po myśli §. 56 statutu Banku krajowego przeprowadził co do sfinansowania z koncesyonaryuszem i Bankiem krajowym rokowania potrzebne i na najbliższej sesyi sejmowej zdał sprawę z właściwemi wnioskami.

Już z ducha ustawy krajowej z dnia 17. maja 1893 wynika, że należy przedewszystkiem te koleje popierać dla których interesanci zabezpieczą 1|3 część kosztów budowy.

Zważywszy, że z pomiędzy proponowanych kolei w programie przez Radę kolejową i Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi przedłożonemu, jedynie na kolej Podgórze-Myślenice-Lubień, interesowana ludność zobowiązała się gwarancyami zabezpieczyć 1|3 część kosztów budowy, co jest najlepszą miarą jej koniecznej potrzeby.

zważywszy, że z wybudowanych już kolei przy pomocy funduszu krajowego rentują się koleje w zachodniej Galicyi co jest wskazówką, że tam je buduwać należy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Budowę kolei Podgórze-Myślenice-Lubień uznaje Sejm za naglącą i dla tego wstawia ją zaraz na drugiem miejscu mającego się uchwalić programu kolejowego.

2) Upoważnia się Wydział krajowy do objęcia na rzecz kraju akcyi zakładowych za 1,000·000 K.

Lwów, dnia 28. czerwca 1901.

Wnioskodawca
Średniawski w. r.

Krempa, Bernadzikowski, Wójcik, Kramarczyk, Okuniewski, Szwed, Warzecha, Winniczuk, Bednarski, Romanowicz, Wodzicki, Bojko, Maryewski. Rayski, Maiss, Hamorak, Data, Małachowski, Klemensiewicz, Słotwiński.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi p. komisarzowi rządowemu a interpelacyę, wystosowaną do Wydziału krajowego, Wydziałowi krajowemu, pierwsze czytanie zaś złożonego wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania petycyj, wniesionych po dzień 28 czerwca 1901 r., które przydzielono następującym komisyom:

Komisyi dla włości rentowych Ls. 1127 do 1142.

Komisyi administracyjnej Ls. 1143. 1144, 1158, 1183, 1198, 1199, 1214, 1216.

Komisyi podatkowej Ls. 1145, 1146, 1155.

Komisyi gminnej Ls. 1147, 1148, 1211.

Komisyi przemysłowej Ls. 1150, 1163,

Wydziałowi krajowemu Ls. 1151, 1156, 1157, 1164, 1165, 1167, 1170, 1171, 1175, 1176, 1179, 1181, 1184, 1187, 1189, 1190, 1191, 1193, 1196, 1201, 1203, 1204, 1207, 1208, 1209, 1212, 1213, 1215, 1217, 1218, 1221, 1223, 1224, 1225, 1232, 1237.

Komisyi budżetowej Ls. 1234.

Komisyi szkolnej Ls. 1152, 1153, 1160, 1161, 1168, 1169, 1173, 1174, 1177, 1178, 1182, 1185, 1186, 1192, 1195, 1220, 1222, 1229, 1230, 1231, 1235, 1236.

Komisyi drogowej Ls. 1154, 1162 1219.

Komisyi bankowej Ls, 1159.

Komisyi prawniczej Ls. 1166, 1180.

Komisyi petycyjnej Ls. 1172, 1200, 1206.

Komisyi kolejowej Ls. 1188, 1194.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls. 1197, 1202, 1210.

Komisyi wodnej Ls. 1233.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1171 Tow. gim. „Sokół“ w Bóbrce o subwencyę przemawia, p. W. Niezabitowski, popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1197 Konopki Jana w Brniu o regulacyę Oleśnicy i budowę szluz przemawia p. Męciński, popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1201 gminy Polanka, powiatu Myślenice o zasiłek na pokrycie płacy nauczyciela, przemawia p. Średniawski, popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1202 Wydziału powiatowego w Rawie, o przyspieszenie regulacyi dopływów Bugu, a mianowicie Raty i Sołokwi, przemawia p. Górka, popierając tę petycyę, z prośbą o jej załatwienie na obecnej jeszcze sesyi.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1203 Gminy Mielnicy o zapomogę dla pogorzelców przemawia p. Borkowski, popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1219 Mieszkańców m. Maryampola i okolicy w sprawie utworzenia komunikacyi na drodze Tustan-Pobereże, przemawia p. Winniczuk, popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1220 Gminy miasta Sokala o założenie szkoły realnej, przemawia p. Wachnianin, popierając tę petycyę.

Po odczytaniu petycyi Ls. 1221 Wydziału powiatowego w Pilznie, o zapomogę dla gmin nawiedzonych klęskami elementarnemi przemawia p. Sękowski, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje dalszy spis petycyj, wniesionych po dzień 28. czerwca 1901 r., które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego którego punktem pierwszym jest.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie nadania szpitalowi powiatowemu w Krośnie charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Sprawozdawca p. Dąmbski uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie, tego przedłożenia Komisyi sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Zygmunta Jaworskiego o wprowadzenie w urzędach pocztowych, telegraficznych, kolejowych i c. k. Żandarmeryi języka polskiego jako urzędowego w służbie wewnętrznej.

Przemawia p. Zygmunt Jaworski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Okuniewskiego o zmianę ustawy o lichwie w kierunku zapobieżenia spekulacyą gruntami.

Przemawia p. Okuniewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Władysława Czaykowskiego w sprawie wymiaru należytości spadkowej.

Przemawia p. Władysław Czaykowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Stojałowskiego z projektem zmiany statutu krajowego i sejmowej ordynacyi wyborczej.

Przemawia p. Stojałowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Marszałek udziela głosu pod względem formalnym p. Apolinaremu Jaworskiemu, który tego zażądał.

Przemawia p. Apolinary Jaworski i stawia formalny wniosek na przerwanie posiedzenia na pół godziny.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek formalny.

Marszałek przerywa posiedzenie w myśl uchwalonego wniosku.

Przerwa o godzinie 1. m. 10. po południu.

Po przerwie godzina 1. m. 40 po południu.

Marszałek otwiera napowrót przerwane posiedzenie, skonstatowawszy dostateczny do obrad komplet.

Marszałek udziela głosu pod względem formalnym p. Apolinaremu Jaworskiemu.

Przemawia p. Apolinary Jaworski i wnosi na zamknięcie dzisiejszego posiedzenia.

Marszałek udziela głosu pod względem formalnym p. Bernadzikowskiemu, który tego żądał.

Przemawia p. Bernadzikowski i oświadcza, że zrzeka się głosu, ponieważ chciał postawić wniosek formalny identyczny z wnioskiem p. A. Jaworskiego.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek formalny p. A. Jaworskiego na zamknięcie posiedzenia.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z Radą szkolną kra-

jową opracował i na najbliższej sesyi sejmowej przedłożył projekt ustawy o dyscyplinarnem postępowaniu z nauczycielami szkół ludowych.

We Lwowie, 28. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Romanowicz w. r.

Bojko, Małachowski, Bernadzikowski, Rayski, Wiśniewski, Słotwiński, Maiss, Jugendfein, Z. Jaworski, Rotter, Średniawski, Jabłoński, Loewenstein, Górka, Niementowski, E. Michałowski, Milan, Styła, Klemensiewicz, Michalski, Dworski, Witosławski, Bednarski, Jahl, Żardecki, Krempa.

Wniosek.

Wysoki Sejm uchwali:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby po zasięgnięciu opinii Rady szkolnej krajowej, opracował i przedłożył Sejmowi na najbliższej sesyi projekt uregulowania płac nauczycieli szkół ludowych, oparty na następujących zasadach:

1. Każdy nauczyciel po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego nabywa prawo do pełnych poborów stałego nauczyciela.

2. Bez względu na miejscowość każdy nauczyciel z egzaminem kwalifikacyjnym otrzymuje jednakową pierwszą płacę, która stopniuje się wedle trzech rang po każdych 10. latach nienagannej służby. Dodatki pięcioletnie pozostają niezmienione i mogą być wstrzymane na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego.

3. Nauczyciele z egzaminem kwalifikacyjnym pobierać będą dodatki aktywalne, które mają być stopniowane wedle klas miejscowości i o ile możności zastosowane do wzoru trzech najniższych rang urzędników państwowych.

We Lwowie, 28. Czerwca 1901.

Wnioskodawcy:
Małachowski, Rotter, Bernadzikowski.

Romanowicz, Bojko, Niementowski, Bednarski, Słotwiński, Jabłoński, Maryewski, Jahl, Rayski, Wiśniewski, Jugendfein, Michalski, Górka, Dworski, Witosławski, E. Michałowski, Z. Jaworski, Maiss, Klemensiewicz, Średniawski, Löwenstein, Żardecki.

Sekretarz p. St. Niezabitowski czyta:

Wniosek.

Zważywszy, że Wydział lekarski lwowski nie jest jeszcze zupełny, gdyż brakuje mu jeszcze niektórych nader ważnych i niezbędnych katedr i klinik, a mianowicie kliniki dla chorób nerwowych i umysłowych, kliniki chorób dzieci, kliniki chorób nosa, krtani i gardła, kliniki chorób uszu, i kliniki dentystycznej.

Zważywszy, że co do aktywowania niektórych z tych brakujących katedr i klinik dotąd nie wdrożono nawet kroków przygotowawczych.

Zważywszy, że obecne pomieszczenie kliniki okulistycznej a zwłaszcza kliniki chorób skórnych i wenerycznych w głównym budynku lwowskiego szpitala powszechnego nie odpowiada potrzebom naukowym i dydaktycznym ani też nawet wymaganiom hygienicznym takich zakładów.

Zważywszy, że w tych warunkach Wydział lekarski lwowski nie może należycie spełniać swego zadania wobec swoich uczniów ani też wobec nauki, kraju i społeczeństwa.

Zważywszy, że w głównym budynku lwowskiego szpitala powszechnego nie było ani też nie jest możebnem dla klinik dermatologicznej i okulistycznej uzyskać pomieszczenia należytego i odpowiadającego potrzebom tych zakładów, a tem mniej pomieszczenia dla innych klinik, które jak najrychlej powinien otrzymać lwowski Wydział lekarski.

Zważywszy, że wobec przepełnienia panującego w lwowskim szpitalu powszechnym, oraz wobec ciągłego wzrostu ruchu chorych, którzy w tym szpitalu szukają pomocy lekar-

skiej, rozszerzenie tego zakładu leczniczego a mianowicie przeznaczenie więcej miejsca dla chorych leczonych w oddziałach szpitalnych już w najbliższej przyszłości okaże się nieodzownem i nieuniknionem.

Zważywszy, że tej potrzebie najstosowniej i najkorzystniej będzie można zaradzić przez przeniesienie klinik mieszczących się obecnie w głównym bydynku szpitalnym do odpowiednich na ten cel zbudowanych budynków klinicznych.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

„Wzywa się Wydział krajowy, aby z wysokim c. k. Rządem przeprowadził rokowania, celem uzyskania budynków potrzebnych dla odpowiedniego pomieszczenia klinik Wydziału lekarskiego c. k. Uniwersytetu Lwowskiego, a mianowicie istniejących już klinik dermatologicznej i okulistycznej, tudzież klinik, które należy aktywować w najbliższej przyszłości jakoto: kliniki chorób nerwowych i umysłowych, kliniki chorób dzieci, kliniki chorób krtani, gardła i nosa, kliniki chorób usznych i kliniki dentystycznej — i o wyniku tych rokowań zdał sprawę na najbliższej sesyi sejmowej“.

Lwów, 28. czerwca 1901.

Wnioskodawca:
Dr. Bronisław Kruczkiewicz w. r.

Jakubowski, Niementowski, Sozański, Binder, Lubomirski, Jordan, Wł. W. Czaykowski, Z. Jaworski, Maiss, Wachnianin, E. Michałowski, Jabłoński, Bednarski, Wałęga, Merunowicz.

Marszałek oświadcza, iż pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, a następnie zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 1. lipca 1901 roku i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2. po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

9. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 1. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 10. min. 45. przedpołudniem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 121.

Ze strony Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół siódmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół ósmego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Marszałek poświęca dłuższe wspomnienie pośmiertne ś. p. Ferdynandowi Weiglowi zmarłemu członkowi Izby.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj, wniesionych po dzień 1. lipca 1901 roku.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 1. lipca 1901 roku, które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi drogowej Ls.: 1238, 1239, 1263, 1307, 1312, 1343, 1359, 1360.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 1261, 1262, 1308 do 1311, 1313, 1315, 1316, 1317, 1319, 1321 do 1325, 1331, 1332, 1334, 1336, 1337, 1340, 1341, 1342, 1345, 1352, 1353, 1364.

Komisyi dla włości rentowych Ls.: 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1346, 1347, 1348, 1356.

Komisyi szkolnej Ls.: 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1314, 1320, 1326, 1330, 1338, 1339, 1351.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls.: 1318, 1349.

Komisyi sanitarnej Ls.: 1335.

Komisyi petycyjnej Ls.: 1344.

Komisyi administracyjnej Ls.: 1350.

Komisyi przemysłowej Ls.: 1355.

Komisyi budżetowej Ls.: 1361.

Komisyi podatkowej Ls.: 1362.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 1262 Gminy Uhrynów pow. Stanisławów o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Eudokii Obidniakowej, Marszałek udziela głosu posłowi Winniczukowi, który tego zażądał.

P. Winniczuk nieobecny.

Marszałek konstatuje, że p. Winniczuk nieobecny i wzywa sekretarza do odczytania spisu dalszych petycyj.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczytuje spis dalszych petycyj, wniesionych po dzień 1. lipca 1901 roku, które przydzielono odnośnym komisyom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 1361 Wydziału powiatowego w Lisku o zapomogę dla gmin dotkniętych klęską gradobicia, przemawia p. Urbański popierając tę petycyę, i wnosi na odesłanie tej petycyi do komisyi budżetowej z wezwaniem, by złożyła w tym przedmiocie swę sprawozdanie na obecnej sesyi.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek p. Urbańskiego.

Sekretarz p. St. Niezabitowski odczytuje spis dalszych petycyj, wniesionych po dzień 1. lipca 1901 roku, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. A. Potocki czyta:

Interpelacya

posła Wójcika i towarzyszy do Wysokiego Wydziału krajowego w sprawie obsadzenia posady dyrektora przy szpitalu krajowym we Lwowie.

Dobre i sprężyste kierownictwo szpitalami utrzymywanemi przeważnie z funduszów krajowych leży tak w interesie chorych szukających pomocy lekarskiej, jak i funduszów publicznych.

Sprężysty, energiczny, a przedewszystkiem doświadczony kierownik szpitala może się stać podwaliną ładu i porządku wśród personalu szpitalnego i wzorowej administracyi. Przeciwnie brak rutyny i doświadczenia u dyrektora szpitala, zwłaszcza takiego, jakim jest szpital lwowski, może spowadzić nieobliczone szkody bądź dla samych chorych, bądź dla funduszów publicznych.

Z tego założenia wychodząc, ze zdziwieniem przyjęli podpisani do wiadomości fakt zamianowania Dra Starzewskiego, prymaryusza szpitala tarnowskiego, człowieka wiekiem i doświadczeniem młodego, bo zaledwie od kilku lat wykonywującego praktykę lekarską.

Zdziwienie to jest tem większe, że pomiędzy ubiegającymi się lekarzami byli prymaryusze tak bardzo zasłużeni na polu piśmiennictwa i szpitalnictwa, a wybór padł na młodzieńca, którego wiedzy i zdolności lekarskiej nie można wprawdzie podawać w wątpliwość, ale godzi się powątpiewać, czy wobec zwyż przytoczonych powodów będzie on w stanie zachować tyle taktu i powagi wobec osiwiałych i doświadczonych w służbie szpitalnej lekarzy, ile się od kierownika takiego zakładu wymaga.

Wobec tego zapytują podpisani:

Jakie powody skłoniły Wydział krajowy do zamianowania dyrektorem szpitala lwowskiego p. Dra Starzewskiego, człowieka młodego, a tem samem mało doświadczonego?

Lwów, dnia 28. czerwca 1901.

Interpelant:
Wójcik m. p.

Klemensiewicz, Milan, Styła, Winniczuk, Ostapczuk, Średniawski, Szwed, Krempa, Nowakowski, Stojałowski, Bojko, Okuniewski, Kramarczyk, Data, Warzecha, Słotwiński, Wiśniewski, Żardecki.

Interpelacya

posła ks. Stojałowskiego i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rzadowego w sprawie złożenia przez żandarmów, z posterunku w Zabłociu ad Żywiec rozmyślnie fałszywego świadectwa i w sprawie skazania skutkiem rzeczonego fałszywego świadectwa dziewięciu niewinnych ludzi na kary więzienne.

W dniu 16. kwietnia 1899 r. zaaresztował żandarm Cybulski z Zabłocia, robotnika Józefa Żuławskiego i osadził go w areszcie gminnym. Żandarm Cybulski znany jest ze swojego brutalnego znęcania się nad aresztantami, które zwłaszcza przy przysłuchaniu tychże praktykuje. Co zrobił z Żuławskim, którego bezpodstawnie, bo jedynie na podstawie podejrzenia o kradzież, zaaresztował, to nie wiadomo, gdyż właśnie wtenczas nie było nikogo w Urzędzie gminnym. Dość, że o 3 ciej godzinie popołudniu Cybulski nagle narobił gwałtu, że się Żuławski w kaźni powiesił

Według zeznań Cybulskiego miał nieboszczyk uwiązać pasek na kracie w okienku kaźni i w ten sposób położyć koniec swemu życiu. Atoli kto się tylko uważniej przypatrzył rzeczonemu okienku, spostrzegł w tej chwili, że Cybulski kłamie. Nieboszczyk nie mógł uwiązać paska na kracie z tej prostej przyczyny, że okienko zabite było od wnętrza kaźni gęstą drucianą siatką, która przystęp do kraty całkowicie tamowała. Siatka ta nie była ani oderwana, ani uszkodzoza, ani oczka nie były rozszerzone, ani nie było na niej żadnego śladu któryby wskazywał, że ktoś chciał się przez nią dostać do kraty, a zatem niemożebne było aby nieboszczyk przywiązał do niej pasek.

Gruchnęła po Zabłociu pogłoska, że Cybulski nieboszczyka zamordował, a jedynie dla zatarcia śladów zbrodni rozgłosił, że tenże skończył samobójstwem. Jako bijący w oczy dowód, przytaczam właśnie ową drucianą siatkę, która rzeczywiście wykluczała możliwość samobójczej śmierci.

Na to żandarmi poczęli rozgłaszać, że siatka druciana znajdowała się nie od wewnątrz kaźni, lecz właśnie od zewnątrz, jakoby z pola, tak, że przystęp do kraty dla nieboszczyka był zupełnie wolny. Prokuratorya pospieszyła żandarmom z pomocą i zaczęła pracować nad uspokojeniem wzburzonej ludności i w zwyczajny prokuratorski sposób, a mianowicie przez wytaczanie śledztwa karnego każdemu, kto się ośmielił twierdzić, że siatka druciana była od wewnątrz kaźni. Akt oskarzenia o zbrodnię oszustwa z §. 197, 199 lit. a. u. k. otrzymali wkrótce: matka nieboszczyka Anna Żuławska, Jędrzej Kuciara, Majcher Duraj, Michał Szczygieł, Wiktor Hyliński, Karol Piecuch, Jakób Herzyb, Józef Koska, Józef Preis, wszyscy z Zabłocia.

Na podstawie zeznania żandarma Cybulskiego, kolegi jego i policyantów gminnych, że siatka znajdowała się nie wewnątrz kaźni, lecz zewnątrz, to jest z pola, zostali wszyscy oskarzeni uznani za winnych zbrodni oszustwa i skazani na kary więzienne od 1 do 5 miesięcy.

Atoli zeznania Cybulskiego i towarzyszy były fałszywe i to rozmyślnie fałszywe, nie podobna bowiem przypuścić, aby ich uwadze uszło to, co wszyscy inni ludzie widzieli. Wprawdzie sądownie zeznania ich są przyjęte za wiarygodne i stanowią nawet podstawę wyroku, lecz ta pożałowania godna okoliczność, mogła tylko nastąpić skutkiem odrzucenia wszystkich świadków, jakich pozwani na swoją obronę podali. Wysłuchano więc tylko fałszu żandarmów, a nie wysłuchano prawdy naocznych świadków.

Świadkowie ci są następujący: Jan Sanetra stolarz, Piotr Chojny i Szymon Gawin, wszyscy z Zabłocia, którzy nie tylko z widzenia, ale i z dotykania wiedzą, że siatka była wewnątrz kaźni.

Karol Gawin z Zabłocia syn dróżnika siedział na dzień przed śmiercią Żuławskiego zamknięty w tej samej kaźni i oddarł nawet kawałek rzeczonej siatki drucianej od ściany.

Piotr Gawin zwany Gurba z Zabłocia siedział w nocy przed śmiercią Żuławskiego w tej samej kaźni i zeznał już nawet pod

przysięgą przy rozprawie przeciw Janowi Senetrze i spóln., że siatka była wewnątrz kaźni. Wojciech Gawin i żona jego Regina z Zabłocia, Józef Suchonek ze Sporysza ad Żywiec, Tomasz Tomaszek z Żywca, Józef Sanetra syn Jana z Zabłocia Nr. 5., wszyscy również dokładnie wiedzą, że siatka była wewnątrz kuźni przybita do ściany, tak, że zasłaniała w zupełności przystęp do kraty.

Ponieważ żaden z tych świadków nie był dopuszczany, stanęło na tem co twierdzili żandarmi, że siatka była zewnątrz kaźni. Dziewięciu niewinnych ludzi powędrowało do więzienia, a między mieszkańcami Zabłocia pozostało rozgoryczenie, że żandarmi złożyli fałszywe świadectwo.

Stał się wypadek tak zwanego „mordu sprawiedliwości“, do którego rękę przyłożyli czynnie żandarmi.

Gdy wypadek ten w wysokiej mierze osłabia zaufanie do Sądu i podkopuje powagę organów rządowych, gdy obowiązkiem każdego jest starać się usilnie o to, aby sprawiedliwość nie cierpiała, a w przedstawionym wypadku zaszedł właśnie ten fakt, że ludzie przy swojej zupełnej słuszności dostali się do więzienia, gdy wina tego prawdziwego mordu sprawiedliwych ciąży jedynie na żandarmach, którzy z rozmysłem fałszywe złożyli świadectwo, zapytują podpisani:

Czy Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz rządowy gotów jest wypadek opowiedziany przyjąć do wiadomości i sprawić, aby żandarmom zostało wytoczone surowe śledztwo dyscyplinarne z przesłuchaniem podanych świadków, a z drugiej strony celem naprawienia zrządzonego przez nich złego, aby rozprawa przeciw 9-ciu skaranym do LW. 402|00 została jak najspieszniej wznowioną, albowiem ludzie ci odsiadują już niewinnie karę.

Interpelujący:
Ks. Stojałowski m. p.

Bojko, Wójcik, Bernadzikowski, Kramarczyk, Milan, Data, Warzecha, Ostapczuk, Średniawski, Okuniewski, Styła, Winniczuk, Szwed, Żardecki.

Interpelacya
do Pana c. k. Komisarza rządowego.

Jeszcze w r. 1897 wnieśli mieszkańcy gmin Libochory i Wysocka wyżnego (w powiecie Turczańskim) petycyę do Wysokiego Sejmu o jak najrychlejsze zarządzenie regulacyi rzeki Libuchorki. Petycyę tę, którą z mej strony jak najgoręcej poparłem — Wysoki Sejm uchwałą swą z dnia 10. lutego 1898. odstąpił c. k. Rządowi do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Wprawdzie w załatwieniu powyższej uchwały Wysokiego Sejmu c. k. Rząd zarządził dochodzenia w tej sprawie przez swoje organa, lecz jak to się okazuje z odezwy c. k. Namiestnictwa z dnia 27. lutego 1899 l. 18.426 do Wydziału krajowego wystosowanej — dochodzenia te nie odniosły żadnego skutku, albowiem Wysokie Namiestnictwo orzekło, że regulacya potoku górskiego Libohorki jest na razie niepotrzebną.

O powyższym wyniku powiadomiony został reskryptem Wydziału krajowego z dnia 18. marca 1899 l. 15,876 Wydział Rady powiatowej Turczańskiej, który imieniem gmin Libochory i Wysocka wyżnego w sprawozdaniu swem z dnia 3. maja 1899 l. 617 do Wydziału krajowego wystosowanem wyjaśnił dosadnie nagłą potrzebę regulacyi potoku Libohorki i prosił o zarządzenie zbadania tej nieocenionej sprawy przez fachowego i w tym zawodzie pracującego inżyniera.

Wydział krajowy przyjmując powyższe sprawozdanie do swej wiadomości powiadomił Wydział powiatowy w Turce reskryptem z d. 10. maja 1899 L. 29.224, że sprawozdanie to odstąpił c. k. Namiestnictwu do ponownego zbadania.

Na tem skończyło się wszystko, gdyż od dnia 10. maja 1899 do dziś sprawa ta znajduje się w zastoju w c. k. Namiestnictwie.

Gdy ale ciągle powtarzające się nieszczęścia i ogromne straty wskutek strasznego wylewu górskiego potoku „Libuchorki“,

przybierają coraz większe rozmiary i gdy coraz liczniejsze skargi i prośby ze strony mieszkańcow gmin Libochory i Wysocka wyżnego do mnie wpływają, zapytuję Pana c. k, komisarza rządowego:

1. w jakiem stadyum znajduje się obecnie ta nagła sprawa regulacyi potoku górskiego Libochorki w powiecie turczańskim,

2. dlaczego od dnia 10. maja 1899 roku do dnia dzisiejszego c. k. Namiestnictwo nie poczyniło w tej sprawie żadnych kroków.

3. czy i kiedy c. k. Rząd przystąpi do regulacyi rzeczonego potoku „Libuchorki“?

Interpelant
Osuchowski m. p.

Sala, I. Puzyna, Witołd Niezabitowski, Kramarczyk, Theodorowicz, Warzecha, Żardecki E. Michałowski, Ochrymowicz, Witosławski, Stanisław Wybranowski, Tyszkowski, Słotwiński, Potoczek.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i jedną z nich stosownie do jej treści Wydziałowi krajowemu, wreszcie wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. A. Potocki czyta:

Wniosek nagły

Dnia 28. czerwca po południu nawiedził straszny pożar miasto powiatowe Sokal, zniszczył około 200 domów. O ile na razie zbadać było można wynoszą szkody w spalonych nieruchomościach i znacznych zapasach wiktuałów i towarów zkoło 1 miliona koron z czego zaledwie połowa ubezpieczoną była. Skutkiem pożaru zostało 3.000 ludzi bez dachu i bez codziennego chleba.

Na tej podstawie wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby dla złagodzenia pierwszej nędzy z funduszu krajowego wyasygnował na ręce komitetu ratunkowugo kwotę wydatną.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby zbadał dokładnie rozmiary klęski i wystarał sią u c. k. Rządu o stosowny zasiłek, celem przyjścia z pomocą ludności klęską dotkniętej.

Lwów, dnia 1. lipca 1901.

Wnioskodawca
Wincenty Kraiński m. p.

Theodorowicz, Stanisław Gniewosz, Starzyński, Gnoiński, Sala, Rozwadowski, Schätzel Białoskórski, Krzysztofowicz, Władysław Czaykowski, Wachnianin, Stadnicki, Męciński, Binder, Milewski, Czechowicz, Szeptycki.

Marszałek udziela głosu p. Wincentemu Kraińskiemu dla uzasadnienia nagłości wniosku.

Przemawia p, Wincenty Kraiński, uzasadniając nagłość wniosku, i wnosi o odesłanie tego wniosku do komisyi budżetowej, z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na obecnej sesyi bez drukowania.

Przemawia p. Wachnianin.

Izba uchwala po zamknięciu rozprawy nagłość wniosku p. Wincentego Kraińskiego.

Marszałek udziela głosu p. Wincentemu Kraińskiemu dle uzasadnienia wniosku.

Przemawia p. Wincenty Kraiński.

Przemawia p. A. Potocki i wnosi na odesłanie wniosku p. Winc. Kraińskiego do Wydziału krajowego.

Marszałek udziela wyjaśnienia, zaznaczając, że wniosku, zawierającege polecenie, by Wydział krajowy udzielił zasiłku z funduszu dyspozycyjnego, nie mógłby poddać pod głosowanie, ponieważ Izba fundusz dyspozycyjny oddała już do rozporządzalności wyłącznej Wydziału krajowego.

Przemawia p. Winc. Kraiński.

Przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Andrzej Potocki.

Marszałek udziela wyjaśnienie co do sposobu głosowania.

Izba odrzuca wniosek p. A. Potockiego na odesłanie tego wniosku p. Winc. Kraińskiego do Wydziału krajowego, za czem 17 posłów głosowało, a w oddzielnem głosowaniu uchwala przekazanie powyższego wniosku p. Wincentego Kraińskiego komisyi budżetowej z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na obecnej sesyi sejmowej bez drukowania.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosków p. Wójcika o zarządzenie śledztwa w sprawie nadużyć urzędników administracyjnych podczas ostatnich wyborów do Rady państwa.

Przemawia p. Wójcik, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi prawniczej.

Marszałek podczas przemówienia wnioskodawcy, wzywa p. Wójcika, by unikał wyrażeń niewłaściwych zawierających ogólne zarzuty przeciw władzom.

Marszałek przypomina, że przy pierwszem czytaniu wniosku, regulamin sejmowy nie dopuszcza tylko do wchodzenia w meritum sprawy.

Marszałek ponownie zwraca uwagę.

Przemawia p. Oleśnicki.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do przepisów regulaminu, traktujących o pierwszem czytaniu wniosku.

Przemawia dalej p. Stojałowski.

Marszałek przerywa p. Stojałowskiemu. oświadczając, że regulamin nie dopuszcza by przy pierwszem czytaniu wniosku wchodzić w tegoż meritum.

Przemawia p. Stojałowski, oświadczając iż zrzeka się głosu.

Marszałek odczytuje przepisy §. 38 regulaminu sejmowego, traktującego o pierwszem czytaniu wniosków samoistnych.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Romanowicz.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Izba uchwala na wniosek p. St. Gniewosza zamknięcie rozprawy ogólnej w sprawie formalnego traktowania wniosku p. Wójcika.

Marszałek oznajmia, iż do głosu są pp. Stojałowski i Bernadzikowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Bernadzikowski i wnosi, by nad formalną stroną wniosku p. Wójcika odbyło się imienne głosowanie.

Izba odrzuca bez rozprawy wniosek p. Bernadzikowskiego na imienne głosowanie w sprawie formalnej wniosku p. Wójcika, za czem 18 posłów tylko głosowało.

Następnie odrzuca Izba 58 głosami wniosek p. Wójcika, by odesłać jego wniosek do komisyi prawniczej. Za odesłaniem do komisyi prawniczej oświadczyło się tylko 33 posłów.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Nowakowskiego o pomoc dla ludności dotkniętej klęskami elementarnymi.

Przemawia p. Nowakowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego, jako komisyi

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Maryewskiego o przywrócenie ustawy o obrocie mlewa.

Przemawia p. Maryewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku rektora Niementowskiego w sprawie wyzyskania sił wodnych w kraju.

Przemawia p. Niementowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi wodnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Średniawskiego o uznanie budowy kolei Podgórze-Myślenice-Lubień za naglącą.

Przemawia p. Średniawski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku rektora Kruczkiewicza w przedmiocie odpowiedniego pomieszczenia klinik wydziału lekarskiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie.

Przemawia p. Kruczkiewicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Romanowicza o wezwanie Rządu do przedłożenia Sejmowi projektu ustawy o dyscyplinarnem postępowaniu z nauczycielami szkół ludowych.

Przemawia p. Romanowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posłów Małachowskiego, Rottera i Bernadzikowskiego w przedmiocie uregulowania płac nauczycieli szkół ludowych.

Przemawia p. Małachowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Milcza pow. Sanockiego na podział pastwiska gminnego w przestrzeni 26 morgów 920 sążni kwadr. między członków gminy Milcza.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Upoważnia się Reprezentacyę gminną w Milczy do rozdzielenia parceli gruntowej l. k. dawniej 271, 290 i 291, obecnie l. k. 271|29 wykazem hipotecznym do L. 268 ks. gr. gminy Milcza objętej a własność gminy Milcza stanowiącej, między uprawnionych członków gminy a to na podstawie działu aktem notaryalnym z dziesiątego kwietnia

1900 do LW. 2881 w Rymanowie zdziałanego.

II. Upoważnia się Reprezentacyę gminy Milcza do zeznania imieniem gminy dokumentów, jakie okażą się potrzebne w celu przepisania w księgach gruntowych tytułu własności tak rozdzielonych gruntów na poszczególnych obdarowanych członków gminy Milcza.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek, głosując nad każdym tegoż punktem oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie m. N. Sącza koncesyi do pobierania opłat kopytkowych.

Marszałek oznajmia, iż ten punkt porządku dziennego odpada z powodu nieobecności sprawozdawcy p. Chamca.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie rozciągnięcia §. 43. ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. kr. na gminy Lipniki i Oświęcim w powiecie bialskim.

Marszałek oznajmia, iż ten punkt porządku dziennego odpada z powodu nieobecności sprawozdawcy p. Chamca.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi wodnej z przedłożenia rządowego w sprawie regulacyi rzek.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi: sprostowawszy następujące omyłki druku: w tytule sprawozdania, zamiast słowa „mających“ ma być „mającej“, na stronie 4 po cyfrze „13“ dodać „w kwocie“ i w tym samym wierszu zamiast słowa „wynoszące“ ma być „przyzwolone“, na stronie 12 we wierszu piętnastym z góry dodać po słowie „oraz“ słowa „kosztów regulacyi“ na tejże samej stronie w drugim ustępie wierszu dziewiątym zamiast „1899“ ma być „1897“, na stronie 14 we wierszu drugim z góry zamiast słowa „dwa“ ma być słowo „cztery“, na stronie 16 we wierszu dwudziestym z góry dodać po słowie „uwzględnił“ kropkę (.), na stronie 17 we wierszu ósmym z góry po słowie „kompetencyę“ dodać słowo „dla“, na stronie 19 we wierszu piątym z góry zamiast „1874“ ma być „1873“.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Załączony projekt ustawy:

Ustawa

z dnia . . . . . . o regulacyi rzek, wykonać się mającej w myśl §. 5. ustępu 1. ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. L. 66 w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Regulacya poniżej wymienionych rzek, względnie części rzek, które w myśl ustawy z 11. czerwca 1901 Dz. p. p. L. 66 o budowie dróg wodnych i wykonaniu regulacyi rzek (§. 5 ustęp 1.) mają szczególne znaczenie dla dróg wodnych, zbudować się mających wedle §. 1. d tej ustawy w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ma być wykonana w ciągu lat 20, począwszy od r. 1904 na wspólny koszt państwa i kraju

§. 2.

Wedle powyższego postanowienia mają być uregulowane następujące rzeki względnie części rzek:

A. 1) Skawa od Suchej do ujścia do Wisły,

2) Raba od Lubienia do ujścia do Wisły,

3) Poprad od Muszyny do ujścia do Dunajca,

4) Wisłok od Frysztaka do ujścia do Sanu,

5) Wiar od Niżankowic do ujścia do Sanu,

6) Stryj od Turki do ujścia do Dniestru,

7) Świca od Wełdzirza do ujścia do Dniestru wraz z dopływem Sukielem od Bolechowa do ujścia,

8) Sołotwińska Bystrzyca od Sołotwiny i Nadwórniańska Bystrzyca od Zielonej do ich złączenia się a następnie połączona Bystrzyca do ujścia do Dniestru,

9) Tanew od granicy monarchii z Rosyą do ujścia do Sanu;

B. Przestrzenie rzek Dunajca, Wisłoki i Sanu, przylegające do dolnych części tych rzek, zostających w zarządzie państwa, na których obecnie regulacya jest w toku, mianowicie:

10) Dunajca od Zgłobic do Nowego Targu,

11) Wisłoki od Mielca do Żmigrodu,

12) Sanu od Składu solnego do Liska.

Przy regulacyi części rzek pod B. wymienionych należy w szczególności mieć na oku użycie ich do żeglugi względnie spławu.

§. 3.

Całe koszta regulacyi przestrzeni rzek oznaczonych w §. 2. będą, po wykonaniu potrzebnych robót przedwstępnych ustalone ostatecznie przez administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym. W myśl dotychczas stosowanych zasad co do pieniężnych świadczeń kraju na koszta regulacyi rzek w Galicyi (§. 5. ustęp 1. ustawy z 11. czerwca 1901 Dz. p. p. l. 66) przyczyni się kraj do kosztów regulacyi przestrzeni rzek wymienionych w §. 2. pod A. 1. do włącznie 9, tudzież do niżej wymienionych części rzek, o których wzmianka w §. 2. pod B. t. j.:

przestrzeni Dunajca od Nowego Sącza do Nowego Targu, przestrzeni Wisłoki od Jasła do Żmigrodu,

przestrzeni Sanu od Sanoka do Liska, udziałem 40%, podczas gdy resztę, a więc 60% całych kosztów, względnie koszta regulacyi pozostałych części trzech rzek w §. 2. pod B. 10, 11, 12 wymienionych pokryje Skarb Państwa z zastrzeżeniem, że wydatek przypadający na czas po roku 1912 zostanie po myśli §. 9. ustawy z 11. czerwca 1901 Dz. p. p. l. 66. przyzwolony w drodze konstytucyjnej.

Datki konkurencyjne, do których właściciele przyległych nieruchomości lub pobliskich zakładów wodnych w myśl postanowień §. 51. krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Dz. u. i r. kr. l. 38. będą pociągnięci, względnie dochody z opłat, któreby w drodze ustawodawstwa krajowego na poszczególne dorzecza nałożono zamiast owych datków konkurencyjnych, użyte być mają na częściowe pokrycie datku, przypadającego na kraj, przyczem jednak datki konkurencyjne, albo opłaty nałożone na dorzecza, któreby przypadały na Państwo z tytułu administracyi dróg, budowli wodnych i kolei, tudzież z tytułu posiadania nieruchomości, mają być uważane jako objęte wyż wymienionem datkiem państwowym i nie można się świadczenia ich osobno domagać.

Na tych przestrzeniach trzech rzek, wymienionych w §. 2. pod B., które mają być regulowane wyłącznie kosztem państwa, przypadają także datki konkurencyjne (opłaty nałożone na dorzecza) państwu.

§. 4.

Celem pokrycia kosztów potrzebnych w czasie od r. 1904—1912 na regulacye przestrzeni rzek, oznaczonych w §. 2., będzie utworzony fundusz budowy, do którego w tym okresie wpłynąć mają datki państwowe w o-

gólnej kwocie 19,398.600 K. z kredytu przeznaczonego na regulacye rzek w §. 8. ustęp 3. ustawy z 11. czerwca 1901 Dz. p. p. l. 66. i datki krajowe w ogólnej kwocie 6,962.400 K.

Rozdział tych datków na raty oraz termina ich płatności w wymienionym okresie (1904—1912) ustanowione zostaną po zatwierdzeniu ogólnego programu (§. 10.) i z uwzględnieniem prawdopodobnych potrzeb i postępu budowy, przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 5.

Pokrycie datków na rzecz regulacyi rzek omówionych w §. §. 1. i 2, które przypadają wedle §. 3. na fundusz krajowy po roku 1912, a mają i nadal wpływać do funduszu budowy, winno być w drodze ustawodawstwa krajowego w czasie właściwym zapewnione.

§. 6.

Fundusz budowy ponosi przez czas budowy także całe koszta zarządu i koszta utrzymania budowli, wykonać się mających, tudzież budowli regulacyjnych już istniejących w wymienionych przestrzeniach rzek.

§. 7.

Utrzymanie po upływie czasu budowy robót, wykonanych na wspólne koszta (§. 3) na przestrzeniach rzek wymienionych w §. 2 będzie zapewnione przez osobną ustawę krajową.

Utrzymanie przestrzeni Dunajca (od Zgłobic do Nowego Sącza). Wisłoki (od Mielca do Jasła) i Sanu (od Składu solnego do Sanoka), uporządkowanych wyłącznym kosztem państwa dla żeglugi względnie spławu, obejmie po upływie czasu budowy administracya państwa z zastrzeżeniem, że potrzebne fundusze zostaną przyzwolone w drodze konstytucyjnej.

§. 8.

Postanowienia o wszystkich zasadniczych technicznych i ekonomicznych sprawach, dotyczących regulacyj, które są przedmiotem niniejszej ustawy, o ile te regulacye nie nastąpią na wyłączny koszt państwa (§. 3), porucza się osobnej komisyi pod przewodnictwem Namiestnika lub jego zastępcy, w której skład wejść mają:

a) po jednym członku mianowanym przez Ministerstwo spraw wewnętrznych i Ministerstwo handlu w porozumieniu z innemi interesowanemi Ministerstwami,

b) jeden administracyjny i jeden techniczny delegat Namiestnictwa,

c) jeden administracyjny i jeden techniczny delegat Wydziału krajowego,

d) po jednym delegacie obu towarzystw rolniczych we Lwowie i Krakowie.

Dla każdego członka komisyi ma być ustanowiony zastępca, który ma go w razie przeszkody zastąpić.

Komisya nie występuje na zewnątrz jako władza.

§. 9.

Przewodniczący komisyi ma każdą jej uchwałę, którą uważa jako przekraczającą jej zakres działania lub jako sprzeczną z ważnymi względami publicznymi, przedłożyć Ministerstwu spraw wewnętrznych do rozstrzygnięcia.

Także i członkowie, wymienieni w §. 8. lit. a względnie ich zastępcy, żądać mogą takiego przedłożenia uchwał, które powzięto wbrew ich głosom. Z tego samego powodu żądać może tego Wydział krajowy na wniosek swoich delegatów.

§. 10.

C. k. Namiestnictwo opracuje ogólny program i obliczenie całych kosztów regulacyi, które podda uchwale komisyi, oznaczonej w §. 8., a następnie przedłoży c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z innemi interesowanemi Ministerstwami.

W tym ogólnym programie ma być w szczególności ustanowione następstwo rozpoczęcia poszczególnych regulacyj, oraz wynikający stąd rozdział, przeznaczonych na poszczególne regulacye w okresie od roku 1904—1912 funduszów.

§. 11.

Namiestnictwo opracuje na poszczególne regulacye z zastosowaniem się do ogólnego programu, generalne projekta i kosztorysy, które po poprzedniem udzieleniu Wydziałowi krajowemu, będą poddane uchwale komisyi, a następnie przedłożone Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia.

Szczegółowe projekta opracować się mające na podstawie generalnych projektów zatwierdza komisya.

Koszta technicznych robót przedwstępnych ponosi fundusz budowy (§. 4.).

Dopóki fundusz ten nie zostanie utworzony, pokrywać będą te koszta państwo i kraj w stosunku i na rachunek ich datków do regulacyi w myśl §. 3.

§. 12.

Program robót na każdy rok budowy, ułożony przez Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, przy zastosowaniu się do ogólnego programu, zatwierdzonych generalnych projektów i rozporządzalnych środków, będzie poddany uchwale komisyi regulacyjnej.

§. 13.

Wykonanie robót regulacyjnych i zarząd funduszem budowy (§. 4.) obejmuje Administracya państwa.

Szczegółowe o tem postanowienia i sposób wykonywania wpływu Wydziałowi krajowemu w tej mierze przysługującego, określi rozporządzenie wykonawcze, które wyda Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym po uzyskaniu zatwierdzenia przez interesowane Ministerstwa.

Rozporządzenie wykonawcze zawierać ma także szczegółowy regulamin czynności dla komisyi regulacyjnej.

§. 14.

O ileby regulowanie którejkolwiek z rzek wymienionych w §. 2. pod A) i B) w górnym biegu powyżej zakreślonych tam granic, względnie zabudowanie tych wód w okolicy źródeł, tudzież regulowanie względnie zabudowanie poszczególnych dopływów rzek wymienionych w §. 2. pod A) i B) okazać się miało konieczne, należy postarać się o to w drodze osobnych ustaw krajowych z zastosowaniem postanowień ustawy z dnia 30 czerwca 1884. Dz. p. p. L. 116.

§. 15.

Jeżeli przy sposobności regulacyj objętych niniejszą ustawą okaże się potrzeba robót w celu nieszkodliwego odwrócenia wód górskich według ustawy z dnia 30 czerwca 1884, Dziennik p. p. L. 117., natenczas Komisya złożona wedle §. 8. niniejszej ustawy krajowej, spełniać będzie zarazem czynności komisyi krajowej po myśli §. 23. powołanej ustawy państwowej, jednak z zastrzeżeniem uzupełnienia się wedle §. 24. tejże ustawy delegatem c. k. Ministerstwa kolejowego.

C. k. Minister rolnictwa jest uprawniony delegować także w takim razie osobnego zastępcę Ministerstwa rolnictwa do komisyi z prawem, przysługującem wedle §. 9. ustęp 2. zastępcom ministeryalnym.

Do urzędowych czynności komisyi powołać oprócz tego należy zastępcę c. k. techniczno-lasowej sekcyi dla zabudowania potoków górskich, sekcya samborska.

§. 16.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa.

II. Komisya wodna przedstawia Sejmowi następujące rezolucye.

Sejm wzywa c. k. Rząd:

1) ażeby jak najrychlej przystąpił do przeprowadzenia regulacyi rzeki Prutu od Kołomyi granicy bukowińskiej, która wedle wyjaśnień c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych do

preliminarzy państwowych na lata 1899, 1900 i 1901 ma być objętą pod pieczę państwa, a na którą wstawiono już do budżetów państwowych w tych trzech latach dotacyą po 50.000 koron, razem 150.000 koron.

2) A) ażeby w myśl programowej uchwały Sejmu z dnia 13-go lutego 1894, tudzież postanowienia ustępu drugiego §. 5. ustawy z d. 11-go czerwca 1901. Dz. p. p. Nr. 66. przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekt ustawy mającej na celu przeprowadzenie systematycznej regulacyi:

a) Prutu powyżej Kołomyi;

b) Czeremosza;

c) Ropy i Jasiółki (dopływów Wisłoki);

B) Ażeby przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekty ustaw mających na celu przeprowadzenie systematycznej regulacyi górnego Dniestru powyżej Kornalowic;

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby z całą energią i jak najprędzej przedsięwziął kroki w celu umożliwienia dalszych robót około zabudowań potoków górskich;

4) Sejm wzywa c. k. Rząd, by się postarał w jak najbliższym czasie o znaczne podniesienie rocznej dotacyi państwowego funduszu melioracyjnego;

5) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby rozszerzył zakres działania władz krajowych w zakresie budowli wodnych;

6) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby corocznie przedkładał Sejmowi sprawozdania krajowej komisyi dla regulacyi rzek.

7) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby dla wykonania robót regulacyjnych wydatnie pomnożył liczbę sił technicznych w Namiestnictwie, upoważniając Namiestnika do mianowania tych sił technicznych wszystkich stopni, tudzież do przyjmowania techników za kontraktem.

8) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby

a) na Politechnice lwowskiej utworzył osobny Wydział hydrotechniczny;

b) ażeby rozszerzył budynki Politechniki we Lwowie w mierze wystarczającej na dostateczne pomieszczenie coraz wzmagającej się liczby słuchaczy.

9) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wyznaczył odpowiedni fundusz na zawodowe kształcenie większej liczby techników do budowli wodnych, a mianowicie aby wyznaczył stósowną ilość stypendyów dla słuchaczów szkoły politechnicznej, jak niemniej odpowiednią dotacyą dla inżynierów w celu ułatwienia im specyalnego kształcenia się do służby przy budowlach wodnych.

Marszałek oznajmia, iż dla tej sprawy są obecnymi w Izbie jako reprezentanci rządu p. starszy radca Moraczewski i Małula i starszy inżynier Blum, których Izbie przedstawia.

Przemawia p. Stojałowski i stawia następującą rezolucyę:

10) aby przy prowadzeniu robót około regulacyi rzek i budowy kanałów zatrudniał przedewszystkiem siły krajowe; oraz czuwał nad sprawiedliwą zapłatą pracujących i zabezpieczeniem ich potrzeb pod względem zdrowotnym.

Przemawia p. Bernadzikowski i wnosi poprawkę do rezolucyi B) 3) komisyi a mianowicie by po stronie „około“ dodać „regulacyi rzek niespławnych i“

Przemawia p. Rapoport.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia JE. p. Namiestnik.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej, po oświadczeniu Marszałka, że do głosu zapisani są posłowie Stojałowski. Abrahamowicz i W. Dzieduszycki.

Na zapytanie Marszałka oświadcza p. Stojałowski, że zabiera głos przeciw sprawozdaniu i wnioskom komisyi, pp. Abruhamowicz i W. Dzieduszycki za.

Marszałek wzywa zapisanych do głosu mowców za wnioskami komisyi by porozumieli się między sobą, i wyznaczyli mowcę generalnego.

Marszałek oświadcza po chwili, że mowcą przeciw wnioskowi komisyi jest zapisany do głosu ks. Stojałowski, p. Abrahamowicz zaś za wnioskami komisyi, następnie oznajmia, że ma zamiar zamknąć posiedzenie, przedtem jednak udziela głosu p. Barwińskiemu, który o to prosił przed przystąpieniem do porządku dziennego dzisiejszego posiedzenia.

Przemawia p. Barwiński, i prosi, by komisya szkolna zechciała załatwić postawiony przezeń wniosek na założenie ruskiego gimnazyum w Stanisławowie.

Marszałek udziela głosu przewodniczącemu komisyi szkolnej p. Czartoryskiemu dla wyjaśnienia tej sprawy.

Przemawia p. Czartoryski wyjaśniając powyższą sprawę.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania interpelacyj i złożonych wniosków.

Sekretarz p. A. Potocki czyta:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Wobec tego:

1. że w kraju naszym narażeni bywają kontrybuenci wszystkicb klas ludności, szczególnie zaś lud wiejski na egzekucye podatków i opłat, o jakich ich poprzednio nie powiadomiono co gorsza, w razie energicznych przedstawień obrotnego kontrybuenta, władze rzecz badają i pokazuje się, że wymiary bywają niekiedy zupełnie bezpodstawnymi, co uzasadnia podejrzenie samowoli i nieładu w administracyi podatkowej i rachunkowej. 2) że środki prawne przeciw wymiarowi i zarządzaniom władz skarbowych są przeważnie bezkuteczne, a to z przyczyn: a) kontrybuenci, nie otrzymawszy poprzednio żadnego zawiadomienia od władzy, nie wiedzą z jakiego tytułu mają rekurować, b) rekursy zalegają często całymi latami, a tymczasem rzekomą należytość urząd ściąga bezwzględnie, c) rekurs nie wstrzymuje egzekucyi nawet wtedy gdy jest rzeczywiście uzasadniony, bo władze skarbowe I. instancyi nie mają upoważnienia wstrzymywać egzekucyi swoich własnych wymiarów i zarządzeń, lecz w każdym wypadku muszą się odwoływać do władzy krajowej, d) nawet w razie przychylnego rozstrzygnienia rekursu, jeżeli należytość została już przedtem zapłaconą lub wyegzekwowaną, to wydobycie zapłaconych pieniędzy pociąga za sobą niepokonane trudności i koszta, e) olbrzymia większość społeczeństwa, zwłaszcza lud wiejski w Galicyi z powodu nieznajomości przepisów i w słusznej obawie niestosunkowo wielkich kosztów postępowania rekursowego nie może rekursować, 3) że postępowanie egzekucyjne w sprawach podatkowych w Galicyi wygląda na bezwzględną samowolę organów skarbowych a w szczególności: a) egzekutorowie wbrew ustawie grabią bardzo często egzekutom rzeczy niezbędne w gospodarstwie domowem i zarobkowem, b) egzekucyę przeprzeprowadza się nieraz nawet wtedy, gdy należytość już została zapłaconą, jeżeli tylko kontrybuentowi kwit zaginął, władza podatkowa bowiem nie poczuwa się do obowiązku zbadania sprawy w swoich księgach, wbrew elementarnym zasadom sprawiedliwości jeżeli wierzyciel prywatny egzekwuje dług już raz zapłacony, to podlega karom ksyminalnym za oszustwo, jeżeli zaś czynią to samo organa podatkowe, to nie pomagają na to żadne środki prawne, e) jeżeli należytość nie zostanie w terminie uiszczona, to władze oprócz odsetek zwłoki dodają do niej zaraz i opłaty egzekucyjne, chociażby egzekucyi wcale nie wdrażano. Dzięki temu skarb państwowy robi na zaległościach dobry interes, Na r. 1899 preliminował Rząd dochód z egzekutnego na 1,520.000 K. z czego na Galicyę wypadało 652·000 K. a na inne kraje 868.000 Odtąd ciągle rośnie cyfra dla Galicyi mimo ulg przyznawanych opodatkowanym przez ministerstwo. Na r. 1901 preliminował rząd dochód z egzekutnego na 1,821.000, z czego wypada na Galicyę 1,050.000 a na resztę krajów

771,000. W Galicyi wzrosły zatem koszta egzekucyjne o 400.000 a natomiast dla innych krajów opadły o 100.000. Tak olbrzymi wzrost należytości egzekucyjnych w Galicyi jest również dowodem fiskalizmu w kraju — d) jeżeli na dłużniku nie można znaleźć pokrycia należytości, to egzekutorowie dokonywują często na innej osobie egzekucyi, niezważając ani na jej protesty, ani nawet na dowody i w takim wypadku władze skarbowe nie zwracają pieniędzy, lecz każą się swym kontrybuentom z sobą procesować, 4) że nawet w razie przychylnego załatwienia rekursu, władze podatkowe samowolnie zachowywać zwykły pobrane kwoty na rachunek przyszłej należytości kontrybuenta, co sprzeciwia się ustawom, a nadto nie przyznają kontrybuentowi odsetek od sum niesłusznie pobranych, chociaż na swoją rzecz tym samym osobom od innych należytości rachują ściśle odsetki zwłoki i opłaty egzekucyjne. Jeżeli wyjątkowo zgodzą się władze podatkowe na wzrot kwoty odpisanej przez wyższą instancyę, to wówczas domagają się od koutrybuenta formalności, nieraz niemożliwych do wypełnienia n. p. wykazania się, że strona nigdzie nie zalega z żadną należytością państwową, przedstawienia oryginalnego kwitu na zapłaconą kwotę należytości, którego po upływie wielu lat odszukać zwykle niepodobna i t. p., 5) że władze podatkowe mają dość czasu na przypisywanie i egzekwowanie opłat i podatków, chociażby się nawet prawnie nie należały, ale całymi latami często czekać trzeba na odpisy podatkowe z powodu klęsk elementarnych, z powodu próżnostania mieszkań, na przyznanie nowym domom wolności podatkowej i t. d. 6) że władze skarbowe w sposób, uwłaczający intencyi ustaw, wprost drażniący kontrybuentów nadużywają nieraz instytucye tzw. mężów zaufania dostarczających informacyi o stosunkach majątkowych i zarobkowych kontrybuentów, zamiast bowiem na takich mężów powoływać ludzi zasługujących na zaufanie publiczne, powołują na nich władze skarbowe częstokroć osoby zupełnie do tego się nie nadające. 7) że rachunkowość podatkowa jest widocznie prowadzona wadliwie, tak, że władze podatkowe zwykle nie są w możności podać dokładnie, czy pewien kontrybuent winien co podatku skarbowi i ile, wskutek czego ani sam opodatkowany nie może się dokładnie dowiedzieć, ile jego powinności wynoszą i czy im zadość uczynił, ani inne osoby interesowane n. p. nabywcy gruntów lub domów nie mogą otrzymać co do tego autentycznych informacyi i narażeni są na niepowetowane szkody, jeżeli dopiero po nabyciu przedmiotu i po wypłacie ceny kupna pojawią się rozmaite zaległości, za które nieruchomość odpowiada. 8) że najbardziej wadliwymi w praktyce skarbowej galicyjskiej są z pomiędzy podatków: podatek domowo-czynszowy i nowy podatek osobisto-dochodowy. a) Podatek domowy ściągają władze bezwzględnie nawet wówczas, gdy domowi przysługują wolne lata i gdy władza ma o tem wiadomość urzędową. Władza wdraża egzekucyę nietylko dodatków autonomicznych od takich domów, ale często i podatków państwowych, a to tylko dlatego, że teka z załatwieniem prośby właściciela o wolne lata. W szacowaniu domów czynszowych panuje nierównomierność, czynsze podnosi często władza ponad faktyczną ich wysokość, a słuszne potrącenia z czynszów na rachunek najmujących nie są przez władze w należytej mierze uwzględnione. b) Podatek dochodowy osobisty uczyniono w naszym kraju podatkiem szacunkowym i dowolnym, albowiem władza podatkowa i przewodniczący Komisyi podatkowych często nie uznają i nie przestrzegają wyraźnych postanowień ustawy, że fasya może być zmienioną tylko na podstawie stwierdzonych wyższych dochodów lub udowodnionej wyższej stopy życiowej, lecz szacują dowolnie dochody kontrybuentów. Protokoły Komisyi szacunkowych wbrew ustawie nie podają ani dyskusyi ani stosunku głosów i powodów orzeczenia, nie podają tych powodów ani nakazy płatnicze, tak, że kontrybuent jest wprost bezbronny, oddany na łaskę i niełaskę komisyi, nie wie bowiem jakie zarzuty i motywa komisyi ma w swoim rekursie odeprzeć. Fiskalizm widać i w tem, że wbrew ustawie nie podaje się często kontrybuentowi powodów, dla których jego fasya uznaną została za wątpliwą. Przewodniczący często tego są

przekonania, że bez pytań nie można fasyi zmieniać, piszą więc jakiekolwiek stereotypowe pytania do wszystkich i zdaje im się że po postawieniu pytań mają już wolne ręce do oszacowania.

W takich stosunkach nie można się dziwić, że wśród kontrybuentów nie może się rozkrzewić ta moralność podatkowa i że niskie fasye uważane są przez niektórych za jedyną asekuracyę przeciw krzywdzącym wymiarom podatku, a to tem więcej, że wbrew duchowi ustawy Komisye podatkowe zwykle nie chcą przesłuchiwać kontrybuentów, lubo się oni sami tego domagają. 9) że władze podatkowe wyszukują nieraz w kotraktach punkty uboczne, tworzą z nich sztucznie nowe, odrębne interesy prawne, że szacują nieruchomości zbyt wysoko, aby tylko podnieść wysokość należytości prawnych i taks spadkowych, a egzekucyę tych należytości prowadzą często przeciw kilku naraz kontrybuentom, przez kilka urzędów podatkowych, nieraz po kilka razy.

Wobec tego dalej, że zarzuty z powodu powyższych nieprawidłowości dają się słyszeć nie sporadycznie tu i ówdzie, lecz powszechnie w całym kraju i od dłuższego już szeregu lat, podpisani zapytują Wysoki Rząd:

Czy o powyższych nieprawidłowościach dotkliwych dla ludności całego kraju ma wiadomość i

czy zechce wydać jak najenergiczniejsze zarządzenia, aby te wadliwości praktyki skarbowej jak najrychlej i stanowczo zostały usunięte.

Interpelant:
Klemens Dzieduszycki m. p.

Czartoryski, Cieński, Theodorowicz, Górka, Z. Jaworski, Kozłowski, St. Wybranowski, Wiśniewski, Rayski, Maryewski, Merunowicz, Jugendfein, Małachowski, Jabłoński, Bernadzikowski, Kramarczyk, Średniawski, Szwed, Krempa, Siemiginowski, Krzysztofowicz, Jan Szeptycki, Osuchowski, Hamorak, Okuniewski, Nowakowski, Ostapczuk, Michalski, Urbański, Sawczak, Tyszkowski, Vivien, Władysław Gniewosz, Zagórski, Klemensiewicz, Bojko, Wójcik, Data, Słotwiński, Sozański, Sala, Wachnianin, Barwiński, Kulczycki, Żardecki, Jahl, Trzecieski, Witosławski, Winniczuk, Stanisław Niezabitowski.

Sekretarz p. St. Niezabitowski czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby zbadał na jakiej podstawie przy rozdziale członków Rady powiatowej w Białej, ujęto 3 członków grupie gmin wiejskich i tyleż członków obszarom dworskim — a pomnożono członków przemysłowców miasta Białej.

2. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zbadał jeszcze raz wybory do Rady powiatowej w Białej, a w szczególności czy i jak rozstrzygnięto rekurs gminy Babice przeciw wyborom wniesiony?

3. Wzywa się c. k. Rząd, aby wyboru marszałka i wicemarszałka nie przedstawiał, do sankcyi nie zbadawszy byłego spraw procesu prowadzonego przez dr. Łazarskiego przeciw gminie Zalesni — i nie zbadawszy, o ile dr. Lucas zna język polski i jest w możności załatwiać sprawy powiatu w krajowym urzędowym języku.

Lwów, 1. lipca 1901.

Wnioskodawca:
Ks. Stojałowski w. r.

Hamorak, Niebyłowiec, Winniczuk, Ostapczuk, Bernadzikowski, Średniawski, Nowakowski, Wachnianin, Oleśnicki, Styła, Data, Szwed, Barwiński, Wójcik, Żardecki.

W n i o s e k

Sejm wzywa c. k. Rząd:

aby przedłożony w maju b. r. projekt ustawy pensyjnej dla urzędników prywatnych zmienił, opierając go na krajowych autonomicznych związkach;

i aby przygotował i przedstawił sposób zapewnienia członkom istniejących Towarzystw

pensyjnych a w szczególności członkom „Galicyjskiego Towarzystwa w zajemnej pomocy urzędników prywatnych“ nabytych już praw przy tworzeniu projektowanych związków.

Lwów, dnia 1. lipba 1900

Wnioskodawca:
Andrzej Potocki w r.

Wybranowski, Hupka, Z. Tarnowski, J. Michałowski, Romanowicz, Schnell, Klemensiewicz, Goryaski, Vivien, Stadnicki Scipio, St. Jędrzejowicz, W. Kraiński, Sękowski, Trzecieski.

Marszałek oznajmia, iż interpelacyę powyższą odstąpi komisarzowi rządowemu, pierwsze zaś czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, następnie zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 2 lipca 1901 roku godz. 10 rano, wreszcie odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 4 minut 35 po południu.

Marszałek:
Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:
Andrzej Potocki w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

10. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 2. lipca 1901 roku.

Początek o godz. 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 123.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oświadcza, iż protokół ósmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dziesiątego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopu na 5 dni p. W. Niezabitowskiemu.

Izba uchwala bez rozprawy udzielenie urlopu pp. Dunajewskiemu, Jaworskiemu, Jakubowskiemu i Wodzickiemu, głosując nad każdym z tych urlopów oddzielnie.

Marszałek oznajmia, iż Komisya prawnicza wybrała zastępcą przewodniczącego w miejsce ś. p. Weigla p. Dr. Czaykowskiego Władysława.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacyj:

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta:

Interpelacya
do Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego.

W sprawie sporu granicznego przy Morskiem Oku zgodziły się rządy austr. i węg. na Sąd polubowny, który dotąd sprawy nie rozstrzygnął.

Zasadą powszechnie przyjętą jest, że w takiem stadyum sprawy żadna ze stron nie przedsiębierze żadnych kroków stanowczych i żadnych zmian na spornem terytoryum.

Tymczasem wbrew tej zasadzie dowiadujemy się o nowem naruszeniu faktycznego stanu ze strony węgierskiej.

Oficer żandarmeryi węgierskiej przyszedł do posterunku żandarmeryi galicyjskiej i tam oświadczył, że w tych dniach pod osłoną licznego oddziału żandarmeryi węgierskiej rozpocznie budowę nowego posterunku dla żandarmeryi na spornem terytoryum. Materyały gromadzą, a część ich już zwieziono nad brzeg Morskiego Oka.

Wobec tego zapytują niżej podpisani:

1. Czy c. k. Rząd nie uważa za stosowne wpłynąć na przyspieszenie postępowania Sądu polubownego?

2. Co Rząd zrobić zamierza, aby przeszkodzić bezprawnemu naruszaniu stosun-

ków posiadania i ochronić nasze Tatry przed tą nową napaścią, która mogłaby wywołać wobec poczucia u naszej ludności niesłychanej krzywdy i bezprawia — bardzo niepożądane i nieobliczalne skutki?

Lwów, dnia 1. lipca 1901.

Interpelanci:

Lubomirski w. r. Zaleski w r. Stadnicki w r.

Krzysztofowicz, Schnell, A. Jędrzejowicz, Starzyński, Wiktor Czaykowski, Scipio, Gorayski, Jaworski, Zd. Skrzyński, Męciński, Kozłowski, St. Niezabitowski.

Interplacya

posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego w sprawie zaniechania wyboru komitetu parafialnego przez Starostwo Mieleckie w Jaślanach.

Dla ilustracyi, jak sobie postępuje Starostwo przy wyborach komitetów pafialnych w powiecie mieleckim, jak zamiast szanować ustawę i do niej stosować się depcze się ją w oczach ludu, a przez to niweczy wiarę ludu w prawo, i usuwa podstawę władzy, a stronniczością ośmiesza się i do oporu uprawnia ludność, niechaj posłuży taki wypadek.

Jeszcze w roku 1898 na dzień 11. lipca w myśl ustawy z 16. kwietnia 1896 Dz. u. kr. Nr. 25. Starostwo mieleckie rozpisało wybór trzech członków komitetu parafialnego w Jaślanach a także i Padwi.

Wybory te nie osiągnęły skutku, gdyż Urząd parafialny nie życzył sobie mieć w Komitecie tych, których parafianie chcieli. W szczegóły wchodzić nie będę, w jaki to prowokujący sposób urząd parafialny sobie z obywatelami postępował.

W niedługim czasie naznaczono ponowny wybór w dniu 31. sierpnia 1898, a że tych samych co pierwszym razem do komitetu parafialnego wybrano, więc odesłano akta wyborcze do c. k. Starostwa i od owego czasu ani zatwierdzenia wybranych, ani rozpisania nowych wyborów parafia Jaślańska doczekać się nie może, a jedynie dlatego, że ks. Lasak sobie tego nie życzy, aby rozumniejsi obywatele gospodarką parafialną kierowali.

Wszelkie zabiegi, by Starostwo uszaaowało ustawę krajową, nie odnoszą skutku, bo p. Staroście tak się podoba. Komitet dawniejszy, bez wyboru czy raczej wbrew wyborowi z roku 1898 urzęduje, już koło 12-cie lat, a Starostwo popiera to bezprawie.

A teraz wykazać należy, taka tam jest wskutek tego gospodarka samowolna i prowadzona przez jedną osobę t. j. ks. Lasaka.

1. Wyrąbano w Jaślanach na gminnym placu drzewa budulcowego, sosnowego i akacyowego na kwotę 40 zł. na rzekomy cel budowy nowego kościoła murować się mającego, czego ani komitet, ani parafia sobie nie życzy, gdyż jest bardzo biedną, do której należy zaledwie 3 gminy o bardzo małej ludności.

2. Przy murowaniu plebanii urząd parafialny poczynił różne koszta w kupowaniu zbytecznych materyałów, po nadto malowaniem pokojów, narażono parafię na ogromne koszta, murarze wskutek niewypłaconych im należytości zaskarżyli do sądu i 80 zł. samych kosztów wyżej na parafii wywalczyli, które to pieniądze zapłacić ma parafia.

3. Oprócz tych przykładów godne są do podniesienia, że oparkanienie cmentarza koło kościoła się wali, a źli ludzie zabierają po kawałku a zarząd parafii nie myśli, by zapobiedz temu niszczeniu Zaznaczyć należy, że samowolnie obecnie ks. Lasak bez porozumienia się z członkami parafii i bez komitetu parafialnego rozpoczyna zabiegi koło budowy murowanego kościoła, wystawił już szopy do palenia cegły, naraża siebie na różnorodne nieprzyjemności, lubo parafianie Jaślańscy na zebraniu w dniu 28. kwietnia przeciw temu z bardzo ważnych powodów, jak załączony tu odpis uchwały tu pod 1/. wskazuje zaprotestowali.

Wystarczy podnieść jak c. k. Starostwo w Mielcu dba o bezpieczeństwo osób, skoro po kilkurazowem doniesieniu, że

kaplica wysoka jak wieża, rudera od dawnych czasów nie używana, grozi zawaleniem i zabiciem ludzi idących do i z kościoła, którą ani nie nakazuje poprawić lub rozebrać i nic absolutnie nie zarządziło, a także, jak Starostwo dba i stosuje się do ustaw pod względem policyjno zdrowotnym, skoro upomnienia włościan, aby cmentarz umarłych został ogrodzony gdzie w zupełności go niema, by bydło po pogrobowiskach nie chodziło, co jest obrazą religijną, dotychczas nic nie postanowiło.

Tak samo w parafii Padewskiej wybory komitetu parafialnego są w dniu 11. lipca 1898 przeprowadzone, a dotychczas od wielu lat stary komitet gospodaruje i ani o załatwieniu wyborów lub ponownym wyborze nic nie słychać.

Wobec czego zapytujemy Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego:

a) czy nie zechce pouczyć c. k. Starostwo w Mielcu o wykonaniu i poszanowaniu ustaw obowiązujących?

b) Czy zechce zarządzić, by wybory komitetu parafialnego w Jaślanach i Padwi jak najspieszniej zostały albo zatwierdzone po myśli wyniku wyborów z dnia 31. sierpnia 1898, albo ponownie rozpisane?

c) Czy zechce Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz rządowy zarządzić, aby urząd parafialny w Jaślanach za straty na szkodę z jego gospodarki wynikłe został pociągnięty do zapłaty odszkodowania na rzecz funduszu parafialnego?

d) Czy zechce Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz rządowy zarządzić, aby Urząd parafialny w Jaślanach samowolnie żadnych budowli parafialnych, a w szczególności budowy kościoła murowanego nie rozpoczynał, zanim komitet parafialny prawnie wybrany, względnie wybrać się mający — nie da swego przyzwolenia?

Interpelant:
Krempa m. p.

Bojko, Bernadzikowski, Data, Kramarczyk, Styła, Stojałowski, Nowakowski, Winniczuk, Średniawski, Hamorak, Wójcik, Milan, Warzecha, Kulczycki.

Interpelacya
do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Ponieważ dotychczas praktykowany sposób przeprowadzania licytacyi sądowych, zwłaszcza ruchomości, przynosi nieobliczalne szkody materyalne tak dla wierzycieli jak i dłużników, a natomiast daje niemałe zyski dla osób trzecich, które tworząc między sobą zmowę i używając wszelkich środków — niedopuszczają do wzięcia udziału w licytacyi nienależących do zmowy, wskutek czego przedmioty wystawiane na sprzedaż za bezcen bywają nabywane; ponieważ nadto rzeczy te w niedodpowiedni sposób przewożone i w nieodpowiednich lokalach przechowywane ulegają często zepsuciu, zanim zostaną sprzedane, przez co tracą na wartości, co wszystko połączone jest z dotkliwą stratą materyalną osób interesowanych, przeto podpisani uznając skargi na ten sposób przeprowadzania licytacyi za słuszne, zapytują Wysoki c. k. Rząd, czy nie byłby skłonnym w interesie dobra ogółu, urządzić w naszym kraju hale licytacyjnych na wzór już istniejących we Wiedniu?

Interpelant:
Bednarski w. r.

Jabłoński, Schaeztel, Z. Jaworski, Górka, Jugendfein, Maiss, Karol Dzieduszycki, Michalski, Wiśniewski, Rayski, Merunowicz, Maryewski, Jahl, Małachowski.

Interpelacya
Posła Krempy i tow. do c. k. Komisarza rządowego w sprawie nadużyć popełnianych przez funkcyonaryuszów c. k. Starostwa w Kolbuszowy.

Od lat wielu działy się w c. k. Starostwie w Kolbuszowy takie rzeczy, którym trudno było dać wiarę, gdyby zeznaniami świadków przed sądem nie były stwierdzone.

Mianowicie funkcyonaryusze c. k. Starostwa a to: komisarz Przybylski, sekretarz Stonecki i inni wyzyskując najbezwstydniej swe stanowisko urzędowe, kazali sobie płacić najróżniejsze daniny za załatwienie spraw urzędowych, bądź bezpośre-

dnio od ludności, bądź od różnych faktorów i wyzyskiwaczy ludności.

Paszportu robotniczego nikt nie otrzymał, dopóki nie dał łapówki, dotyczącemu funkcyonaryuszowi starostwa. Robotnicy którzy nie mieli gotówki na zapłacenie łapówki, musieli płacić robocizną w ogrodach i na gruntach dzierzawionych przez pp. Przybylskiego i Słoneckiego.

Jankiel Eckstein co roku rozdaje urzędnikom starostwa grunta pod kartofle i kapustę. Jeden sekretarz Słonecki „dzierzawi" około 60 morgów gruntu pod samem miastem Kolbuszowa. Robociznę ręczną na obrabianie owych gruntów ma za wydawanie paszportów, a żydzi dzierzawcy okolicznych folwarków n. p. Majer Jam z Przedborza dostarczają mu robocizny ciągłej. Jakie dochody musi ciągnąć pan Słonecki z łapówek, trudno dokładnie obliczyć, bo interesy były robione z żydami, a ci umią zachować tajemnicę, ale można wysokość dochodów tych ocenić po tem, że jako sekretarz starostwa wydaje na swoje hulaszcze życie najmniej 5.000 zł. rocznie. Utrzymuje własny ekwipaż jak sam powiada, kosztem 1.000 zł. rocznie, dwa domy prowadzi, a nadto co chwila wyjeżdża do Lwowa, lub Krakowa, zlecając urzędowanie swemu pisarzowi. Faktem jest, że n. p. na komisyę do gminy Trześni wysłał pan Słonecki pisarza Franciszka Golisa w urzędniczym mundurze, a sam pojechał w świat.

Faktem jest, że Alter Szturm właściciel bióra stręczeń płacił (jeszcze w tym roku) łapówki po 200 koron naraz, a drugie tyle od jakiegoś agenta zagranicznego.

W roku 1900 żyd Hersch Wolf z Majdanu powiat Kolbuszowa przysłał komisarzowi Przybylskiemu prosię, które przywiózł i odstawił do domu p. Komisarzowi, Jan Liśniowski z Kolbuszowy pomocnik kupca trzody chlewnej.

Ten Leśniewski zeznał, że prosię owo zgodził i zapłacił Hersch Wolf, wyraźnie mówiąc, że to prezent dla pana Przybylskiego. Hersch Wolf przyznał to w śledztwie, ale wykpić się usiłował twierdząc, że mu p. Przybylski dał na to pieniędzy. Inni świadkowie zeznali inaczej.

Takie i t. p. rzeczy wychodzą na jaw przeciw funkcyonaryuszom c. k. Starostwa w Kolbuszowy. A ile daniny wycisnął z pogorzelców Kolbuszowskich przy budowach nowych, to Bogu i p. Przylskiemu wiadomo.

Jako kierownik akcyi budowlanej, dziś zastanawiał robotę, a jutro pozwalał budować, skoro w między czasie strona dorozumiała się, co za przeszkody zachodzą.

A to wszystko działo się latami całemi bez żadnej przeszkody i bez kontroli władz przełożonych. Trzeba było aż wypadku, że pisarz Rogala przydybany na uczynku, że wziął koronę za paszport, odkrył przed Sądem tą gospodarkę swoich przełożonych.

Obecnie toczy się na tej podstawie śledztwo sądowe, które z polecenia c. k. Prokuratoryi państwa prowadzi c. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy. Był podobno i c. k. Radca Namiestnictwa pan Zimny w tym czasie w Kolbuszowy i przed nim skarzyli się poszkodowani.

A jednak obciążeni takimi nadużycinmi pp. Przybylski, Słonecki i tow. urzędują dalej, a raczej hulają dalej.

Przed kilku dniami urządzali sobie gremialną wycieczkę do Lwowa.

Zapytujemy tedy Jaśnie Wielmożnego Pana Reprezentanta c. k. Rządu, czy zechce czem rychlej poinformować się o przebiegu śledzctwa sądowego przeciw c. k. funkcyonaryuszom starostwa w Kolbuszowy się toczącego i czy zechce spowodować natychmiastowe zawieszenie ich w urzędowaniu, aby postrachem swej władzy nie krępowali gnębionej ludności w wyjawianiu całej prawdy.

Jakim sposobem to się dzieje, że takie nadużycia są możliwe w c. k. Starostwie?

Interpelujący:

Franciszek Krempa.

Styła, Bojko, Bernadzikowski, Data, Kramarczyk, Średniawski, Stojałowski, Nowakowski, Winniczuk, Kulczycki, Warzecha, Milan, Wójcik, Hamorak.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego.

Przed siedmiu laty przy regulacyi rzeki Świcy na terytoryum gminy Pobereże

w powiecie Żydaczowskiem wykopane zostało nowe koryto dla tejże rzeki, prowadzące przez pastwisko gminne przyczem przedsiębiorstwo regulacyjne zobowiązało się ubezpieczyć brzegi rzeki w ten sposób, by woda nie wylewała i rzeka nie zmieniała swego łożyska.

Obowiązek ten mimo licznych prośb i urgensów nie został dotychczas wykonany, a tymczasem rzeka rok rocznie zmienia koryto, urywając znaczne przestrzenie pastwiska i zanosząc je szutrowiskiem, tak, że gmina rok-rocznie traci po kilkanaście, a nawet i po kilkadziesiąt morgów pastwiska, które zawłaszczają sąsiednie gminy, i tym sposobem oprócz wielkich szkód, wyrządzonych przez wylewy, narażoną jest gmina na ogromne szkody i straty z powodu powstających przez to sporów z sąsiedniemi gminami.

Przed kilku tygodniami rozpoczęto przy regulacyi Dniestru między Żurawnem a Pobereżem kopać przekop „Nr. 2.“, który w krótkim czasie zostanie już ukończony, i woda z Dniestru zostanie tym przekopem puszczona. O zamierzonem wykopaniu tego przekopu nie została gmina Pobereże wcale zawiadomioną, ani do komisyi zawezwaną, chociaż w łożysku Dniestru, mającem się opróżnić przez ten przekop „Nr. 2.“, gmina Pobereże od niepamiętnych czasów poi bydło i innego pojła nie posiada, zatem (gmina Pobereże) przez urządzenie tego przekopu jest w swoich prawach w wysokim stopniu naruszoną. Gmina Pobereże nie miała zatem danej sobie sposobności do podniesienia powyższego prawa i do zażądania za nie odszkodowania. Gminie tej nie zostało wcale doręczone orzeczenie, o urządzeniu tego przekopu wydane, i przez to poniosła gmina bardzo ciężką i dotkliwą szkodę.

W obec tego zapytują podpisani:

Czy znane są Wysokiemu Wydziałowi krajowemu te nieprawidłowości przy regulacyi rzek Dniestru i Świcy, które gminę Pobereże na ciężkie szkody narażają.

Czy i w jaki sposób zamierza Wysoki Wydział krajowy dotychczasowe szkody gminie wynagrodzić i dalszym zapobiec?

Interpelant:

Dr. E. Oleśnicki w. r.

Wachnianin, Hamorak, Kulczycki, Barwiński, Ostapczuk, Winniczuk, Niebyłowiec, Bojko, Stojałowski, Wójcik, Styła, Okuniewski, Nowakowski, Data.

Zapytanie
posła Barwińskiego i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego.

Od kilku lat postanowiono założyć gr. k. dyecezyalne seminarya duchowne w Stanisławowie i w Przemyślu.

Dla urzeczywistnienia tego celu b. biskup, a obecnie metropolita Najprzewielebniejszy ks hr. Szeptycki ofiarował swoją własną realność w Stanisławowie, którą tymczasowo odstąpił bezpłatnie na pomieszczenie bursy filii ruskiego towarzystwa pedagogicznego. Rząd zamierzał też przystąpić do budowy seminaryum i oddał budowę architekcie p. Bauerowi, który już był rozpoczął budowę. Oprócz tego wypowiedział urzędowo pomieszczenie bursy w budynku, darowanym przez Najprz. ks. Metropolitę. Zdawało by się, że można było spodziewać się rychłego urzeczywistnienia i wprowadzenia w życie gr. k. seminaryum duchownego w Stanisławowie. Tymczasem niespodzianie na rozkaz c. k. Rządu zastanowiono dalsze roboty budowlane, a także pozbawiono ubogą młodzież bezpiecznego umieszczenia. W obec tego zapytują podpisani:

1. Z jakich powodów zastanowił Rząd dalszą budowę gr. k. seminaryum duchownego w Stanisławowie?

2. Co zamierza uczynić, by ta budowa została jak najrychlej ukończona, a seminaryum wprowadzone w życie?

We Lwowie 1. lipca 1901.

Interpelant:

Barwiński w. r.

Kulczycki, Nowakowski, Ostapczuk, Hamorak, Niebyłowiec, Winniczuk, Stajałowski, Oleśnicki, Wójcik, Dr. Sawczak, Wachnianin, Potoczek, Data, Styła, Mandyczewski.

Interpelacya
do Wysokiego Rządu.

Dnia 17. czerwca 1901, odbył się wybór uzupełniający jednego delegata do Rady powiatowej w Złoczowie z grupy gmin włościańskich.

C. k. Starosta Roder, który fungował jako komisarz rządowy przy tym akcie, pozwolił sobie tej nielegalności, że wbrew wyraźnemu postanowieniu ordynacyi wyborczej, wedle którego komisya składa się z 5. mężów zaufania, mających się wybrać przez wyborców z ich grona, wybrał sobie sam komisyę wyborczą.

Stało się to w ten sposób, że na członków do komisyi przedłożył 5. wyborców, i zapytał krótko: czy zgadza się? a gdy wyborca ks. Daniel Taniaczkiewicz z Zakomarza zaprotestował przeciw temu sposobowi wyboru komisyi i zaznaczył że prawo wybierania należy nie do komisarza rządowego, tylko do wyborców, zbył to krótką odpowiedzią, że w ordynacyi wyborczej tego niema, nie dał czasu nawet do propozycyi ze strony wyborców, uważając sprawę wyboru komisyi za załatwioną i przystąpił do samego wyboru.

Uznając, że przez taką nielegalność stał się akt wyboru nielegalnym, wnieśli niektórzy wyborcy przeciw temu wyborowi protest do Rady powiatowej.

Ponieważ to postępowanie c. k. Starosty w Żydaczowie nie tylko jest naruszeniem ustawy, — ale i rażącem mięszaniem się władzy do swobody wyborów, przy których organa władzy obowiązane są bezwarunkowo zachowywać zupełną neutralność, przeto podpisani zapytują:

Czy Wysoki Rząd wie o tem bezprawnem postępowaniu?

Czy Wysoki Rząd gotów jest za to nielegalne postępowanie pociągnąć c. k. Starostę Rodera do odpowiedzialności i zarządzić, by podobne nadużycia w przyszłości się nie zdarzały?

Interpelant:
Oleśnicki w. r.

A. Wachnianin, Hamorak, Winniczuk, Barwiński, Dr. Sawczak, Ostapczuk, Kulczycki, Niebyłowiec, Bojko, Wójcik, Styła, Okuniewski, Nowakowski, Data.

Interpelacya
do c. k. Rządu.

C. k. Starostwo w Rawie Ruskiej wezwało reskryptem z dnia 14. listopada 1900 l. 25.752. Zwierzchność gminną, w Kamionce wołoskiej, by taż do dni 8 oświadczyła, czy będzie w stanie przeprowadzić czynność konskrypcyjną w tamtejszej gminie przez swoje własne organa i pod własną odpowiedzialnością, tudzież żeby w danym razie podała imię i nazwisko osoby, której zamierza powierzyć czynność konskrypcyjną.

Zwierzchność gminna w Kamionce Wołoskiej pismem swojem z dnia 24. listopada 1900 l. 603 odpowiedziała c. k. Starostwu w Rawie ruskiej, że będzie w stanie przeprowadzić czynność konskrypcyjną w swojej gminie przez swoje własne organa i pod swoją własną odpowiedzialnością, a przeprowadzenie czynności konskrypcyjnej powierza Jenowi Koncewiczowi, ukończonemu gimnazyaliście i pensyonowanemu wachmistrzowi c. k. żandarmeryi przy pomocy rusko-katolickich duszpasterzy. Pan Jan Koncewicz obiecał przeprowadzić konskrypcyę bezpłatnie.

Mimo tego c. k. Starostwo w Rawie ruskiej reskryptem z dnia 21. grudnia 1900 l. 32.310 wyznaczyło na komisarza konskrypcyjnego Izydora Obnatowskiego, c. k. inspektora szkolnego okręgowego, a gdy Rada szkolna krajowa zabroniła inspektorowi przeprowadzenia konskrypcyi, to c. k. Starostwo w Rawie ruskiej reskryptem z dnia 7. stycznia 1901 l. 245 poruczyło przeprowadzenie konskrypcyi w Kamionce Wołoskiej Janowi Ładyżyńskiemu, sekretarzowi c. k. Starostwa w Rawie ruskiej. Gmina Kamionka Wołoska wniosła do c. k. Namiestnictwa pod dniem 4. stycznia 1901 l. 712/900 rekurs, ale c k. Namiestnictwo tego rekursu i dotychczas nie załatwiło!!! Jan Ładyżyński, sekretarz c. k. Starostwa w Rawie Ruskiej, przeprowadził konskrypcyę w gminie Kamionka Wołoska, a c. k. Starostwo w Rawie ruskiej rozporządziło pod dniem 2. marca 1901 l. 3.952, że gmina ma jemu za przeprowadzenie konskrypcyi zapłacić 500 koron, i poleciło urzędowi podatkowemu ściągnięcie tej kwoty z dodatków gminnych. Dodatkowo rozporządzeniem z dnia 30. Marca 1901 l. 5.852 podwyższyło c. k. Starostwo te koszta do kwoty 650 koron, które gmina wypłaciła.

Podpisani podają do wiadomości c. k. Rządu ten fakt, a ponieważ jest on bezprzykładnem naruszeniem ustawy i wprost marnotrawieniem majątku gminy,

przeto zapytują:

Czy znanym jest Wysokiemu Rządowi ten fakt i czy zamierza Wysoki c. k. Rząd pociągnąć za tenże fakt c. k. Starostwo w Rawie do surowej odpowiedzialności.

Interpelant:

Oleśnicki w. r.

A. Wachnianin, Hamorak, Kulczycki, Barwiński, Dr. Sawczak, Ostapczuk. Winniczuk, Niebyłowiec, Bojko, Wójcik, Styła, Okuniewski, Nowakowski, Data.

Interpelacya
do c. k. Rządu.

Gmina Rozwadów w pow. Żydaczowskim, jako posiadacz nieprzerwanego obszaru gruntowego ponad 115 ha posiada na zasadzie §. 4. ustawy łowieckiej (Dz. u. i r. k. z dnia 26. grudnia 1897 Nr. 71) wszystkie warunki samodzielnego polowania. Gmina ta miała w swoim czasie po 150 zł. rocznego dochodu z wydzierżawienia prawa polowania poszczególnym osobom, dopiero od czasu, gdy polowanie zaczęło wydzierżawiać towarzystwo łowieckie im. Huberta, zaczęła i cena czynszu dzierżawnego tak się obniżać, że za lata 1896, 1897 i 1898 otrzymywała gmina tylko po 19 zł, rocznego dochodu od tego towarzystwa, jakkolwiek ogólnie znaną było rzeczą, że wszyscy znawcy oceniali wartość tego polowania na kwotę 10 krotnie wyższą. W dniu 29. sierpnia 1899 odbyło się w Starostwie w Żydaczowie w obecności c. k. komisarza Hoszowskiego, reprezentacyi gminy Rozwadowa i obszaru dworskiego „ustanowienie okręgu polowania“ dla gminy Rozwadowa, a zarazem licytacya polowania do której oprócz delegata towarzystwo łowieckiego im Huberta zgłosił się także z Rozwadowa p. D. Chomiak, jako osoba fizyczna,

Ponieważ towarzystwa łowieckie im. Huberta wydzierżawia prawo polowania także na przyległych obszarach fundacyi im. hr. Skarbka, przeto na żądanie delegata tego towarzystwa postanowił c. k. komisarz Hoszowski pomimo sprzeciwienia się roprezentanta gminy wyłączyć z rejonu gminnego las gminny i przyłączyć go do okręgu dworskiego, obniżając tem samem polowanie gminne o połowę jego wartosci.

W następstwie tego polowanie gminne bez lasu zlicytowane za 60 zł. zamiast za 120 albo 150 zł., które razem z lasem na pewno można było otrzymać.

Zarówno przeciw licytacyi, jak i głównie przeciw odłączeniu lasu gminnego od okręgu polowania wniosła gmina Rozwadów natychmiast rekurs do c. k. Namiestnictwa. Od tego czasu minęło dwa lata, a gmina nie tylko że nie otrzymała dotychczas żadnej odpowiedzi na wniesiony rekurs, ale i żadnego wynagrodzenia za dzierżawę swego polowania. Nadto oświadczył komisarz Hoszowski naczelnikowi gminy Rozwadowa, że czynsz dzierżawy wypłaci gminie, tylko pod tym warunkiem, jeżeli wójt przedłoży mu pisemne oświadczenie, oparte na uchwale Rady gminnej, że gmina od rekursu odstępuje i na przyłączenie swego lasu do lasu skarbowego zezwala.

Zważywszy, że dochód z polowania stanowi coroczny dochód, przyjęty w budżecie gminnym, a brak tego dochodu prowadzi do deficytu;

że przez odłączenie lasu gminnego poniosła gmina co najmniej 60 zł. straty rocznej w swoich dochodach;

że wymuszanie od gminy uchwały że strony komisarza Hoszowskiego jest co najmniej nietaktem,

podpisani zapytują:

Czy Wysoki c. k. wie o tem berprawnem, a z wielką dla gminy Rozwadów szkodą połączonem postępowaniu c. k. Starostwa w Żydaczowie?

Czem Wysoki c. k. Rząd usprawiedliwi tak długą zwłokę w załatwieniu tej sprawy?

Co zamierza uczynić, by szkods, wyrządzona gminie, została jak najrychlej powetowaną i by stan bezprawny został usunięty?

Interpelant:

Oleśnicki w. r.

Wachnianin, Hamorak, Kulczycki, Barwiński, Dr, Sawczak, Niebyłowiec, Bojko, Wój-

cik, Styła, Ostapczuk, Winniczuk, Okuniewski, Nowakowski, Data.

Interpelacya
do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

W gminie Iławcze, powiatu Trembowelskiego, miały się odbyć wybory do Rady gminnej dnia 18. czerwca 1901. Lista wyborców była przez 4 tygodnie wyłożona i stała się prawomocną. Wieczorem dnia 17. czerwca, na dzień przed wyborami, nadeszło pismo z c. k. Starostwa do l. 6.493, że wybory nie odbędą się, ponieważ lista „fałszywie ułożona". Stało się to na instancyę byłego wójta, machera przy wszelkich wyborach, Marka Stecia, którego nie umieszczono na liście wyborczej, gdyż został zasądzony za nadużycie i z urzędu złożony. Gdyby nawet było prawdą, że w liście są jakie niedokładności, to lista jest aktem reklamacyjnym, a na 8 dni przed wyborami nie można żadnej poprawki robić (§. 16. ord. wyb.), tem bardziej zaś uznawać listę z urzędu za fałszywą, dlatego rozporządzenie c. k. Starostwa z dnia 13. czerwca 1901 Nr. 6.493 przedstawia się jako akt samowoli, jakich poseł Oleśnicki w swojej interpelacyi dużo nazbierał, i z tego powodu żądają podpisani, by Wysoki c. k. Rząd tę sprawę zbadał, prawomocność listy reklamowanej stwierdził, i wybory nowe nie podczas żniw, ale w jesieni r. b. przeprowadzić nakazał.

Interpelant:
B. Niebyłowiec w. r.

Barwiński, Kulczycki, Oleśnicki, Winniczuk, Dr. Sawczak, Ostapczuk, Hamorak, Nowakowski, Potoczek, Stojałowski, Data, Wójcik, Styła, Wachnianin.

Interpelacya
do Jaśnie Wielmożnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

Od wielu lat włóczą się po jarmarkach Galicyi wschodniej pomysłowi żydkowie z ruletą a la Monaco. W miasteczku na rynku rozkłada swój stolik, puszcza w ruch białe i czerwone kulki (rouge noire), a będący z nim w zmowie żydkowie stawiają stawki, i wygrywają i animują otaczające ich tłumy włościan, by stawiali, a wygrają.

W ten sposób przegrywają poszczególni lekkomyślni i łatwowierni włościanie po kilkanaście albo i po kilkadziesiąt złotych w. a. podczas jednego jarmarku. W Perehińsku przegrał dnia 26. czerwca 1901 jeden włościanin z Kniażowskiego w tę ruletę 12 zł. w. a., utargowanych za sprzedaną bezrogę, i żona jego głośno lamentowała. Zebrawszy pieniądze, żydek nie czeka końca jarmarku, tylko się ulatnia.

Podpisani zapytują:

Czy wie o tem Wysoki c. k. Rząd i dlaczego nie nakaże swojej żandarmeryi, by takich przemysłowców aresztowała i do odpowiedzialności pociągała?

Interpelant:
Bazyli Niebyłowiec w. r.

Barwiński, Kulczycki, Wójcik, Oleśnicki, Winniczuk, Dr. Sawczak, Styła, Ostapczuk, Hamorak, Nowakowski, Potoczek, Stojałowski, Data, Wachnianin.

Interpelacya
posła Stefana Nowakowskiego i tow. do Jego Ekscelencyi P. Marszałka krajowego.

Wydział Rady powiatowej w Dobromilu wydzierżawia w drodze publicznej licytacyi szutrowisko w gminie Kniazpolu. Do roku 1900 szutrowisko to za kwotę 100 K rocznie wydzierżawiał Simon Spira, a znowu w roku 1900 w grudniu przy licytacyi w kancelaryi gminnej zalicytował wspomniane szutrowisko Waśko Hawranko za kwotę 142 K rocznego czynszu dzierżawnego. Z niewiadomych powodów Wydział Rady powiatowej w Dobromilu nie zatwierdził tej licytacyi, rozpisał drugą, przy której na szkodę gminy ten sam Waśko Hawranko wydzierżawił szutrowisko za czynsz 140 K, którą to kwotę miał spłacić do dni 3., potem do dni 5., a w końcu za zezwoleniem Wydziału Rady powiatowej do 3. miesięcy. Waśko Hawranko w prolongowanym terminie złożył czynsz dzierżawny, wskutek czego zaczął korzystać z wydzierżawionego szutrowiska w ten sposób poddzierżawił to szutrowisko do eksploatacyi Jakobowi Felsenowi.

Tymczasem Wydział Rady powiatowej pismem z dnia 7. maja 1901 l. 1.148/1 uznaje Waśka Hawranka i jego współdzierzawcę Seńka Krentę za kontraktołomnych z tego powodu, że oni rzekomo nie w oznaczonym czasie złożyli cenę dzierżawną, a przecież cała Zwierzchność i Rada gminna w Kniażpolu może twierdzić, że wyżej wspmnieni licytanci wypłacili czynsz dzierzawny w prolongowanym terminie, a drugi zarzut Wydziału powiatowego jest tego rodzaju, że licytantom nie wolno użytkować wydzierzawionego szutrowiska przez poddzierzawienie drugim do eksploatowania, chociaż w warunkach licytacyjnych takiego zastrzeżenia niema. Postąpienie zatem Wydziału Rady powiatowej było nieprawne i nacechowane złą wolą, a pociągnęło za sobą następujące skutki:

Przy następującej licytacyi wydzierżawiła Rada powiatowa wspomniane szutrowisko Simonowi Spirce tylko za kwotę 113 K, przez co gmina Kniażpol poniosła szkodę na 27 K rocznie, nie zwróciła poprzednim licytantom kwoty poprzedniej licytacyi 140 K, wskutek czego oni ze swoich pieniędzy zostali po prostu obdarci, naraziła poprzednich licytantów Waśka Hawranka i Seńka Krentę na złamanie ugody z Jakobem Felsenem, co w dalszem następstwie pociągnie za sobą wielkie straty i procesy dla wspomnianych ludzi a wszystko to są straty, do których byłoby nieprzyszło, gdyby Wydział Rady powiatowej nie kierował się jakiemiś niezbadanemi ubocznemi względami, gdyby był postępował z licytującymi członkami gminy lojalnie, dotrzymywał w obec nich swoich przyrzeczeń i znowu wcześnie ostrzegł ich przed krokami, które z ich strony mogły unieważnić licytacyę. A taka działalność Wydziału powiatowego leży przecież w myśli i celu tej instytucyi.

Wobec tego zapytują podpisani:

1. Czy Jego Ekscelencya P. Marszałek wie o niewłaściwem postępowaniu Wydziału Rady powiatowej w Dobromilu w sprawie dzierzawy szutru w gminie Kniażpolu?

2. Co zamierza Jego Ekscelencya Pan Marszałek uczynić, ażeby wynagrodzić szkodę gminie Kniażpol i poprzednim licytantom Waśkowi Hawrankowi tudzież Senkowi Krencie?

Lwów, dnia 2. lipca 1901.

Interpelant:
St. Nowakowski.

Data, Wójcik, Winniczuk, Barwiński, Warzecha, Kulczycki, Ostapczuk, Hamorak, Wachnianin, Michalski, Oleśnicki, Klemensiewicz, Ochrymowicz, Karatnicki.

Interpelacya
do W-go Pana Komisarza rządowego.

Załoga wojskowa w Stanisławowie ma szczupłe miejsce na egzecerkę, którą prawie codziennie odbywa. Do tego właśnie placu egzecerki przypierają grunta włościańskie gminy Opryszowce w powiecie Stanisławowskim. Podczas ćwiczeń wojskowych konnicy władze wojskowe posuwają się tak daleko, że wpędzają się końmi na grunta wyżej wymienionej wsi i wyrządzają tam znaczne szkody,

I. W pewnym czasie, a mianowicie przy końcu maja r. b., gdy właśnie Ołeksa Wołczuk, gospodarz z Opryszowiec, ogartywał kartofle, nadporucznik Karol Krapówka wyjechał z oddziałem wojska na pole Wołczuka. Rozumie się Wołczuk zaprotestował przeciw takiemu postępowaniu władzy wojskowej, i za to został przez wojskowość pobity.

Gmina wystawiła tablice, zabraniające przejazdu przez cudze grunta, a wojskowość zniszczyła te tablice.

II. W marcu r. b., gdy w masztarniach wojskowych konie zostały zarażone influencą, wojskowość rozkwaterowała konie w tej samej wsi Opryszowcach po stajniach włościańskich, a włościanie muszą mieścić się z bydłem pod gołem niebem pomimo tego, że w miesiącu marcu r. b. padał śnieg i często były mrozy a włościanie byli zmuszeni trzymać swoje bydło pod gołem niebem.

Później do tej samej wsi zakwaterowała się artylerya, ponieważ artylerya w Stanisławowie została powiększoną i z tego powodu zwiększonej ilości koni nie można było pomieścić po stajniach i stodołach tej wsi, to wojskowość stawiała i przywiązywała konie do drzew, i konie te robiły znaczną szkodę, ogryzając korę z tych

drzew, które dla braku lasu właśnie służą za opał mieszkańcom wspomnianej wsi. W końcu musimy i to nadmienić, że stojące konie wymykają ze strzech całemi snopami pokrycie dachów, ogryzają ściany chat, a w końcu zrywają się i wyrządzają włościanom wielką szkodę.

Ponieważ takie postępowanie władz wojskowych względem włościan powyżej wymienionej wsi jest zabronione ustawami zasadniczemi, przeto podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd.

I. Czy Wysokiemu c. k. Rządowi znanem jest postępowanie władz wojskowych w Stanisławowie wobec włościan w Opryszowcach?

II. Co Wysoki c. k. Rząd zamierza dalej uczynić, ażeby uwolnić wieś od kwaterunku koni wojskowych? — a w końcu:

III. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd ukarać nadporucznika Krakówkę za pobicie włościanina Wołczuka na jego własnym gruncie?

Interpelant:
Łazarz Winniczuk w. r.

Ostapczuk, Nowakowski, Niebyłowiec, Bojko, Dr. Bernadzikowski, Wójcik, Krempa, Stojałowski, Kramarczyk, Data, Warzecha, Średniawski, Wachnianin, Żardecki.

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, by z całą energią przystąpił do jak najrychlejszego załatwienia wszystkich zalegających jeszcze protestów przeciw wyborom Rad gminnych i by na przyszłość załatwiał takie protesta jak najrychlej bez niepotrzebnej zwłoki.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by gruntownie zbadał, czy nie zachodzi konieczna potrzeba powiększenia etatu urzędników konceptowych i rachunkowych przy Wydziale krajowym celem skutecznego i systematycznego wykonywania naczelnego nadzoru nad gminami wiejskiemi, małomiasteczkowemi i miejskiemi, tudzież nad reprezentacyami powiatowemi wedle obowiązujących ustaw, i żeby swoje wnioski przedłożył na następnej sesyi sejmowej.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by na następnej sesyi Sejmu przedłożył projekt nowej ustawy gminnej z uwzględnieniem następujących zasad:

a) czas urzędowania Rad gminnych i Zwierzchności gminnych wynosić ma trzy lata;

b) wybór naczelnika gminy ma przeprowadzić po prawomocności wyboru Rady gminnej cała gmina, t. j. wszyscy jej członkowie i uczestnicy, mający prawo czynnego wyboru Rady gminnej;

c) naczelnikiem gminy może być wybrany nietylko członek wybranej rady, ale każdy członek gminy, mający prawo biernego wyboru do Rady gminnej;

d) Naczelnik gminy może być w razie urzędowania na szkodę gminy usunięty z urzędu uchwałą Rady gminnej, zapadłą większością $^2/_3$ głosów. Przeciw takiej uchwale przysługuje mu prawo odwołania się do władzy politycznej, które to odwołanie się nie wstrzymuje jednak wykonania uchwały Rady gminnej.

We Lwowie, dnia 2. lipca 1901.

Wnioskodawca:
Dr. Oleśnicki w. r.

Nowakowski, Wójcik, Data, Warzecha, Hamorak, Ostapczuk, Ochrymowicz, Winniczuk, Karatnicki, Kulczycki, Barwiński, Okuniewski, Niebyłowiec, Stojałowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie powyższego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacye zaś stosownie do ich treści odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i Wydziałowi krajowemu, następnie wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj, wniesionych po dzień 2 lipca 1901 roku.

Sekretarz p. Urbański czyta spis wniesionych po dzień 2 lipca 1901 roku petycyj, które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi szkolnej Ls.: 1371, 1372, 1373, 1375, 1376, 1382, 1385, 1388, 1391, 1501, 1515, 1516, 1517, 1518.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 1374, 1377, 1378, 1380, 1383, 1384, 1386, 1396, 1400, 1502, 1511 do 1513.

Komisyi administracyjnej Ls: 1379, 1389, 1393, 1395, 1398.

Komisyi przemysłowej Ls.: 1381, 1387, 1510.

Komisyi drogowej Ls.: 1390, 1394, 1514.

Komisyi petycyjnej Ls.: 1392.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls.: 1397.

Komisyi solnej Ls.: 1399.

Komisyi dla włości rentowych Ls.: 1401 do 1480, 1483 do 1500.

Komisyi gminnej Ls.: 1503 do 1509.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest;

Pierwsze czytanie wniosku p. A Potockiego o zmianę projektu ustawy pensyjnej dla urzędników prywatnych.

Przemawia p. A. Potocki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi administracyjnej z wezwaniem do przedłożenia ustnego sprawozdania na jednem z najbliższych posiedzeń,

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojałowskiego w sprawie wyborów do Rady powiatowej w Białej.

Przemawia p. Stojałowski uzasadniając swój wniosek; a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi prawniczej z prośbą o przedłożenie ustnego sprawozdania na obecnej sesyi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi gminie m. Nowego Sącza do pobierania opłat kopytkowych.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przy przystąpienie do drugiego czytania sprawozdania Wydziału krajowego bez odsyłania do Komisyi.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek. Sprawozdawca odczytuje następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę:

USTAWA

z dnia ..... o udzieleniu gminie miasta Nowego Sącza koncesyi na pobór opłaty myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich udziela się gminie miasta Nowego Sącza na przeciąg lat trzech od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami poniżej określonymi.

Art. II.

Gmina miasta Nowego Sącza pobierać ma myto kopytkowe na następujących sześciu do miasta prowadzących drogach w miejscu, gdzie wchodzą w obręb miasta:

1. na drodze do Chełmca przed mostem żelaznym na Dunajcu;

2. na drodze krajowej Tarnowsko-Sądeckiej przed mostem przetakowskim;

3. na drodze państwowej od strony gminy Załubińcze wiodącej do Grybowa;

4. na drodze powiatowej wiodącej z Nowego Sącza do Krynicy;

5. na dzodze krajowej Tarnowsko-Niedzieckiej wiodącej do Starego Sącza.

6 na drodze bocznej wiodącej do Gorzkowa obok cmentarza chrześcijańskiego.

Art. III.

Opłata myta kopytkowego ma być raz tylko przy wstępie do miasta pobieraną, według następującego wymiaru:

1. od konia, muła lub osła w zaprzęgu 6 (sześć) h.

2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 4 (cztery) h.

3. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od konia wierzchowego, od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, tudzież od bydła drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

*

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu tychże.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymania ich w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. k. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Nowego Sącza pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczym regulaminem z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Nowego Sącza pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żądą.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawpzdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy en bloc poczem w oddzielnym głosowaniu uchwalą cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie rozciągnięcia §. 43. ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. na gminy Lipnik i Oświęcim w powiecie bialskim.

Marszałek udziela p. Stojałowskiemu głosu w sprawie formalnej.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi na zastosowanie do tej sprawy skróconego postępowania po myśli §. 50. regulaminu sejmowego. Izba uchwala bez rozprawy wniosek formalny p. Stojałowskiego.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

gminy Lipnik i Oświęcim, powiatu bialskiego, zaliczone zostają do miejscowości, w których obowiązują postanowienia §. 43. ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Nr. 43. dz. u. kr.

II.

Uchwala niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1902.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi na opuszczenie w artykule I. wniosku słowa „Lipnik“.

Izba popiera wniosek p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

Gminy Lipnik i Oświęcim powiatu bialskiego, zaliczone zostają do miejscowości, w których obowiązują postanowienia §. 43. ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Nr. 43. dz. u. kr.

Izba bez rozprawy uchwala art. I. uchwały powyższej z opuszczeniem słowa „Lipnik“, a następnie uchwala w oddzielnem głosowaniu słowo „Lipnik“ 43. głosami, wniosek na opuszczenie słowa „Lipnik“ upadł 38. głosami.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania powyższej uchwały bez czytania, uchwala Izba powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem Komisyi wodnej z przedłożenia rządowego w sprawie regulacyi rzek.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Marszałek konstatuje, że do poszczególnych paragrafów ustawy nikt nie zgłosił poprawek.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy en bloc poczem w oddzielnem głosowaniu jednogłośnie uchwala cały projekt ustawy en bloc.

Marszałek konstatuje, że Izba przyjęła ustawę en bloc jednogłośnie.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala, Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

II. Komisya wodna przedstawia Sejmowi następujące rezolucye.

Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. ażeby jak najrychlej przystąpił do przeprowadzenia regulacyi rzeki Prutu od Kołomyi do granicy bukowińskiej, która wedle wyjaśnień c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych do preliminarzy państwowych na lata 1899, 1900 i 1901 ma byó objętą pod pieczą państwa, a na którą wstawiono już do budżetów państwowych w tych trzech latach dotacyą po 50.000 K, razem 150.000 K.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Sprawozdawca

Izba uchwala wniosek II. 1. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

2. A) ażeby w myśl programowej uchwały Sejmu z dnia 13. lutego 1894, tudzież postanowienia ustępu drugiego §. 5. ustawy z dnia 11. czerwca 1901. Dz. p. p. Nr. 66. przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekt ustawy mającej na celu przeprowadzenie systematycznej regulacyi:

a) Prutu powyżej Kołomyi;

b) Czeremosza;

c) Ropy i Jasiółki (dopływów Wisłoki).

Przemawia p. Krzysztofowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek 2. A) zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

B) Ażeby przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekty ustaw mających na celu przeprowadzenie systematycznej regulacyi górnego Dniestru powyżej Kornalowic.

Przemawia p. Trzecieski i stawia następującą poprawkę do powyższego wniosku Komisyi, a mianowicie dodać należy po słowie „Kornalowic“ słowa „i górnego Sanu powyżej Liska“.

Izba popiera poprawkę p. Trzecieskiego.

Przemawia p. Jugendfein i wnosi po prawkę do ustępu 2. B) przedstawionej przez Komisyę wodną rezolucyi przez dodanie przy ustępie 2. B) następującego ustępu:

„oraz górnego biegu Wisłoka powyżej od Frysztaka“.

Izba popiera poprawkę p. Jugendfeina.

Przemawia poseł Stanisław Gniewosz i wnosi poprawkę 2. C, która brzmi:

„ażeby przedłożyć jak najrychlej Sejmowi projekt ustaw mających na celu przeprowadzenie systematycznej regulacyi górnego Wiaru powyżej Niżankowic“.

Izba popiera poprawkę p. St. Gniewosza.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Trzesieskiego, Jugendfeina i St. Gniewosza.

Izba uchwala wniosek 2 B) wraz z poprawkami pp. Trzesieskiego, Jugendfeina i St. Gniewosza, które p. sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca czyta:

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby z całą energią i jak najprędzej przedsięwziął kroki w celu umożliwienia dalszych robót około zabudowań potoków górkich.

Marszałek oznajmia, że p. Bernadzikowski postawił poprawkę do wniosku 3. Komisyi a mianowicie, by po słowie „około“ dodać słowa „regulacyi rzek niespławnych i“

P. Sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Bernadzikowskiego.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 3. Komisyi z poprawką posła Bernadzikowskiego, którą p. sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca czyta:

4) Sejm wzywa c. k. Rząd, by się postarał w jak najbliższym czasie o znaczne podniesienie rocznej dotacyi państwowego funduszu melioracyjnego.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 4. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

5) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby rozszerzył zakres działania władz krajowych w zakresie budowli wodnych.

Przemawia p. Męciński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek 5 Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

6) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby corocznie przedkładał Sejmowi sprawozdanie krajowej komisyi dla regulacyi rzek.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 6. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

7) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby dla wykonania robót regulacyjnych wydatnie pomnożył liczbę sił technicznych w Namiestnictwie, upoważniając Namiestnika do mianowaniaa tych sił technicznych wszystkich stopni, tudzież do przyjmowania techników za kontraktem.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 7. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

8) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby

a) na Politechnice lwowskiej utworzył osobny Wydział hydrotechniczny;

b) ażeby rozszerzył budynki Politechniki we Lwowie w mierze wystarczającej na dostateczne pomieszczenie coraz wzmagającej się liczby słuchaczy.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 8. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

9) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wyznaczył odpowiedni fundusz na zawodowe kształcenie większej liczby techników do budowli wodnych, a mianowicie aby wyznaczył stosowną ilość stypendyów dla słuchaczów szkoły politechnicznej, jak nie mniej odpowiednią dotacyą dla inżynierów w celu ułatwienia im specyalnego kształcenia się do służby przy budowlach wodnych.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 9. Komisyi.

Marszałek odczytuje dodatkową rezolucyę 10 wniesioną na poprzedniem posiedzeniu przez p. Stojałowskiego.

Izba popiera tę rezolucyę.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje tę rezolucyę, którą Izba w oddzielnem głosowaniu uchwala.

Marszałek odczytuje następującą rezolucyę 11 wniesioną przez p. Stojałowskiego.

Rezolucya 11.

Wzywa się Wydział krajowy, ażeby bezzwłocznie przedsięwziął starania celem zmiany w drodze ustawodawczej przepisów ustawy wodnej w tym kierunku, aby rząd (prowadzący regulacyę przedsiębiorca) odsypisk tworzących się w czasie regulacyi nie zabierał właścicielom gruntów nadbrzeżnych, i nie kazał ich potem tymże właścicielom odkupywać.

Izba popiera powyższą rezolucyę p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje rezolucyę p. Stojałowskiego zrzekając się głosu.

Izba uchwala rezolucyę powyższą p. Stojałowskiego, którą p. sprawozdawca przyjął.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi budżetowej z przedłożenia Wydziału kraj. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy kraj. z 4. lipca 1899, Nr. 93. Dz. u. kr. o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

USTAWA

z dnia . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, uchylająca postanowienia ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. i r. kr. Nr. 93 o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, o ile się tyczą poboru opłaty konsumcyjnej od gorących palonych płynów spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Postanowienia ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. i r. kr. Nr. 93. o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, o ile się tyczą poboru opłaty konsumcyjnej od gorących, palonych płynów spirytusowych, tracą moc obowiązującą z dniem 31. sierpnia 1901.

Art. II.

Krajową opłatę konsumcyjną, uiszczoną za te palone gorące płyny spirytusowe, które ulegną dodatkowemu opodatkowaniu, przewidzianemu w artykule II. ustawy państwowej z dnia . . . . . Dz. p. p. Nr. . . . zwróci fundusz krajowy osobom obowiązanym do zapłacenia tego dodatkowego podatku, o ile udowodnią, że dotychczasowa krajowa opłata konsumcyjna została od tych płynów według taryfy uiszczoną.

Bliższe postanowienia co do zwrotu uiszczonej opłaty unormuje rozporządzenie, wydane przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Postanowienia ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. i r. kr. Nr. 93. o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, o ile się tyczą poboru opłaty konsumcyjnej od gorących, palonych płynów spirytusowych, tracą moc obowiązującą z dniem 31. sierpnia 1901.

Izba bez rozprawy uchwala Art. I. zgodnie z wnioskiem Komisyi·

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Krajową opłatę konsumcyjną, uiszczoną za te palone gorące płyny spirytusowe, które ulegną dodatkowemu opodatkowaniu, przewidzianemu w artykule II. ustawy państwowej z dnia . . . . . Dz. p. p. Nr. . . . zwróci fundusz krajowy osobom obowiązanym do zapłacenia tego dodatkowego podatku, o ile udowodnią, że dotychczasowa krajowa opłata konsumcyjna została od tych płynów według taryfy uiszczoną.

Bliższe postanowienia co do zwrotu uiszczonej opłaty unormuje rozporządzenie, wydane przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Izba bez rozprawy uchwala Art. II. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Izba bez rozprawy uchwala Art. III. zgodnie z wnioskiem Komisyi,

Sprawozdawca czyta:

USTAWA

z dnia . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, uchylającą postanowienia ustawy z dnia 4. lipca 1899 Dz. u. i r. kr. Nr. 93 o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, o ile się tyczą poboru opłaty konsumcyjnej od gorących palonych płynów spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Izba bez rozprawy uchwala tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gospodarstwa krajowego o zakładach naukowych rolniczych, gorzelni i folwarku w Dublanach, i o krajowej stacyi botaniczno-rolniczej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych zakładach naukowych, o gorzelni i folwarku w Dublanach i o kraj. stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie.

II. Sejm zmienia dotychczasową nazwę wyższej szkoły rolniczej w Dublanach na nazwę „Akademia rolnicza w Dublanach" i poleca Wydziałowi krajowemu staranie o uznanie tej zmiany ze strony c. k. Rządu.

III. Sejm ustanawia w kraj. stacyi doświadczalnej chemiczno-rolniczej w Dublanach jedną posadę etatową asystenta z stałą płacą w kwocie 2.000 K rocznie i dodatkiem aktywalnym w kwocie 200 K rocznie zwijając równocześnie jedną posadę asystenta z płacą roczną 1.600 K.

Asystent etatowy jest urzędnikiem krajowym z prawami objętemi ustanową służby krajowej i statutem emerytalnym, uchwalonym przez Sejm na posiedzeniu dnia 21. stycznia 1889.

IV. Sejm znosi dotychczasowy etat asystentów w krajowej stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie i ustanawia etat następujący:

1. Asystent etatowy z stałą płacą w kwocie 2000 K rocznie i dodatkiem aktywalnym w kwocie 200 K rocznie.

2. Dwóch asystentów nieetatowych, każdy z płacą w kwocie 1.200 K i dodatkiem na pomieszkanie w kwocie 478 K. rocznie.

Asystent etatowy jest urzędnikiem krajowym z prawami objętemi ustanową służby krajowej i statutem emerytalnym, uchwalonym przez Sejm na posiedzeniu dnia 21. stycznia 1889.

Przemawia p. Krzysztofowicz i wnosi następującą rezolucyę dodatkową, jako V-tą:

Rezolucya V.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ponownie udał się do c. k. Rządu celem uzyskania subwencyi państwowej na obydwie stacye doświadczalne w wysokości 50% kosztów ich utrzymania.

Izba popiera powyższą rezolucyę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższe wnioski I. II. III. IV. Komisyi, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków z osobna, a następnie bez rozprawy uchwala rezolucyę V. p. Krzysztofowicza, którą p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do hodowli bydła w r. 1900.

Sprawozdawca p. Schnell uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła.

2. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt na rok 1901 do wysokości 8.000 K. na pokrycie kosztów Komisyj licencyonujących w myśl §. 4. ustawy z dnia 20. lipca 1892.

3. Sejm wstawia do rubryki XV. następujący wypadek:

Na utrzymanie dwóch instruktorów hodowli bydła, mianowicie jednego dla c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, drugiego dla c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego 8.000 K.

4. Dla Towarzystwa hodowców czerwonego bydła polskiego 4.000 K.

5. Na koszta komisyjne przy szczepieniu tuberkoliną 2.000 K.

6. Na częściowe pokrycie kosztów utrzymania weterynarza przy galicyjskiem Towarzystwie gospodarskiem we Lwowie i Towarzystwie rolniczem krakowskiem po 1.200 K. razem 2.400 K.

7. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by po zbadaniu dotychczasowej działalności krajowych Towarzystw gospodarskich w kierunku podniesienia hodowli bydła zażądał od Komitetów tychże Towarzystw przedłożenia programu działalności w tym kierunku na dalszy czasokres i na podstawie tego przedłożył Sejmowi na przyszłej sesyi wnioski zmierzające do dalszego poparcia hodowli bydła w kraju.

8. Sejm uchwala załączony ./· projekt ustawy.

USTAWA

z dnia . . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca §§. 2. i 9. ustawy krajowej z dnia 20. lipca 1892, Nr. 51. dz. u. kr. o licencyonowaniu i utrzymywaniu buhajów gminnych, tudzież przedłużająca moc obowiązującą §. 21. tejże ustawy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 2. i 9. ustawy krajowej z dnia 20. lipca 1892, Nr. 51 dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostają uchylone i mają opiewać, jak następuje:

§. 2.

Tylko buhaj licencyonowany lub buhaj zaopatrzony certyfikatem wydanym przez

Komitet centralny Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego względnie Towarzystwa rolniczego krakowskiego może być używany do rozpłodu cudzego bydła.

§. 9.

Gmina obowiązaną jest zapewnić oznaczoną przez Komisyę licencyonującą ilość licencyonowanych buhajów (§. 8.) bądź to przez zawarcie co najmniej rocznej ugody z prywatnym właścicielem lub spółką, bądź przez zakupienie i utrzymanie jednego, a w razie potrzeby i więcej własnych gminnych buhajów.

Sąsiadujące gminy, mające małą ilość bydła rozpłodowego, mogą się łączyć celem wspólnego utrzymania buhaja, z zastrzeżeniem postanowień ustawy z dnia 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37).

Umowa gmin w tym celu się łączących, wymaga zatwierdzenia Komisyi licencyonującej.

Art. II.

Komitetowi centralnemu Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego względnie Towarzystwa rolniczego krakowskiego przysługuje prawo wydawania na nabywane przez nich buhaje certyfikatów, uprawniających posiadacza buhaja do stanowienia nim obcego bydła a ważnych tylko do czasu najbliższego licencyonowania. Komitety te obowiązane są buhaje takie opiętnować i o wydaniu certyfikatu uwiadomić Komisyę licencyonującą właściwego okręgu.

Art. III.

Postanowienia §. 21. ustawy krajowej z dnia 20. lipca 1892 Nr. 51. Dz. u. kr. obowiązywać będą przez dalszych sześć lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. IV.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w 3 miesiące po jej ogłoszeniu.

Art. V.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. A. Potocki i wnosi następującą rezolucyę:

Sejm wzywa c. k. Rząd aby przyznał na podniesienie hodowli bydła i świń na dalszy czasokres subwencyę przynajmniej w takiej wysokości, w jakiej kraj podobną subwencyę przyzna.

Przemawia p. Styła zgłaszając poprawkę do §. 2. ustawy projektowanej.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi poprawkę następującą do wniosku 7 Komisyi, a mianowicie: by po słowie „przedłożenia" dodać słowa „po porozumieniu się z Towarzystwem Kółek rolniczych".

Przemawia p. Stadnicki:

Podczas przemówienia posła Stadnickiego Marszałek oddaje przewodnictwo zastępcy Marszałka krajowego p. Czechowiczowi.

Przemawia p. Milan.

Przemawia p. Ostapczuk.

Podczas przemówienia p. Ostapczuka obejmuje Marszałek napowrót przewodnictwo obrad sejmowych.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Stojałowski, Średniawski, Cielecki, Nowakowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Średniawski.

Przemawia zapisany do głosu p. Cielecki.

Przemawia zapisany do głosu p. Nowakowski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia dla sprostowania faktu p. A. Potocki.

Przemawia dla sprostowania faktu p. St. Stadnicki.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1, 2, 3, 4, 5, 6 Komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Sprawozdawca czyta wniosek 7. Komisyi.

Marszałek odczytuje zgłoszoną do tego wniosku poprawkę p. Stojałowskiego.

Izba popiera powyższą poprawkę p. Stojałowskiego.

Izba uchwala wniosek 7. Komisyi, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Stojałowskiego zgłoszoną do tego wniosku 7. Komisyi.

Marszałek odczytuje dodatkową rezolucyę p. A. Potockiego.

Izba popiera rezolucyę p. A. Potockiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwala bez rozprawy powyższą rezolucyę.

Sprawozdawca czyta projekt ustawy a mianowicie:

Art. I.

Postanowienia §. 2. i 9. ustawy krajowej z dnia 20. lipca 1892. Nr. 51. dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostają uchylone i mają opiewać, jak następuje:

Izba bez rozprawy uchwala Art. I. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Tylko buhaj licencyonowany lub buhaj zaopatrzony certyfikatem wydanym przez komitet centralny Towarzystwa rolniczego krakowskiego może być używany do rozpłodu cudzego bydła.

Marszałek odczytuje zgłoszoną do tego §-fu 2 poprawkę p. Styły, który żąda, aby do tego §-fu dodać na koniec słowa: „w razie braku tegoż, może być użyty buhaj, posiadający warunki uzyskania licencyi".

Izba popiera poprawkę p. Styły.

Po zamknięciu rozprawy, p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala §. 2. w brzmieniu komisyi, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Styły.

Sprawozdawca czyta:

§. 9.

Gmina obowiązaną jest zapewnić oznaczoną przez komisyę licencyonującą ilość licencyonowanych buhajów (§. 8.) bądź to przez zawarcie co najmniej rocznej ugody z prywatnym właścicielem lub spółką, lub przez zakupienie i utrzymanie jednego, a w razie potrzeby i więcej własnych gminnych buhajów.

Sąsiadujące gminy, mające małą ilość bydła rozpłodowego, mogą się łączyć celem wspólnego utrzymania buhaja, z zastrzeżeniem postanowień ustawy z dnia 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37.).

Umowa gmin w tym celu się łączących, wymaga zatwierdzenia komisyi licencyonującej.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi na przyjęcie ustawy *en bloc*. Izba uchwala wniosek przyjęcia *en bloc* projektu ustawy a następnie uchwala całą ustawę *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi administracyjnej o administracyi krajowych funduszów pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. grudnia 1899. do 31. grudnia 1900.

Sprawozdawca p. Dworski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o funduszach pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. grudnia 1899 do 31. grudnia 1900.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do użycia z bieżących dochodów funduszu koszar krajowych kwoty około 14.000 K. na budowę stajni dla 24 remont w krajowych koszarach dla kawaleryi na Wulce.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższe 1. i 2. wnioski komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Marszałek oznajmia, iż ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

1. Członkom Wydziału krajowego podwyższa się płacę na 12.000 K. rocznie począwszy od 1. stycznia 1902;

2. Członek Wydziału krajowego nie może spełniać równocześnie obowiązków jakiegokolwiek innego stanowiska płatnego.

We Lwowie, dnia 2. lipca 1901.

Wnioskodawca:

Dr. Henryk Jordan w. r.

Hupka, Milewski, Zoll, Z. Tarnowski, A. Potocki, Jugendfein, A. Skrzyński, St. Jędrzejowicz, St. Gniewosz, Wincenty Kraiński, Paszkowski Jabłoński, Mandyczewski, Maryewski, Starzyński, Schnell, Klemensiewicz, Z. Jaworski, Wł. Gniewosz, Maiss. Rapoport, W. Dzieduszycki, Rayski, Karol Dzieduszycki, Kostheim, Czartoryski, Jan Szeptycki, Urbański, Górka, Romanowicz, Stadnicki ,Męciński, Zdz. Skrzyński, Józef Michałowski, Krzysztofowicz, Białoskórski, Sozański, Rozwadowski, Kruczkiewicz, Teodorowicz, Władysław Czaykowski, Michalski, Wybranowski, Ochrymowicz, Stojałowski, Bednarski, Kulczycki, Witosławski, Struszkiewicz, Klemens Dzieduszycki, Tyszkowski, Gołuchowski, Dworski, Karatnicki, Kozłowski.

Interpelacya
do Wysokiego c. k. Rządu

Ustawą krajową z dnia 6. marca 1875. Nr. 27. jest postanowiono, że w gminach 4.000 ludności przenoszących, mają być ustanowione sądy rozjemcze, zaś w gminach mniejszych te sądy mogą być zaprowadzone.

Zważywszy, że wspomniane urzędy rozjemcze, są we wszystkich gminach bardzo pożądane, a ze względu na ich dodatnią działalność i obronę ludu przed kosztownymi procesami nader potrzebne, dlatego podpisani zapytują:

Czyli i kiedy Wysoki c. k. Rząd, stosownie do uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 18. marca 1899 r., zarządzi zmiany ustawy z dnia 21. września 1869. l. 150. utworzy sądy pokoju w każdej gminie, rozszerzy kompetencyę gminnych urzędów rozjemczych, jak również uwolni od stempla wszelkie protokoły i ugody w tym celu sporządzane?

Lwów, dnia 2. lipca 1901.

Interpelant:
Szwed m. p.

Potoczek, Data, Warzecha, Bernadzikowski, Hamorak, Ostapczuk, Nowakowski, Winniczuk, Klemensiewicz, Olesnicki, Michalski, Wójcik, Stojałowski, Kramarczyk.

Sekretarz p. A. Potocki czyta:

Interpelacya
do Wysokiego Rządu.

Zważywszy, że w niektórych zakładach fabrycznych, a mianowicie w hutach żelaznych, tartakach, młynach parowych i t. d. robotnicy nie mają odpoczynku niedzielnego i pracować muszą więcej godzin jak ustawą jest przepisano.

Zważywszy dalej, że odpoczynek niedzielny dla każdego robotnika jest potrzebny nie tylko ze względów zdrowotnych, ale nadto jest pożądany dla spełnienia obowiązków religijnych.

Zważywszy nakoniec, że dotyczący robotnicy nie mogą się nawet upomnąć o odpoczynek niedzielny, bo za to od pracodawców czeka ich prześladowanie lub wydalenie z pracy:

Dlatego podpisani zapytują, czyli Wysoki c. k. Rząd jest skłonny własnem organami czuwać nad tem, aby odczynek niedzielny w zakładach fabrycznych i przemysłowych ściśle do obowiązujących przepisów przestrzegany był?

Lwów, dnia 1. lipca 1901.

Interpelant:
Warzecha mp.

Szwed, Data, Hamorak, Winniczuk, Michalski, Wójcik, Potoczek, Klemensiewicz, Okuniewski, Stojałowski, Bernadzikowski, Ostapczuk, Nowakowski, Górka.

Interpelacya
Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że na linii kolejowej ad Jasło ad Stróże jest przystanek przy budce, zwany Siepietnica, do tega przystanku należy kilka Gmin, a tymi Gminami są Olpiny, Żurowa, Swoszowa, Szyrzyny, Czermna, Dębowa, Swiencany i Siepietnia wraz z obszarami dworskimi, bardzo wiele ludności wsiada i wysiada, z czego c. k. Dyrekcya kolejowa ma wielki dochód z tego przestanku, a do tego czasu niema poczekalni na przestanku przy budce w Siepietnicy. Z tego powodu ludność jest narażo-

na na wielkie niewygody, bo musi stać pod gołem niebem, na deszczu, a podczas zimy na zimnie i zamieciach śnieżnych i oczekiwać, nim pociąg nadejdzie.

Przeto podpisanie zapytują Wysoki c. k. Rząd, czyby nie raczył wpłynąć na c. k. Dyrekcyę kolejową o wybudowanie poczekalni na przestanku kolejowym w Siepietnicy, w jak najkrótszym czasie.

Interpelant:

Data m. p.

Stojałowski, Potoczek, Szwed, K. Dzieduszycki, Oleśnicki, Hamorak, Warzecha, Wójcik, Nowakowski, Klemensiewicz, Ostapczuk, Ochrymowicz, Bernadzikowski Winniczuk.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

WNIOSEK.

Zamierzona budowa kanałów wodnych, regulacya rzek od zachodnich granic kraju aż pod Bystrzycę, nowe sieci kolejowe, wszystkie szkoły i instytucye krajowe, stojące pod kontrolą Sejmu, i t. p., wymagają od sumiennego posła sejmowego, by nie ograniczał się na swój okręg wyborczy, ale zajął się całym krajem i wszędzie był osobiście obecnym, gdzie grosz publiczny krajowy wydany bywa.

Nie wszyscy posłowie sejmowi są jednak tak bogaci, by pokrywając wszystkie te wydatki na jazdę z własnych funduszów, nie odczuwali tego. Będą oni to niebawem jeszcze bardziej odczuwać, gdy na bilety kolejowe zostanie nałożony nowy podatek transportowy. Podczas gdy w innych państwach posłowie otrzymują na czas spełniania swoich obowiązków publicznych bilety wolnej jazdy na wszystkich kolejach, mają nasi posłowie do Rady państwa przynajmniej prawo za opłatą 100 K., na rok jeździć cały rok kolejami państwowemi.

Posłowie sejmowi nawet takiego prawa nie mają.

Z tego powodu wnoszą podpisani:

Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, by wyjednał dla posłów sejmowych Galicyi w Ministerstwie kolejowym prawo jazdy na wszystkich kolejach państwowych II. klasą pociągami pospiesznymi za roczną opłatą 100 K.

We Lwowie, 2. lipca 1901.

Wnioskodawca:

Okuniewski w. r.

Wachnianin, Barwiński, Hamorak, Ostapczuk, Stojałowski, Potoczek, Data, Warzecha, Winniczuk, Bojko, Karatnicki, Dr. Bernadzikowski, Tyszkowski, Theodorowicz, Ohrymowicz, Niebyłowiec, Michałowski, Klemensiewicz, L. Wiśniewski, Klemens Dzieduszycki, Witosławski.

Interpelacya
do Wgo Pana Komisarza rządowego.

Jeszcze w roku 1889 wezwał Wysoki Sejm c. k. Rząd, by tenże utworzył Sąd powiatowy Wełdzirzu w pow. Dolińskim.

Pomimo tego, że Wydział powiatawy w Dolinie upominał się o tę sprawę i ją urgował, pomimo tego, że w innych miejscowościach nowo Sądy powiatowe już dawno aktywowane zostały, muszą gminy, leżące bliko Wełdzirza odbywać podróż 15 do 17 kl. do Doliny, a przez to tracić drogi czas i ubytek w zarobku.

Z tego powodu zapytują podpisani:

Czy i kiedy zamierza Wysoki c. k. Rząd wprowadzić w życie c. k. Sąd powiatowy w Wełdzirzu.

Interpelant:

B Niebyłowiec w. r.

Ochrymowicz, Dr. Sawczak, Zajączkowski, Kulczycki, Hamorak, Stojałowski, Wachnianin, Oleśnicki, Warzecha, Okuniewski, Kramarczyk, Data, Potoczek, Barwiński.

Zapytanie
posła Barwińskiego i towarzyszy do c. k. Komisarza rządowego.

Od dłuższego czasu Huculszczyzna jest narażoną na wyzysk lichwiarzy i wszelkich innych spekulantów, tak, że zamożna niegdyś i swobodna ludność znalazła się na brzegu przepaści i zeszła do torby żebraczej. Podpisani zwracali się w tej sprawie z zapytaniem do J. E. Ministra prezydenta i Ministra sprawiedliwości w Radzie państwa, przedkładając mu obfity

materyał, zebrany z wielką ofiarnością, tudzież z wielką pilnością i sumiennością przez Wgo ks. Jana Popiela, proboszcza w Długopolu. Imię Wgo ks. Popiela, który nie wahał się jawnie podpisywać się na wszystkich tych materyałach opublikowanych w czasopiśmie „Rusłan" daje zupełną gwarancyę prawdziwości i autentyczności i należy żałować, że c. k. Rząd nie uważał za swój obowiązek zbadać gruntownie tę sprawę wyzysku i zubożenia Huculszczyzny i dać jakieś wyjaśnienia w Radzie państwa, tudzież poczynić stosowne zarządzenia. Dlatego podpisani przedkładają c. k. Rządowi nowe materyały w ll. 79, 87, 88 i 132 czasopisme „Rusłan" pod I., II., III., IV. (załączniki), które podają nowe dowody, rażących nadużyć i wyzysku w tych deskami od świata zabitych okolicach i zapytują c. k. Komisarza rządowego:

1. Czy znane są c. k Rządowi wszystkie te sprawy i nadużycia?

2. Co zamierza c. k. Rząd uczynić, by te nadużycia usunąć i ludność Huculszczyzny uchronić przed całkowitym upadkiem ekonomicznym i moralnym?

We Lwowie dnia 1. lipca 1901.

Interpelant:
Barwiński w r.
Wachnianin, Hamorak, Czechowicz, Kulczycki, Nowakowski, Ochrymowicz, Dr. Sawczak, Niebyłowiec, Winniczuk, Zajączkowski, Mandyczewski, Ostapczuk, Okuniewski, Karatnicki.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, pierwsze czytanie zaś wniosków umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 3. lipca 1901 roku godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia, zaznaczając, że dnia 4. lipca na popołudniowem posiedzeniu umieści na porządku dziennym sprawozdanie Komisyi o ustawie o włościach rentowych

Koniec posiedzenia godzina 3. minut 40 po południu.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:
Andrzej Potocki w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

11. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 3. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 131.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dziewiątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dziesiątego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby drogę powiatową „Pietrasina" zwaną, w powiecie Żywieckim od gościńca rządowego w Szarem na Szląsk prowadzącą — jako w celach strategicznych budowaną — uznał za drogę państwową.

Lwów, 3. lipca 1901.

Wnioskodawca:
Szwed w. r.

Krempa, Winniczuk, Wójcik, Średniawski, Warzecha, Potoczek, Data, Styła, Bernadzikowski, Wiśniewski, Hamorak, Jahl, Wachnianin, Oleśnicki, Milan,

I n t e r p e l a c y a

posła Wójcika i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie wyboru naczelnika gminy w Swoszowicach w powiecie Podgórskim.

W dniu 16. marca 1901 odbyły się w gminie Swoszowice uzupełniające wybory na naczelnika gminy. Na uzupełniające wy-

bory gmina czekała przeszło rok, bo Starostwo w Podgórzu nie polecało przedsiębrać wyboru dlatego, że zastępca danego wójta Józef Lipka był i jest powolnym narzędziem Starostwa, bez którego ani jednego kroku nie zrobił.

Przy uzupełniającym wyborze wybrano wójtem zacnego człowieka Kaspra Duraka, który otrzymał większość głosów. Nowo wybrany wójt widocznie nie podoba się c. k. Starostwu w Podgórzu, gdyż dotychczas nie zatwierdziło jego wyboru mimo urgensów gminy, gdyż rządy Józefa Lipki są po myśli c. k. Starostwa, a ze szkodą gminy.

Jak Józef Lipka urzęduje dość wspomnieć, że obecnie każdemu z członków gminy, wskutek jego zaniedbania polecono płacić na zakład kąpielowy w Swoszowicach jako taksę po 20, 25, 30, a nawet 40 koron, chociaż mieszkań dla gości nie wynajmują i z gości kąpielowych nie korzystają, lecz tylko zakład kąpielowy z urządzeń swoich korzysta, i chociaż nigdy do tego czasu żadnych opłat członkowie gminy nie uiszczali, jakkolwiek Swoszowice, jako zakład kąpielowy od kilkudziesięciu lat istnieje.

Jest to wina Józefa Lipki, który w porozumieniu z Drem Włyńskim nałożył na członków gminy nowy rodzaj podatku, co do którego egzekucya przez c. k. Starostwo w Podgórzu ma już być na nich w tych dniach wdrożoną.

Ten sam Józef Lipka, bierze od przyłożenia pieczęci gminnej na przekazie pocztowym, jako poświadczenie tożsamości osoby po 20 h. od przekazu.

Zauważyć należy, że Józef Lipka płaci tylko kilkadziesiąt halerzy podatku, bo nie ma żadnego majątku, a ma całą kasę gminną w swem ręku, w czem oczywiście leży niebezpieczeństwo pewności pieniędzy gminnych.

Zapytują przeto podpisani, co c. k. Rząd zamierza uczynić, by nienormalne stosunki w gminie w Swoszowicach ustały i czy nie byłby gotów postarać się we właściwej drodze, aby legalnie wybrany wójtem Kasper Durak został zatwierdzony i objął urzędowanie w jak najkrótszym czssie?

Interpelujący:
Wójcik mp.

Średniawski, Styła, Milan, Data, Oleśnicki, Stojałowski, Bojko, Klemensiewicz, Bernadzikowski, Warzecha, Winniczuk, Hamorak, Ostapczuk, Nowakowski, Ochrymowicz.

Sekretarz p. St. Niezabitowski czyta:

Interpelacya

posła Wójcika i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego w sprawie tak zwanego, c. k. komisaryatu w Dobczycach.

Rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 11. maja 1900 r. l. 45·226. rozwiązano w Dobczycach powiecie Wielickim Reprezentacyę gminną z powodu nadużyć naczelnika gminy Stanisława Walasa i ustanowiono „Zarząd tymczasowy" na podstawie §. 109. ust. gm. z d. 3. lipca 1896 r.

W skład zarządu tymczasowego weszli: Józef Baran c. k. radca sądowy, Jan Barbacki c. k. adjunkt sądowy, Dr. Majer (false Maksymilian) Berger lekarz, Dr. Karol Więckowski c. k. substytut notaryalny, a nadto z mieszczan członkowie rozwiązanej Rady gminnej Antoni Kocznia, Tomasz Orzechowski, Jan Figlewicz, Walenty Kopera i Wojciech Krupa pod przewodnictwem Dra Filipa Drużbackiego.

Jakkolwiek §. 109. ust. gminnej z d. 3 lipca 1896. wyraźnie postanawia „że najdalej w sześć tygodni po rozwiązaniu Rady gminnej winien być rozpisany nowy wybór", dotąd jeszcze a zatem drugi rok urzęduje w Dobczycach zarząd tymczasowy a właściwie Dr. Filip Drużbacki c. k. koncepista Namiestnictwa, który przybrał sobie

tytuł „c. k. Komisarza rządowego“ i tym tytułem się pieczętuje, chociaż ust. gm. z dnia 3. lipca 1890, nie zna wcale żadnych komisarzy rządowych, lecz jedynie zarząd tymczasowy.

Tenże p. dr. Filip Drużbacki wmówił zaraz w członków zarządu tymczasowego, że on jest wszechwładnym panem, jako c. k. komisarz rządowy a wszyscy członkowie zarządu tworzą tylko t. zw. „bajrat“ z głosem doradczym i począł rządzić w Dobczycach, jak szara gęś narażając miasto na zupełne wyczerpanie finansów i na ogromne ciężary podatkowe. Od razu też nie tail, że zamierza w Dobczycach siedzieć lat kilka aż do zamianowania go starostą, wynajął z góry na rok mieszkanie, sprowadził familię a w b. r. kontrakt najmu na dalszy rok przedłużył. Na nieśmiałe perswazye niektórych członków „bajratu“ zwanych w Dobczycach „bajorami“, że czas by był o wyborach nowej Rady pomyśleć, odpowiedział, że to od niego a nie od ustawy żadnej zależy, kiedy wybory zechce przeprowadzić. Istotnie Dr. Filipowi Drużbackiemu dobrze się dzieje w Dobczycach, gdyż w urzędzie gminnym bardzo małe ma zajęcie a pobiera po 6 koron dyety dziennie z funduszów ubogiej gminy. Ma też niedaleko dwór swego teścia niejakiego Finkla przyjaciela pana Czecza. Żyje więc wesoło i bez troski jak na wakacyach już drugi rok kosztem gminy.

Trzeba bowiem zauważyć, że w Dobczycach jeden cent dodatku gminnego do podatków daje zaledwie 16 złr. aby więc pokryć dyety p. dr. Filipa Drużbackiego muszą mieszczanie płacić 65 ct. od reńskiego podatków gminnych. To też dodatki gminne które przed p. Filipem Drużbackim wynosiły już łącznie z konkurencyą szkolną 65 ct. od 1 zł. wzrosły w r. b. aż do 1 zł. 34 ct. od 1 zł. podatku, a zatem o 69 centów od 1 zł. wobec czego od mieszczan Dobczyckich umiejszenie dodatków krajowych o 5 ct. żadnej uciechy nie sprawi.

Zważyć tu trzeba, że tak wygórowany dodatek gminny wymaga zezwolenia Wydziału krajowego i zgody c. k. Namiestnictwa, w myśl §. 82. ust. gm. z dnia 3 lipca 1896, którą to formalność „c. k. komisarz rządowy“ z pewnością nie zastosował się, gdyż wogóle uważa się za wyższego od ustawy.

Faktem bowiem jest, że z pominięciem §. 109. al. 6. ust. z 3 lipca 1896. łącznie z §. 98. lit. a) i lit. b) tejże ustawy p. dr. Filip Drużbacki zaciągnął bardzo znaczną pożyczkę dla gminy i zastawił papiery wartościowe gminy, chociaż to w myśl cytowanego §. 109. al. 6. do zakresu działania tymczasowego zarządu nie należy i skutkiem tego zastaw ten po słuszności unieważniony być powinien, a pożyczka gminna na osobistą odpowiedzialność p. dr. Drużbackiego spaść powinna, a co najwyżej podzielić ją powinni członkowie to zw. „bajoru“.

Przeciw samowładnym a rujnującym gminę rządom p. dr. Filipa Drużbackiego wnieśli nawet członkowie „bajoru“ i to większość stanowiący, protest i zażalenie pod dniem 8 i 10. października 1900 r w których to pismach wykazali, że.

1.) p. Dr. Drużbacki nie zwołuje wedle przepisów ustawy posiedzeń zarządu co miesiąc.

2.) nie przedkłada wbrew przepisom ustaw rachunków miesięcznych i wydatków do potwierdzenia zarządu.

3.) samowolnie, nie pytając zarządu przedsiębierze kosztowne a zgoła nie potrzebne roboty i t. d. i t. d.

W tych podaniach zwracała uwagę większość „bajoru“ że przecież miasto Dobczyce nie jest wyjęte z pod praw i ustawa gminna a względnie przepis ustąwy o sześciotygodniowem trwaniu zarządu tymczasowego i do Dobczyc odnosić się powinien. Wreszcie zażądała większość „bajoru“ by ją zwolniono od dalszego siedzenia w „bajorze“.

W następstwie tych przedstawień zjechał na dochodzenie do Dobczyc znany starosta p. Szczerbiński a po przesłuchaniu dwóch członków „bajoru“ do godziny 2 po północy w domu p. Dr. Drużbackiego urzędował“!

Nic dziwnego, że też zwolniono od siedzenia w „bajorze“ Antoniego Kanię, Jana Figlewicza, Walentego Kopczę, Wincentego Krupę, Tomasza Orzechowskiego, wszystkich mieszczan Dobczyckich, ale równocześnie przed tygodniem wezwano do bajoru na ich miejsce, Pelca aptekarza, Walentego Walasa, Macieja Goreckiego, Józefa Ptaka i Jana Jasielskiego mieszczan Dobczyckich.

Jak dalece zaś p. Dr. Drużbacki urąga wprost wszelkiemu prawu, dowód w tem, że gdy w Dobczycach jest aż 3. Walentych Walasów a nie było wyszczególnione który z nich ma wejść do bajoru, wciągnął — do niego najmilszego sobie. Walentego, szwagra Stanisława Walasa, który nie bez współudziału swego krewniaka miasto na ten komisaryat rządowy czyli „bajor“ przez nadużycia na posadzie naczelnika gminy naraził. Ciekawsze jeszczeże gdy w Dobczycach wcale Macieja Goreckiego nie ma, p. Dr. Filip Drużbach, z pośród bardzo wielu innych Góreckich wybrał sobie do bajoru Błażeja Góreckiego i z Macieja, Błażeja przerobił. Tak samo i Józefa Ptaka, chociaż jest młodzieniec tej -nazwy, Jędrzejem Ptakiem zastąpił.

W ten sposób uzupełniony bajor dalej ma głosem doradczym wspomagać p. Dr. Drużbackiego przez szereg lat, dopóki ten ulubieniec władz wyższych nie uskłada sobie z dyet znakomitego majątku a dopóki miasto zupełnej ruinie nie ulegnie. W ciągu już pierwszego roku urzędowania bajoru niedobór kasowy gminy doszedł do 30.000 koron a pomimo zastawu obligacyj gminnych i wysokiej pożyczki kasa gminna jest niewypłacalną, gdyż do samego funduszu szkolnego miejscowego zalega z kwotą około półtora tysiąca koron.

Szczegóły urzędowania p. Dr. Filipa Drużbackiego, o ile wcześniej nie nastąpi sanacya, muszą posłużyć do illustracyi stosunków galicyjskich w Radzie Państwa, gdyż człowiek ten uważa się więcej za ekspozyturę policyjną p. Szczerbińskiego, znanego c. k. Starosty Wielickiego, niż za tymczasowego administratora gminy.

Wiemy o tem, że jeszcze w początku stycznia 1901 wyszedł z c. k. Namiestnictwa pozytywny rozkaz, aby w Dobczycach nowe wybory Rady gminnej przeprowadzone, lecz polecenie to przetrzymał p. Szczerbiński u siebie, a następnie p. Dr. Drużbacki ogłoszeniem z dnia 27. kwietnia 1901 listy wyborcze do dnia 25. maja do przejrzenia w gminie obwieścił, atoli od tego dnia żadnych dalszych kroków wyborczych nie uczyniono.

Wobec tego wszystkiego zapytują podpisani c. k. Rząd:

czem usprawiedliwi pogwałcenie ustawy gminnej a mianowicie §. 109. o sześciotygodniowym maksimum trwania zarządu tymczasowego, czy zechce pociągnąć do odpowiedzialności kierownika zarządu tymczasowego w Dobczycach p. Dr. Filipa Drużbackiego za nadużycia wyżej wymienione a zwłaszcza za samowolne zastawienie obligacyj gminnych i za samowolne podwyższenie dodatku gminnego do wysokości przekraczającej dozwolone ustawą granicę?

Czy wdroży śledztwo z powodu przybrania do bajoru przez Dr. Drużbackiego, mieszczan Błażeja Goreckiego — zamiast Macieja Goreckiego, Jędrzeja Ptaka zamiast Józefa Ptaka, i Walentego Walasa, koniarza, zamiast któregokolwiek z innych Walentów Walasów?

Czy i kiedy zamierza uwolnić miasto Dobczyce od plagi tak zwanego „bajoru“ czyli c. k. komisaryatu rządowego?

czy zechce nadal więcej respektować autonomiczne ustawy i urządzenia.

Interpelant;

Wójcik m. p.

Bernadzikowski, Bojko, Styła, Data, Potoczek, Warzecha, Klemensiewicz, Żardecki, Stojałowski, Słotwiński, Ostapczuk, Szwed, Millan, Nowakowski, Średniawski, Niebyłowiec.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie odczytanego wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, a interpelacye odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, następnie wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj wniesionych po dzień 3. lipca 1901 roku.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 3 lipca 1901 roku, które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi przemysłowej Ls.: 1543, 1549, 1577.

Komisyi szkolnej Ls.: 1544, 1545, 1546, 1547, 1551, 1554, 1555, 1557, 1558, 1560, 1561, 1567, 1575, 1576, 1601, 1728.

Komisyi petycyjnej Ls.: 1548, 1578, 1724.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 1550, 1552, 1553, 1559, 1569, 1570, 1571, 1573, 1574, 1582, 1583.

Komisyi kolejowej Ls.: 1556.

Komisyi gminnej Ls.: 1564 — 1566.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls.: 1572, 1725, 1727, 1729.

Komisyi administracyjnej Ls.: 1579, 1584.

Komisyi dla włości rentowych Ls.: 1584, do 1600, 1602 do 1640, 1643 do 1680, 1683 do 1720, 1723.

Komisyi sanitarnej Ls.: 1726.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 1724, Rady gminnej w Straconce pow. Biała o ustalenie dotacyi księdza Expozyta przy tamtejszym kościele, i Ls.: 1725, gminy Woterków pow. Stanisławów o zwrot gruntu zabranego pod regulacyę Łęgu, Marszałek udziela głosu dla poparcia tych petycyj p. Stojałowskiemu, który tego zażądał.

P. Stojałowski nieobecny.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 1726. Gminy m. Przemyśla w sprawie przeniesienia szpitala powszechnego na inne miejsce i budowę nowego, Marszałek udziela głosu p. Dworskiemu, który tego zażądał.

Przemawia p. Dworski, popierając tę petycyę i wnosi, by komisya sanitarna w tej sprawie przedłożyła ustne sprawozdanie na obecnej sesyi.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek p. Dworskiego, po wyjaśnieniu treści petycyi przez Marszałka i p. Dworskiego.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 1727. Gminy Piekary powiatu Kraków o obwałowanie lewego brzegu Wisły przemawia p. Wójcik popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje spis dalszych petycyj wniesionych po dzień 3. lipca 1901 roku, które przydzielono odnośnym komisyom, jak wyżej.

Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś odpowiada na interpelacye:

1) pp. Romanowicza, Rottera i towarzyszy wniesione w d. 18. czerwca br. w sprawie bezprawnego zatrzymania p. Wójcika przez ck. Starostę w Wieliczce w dniu 17. grudnia 1900, a p. H. Rewakowicza przez ck. Starostę w Starym Samborze w dniu 13. grudnia 1900 w czasie ostatnich wyborów do Rady państwa;

2) pp. Romanowicza i tow. wniesioną d. 18. czerwca 1901 w sprawie rewizyi u wójta w Starem Bystrem i konfiskaty protestów w sprawie budowy kolei N.-Targ. Suchahora;

3) pp. W. Dzieduszyckiego i tow. wniesioną d. 21. czerwca 1901 w sprawie przemówienia c. k. Starosty w Białej w języku

niemieckim przy zagajeniu zgromadzenia członków Reprezentacyi powiatowej w Białej;

4) pp. Bernadzikowskiego i tow. wniesioną d. 21. grudnia 1900 w sprawie prośby gmin Górka i Kopacze księże o budowę 2 szluz w wale Nadwiślańskim;

5) pp. Krempy i tow. wniesioną dnia 21. czerwca 1901 roku w sprawie zaprowadzeniana na targach wag dla bydła i trzody chlewnej;

6) pp. Kramarczyka i tow. wniesioną d. 21. czerwca 1901 roku w sprawie ograniczenia liczby szynków i karczem w kraju w myśl uchwały Wys. Sejmu z 3. lutego 1898 roku.

Marszałek udziela w sprawie formalnej głosu p. Romanowiczowi, który tego zażądał.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi na otwarcie dyskusyi nad odpowiedzią p. Komisarza rządowego na wniesione interpelacye.

Marszałek udziela w tej sprawie wyjaśnienia, powołuje się na Najwyższe postanowianie z 5. kwietnia 1875 i przepisy §. 79 regulaminu sejmowego, który nie dopuszcza do otwarcia dyskusyi nad odpowiedzią p. Komisarza rządowego na interpelacye. Dopóki nie nastąpi w tym kierunku zmiana, dopóty ze stanowiska swego nie dopuści Marszałek do otwarcia dyskusyi w tym przedmiocie, wreszcie odczytuje odezwę ck. Namiestnika hr. Gołuchowskiego z dnia 5. kwietnia 1875.

Przemawia p. Romanowicz w sprawie formalnej i wnosi w tej sprawie samoistny wniosek.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Oleśnickiego o rychłe załatwienie protestów przeciw wyborom Rad gminnych, częstsze lustracye gmin i powiększenie etatu urzędników Wydziału krajowego.

Przemawia p. Oleśniki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego jako komisyi z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesyi.

Marszałek wyjaśnia, że nie może poddać pod uchwałę wniosku w ten sposób postawionego, który zawiera już merytoryczne załatwienia sprawy, będącej dopiero w stadyum 1-go czytania.

P. Oleśnicki stawia wniosek na odesłanie sprawy do Wydziału krajowego bez żadnego bliższego polecenia.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek p. Oleśnickiego.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Jordana o podwyższenie płacy członkom Wydziału krajowego.

Przemawia p. Jordan uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi budżetowej z wezwaniem przedłożenia sprawozdania na jednem z najbliższych posiedzeń obecnej sesyi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Okuniewskiego o wyjednanie dla posłów sejmowych rocznych biletów kolejowych po zniżonej cenie.

Przemawia p. Okuniewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału kraj. o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Sufczynie-

koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Stubnicy.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Sufczynie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Stubnicy w Sufczynie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Sufczynie powiatu Dobromilskiego prawo do pobierania myta od dwóch mostów na rzece Stubnicy pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia poważszego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy jednej zaporze mytniczej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h.

c) od pięciu świń, cieląt, owiec lub innego bydła drobnego 2 (dwa) h. Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego. Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Mielec.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Mielec.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Mielec pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powia-

towego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z d. 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierszchowych 2 (dwa) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda,

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie (ustne) komisyi budżetowej o wniosku nagłym p. Wincentego Kraińskiego w sprawie udzielenia doraźniej pomocy pogorzelcom m. Sokala.

Sprawozdawca p. Scipio odczytuje sprawozdanie komisyi, zakończone następującymi wnioskami:

I. Sejm przeznacza K 2000 do rozporządzalności Wydziału krajowego, dla złagodzenia nędzy mieszkańców miasta Sokala, dotkniętych klęską pożaru dnia 28. czewca br.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by się wystarał u c. k. Rządu o stosowny zasiłek na ten cel.

Przemawia p. Wincenty Kraiński i wnosi na udzielenie 4.000 koron, jako poprawkę.

Izba popiera poprawkę p. W. Kraińskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala powyszy wnisek I komisyi, odrzucając wniosek dodatkowy p. W. Kraińskiego, za którym 25 posłów głosowało, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala wniosek II. komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie (ustne) komisyi budżetowej w przedmiocie udzielenia doraźnej zapomogi dla 9 gmin dotkniętych klęską gradobicia w powiecie liskim.

Sprawozdawca p. Scipio odczytuje sprawozdanie komisyi, zakończone następującymi wnioskami:

I. Jako zapomogę dla gmin dotkniętych klęską gradową dnia 25. czerwca r. b. w powiecie liskim przeznacza Sejm k. 4500 do rozporządzalności Wydziału krajowego, wstawiając ten wydatek do B. XVII. wydatków.

II. Polecą się Wydziałowi krajowemu, by uzyskał od c. k. Rządu odpowiednią na tenże cel zapomogę.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi, głosując nad każdym punktem I i II wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o czynnościach nauczycieli wędrownych w r. 1900.

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych szkołach zimowych w Niewiarowie i Wojsławiu, oraz o działalności krajowych instruktorów dla sadownictwa i ogrodnictwa w powiatach lwowskim i krakowskim.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi sanitarnej z przedłożenia Wydziału krajowego w sprawie nadania szpitalowi w Krośnie charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Krośnie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia .... 1901 rozporządzam co następuje:

Art. I.

Szpital w Krośnie z dniem pierwszego sierpnia 1901 roku zostaje uznany za publiczny i powszechny.

Art. II.

Komitet szpitalny tego szpitala składać się ma:

a) z delegata Wydziału krajowego,

b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej lub jego zastępcy,

c) z burmistrza miasta Krosna,

d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia szpitalnego gmachu poniesie powiat i gmina miasta Krosna po połowie, odnośnie do przepisów §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Szpital w Krośnie z dniem pierwszego sierpnia 1901 roku zostaje uznany za publiczny i powszechny.

Izba uchwala bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Komitet szpitalny tego szpitala składać się ma:

a) z delegata Wydziału krajowego,

b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej lub jego zastępcy,

c) z burmistrza miasta Krosna,

d) z dyrektora szpitala.

Izba uchwala bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

W przeszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia szpitalnego gmachu poniesie powiat i gmina miasta Krosna po połowie, odnośnie do przepisów § 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47.

Izba uchwala bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwala bez rozprawy Art. IV. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Krośnie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia .... 1901 rozporządzam co następuje:

Izba uchwala bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi sanitarnej z petycyi p. Maryi Sanojca o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia jej męża, prof. Sanojca w Zakładzie kulparkowskim.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę pani Maryi Sanojca odstępuje się Wydziałowi krajowemu do przychylnego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gospodarstwa krajowego o wniosku posła Sękowskiego w przedmiocie uregulowania handlu nawozami sztucznemi.

Sprawozdawca p. Hupka uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by projekt ustawy regulującej handel nawozami sztucznemi w najbliższej sesyi Sejmowi przedłożył.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi budżetowej z petycyi gminy Zakopane o gwarancyę kraju za pożyczkę 400.000 koron zaciągnąć się mającą na urządzenie wodociągów i oświetlenia elektrycznego.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę gminy Zakopane przesyła się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia wniosków.

Przemawia p. Bednarski i wnosi poprawkę, aby dodać do wniosku Komisyi słowa „na najbliższej sesyi Sejmowej“.

Izba popiera poprawkę p. Bednarskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Sprawozdawca.

Izba uchwala powyższy wniosek komisyi, a oddzielnie dodatek p. Bednarskiego „na najbliższej sesyi Sejmowej“.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi drogowej z petycyi Wydziału powiat. w Bohorodczanach o podwyższenie subwencyi na budowę drogi z Chlebówki do Sołotwiny z 50% na 80%.

Sprawozdawca p. Urbański uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm podwyższa udzieloną Reprezentacyi powiatowej w Bohorodczanach subwencyę, począwszy od roku 1901 z 50 na 65% rzeczywistych kosztów budowy drogi z Chlebówki do Sołotwiny.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czyności Dep. III.

P. Schnell w zastępstwie Sprawozdawcy p. Krzysztofowicza uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy przyjąć sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Departamentu III. za czas od 15. listopada 1899 do 31. grudnia 1900 — do swej wiadomości.

Przemawia p. Stojałowski i stawia poprawkę następującą: „Sejm poleca Wydz. kraj. ażeby szkole gospodyń wiejskich w powiecie łańcuckim we wsi Markowej udzielił zasiłku na dalsze zarządzenie i tę szkołę zorganizował“.

Przemawia członek Wydz. kraj. p Onyszkiewicz.

Przemawia p. Cielecki.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisany jest p. Żardecki.

Przemawia zapisany do głosu p. Żardecki.

Przemawia p. Stojałowski w sprawie formalnej i oświadcza, że cofa swą rezolucyę postawioną do wniosku Komisyi.

P. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi kolejowej z przedłożenia Wydziału krajowego o czynnościach Dep. IV. w sprawach kolejowych i o programie dalszej akcyi na polu popierania budowy kolei niższorzędnych.

Sprawozdawca p. A. Potocki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie we wniosku IV. wierszu drugim z góry zamiast „300.000“ ma być „3,000.000“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

Uznaje się ze względu na ogólne interesy kraju następujące koleje lokalne za użyteczne i potrzebne:

1. ze stacyi c. k. kolei państwowych Nowy Sącz i Stary Sącz do Szczawnicy (tor wązki);

2. ze stacyi c. k. kolei państwowych Borysław do Stebnika (tor normalny);

3. ze stacyi c. k. kolei państwowych Tarnów do Szczucina (tor wązki):

4. ze stacyi c. k. kolei państwowych Tarnopol do Zbaraża (tor normalny);

5. z Podgórza na Myślenice do Lubienia (tor wązki);

6. ze stacyi kolei lokalnej Lwów-Janów, Janów do Jaworowa.

II.

Upoważnia się Wydział krajowy do udzielenia imieniem kraju dla kolei 1., 2. i 3. na czas do końca 1968 r. począwszy od dnia udzielenia koncesyi, gwarancyi rocznego dochodu równającego się rocznej sumie potrzebnej do oprocentowania, najwyżej po cztery od sta (4%) — i

umorzenie pożyczek pierwszeństwa zaciągnąć się mających przez przedsiębiorstwo kolejowe.

Udzielenie gwarancyi zależnem jest od warunku, że połowa imiennego kapitału zakładowego każdej z tych kolei dostarczona będzie przez państwo i interesentów miejscowych, w zamian za pełno wpłacone akcye zakładowe zawiązać się mających dla tych kolei Towarzystw akcyjnych.

III.

Upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyi zakładowych zawiązać się mającego Towarzystwa akcyjnego kolei Tarnopol-Zbaraż i istniejącego Towarzystwa Lwów-Janów (w razie budowy kolei Janów-Jaworów) w sumie nie wyższej niż po 300.000 koron dla każdej z tych kolei.

Reszta kapitałów zakładowych tych dwóch kolei dostarczona ma być częściowo przez interesentów miejscowych, częściowo przez uzyskanie zasobów pieniężnych, na podstawie przyznać się mającej przez c. k. Rząd zwłoki dla należytości za prowadzenie ruchu na rzecz oprocentowania i umorzenia kapitałów pierwszeństwa, po myśli stanowień art. IX. ustawy z dnia 31. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

IV.

W razie gdyby kapitał imienny potrzebny na budowę kolei Podgórze-Myślenice-Lubień przewyższał sumę 3,000.000 koron, upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyi zakładowych zawiązać się mającego dla tej kolei Towarzystwa w sumie nie wyższej niż 300.000 koron.

Reszta kapitału zakładowego tej kolei dostarczona ma być częściowo przez interesentów miejscowych, częściowo przez uzyskanie zasobów pieniężnych, na podstawie przyznać się mającej przez c. k. Rząd zwłoki dla należytości za prowadzenie ruchu na rzecz oprocentowania i umorzenia kapitałów pierwszeństwa, po myśli postanowień art. IX. ustawy z dnia 31. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

V.

Wszystkie pod 1., 2., 3., 4., 5. i 6. wymienione koleje są co do prawa pierwszeństwa postawione równorzędnie. Ale mają być wybudowane nie jednocześnie, lecz jedna po drugiej. Porządek, w jakim budowa ma postępować, oznaczy Wydział krajowy, kierując się następującemi względami:

a) wcześniejsze wypełnienie przez strony interesowane i c. k. Rząd warunków stawianych im przez kraj;

b) korzystniej obliczona rentowność kolei;

c) większe stosunkowo przyczynienie się stron interesowanych miejscowych;

d) mniejszy stopień ryzyka dla krajowego funduszu kolejowego.

Kolej Borysław-Stebnik może być budowaną równocześnie z inną koleją. Dążyć należy do rychłego wybudowania jednej z kolei, dla których przyznaną zostanie przez c. k. Rząd zwłoka nażytości za prowadzenie ruchu.

VI.

Wszystkie powyżej wymienione przyczynienia się kraju zależnemi są od stanu rozporządzalnych zasobów funduszu kolejowego, który ma być obliczany na podstawie wszystkich zobowiązań i każdocześnie wiadomych rezultatów. Skoro by tylko Wydział krajowy przyszedł do przeświadczenia, że zasoby tego funduszu są wyczerpane, ma być na razie dalsza akcya wstrzymana. Sejm również zastrzega sobie prawo uchwalenia i wybudowania kolei programem niniejszym nie objętych przed którąkolwiek koleją pod 1, 2, 3, 4, 5 i 6 wymienioną.

VII.

O ileby według uznania Wydziału krajowego zachodziła potrzeba zamiast wpłaty na akcye pod kolej pod 1—6 wymienionych przez interesowane ciała automiczne przyjąć ich gwarancyę oprocentowania i umorzenia pewnej części kapitału akcyjnego, upoważnia się Wydział krajowy do objęcia w ich zastępstwie odpowiedniej liczby akcyi i pokrycia wydatku z zasobów krajowego funduszu kolejowego a to po zawarciu z gwarantującemi ciałami autonomicznemi umów zabezpieczających fundusz ten od wszelkich strat.

Odnośne postanowienia mają być podawane do wiadomości Sejmu.

VIII.

Wydział krajowy ustanowi kurs spieniężenia pożyczek pierwszeństwa, zaciągnąć się mających przez przedsiębiorstwa kolejowe linii pod 1—3 wymienionych.

Wszelkie akcye zakładowe utworzyć się mających Towarzystw akcyjnych wpłacone być mają w pełnej imiennej wartości.

Akcyom zakładowym nie przysługują procenta interkalarne przez czas trwania budowy.

IX.

Przyznanie powyższych gwarancyi względnie objęcia akcyi przez kraj czyni się zależnem od warunku, że c. k. Rząd na rzecz wszystkich wymienionych kolei przyzna w myśl ustawy państwowej z dnia 31. grudnia 1894 r. Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895 takie ulgi, ułatwienia i korzyści, jakie Wydział krajowy uzna za potrzebne.

X.

Kapitały budowy kolei wymienionych ustanowi Wydział krajowy w porozumieniu z koncesyonaryuszami z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez c. k. Ministerstwo kolejowe.

XI.

Warunki koncesyi ułożone być mają w porozumieniu i za współudziałem Wydziału krajowego, a koncesya bez przyzwolenia Wydziału krajowego nie może być na trzecią osobę przeniesiona

XII.

Upoważnia się Wydział krajowy do zawarcia z koncesyonaryuszami kolei wymienionych pod 1—3 kontraktów gwarancyjnych, z a koncesyonaryuszami kolei wymienionych pod 4—6 kontraktów spółkowych, w których oprócz poszczególnych postanowień zawartych w powyższych artykułach mają być zastrzeżone następujące postanowienia:

a) budowa wszystkich kolei wymienionych przysądzoną będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym na podstawie operatu sprawdzonego przez Wydział krajowy na zasadzie ograniczonego, lub publicznego rozpisania zaproszenia do złożenia ofert;

b) co do objęcia ruchu na kolejach wymienioych pod 1—5 przeprowadzi Wydział krajowy w myśl postanowień §. 7. i 12. powołanej ustawy krajowej rokowania z c. k. Zarządem kolei państwowych. Jeżeliby porozumienie w tym względzie między Wydziałem krajowym, a c. k. Zarządem kolei państwowych nie przyszło do skutku, ustanowienie zarządu ruchu na tych kolejach zarządzone będzie w porozumieniu i za współudziałem Wydziału krajowego.

c) statuta mającego się założyć Towarzystwa akcyjnego dla każdej z kolei będą ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym tak, ażeby zapewnić dla kraju należyty wpływ w Radzie zawiadowczej Towarzystwa.

d) rozdział dochodów Towarzystwa akcyjnego ustanowiony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

XIII.

Wzywa się Wydział krajowy, aby w razie niedostarczenia kapitału pierwszeństwa dla kolei Podgórze-Myślenice-Lubień przez Bank krajowy przedstawił po należytem zbadaniu wniosek o udzielenie dla tej kolei gwarancyi krajowej rocznego dochodu w sumie potrzebnej do oprocentowania po najwyżej cztery od sta i umorzenia kapitału pierwszeństwa w tej wysokości, dla jakiej by c. k. Rząd przyznał zwłokę należytości za prowadzenie ruchu.

XIV.

Wzywa się Wydział krajowy, aby przystąpił do badania przedłużenia kolei Przeworsk-Bachórz przez Dynów do Brzozowa i rozpoczął z c. k. rządem i stronami interesowanemi odnośne rokowania.

XV.

Wzywa się Wydział krajowy, aby na najbliższej sesyi przedstawił wniosek na powiększenie etatu biura kolejowego o jeden oddział kierownictwa budowy.

XVI.

Wzywa się Wydział krajowy, aby pobierał od każdej poszczególnej kolei lokalnej tylko te koszta biura kolejowego, które wyłącznie w interesie odnośnej kolei poniesione zostały i aby wszystkie inne wydatki pokrywał z funduszu krajowego.

XVII.

Wzywa się c. k. Rząd, aby w umowach o prowadzenie ruchu na kolejach lokalnych, przez kraj popartych, klucz na obliczenie przez wagony kolei lokalnych przebytych na tychże kolejach wozokilometrów był korzystniej ułożony, niż to miało miejsce co do kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja-Stefanówka, i niż to jest zamierzone dla kolei lokalnych Trzebinia Skawce, Chabówka-Zakopane i Piła-Jaworzno.

XVIII.

Wzywa się c. k. Rząd, by przepisy o instradowaniu posyłek jak najkrótszą przewozową drogą z uwzględnieniem przez kraj popartych kolei lokalnych w jak najkrótszym czasie wprowadzić w życie.

XIX.

Wzywa się Wydział krajowy, aby wdrożył rokowania z c. k. Rządem co do pokrycia deficytów eksploatacyjnych kolei Jaworzno-Piła i Delatyn-Kołomyja-Stefanówka, a to na zasadzie, że kraj, który odnośnemi uchwałami oznaczył ściśle granice finansowej pomocy dla tych kolei do dalszych świadczeń, a więc i do przejmowania deficytów tych kolei pociąganym być nie może.

XX.

Wzywa się c. k. Rząd, aby w najbliższej przyszłości przystąpił do wybudowania kolei:

Lwów-Stojanów,

Dębica-Jasło i

Jasło-Żmigród-Konieczna.

XXI.

Petycyę gminy Zagórze, liczba 160, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Powyższymi wnioskami załatwione zostają petycye kolei lokalnej Lwów-Kleparów-Janów l. 631, miasteczka Dynowa l. 734, Towarzystwa Tatrzańskiego l. 1.086, gminy Radomyśl l. 1.042 i reprezentacyi powiatów jasielskiego, pilznieńskiego i ropczyckiego l. 1.194.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Vivien, Oleśnicki, Chamiec i W. Dzieduszycki.

Przemawia p. Vivien i wnosi następujący wniosek: ustęp pierwszy wniosku III komisyi opiewać ma:

Upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyj zakładowych zawiązać się mającego Towarzystwa akcyjnego kolei Tarnopol-Zbaraż w sumie nie wyższej niż 600.000 koron.

Podczas przemówienia p. Viviena obejmuje przewodnictwo zastępca Marszałka krajowego ks. biskup p. Czechowicz.

Przemawia p. Oleśnicki i wnosi następującą rezolucyę:

„Wzywa się c. k. Rząd, by zarządził jak najrychlejsze zbadanie wszystkich torów kolejowych w pobliżu rzek leżących w okolicach powodzią nawiedzonych i spowodował potrzebne w celu zapobieżenia zbieraniu się wody pomnożenie przepustów już istniejących“.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec.

Izba popiera rezolucyę p. Oleśnickiego.

Przemawia p. W. Dzieduszycki.

Przemawia p. Średniawski i wnosi następującą poprawkę:

Ustęp I. wniosku IV. opiewa:

Upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyi zakładowych zawiązać się mającego Towarzystwa akcyjnego dla kolei Podgórze-Myślenice-Lubicz w sumie nie wyższej niż 500.000 K.

Ustęp II. niezmieniony.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Podczas przemówienia p. sprawozdawcy, Marszałek obejmuje napowrót przewodnictwo obrad.

Przemawia dla sprostowania faktu p. W. Dzieduszycki.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Vivien.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

I.

Uznaje się ze względu na ogólne interesy kraju następujące koleje lokalne za użyteczne i potrzebne:

1. ze stacyi c. k. kolei państwowych Nowy Sącz lub Stary Sącz do Szczawnicy (tor wązki);

2. ze stacyi c. k. kolei państwowych Borysław do Stebnika (tor normalny);

3. ze stacyi c. k. kolei państwowych Tarnów do Szczucina (tor wązki);

4. ze stacyi c. k. kolei państwowych Tarnopol do Zbaraża (tor normalny);

5. z Podgórza na Myślenice do Lubienia (tor wązki);

6. ze stacyi kolei lokalnej Lwów-Janów, Janów do Jaworowa.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek I. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

II.

Upoważnia się Wydział krajowy do udzielenia imieniem kraju dla kolei 1., 2. i 3. na czas do końca 1968 roku, począwszy od dnia udzielenia koncesyi, gwarancyi rocznego dochodu, równającego się rocznej sumie potrzebnej do oprocentowania, najwyżej po cztery od sta (4%) — i

umorzenie pożyczek pierwszeństwa zaciągnąć się mających przez przedsiębiorstwo kolejowe.

Udzielenie gwarancyi zależnem jest od warunku, że połowa imiennego kapitału zakładowego każdej z tych kolei dostarczona będzie przez państwo i interesentów miejscowych, w zamian za pełno wpłacone akcye zakładowe zawiązać się mających dla tych kolei Towarzystw akcyjnych.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek II. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

III.

Upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyi zakładowych zawiązać się mającego Towarzystwa Lwów-Janów, (w razie budowy kolei Janów-Jaworów), w sumie nie wyższej, niż po 300.000 koron dla każdej z tych kolei.

Reszta kapitałów zakładowych tych dwóch kolei dostarczona ma być częściowo przez interesentów miejscowych, częściowo przez uzyskanie zasobów pieniężnych, na podstawie przyznać się mającej przez c. k. Rząd zwłoki dla należytości za prowadzenie ruchu na rzecz oprocentowania i umorzenia kapitałów pierwszeństwa, po myśli postanowień art. IX. ustawy z dnia 31. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895.

Marszałek oznajmia, iż p. Vivien wniósł do 1 ustępu wniosku III. komisyi następującą poprawkę:

Upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyi zakładowych, zawiązać się mającego Towarzystwa akcyjnego kolei Tarnopol-Zbaraż w sumie nie wyższej, niż 600.000 koron.

Izba popiera poprawkę p. Viviena.

Przemawia p. Stadnicki.

Marszałek udziela wyjaśnienia w sprawie poprawki p. Viviena.

Przemawia p. Binder i wnosi na wypadek odrzucenia poprawki p. Viviena następującą poprawkę:

„Ewentualny wniosek do punktu III. na wypadek nieprzyjęcia wniosku p. Viviena zamiast kwoty 300.000 kwota 400.000 koron“.

Izba popiera poprawkę p. Bindera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela wyjaśnień co do sposobu głosowania.

Izba uchwala wniosek p. Viviena, następnie uchwala w oddzielnem głosowaniu wniosek III. ustęp pierwszy komisyi o ile nim objętą jest kolej Lwów-Janów, wreszcie w oddzielnem głosowaniu uchwala ustęp drugi wniosku III. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

IV.

W razie gdyby kapitał imienny potrzebny na budowę kolei Podgórze-Myślenice-Lubień przewyższał sumę 300.000 koron, upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyi zakładowych zawiązać się mającego dla tej kolei Towarzystwa w sumie nie wyższej niż 300.000 koron.

Reszta kapitału zakładowego tej kolei dostarczona ma być częściowo przez interesentów miejscowych, częściowo przez uzyskanie zasobów pieniężnych, na podstawie przyznać się mającej przez c. k. Rząd

zwłoki dla należytości za prowadzenie ruchu na rzecz oprocentowania i umorzenia kapitałów pierwszeństwa, po myśli postanowień art. IX ustawy z dnia 31. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

Marszałek oznajmia, że do tego wniosku komisyi wniósł p. Średniawski poprawkę, którą odczytuje.

Izba popiera poprawkę p. Średniawskiego.

Przemawia p. Binder.

Przemawia p. Średniawski, i zapowiada, iż wniesie dodatkowo cyfrę „600.000 koron“ jako poprawkę do swego wniosku, a dopiero, gdyby tej kwoty nie uchwalono, wnosi na pierwotną kwotę 500.000 koron, objętą postawionym przezeń wnioskiem do wniosku IV. komisyi.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec.

Przemawia p. Średniawski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszalek oznajmia, iż podda przedewszystkiem wyższą cyfrę postawioną przez p. Średniawskiego do wniosku IV komisyi.

Marszałek konstatuje, że za wnioskiem p. Średniawskiego oświadczyło się 35 przeciw wnioskowi 28 posłów, okazał się zatem brak kompletu, wobec czego przystępuje na zamknięcia posiedzenia i wzywa sekretarzy do odczytania wniosku i interpelacyj.

Sekretarz p. St. Niezabitowski czyta:

Wniosek.

Zważywszy, że Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 13. października 1874 uchwalił dodatkowe do §. 79. postanowienie, iż nad odpowiedzią na interpelacyę może Sejm otworzyć dyskusyę, bez czynienia w tej dyskusyi wniosków, a to bez względu, czy interpelacya była wystosowaną do Wydziału krajowego, czy do c. k. Rządu;

zważywszy, że według reskryptu Ministra spraw wewnętrznych z dnia 3. kwietnia 1875 powyższa uchwała Sejmu nie ma się stosować do odpowiedzi, udzielanych przez Komisarza rządowego na wniesione do niego interpelacye — a to z powodu, iż postanowienie takie regulaminu rzekomo sięga po za wewnętrzny zakres działania Sejmu krajowego — co jest mylne, ponieważ postanowienia, dotyczące dyskusyi w Sejmie odnoszą się ściśle do wewnętrznych spraw Sejmu, a takie sprawy tylko przez Sejm sam normowane być mogą;

zważywszy, że prawo interpelacyi bez prawa przeprowadzenia dyskusyi nad odpowiedzią jest połowiczne i niedostateczne;

zważywszy, że to ograniczenie prawa interpelacyi w innych Sejmach krajowych nie istnieje —

wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm interpretuje postanowienia §. 79. regulaminu tak, że mają one zastosowanie także do odpowiedzi, danych ze strony c. k. Rządu na wniesione do Rządu interpelacye.

Wnioskodawca:
Romanowicz w. r.

Rayski, Jahl, Małachowski, Górka, Rotter, Jabłoński, Michalski, Z. Jaworski, Jugendfein, Sredniawski, Styła, Dworski, Loewenstein, Vayhinger, Witosławski, Wójcik, Żardecki Bernadzikowski, Bojko.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego w sprawie regulacyi rzeki Worony.

Rzeka Worona, prawy dopływ Czarnej Bystrzycy, występuje po każdym większym

opadzie ze swego koryta i zalewa najurodzajniejsze pola, w skutek czego każdego roku, a czasem i kilka razy do roku, wyrządza ona nieobliczalne, ogromne szkody rolnikom przez zniszczenie zasiewów i paszy, tudzież przez zatopienie bydła, zamulenie gruntów i t. p.

Rzeka ta niszczy materyalnie gminy i obszary dworskie, a przedewszystkiem ubogie w tej okolicy włościaństwo, nadto zaś przez podmulenie drogi, wiodącej przy tej rzece, została komunikacya między gminami Czarnołożce i Pszeniczniki zupełnie zniszczoną.

Z tego powodu od lat 15 zarówno Wydział Rady powiatowej w Tłumaczu, jak i odnośne gminy, tudzież obszary dworskie wnosiły co roku petycye do Wysokiego Sejmu i do Wysokiego Wydziału krajowego o regulacyę rzeki Worony.

W następstwie tych petycyi Sejm krajowy uchwałą z dnia 23. marca 1899, uznając regulacyę rzeki Worony jako ekonomicznie potrzebną, dla poszkodowanych gmin i obszarów dworskich konieczną, polecił Wydziałowi krajowemu, by zbadał potrzebę wyjątkowego, nadprogramowego traktowania regulacyi Worony, i by odnośny wniosek przedłożył na najbliższej sesyi sejmowej.

A ponieważ nam wiadomo, że dochodzenia, zarządzone z ramienia Wydziału krajowego w sprawie regulacyi Worony, już dawno przeprowadzone zostały i komisya uznała regulacyę tej rzeki jako sprawę bardzo ważną i naglą, i ponieważ interesowane gminy i obszary drorskie złożyły deklaracyę, że gotowe są płacić $^1/_3$ część kosztów regulacyi rzeki Worony, wskutek czego akcya finansowa ułatwioną została, wreszcie ponieważ Wydział krajowy dotychczas nie przekłada swego wniosku w tej sprawie, przeto zapytujemy:

„Dlaczego Wydział krajowy nie wykokonuje dotychczas uchwały Sejmu krajowego z dnia 23. marca 1899 w sprawie regulacyi rzeki Worony, a mianowicie dlaczego nie przedkłada swego wniosku względem wyjątkowego i nadprogramowego traktowania regulacyi rzeki Worony i względem uchwalenia w tym celu stosownego kredytu?

Interpelant:

Tytus Zajączkowski w. r.

Niebyłowiec, Winniczuk, Kulczycki, Hamorak, Ochrymowicz, Ostapczuk, Barwiński, Karatnicki, Oleśnicki, Okuniewski, Wachnianin, Nowakowski. Dr. Bernadzikowski, Sredniawski, Styła, Wójcik, Krempa.

Interpelacya

do c. k. Rządu.

W Chaszczowie, pow. Turczańskiego, urzęduje jeszcze od r. 1894 wójt Zachar Maniow, a ponieważ on nie umie ani czytać, ani pisać, przeto jest ślepem narzędziem pisarza gminnego Stefana Pawlucha. Oni to rujnują wspólnie gminę, defraudują raz po raz to gminne, to szkolne pieniądze, ale mimo tego urzędują sobie spokojnie i bezkarnie.

Dowodem ich gospodarki niechaj będą następujące ich sprawki:

1. Na pierwszem posiedzeniu w r. 1894 uchwaliła Rada gminna na nieprzewidziane wydatki 100 koron, zaś pieniądze, zebrane z lasu gminnego, które wynoszą rocznie około 200 koron, uchwalono pożyczać ubogim ludziom. Jednak wójt Z. Maniow schował dla siebie tych 100 k., a wydatki pokrywał pieniądzmi z lasu.

2. W r. 1895 uchaliła Rada gminna na budowę kancelaryi gminnej 100 k., tymczasem wójt z pisarzem przyswoił sobie tych 100 k., a na kancelaryę wydali znów pieniądze z lasu.

3. Pisarz Stefan Pawluch był w r. 1896 zarazem kolektantem podatkowym w gmi-

nie, a że pokazało się, iż on nadbiera podatki, przeto rada gminna wybrała na poborcę Szymona Marylika. Mimo tego zbierał podatki pisarz St. Pawluch z wójtem, a na tych, którzy nie chcieli mu płacić podatku, sprowadził egzekucyę, i przez to wielu członków gminy musiało płacić kary.

W r. 1896 poruczyła Rada gminna strzeżenie pola innemu człowiekowi, gdyż dawny polowy zaniedbywał swój obowiązek. Wójt Maniow nie wykonał uchwały Rady i pozostawił dawnego polowego przy tej służbie.

5. Wójt Z. Maniow nie chciał składać rachunków za lata 1894, 1895 i 1896, aż przy końcu r. 1896 złożył taki rachunek: 1) W kasie gminnej jest 84 k. gotówką, 2) wypożyczono 60 k., a 3) wydatki wynosiły 60 k.“

Z takiego rachunku nikt nie może być zadowolonym, jednak radni nie mieli pospisywanych dochodów, a pisarz nie chciał pokazać księgi dochodów, przeto musiało się zostać przy tym rachunku.

Gdy zastępca wójta, Iwan Pawluch przypomiał sobie, że do budżetu wstawiono 100 k. na budowę kancelaryi gminnej, przyszedł z kilkoma radnymi do pisarza S. Pawlucha i na zapytanie, gdzie się podziało tych 100 k., pisarz przyznał się, że są u niego.

Tu pokazało się naocznie, że rachunek wójta był fałszywy.

Rada gminna zwróciła się z prośbą do Wydziału powiatowego w Turce, by tenże zlustrował kasę gminną. Wydział powiatowy wydelegował swego sekretarza, p. Kazimierza Osuchowskiego, dnia 6. lipca 1897 do Chaszczowa, i ten po przeprowadzeniu skontrum skonstantował, że wójt Z. Maniow i pisarz St. Pawluch sprzeniewierzyli pieniędzy gminnych na kwotę 634 koron. Winowajcy zobowiązali się zwrócić te pieniądze do dni 14. Ich zaskarzono do c. k. Sądu powiatowego i do Starostwa.

Starostwo w Turce zarządziło rozporządzeniem z dnia 20. czerwca 1897 l. 8550 suspenzyę wójta Z. Maniowa, a tymczasem poruczyło urzędowanie zastępcy wójta Iwanowi Pawluchowi. Mimo tego, że Iwan Pawluch miał odebrać urzędowanie do trzech dni pod karą 20 k., wójt Z. Maniow, podmówiony z góry, nie chciał oddać urzędowania. Na ustne zażalenie Iwana Pawlucha,' że on nie może płacić kary, bo wójt nie chce oddać urzędowania, otrzymał Iwan Pawluch krótką odpowiedź w c. k. Starostwie: „Dostaniesz na pismie“.

Ni Sąd powiatowy, ni c. k. Starostwo nie pociągały wójta do odpowiedzialności, czem rozgoryczona Rada gminna złożyła mandaty w r. 1897.

To było wójtowi na rękę, gdyż od tego czasu urzęduje sobie z pisarzem, jak mu się podoba, i rujnuje dalej gminę.

Od r. 1897 trudno dokładnie opisać jego urzędowanie, jednak udowodnioną jest rzeczą, że wójt nie tylko nie poprawił się, ale poduczony, że kraść wolno, zdefraudował pieniądze szkolne w kwocie 680 koron.

I to sprzeniewierzenie uszło mu bezkarnie, i to nie przeszkadza mu w urzędowaniu.

Jedyna kara, jaka go za to spotkała była ta, że Rada szkolna okręgowa zlicytowała mu majątek ruchomy w r. 1900.

Od r. 1897 przeprowadza Wydział powiatowy prawie corocznie lustracye, ale o dokładności niektórych lustracyj nie może być i mowy. Niektórzy panowie z Wydziału powiatowego, jak n. p. były pisarz Wydziału powiatowego Małtak, przyjmował do rachunku takie wydatki, jakich wójt Z. Maniow nigdy nie pokrywał.

N. p. za spiewaną uroczystą mszę św. zapłacił prowizor z kasy cerkiewnej 30 ko-

ron, a pan lustrator przyjął to między wydatki wójta. Rozumie się, przy następnem skontrum pokazało się jeszcze więcej nieprawidłowości, ale mimo to wójt Z. Maniow urzęduje dalej, i to bezkarnie, chociaż termin jego urzędowania już się skończył.

Obok wójta i pisarz gminny Stefan Pawluch ssie gminę, gdzie może: 1) Z gminą zgodził się pisarz za 50 koron, a pobiera 60 koron zupełnie samowolnie, a raczej za zgodą wójta.

2) C. k. Starostwo poruczyło temu pisarzowi przeprowadzenie konskrypcyi. Pisarz Stefan Pawluch zażądał od numeru po 40 halerzy, i gmina chcąc nie chcąc musiała się na to zgodzić. Jednak ta sumka wydała się pisarzowi za małą, dlatego on pobierał po 50 halerzy. Gmina jest do ostateczności rozgoryczoną nie ma bowiem nadziei na żadną poprawę, gdyż sam pisarz chwali się, że dotąd będą z wójtem urzędować, dokąd im się zechce.

Podpisani, podają powyższe fakta do wiadomości c. k. Rządu i zapytują:

Czy Wysoki c. k. Rząd wie o powyższych nadużyciach i czy zamierza położyć koniec temu nieprawnemu stanowi?

Interpelant:

Oleśnicki w. r.

Nowakowski, Ostapczuk, Kulczycki, Hamorak, Wachnianin, Niebyłowiec, Ochrymowicz, Winniczuk, Dr. Sawczak, Barwiński, Zajączkowski, Okuniewski, Karatnicki, G. Milan, Średniawski.

Interpelacya

posła Oleśnickiego i towarzyszy do Jego Ekscelencyi Pana Namiestnika.

Mieszkańcy-gospodarze z przysiółka Angielówka koło Ożydowa w powiecie Złoczowskim cierpią nieustanne szkody od dzików na swoich polach. Te szkody z lat ubiegłych po dzień dzisiejszy przedstawiają ogromne sumy. I tak w r. 1899 szkody te wynosiły 346 K, w roku 1900 391 K 30 h. W roku bieżącym 1901 wyrządziły dziki szkodę w dniu 3. maja na 48 K. 70 h., 21. maja na 36 K 20 h., 30. czerwca na 32 K 85 h. Wszystkie te szkody ocenione zostały przez zaprzysiężonych taksatorów.

Gospodarze wspomnianej miejscowości nie otrzymali po dzień dzisiejszy za wszystkie te szkody ani jednego halerza wynagrodzenia, pomimo tego, że oni w legalnej drodze, w ustawą przepisanej formie i w stosownym czasie wnosili swoje zawiadomienia o szkodach i swoje żądania o wynagrodzenie do dotyczących instancyj. Obowiązany do wynagrodzenia dzierżawca polowania, t. j. dwór w Ożydowie, oświadczył, że on żadnych dzików w swoich lasach nie ma; i nie hoduje. Właściciel innych lasów, sąsiadujących bezpośrednio z polami przysiółka Angielówka, p. Kazimierz hr. Badeni, oświadczył również, że on w swoich lasach dzików nie hoduje, chociaż mieszkańcy przysiółka Angielówki, jako poszkodowani podali do c. k. Starostwa w Złoczowie nazwiska gospodarzy, t. j. Antoniego Weidlicha, Petra Kohuta, Karola Psutkę, którzy pod przysięgą mogą stwierdzić, że oni widzieli na własne oczy, jak w zimie rozwożono po lasach buskich karm dla dzików.

Tak więc dla poszkodowanych przysiółka Angielówki nie ma takiego, ktoby miał obowiązek do wynagrodzenia im ich szkody. C. k. Starostwo w Złoczowie wynajduje zawsze powody, dla których nie uwzględnia zażalenia, wniesionego przez mieszkańców Angielówki.

Dla tego podpisani zapytują Waszą Ekscelencyę:

Czy znanem jest Waszej Ekscelencyi takie postępowanie podwładnych organów?

Czy Wasza Ekscelencya uczyni wszystko, co możliwe, ażeby wynagrodzono taką

niesłychaną krzywdę wyrządzoną mieszkańcom przysiółka Angielówka koło Ożydowa?

We Lwowie dnia 3. lipca 1901.

Interpelant;
Oleśnicki w. r.

Nowakowski, Ostapczuk, Kulczycki, Hamorak, Wachnianin, Niebyłowiec, Ochrymowicz, Winniczuk, Dr. Sawczak, Barwiński, Zajączkowski, Okuniewski, G. Milan, Sredniawski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie odczytanego wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia, interpelacye zaś stosownie do ich treści odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 4 lipca 1901 roku godzinę 2 po południu, zapowiada, że od 4 lipca odbywać się będą także wieczorne posiedzenia, wreszcie odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 4 po południu.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:
Andrzej Potocki.
Stanisław Niezabitowski.

Protokół

12. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 4. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 2. minut 30 popołudniu.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 125.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dziesiątego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół jednastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj

Sekretarz p. St. Niezabitowski czyta:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Przy publicznej licytacyi prawa propinacyjnego w gminach Poroninie i Murzasichle (powiat Nowotarski) wniósł Jakób Orawiec najwyższą ofertę i następnie przy przeprowadzonej ustnej licytacyi najwyższą sumę ofiarował.

Dotychczas Jakób Orawiec nie ma odpowiedzi czy jego oferta jest zatwierdzoną, co gorsza chodzą pogłoski, że niższa oferta p. Uznańskiego została zatwierdzona, co by się stało ze szkodą funduszu propinacyjnego.

Pan Uznański pooddzierżawia propinacye żydom, którzy nie chcą pozwolić na otwarcie szynku w nowo-otwartej restauracyi w Poroninie, dla wygody kilkuset letników tamże zamieszkałych.

Gdyby to było prawdą, że wyższa oferta Jakóba Orawca nie została zatwierdzona, podpisani musieliby przyjść do tego mniemania, że Wysokie c. k. Namiestnictwo interesa włeściańskie i gminne podporządkuje interesom obszarów dworskich i ich służbie.

Wobec tego zapytują podpisani, czy prawdą jest, że wyższa oferta na wydzierżawienie prawa propinacyjnego w Poroninie i Murzasichlu Jakóba Orawca została odrzuconą, a natomiast niższa oferta pana Uznańskiego została zatwierdzona?

Interpelant:

Średniawski w. r.

Nowakowski, Milan, Krempa, Styła, Winniczuk, Klemensiewicz, Żardecki, Szwed, Data, Potoczek, Ostapczuk, Warzecha, Okuniewski, Wójcik, Hamorak.

Interpelacya

posła Krempy i tow. do Wysokiego wydziału krajowego w sprawie wyrządzonej

krzywdy przez Wydział powiatowy Tarnobrzeski spadkobiercom po śp. Szymonie Marchewce w Karczmiskach Zbydniowskich.

Jeszcze w roku 1889, gdy zmieniano trasę krajowej drogi szutrowej Rzeszów-Nadbrzezie w przysiółku Karczmiskach ad Zbydniów w powiecie Tarnobrzeskim, a starą drogę publiczną, parcelę l. k. 1400 zaniechano i do dyspozycyi Wydziału powiatowego pozostawiono i oddano.

Ś. p. Szymon Marchewka między innymi nabywcami, kupił od Wydziału powiatowego, zastępowanego przez Prezesa Rady p. Hordyńskiego i p. Władysława Szyszkowskiego jako delegata, za zgodą stron interesowanych w obecności świadków kawałek drogi starej, pochodzącej z owej parc. 1400, parcelę 1400/6 na własność, który do jego posiadłości przypierał, a za który w myśl znajdującego się w rękach spadkobierców pokwitowania z dnia 17. grudnia 1890 żądaną przez Wydział powiatowy cenę kupna 3 zł. 12 ct. wal. austr. zapłacił i kupny kawałek drogi zaraz tegoż czasu w swoje objął posiadanie, sadząc na tym polu fasolę, a częścią składając na onymże drzewo opałowe.

Po niejakim czasie i objęciu w posiadanie i używanie tej parceli, sąsiad Andrzej Amroziewicz, korzystając ze sposobności, jaka się nadarzyła przez śmierć śp. Szymona Marchewki, chcąc wykorzystać nieletnich i nieporadnych spadkobierców tegoż zmarłego, postanowił w drodze procesu prowizoryalndgo ten kawałeczek drogi spadkobiercom Marchewki odebrać.

Andrzej Amroziewicz, wytoczony pozew o wrzekome naruszenie w posiadaniu, który to spór wlókł się kilka lat, połączony z krzywdą spadkobierców Marchewki w Sądzie Rozwadowskim przegrał i oddalony do załatwienia Wydziałowi powiatowemu w Tarnobrzegu został.

Od roku 1893 Wydział Rady powiatowej do $^{22}/_{7}$ 1895 trzymał tę sprawę w zaniedbaniu i zaledwie pod powyższą datą wydał orzeczenie l. 204, które Wydział krajowy orzeczeniem z dnia 19. stycznia 1896 l. 77954 uchylił i nakazał bezzwłoczne zadosyć uczynienie obowiązkom, jakie wobec śp. Szymona Marchewki na się przyjął tj. oddanie kawałka drogi Marchewce na własność i posiadanie.

Pomimo to Wydział powiatowy wcale nie zważa na krzywdę sierotom śp. Szymona Marchewki, długim procesem olbrzymimi kosztami bo około 200 zł. wyrządzoną i dotychczas sprawy tak błahej nie załatwia, dopuściwszy strony do długoletniego sporu.

Z ubolewaniem podnieść wypada, że stronnicze przewlekanie przez Wydział powiatowy tak marnej sprawy jest smutnym objawem i nie na miejscu, iż temu wszystkiemu jest pewna osoba, znajdująca się we dworze p. Horodyńskiego a interesowana powodem.

Wobec tego zapytują podpisani czy i kiedy zawezwie Wydział Rady powiatowej pod osobistą odpowiedzialnością do zakończenia przedawnionej sprawy, która krzywdzi biedna sieroty po śp. Marchewce i czy nie należałoby wezwać Prezesa Rady powiatowej do spiesznego załatwienia wspomnianego faktu?

Interpelujący:
Krempa m. p.
Warzecha, Data, Szwed, Bernadzikowski, Styła, Wójcik, Milan, Ostapczuk, Winniczuk, Potoczek, Średniawski, Kramarczyk, Bojko, Nowakowski.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

Interpelacya:
posła Stefana Nowakowskiego i tow. do p. Komisarza rządowego.

Od siedmiu lat spełnia obowiązki nauczyciela w Czerniowie, powiatu Mościckiego, kierownik szkoły Bazyli Wołoszczak, i w przeciągu tego czasu stał się taką zakałą we wsi, że jedynie nieodgadniona w tym wypadku łaskawość c. k Rady szkolnej okręgowej i krajowej może tego nauczyciela na jego dotychczasowem stanowisku cierpieć. Pomijam już, że ze stanowiskiem nauczyciela na wsi wcale się nie zgadza utrzymywania konkubiny którą wprawdzie porzucił w ostatnich czasach pod naciskiem opinii publicznej ale tak ją skrzywdził, że ta na publicznym jarmarku wobec zgromadzonego ludu piętnowała postępowanie tego nauczyciela w sposób nader drastyczny.

Głównie jednak szerzy nauczyciel Wołoszczak demoralizacyę przez to, że w sposób głupi rozpowszechnia między ludem zabobony (jednej swojej kochance dał kawałek sukna ze swojej odzieży i garść swoich włosów, by ta odkadzała swoją namiętność do niego), że nie szanuje dobra ludzkiego i gminnego, gdyż gminie i ludziom spasa pole swojem bydłem, i że uczy dzieci prastarą metodą, a mianowicie kijem, przyczem pobija dzieci w tak bestyalski sposób, że z tego tytułu były aż rozprawy sądowe.

Specyalne wypadki co do moich zarzutów podadzą c. k. Radzie szkolnej krajowej w razie śledztwa najpoważniejsi mieszkańcy Czerniowa, jak: członkowie Wydziału tamtejszej czytelni.

W obec tego zapytują podpisani:

1. Czy znanem jest c. k. Radzie szkolnej krajowej to liche postępowanie kierownika szkoły w Czerniowie?

2. Czy skłonną jest c. k. Rada szkolna krajowa przeprowadzić w tej sprawie surowe i bezstronne śledztwo, a po skonstatowaniu demoralizacyjnego wpływu kierownika Wołoszczaka na wychowane przez niego młode pokolenie czy c. k. Rada szkolna krajowa zatamuje źródło zepsucia przez usunięcie kierownika Wołoszczaka ze szkoły w Czerniowie?

We Lwowie, dnia 3. Lipca 1901.

Interpelant:
Stefan Nowakowski w. r.
Winniczuk, Ostapczuk, G. Milan, Krempa, Średniawski, Styła, Klemensiewicz, Kulczycki, Hamorak, Oleśnicki, Okuniewski Wójcik, Warzecha, Data, W. Szwed.

Zapytanie
do c. k. Komisarza rządowego Sejmu galicyjskiego.

Uchwałę Wysokiego Sejmu galicyjskiego z dnia 21. Marca 1899 została miejscowość Komarów z Horodnicą wyłączona ze związku gminy Wolica i w ślad zatem miała być utworzona osobna gmina administracyjna Komarów-Horodyszcze. Od uchwały Wysokiego Sejmu minęło już dwa lata, a mimo tego uchwała ta dotychczas nie została wykonaną. Podpisani zapytują c. k. komisarza:

1. Czy znaną jest c. k. Rządowi ta sprawa?

2. Co zamierza c. k. Rząd uczynić, by wykonać uchwałę Wysokiego Sejmu galicyjskiego z dnia 21. Marca 1899?

Interpelant:
Wachnianin w. r.
Stojałowski, Potoczek, G. Milan, Wójcik, Średniawski, Oleśnicki, Kulczycki, Nowakowski, Ostapczuk, Hamorak, Winniczuk, Dr. Jugendfein, W. Szwed, Żardecki.

Interpelacya:
posła Ostapczuka i tow. do p. Komisarza rządowego.

C. k. Starosta w Zbarażu wydał przy końcu r. 1900 okólnik do wszystkich gmin powiatu Zbarazkiego, by ludzie nie ważyli się dnia 13. i 17. grudnia 1900 roku, tj. w dniach wyborów z kuryi IV. i V. pokazywać się w Zbarażu, z wyjątkiem wyborców.

Ponieważ takie zarządzenie c. k. Starosty narusza ustawy zasadnicze o wolności obywatelskiej, ponieważ takie zarządzenie w oczach ludu poniża najważniejsze prawo, gdyż prawo wyborów, jak gdyby wybory były czemś gorszem od zarazy ponieważ takie zarządzenie wstrzymuje obrót i handel, a przeto naraża obarczonych ciężarami państwowemi obywateli na straty materyalne, przeto podpisani zapytują:

Czy c. k. Rząd pociągnie do odpowiedzialności c. k. Starostę w Zbarażu za jego szkodliwe i bezprawne zarządzenie?

We Lwowie, dnia 3. lipca 1901.

Interpelant:
Dymitr Ostapczuk w. r.
Wachmianin, W. Szwed, Krempa, Hamorak, Średniawski, Styła, Winniczuk, Nowakowski, Data, Ochrymowicz, Okuniewski, Oleśnicki, Wójcik, Potoczek.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te stosownie do ich treści odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, i wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj wniesionych po dzień 4. lipca 1901 roku.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 4. lipca 1901

kótre przydzielono następującym Komisyom, a mianowicie:

Komisyi przemysłowej Ls. 1741, 1755, 2222.

Komisyi drogowej Ls: 1742, 1747, 1753, 2172, 2182, 2223.

Wydziałowi krajowemu Ls: 1743, 1746, 1748, 2169, 2173, 2174, 2177, 2220, 2224, 2258, 2259.

Komisyi szkolnej, Ls: 1744, 1749, 1750, 1756 — 1759, 2171, 2176, 2178, 2179, 2181, 2219.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls: 1745, 1752, 1760, 2175, 2180.

Komisyi petycyjnej Ls: 1751.

Komisyi podatkowej Ls: 1754, 2170.

Komisya dla włości rentowych Ls: 1761 do 1884, 1886 do 1960, 1971 do 2160, 2183 do 2218, 2230 do 2257.

Komisyi kolejowej Ls: 2168, 2226, 2227, 2228.

Komisyi administracyjnej Ls: 2229.

Po odczytaniu petycyi Ls: 1741 Zwierzchności gminnej w Oczy pow. Sanok o subwencyę na założenie fabryki koszykarskiej Marszałek udziela głosu p. Milanowi, który tego zażądał.

P. Milan nieobecny w Izbie.

Po odczytaniu petycyi Ls: 1742 gmina Maryampol i okoliczne o wybudowanie mostu na Dniestrze pod Maryampolem przemawia p. Winniczuk popierając tę petycyę

Po odczytaniu petycyi Ls; 2178 Kółka konferencyjnego w Turce o regulacyę płac nauczycieli ludowych przemawia p. Osuchowski popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj wniesionych po dzień 4. lipca 1901 roku, które przydzielono odnośnym Komisyom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest;

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie statutu dla król. stoł. miasta Krakowa.

Sprawozdawca członek Wydziału krajowego p. Vayhinger prostuje przedewszystkiem omyłki druku a mianowicie: w §. 14 ustępie g) po słowie „zakładanie i“ ma być zamiast „utrzymanie“ „utrzymywanie“ w §. 19 lit. m) po cyfrze „32 K“ ma być dodane słowo „rocznie“ a w lit. o) wierszu przedostatnim zamiast słowa „mniej“ ma być „najmniej“, w §. 27 wierszu trzecim zamiast słowa „wystąpniu“ ma być „wystąpieniu“, w §. 30 w czwartym wierszu opuścić należy słowo „dochodowego“ w § 32 wierszu 9-tym po słowie „trzecim“ dodać należy słowa wymienienie rodzaju zatrudnienia lub przedsiębiostwa zarobkowego w kole drugiem i trzeciem“, w §. 40 wierszu drugim z góry zamiast słowa „wyboru“ ma być „wyborów“, w §. 45 wierszu pierwszym opuścić należy cyfrę „(§. 118)“ w §. 55 wierszu czwartym należy po słowie „prezydentowi“ dodać słowa „i Radzie“ a opuścić w tymże wierszu słowo „Rady“, w §. 62 wierszu drugim zamiast słowa „odbywają“ ma być słowo „odbywać“, w §. 79 wierszu drugim przed słowo „sekcyi“ dodać słowo „członków“, w §. 120 ustępie o) zamiast słowa „utrzymać“ ma być słowo „utrzymywać“, w §. 112 wierszu drugim zamiast pierwszego słowa „żaleniem“ ma być słowo „rządzeniem“ w § 113 w drugim wierszu drugiego ustępu po słowie „którego“ dodać należy sławo „sam“, w §. 114 ustępie b) zamiast słowa „paw„ ma być słowo „praw“.

Przemawia p. Zaleski i stawia wniosek formalny, by do tej sprawy zastosować przepisy §. 50 regulaminu i bez odsyłania do Komisyi przystąpić do drugiego czytania statutu dla m. Krakowa.

Przemawia p. Hupka.

Po zamknięciu rozprawy Izba uchwala zastosować do tej sprawy skrócone postępowanie, i przystąpić bez odsyłania do Komisyi do drugiego czytania statutu m. Krakowa.

Marszałek oznajmia,, iż wobec tej uchwały sprawozdawcą jest członek Wydziału krajowego p. Vayhinger.

Sprawozdawca uwolniony na wniosek p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, Wydziału krajowego

czyta:

USTAWA

z dnia .... nadająca statut miejski królewskiemu stołecznemu miastu Krakowowi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Królewskiemu stołecznemu miastu Krakowowi nadaję załączony statut miejski.

Art. II.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

DZIAŁ I.

O gminie i jej obrębie, o mieszkańcach i stosunkach ich do gminy.

Tytuł 1.

O statucie gminnym i jego zmianach.

§. 1.

Gmina miasta Krakowa rządzi się niniejszym statutem.

§. 2.

Zmiany stututu tego mogą nastąpić tylko w drodze ustawodawstwa krajowego.

Tytuł 2.

O obrębie gminy.

§. 3.

Statut niniejszy obowiązuje w całym obrębie miasta Krakowa.

Zmiana obszaru gminy może nastąpić po wysłuchaniu Rady miejskiej tylko w drodze ustawodąwstwa krajowego.

Tytuł 3.

O nazwie miasta.

§. 4.

Gmina zatrzymuje nazwę stołecznego królewskiego miasta Krakowa, tudzież dotychczasowe barwy i herb miasta.

Tytuł 4.

O mieszkańcach miasta.

§. 5.

Mieszkańcy miasta Krakowa dzielą się na członków gminy i obcych.

Rada miejska może zasłużonym mężom, bez względu na ich miejsce zamieszkania i przynależność, jeżeli są obywatelami austryackimi, nadać obywatelstwo honorowe. Obywatelstwo honorowe nadaje wszystkie prawa służące członkom gminy, nie nakłada jednak żadnych obowiązków lub ciężarów gminnych.

§ 6.

Członkami gminy są:

1. Osoby, mające w gminie krakowskiej prawo przynależności;

2. uczestnicy, to jest osoby nie mające w tej gminie przynależności, jeżeli w granicach tej gminy majątek nieruchomy posiadają lub jeśli od zatrudnień lub przedsiębiorstw zarobkowych, samoistnie wykonywanych, albo od dochodu bezpośredni podatek w gminie krakowskiej opłacają.

Pod tymi warunkami należą do uczestników gminy krakowskiej także korporacye, stowarzyszenia, spółki, zakłady i fundacye.

Wszystkie inne osoby są obcemi w gminie.

§. 7.

Stosunki przynależności do gminy określa ustawa państwowa.

§. 8.

Za nadanie przynależności, jeżeli z ustawy nie służy ubiegającemu się o nią prawo do uzyskania tej przynależności w myśl §. 9. ustawy z dnia 5. grudnia 1896 Dz. p. p. Nr. 222 gmina pobierać może opłatę w kwocie od 20 K., do 600 K., którą Rada miejska oznaczy, stosownie do zamożności osoby do gminy przyjętej.

Tytuł 5.

O prawach i obowiązkach mieszkańców gminy.

§. 9.

Wszyscy mieszkańcy miasta mają wogóle prawo:

a) do bezpieczeństwa osoby i własności w obrębie gminy znajdującej się;

b) do korzystania z przedmiotów i zakładów na publiczny użytek przeznaczonych, stosownie do urządzeń tych zakładów.

§. 10.

Członkowie gminy mają prawo:

a) do stałego pobytu w obrębie gminy;

b) do zawiadywania sprawami gminy w granicach tym statutem zakreślonych.

Przynależni do gminy mają nadto prawo do wsparcia z funduszów gminnych w razie

zubożenia, choroby lub niezdolności do pracy stosownie do właściwych ustaw i urządzeń.

§. 11.

Obcy mają prawo przebywania w gminie, dopóki nie przekraczają ustaw, nie wywołują zgorszenia publicznego lub nie staną się ciężarem dobroczynności publicznej. Od orzeczenia zabraniającego pobytu w gminie, służy prawo odwołania się do Namiestnictwa.

§. 12.

Każdy w gminie stosować się powinien do rozporządzeń i zarządzeń wydanych przez władzę gminną w zakresie działania, jaki jej z ustaw służy, oraz przyczyniać się do ciężarów gminy, stosownie do przepisów pod tym względem obowiązujących; członkowie gminy mają nadto szczególny obowiązek pełnienia urzędu lub czynności, do których wyborem gminy lub jej zaufaniem powołanymi będą.

DZIAŁ II.

O zakresie działania gminy.

Tytuł 6.

O podziale zakresu.

§. 13.

Zakres działania gminy jest dwojaki:

A) własny;

B) poruczony.

W zakresie własnym gmina uchwala i rozporządza niezawiśle i samodzielnie według niniejszego statutu w granicach ustaw.

Zakres poruczony działania gminy t. j. jej obowiązek do współdziałania w sprawach publicznej administracyi określają ustawy.

§. 14.

Do własnego zakresu gminy należy w szczególności:

a) wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic;

b) przyznawanie prawa przynależności do gminy;

c) ustanawianie urzędów miejskich;

d) zarząd majątkiem gminy;

e) nakładanie podatków gminnych:

f) piecza nad bezpieczeństwem osób i ich własności;

g) zakładanie i utrzymywanie ulic, dróg, placów, mostów, jak niemniej staranie o bezpieczeństwo i łatwość komunikacyi publicznej, wreszcie policya polowa.

h) piecza nad zaopatrzeniem miasta w dostateczną, tanią i zdrową żywność i wodę, dozór targów, dozór nad wagami i miarami;

i) policya zdrowia;

k) policya nad czeladzią i wyrobnikami, wykonywanie przepisów o sługach;

l) policya obyczajności publicznej;

m) sprawy ubogich i piecza nad zakładami dobroczynnymi gminy;

n) policya budownicza i ogniowa;

o) wpływ na syrawy szkół średnich i szkół ludowych w granicach ustaw;

p) jednanie stron w sporze będących przez mężów zaufania z gminy wybranych;

q) dobrowolna sprzedaż ruchomości drogą licytacyi na żądanie stron.

Bliższe określenie atrybucyi władz gminnych zawiera dział IV.

Czynnościami zakresu poruczonego, osobnemi ustawami gminie przekazanemi, zawiaduje gmina w sposób ustawą wskazany, albo orzeka sama o sposobie zawiadywania, jeżeli tenże ustawami nie jest przepisany.

Administracyi państwa służy prawo powierzania załatwienia spraw zakresu poruczonego w całości lub w części organom własnym na koszt państwa. Zakres dotychczasowy krakowskiej Dyrekcyi policyi nie doznaje zmiany skutkiem statutu niniejszego. W drodze ustawy krajowej mogą być ze względu na dobro publiczne także inne sprawy policyi miejscowej oddane do załatwienia w całości lub w części organom rządowym.

Tytuł 7.

O roku administracyjnym i języku urzędowym.

§. 15.

Rok administracyjny gminy zaczyna się i kończy z rokiem administracyjnym państwa.

§. 16.

Językiem urzędowym gminy jest język polski.

DZIAŁ III.

Tytuł 8.

O Reprezentacyi i urzędach gminy.

§. 17.

Gminę miasta Krakowa reprezentuje Rada miejska względnie prezydent miasta. Rada miejska orzeka w granicach swej atrybucyi, a uchwały jej wykonywa prezydent miasta, magistrat i urzędy miejskie.

Tytuł 9.

Skład Rady miejskiej.

§. 18.

Rada miejska składa się z 72 członków (radców miejskich).

Członków Rady miejskiej wybierają członkowie gminy, prawo głosowania mający. Gdyby powyższa liczba radców miejskich pomiędzy jednym a drugim wyborem przez śmierć lub rezygnacyę, lub utratę urzędów się zmniejszyła, wtedy rada miejska do pełnienia obowiązków radców przyzwie tych, którzy przy odnośnym wyborze po wybranych w kole lub oddziale wybor czym, do którego ubyły radca należał, największą liczbę głosów otrzymali, Radcy przez Radę miejską przybrani, tylko do najbliższych wyborów obowiązki pełnić będą (§. 45.).

Tytuł 10.

O wyborach i urzędowaniu radców miejskich.

§. 19.

Prawo wyboru radców miejskich służy bez względu na płeć tylko obywatelom państwa.

Prawo to mają następujący członkowie gminy:

a) obywatele honorowi miasta Krakowa;

b) duchowni świeccy wszystkich wyznań chrześcijańskich, rabini i kaznodzieje izraeliccy;

c) klasztory i zgromadzenia duchowne męskie i żeńskie;

d) urzędnicy dworu, państwa, kraju, powiatu, gminy i zakładów publicznych tak czynni jak i w stanie spoczynku będący;

e) oficerowie i do wojskowości należące osoby z tytułem oficerskim, jeżeli się znajdują w stanie nieczynnym, w stanie stałego spoczynku, lub jeśli z zastrzeżeniem charakteru wojskowego dymisyę wzięli;

f) przełożeni, profesorowie i nauczyciele wszystkich zakładów naukowych, utrzymywanych kosztem państwa, kraju lub gminy tudzież osoby posiadające kwalifikacyę do nauczania w szkołach publicznych;

g) adwokaci, notaryusze, doktorowie wszystkich wydziałów i magistrowie chirurgii;

h) technicy, którzy studya swoje na jednej z wyższych szkół technicznych austryackich ukończyli i tamże egzamin dyplomowy lub egzaminy państwowe z dobrym skutkiem złożyli;

i) magistrowie farmacyi;

k) prawnicy, którzy złożyli wszystkie teoretyczne egzamina państwowe;

l) odpowiedzialni redaktorowie pism czasowych treści politycznej lub naukowej;

m) ci, którzy w mieście Krakowie opłacają tytułem podatku osobisto-dochodowego, pensyjnego lub rentowego — osobno lub razem wziąwszy 32 K rocznie (nie licząc dodatków);

n) właściciele i dożywotnicy nieruchomości odziedziczonych, lub przynajmniej od roku nabytych, którzy tytułem podatku gruntowego, domowo-czynszowego lub 5% podatku od budynków uwolnionych od opłaty podatku domowo-czynszowego płacą najmniej 12 K (nie licząc dodatków);

o) ci, którzy w obrębie miasta prowadzą przedsiębiorstwo lub zatrudnienie powszechnemu podatkowi zarobkowemu podlegające, jeśli za ostatni okres wymiarowy tytułem powszechnego podatku zarobkowego najmniej 10 K (bez dodatków) płacić mają;

p) przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków, jeśli od roku tytułem podatku zarobkowego (bez dodatków) najmniej kwotę 300 K opłacają.

§. 20.

Współwłaściciele i współdożywotnicy jednej nieruchomości mają wszyscy razem jeden tylko głos. Również spółce handlo-

wej lub przemysłowej służy tylko jeden głos bez względu na liczbę spólników.

Nieruchomość uważa się jako jedna, dopóki w księgach gruntowych jedno stanowi ciało.

§. 21.

Dopóki rzecz nieruchoma jest pod dożywociem, prawo głosowania jej właściciela jest w zawieszeniu.

§. 22.

Wyjęci są od prawa głosowania zostający w służbie czynnej:

a) oficerowie i osoby wojskowe z tytułem oficerskim;

b) wojskowi niższych stopni oraz szeregowcy.

§. 23.

Od prawa wyboru i wybieralności są wykluczeni:

1. osoby, które w ostatnim roku zaopatrzenie ubogich pobierały z funduszów publicznych lub gminnych.

Nie poczytuje się za zaopatrzenie ubo gich wsparcia z kas chorych, renty na starość lub z powodu nieszczęśliwych przypadków, obdarzenie środkami naukowymi albo wsparcia w klęskach ogólnych;

2. krydataryusze podczas trwania postępowania konkursowego;

3. osoby zasądzone za zbrodnie wogóle lub za przekroczenia kradzieży, oszustwa, sprzeniewierzenia lub uczestnictwa w tych przekroczeniach (§§. 460, 461, 463 i 464 k. k.);

za przekroczenia przeciw obyczajności publicznej z §§. 501, 504, 511, 512, 515 i 516 k. z ustawy z d. 24 maja 1885 r. L. 89. Dz. u. p. tudzież za lichwę.

Ustawy państwowe stanowią, po jakim czasie ustają te skutki zasądzenia.

Gdyby ustawa w tym względzie nowe przepisy zaprowadziła, postanowienia te będą się stosować także do prawa wyboru i obieralności do Rady miejskiej krakowskiej.

4. osoby, które z powodu zbrodni zostają prawomocnie pod śledztwem, a to na tak długo, dopóki śledztwo wstępne trwa.

5. osoby, oddane pod dozór policyjny albo przytrzymane w domu pracy przymusowej — jak długo te stosunki trwają.

§. 24.

Każdy wyborca głosuje imieniem własnem raz jeden i winien głosować osobiście.

§. 25.

Korporacye, stowarzyszenia i zakłady głosują przez zastępców prawnych lub statutami wskazanych, lub też przez pełnomocników do tego wybranych.

Klasztory i zgromadzenia duchowne męskie głosują przez swoich przełożonych lub pełnomocników, klasztory zaś i zgromadzenia duchowne żeńskie przez umocowanych do tego pełnomocników.

Współwłaściciele i współdożywotnicy nieruchomości tudzież spółki handlowe celem wykonania prawa głosowania mianują wspólnego pełnomocnika, większością obliczoną w stosunku do udziałów.

Niewiasty prawo głosowania mające, głosują przez swoich mężów lub pełnomocników; ojcowie, opiekunowie i kuratorowie głosują za małoletnich i bezwłasnowolnych.

Pełnomocnik nie może zastępować więcej niż jednego wyborcę i winien wykazać się pełnomocnictwem, stwierdzonem podpisem dwóch świadków. Pełnomocnikami lub zastępcami mogą być tylko osoby, mające prawo głosowania przy wyborach do Rady miejskiej krakowskiej.

§. 26.

Wybieralnymi na członków Rady miejskiej są wszyscy własnowolni mężczyźni, prawo głosowania mający, którzy 30 rok życia ukończyli.

§. 27.

Wyjęci są od wybieralności:

a) urzędnicy i słudzy gminy i zakładów gminnych, dopóki w służbie zostają a nawet po wystąpieniu ze służby, dopóki nie złożą i nie wyrównają rachunków z gminą lub innym zakładem gminnym;

b) osoby, które imieniem własnem lub jako pełnomocnicy stron, spór z gminą prowadzą;

c) dzierżawcy dochodów i zakładów gminnych.

§. 28.

Wykluczone są od obieralności osoby, które z powodu przewinienia służbowego,

z chęci zysku popełnionego, w drodze dyscyplinarnej utracą urząd lub służbę.

§. 29.

Celem dopełnienia wyborów będą podzieleni wyborcy na trzy koła wyborcze:

w pierwszem mieścić się będą wyborcy wymieni w § 19. pod literami a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m.

w drugiem właściciele lub dożywotnicy nieruchomości, o których mówi §. 19. pod lit. n.

w trzeciem wyborcy wymienieni w §. 19. pod literami o i p.

§. 30.

Koło drugie podzielone będzie na dwa oddziały według wysokości podatku. W tym celu należy ułożyć spis wyborców w porządku wysokości wymierzonego im na rok ostatni podatku domowo-czynszowego, gruntowego i 5% podatku od budynków uwolnionych od podatku domowo-czynszowego poczynając od najwyżej, a kończąc na najniżej opodatkowanych.

Suma podatku tak uporządkowanego podzieloną będzie na dwie połowy; wyborcy w pierwszej połowie ogólnej sumy podatkowej umieszczeni, stanowić będą pierwszy oddział, zaś należący do drugiej połowy drugi oddział drugiego koła.

Koło trzecie podzielone będzie na trzy oddziały.

Oddział pierwszy obejmować będzie wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. p. tudzież z wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. o, te osoby, które przy ostatnim rozkładzie podatku zarobkowego powszechnego zaliczone zostały do I. i II. klasy opodatkowanych.

Oddział drugi obejmować będzie z wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. o) te osoby, które są rękodzielnikami, posiadającymi kartę przemysłową na samoistnie prowadzony przemysł rękodzielniczy, o ile nie należą do oddziału pierwszego trzeciego koła.

Oddział trzeci obejmować będzie resztę wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. o, nie zaliczonych ani do pierwszego, ani do drugiego oddziału tego koła.

§. 31.

Liczba wybrać się mających radców miejskich będzie podzieloną pomiędzy trzy koła wyborcze w ten sposób, że na każde koło przypada po 24 radców.

W kole drugiem każdy oddział wybiera połowę radców, na toż koło do wyboru przypadających.

W kole trzeciem wybiera pierwszy oddział 10 radców, drugi oddział 4 radców, trzeci oddział 10 radców.

§. 32.

Spisy wyborców sporządzone będą według wyżej wymienionych kół wyborczych i to w kole pierwszem w porządku alfabetycznym, w kole drugiem i trzeciem zaś w porządku wysokości podatku.

Dla każdego oddziału wyborczego koła trzeciego ułożony będzie odrębny spis wyborców. Spisy obejmować będą imiona i nazwiska wyborców (§. 30.), tytuł, na którym się ich prawo głosowania opiera; a w szczególności w kole drugiem, wymienienie realności, numeru, ulicy i dzielnicy miasta; zaś w kole trzeciem wymienienie rodzaju zatrudnienia lub przedsiębiorstwa zarobkowego w kole drugiem i trzeciem ma być uwidocznioną obok każdego wyborcy cyfra podatkowa.

§. 33.

Każdy wyborca ma tylko jeden głos i to w tem kole wyborczem, w którego spisie zamieszczonym będzie.

Zasadą do tego zamieszczenia jest główne zatrudnienie wyborcy.

I tak n. p. kupcy, rękodzielnicy, lekarze praktykujący, którzy zarazem są posiadaczami realności, winni być zamieszczeni pierwsi w kole trzeciem, ostatni zaś w kole pierwszem.

Wolno jednak każdemu wyborcy, mającemu prawo głosowania i w innem kole wyborczem przenieść się do tego koła w drodze reklamacyi.

§. 34.

Przynajmniej na 6 tygodni przed rozpoczęciem wyborów mają być spisy wyborców w urzędzie miejskim do przejrzenia wystawione, a w ogłoszeniu o tem wyznaczony będzie termin dni 14 do wniesienia reklamacyi przeciw tym spisom.

O reklamacyach, które w tym terminie wniesione zostaną, rozstrzyga ostatecznie w dniach 8 komisya przez Radę miejską z jej grona do tego wybrana i ogłosi uchwałę swoją przybiciem w Magistracie, a to w miejscu do obwieszczeń urzędowych przeznaczonem.

Stosownie do zapadłych orzeczeń, od których niema odwołania, nastąpi niezwłocznie sprostowanie spisu wyborców. Lista tak sprostowana jest podstawą wszelkich wyborów aż do prawomocnego sporządzenia nowej listy.

§. 35.

Prezydent miasta Krakowa, jako naczelnik gminy, rozpisuje wybory przynajmniej na ośm dni przed ich rozpoczęciem, a w ogłoszeniu oznaczy czas i miejsce wyborów. Równocześnie zawiadamia o tem polityczną władzę krajową i Wydział krajowy. Po ogłoszeniu wyborów należy doręczyć wyborcom karty legitymacyjne do rąk własnych za potwierdzeniem odbioru.

§. 36.

Przy wyborach zachować należy następujące przepisy:

Głosowanie odbywa się pisemnie kartkami, które zawierać mają tyle nazwisk, ile członków Rady miejskiej odnośne koło lub oddział wybiera.

W razie gdyby głosujący większą liczbę nazwisk podał, liczeni będą tylko pierwsi z kolei aż do dopełnienia przeznaczonej cyfry. Reszta głosów oddanych jest nieważna. Każdy wyborca otrzyma z legitymacyą kartę głosowania i kopertę, w której głos oddaje, zwracając równocześnie kartę legitymacyjną. Głos ważnie tylko na urzędowej karcie głosowania i w urzędowej kopercie oddać można. Gdyby koperta zawierała więcej wypełnionych kart głosowania, wszystkie są nieważne.

Głos dany osobie, nie mającej prawa wybieralności, jest co do tej osoby nieważny.

Po upływie czasu na głosowanie wyznaczonego, przystąpi komisya wyborcza do obliczenia głosów.

Wybrani są ci, którzy uzyskali w oddziale wyborczym największą liczbę głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga losowanie, przedsięwzięte przez przewodniczącego komisyi, względnie gdyby ta okoliczność przy sprawdzeniu wyborów na jaw wyszła, przez prezydenta miasta na jawnem posiedzeniu Rady.

Po zamknięciu wyborów przedłożą komisye wyborcze Radzie miejskiej spisane protokoły z wszelkimi dowodami, poczem prezydent ogłosi nazwiska osób wybranych.

Wybrany w dwóch lub więcej oddziałach powinien oświadczyć w dniach trzech, w którem oddziale wybór przyjmuje, a gdyby żadnego nie dał oświadczenia, uważanym będzie za przyjmującego wybór w tym oddziale, który los wyciągnięty przez prezydenta miasta na pełnem posiedzeniu Rady miejskiej oznaczy.

W takim razie w innych oddziałach za wybranych uważać należy tych, którzy po ostatnim wybranym najwięcej otrzymali głosów. W razie równości głosów zastosować należy analogiczne postanowienia ustępu 7. tegoż paragrafu.

§. 37.

Bliższe przepisy o postępowaniu przy wyborach Rada miejska ułoży i ogłosi przed wyborem.

§. 38.

Jeżeli wybrany po zawiadomieniu o wyborze w ciągu dni 8 nie odmówił pisemnie przyjęcia, uważać należy, iż wybór przyjął.

§. 39.

Każdy nowowybrany radca miejski składa do rąk przewodniczącego uroczyste przyrzeczenie sumiennego pełnienia przyjętych obowiązków.

§. 40.

Rada miejska rozpoznaje akt wyboru i rozstrzyga ostatecznie o ważności wyborów tudzież o zarzutach przeciw wyborom, które w terminie dni ośmiu, licząc od dnia ogłoszenia nazwisk radców wybranych, do niej wnieść należy. Polityczna władza krajowa może unieważnić wybory, któreby padły na osoby od wybieralności wyjęte lub wykluczone; przeciw temu służy jednak rekurs do ministerstwa.

§. 41.

Dla uzupełnienia miejsc opróżnionych wskutek nieważności lub nieprzyjęcia wyboru, poleci Rada miejska prezydentowi rozpisać bezzwłocznie na podstawie tych samych spisów, nowy wybór w tem kole lub oddziale wyborczym, w którym wybór był unieważniony lub nieprzyjęty.

§. 42.

Prezydenta wybiera Rada bądź z grona swego, bądź z grona wyborców prawo wybieralności mających.

Urzędowanie prezydenta trwa lat sześć, licząc od dnia złożenia przysięgi. Pierwszego i drugiego wiceprezydenta wybiera Ruda ze swego grona (§. 48)

Do wyboru prezydenta i wiceprezydentów przystąpi Rada miejska najdalej w przeciągu dni czternastu po opróżnieniu urzędu.

§. 43.

Wybór prezydenta i wiceprezydentów powinien się odbyć na posiedzeniu tajnem Rady miejskiej umyślnie w tym celu zwołanej.

Do wyboru prezydenta i wiceprezydentów miasta należy wezwać wszystkich członków Rady miejskiej.

Radca, który mimo wezwania na posiedzenie wyborcze nie przybył, lub przed ukończeniem wyboru się oddalił, jeżeli nieobecności swojej lub oddalenia się dostatecznie nie usprawiedliwi, traci mandat i przed upływem lat trzech do Rady miejskiej wybranym być nie może.

Do wyboru konieczną jest obecność przynajmniej trzech czwartych części członków Rady miejskiej.

Głosowanie odbywać się powinno kartkami. Inny sposób głosowania jest niedopuszczalnym.

Wybranym jest ten, kto otrzyma bezwzględną większość głosów radców obecnych.

Jeżeliby przy głosowaniu nie osiągnięto bezwzględnej większości głosów, należy przedsięwziąć powtórne głosowanie, a jeżeliby i przy tem nie okazała się potrzebna większość głosów, wtedy należy przystąpić do ściślejszego wyboru.

Przy ściślejszym wyborze ograniczyć się należy do tych dwóch osób, które przy powtórnem głosowaniu największą ilość głosów otrzymały. — Gdyby z powodu równości głosów nie można było oznaczyć dwóch osób, największą ilość głosów mających, rozstrzyga między niemi los, kto ma być wzięty do ściślejszego wyboru.

Każdy głos dany przy trzeciem głosowaniu osobie nie wziętej do ściślejszego wyboru jest nieważny.

Jeżeliby przy ściślejszym wyborze okazała się równość głosu, rozstrzyga los.

§. 44.

Wybór prezydenta m. Krakowa potwierdza Monarcha.

Po potwierdzeniu prezydent miasta złoży w obecności Rady miejskiej przysięgę do rąk namiestnika lub wyznaczonego przez niego zastępcy na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swoich obowiązków.

Wiceprezydenci składają taką samą przysięgę do rąk prezydenta na zgromadzeniu Rady miejskiej.

Urzędowanie prezydenta i wiceprezydentów rozpoczyna się z dniem złożenia przysięgi.

§. 45.

Radcy miejscy wybierani są na lat sześć. Co trzy lata połowa radców z każdego koła i oddziału wyborczego wybranych ustępuje, a na ich miejsca wstępują do Rady nowowybrani z właściwych kół wyborczych; wybory przeto do Rady miejskiej odbywają się co trzy lata.

Ustępujący radcy miejscy pozostają na urzędzie, aż do prawomocnego przeprowadzenia nowych wyborów. Przy pierwszych wyborach na podstawie niniejszego statutu wybrani będą wszyscy 72 członkowie Rady (§. 18.). Po upływie 3 lat od pierwszego wyboru ustępuje wskazana losem połowa członków Rady. Losowanie radców ustępujących z końcem pierwszego trzechlecia winno nastąpić w takim czasie, aby nowe wybory na sześć tygodni przed ukończeniem kadencyi nastąpić mogły. Losowania dokonywa prezydent miasta lub jeden z wiceprezydentów wobec zgromadzonej Rady.

Do mandatów opróżnić się mających z końcem pierwszego trzechlecia przez wylosowanie, tak samo do opróżnić się mają-

cych z końcem sześciolecia mandatów tych radców, którzy przez sześć lat swój urząd sprawowali, wliczyć należy mandaty tych radców, którzy w ciągu ostatniego trzechlecia ubyli z Rady przez śmierć, rezygnacyę lub z innych przyczyn statutem przewidzianych i w ten sposób co trzy lata dokonać wyboru na wszystkie opróżnione mandaty.

§. 46.

Nowe wybory należy ukończyć na sześć tygodni przed skończeniem kadencyi.

§. 47.

Radca kończący urzędowanie może być na nowo wybrany.

§. 48.

Urząd wiceprezydentów trwa do końca tego trzechlecia, w ciągu którego zostali wybrani. Każda odnowiona Rada wybiera sobie obu wiceprezydentów w sposób przewidziany w §. 43.

Wiceprezydenci mogą być ponownie wybrani, a jeżeli w Radzie miejskiej nadal pozostają, pełnią swe urzędy aż do wyboru zastępców.

§. 49.

Członkowie Rady miejskiej urzędują bezpłatnie.

Za sprawowanie interesów gminy poza jej obrębem mogą żądać wynagrodzenia.

Urzędy prezydenta i I. wiceprezydenta są płatne, ich płace i inne pobory służbowe oznaczy Rada miejska.

Drugiemu wiceprezydentowi może Rada miejska przyznać odpowiedne wynagrodzenie.

§. 50.

Prezydent miasta i wiceprezydenci muszą stale mieszkać w Krakowie.

§. 51.

Prezydent i wiceprezydenci nie mogą bez zezwolenia Rady złożyć swego urzędowania.

§. 52.

Z członków Rady miejskiej, nie wyłączając prezydenta, traci urząd ten, co do którego zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie jego wybieralności przeszkadzała.

Jeżeli, który z nich popadnie w śledztwo wstępne z powodu zbrodni, nie będzie mógł sprawować swego urzędu, jak długo trwa postępowanie karne.

Radców miejskich, którzy bez ważnych powodów przez trzy miesiące na posiedzenia nie przybywają, Rada miejska uzna za występujących.

§. 53.

W razie rozwiązania Rady miejskiej przez polityczną władzę krajową mają być najdalej do sześciu tygodni ogłoszone i rozpisane nowe wybory 72 członków Rady.

Aż do wyboru nowej Rady miejskiej prezydent i wiceprezydenci pozostają na swych urzędach, załatwiają bieżące czynności gminy i wykonują prawa Radzie miejskiej przy wyborach służące.

Od zarządzenia Radę miejską rozwiązującego, służy tejże prawo odwołania się w ciągu 4 tygodni do Ministerstwa spraw wewnętrznych przez Wydział krajowy.

Rozwiązana Rada jedynie tylko do wniesienia rekursu na posiedzeniu przy zamkniętych drzwiach zgromadzić się może.

Z radców, po rozwiązaniu Rady wybranych, ustąpi po upływie pierwszego trzechlecia z każdego koła i oddziału połowa, którą los oznaczy. Losowania dokona prezydent na posiedzeniu Rady.

Tytuł 11.

O magistracie.

§. 54.

Magistrat składa się z prezydenta, pierwszego i drugiego wiceprezydenta, dyrektora magistratu, z radców magistratualnych, oraz innych urzędników.

§. 55.

Wydział obrachunkowy jest organem pomocniczym Rady miejskiej w czynnościach kontroli i organem pomocniczym magistratu w załatwianiu spraw rachunkowych. Podlega on bezpośrednio prezydentowi i Radzie miejskiej.

§. 56.

Rada miejska mianuje dyrektora magistratu, radców magistratualnych, jakoteż wszystkich urzędników gminy i zakładów gminnych na przedstawienie prezydenta

z wyjątkiem urzędników 2 najniższych stopni, których mianuje sam prezydent.

Urzędnicy gminy złożą do rąk prezydenta na posiedzeniu magistratu przysięgę na wierność Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swych obowiązków.

Prezydent, dyrektor magistratu, naczelnik wydziału obrachunkowego, dyrektor budownictwa i kasyer nie mogą zostawać między sobą w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa, aż do czwartego stopnia włącznie.

Do uzyskania posady dyrektora magistratu, radcy, konceptowego urzędnika magistratu, urzędnika wydziału obrachunkowego i kasy, oraz urzędnika sanitarnego i budownictwa miejskiego, potrzeba egzaminów praktycznych, przepisanych dla urzędników państwowych odpowiedniej kategoryi.

§. 57.

O uwolnieniu od służby (emeryturze lub pensyonowaniu, kwieskowaniu lub oddaleniu) urzędników gminy i zakładów gminnych orzeka na wniosek prezydenta Rada miejska.

Oddalenie stałego urzędnika może nastąpić jedynie po przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego.

Przepisy o wymierzaniu emerytury dla urzędników i wdów po nich pozostałych, alimentacyi dodatków na wychowanie, wsparć i prowizye wydaje Rada miejska.

DZIAŁ IV.

Zakres działania władz gminnych.

Tytuł 12.

Zakres działania Rady miejskiej.

§. 58.

Rada miejska jest w sprawach gminnych organem uchwalającym i kontrolującym, zastępuje gminę w wykonywaniu jej praw i obowiązków, jest obowiązaną strzedz dobra gminy i starać się o zaspokojenie jej potrzeb.

§. 59.

Do zakresu działania Rady miejskiej należą:

a) Rozstrzyganie w sprawach administracyjnych gminy,

b) Kontrolowanie czynności Magistratu i innych urzędów i zakładów gminnych tak w sprawach zakresu działania własnego, jakoteż w sprawach gminie poruczonych.

§. 60.

W szczególności należą do Rady miejskiej następujące przedmioty:

1. Wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic (§. 2, 3).

2. Wybór prezydenta i wiceprezydentów, dalej mianowanie dyrektora Magistratu, urzędników gminnych, przełożonych i urzędników zakładów gminnych z wyjątkiem urzędników dwóch najniższych stopni, niemniej uwalnianie tych urzędników od obowiązków.

3. Organizacya urzędów i zakładów gminnych, oznaczenie liczby urzędników i sług, oraz wszystkich osób przez gminę płatnych, określenie ich praw i obowiązków, wydawanie instrukcyj służbowych.

4. Oznaczenie płac, emerytur i innych korzyści dla urzędników i sług gminy, oraz dla osób wyżej pod 2. wymienionych, dla ich wdów i sierót.

5. Uchwalenie instrukcyj i regulaminów dla siebie, sekcyi i komisyi.

6. Udzielanie zaliczek na płace urzędnikom, o ile przenoszą trzechmiesięczne płace — przyznawanie poszczególnych wynagrodzeń — oznaczanie dyet i kosztów podróży, zapomóg i nagród dla urzędników i sług miejskich, niemniej dla osób używanych w służbie gminy.

7. Udzielanie urlopów prezydentowi, wiceprezydentom i radcom miejskim, tudzież dozwalanie urlopów dla urzędników i sług gminnych, ponad czas trzechmiesięczny.

8. Uchwalanie zasad zarządu majątkiem gminnym.

9. Ustanawianie i regulowanie opłat i taks na fundusz miejski pobieranych w granicach obowiązujących ustaw.

10. Uchwalanie i zatwierdzanie katastru kwaterunkowego.

11. Nabywanie i pozbywanie nieruchomości lub praw za nieruchomość prawnie uważanych, przyjmowanie zobowiązań wieczystych, służebności, zastawu lub poręcze-

nia, zaciąganie pożyczek i wszelkie operacye finansowe.

Jeżeli wartość nieruchomości lub praw za nieruchomości uważanych, które gmina zamierza nabyć, przenosi kwotę 150.000 K, niemniej jeśli zaciągnąć się mająca pożyczka lub suma poręczona przenosi jedną czwartą część rocznego dochodu gminy, obliczonego na podstawie zamknięć rachunkowych z ostatnich trzech lat, wówczas potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego. Na wypadek pozbywania się nieruchomości lub praw za nieruchomości uważanych, zezwolenia Wydziału krajowego potrzeba już wtedy, gdy wartość tej nieruchomości lub praw za nieruchomość uważanych przenosi 40.000 K.

12. Lokowanie kapitału na hipotekach.

13. Przyjęcie lub zrzeczenie się spadków lub zapisów.

14. Stawianie kosztem gminy nowych budowli lub przekształcenie albo znoszenie istniejących.

15. Zaprowadzenie nowych zakładów gminnych lub zwinięcie już istniejących.

16. Zatwierdzanie licytacyi lub układów o dzierżawy, które dłużej niż trzy lata trwać mają, jeżeli roczny czynsz dzierżawy 4.000 K przenosi. Zatwierdzanie układów o dostawy, pociągające za sobą wydatek przenoszący 6.000 K.

17. Rozwiązywanie w drodze dobrowolnej wszelkich kontraktów.

18. Zezwalanie na prowadzenie procesów i zawieranie ugód.

Prezydent może jednak bez odwołania się do Rady miejskiej wytoczyć proces o naruszenie posiadania, w sprawach najmu i dzierżawy i w sprawach nadających się do postępowania drobiazgowego, nakazowego i wekslowego.

19. Umorzenie należytości nieściągalnej, o ile kwotę 100 K przenosi.

20. Uchwalenie rocznego budżetu miasta. Budżet na każdy rok następny powinien być uchwalonym najpóźniej do końca listopada roku poprzedniego.

21. Przyzwalanie na wydatki budżetem nieprzewidziane z wyjątkiem nagłych wydatków, dążących do utrzymania rzeczy w dobrym stanie lub nieprzenoszących łącznie w jednym dziale i tytule rocznie kwoty 1.000 K.

22. Coroczne sprawdzanie i załatwianie rachunków z dochodów i wydatków miejskich.

Rachunki roku ubiegłego powinny być sprawdzane najpóźniej do 15. sierpnia roku następnego.

Tak budżet jak i rachunki roczne, zanim Radzie do rozpoznania przedstawione będą, winny być poprzednio najmniej przez dwa tygodnie złożone do przejrzenia przez członków gminy. Spostrzeżenia członków gminy będą przy rozpoznawaniu wzięte pod rozwagę.

23. Ustanawianie dodatków gminnych do podatków rządowych, nakładanie podatków i opłat gminnych, ustanawianie zasad ich rozkładu i poboru.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich, które zazwyczaj na wszystkie w gminie przypisane podatki bezpośrednie podług tej samej stopy procentowej rozłożyć należy, potrzeba pozwolenia Wydziału krajowego, jeżeli dodatki wynoszą przeszło 25 do 50 od sta. Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich przenoszących 50% — 100% potrzeba zezwolenia Wydziału krajowego za zgodą Namiestnictwa, a w razie, gdyby jedna z tych władz odmówiła zezwolenia, przyzwalającej uchwały sejmowej podlegającej najwyższemu zatwierdzeniu.

Dodatki przenoszące 100% podatków bezpośrednich nakładać można tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Wyłącznie w drodze ustawodawstwa krajowego nastąpić może rozkład dodatków do podatków bezpośrednich podług rozmaitej stopy procentowej, wprowadzenie nowych opłat i podatków nienależących do kategoryi dodatków do podatków, podwyższenie podatku gminnego od czynszu lub wartości czynszowej, jeżeli on przenosi 6 od sta, nakoniec zmiana taryfy do podatków niestałych.

Podatek gminny od czynszu ponosić mają lokatorowie względnie używający pomieszkania. Za podatek gminny czynszowy

odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do swych lokatorów.

Dodatkami do podatków na rzecz gminy nie mogą być obciążeni:

a) urzędnicy i słudzy dworu, państwa, kraju, powiatu i gminy, nauczyciele publiczni, tudzież wojskowi, ich wdowy i sieroty co do płac służbowych, emerytur, prowizyi, dodatków na wychowanie i łaskawizn.

b) duszpasterze co do kongruy.

24. Przyjmowanie do gminy lub odmówienie przyjęcia, wyznaczenie taks od przyjmowania do gminy, tudzież uwalnianie od opłaty.

25. Rozstrzyganie w sprawach utraty lub odzyskania prawa głosowania i wybieralności.

26. Wykonywanie służących gminie praw patronatu, prezenty i rozdawnictwa posad, tudzież stypendyów i innych miejsc fundacyjnych.

27. Zakładanie i utrzymywanie szkół, tudzież udział w sprawach szkolnych, wynikających z ustaw.

28. Wykonywanie prawa petycyi w sprawach gminy.

29. Nadawanie obywatelstwa honorowego.

30. Wydawanie przepisów o policyi miejscowej w granicach istniejących ustaw pod zagrożeniem kary pieniężnej aż do wysokości 200 K. lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej, kary aresztu do 20 dni.

31. Rozstrzyganie odwołań od orzeczeń i rozporządzeń Magistratu (§. 106), oraz Prezydenta (§. 95).

32. W końcu wszystkie sprawy, które prezydent, sekcye, komisye Rady miejskiej, lub Magistrat Radzie miejskiej przedłożą, które w drodze odwołania pod rozpoznanie przyjdą, lub których uchwalenie Rada miejska sama sobie zastrzeże.

Rada miejska może powierzyć odwołalnie prezydentowi, sekcyi lub komisyi załatwianie spraw do swego zakresu należących pod 6, 7, 10, 12, 28, 31 wyliczonych. Uchwały tych organów w zastępstwie Rady miejskiej działających, mają być na najbliższem posiedzeniu do wiadomości Rady podane.

§. 61.

Zwyczajne posiedzenia Rady miejskiej mają się odbywać co miesiąc, a mianowicie w pierwszy czwartek każdego miesiąca. Gdyby na czwartek wypadło święto uroczyste, posiedzenie odbędzie się w poprzedzającym dniu powszednim.

§. 62.

Posiedzenia Rady miejskiej mogą być zwoływane tylko przez prezydenta i odbywają się pod jego przewodnictwem.

W razie nieobecności lub przeszkody prezydenta zastępuje go pierwszy wiceprezydent, a tego drugi wiceprezydent, wreszcie tego ostatniego najstarszy wiekiem radca miejski.

Posiedzenia przez kogo innego zwołane, lub pod innem przewodnictwem odbyte, są nieważne.

§. 63.

Na polecenie Namiestnictwa, Wydziału krajowego, lub na umotywowane żądanie dwudziestu pięciu radców, prezydent obowiązanym jest zwołać posiedzenie Rady miejskiej najdalej w dniach trzech.

§. 64.

Przewodniczący Rady miejskiej zaprasza na każde posiedzenie okólnikiem wszystkich radców miejskich, przynajmniej na dwa dni przed posiedzeniem.

Radca miejski, nie mogący przybyć na posiedzenie, powinien o tem donieść przewodniczącemu przed posiedzeniem.

§. 65

Radców miejskich, bez dostatecznego powodu obowiązków swoich niewypełniających, upomni Rada miejska na wniosek przewodniczącego. Po dwukrotnem bezskutecznem upomnieniu, może Rada miejska nałożyć na radców miejskich, niewypełniających obowiązków, grzywnę od 4 do 40 K. na korzyść miejscowych zakładów dobroczynnych.

Wniosek nałożenia tej grzywny nie zależy od woli prezydenta, lecz jest obowiązkiem jego urzędu. Przeciw takim orzeczeniom niema rekursu.

§. 66.

Posiedzenia Rady miejskiej są publiczne.

Wszystkie sprawy osobiste należy załatwiać na posiedzeniu tajnem.

Również i ze względu na obyczajność lub zagrożony interes gminy może być uchwalona tajność posiedzenia.

§. 67.

Do ważności uchwał potrzeba obecności połowy radców miejskich.

§. 68.

Urzędnik Magistratu lub radca miejski przez prezydenta wyznaczony spisuje protokół obrad.

W protokole obrad należy członków obecnych wymienić i treść zapadłych uchwał zamieścić.

Na żądanie głosujących, zdania uchwale przeciwne, będą w protokole zamieszczane.

O zakwestyonowanych ustępach protokołu Rada decyduje.

§. 69.

Porządek dzienny oznacza przewodniczący i doręcza go radcom razem z wezwaniem na posiedzenie

§. 70.

Zwyczajne tylko przedmioty, poprzednio przez sekcye albo komisye rozpoznane, mogą być przedmiotem obrad rady.

Gdyby jednak w nagłym wypadku przewodniczący uważał za konieczne, albo gdyby $^{1}/_{3}$ część członków obecnych Rady żądała, aby wziąć pod obrady przedmiot przez sekcyę lub komisyę nie rozbierany, lub na porządku dziennym nie zamieszczony, wówczas Rada prostą większością głosów bez wdawania się w rozprawy zadecyduje, czyli przedmiot ma być bezzwłocznie rozpoznawanym.

§. 71.

Przedmioty pod rozpoznanie Rady przychodzące wnoszą referenci, których prezydent, sekcya lub komisya wyznacza.

§. 72.

Każdy z radców miejskich ma głos stanowczy. Referenci Magistratu mogą w posiedzeniach Rady miejskiej brać udział tylko z głosem doradczym. Przewodniczący, wyjąwszy wybory, nie głosuje. W razie równości głosów wniosek jest odrzucony.

§. 73.

Żaden radca miejski na posiedzeniach znajdować się nie może podczas obrad nad swemi sprawami własnemi, swych krewnych lub powinowatych aż do czwartego stopnia włącznie lub też jeżeli jest zastępcą prawnym, gdy chodzi o sprawy osób przez niego zastępowanych.

§. 74.

Każda uchwała Rady, jeżeli wyższego zatwierdzenia nie potrzebuje, bez zwłoki wykonaną być powinna.

Przewodniczący może w ciągu trzech dni wstrzymać wykonanie uchwał, które zdaniem jego sprzeciwiają się przepisom niniejszego statutu lub prawom obowiązującym, lub też gminę na szkodę narazić mogą.

Obowiązanym jest jednak o tem niezwłocznie zawiadomić Radę i decyzyę w pierwszych dwóch przypadkach politycznej władzy krajowej, w trzecim zaś przypadku Wydziałowi krajowemu w terminie dni ośmiu, licząc od zawiadomienia Rady, do rozpoznania przedstawić.

Tytuł 13.

O sekcyach i komisyach.

§. 75.

Rada miejska podzieli się na tyle sekcyi, ile jest departamentów w magistracie.

Każdy radca miejski, z wyjątkiem prezydenta i wiceprezydentów, do jednej sekcyi należeć powinien.

Celem sekcyi jest przygotowanie przedmiotów, do zakresu działania Rady miejskiej należących, załatwianie spraw przez Radę miejską jej przekazanych, tudzież kontrolowanie czynności magistratu.

§. 76.

Wybór członków Rady miejskiej do sekcyi odbywa się większością głosów przez nowe wybory na rok jeden.

Przy wyborze do sekcyi większą znajomość rzeczy i według możności życzenia radców uwzględnić należy.

Dłużej nad dwa lata żaden członek Rady miejskiej do pracowania w jednej i tej samej sekcyi wbrew swej woli przeznaczonym być nie może.

Żadna sekcya nie może liczyć więcej, aniżeli czwartą część członków Rady.

W miejsce ustępujących członków sekcyi powoła Rada miejska na wezwanie przewodniczącego sekcyi niezwłocznie członków nowych.

Jeżeli podczas wyboru do sekcyi nie zgłosi się do którejś z sekcyi dostateczna ilość radców, przeznacza Radca miejska z innych sekcyi odpowiednią ich ilość.

§. 77.

Posiedzenia sekcyi według potrzeby, jednak najmniej raz w miesiąc odbywać się mają.

Prezydent lub jego zastępca ma prawo w każdym czasie zwołać posiedzenie sekcyi.

§. 78.

Członkowie sekcyi wybierają ze swego grona corocznie przewodniczącego i jednego lub więcej zastępców.

Prezydent lub wiceprezydenci przy obradach każdej sekcyi mogą być obecni i obradom sekcyi przewodniczyć.

O ile nie będzie uchwaloną poufność obrad, członkowie innych sekcyi mogą na posiedzeniach być obecni, nawet doradczo głos zabierać, lecz prawa głosowania nie mają.

Referentem sekcyi jest urzędnik magistratu, we właściwym departamencie przewodniczący — jednakże przewodniczący sekcyi jednego z jej członków do referowania przeznaczyć może. Urzędnik magistratu, przez prezydenta miasta wyznaczony, spisywać będzie protokół obrad sekcyi w sposób dla Rady miejskiej przepisany.

§. 79.

Do powzięcia ważnej uchwały obecność przynajmniej trzech członków sekcyi, nie licząc w to przewodniczącego, jest konieczną.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Urzędnik magistratu (referent) ma głos doradczy. Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów.

O zapadłych uchwałach prezydent miasta niezwłocznie ma być zawiadomionym.

Przewodniczącemu, równie jak i prezydentowi miasta, służy prawo zawieszenia uchwały sekcyi i odwołania się do Rady miejskiej.

§. 80.

Posiedzenia sekcyi nie są publiczne.

§. 81.

Członek sekcyi, który na posiedzenia sekcyjne bez usprawiedliwienia się w obec przewodniczącego nie uczęszcza, ma być na doniesienie przewodniczącego przez Radę miejską do pełnienia swych obowiązków wezwanym, a gdyby dwukrotne upomnienia okazały się bezskutecznemi, na zapłacenie kary pieniężnej od 4 do 40 K. skazanym.

§. 82.

Radzie miejskiej i sekcyom służy prawo poruczania szczególnych czynności albo załatwienia spraw do ich zakresu należących (§. 60. ustęp końcowy), albo pieczy nad pewną gałęzią gospodarki miejskiej — komisyom, do których wybrać można członków Rady miejskiej lub innych członków gminy.

Sekcyom i komisyom nie służy prawo prowadzenia rokowań o nabycie, sprzedaż i zamianę nieruchomości, jakoteż o dostawy dla gminy, ani też w ogóle prowadzenia rokowań, w następstwie których gmina stać się może zobowiązaną lub uprawnioną.

Czynności te należą do prezydenta miasta, względnie do tych organów wykonawczych, albo członków Rady miejskiej, których prezydent do tego upoważni, lub wydeleguje.

Postanowienia powyższe nie naruszają w niczem prawa, ani też obowiązku sekcyi i komisyi do nadzorowania i kontrolowania tych czynności, ani do przedkładania motywowanych w tym przedmiocie wniosków Radzie miejskiej. — Jeżeli zaś Rada miejska poruczy sekcyi lub komisyi zatwierdzenie ofert, lub rozstrzyganie o przedsiębiorstwach lub dostawach, to czynności przygotowawcze i pertraktacye mają być prowadzone nie przez członków sekcyi lub komisyi, lecz przez organa magistratu pod kontrolą i odpowiedzialnością prezydenta, a sekcya lub komisya ma jedynie prawo zatwierdzenia lub odrzucenia wniosków magistratu.

§. 83.

Komisya ma obowiązek poruczone sobie czynności sumiennie wykonać i o wykonaniu lub przeszkodach donieść Radzie miejskiej lub sekcyi właściwej — a jeżeli

jej czynności trwają przez dłuższy czas, składać z końcem każdego roku peryodyczne sprawozdania.

Komisye obowiązują przepisy, odnoszące się do obrad i uchwał sekcyjnych, jeżeli Rada miejska dla nich nie uchwali regulaminu. Takie jej uchwały, o których prezydent miasta niezwłocznie winien być zawiadomionym, może zawiesić przewodniczący i prezydent miasta.

O zawieszonych uchwałach rozstrzyga to ciało, które komisyę wybrało, ostatecznie zaś Rada miejska.

Tytuł 14.

Zakres działania prezydenta i wiceprezydentów.

§. 84.

Prezydent miasta zarządza sprawami gminy, kieruje czynnościami Rady i magistratu, przewodniczy ich obradom, wykonuje uchwały Rady i nadzoruje zakłady gminne.

On reprezentuje gminę na zewnątrz i jest przełożonym wszystkich urzędów i zakładów miejskich.

Gminie odpowiada on za czynności tak własne jak i urzędników miejskich, a władzom państwowym za czynności w sprawach poruczonych.

§. 85.

Prezydenta miasta zastępuje we wszystkich sprawach w razie przeszkody pierwszy wiceprezydent, a gdyby przeszkoda także u niego zachodziła, wiceprezydent drugi.

Prezydent może pod własną odpowiedzialnością powierzyć zastępstwo w sprawach do jego zakresu należących, na czas dłuższy aż do odwołania tak pierwszemu jak i drugiemu wiceprezydentowi i w ogóle czynności prezydyalne tak rozłożyć, jak tego wymaga interes miasta. Rozdział czynności prezydyalnych podaje prezydent do wiadomości Rady i magistratu.

§. 86.

Dokumenty, mocą których gmina zaciąga zobowiązania, podpisuje prezydent i dwaj członkowie Rady miejskiej przez nią wyznaczeni.

§. 87.

Prezydent decyduje samodzielnie w sprawach do poruczonego zakresu gminy należących oraz w sprawach własnego zakresu gminy, które według przepisu niniejszego statutu lub oddzielnych instrukcyi nie są zastrzeżone rozpoznaniu Rady miejskiej, sekcyi lub magistratu.

§. 88.

Do prezydenta należy kierunek policyi miejscowej w gminie. W nagłych razach, a mianowicie, jeżeli idzie o utrzymanie spokojności publicznej, zdrowotnności, bezpieczeństwa prywatnego lub na koniec o zabezpieczenie majątku gminnego, wydaje zarządzenia bez względu na wysokość wydatków z wykonaniem połączonych.

Obowiązanym jednak będzie wyjednać zatwierdzenie poczynionych zarządzeń w najkrótszym czasie u Rady miejskiej.

§. 89.

Prezydent miasta mianuje urzędników dwóch najniższych stopni, przyjmuje i oddala wszystkie sługi, oraz osoby pobierające dzienne wynagrodzenie.

§. 90.

Prezydent udziela zaliczek urzędnikom i sługom miejskim, nieprzenoszących trzechmiesięcznej płacy.

Udziela urlopów urzędnikom i sługom miejskim do trzech miesięcy.

§. 91.

Prezydent wykonuje władzę dyscyplinarną nad wszystkimi urzędnikami i sługami gminnymi i zakładów gminnych.

Rada miejska może żądać od prezydenta wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego. Do wykonania tej władzy służą prezydentowi miasta wszystkie te prawa jakie według przepisów obowiązujących każdy w ogóle naczelnik urzędu, pod względem dyscyplinarnym posiada. Zawieszenie jednak w urzędowaniu urzędników przez Radę miejską mianowanych, poda prezydent na najbliższem posiedzeniu do wiadomośbi Rady miejskiej.

§. 92.

Prezydent może zarządzić sprawunki, które wydatku wyższego nad 400 K nie wymagają i łącznie wzięte, sumy na ten cel preliminowanej nie przenoszą.

§. 93.

Obowiązkiem prezydenta jest zarządzać

od czasu do czasu kontrolowanie kas miejskich, tudzież wszystkich kas zakładów pod zarządem lub nadzorem gminy zostających. Ma on prawo osobiście brać udział w tej czynności.

Kontrolowanie wymienionych kas może także zarządzić Rada miejska.

§. 94.

Prawo asygnowania pieniędzy z kasy miejskiej, służy prezydentowi miasta pod własną odpowiedzialnością. Dla bliższego określenia tego prawa postanawia się, co następuje:

a) Żaden wydatek nie mający pokrycia w budżecie nie może być uczynionym bez zezwolenia Rady miejskiej, właściwej sekcyi albo komisyi, a względnie Wydziału krajowego.

b) Do wypłaty systemizowanych płac i pensyi, następnie do wypłaty podatków i dodatków, tudzież należytości prawnych, przez właściwą władzę wymierzonych nie potrzeba zezwolenia Rady miejskiej.

c) Wynagradzenia przypadające przedsiębiorcom z mocy kontraktów lub ugód, za zezwoleniem Rady miejskiej zawartych wtedy tylko wypłacone być mogą, kiedy sekcya lub komisya odbiorcza nie poczyni żadnych zarzutów; w przeciwnym zaś razie należy wstrzymać wypłatę aż do decyzyi Rady miejskiej, a według okoliczności i Wydziału krajowego.

d) Każdą asygnacyę pieniężną należy przesłać wydziałowi rachunkowemu do przejrzenia i skontrolowania.

§. 95.

Od orzeczeń i zarządzeń prezydenta miasta we własnym zakresie działania służy prawo odwołania się do Rady miejskiej.

Tytuł 15.

Zakres działania magistratu.

§. 96.

Magistrat jest w sprawach własnego zakresu organem wykonawczym gminy, oraz pierwszą instancyą administracyjną w sprawach zakresu poruczonego (§. 59 b); zarządza pod kierownictwem prezydenta pod jego odpowiedzialnością sprawami gminy i wykonuje pieczę nad zakładami od nadzorem gminy zostającymi, na koniec załatwia bieżące czynności w sprawach sobie przekazanych.

§. 97.

Magistrat przekazane sobie czynności załatwia częścią kolegialnie, a częścią jako sprawy bieżące.

§. 98.

Kolegialnemu rozpoznaniu magistratu ulegają wszystkie sprawy, które Rada miejska lub prezydent kolegialnemu rozpoznaniu magistratu przydzieli.

Prezydent miasta uchwałami magistratu nie jest związanym.

§. 99.

W obradach kolegialnych magistratu biorą udział pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy, obaj wiceprezydenci miasta, dyrektor i radcy magistratu z głosem stanowczym. W sprawach sanitarnych fizyk miejski, w sprawach budowlanych dyrektor budownictwa, w sprawach rachunkowych i skarbowych naczelnik biura obrachunkowego, mają w obradach magistratu także głos stanowczy. Tych urzędników zastępują z głosem stanowczym zastępcy ich w kierownictwie odnośnych wydziałów.

Wszyscy inni urzędnicy miejscy i zakładów miejskich mogą na polecenie prezydenta lub jego zastępcy brać udział w obradach magistratu tylko z głosem doradczym.

Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów.

Na referatach uchwał magistratu ma prowadzący pióro zaznaczyć, zapadłą uchwałę, ewentualnie także na żądanie zapisać zdanie odmienne.

Biorący udział w posiedzeniach magistratu, którzy między sąbą są spokrewnieni lub spowinowaceni aż do 4. stopnia włącznie — mają się wstrzymać od głosowania w sprawach, których referentem jest ich krewny lub powinowaty.

§. 100.

W sprawach poruczonego zakresu magistrat stosować się powinien do przepisów i instrukcyi w drodze właściwej wydanych.

§. 101.

Celem dokładniejszego poglądu i jednostajności postępowania Rada miejsua podzieli magistrat na stosowną liczbę wydziałów.

*

§. 102.

Głównymi obowiązkami magistratu są:

a) starać się o należyte ogłoszenie ustaw i obwieszczeń rządowych i miejskich;

b) prowadzić dokładne spisy ludności miejscowej i wydawać świadectwa przynależności do gminy;

c) utrzymywać dokładny inwentarz majątku gminy i uwidaczniać w nim wszelkie następne zmiany, czuwać nad nienaruszalnością granic gminy i posiadłości gminy;

d) starać się o bezpieczeństwo osób i majątku mieszkańców;

e) czuwać nad wykonaniem przepisów dotyczących święcenia niedziel i świąt uroczystych, powstrzymywać wszelkie naruszenia obrządków religijnych i służby Bożej;

f) zawiadywać majątkiem gminy w granicach przez Radę miejską określonych;

g) pilnować, aby zakłady pod zarządem lub dozorem gminy zostające lub przez nią dotowane, do statutów i instrukcyi się stosowały;

h) starać się o zaopatrzenie miasta w dobrą i tanią żywność i wodę;

i) wykonywać policyę zdrowia, starać się o należytą opiekę nad chorymi i rekonwalescentami;

k) mieć pieczę nad zaopatrzeniem ubogich i zapobiegać żebractwu;

l) wykonywać służące gminie prawo wydalania na podstawie §. 11. statutu.

m) starać się o pomoc przy pożarach i powodziach i innych klęskach elementarnych.

n) starać się o wygodę mieszkańców o oświetlenie i upiększenie miasta, o utrzymanie istniejących w obrębie miasta dróg, placów, ulic, bruków, mostów, studni, kanałów, cmentarzy itp.;

o) dbać o czystość placów, ulic, dróg i utrzymywać dozór nad czystością domów i podworców;

p) wykonywać przepisy dotyczące budowli i zarobkowania;

r) dozwalać dobrowolnych licytacyi ruchomości;

s) egzekwować należytości miejskie i rządowe;

t) odstawić kontyngent wojskowy na miasto przypadający, utrzymywać kontrolę urlopników, rezerwistów i należących do pospolitego ruszenia;

u) kwaterować wojsko i dostarczać podwód;

w) rozpoznawać i karać przestępstwa przeciw rozporządzeniom policyjnym miejskim.

§. 103.

W sprawach innym organom poruczonych, powinien magistrat, jeżeli idzie o dobro gminy lub jej mieszkańców na wezwanie organa te według możności wspierać.

§. 104.

Magistrat powinien w razie potrzeby użyć służących sobie środków przymusowych dla wykonania przepisów ustaw, wyższych poleceń i własnych rozporządzeń — oraz powinien na żądanie dostarczać prawnej pomocy innym, do przestrzegania przepisów ustawami powołanym władzom.

Gdyby środki przymusowe magistratowi służące do wprowadzenia w wykonananie ustaw i rozporządzeń nie były dostatecznymi, natedy magistrat winien potrzebnej pomocy od właściwej władzy zażądać.

§. 105.

Dla utrzymania swej powagi i po wstrzymania uchybień może magistrat użyć środków, jakie służą władzom rządowym.

§. 106.

Od orzeczeń i zarządzeń magistratu w sprawach własnego zakresu działania, służy prawo odwołania w terminie dni 14 do rady miejskiej, o ile szczególne ustawy innego terminu nie ustanawiają.

W sprawach poruczonego zakresu działania, a w szczególności także od orzeczeń karno-policyjnych magistratu, ma być rekurs do politycznej władzy krajowej podany.

DZIAŁ V.

Tytuł 16.

Stosunek władzy gminnej do władz krajowych i do władz administracyjnych państwa.

§. 107.

W sprawach własnego zakresu podlega gmina miasta Krakowa bezpośrednio

Wydziałowi krajowemu a względnie Sejmowi krajowemu.

Wydział krajowy czuwa nad tem, aby majątek miasta niemniej zakładów miejskich w całości, nie nadwerężony był utrzymany.

§. 108.

Od orzeczeń i zarządzeń rady miejskiej służy prawo odwołania się do Wydziału krajowego w terminie dni 14, o ile szczególne przepisy nie ustanawiają innego terminu lub innego toku instancyi.

Rekursy mają być wznoszone na ręce magistratu.

§. 109.

Rządowi służy prawo nadzoru nad gminą, aby swego zakresu działania nie przekraczała i wbrew ustawom nie działała.

To prawo nadzoru wykonuje polityczna Władza krajowa; na żądanie jej przeto Prezydent miasta powinien jej udzielić uchwały Rady miejskiej i inne potrzebne wyjaśnienia.

§. 110.

Polityczna Władza krajowa ma prawo i obowiązek zakazać wykonania uchwały powziętej przez radę miejską lub przez organ w jej zastępstwie działający (§. 60.) jeżeli uchwała przekracza zakres działania rady lub sprzeciwia się ustawom. Przeciw takiemu zakazowi służy prawo rekursu w dniach 60 do ministerstwa spraw wewnętrznych. Jeżeli jednak sprawa należy do własnego zakresu działania gminy. Władza krajowa powinna o wydanym zakazie zawiadomić równocześnie Wydział krajowy.

§. 111.

W razie przekroczenia lub zaniedbywania obowiązków własnego lub poruczonego zakresu działania może prezydent lub jego zastępca po uprzedniem przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego być złożonym z urzędu przez Namiestnika w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 112.

Polityczna Władza krajowa rozstrzyga żażalenia przeciw zarządzeniom magistratu, naruszającym lub mylnie stosującym ustawy, o ile te zarządzenia nie są oparte na uchwałach Rady miejskiej, przeciw którym rekursy do Wydziału krajowego powinny być wnoszone.

DZIAŁ VI.

Tytuł 17.

O zawiadywaniu specyalnemi sprawami ludności chrześcijańskiaj i izraelickiej.

§. 113.

Każde wyznanie religijne pozostaje w posiadaniu i używaniu zakładów, fundacyj i funduszów przeznaczonych na jego cele duchowne, naukowe i dobroczynne i opędza wydatki swe z własnych zasobów.

Każdy członek gminy m. Krakowa przyczynia się do wydatków tego tylko wyznania religijnego, do którego sam należy, o ile te według ustaw administracyjnych nie są ciężarem realności przez niego posiadanych.

§. 114.

Specyalne sprawy chrześcijańskie zostają pod wyłącznym zarządem chrześcijańskich członków gminy krakowskiej.

Sprawy te odnoszą się:

a) do przedmiotów duchownych, szkolnych i dobroczynnych, tudzież zakładów wyłącznie z funduszów chrześcijańskich dotowanych;

b) do praw patronatu, prezentowania i mianowania pasterzy dusz i nauczycieli religii, jakoteż nadawania stypendyów wyznaniowych.

§. 115.

W zarządzie spraw w paragrafie powyższym wymienionych zastępują gminę członkowie rady miejskiej chrześcijańskiego wyznania. Do wydania ważnej uchwały w sprawach tego rodzaju obecność $^{2}/_{3}$ części członków rady miejskiej wyznania chrześcijańskiego jest konieczną.

§. 116.

W sprawach tyczących się wyznania mojżeszowego, o ile one pod rozpoznanie gminy przychodzić będą, uchwalać mają pod przewodnictwem prezydenta członkowie rady miejskiej wyznania mojżeszowego w komplecie przynajmniej $^{2}/_{3}$ części członków tego wyznania.

Gdyby liczba wybranych członków rady miejskiej wyznania izraelickiego 21 nie wynosiła, natedy liczba ta powołaniem do obrad mężów zaufania przez członków rady miejskiej wyznania izraelickiego, uzupełnioną będzie.

DZIAŁ VII.

Tytuł 18.

Postanowienia przejściowe.

§. 117.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku ustaw

krajowych. Z tym dniem tracą moc obowiązującą postanowienia tymczasowego statutu dla stoł. król. miasta Krakowa (ust. z dnia 1. kwietnia 1866 Nr. 7. d. u. kr.) i późniejszych do tego statutu się odnoszących a w szczególności ustawy z dnia 19. listopada 1868 dz. u. kr. Nr. 30, o ile ta ustawa odnosi się do statutu miasta Krakowa, ustawy z dnia 12. kwietnia 1894 Nr. 32 dz. u. kr. i z dnia 21. marca 1895 dz. u kr. Nr. 17. Postanowienia jednak niniejszego statutu o Wiceprezydentach wejdą w życie dopiero po ukonstytuowaniu się Rady miasta, wybranej na podstawie niniejszego statutu.

Pierwsze wybory do Rady miejskiej na podstawie niniejszego statutu rozpisane będą bezzwłocznie po wejściu tegoż w życie, celem wyboru wszystkich 72 radców miasta (§. 18., 45). Pierwsze wybory na podstawie niniejszego statutu przeprowadzi Prezydent miasta przy współudziale Rady miejskiej urzędującej w chwili wejścia w życie niniejszego statutu. Z chwilą prawomocnego dokonania tych wyborów tracą swe mandaty wszyscy urzędujący na podstawie poprzednich wyborów Radcy miejscy.

Marszałek udziela głosu p. Paszkowskiemu w sprawie formalnej.

P. Paszkowski przemawia wnosząc na przyjęcie ustawy en bloc.

Marszałek wyjaśnia, że podda projekt ustawy en bloc z wyjątkiem zmienionych §§-fów w porównaniu ze statutem m. Krakowa uchwalonym w r. 1900 w Sejmie, tj. z wyjątkiem §§. 18. 30. 31. 45. 53. 60. 117.

Przemawia p. Rotter i zgłasza rozprawkę do §. 67 statutu, przedłożonego przez Wydział krajowy.

Izba uchwala wniosek formalny p. Paskowskiego na przyjęcie projektu powyższej ustawy en bloc z wyjątkiem §§. 18. 30. 31. 45. 53. 60. 67 i 117.

Sprawozdawca p. Vayhinger czyta:

Sprawozdawca czyta:

Tytuł 9.

Skład Rady miejskiej.

§. 18.

Rada miejska składa się z 72 członków (radców miejskich).

Członków Rady miejskiej wybierają członkowie gminy, prawo głosowania mający. Gdyby powyższa liczba radców miejskich pomiędzy jednym a drugim wyborem przez śmierć lub rezygnacyę, lub utratę urzędów się zmniejszyła, wtedy rada miejska do pełnienia obowiązków radców przyzwie tych, którzy przy odnośnym wyborze po wybranych w kole lub oddziale wyborczym, do którego ubyły radca należał, największą liczbę głosów otrzymali Radcy przez Radę miejską przybrani, tylko do najbliższych wyborów obowiązki pełnić będą (§. 45).

Izba uchwala bez rozprawy §. 18. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

§. 30.

Koło drugie podzielone będzie na dwa oddziały według wysokości podatku. W tym celu należy ułożyć spis wyborców w porządku wysokości wymierzonego im na rok ostatni podatku domowo-czynszowego gruntowego i 5% podatku od budynków uwolnionych od podatku domowo-czyszowego poczynając od najwyżej, a kończąc na najniżej opodatkowanych.

Suma podatku tak uporządkowanego podzieloną będzie na dwie połowy; wyborcy w pierwszej połowie ogólnej sumy podatkowej umieszczeni, stanowić będą pierwszy oddział, żaś należący do drugiej połowy drugi oddział drugiego koła.

Koło trzecie podzielone będzie na trzy oddziały.

Oddział pierwszy obejmować będzie wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. p. tudzież z wyborców wymienionych w §. 19 pod lit. o, te osoby, które przy ostatnim rozkładzie podatku zarobkowego powszechnego zaliczone zostały do I. i II. klasy opodatkowanych.

Oddział drugi obejmować będzie z wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. o) te osoby, które są rękodzielnikami, posiadającymi kartę przemysłowa, na samoistnie prowadzony przemysł rękodzielniczy, o ile nie należą do oddziału pierwszego trzeciego koła.

Oddział trzeci obejmować będzie resztę wyborców wymienionych w §. 19. pod lit. o, nie zaliczonych ani do pierwszego, ani do drugiego oddziału tego koła.

Izba uchwala bez rozprawy §. 30. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

§. 31.

Liczba wybrać się mających radców miejskich będzie podzieloną pomiędzy trzy koła wyborcze w ten sposób, że na każde koło przypada po 24 radców.

W kole drugiem każdy oddział wybiera połowę radców, na toż koło do wyboru przypadających.

W kole trzeciem wybiera pierwszy oddział 10 radców, drugi oddział 4 radców, trzeci oddział 10 radców.

Izba uchwala §. 31. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§. 45.

Radcy miejscy wybierani są na lat sześć. Co trzy lata połowa radców z każdego koła i dddziału wyborczego wybranych ustępuje, a na ich miejsca wstępują do Rady nowowybrani z właściwych kół wyborczych; wybory przeto do Rady miejskiej odbywają się co trzy lata.

Ustępujący radcy miejscy pozostają na urzędzie, aż do prawomocnego przeprowadzenia nowych wyborów. Przy pierwszych wyborach na podstawie niniejszego statutu wybrani będą wszyscy 72 członkowie Rady (§. 18.). Po upływie 3 lat od pierwszego wyboru ustępuje wskazana losem połowa członków Rady. Losowanie radców ustępujących z końcem pierwszego trzechlecia winno nastąpić w takim czasie, aby nowe wybory na sześć tygodnni przed ukończeniem kadencyi nastąpić mogły. Losowania dokonywa Prezydent miasta lub jeden z wiceprezydentów wobec zgromadzonej Rady.

Do mandatów opróżnić się mających z końcem pierwszego trzechlecia przez wylosowanie, tak samo do opróżnić się mających z końcem sześciolecia mandatów tych radców, którzy przez sześć lat swój urząd sprawowali, wliczyć należy mandaty tych radców, którzy w ciągu ostatniego trzechlecia ubyli z Rady przez śmieć, rezygnacyę lub z innych przyczyn statutem przewidzianych i w ten sposób co trzy lata dokonać wyboru na wszystkie opróżnione mandaty.

Izba uchwala bez rozprawy §. 45. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

§. 53.

W razie rozwiązania Rady miejskiej przez polityczną władzę krajową mają być najdalej do sześciu tygodni ogłoszone i rozpisane nowe wybory 72 członków Rady.

Aż do wyboru nowej Rady miejskiej prezydent i wiceprezydenci pozostają na swych urzędach, załatwiają bieżące czynności gminy i wykonują prawa Radzie miejskiej przy wyborach służące.

Od zarządzenia Radę miejską rozwiązującego, służy tejże prawo odwołania się w ciągu 4 tygodni do Ministerstwa spraw wewnętrznych przez Wydział krajowy.

Rozwiązana Rada jedynie tylko do wniesienia rekursu na posiedzeniu przy zamkniętych drzwiach zgromadzić się może.

Z radców, po rozwiązaniu Rady wybranych, ustąpi po upływie pierwszego trzechlecia z każdego koła i oddziału połowa którą los oznaczy. Losowania dokona prezydent na posiedzeniu Rady,

Izba uchwala bez rozprawy §. 53 zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

§. 60.

W szczególności należą do Rady miejskiej następujące przedmioty:

1. Wnioski do zmiany statutu gminy i jej granic (§ 2, 3).

2. Wybór prezydenta i wiceprezydentów, dalej mianowanie dyrektora Magistratu, urzędników gminnych, przełożoych i urzędników zakładów gminnych z wyjątkiem urzędników dwóch najniższych stopni, niemniej uwalnianie tych urzędników od obowiązków.

3. Organizacya urzędów i zakładów gminnych, oznaczenie liczby urzędników i sług, oraz wszystkich osób przez gminę płatnych, określenie ich praw i obowiązków, wydawanie instrukcyj służbowych.

4. Oznaczanie płac, emerytur i innych korzyści dla urzędników i sług gminy, oraz dla osób wyżej pod 2. wymienionych, dla ich wdów i sierót.

5. Uchwalanie instrukcyj i regulaminów dla siebie, sekcyi i komisyi.

6. Udzielanie zaliczek na płace urzędnikom, o ile przenoszą trzechmiesięczne płace — przyznawanie poszczególnych wynagrodzeń — oznaczanie dyet i kosztów podróży, zapomóg i nagród dla urzędników i sług miejskich, niemniej dla osób używanych w służbie gminy.

7. Udzielanie urlopów prezydentowi wiceprezydentom i radcom miejskim, tudzież dozwalanie urlopów dla urzędników i sług gminnych, ponad czas trzechmiesięczny.

8. Uchwalanie zasad zarządu majątkiem gminnym.

9. Ustanawianie i reglowanie opłat i taks na fundusz miejski pobieranych w granicach obowiązujących ustaw.

10. Uchwalanie i zatwierdzanie katastru kwaterunkowego.

11. Nabywanie i pozbywanie nieruchomości lub praw za nieruchomość prawnie uważanych, przyjmowanie zobowi ązań wie czystych, służebności zastawu lub poręczenia, zaciąganie pożyczek i wszelkie operacye finansowe.

Jeżeli wartość nieruchomości lub praw za nieruchomości uważanych, które gmina zamierza nabyć, przenosi kwotę 150.000 K, niemniej jeśli zaciągnąć się mająca pożyczka lub suma poręczona przenosi jedną czwartą część rocznego dochodu gminy, obliczonego na podstawie zamknięć rachunkowych z ostatnich trzech lat, wówczas potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego. Na wypadek pozbywania się nieruchomości lub prawa za nieruchomości uważanych, zezwolenia Wydziału krajowego potrzeba już wtedy, gdy wartość tej nieruchomości lub praw za nieruchomość uważanych przenosi 40.000 K.

12. Lokowanie kapitału na hipotekach.

13. Przyjęcie lub zrzeczenie się spadków lub zapisów.

14. Stawianie kosztem gminy nowych budowli lub przekształcenie albo znoszenie istniejących.

15. Zaprowadzanie nowych zakładów gminnych lub zwinięcie już istniejących.

16. Zatwierdzanie licytacyi lub układów o dzierżawy, które dłużej niż trzy lata trwać mają, jeżeli roczny czynsz dzierżawy 4.000 K przenosi. Zatwierdzanie układów o dostawy, pociągające za sobą wydatek przenoszący 6.000 K.

17. Rozwiązywanie w drodze dobrowolnej wszelkich kontraktów.

18. Zezwalanie na prowadzenie procesów i zawieranie ugód.

Prezydent może jednak bez odwołania się do rady miejskiej wytoczyć proces o naruszenie posiadania, w sgrawach najmu i dzierżawy i w sprawach nadających się do postępowania drobiazgowego, nakazowego i wekslowego.

19. Umorzenie należytości nieściągalnej, o ile kwotę 100 K przenosi.

20. Uchwalenie rocznego budżetu miasta. Budżet na każdy rok następny powinien być uchwalonym najpóźniej do końca listopada roku poprzedniego.

21. Przyzwalanie na wydatki budżetem nieprzewidziane z wyjątkiem nagłych wydatków, dążących do utrzymania rzeczy w dobrym stanie lub nieprzenoszących łącznie w jednym dziale i tytule rocznie kwoty 1.000 K.

22. Coroczne sprawdzanie i załatwianie rachunków z dochodów i wydatków miejskich.

Rachunki roku ubiegłego powinny być sprawdzane najpóźniej do 15. sierpnia roku następnego.

Tak budżet jak i rachunki roczne, zanim Radzie do rozpoznania przedstawione będą, winny być poprzednio najmniej przez dwa tygodnie złożone do przejrzenia przez członków gminy. Spostrzeżenia członków gminy będą przy rozpoznawaniu wzięte pod rozwagę.

23. Ustanawianie dodatków gminnych do podatków rządowych, nakładanie podatków i opłat gminnych, ustanawianie zasad ich rozkładu i poboru.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich, które zazwyczaj na wszystkie w gminie przypisane podatki bezpośrednie podług tej samej stopy procentowej rozłożyć należy, potrzeba pozwolenia Wydziału krajowego, jeżeli dodatki wynoszą przeszło 25 do 50 od sta. Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich przenoszących 50% — 100% potrzeba zezwolenia Wy-

działu krajowego za zgodą Namiestnictwa, a w razie, gdyby jedna z tych władz odmówiła zezwolenia, przyzwalającej uchwały sejmowej podlegającej najwyższemu zatwierdzeniu.

Dodatki przenoszące 100% podatków bezpośrednich nakładać można tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Wyłącznie w drodze ustawodastwa krajowego nastąpić może rozkład dodatków do podatków bezpośrednich podług rozmaitej stopy procentowej, wprowadzenie nowych opłat i podatków nienależących do kategoryi dodatków do podatków, podwyższenie podatku gminnego od czynszu lub wartości czynszowej, jeżeli on przenosi 6 od sta, nakoniec zmiana taryfy do podatków niestałych.

Podatek gminny od czynszu ponosić mają lokatorowie względnie używający pomieszkania. Za podatek gminny czynszowy odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem do swych lokatorów.

Dodatkami do podatków na rzecz gminy nie mogą być obciążeni:

a) urzędnicy i słudzy dworu, państwa, kraju, powiatu i gminy, nauczyciele publiczni, tudzież wojskowi, ich wdowy i sieroty co do płac służbowych, emerytur, prowizyi, dodatków na wychowanie i łaskawizn;

b) duszpasterze co do kongruy.

24. Przyjmowanie do gminy lub odmówienie przyjęcia, wyznaczenie taks od przyjmowania do gminy, tudzież uwalnianie od opłaty.

25. Rozstrzyganie w sprawach utraty lub odzyskania prawa głosowania i wybieralności.

26. Wykonywanie służących gminie praw patronatu, prezenty i rozdawnictwa posad, tudzież stypendyów, i innych miejsc fundacyjnych.

27. Zakładanie i utrzymywanie szkół, tudzież udział w sprawach szkolnych, wynikających z ustaw.

28. Wykonywanie prawa petycyi w sprawach gminy.

29. Nadawanie obywatelstwa honorowego.

30. Wydawanie przepisów o policyi miejscowej w granicach istniejących ustaw pod zagrożeniem kary pieniężnej aż do wysokości 200 K. lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej, kary aresztu do 20 dni.

31. Rozstrzyganie odwołań od orzeczeń i rozporządzeń Magistratu (§. 106), oraz Prezydenta (§. 95).

32. W końcu wszystkie sprawy, które prezydent, sekcye, komisye Rady miejskiej, lub Magistrat Radzie miejskiej przedłożą, które w drodze odwołania pod rozpoznanie przyjdą, lub których uchwalenie Rada miejska sama sobie zastrzeże.

Rada miejska może powierzyć odwołalnie prezydentowi, sekcyi lub komisyi załatwianie spraw do swego zakresu należących pod 6, 7, 10, 12, 28, 31 wyliczonych. Uchwały tych organów w zastępstwie Rady miejskiej działających, mają być na najbliższem posiedzeniu do wiadomości Rady podane.

Izba uchwala bez rozprawy §. 60. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

§. 67.

Do ważności uchwał potrzeba obecności połowy radców miejskich.

Przemawia p. Rotter i w miejsce §. 67. proponowanego przez wydział krajowy wnosi §. 67. w następującej stylizacyi:

§. 67.

Do ważności uchwał potrzeba, oprócz przewodniczącego, obecności 30 radców miejskich.

Izba popiera wniosek p. Rottera.

Przemawia p. Hupka zgadzając się imieniem Komisyi na wniosek p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek p. Rottera w miejsce §. 67. w stylizacyi Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Tytuł 18.

Postanowienia przejściowe.

§. 117.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku ustaw krajowych. Z tym dniem tracą moc obowiązu-

4

jącą postanowienia tymczasowego statutu dla stoł. król. miasta Krakowa (ustawa z dnia 1. kwietnia 1866 Nr. 7. d. u. kr.) i późniejszych do tego statutu się odnoszących, a w szczególności ustawy z dnia 19. listopada 1868 dz. u. kr. Nr. 30, o ile ta ustawa odnosi się do statutu miasta Krakowa, ustawy z dnia 12. kwietnia 1894 Nr. 32. dz. u. kr. i z dnia 21. marca 1895 dz. u. kr. Nr. 17. Postanowienia jednak niniejszego statutu o Wiceprezydentach wejdą w życie dopiero po ukonstytuowaniu się Rady miasta, wybranej na podstawie niniejszego statutu.

Pierwsze wybory do Rady miejskiej na podstawie niniejszego statutu rozpisane będą bezzwłocznie po wejściu tegoż w życie celem wyboru wszystkich 72. radców miasta (§. 18., 45). Pierwsze wybory na podstawie niniejszego stutu przeprowadzi Prezydent miasta przy współudziale Rady miejskiej urzędującej w chwili wejścia w życie niniejszego statutu. Z chwilą prawomocnego dokonania tych wyborów tracą swe mandaty wszyscy urzędujący na podstawie poprzednich wyborów Radcy miejscy.

Izba uchwala bez rozprawy §. 117. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Marszałek konstatuje, że do innych §§-fów nikt nie zgłosił poprawek.

Izba uchwala powyższą ustawę w drugiem czytaniu en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Paszkowskiego przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Romanowicza w przedmiocie interpretacyi §. 79. regulaminu sejmowego.

Przemawia p. Romanowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi prawniczej z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na obecnej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Szweda o uznanie drogi powiatowej Pietrasina zwanej, w pow. Żywieckim, za drogę państwową.

Przemawia p. Szwed uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Komisyi drogowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego jako Komisyi w przedmiocie zezwolenia na wyłączenie przysiółka Nowiny ze związku gminy Skowierzyn i utworzenie nowej gminy administracyjnej.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

USTAWA

z dnia .... o wyłączeniu ze związku gminy Skowierzyn przysiółka Nowiny i utworzeniu z niego samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą „Nowiny".

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje

Art. I.

Przysiółek Nowiny zostaje w obecnych swoich zwartą całość terytoryalną obejmujących granicach wyłączony ze związku gminy Skowierzyn i ma odtąd stanowić samoistną gminę administracyjną pod nazwą Nowiny.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, rozwiązaną ma być dotychczasowa Rada gminna w Skowierzynie a natomiast mają być zarządzone i przeprowadzone wybory do Rady gminnej nowych gmin Skowierzyn i Nowiny.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy en bloc poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem Komisyi kolejowej z przedłożenia Wydziału krajowego o czynnościach Dep. IV. w sprawach kolejowych i o programie dalszej akcyi na polu popierania budowy kolei niższorzędnych.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

IV.

W razie gdyby kapitał imienny potrzebny na budowę kolei Podgórze-Myślenice Lubień przewyższał sumę 3,000.000 koron, upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyi zakładowych zawiązać się mającego dla tej kolei Towarzystwa w sumie nie wyższej niż 300.000 koron.

Reszta kapitału zakładowego tej kolei dostarczona ma być częściowo przez interesentów miejscowych, częściowo przez uzyskanie zasobów pieniężnych, na podstawie przyznać się mającej przez c. k. Rząd zwłoki dla należytości za prowadzenie ruchu na rzecz oprocentowania i umorzenia kapitałów pierwszeństwa, po myśli postanowień art. IX. ustawy z dnia 31. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

Przemawia p. St. Jędrzejowicz i stawia formalny wniosek: aby otworzyć zamkniętą na poprzedniem posiedzeniu rozprawę nad wnioskiem IV. komisyi.

Izba odrzuca 44 głosami wniosek formalny p. St. Jędrzejowicza na otwarcie ponowne rozprawy nad IV. wnioskiem komisyi.

Za wnioskiem formalnym p. St. Jędrzejowicza głosowało 37 posłów.

Marszałek oświadcza iż podda pod uchwałę poprawkę p. Średniawskiego.

Przemawia w sprawie formalnej p. Średniawski dla wyjaśnienia treści swej poprawki.

Marszałek poddaje pod uchwałę poprawkę p. Średniawskiego zgłoszoną w miejsce wniosku IV. komisyi, którą odczytuje, a która opiewa:

Wniosku IV. ustęp 1. opiewa:

Upoważnia się Wydział krajowy do objęcia akcyi zakładowych zawierać się mającego Towarzystwa akcyjnego dla kolei Podgórze-Myślenice-Lubień w sumie nie wyższej niż 500.000 koron.

Izba uchwala 1. ustęp wniosku IV. zgodnie i w stylizacyi poprawki p. Średniawskiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwala 2 ustęp IV. wniosku komisyi.

Sprawozdawca czyta:

V.

Wszystkie pod 1., 2., 3., 4, 5. i 6. wymienione koleje są co do prawa pierwszeństwa postawione równorzędnie. Ale mają być wybudowane nie jednocześnie, lecz jedna po drugiej. Porządek, w jakim budowa ma postępować, oznaczy Wydział krajowy, kierując się następującymi względami:

a) wcześniejsze wypełnienie przez strony interesowane i c. k. Rząd warunków stawianych im przez kraj;

b) korzystniej obliczona rentowność kolei;

c) większe stosunkowo przyczynienie się stron interesowanych miejscowych;

d) mniejszy stopień ryzyka dla krajowego funduszu kolejowego.

Kolej Borysław-Stebnik może być budowaną równocześnie z inną koleją. Dążyć należy do rychłego wybudowania jednej z kolei, dla których przyznaną zostanie przez c. k. Rząd zwłoka należytości za prowadzenie ruchu.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek V. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VI.

Wszystkie powyżej wymienione przyczynienia się kraju zależnemi są od stanu rozporządzalnych zasobów funduszu kolejowego, który ma być obliczony na podstawie wszystkich zobowiązań i każdocześnie wiadomych rezultatów. Skoro by tylko Wydział krajowy przyszedł do przeświadczenia że zasoby tego funduszu są wyczerpane, ma być na razie dalsza akcya wstrzymana. Sejm również zastrzega sobie prawo uchwalenia i wybudowania kolei programem niniejszym nie objętych przed którąkolwiek koleją pod 1, 2, 3, 4, 5 i 6 wymienioną.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek VI. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VII.

O ileby według uznania Wydziału krajowego zachodziła potrzeba zamiast wpłaty na akcye pod kolej pod 1-6 wymienionych przez interesowane ciała automiczne przyjąć ich gwarancyę oprocentowania i umorzenia pewnej części kapitału akcyjnego, upoważnia się Wydział krajowy do objęcia w ich zastępstwie odpowiewiedniej liczby akcyi i pokrycia wydatku z zasobów krajowego funduszu, kolejowego a to po zawarciu z gwarantującemi ciałami autonomicznemi umów zabezpieczających fundusz ten od wszelkich strat.

Odnośne postanowienia mają być podawane do wiadomości Sejmu.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek VII. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VIII.

Wydział krajowy ustanowi kurs spieniężenia pożyczek pierwszeństwa, zaciągnąć się mających przez przedsiębiorstwa kolejowe linii pod 1—3 wymienionych.

Wszelkie akcye zakładowe utworzyć się mających Towarzystw akcyjnych wpłacone być mają w pełnej imiennej wartości.

Akcyom zakładowym nie przysługują procenta interkalarne przez czas trwania budowy.

Izba uchwała wniosek VIII. komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

IX.

Przyznanie powyższych gwarancyi względnie objęcie akcyi przez kraj czyni się zależnem od warunku, że c. k. Rząd na rzecz wszystkich wymienionych kolei przyzna w myśl ustawy państwowej z dnia 31. grudnia 1894. r. Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895. takie ulgi, ułatwienia i korzyści, jakie Wydział krajowy uzna za potrzebne.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek IX. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

X.

Kapitały budowy kolei wymienionych ustanowi Wydział krajowy w porozumieniu z koncesyonaryuszami z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez c. k. Ministerstwo kolejowe.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek X. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XI.

Warunki koncesyi ułożone być mają w porozumieniu i za współudziałem Wydziału krajowego, a koncesya bez przyzwolenia Wydziału krajowego nie może być na trzecią osobę przeniesiona.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XI. Komisyi

Sprawozdawca czyta:

XII.

Upoważnia się Wydział krajowy do zawarcia z koncesyonaryuszami kolei wymienionych pod 1—3 kontraktów gwarancyjnych, a z koncesyonaryuszami kolei wymienionych pod 4-6 kontraktów spółkowych, w których oprócz poszczególnych postanowień zawartych w powyższych artykułach mają być zastrzeżone następujące postanowienia:

a) budowa wszystkich kolei wymienionych przysądzoną będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym na podstawie operatu sprawdzonego przez Wydział krajowy na zasadzie ograniczonego lub publicznego rozpisania zaproszenia do złożenia ofert;

b) co do objęcia ruchu na kolejach wymienionych pod 1—5 przeprowadzi Wydział krajowy w myśl postanowień §. 7.

i 12. powołanej ustawy krajowej rokowania z c. k. Zarządem kolei państwowych. Jeżeliby porozumienie w tym względzie między Wydziałem krajowym a c. k. Zarządem kolei państwowych nie przyszło do skutku, ustanowienie zarządu ruchu na tych kolejach zarządzone będzie w porozumieniu i za współudziałem Wydziału krajowego.

c) statuta mającego się założyć Towarzystwa akcyjnego dla każdej z kolei będą ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym tak, ażeby zapewnić dla kraju należyty wpływ w Radzie zawiadowczej Towarzystwa.

d) rozdział dochodów Towarzystwa akcyjnego ustanowiony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XII. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XIII.

Wzywa się Wydział krajowy, aby w razie niedostarczenia kapitału pierwszeństwa dla kolei Podgórze - Myślenice-Lubień przez Bank krajowy przedstawił po należytem zbadaniu wniosek o udzielenie dla tej kolei gwarancyi krajowej rocznego dochodu w sumie potrzebnej do oprocentowania po najwyżej cztery od sta i umorzenia kapitału pierwszeństwa w tej wysokości, dla jakiej by c. k. Rząd przyznał zwłokę należytości za prowadzenie ruchu.

Sprawozdawca oświadcza, iż wniosek XIII. cofa jako zbyteczny.

Marszałek oznajmia, iż wniosek XIII. Komisyi odpada, wobec tego, iż go nikt w Izbie nie podjął jako swego.

Sprawozdawca czyta:

XIV.

Wzywa się Wydział krajowy, aby przystąpił do badania przedłużenia kolei Przeworsk-Bachórz przez Dynów do Brzozowa i rozpoczął z c. k. rządem i stronami interesowanemi odnośne rokowania.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XIV. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XV.

Wzywa się Wydział krajowy, aby na najbliższej sesyi przedstawił wniosek na powiększenie etatu biura kolejowego o jeden oddział kierownictwa budowy.

Izba uchwala wniosek XV. Komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

XVI.

Wzywa się Wydział krajowy, aby pobierał od każdej poszczególnej kolei lokalnej tylko te koszta bióra kolejowego, które wyłącznie w interesie odnośnej kolei poniesione zostały i aby wszystkie inne wydatki pokrywał z funduszu krajowego.

Izba uchwala wniosek XVI. Komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

XVII.

Wzywa się c. k. Rząd, aby w umowach o prowadzenie ruchu na kolejach lokalnych, przez kraj popartych, klucz na obliczenie przez wagony kolei lokalnych przebytych na tychże kolejach wozokilometrów był korzystniej ułożony, niż to miało miejsce co do kolei lokalnej Delatyn - Kołomyja - Stefanówka, i niż to jest zamierzone dla kolei lokalnych Trzebina Skawce, Chabówka - Zakopane i Piła - Jaworzno.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XVII. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XVIII.

Wzywa się c. k. Rząd, by przepisy o instradowaniu posyłek jak najkrótszą przewozową drogą z uwzględnieniem przez kraj popartych kolei lokalnych w jak najkrótszym czasie wprowadzić w życie.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XVIII. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XIX.

Wzywa się Wydział krajowy, aby wdrożył rokowania z c. k. Rządem co do pokrycia deficytów exploatacyjnych kolei Jaworzno-Piła i Delatyn-Kołomyja - Stefanówka, a to na zasadzie, że kraj, który odnośnemi uchwałami oznaczył ściśle granice finansowej pomocy dla tych kolei do dalszych świadczeń, a więc i do przejmowania deficytów tych kolei pociąganym być nie może.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XIX. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XX.

Wzywa się c. k. Rząd, aby w najbliższej przyszłości przystąpił do wybudowania kolei:

Lwów-Stojanów,

Dębica-Jasło i

Jasło-Żmigród-Konieczna.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek XX. Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XXI.

Petycyę gminy Zagórze, liczba 160, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Powyższymi wnioskami załatwione zostają petycye kolei lokalnej Lwów-Kleparów-Janów l. 631, miasteczka Dynowa l. 734, Towarzystwa Tatrzańskiego l. 1.086, gminy Radomyśl l. 1.042 i reprezentacyi powiatów jasielskiego, pilznieńskiego i ropczyckiego l. 1.194 i wniosek p. Średniawskiego.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XXI. Komisyi.

Marszałek odczytuje następującą rezolucyę p. Oleśnickiego, zgłoszoną i popartą na poprzedniem posiedzeniu:

Wzywa się c. k. Rząd, by zarządził jak najrychlejsze zbadanie wszystkich torów kolejowych w pobliżu rzek leżących w okolicach powodzią nawiedzanych i spowodował potrzebne w celu zapebieżenia zbieraniu się wody pomnożenia przepustów kolejowych, względnie powiększenie i rozszerzenie przepustów już istniejących.

Izba bez rozprawy uchwala powyższą rezolucyę p. Oleśnickiego, którą p. sprawozdawca przyjął.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi szkolnej o stanie szkół średnich.

Sprawozdawca p. Kruczkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi sprostowawszy omyłki druku, a mianowicie we wniosku 2-gim po słowie „naukę“ należy dodać słowo „historyi“, a we wniosku 5. po „Śniatyn“ dodać „Tarnobrzeg“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie c. k. Rady szk. kraj. o stanie szkół średnich galicyjskich w r. s. 1899/1900 przyjmuje się do wiadomości.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, aby naukę historyi kraju rodzinnego uznał za obowiązkową w gimnazyach.

3. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, aby ustanowił posady lekarzy szkolnych przy szkołach średnich, na razie przynajmniej przy szkołach średnich lwowskich i krakowskich.

4. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przystąpił w bieżącym roku do budowy tych gmachów szkolnych, na które odpowiednie kwoty w budżecie państwa są preliminowane, t. j. gimnazyum I. i V. we Lwowie, a nadto aby zarządził budowę gmachu dla gimnazyum w Brzeżanach i dla gimnazyum Franciszka Józefa w Tarnopolu.

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w miarę przybywania ukwalifikowanych sił nauczycielskich przystąpił do założenia nowych szkół średnich, uwzględniając przytem przedewszystkiem potrzebę założenia większej liczby szkół realnych. W tym celu przekazuje się Radzie szkolnej do zbadania i uwzględnienia petycye gmin Nowy Targ, Mielec, Sokal, Czortków, Rzeszów, Żywiec, Rohatyn, Śniatyn i Tarnobrzeg, — i wniosek posła Skrzyńskiego o założenie szkoły realnej w Gorlicach.

Tem samem załatwione są petycye do L. s. 82 (1900) i 563, 569, 625, 1089 1220 i 106, 1230 (1901) i wniosek L. 751.

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w celu uzyskania większej liczby kwalifikowanych nauczycieli do nauczania języka niemieckiego pomnożył liczbę stypendyów, ustanowionych do kształcenia takich nauczycieli w uniwersytetach pozakrajowych niemieckich, — a zarazem, aby pomnożył liczbę i odpowiednio podwyższył kwoty półrocznych stypendyów, wypłacanych za prace konkursowe członkom seminaryów na fakultetach filozoficznych obu krajowych uniwersytetów ustanowionych.

7. Sejm wzywa c. k. Rrząd, aby uznał naukę religii za obowiązkowy przedmiot egzaminu dojrzałości w szkołach średnich.

8. Sejm wzywa c. k. Radę szkolną krajową, aby dopilnowała wykonania zakazu uczęszczania młodzieży szkół średnich na te przedstawienia teatralne, które dla niej są niestosowne.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. W. Dzieduszycki.

Przemawia p. Bobrzyński.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej na wniosek p. Urbańskiego.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są p. p.: Okuniewski, Stojałowski i Wójcik.

Przemawia zapisany do głosu p. Okuniewski.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Wójcik i zgłasza rezolucyę 9-tą.

Przemawia p. sprźwozdawca.

Marszałek udziela głosu dla sprostowania faktu p. Osuchowskiemu.

P. Osuchowski nieobecny.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Bobrzyński.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1, 2, 3, 4 Komisyi głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Sprawozdawca czyta wniosek 5. Komisyi:

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w miarę przybywania ukwalifikowanych sił nauczycielskich przystąpił do założenia nowych szkół średnich, uwzględniając przytem przedewszystkiem potrzebę założenia większej liczby szkół realnych. W tym celu przekazuje się Radzie szkolnej do zbadania i uwzględnienia petycye gmin Nowy Targ, Mielec, Sokal, Czortków, Rzeszów, Żywiec, Rohatyn, Śniatyn i Tarnobrzeg, — i wniosek posła Skrzyńskiego o założenie szkoły realnej w Gorlicach.

Tem samem załatwione są petycye do Ls. 82 (1900) i 563, 569, 625, 1089 1220 i 106, 1230 (1901) i wniosek L. 751.

Przemawia p. Sękowski.

Przemawia p. Wachnianin.

Marszałek wzywa posłów, by przy dyskusyi szczegółowej ograniczali swe przemówienie do odnośnego punktu a nie prowadzili debaty ogólnej.

Przemawia p. Zdzisław Tarnowski.

Przemawia p. Bednarski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala wniosek 5 Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w celu uzyskania większej liczby kwalifikowanych nauczycieli do nauczania języka niemieckiego pomnożył liczbę stypendyów, ustanowionych do kształcenia takich nauczycieli w uniwersytetach pozakrajowych niemieckich, — a zarazem, aby pomnożył liczbę i odpowiednio podwyższył kwoty półrocznych stypendyów, wypłacanych za prace konkursowe członkom seminaryów na fakultetach filozoficznych obu krajowych uniwersytetów ustanowionych.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek 6 Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

7. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby uznał naukę religii za obowiązkowy przedmiot egzaminu dojrzałości w szkołach średnich.

Przemawia ks. Arcybiskup p. Bilczewski.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Rotter.

Podczas przemówienia p. Rottera obejmuje przewodnictwo obrad ks. Biskup Czechowicz, zastępca Marszałka krajowego.

Przy końcu przemówienia p. Rottera obejmuje Marszałek napowrót przewodnictwo obrad.

Przemawia ks. Biskup Czechowicz.

Przemawia p. Zoll.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy nad wnioskiem 7 Komisyi na wniosek p. St. Niezabitowskiego.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Kramarczyk, Rotter, Kozłowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Kramarczyk.

Marszałek oznajmia, iż pp. Rotter i Kozłowski zrzekli się głosu.

P. Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala wniosek 7 Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

8. Sejm wzywa c. k. Radę szkolną krajową, aby dopilnowała wykonania zakazu uczęszczania młodzieży szkół średnich na te przedstawienia teatralne, które dla niej są niestosowne.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 8 Komisyi.

Marszałek odczytuje następującą rezolucyę p. Wójcika.

9. Sejm wzywa c. k. Radę szkolną krajową aby od początku roku szkolnego 1901/2 mundurki szkolne zostały zniesione.

Izba popiera rezolucyę 9 p. Wójcika.

Przemawia p. Jordan.

Przemawia p. Wójcik.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Bobrzyński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca rezolucyę 9 p. Wójcika, którą Marszałek odczytuje.

Marszałek oznajmia, iż odracza posiedzenie do godziny 8 m. 45 wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 7 minut 45 wieczorem.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 4 lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 9 minut 15 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje:

7. Sprawozdanie Komisyi dla włości rentowych z przedłożenia Wydziału krajowego w tym przedmiocie.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony na wniosek sekretarza p Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi, sprostowawszy poprzednio omyłki druku, a mianowicie:

na str. 1 wiersz trzeci z góry zamiast słowa „owe“ ma być „owo“, wiersz 13 z góry po słowie „się“ należy dodać „do“, na str 4 wierszu pierwszym zamiast „owe“ ma być „owo“, we wierszu ósmym zamiast „kraiowej“ ma być „krajowej“, wierszu dziewiątym zamiast słowa „ub“ ma być „lub“, wierszu dziesiątym zamiast „przedlmiotem“ ma być „przedmiotem“, na początku wiersza trzynastego dodać należy „i“ wreszcie we wnioskach Komisyi punkt 4 wniosku IV ma być opatrzony cyfrą „3“ wskutek czego dalsze punkty tego IV wniosku będą miały o jedną cyfrę mniejszą.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o tworzeniu włości rentowych.

II. Sejm uchwala załączone projekty do ustaw I. II.

III. Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawia dla emisyi krajowych listów rentowych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w myśl uchwalonej ustawy: „o tworzeniu włości rentowych“, kwotę 5,000.000 koron nominalnej wartości, jako maksymalną granicę tejże emisyi.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. By w drodze konstytucyjnego traktowania wyjednał przyjęcie przez Skarb Państwa wobec posiadaczy listów rentowych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręki subsydiarnej za oprocentowanie tychże listów.

2. By w takiejże drodze przyznał: 1. obowiązanym do spłaty rent umarzających pożyczki rentowe Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księtwem Krakowskiem możność spłacania rent przypadłych za pośrednictwem c. k. Urzędów podatkowych, wraz z podatkami państwowemi; 2. Krajowej Komisyi rentowej możność egzekucyjnego ściągania tychże rent zaległych w drodze egzekucyi politycznej.

3. By w tejże drodze wyjednał uwolnienie listów rentowych Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem od podatku rentowego.

4. By w tejże drodze wyjednał dla krajowej Komisyi rentowej jako Władzy z ramienia kraju tworzącej włości rentowe, uwolnienie od opłaty należytości stemplowych i opłat od podań i pism wnoszonych do wszelkich Władz i Sądów w sprawach tworzenia tychże włości, tudzież przyznania jej prawa bezpłatnego otrzymywania wyciągów hipotecznych i katastralnych

i bezpłatnego korzystania z map katastralnych.

5. By w tejże drodze wyjednał zmianę ustawy hipotecznej z dnia 25. lipca 1871 r. Dziennik ust. państw. Nr. 95 w tym kierunku, iżby krajowej Komisyi rentowej przyznane zostało: a) prawo przeprowadzania i żądania wykonania wpisów hipotecznych przewidzianych w §. 7. ustawy II. wprost na wniosek krajowej Komisyi rentowej, b) prawo wnoszenia do ksiąg hipotecznych w chwili rozpoczęcia postępowania jej mającego na celu tworzenie włości rentowej, ostrzeżenia hipotecznego o rozpoczęciu tego postępowania z tym skutkiem, iż zastrzeżonem być może pierwszeństwo hipoteczne dla zaciągnąć się się mającej pożyczki rentowej na okres czasu sześciomiesięczny.

6. By w tejże drodze wyjednał uwolnienie kontraktów rentowych, przychodzących do skutku za pośrednictwem krajowej Komisyi rentowej od należytości stemplowej i przenośnej.

7. By spowodował jak najrychlejsze powiększenie ilości c. k. geometrów ewidencyjnych w kraju, w szczególności ustanowienie osobnego geometry w każdym powiecie sądowym.

I.

USTAWA

z dnia . . . . . o utworzeniu włości rentowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu kraj. Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

I. Cel ustawy.

§. 1.

Celem zachowania i utrzymania istniejących, żywotnych, posiadłości (gospodarstw) rolniczych średnich rozmiarów i przyjścia z pomocą tworzeniu takichże posiadłości w warunkach gospodarczo zdrowych, zapewniających ich dalsze istnienie i rozwój, udzielać będzie kraj właścicielom takich gospodarstw istniejących lub nabywcom takich gospodarstw nowo powstających pożyczek spłacanych rentą umarzającą, zabezpieczoną na takich gospodarstwach pod warunkami określonymi w niniejszej ustawie.

II. Pojęcie włości rentowej i pożyczki rentowej.

§. 2.

Posiadłość rolnicza (gospodarstwo) średnich rozmiarów to jest:

1. stanowiąca wyłączną własność jednej osoby lub współwłasność małżonków,

2. obejmująca zabudowania mieszkalne i gospodarcze, lub taka, na której zabudowania potrzebne mają być wzniesione,

3. obejmująca grunta od 3 ha. do 120 ha., a wykazująca z nich rocznego czystego dochodu katastralnego nie mniej, jak 50, a nie więcej, jak 1.200 K wraz z wszelkiemi jej przynależnościami uważana za całość gospodarczą, może uzyskać od kraju pożyczkę spłacalną roczną rentą, która wynosić będzie 4·50 względnie 5·00 rocznie od kwoty udzielonej tytułem pożyczki.

Takie gospodarstwo, obciążone pożyczką spłacalną w rencie, na niem hipotecznie zabezpieczoną przed wszystkiemi innemi długami hipotecznemi, w księgach hipotecznych jako niepodzielne gospodarstwo w myśl ustawy z d. . . . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . . . zapisane, stanowi włość rentową w rozumieniu niniejszej ustawy.

III. Cele pożyczki rentowej.

§. 3.

Pożyczka rentowa może być przyznana:

1. właścicielowi już istniejącego gospodarstwa rolniczego mającego cechy określone w §. 2. niniejszej ustawy:

a) na spłatę ciążących na gospodarstwie długów;

b) na budowę domu lub zabudowań gospodarskich;

c) na spłatę współdziedziców;

2. nabywcy średniego gospodarstwa rolniczego nowo powstającego:

a) na spłatę części ceny kupna gospodarstwa;

b) na budowę domu i zabudowań gospodarskich, tudzież pierwsze urządzenie gospodarstwa;

c) na spłatę ceny kupna gruntów, które łącznie z posiadanem już gospodarstwem,

utworzą gospodarstwo średnich rozmiarów określone w §. 2. niniejszej ustawy.

W wypadkach 1 i 2 c) może gospodarstwo składać się z parcel nie graniczących bezpośrednio z sobą; w wypadku: 2. a) i b) winno gospodarstwo obejmować powierzchnie w obrębie poszczególnych rodzajów kultur ile możności skomasowane.

IV. Warunki udzielania pożyczki rentowej.

1. Wolność od ciężarów hipotecznych.

§. 4.

Gospodarstwo wyżej określone (§. 2.) winno być w chwili wypłacenia pożyczki rentowej wolne od wszelkich długów hipotecznych tak, iżby pożyczka rentowa i obowiązek opłacania ustanowionej na jej spłatę renty miały pierwszeństwo hipoteczne bezwzględne przed wszelkiemi innemi długami na karcie ciężarów wykazu hipotecznego, obejmującego gospodarstwo, względnie wykazów hipotecznych, obejmujących części składowe gospodarstwa.

2. Niepodzielność gospodarstwa.

§. 5.

Gospodarstwo winno być w chwili wypłacenia pożyczki rentowej wpisane w księgach gruntowych jako na czas trwania zobowiązania do opłacania renty niepodzielne w rozumieniu ustawy z dnia . . . . Dz u. i rozp. kr. Nr. . . . . .

3. Osobiste cechy pożyczającego.

§. 6.

Pożyczka rentowa może być przyznaną własno-wolnemu właścicielowi gospodarstwa, mającego cechy w §. 2. określone, z zawodu rolnikowi, który sądownie za marnotrawcę lub niezdatnego do prowadzenia swych interesów nie był uznanym a zasobami, jakie ma, i dotychczasowem postępowaniem daje rękojmię, że pomocy kraju w formie pożyczki rentowej nie zmarnuje.

V. Obowiązki pożyczającego i termina spłaty.

§. 7.

Właściciel włości rentowej jest obowiązany ubezpieczać od ognia budynki mieszkalne i gospodarskie na włości rentowej istniejące lub powstać mające tudzież ziemiopłody w jednej z krajowych instytucyi asekuracyjnych, które wskaże krajowa Komisya rentowa (§. 21.).

§. 8.

Właściciel włości rentowej płacić będzie od czasu zaciągnięcia pożyczki rentowej, rentę potrzebną dla jej umorzenia i oprocentowania do Kasy krajowej lub kasy, jaką wskaże krajowa Komisya rentowa, w ratach kwartalnych z dołu płatnych.

Renta wynosić będzie stosownie do tego, jakie listy rentowe wydano dla udzielenia pożyczki:

1. 4·50% sumy przedstawiającej wartość imienną listów rentowych, jeśli wydano 4 procentowe listy rentowe;

2. 5·00% sumy przedstawiającej wartość imienną listów rentowych, jeśli wydano listy rentowe $4^1/_2$ procentowe.

W pierwszym wypadku płacić będzie właściciel włości rentowej (obowiązany do renty) rentę powyższą przez lat 56 w drugim przez lat 52.

VI. Wolny rok.

§. 9.

Jeżeli pożyczka rentowa udzielona została na umożliwienie utworzenia gospodarstwa rolniczego o średnich rozmiarach przez zakupno gospodarstwa lub dokupno odpowiednich gruntów (§. 3. ustęp 2), może opłata renty być na prośbę właściciela-nabywcy odroczoną przez pierwszy rok po zaciągnięciu pożyczki rentowej. W takim razie podwyższa się kwotę przyznanej pożyczki rentowej o jednoroczne odsetki listów rentowych a obliczoną od tak podwyższonej sumy pożyczkowej rentę płacić będzie właściciel gospodarstwa przez lat 56 względnie przez lat 52, stosownie do postanowień §. 8. niniejszej ustawy, poczynając ją płacić w rok dopiero od zaciągnięcia pożyczki.

VII. Możność wypowiedzenia renty przez dłużnika i wcześniejszej spłaty reszty pożyczki lub pewnej jej części.

§. 10.

Właściciel włości rentowej może celem całkowitej spłaty wypowiedzieć pożyczkę

rentową dopiero po upływie 10 lat od jej zaciągnięcia. Krajowa Komisya rentowa ma to wypowiedzenie przyjąć i zarządzić spłatę nieumorzonej jeszcze części pożyczki.

Celem częściowej spłaty wolno właścicielowi włości rentowej wypowiedzieć część pożyczki, tak przed upływem lat 10 od jej zaciągnięcia, jak i później, i przez taką spłatę ponad plan umorzenia skrócić ilość rat a zatem i okres umorzenia. Jednakże w ciągu pierwszych dziesięciu lat po zaciągnięciu pożyczki, wypowiedzenia te razem wzięte nie mogą przenosić jednej czwartej części zaciągniętej pożyczki.

Jeżeli spłata nad plan wynosi przynajmniej $^1/_4$ część zaciągniętej pożyczki, natenczas może właściciel włości rentowej zażądać rozłożenia reszty długu na nowy plan umorzenia. W takim razie zmniejszone raty umarzające będą tak oznaczone, aby spłata nastąpiła w okresie przyjętym w kontrakcie rentowym (§. 18.).

VIII. Przymusowy zwrot pożyczki przed terminem umorzenia.

§. 11.

Krajowa Komisya rentowa nie ma w regule prawa wypowiedzenia pożyczki rentowej przed jej umorzeniem. Komisya ta może jednak zażądać natychmiast zwrotu pożyczki, względnie nie umorzonej jej reszty, jeżeli właściciel włości rentowej:

1. gospodarstwo tak zaniedbuje, że opłata renty jest narażona na niebezpieczeństwo;
2. nie czyni zadość obowiązkom przyjętym utrzymywania budynków i ubezpieczania ich tudzież ziemiopłodów od ognia;
3. popadnie w konkurs;
4. zaciąga lekkomyślnie uciążliwe długi;
5. jeżeli z powodu zaległej renty wdrożono egzekucyę a zwłoka udzieloną nie została (§. 20. i 24.);
6. jeżeli włość rentowa przejdzie w ręce osoby nieodpowiadającej warunkom §. 6.

IX. Zniesienie włości rentowej i wydzielenie z niej części.

§. 12.

Jeżeli ze względów dobra publicznego okaże się potrzebnem, aby jakaś posiadłość przestała być włością rentową lub aby z posiadłości będącej włością rentową wydzielone zostały pewne części, natenczas krajowa Komisya rentowa może zezwolić na spłacenie pożyczki rentowej w całości lub części nawet przed upływem lat 10 od zaciągnięcia pożyczki rentowej.

O ile takie wydzielenie pewnych części z włości rentowej nie nadweręża bezpieczeństwa (§. 14.) pożyczki rentowej, może Krajowa Komisya rentowa zezwolić na nie, nie żądając spłaty odpowiedniej części pożyczki udzielonej.

X. Zgaśnięcie niepodzielności włości rentowej i charakteru włości rentowej.

§. 13.

Po spłaceniu całej pożyczki rentowej, bądź to w terminie jej umorzenia, bądź wcześniej następuje wykreślenie cechy gospodarstwa niepodzielnego w księdze gruntowej. Z tem wykreśleniem gaśnie w myśl §. 5. niniejszej ustawy i §. 4. ustawy z dnia .... Dz. u. i rozp. kr. Nr.... niepodzielność włości rentowej jako gospodarstwa rolniczego średnich rozmiarów i gospodarstwo to traci charakter włości rentowej.

XI. Granice bezpieczeństwa pożyczki rentowej i renty.

§. 14.

Krajowa Komisya rentowa przyznaje pożyczki rentowe na skutek podań wniesionych przez właścicieli gospodarstw rolniczych lub przez nabywców gospodarstw takich nowo powstających (§. 3 ustęp 1 lub 2).

Komisya winna podanie o pożyczkę rentową odrzucić:

1) o ile pożyczce rentowej i rencie na jej spłatę i oprocentowanie ustanowionej nie mogłoby przysługiwać pierwszeństwo przed innemi prywatno-prawnemi obciążeniami gokpodarstwa,

2) o ile dla pożyczki rentowej i renty nie ma odpowiedniej pewności, czyli bezpieczeństwa.

Pewność może Władza uważać za istniejącą, gdy pożyczka rentowa mieści się w trzydziestokrotnym iloczynie czystego dochodu katastralnego, oznaczonego przy

ostatniej rewizyi katastru podatku gruntowego, z dodatkiem najwyżej połowy kwoty, na jaką budynki są ubezpieczone albo gdy taż pożyczka mieści się w trzech czwartych częściach wartości całego gospodarstwa oznaczonej przez osobne oszacowanie.

XII. Oszacowanie włości.

§. 15.

Oszacowanie przeprowadza Komisya przyznaczająca pożyczkę a może w niem uwzględnić wyższą wartość, spodziewaną, o ile chodzi o nowo powstające gospodarstwa, ze wzniesienia potrzebnych budynków mieszkalnych i gospodarczych, tudzież o ile chodzi o gospodarstwa powstające z nabycia gruntów, które dotąd stanowiły części większych majątków, z faktu zmienienia ich na gospodarstwo rolnicze mniejsze. Przyznanie wyższej pożyczki na podstawie tej spodziewanej podwyżki wartości, o ile chodzi o budynki, winna Komisya odroczyć aż do chwili ukończenia budynków i ubezpieczenia ich; uwzględnienie podwyżki wartości wynikającej ze zmiany charakteru gospodarki może Komisya odroczyć aż do chwili osiągnięcia pierwszych rezultatów gospodarczych.

§. 16.

Przy wymiarze wysokości pożyczki rentowej w sposób oznaczony w §. 14. na $^3/_4$ wartości szacunkowej gospodarstwa względnie na trzydziestokrotny dochód katastralny powiększony o połowę ubezpieczonej wartości budynków, płacić będzie właściciel włości rentowej tytułem renty umarzającej przy emissyi 4 procentowych listów rentowych 4·59 procent od sumy pożyczkowej przez lat 56, a przy emisyi $4^1/_2$ procentowych listów rentowych 5·00 procent od tejże sumy przez lat 52.

Komisya winna przy oszacowaniu i ustanowieniu renty umarzającej mieć na uwadze obok wyniku obliczenia wskazanego w §. 14 także okoliczność, czy wypadająca z tego rachunku renta znajdzie w przychodzie gospodastwa obok ciężących na tym przychodzie ciężarów z prawa publicznego i obok kosztów utrzymania gospodarstwa i gospodarza z jego rodziną dostateczne pokrycie i w miarę tego zastósować wymiar pożyczki.

§. 17.

Komisya przeprowadza oszacowanie gospodarstw zgłaszających się o pożyczki przez swe organa lub orzeka na podstawie wyrobionego w innej drodze przekonania o wartości szacunkowej gospodarstwa.

W wypadkach wyjątkowych, może Komisya powołać do przeprowadzenia oszacowania z miejscowych czynników odpowiednie osobistości.

XIII. Kontrakt rentowy.

§. 18.

Jeśli pożyczka przyznana zostanie, wygotowuje Komisya kontrakt o utworzeniu włości rentowej między zaciągającym pożyczkę rentową a Komisyą, gdzie włością rentową staje się gospodarstwo istniejące, w tych zaś wypadkach, gdzie chodzi o utworzenie nowego gospodarstwa, między nabywcą gospodarstwa, tym, który grunta tworzyć mające to gospodarstwo pozbywa i Komisyą. Skoro kontrakt uzyska zatwierdzenie Wydziału krajowego wnosi Komisya podanie do c. k. Sądu prowadzącego księgi gruntowe o hipoteczne wpisanie kontraktu, uwidocznienie w księgach hipotecznych niepodzielności gospodarstwa stanowiącego włość rentową i wpisanie — jeśli chodzi o nowopowstające gospodarstwo — prawa własności dla nabywcy włości.

Po tych wpisach następuje wypłata przez kasę krajową pożyczki rentowej w listach rentowych do rąk właściciela włości lub tej osoby, którą do podjęcia uprawnił.

§. 19.

Kontrakt o utworzeniu włości rentowej zawarty w wypadkach w których chodzi o utworzenie nowego gospodarstwa, winien zawierać postanowienia o sposobie pokrycia z ceny kupna tej sumy, która w pożyczce rentowej nie znajduje pokrycia.

XIV. Kroki przymusowe przeciw dłużnikowi rentowemu.

§. 20.

Skoro właściciel włości rentowej nie spłaca renty mimo wezwania (§. 11.) winna Komisya wdrożyć i przeprowadzić kroki egzekucyjne.

XV. Władze.

§. 21.

Władzami powołanemi do tworzenia włości rentowych są:

1. Krajowa Komisya rentowa;

2. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

§. 22.

1. Krajowa Komisya rentowa.

a) Skład.

Krajowa Komisya rentowa składa się: z Marszałka krajowego lub Członka Wydziału krajowego, któremu Marszałek zastępstwo poruczy, jako przewodniczących, tudzież:

2 członków wybranych przez Sejm krajowy,

2 członków delegowanych przez Wydział krajowy,

2 członków mianowanych przez c. k. Namiestnika, z których jeden ma być urzędnikiem z charakterem sędziowskim.

Członkowie Komisyi będą mieć zastępców w ten sam sposób powołanych.

Czas trwania funkcyi członków krajowej Komisyi rentowej i ich zastępców ustanawia się na lat 6 odpowiednio do kadencyi Sejmu krajowego.

Krajowa Komisya rentowa urzęduje kolegialnie i rozstrzyga większością głosów.

Przewodniczący ma prawo wstrzymać wykonanie uchwały Komisyi a w takim razie rozstrzyga Wydział krajowy sprawę przez swą uchwałę bez dalszego odwołania.

Wydział krajowy uchwala regulamin obrad i urzędowania kr. Komisyi rentowej na podstawie jej wniosków.

§. 23.

Wydział krajowy oznacza wysokość dyet i kosztów podróży członków krajowej Komisyi rentowej i w porozumieniu z tą Komisyą postanawia o liczbie funkcyonaryuszów biura krajowej Komisyi rentowej i o wysokości ich płac.

Koszta wynikające z urzędowania kraj. Komisyi rentowej i koszta utrzymania jej biura i jego urzędowania ponosi fundusz krajowy Król. Galicyi i Lodomeryi, z Wielk. Ks. Krakowskiem.

§. 24.

b) Zakres działania kraj. Komisyi rentowej.

Krajowa Komisya rentowa jest powołaną do udzielania pożyczek rentowych, i jako taka w myśl postanowień §§. 1—20. niniejszej ustawy winna przedsiębrać wszelkie czynności, które do tego celu prowadzą. W szczególności winna Komisya:

1. Badać i orzekać, czy gospodarstwa, których właściciele lub nabywcy chcą z nich utworzyć włości rentowe, mają przepisane w niniejszej ustawie cechy gospodarcze i przedstawiają żywotne jednostki gospodarcze;

2. badać, czy gospodarstwa te mogą być uznane za niepodzielnie w myśl ustawy z dnia . . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . . i wydawać odpowiednie orzeczenia.

3. badać, czy zgłaszający się o pożyczkę gospodarze odpowiadają warunkom w niniejszej ustawie określonym;

4. przeprowadzać badanie bezpieczeństwa pożyczki rentowej i wymierzać rentę umarzającą;

5. oznaczać instytucye asekuracyjne, w których właściciele włości rentowych mają ubezpieczać swe budynki i ziemiopłody;

6. wygotowywać kontrakty rentowe i zarządzać wypłatę pożyczek rentowych;

7. czuwać nad regularną spłatą renty umarzającej, udzielać zwłoki w spłacie renty w razie uzasadnionej potrzeby, oznaczać procenta zwłoki i przedsiębrać kroki mające na celu zabezpieczenie pożyczek rentowych od strat, tudzież w razie potrzeby zastępować interesa emisyi krajowych listów rentowych;

8. zezwalać na wydzielenie pewnych części z włości rentowej lub na odjęcie gospodarstwu cechy włości rentowej i zniesienie jego niepodzielności w myćl ustawy z dnia . . . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . .

9. dozwalać lub odmawiać spłaty renty umarzającej przed terminem umorzenia;

10. zezwalać na rok wolny;

11. przy wygotowaniu kontraktu rentowego dla nowo powstających gospodarstw, badać warunki kupna zamierzonego i w ra-

zie, gdyby one nie odpowiadały żywotności gospodarczej przyszłej włości, odmówić udzielenia pożyczki;

12. pośredniczyć w miarę możności przy oczyszczaniu z długów hipoteki gospodarstw, mających stać się włościami rentowymi.

§. 25.

Krajowa Komisya rentowa może we wszystkich wypadkach, w których uzna to za wskazane, zażądać od zgłaszających się o pożyczkę rentową, złożenia odpowiedniej kwoty na pokrycie kosztów badania sprawy na wypadek, gdyby włość rentowa nie mogła przyjść do skutku.

§. 26.

Krajowa Komisya rentowa winna czuwać nad utworzonemi włościami rentowemi, nad podniesieniem w nich gospodarstwa i dobrobytu.

W wykonaniu tego obowiązku przedkłada krajowa Komisya rentowa Wydziałowi krajowemu wnioski co do udzielania poszczególnym właścicielom włości rentowych odpowiednich zasiłków z funduszów przeznaczonych przez Sejm krajowy na cele podniesienia kultury rolniczej i melioracye.

§. 27.

2. Wydział krajowy.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim, jako władza wydająca krajowe listy rentowe, w których wypłacane będą pożyczki rentowe, umarzane opłatą renty:

1. zatwierdza lub odrzuca wygotowane przez krajową Komisyę rentową kontrakty rentowe;

2. oznacza stopę procentową listów rentowych w granicach tej ustawy (§. 8.);

3. określa formę krajowych listów rentowych i ich typy za zatwierdzeniem ich przez c. k. Rząd;

4. przeprowadza co pół roku losowanie listów rentowych.

§. 28.

Rokrocznie przedkłada Wydział krajowy Sejmowi krajowemu sprawozdanie o działalności krajowej Komisyi rentowej i uzasadnione wnioski co do potrzebnych dla dalszej jej działalności kredytów.

XV. Emisya listów rentowych.

§. 29.

Wydział krajowy wydawać będzie opiewające na okaziciela półrocznie z dołu oprocentowane po 4 od sta lub po $4^1/_2$ od sta papiery kredytowe, które noszą nazwę: Listy rentowe Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem. Posiadacz tych listów rentowych nie ma prawa ich wypowiedzieć. Listy te będą co pół roku losowane w miarę umorzenia pożyczek w listach tych wydawanych.

Emisya listów rentowych nie może przenosić kwoty, jaką Sejm krajowy oznaczy osobną uchwałą, jako stanowiącą granicę emisyi listów rentowych.

Plan umorzenia listów rentowych, wysokość tych listów i ich tekst ustanawiać będzie Wydział krajowy z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez c. k. Ministerstwo Skarbu i Rolnictwa.

§. 30.

Wydział krajowy wydawać będzie listy rentowe tylko w miarę i do wysokości nabytego prawa do pobierania renty umarzającej te listy.

§. 31.

Łączna suma wydanych przez Wydział krajowy listów rentowych nie może nigdy przewyższać sumy nabytych przez kraj praw poboru rent umarzających, czyli sumy udzielonych a nie umorzonych pożyczek rentowych.

§. 32.

Wydział krajowy będzie wydawać listy rentowe tylko w terminach stałych: 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października każdego roku.

§. 33.

Dla wydawanych przez Wydział krajowy listów rentowych utworzone będą trzy fundusze:

a) fundusz oprocentowania listów rentowych,

b) fundusz umorzenia listów rentowych,

c) fundusz rezerwowy listów rentowych.

§. 34.

Przeznaczeniem funduszu oprocentowania listów rentowych jest oprocentowanie tychże listów. Do funduszu tego wpływają z pobieranych rent umarzających te

kwoty, które są oprocentowaniem kapitału pożyczonego w pożyczce rentowej.

Gotówka ztąd uzyskana winna być lokowana w papierach pupilarne bezpieczeństwo posiadających, o ile nie jest potrzebną na wypłatę kuponów od listów rentowych.

§. 35.

Fundusz rezerwowy listów rentowych służy na pokrycie strat w funduszu oprocentowania listów rentowych. Do funduszu rezerwowego wpływają:

a) przedawnione listy rentowe i kupony,

b) odsetki od chwilowo lokowanej gotówki wszystkich funduszów wymienionych w §. 33. niniejszej ustawy.

§. 36.

Fundusz umorzenia listów rentowych służy do umarzania tychże listów a wpływają doń pobierane na umorzenie części rent umarzających (różnica między stopą oprocentowania listów rentowych o procentem wyrażonym w rencie umarzającej) i gotówkowe spłaty wcześniejsze rent umarzających.

Listy rentowe umarzać się będą przez wylosowanie i wykupno.

Wydział krajowy orzeka o sposobie lokowania funduszu umorzenia listów rentowych.

§. 37.

Losowanie listów rentowych odbywać się winno publicznie z reguły co pół roku. Suma listów, które mają uledz losowaniu, musi odpowiadać kwocie, która 8 dni przed terminem losowania wykazywał stan funduszu umorzenia, o ile tenże fundusz gotówki swej nie użył na zakupno własnych listów rentowych. Kwoty niższe niż najniższa suma, na którą list rentowy opiewać może, pozostają do dalszego losowania.

Pierwsze losowanie odbędzie się w 2 lata po wydaniu pierwszych listów rentowych.

§. 38.

Wypłata wylosowanego listu rentowego nastąpi w 6 miesięcy po terminie losowania za zwrotem listu rentowego z arkuszem kuponowym i talonem, przyczem wyrównane będą zalegające a nie zadawnione odsetki a potrącone jeszcze nie zapadłe a nie zwrócone kupony.

Oprocentowanie listów wylosowanych ustaje z dniem wykonania.

§. 39.

Posiadacz listu rentowego jest uprawniony do podjęcia kuponu w dniu jego zapadłości bez żadnych potrąceń, i do podjęcia pełnej imiennej wartości wylosowanego listu rentowego w terminie określonym w §. 38.

XVI. Gwarancya kraju za listy rentowe.

§. 40.

Za wypełnienie zobowiązań płynących z wydania listów rentowych ręczy posiadaczom tych listów, o ileby na to nie wystarczyły fundusze w §. 33. wymienione, kraj. Królestwo Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

XVII. Zatwierdzenie preliminarzy i zamknięć funduszu emisyi.

§. 41.

Wydział krajowy przedkłada Sejmowi krajowemu preliminarze i zamknięcia rachunkowe funduszu emisyi listów rentowych do uchwalenia względnie zatwierdzenia.

§. 42.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom: spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i rolnictwa.

II.

USTAWA

z dnia . . . . o czasowej niepodzielności posiadłości rolniczych, (gospodarstw) średnich rozmiarów, korzystających z kredytu rentowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Gospodarstwa średnich rozmiarów obciążone kredytem rentowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem podlegają osobnym, w niniejszej ustawie zawartym, przepisom co

do możności dzielenia takich posiadłości (gospodarstw).

§. 2.

Gospodarstwami rolniczemi średnich rozmiarów w rozumieniu ustawy niniejszej są gospodarstwa rolnicze bądź istniejące, bądź przy pomocy kredytu rentowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem nowo powstające, które odpowiadają warunkom wymienionym w ustawie o tworzeniu włości rentowych z dnia . . . . a to w §. 2. pod 1, 2, 3, w §. 3. ustępie ostatnim i §. 4., którym krajowa Komisya rentowa ustanowiona tąż ustawą przyznała kredyt rentowy w myśl tej ustawy.

W skład takiego gospodarstwa średnich rozmiarów wchodzą wszelkie nieruchomości położone w jego obrębie niemniej przywiązane doń służebności. O tem, co ma być uważanem za przynależność, takich gospodarstw stanowi ustawa cywilna, przedewszystkiem zaś przynależnością taką jest inwentarz gospodarczy, żywy i martwy, potrzebny do prowadzenia gospodarki.

§. 3.

Uznanie gospodarstwa rolnego za gospodarstwo średnich rozmiarów w rozumieniu niniejszej ustawy jest rzeczą krajowej Komisyi rentowej, jako władzy udzielającej kredytu rentowego w myśl ustawy z dnia . . . . . Dz. ust. i rozp. kr. Nr. . . .

§. 4.

Gospodarstwa, o których mowa w §. 1. 2. niniejszej ustawy są, jak długo trwają ciążące na nich zobowiązania rentowe, czasowo niepodzielne, a wszelkie akta prawne przeciwko temu zdziałane, są prawnie nieważne.

Podział takich gospodarstw na części w stosunku do całości idealnie oznaczone, n. p. na połowę, cztery części i t. d. bez naruszenia całości, jest dopuszczalny.

Jeżeli skutkiem takiego podziału wytworzy się stosunek współwłaności między innemi osobami, niż małżonkowie, obowiązani będą współwłaściciele donieść Komisyi krajowej rentowej lub jej umocowanemu na miejscu, komu poruszyli zarząd gospodarstwa, będącego przedmiotem współwłasności, i opłatę renty na nim ciążącej Jeżeli tego nie uczynili mimo wezwania wystosowanego do nich z oznaczeniem stanowczego terminu prekluzyjnego, będzie rzeczą Komisyi zastanowić się nad tem, czyli ze względu na bezpieczeństwo renty nie należy zażądać natychmiast zwrotu nieumorzonej reszty pożyczki stosownie do przepisu §. 11. ust. 6. ustawy z dnia. . . . . Dz. u. i rozp. kraj. Nr. . . . .

§. 5.

Wydzielenie części z niepodzielnego gospodarstwa (§. 4.) może nastąpić, pominąwszy wypadki wywłaszczenia, lub wypadki kommasacyj podług ustawy z dnia 9. grudnia 1899 Nr. 18. Dz. u. kr. jedynie za przyzwoleniem krajowej Komisyi rentowej. Komisya ta może zezwolić na takie wydzielenie, jeśli ono nie spowoduje utraty cechy gospodarstwa średnich rozmiarów określonej w §§. 1. i 2. niniejszej ustawy, i jeśli przez to bezpieczeństwo pożyczki rentowej nie będzie zachwiane.

Jeżeli uznanem będzie za potrzebne lub pożyteczne wydzielić część z niepodzielnego gospodarstwa w celu rozszerzenia, przełożenia lub budowy drogi publicznej, w celu przeprowadzenia regulacyi wód, osuszenia bagna lub w innych celach dobra publicznego, natenczas przyzwolenie wyjątkowo może być udzielonem, także wtedy, gdyby wydzielenie spowodowało zmniejszenie rozmiarów gospodarstwa poniżej granic oznaczonych w §. 2. ustawy z dnia . . . . byleby tylko przez to nie zostało zagrożone bezpieczeństwo kredytu rentowego.

Zniesienie całkowite niepodzielności z równoczesną utratą cechy gospodarstwa średnich rozmiarów (§§. 1. 2.) może nastąpić jedynie wskutek spłaty pożyczki rentowej w sposób wskazany w ustawie z dnia . . . . . . (§§. 10. 11. i 13.).

§. 6.

Jeżeli wydzielenie części z niepodzielnego gospodarstwa (§. 4.) nastąpiło wskutek wywłaszczenia i spowodowało zmniejszenie rozmiarów gospodarstwa poniżej granic oznaczonych w §. 2. ustawy z dnia . . . . będzie rzeczą krajowej Komisyi rentowej orzec, czy i pod jakimi warunkami zmniejszone gospodarstwo może mimo to

zachować cechę gospodarstwa średnich rozmiarów w rozumieniu tej ustawy, czyli też nastąpiła utrata owej cechy.

Krajowa Komisya rentowa winna zezwolić na wymianę części składowych niepodzielnego gospodarstwa na inne grunta mające niemniejszą wartość, jeżeli wykazanem będzie, przez orzeczenie przewidziane w §. 10. ustawy państwowej z dnia 6. lutego 1869 w Nr. 18 Dz. p. p. i w ustawie krajowej z 5. kwietnia 1870 Nr. 36. Dz. u. kr., że ta wymiana ma na celu lepszą arondacyę tego gospodarstwa.

W wypadku kommasacyi przeprowadzonej podług ustawy krajowej z dnia 9. grudnia 1899. Nr. 18. Dz. u. kr. wstępują grunta przydzielone gospodarstwu w myśl prawomocnie zatwierdzonego planu kommasacyjnego w miejsce poprzednich części składowych wciągniętych w kommasacyę.

§. 7.

Niepodzielność gospodarstw określonych w §§. 1. i 2. niniejszej ustawy winna być uwidocznioną w księgach gruntowych z wyraźnem powołaniem się na niniejszą ustawę.

Uwidocznienie to uskuteczniają c. k. Sądy prowadzące dotyczące księgi gruntowe na podstawie podania krajowej Komisyi rentowej wniesionego natychmiast po przyznaniu właścicielowi gospodarstwa pożyczki rentowej a przed zrealizowaniem tej pożyczki.

C. k. Sądy prowadzące księgi gruntowe winny podania takie krajowej Komisyi rentowej jak najrychlej załatwiać, uskuteczniając w wykazie hipotecznym obejmującym nowopowstające gospodarstwo, względnie w wykazach hipotecznych obejmujących grunta tworzące już istniejące gospodarstwo, na czele tych wykazów nadpis: „Gospodarstwo niepodzielne w myśl ustawy z dnia . . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . . .“, względnie: „Część składowa gospodarstwa niepodzielnego w myśl ustawy z dnia . . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . .“ W wykazie hipotecznym, który obejmuje zabudowania, należy uwidocznić, jakie są jeszcze wykazy hipoteczne obejmujące inne części składowe tegoż gospodarstwa.

Z chwilą prawomocności wpisu, stwierdzającego w księgach gruntowych niepodzielność gospodarstwa. jest gospodarstwo niepodzielnem w rozumieniu §. 4. niniejszej ustawy.

§. 8.

Przy każdym c. k. Sądzie prowadzącym księgi gruntowe należy utrzymywać rejestr gospodarstw niepodzielnych obejmujący także odsyłacze wskazujące wykazy hipoteczne, które dotyczą części składowych niepodzielnych gospodarstw.

§. 9.

Właściciel gospodarstwa niepodzielnego może takich gospodarstw mieć więcej, każde jednak winno stanowić odrębną samoistną całość.

Łączenie więc dwu lub więcej gospodarstw średniej wielkości określonych w §. 2 niniejszej ustawy w jedno większe gospodarstwo jest niedozwolonem, chociażby łączny dochód katastralny z połączenia powstałego gospodarstwa i jego łączna powierzchnia nie przenosiły granic określonych w pojęciu średniej posiadłości rolniczej.

§. 10.

Właściciel gospodarstwa określonego w §. 2. niniejszej ustawy może je powiększyć przez wcielenie za pozwoleniem krajowej Komisyi rentowej gruntów dokupionych, w inny sposób nabytych lub oddziedziczonych.

Komisya może takiego zezwolenia na powiększenie gospodarstwa udzielić, jeśli:

1. grunta, które mają być wcielone są w chwili wcielenia wolne od długów hipotecznych,

2. gospodarstwo przez to nie traci cech rolniczej posiadłości średnich rozmiarów,

3. powiększenie takie odpowiada gospodarczym i społecznym wymogom.

§. 11.

Wcielone do gospodarstwa, określonego w §. 2 niniejszej ustawy, grunta i nieruchomości będą dopisane na podstawie zezwolenia krajowej Komisyi rentowej do wykazu hipotecznego obejmującego to gospodarstwo, względnie do jednego z wykazów hipotecznych obejmujących części gospodarstwa.

§. 12.

Prawa zastawu na gospodarstwie określonem w §. 1. niniejszej ustawy w przyszłości hipotecznie zabezpieczane, mogą, jeśli części składowe tego gospodarstwa nie są objęte jednym wykazem hipotecznym, obciążać tylko całość tego gospodarstwa, względnie, jeśli ono stanowi współwłasność kilku osób, mogą obciążać tylko idealne jego części należące do współwłaścicieli.

Przedmiotem postępowania egzekucyjnego i egzekucyjnej sprzedaży może być jedynie całe gospodarstwo wraz z wszystkiemi jego częściami składowemi i przynależnościami.

§. 13.

Niepodzielność gospodarstw określonych w §. 2. niniejszej ustawy gaśnie:

a) odnośnie do całego gospodarstwa:

1. wskutek umorzenia kredytu rentowego na gospodarstwie ciężącego (§. 4.);

2. wskutek zezwolenia krajowej Komisyi rentowej na odjęcie mu cechy niepodzielnego gospodarstwa (§. 5. ustęp 1. i 2.);

b) odnośnie do poszczególnych części składowych gospodarstwa:

wskutek zezwolenia krajowej Komisyi rentowej (§. 5. ustęp 3.).

§. 14.

Zgaśnięcie niepodzielności winno być natychmiast uwidocznionem w księgach gruntowych.

C. k. Sądy prowadzące księgi gruntowe będą na podstawie podań krajowej Komisyi rentowej uskuteczniać wykreślenia wpisów dokonanych w myśl postanowień §. 7. niniejszej ustawy, tudzież w razie częściowego wydzielenia, odpisania wydzielonych części składowych z całości.

Zmiany te winny też być uwzględnione w rejestrze gospodarstw niepodzielnych.

§. 15.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z chwilą wejścia w życie ustawy „o tworzeniu włości rentowych“.

§. 16.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i rolnictwa.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Oleśnicki przeciw, Potoczek za, Milewski za, Stojałowski za, Czajkowski Wład. Wiktor za, Bernadzikowski przeciw, Klemensiewicz za, Milan przeciw.

Przemawia p. Oleśnicki.

Przemawia p. Potoczek.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Milewski.

Przemawia p. Milan.

Przemawia p. Stojałowski.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej na wniosek p. Stadnickiego.

Marszałek oznajmia, iż przeciw wnioskom Komisyi zapisani są do głosu pp. Wachnianin, Bernadzikowski i Nowakowski, za wnioskami pp. Czaykowski Wład. Wiktor, Klemensiewicz, Hupka, Paszkowski i Kramarczyk, i wzywa posłów do wyboru mowców generalnych.

P. Bernadzikowski oświadcza, iż zapisał się do głosu dla faktycznego tylko sprostowania.

Marszałek oznajmia, iż wobec tego przeciw wnioskom Komisyi zapisani są pp. Wachnianin i Nowakowski.

Przemawia pod względem formalnym p. Nowakowski i wnosi, aby obaj mowcy zapisani przeciw wnioskowi Komisyi przemawiali.

Marszałek wzywa przedewszystkiem do podania mu wyniku wyboru mowcy generalnego za wnioskiem Komisyi.

P. Hupka oznajmia, że generalnym mowcą za wnioskami Komisyi wybranym jest p. Kramarczyk.

Izba uchwala następnie bez rozprawy formalny wniosek p. Nowakowskiego, aby dwaj zapisani przeciw wnioskom Komisyi posłowie przemawiali.

Przemawia zapisany do głosu p. Wachnianin.

Przemawia zapisany do głosu p. Kramarczyk.

Przemawia zapisany do głosu p. Nowakowski.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Bernadzikowski.

Marszałek oznajmia, że ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku.

Sekretarz p. Andrzej Potocki czyta:

Wniosek.

Zważywszy, że kredyt hipoteczny udzielany zwłaszcza na warunkach przystępnych ma doniosłe znaczenie tak dla rolnika małej i wielkiej własności, jak również dla rękodzielnika i przemysłowca;

zważywszy, że przy zaciąganiu pożyczki a nawet po jej spłaceniu, różnorodne wydatki na stemple i taksy notaryalne, hipoteczne znacznie ten kredyt podrażają;

zważywszy, że w razie wdrożenia kroków egzekucyjnych przeciw dłużnikowi hipotecznemu wydatki na koszta egzekucyjne, adwokackie są tak znaczne, że częstokroć nie stoją w żadnem stosunku do egzekwowanej kwoty i stają się wprost ruiną dla dłużnika;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy pożyczkach hipotecznych, których wysokość nie przekracza kwoty 1.000 K. uwolnił skrypty, wpis oraz kwity ekstabulacyjne od jakiejkolwiek należytości stemplowych.

2. Ażeby przy pożyczkach hipotecznych, których wysokość przekracza kwotę 1.000 K. obniżył należytość stemplową do połowy dzisiejszych kosztów.

3. Ażeby taksy notaryalne za sporządzanie skryptów oraz taryfy adwokackie odnoszącze się do prowadzonych egzekucyi przeciw dłużnikom hipotecznym, unormował w ten sposób, by one (taksy i taryfy) nie rujnowały dłużników, ale ażeby były według wysokości długu procentowo oznaczone.

4. Ażeby przy skargach egzekucyjnych przeciw dłużnikom hipotecznym uchylił przymus adwokacki.

We Lwowie, dnia 4. lipca 1901.

Wnioskowca:
Średniawski w. r.

Ostapczuk, Klemensiewicz, Kramarczyk, Stojałowski, Szwed, Warzecha, Potoczek, Data, Hamorak, Okuniewski, Rotter, Bernadzikowski, Słotwiński, Krempa, Romanowicz, Michalski, Dworski, Binder, Milan, Styła, Winniczuk, Bednarski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie powyższego wniosku umieści na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 5. lipca 1901 roku godzinę 10. rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 1. minut 10 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

13. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 5. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 131.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół jednastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dwunastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania wniesionych interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya
do Pana c. k. Komisarza rządowego.

Na skutek petycyi Reprezentacyi powiatu turczańskiego do Wysokiego Sejmu w r. 1896 wniesionej i przez Wysoki Sejm uchwałą z dnia 4. lutego 1896 popartej — c. k. Namiestnictwo reskryptem swym z dnia 24. lutego 1900 L. 91.474 zezwoliło na założenie nowej apteki publicznej w Boryni po powiecie turczańskim (z zastrzeżeniem, że otwarcie tej apteki ma nastąpić po obsadzeniu lekarza okręgowego w Boryni).

W zastosowaniu się do powyższego reskryptu c. k. Namiestnictwa — Wydział Rady powiatowej turczańskiej natychmiast poczynił kroki do obsadzenia posady lekarza okręgowego w Boryni i na mocy uchwały tegoż Wydziału z dnia 18. maja 1896 l. 695, posada ta została obsadzoną i jeszcze od d. 1. lipca 1896, lekarz okręgowy w Boryni stale przebywa i urzęduje.

O tem obsadzeniu posady lekarza okręgowego w Boryni — powiadomione zostało c. k. Starostwo w Turce w celu rozpisania konkursu dla nadania koncesyi na założenie apteki w Boryni.

Dotychczas jednak nie ma w tej sprawie żadnego stanowczego załatwienia, a co najważniejsza, że apteki w Boryni jak nie było, tak nie ma, przez co ludność okręgu sądowego boryńskiego doznaje często smutnych wypadków, zaś lekarz okręgowy w Boryni nie jest w stanie udzielać mieszkańcom swego okręgu skutecznej pomocy.

Wobec tego zapytuję Pana c. k. Komisarza rządowego:

1) w jakiem stadyum znajduje się obecnie sprawa założenia apteki w Boryni?

2) czy i kiedy apteka w Boryni, która jest niezbędnie tamże potrzebną, — utworzoną zostanie?

Interpelant:
Osuchowski mp.

Stan. Wybranowski, Kostheim, Szwed, Kramarczyk, Warzecha, Potoczek, Data, Maryewski, Trzecieski, Binder, Theodorowicz, Klemensiewicz, Jugendfein, Vivien.

Interpelacya
do c. k. Komisarza rządowego.

Trzy dni temu wniesioną została interpelacya wyrażająca obawę, że pod osłoną żandarmeryi węgierskiej ma być na terytoryum spornem przy Morskiem Oku, zbudowany posterunek dla żandarmeryi, a już jak się zdaje fakta dowiodły, że te obawy były uzasadnione.

Nadszedł bowiem telegram prywatny następującej treści:

„Austryacka żandarmerya wstęp na Żabie nam wzbrania — szesnastu żandarmów węgierskich asystuje strzelcowi i leśnemu Hohenlohego. Przybyć ma więcej żołnierzy z Nowej wsi do Morskiego Oka dla stawiania domu".

O ile by ta wiadomość miała się potwierdzić, toby stan rzeczy przedstawiał się o wiele groźniej, niż w poprzedniej interpelacyi.

Galicyjscy żandarmi, wzbraniają tutejszej ludności wstępu na galicyjskie terytoryum, aby ułatwić węgierskim żandarmom wybudowanie posterunku na ziemi spornej, zanim sąd polubowny, na który się oba rządy zgodziły, jakikolwiek wyrok wydał.

Wobec tego podpisani zapytują:

1. Czy fakta podane w przytoczonym telegramie znane są J. E. Panu Namiestnikowi?

2. Co zamierza uczynić, jeżeli podana wiadomość okaże się prawdziwą, aby uchronić kraj przed gwałtem, tym oburzającym uczucia sprawiedliwości i poczucie narodowej godności?

3. Jak ma być wytłómaczonem i usprawiedliwionem postępowanie austryackich żandarmów, dopomagających jeszcze do naruszenia granic kraju?

Interpelujący:
A. Potocki mp.

Zd. Tarnowski, Stadnicki, J. Puzyna, Kozłowski, Korytowski, Lubomirski, Męciński, Piłat, Rozwadowski, Krzysztofowicz, St. Niezabitowski, Jordan, W. Dzieduszycki, Potoczek, Zoll, W. Kraiński, Milewski, Kramarczyk, Skałkowski, Trzecieski, Żardecki, Urbański, Bernadzikowski, Krempa, Styła, Milan, Rotter, Sredniawski, P. Jędrzejowicz, Romanowicz, Dąmbski, Hupka, Klemensiewicz, Paszkowski, Vayhinger.

Interpelacya
posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie utworzenia gimnazyum lub szkoły realnej w Mielcu.

Dnia 27. lutego 1899 uchwalił Wysoki Sejm krajowy wezwanie do Rządu, ażeby projektowane dla zachodniej Galicyi gimnazyum otworzył w Mielcu. Rywalizacya Dębicy doszła do tego, wykorzystała tę chwilę i zamiast uchwale stać się zadość, uznało ministeryum oświaty, przy poparciu stronniczem c. k. Rady szkolnej krajowej, szkołę średnią w Dębicy, lubo większość Wysokiego Sejmu krajowego przyjęła uzasadnione argumenty przemawiające za Mielcem. Powiat mielecki i okolica została pokrzywdzoną, pomimo wszelkiej ofiarności i zapału, jakie postanowiono w celu uzyskania szkoły średniej, choć wprawdzie zakładanie szkół należy wyłącznie do Skarbu państwa.

Zamiast szkoły średniej w Mielcu otrzymaliśmy rezolucyę uchwaloną jednogłośnie przez Wysoki Sejm z dnia 28. kwietnia 1899, która brzmi „Sejm wzywa c. k. Rząd, aby jak najrychlej założył w powiatowem mieście Mielcu szkołę średnią t. j. gimnazyum lub szkołę realną".

Wobec czego godzi się zapytać Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza jako zastępcę c. k. Rządu, czy i kiedy upragnione nadzieje odniosą pewien skutek, a ludność okoliczna dozna zaspokojenia, że gimna-

zyum lub szkoła realna w myśl rezolucyi z dnia 28. kwietnia 1899 otworzona zostanie w Mielcu.

Interpelant:
Krempa mp.

Bernadzikowski, Milan, Bojko, Styła, Średniawski, Winniczuk, Kramarczyk, Nokowski, Warzecha, Potoczek, Okuniewski, Oleśnicki, Data, Wójcik.

Interpelacya

posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie niesłusznie i bezprawnie wymierzonego podatku Magdalenie Weber z Reichsheimu przez Starostwo w Mielcu.

Już od dłuższego czasu kwestya ściągania podatków bezprawnym sposobem przez c. k. starostwo mieleckie jest na porządku dziennym i nie można doprowadzić do tego, by krzywda kontrybuentom się nie działa i fiskalizm w naszym powiecie w szczególności, a w kraju w ogólności nie był czynnikiem powszechnej demoralizacyi; jako dowód niechaj posłuży następujący przykład:

Jakób Weber i Magdalena wybudowali w roku 1878 dom mieszkalny w gminie Reichsheim. Ówczesny przełożony gminy Henryk Flat podał dom Jakóba Webera do c. k. Starostwa, celem opodatkowania wyznaczając nr. 53 dla tego domu. W następnym roku, objął urząd przełożonego gminy Jan Schmidt, który nie sprawdził sam rzeczy, podał powtórnie jeden i ten sam dom Weberów do c. k. Starostwa celem opodatkowania, wyznaczając dla tego domu inny numer, bo nr. 48. Wskutek takiego niedokładnego urzędowania dwóch wspomnianych wójtów podatek domowo-klasowy dla Jakóba Webera został wymierzony z dwóch domów, z których tylko jeden tj. nr. 53. od roku 1878 do dziś posiada, opłacając regularnie podatki.

Z tego stanu rzeczy, przypisany podatek z drugiego nieposiadanego domu, który w gminie wcale nie istniał, i z tej pomyłki, narosła od tylu lat zaległość podatku domowo-klasowego do wysokości 40 zł. w. a., do zapłacenia której Magdalena Weber jest najniesprawiedliwiej zmuszoną.

Jakób Weber jest zagrodnikiem, ma 6-ro drobnych dzieci, wyemigrował z nędzy do Ameryki, a Starostwo mieleckie nie poczuwa się do obowiązku bezprawnie nałożonego podatku odpisać, lubo wszelkich wyjaśnień, próśb, urgensów, doniesień egzekwuje biedną Magdalenę Weber, jak to miało miejsce, że w marcu 1901 egzekutor zabrał jej ostatnie cielę.

Naczelnik gminy Jan Kurz pod dniem 14. marca 1901 znów doniósł c. k. Starostwu o pomyłce, i że dwóch domów Magdalena Weber nie posiada, ale jak na dawne doniesienia etc., tak i na to ostatnie nie ma odpowiedzi, ani stosownego zarządzenia, ani spodziewać się go można

Tak się w powiecie mieleckim ściąga podatki pod okiem c. k. Starostwa w Mielcu, gdzie ogół ludności, zwłaszcza lud włościański żyje pod przygnębiającem wrażeniem, zostawiony na łaskę i niełaskę organów rządowych Jest to fakt jeden z wielu.

Zważywszy, że takie postępowanie Urzędów podatkowych jest nie na miejscu, za które to nadużycia funkcyonaryusze powinni być do odpowiedzialności pociągnieni.

Zapytujemy tedy Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, czy nie uznałby za stosowne pouczyć organa sobie podwładne, że z domu jednego dwa razy ściągać podatku nie wolno, i czy nie raczy nakazać c. k. Starostwu w Mielcu odpisanie podatku domowo-klasowego z nr. 48 Jakóbowi i Magdalenie Weberom, którego nie posiadali, ani posiadają, i uwolnić tych biedaków od szykan egzekutywnych, nadto, czy nie należałoby wydać stosowne rozporządzenie wszystkim władzom skarbowym w celu obalenia stronniczego systemu fiskalnego w kraju.

Lwów, 5. lipca 1901.

Interpelant:
Krempa w. r.

Wójcik, Kramarczyk, Średniawski, Styła, Milan, Bojko, Winniczuk, Data, Okuniewski, Potoczek, Warzecha, Bernadzikowski, Nowakowski, Oleśnicki.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i wzywa sekretarza do odczytania petycyj wniesionych po dzień 5. lipca 1901 roku.

Sekretarz p. A. Potocki odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 5. lipca 1901 roku, które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi administracyjnej Ls: 2262, 2270, 2271, 2387 do 2390.

Wydziałowi krajowemu Ls: 2263, 2264, 2268, 2269, 2272 do 2275, 2351, 2353, 2354, 2358, 2360.

Komisyi szkolnej Ls: 2265, 2267, 2278, 2352, 2355, 2356, 2357.

Komisyi przemysłowej Ls: 2266, 2359, 2392.

Komisyi dla włości rentowych Ls: 2279 do 2349.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls: 2350, 2393.

Komisyi gminnej Ls: 2361 do 2386.

Po odczytaniu petycyi Ls: 2354 Bolesława Górskiego b. kraj. wędrownego nauczyciela o odprawę przemawia p. Stadnicki popierając tę petycyę.

Sekretarz p. A. Potocki odczytuje spis dalszych petycyi wniesionych po dzień 5 lipca 1901 roku, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Średniawskiego w sprawie ułatwień przy udzielaniu kredytu hipotecznego.

Marszałek oznajmia, iż ten punkt porządku dziennego odpada z powodu chwilowej nieobecności wnioskodawcy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Swiątniki-Swoszowice.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Swiątniki-Swoszowice.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze gminnej I klasy Swiątniki-Swoszowice Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 d. u: k. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie. Na wypadek zaniedbania, przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w §. 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego pobierać należy łącznie na jednej stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, cielęta zaś, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie obszarowi dworskiemu w Piekarach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę między Piekarami a Tyńcem.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uczwały:

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Piekarach koncesyi na pobór opłat mytniczych od przwozu przez rzekę Wisłę między Piekarami a Tyńcem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Piekarach prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę między Piekarami a Tyńcem pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12, ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu wierzchem jadącego 4 (cztery) h.;

b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 10 (dziesięć) h.

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 4 (cztery) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 10 (dziesięć) h.;

e) od jednego cielęcia, niemającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 4 (cztery) h.;

W czasie wezbrania Wisły, w czasie burzy, płynienia kry i lodów opłata mytnicza pobieraną będzie podwójnie.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Wydziałowi powiatowemu w Myślenicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Skawie i potoku Bystrzance u Bystrej.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Myślenicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów zbudowanych w Bystrej na rzece Skawie i potoku Bystrzance przy drodze gminnej I. klasy Bystra-Osielec.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu, od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta od dwóch mostów zbudowanych w Bystrej na rzece Skawie i potoku Bystrzance przy drodze gminnej I. klasy Bystra-Osielec, Wydziałowi powiatowemu w Myślenicach jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tych mostów z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. k. nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl § 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconych mostów w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanych mostów zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na jednej stacyi od obu mostów, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem komisyi dla włości rentowych o spra-

wozdaniu Wydziału krajowego w tym przedmiocie.

Marszałek oznajmia, iż ogólna rozprawa została zamkniętą i udziela głosu p. sprawozdawcy.

Przemawia sprawozdawca p. Pilat.

Marszałek oświadcza, iż nikt z posłów nie wniósł na przejście do porządku dziennego nad wnioskami komisyi.

Przemawia p. Oleśnicki i oświadcza, iż podobny wniosek uczynił na poprzedniem posiedzeniu.

Marszałek konstatuje na podstawie stenogramu, że wniosku podobnego na przejście do porządku dziennego nad wnioskami komisyi p. Oleśnicki nie postawił, lecz udziela mu głosu jeżeli tego sobie życzy.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia formalny wniosek na przejście do porządku dziennego nad wnioskami komisyi.

Izba bez rozprawy odrzuca wniosek powyższy p. Oleśnickiego.

Sprawozdawca czyta:

I. Cel ustawy.

§ 1.

Celem zachowania i utrzymania istniejących, żywotnych, posiadłości (gospodarstw) rolniczych średnich rozmiarów i przyjścia z pomocą tworzeniu takichże posiadłości w warunkach gospodarczo zdrowych, zapewniających ich dalsze istnienie i rozwój, udzielać będzie kraj właścicielom takich gospodarstw istniejących lub nabywcom takich gospodarstw nowo powstających pożyczek spłacanych rentą umarzającą, zabezpieczoną na takich gospodarstwach pod warunkami określonymi w niniejszej ustawie.

Przemawia p. Średniawski i wnosi stylizacyę następującą § 1, jako poprawkę:

§ 1.

Celem przyjścia z pomocą w tworzeniu się gospodarstw rolniczych średnich rozmiarów w warunkach zapewniających dalszy ich rozwój i istnienie, oraz gospodarstwom już istniejącym, które przez dokupienie mogą nabyć charakteru włości rentówych, a jeżeli go już posiadały przez dokupienie nie stracą tegoż charakteru.

Wyjątkowo także gospodarstwom już istniejącym np. w razie spłaty sukcesorów lub spłaty długów, udzielać będzie kraj właścicielom takich gospodarstw, pożyczek spłacanych rentą umarzającą, zabezpieczoną na takich gospodarstwach, pod warunkami określonemi w niniejszej ustawie.

Izba nie popiera powyższej poprawki p. Średniawskiego.

Przemawia p. Władysław Wiktor Czaykowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala § 1. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

II. Pojęcie włości rentowej i pożyczki rentowej.

§ 2.

Posiadłość rolnicza (gospodarstwo) średnich rozmiarów to jest:

1. stanowiąca wyłączną własność jednej osoby lub współwłasność małżonków.

2. obejmująca zabudowania mieszkalne i gospodarcze, lub taka, na której zabudowania potrzebne mają być wzniesione,

3. obejmująca grunta od 3 ha do 120 ha., a wykazująca z nich rocznego dochodu katastralnego nie mniej, jak 50, a nie więcej, jak 1200 K wraz z wszelkiemi jej przynależnościami uważana za całość gospodarczą, może uzyskać od kraju pożyczkę

spłacalną roczną rentą, która wynosić będzie 4·50 względoie 5·00 rocznie od kwoty udzielonej tytułem pożyczki.

Takie gospodarstwo, obciążone pożyczką spłacalną w rencie, na niem hipotecznie zabezpieczoną przed wszystkiemi innemi długami hipotecznemi, w księgach hipotecznych jako niepodzielne gospodarstwo w myśl ustawy z d. . . . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . . . zapisane, stanowi włość rentową w rozumieniu niniejszej ustawy.

Przemawia p. Czaykowski Władysław Wiktor.

Przemawia p. Klemensiewicz i wnosi następującą poprawkę:

W punkcie 3, wierszu pierwszym z góry zamiast cyfry. „120" ma być „60", a we wierszu trzecim z góry zamiast cyfry „1200" ma być „1000". Na wypadek, gdyby ta poprawka upadła jako dddatek do § 2.

Włość rentowa nie może stanowić ciała hipotecznego wpisanego w księdze gruntowej przy c. k. Sądzie kolegialnym.

Izba popiera poprawkę p. Klemensiewicza.

Przemawia p. Urbański.

Przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia p. Romanowicz w sprawie formalnej i wnosi na poprawienie omyłki druku, a mianowicie w drugim ustępie punktu 3. w wierszu szóstym z góry dodać należy po cyfrze „4.50" znak „%", oraz we wierszu siódmym po cyfrze „5·00" dodać należy znak „%".

P. sprawozdawca przemawia, oświadczając zgodnie z powyższym formalnym wnioskiem p. Romanowieza, że zaszedł błąd druku, a mianowicie w 3, ustępie § 2. we wierszu piątym z góry po cyfrze „4·50" i we wierszu szóstym z góry po cyfrze „5·00" dodać należy znak „%".

Przemawia w sprawie formalnej p. Bernadzikowski i składa oświadczenie, iż w razie nieprzyjęcia poprawki p. Klemensiewicza, stronnictwo ludowe nie mogłoby głosować za projektem powyższej ustawy.

Izba uchwala ustęp 1. i 2. § 2go zgodnie z wnioskiem komisyi, następnie uchwala w oddzielnem głosowaniu ustęp 3. § 2go z poprawką p. Klemensiewicza, za którą oświadczyło się 49 przeciw 42 posłów, wreszcie w oddzielnem głosowaniu uchwala cały § 2 wraz z poprawką p Klemensiewicza w następującej stylizacyi:

II. Pojęcie włości rentowej i pożyczki rentowej.

§ 2.

Posiadłość rolnicza (gospodarstwo) średnich rozmiarów to jest:

1. stanowiąca wyłączną własność jednej osoby lub współwłasność małżonków,

2. obejmująca zabudowania mieszkalne i gospodarcze, lub taka, na której zabudowania potrzebne mają być wzniesione,

3. obejmująca grunta od 3 ha do 60 ha, a wykazująca z nich rocznego czystego dochodu katastralnego nie mniej, jak 50, a nie więcej, jak 1000 K wraz z wszelkiemi jej przynależnościami uważana za całość gospodarczą, może uzyskać od kraju pożyczkę spłacalną roczną rentą, która wynosić będzie 4·50% względnie 5·00% rocznie od kwoty udzielonej tytułem pożyczki.

Takie gospodarstwo, obciążone pożyczką spłacalną w rencie, na niem hipotecznie zabezpieczoną przed wszystkimi innymi długami hipotecznemi, w księgach hipotecznych jako niepodzielne gospodarstwo w myśl ustawy z d. . . . . Dz u. i rozp. kr. Nr. . . . zapisane, stanowi włość rentową w rozumieniu niniejszej ustawy.

Sprawozdawca czyta:

III. Cele pożyczki rentowej.

§ 3.

Pożyczka rentowa może być przyznana:

1. właścicielowi już istniejącego gospodarstwa rolniczego mającego cechy określone w § 2 niniejszej ustawy:

a) na spłatę ciążących na gospodarstwie długów;

b) na budowę domu lub zabudowań gospodarskich;

c) na spłatę współdziedziców;

2. nabywcy średniego gospodarstwa rolniczego nowo powstającego:

a) na spłatę części ceny kupna gospodarstwa;

b) na budowę domu i zabudowań gospodarskich, tudzież pierwsze urządzenie gospodarstwa,

c) na spłatę ceny kupna gruntów, które łącznie z posiadanem już gospodarstwem utworzą gospodarstwo średnich rozmiarów określone w § 2. niniejszej ustawy.

W wypadkach 1 i 2 *c*) może gospodarstwo składać się z parcel nie graniczących bezpośrednio z sobą; w wypadku: 2. *a*) i *b*) winno gospodarstwo obejmować powierzchnie w obrębie poszczególnych rodzajów kultur ile możności skomasowane.

Izba uchwala bez rozprawy § 3. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

IV. Warunki udzielania pożyczki rentowej.

1) Wolność od ciężarów hipotecznych.

§ 4.

Gospodarstwo wyżej określone (§ 2) winno być w chwili wypłacenia pożyczki rentowej wolne od wszelkich długów hipotecznych tak, iżby pożyczka rentowa i obowiązek opłacania ustanowionej na jej spłatę renty miały pierwszeństwo hipoteczne bezwzględne przed wszelkimi innymi długami na karcie ciężarów wykazu hipotecznego, obejmującego gospodarstwo, względnie wykazów hipotecznych, obejmujących części składowe gospodarstwa.

Przemawia p. Klemensiewicz.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi poprawkę następującą:

§ 4.

Pożyczka rentowa i obowiązek opłacania ustanowionej na jej spłatę renty muszą mieć pierwszeństwo hipoteczne przed wszelkimi innymi ciężarami hipotecznymi. Postanowienie to nie odnosi się jednak do służebności gruntowych, które mogą poprzedzać pożyczkę rentową, o ile to bez szkody dla bezpieczeństwa pożyczki będzie możliwe.

Przemawia p. Schätzel i wnosi następującą poprawkę:

§ 4.

Pożyczka rentowa winna mieć w chwili wypłacania pierwszeństwo hipoteczne bezwzględne przed wszelkimi innymi długami prywatno prawnemi na karcie ciężarów wykazu hipotecznego, obejmującego gospodarstwo, względnie wykazów hipotecznych, obejmujących części składowe gospodarstwa.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca przyjmując poprawkę p. Paszkowskiego.

Izba nie popiera poprawki p. Schätzla.

Izba uchwala wniosek komisyi z poprawkę p. Paszkowskiego, którą p. sprawozdawca przyjął tak, że uchwalony § 4 opiewa:

IV. Warunki udzielania pożyczki rentowej.

1) Wolność od ciężarów hipotecznych.

§ 4.

Pożyczka rentowa i obowiązek opłacania ustanowionej na jej spłatę renty muszą mieć pierwszeństwo hipoteczne przed wszelkimi innymi ciężarami hipotecznymi. Postanowienie to nie odnosi się jednak do

służebności gruntowych, które mogą poprzedzać pożyczkę rentową, o ile to bez szkody dla bezpieczeństwa pożyczki będzie możliwe.

Sprawozdawca czyta:

2. Niepodzielność dospodarstwa.

§ 5.

Gospodarstwo winno być w chwili wypłacenia pożyczki rentowej wpisane w księgach gruntowych jako na czas trwania zobowiązania do opłacania renty niepodzielne w rozumieniu ustawy z dnia ..... Dz. u. i rozp. kr. Nr. ....

Izba uchwala § 5 zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

3. Osobiste cechy pożyczającego.

§ 6.

Pożyczka rentowa może być przyznaną własno-wolnemu właścicielowi gospodarstwa, mającego cechy w § 2. określone, z zawodu rolnikowi, który sądownie za marnotrawcę lub niezdatnego do prowadzenia swych interesów nie był uznanym, a zasobami, jakie ma i dotychczasowem postępowaniem daje rękojmię, że pomocy kraju w formie pożyczki rentowej nie zmarnuje.

Przemawia p. Klemensiewicz i wnosi następującą poprawkę: 1) we wierszu trzecim z góry opuścić słowa od „sądownie do słowa „a", 2) dodatek: „małoletniemu może być udzieloną pożyczka za zezwoleniem ojca względnie opieki i zatwierdzeniem sądu nadopiekuńczego.

Izba popiera poprawkę p. Klemensiewicza.

Przemawia p. Słotwiński i wnosi poprawkę na opuszczenie słowa „własnowolnemu".

Izba popiera poprawkę p Słotwińskiemu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, przyjmując: 1) poprawkę p. Klemensiewicza, a sprzeciwiając się poprawce p. Słotwińskiego i 2 poprawce p. Klemensiewicza.

Marszałek oznajmia, iż rozprawa została zamkniętą, mimo tego, jednak p. Wachnianin mniema, iż przed zamknięciem rozprawy prosił o głos, wobec czego poddaje pod decyzyę Izby, czy należy rozprawę napowrót otworzyć, przeciw czemu nie ma nic.

Izba zgadza się na otwarcie ponowne rozprawy.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi poprawkę: po słowie „rolnikowi" dodać „obywatelowi austryackiemu w powiecie sądowym odnośnej włości przynajmniej od lat 5 zamieszkałemu".

Izba nie popiera poprawki p. Wachnianina.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala ustęp 1 §. 6. bez słowa „własno-wolnemu", następnie uchwala oddzielnie słowo „własnowolnemu", dalej w oddzielnem głosowaniu uchwala ustęp drugi wniosku komisyi od słowa „który" do końca według 1 poprawki Klemensiewicza, a w końcu odrzuca 2 poprawkę p. Klemensiewicza, tak, że uchwalony §. 6 opiewa:

3. Osobiste cechy pożyczającego.

§. 6.

Pożyczka rentowa może być przyznaną własno-wolnemu właścicielowi gospodarstwa, mającego cechy w §. 2 określone, z zawodu rolnikowi, który zasobami, jakie ma, i dotychczasowem postępowaniem daje rękojmię, że pomocy kraju w formie pożyczki rentowej nie zmarnuje.

Sprawozdawca czyta:

V. Obowiązki pożyczającego i termina spłaty.

§. 7.

Właściciel włości rentowej jest obowiązany ubezpieczać od ognia budynki mieszkalne i gospodarskie na włości rentowej istniejące lub powstać mające, tudzież ziemiopłody w jednej z krajowych instytucyi asekuracyjnych, które wskaże krajowa komisya rentowa (§. 21).

Izba uchwala bez rozprawy §. 7 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

Właściciel włości rentowej płacić będzie od czasu zaciągnięcia pożyczki rentowej rentę potrzebną dla jej umorzenia i oprocentowania do kasy krajowej lub kasy, jaką wskaże krajowa komisya rentowa, w ratach kwartalnych z dołu płatnych.

Renta wynosić będzie stosownie do tego, jakie listy rentowe wydano dla udzielenia pożyczki:

1) 4·50% sumy przedstawiającej wartość imienną listów rentowych, jeśli wydano 4-procentowe listy rentowe;

2) 5·00% sumy przedstawiającej wartość imienną listów rentowych, jeśli wydano listy rentowe $4^1/_2$-procentowe.

W pierwszym wypadku płacić będzie właściciel włości rentowych (obowiązany do renty) rentę powyższą przez lat 56, w drugim przez lat 52.

Przemawia p. Bojko i wnosi poprawkę, a mianowicie we wierszu czwartym z góry zamiast słowa „kwartalnych“ ma być „półrocznych“.

Izba popiera poprawkę p. Bojki.

Marszałek udziela głosu p. Warzesze, który tego zażądał.

Przemawia p. Warzecha oświadczając, że zrzeka się głosu wobec poprawki p. Bojki.

Przemawia p. Średniawski i wnosi następującą poprawkę: zamiast słowa „kwartalnych“, ma być „1 października i 1. kwietnia“.

Izba popiera poprawkę p. Średniawskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Średniawski oświadczając, że cofa swą poprawkę.

Izba uchwala §. 8 zgodnie z wnioskiem komisyi i wraz z poprawką p. Bojki, którą p. sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie: w czwartym wierszu z góry opuścić należy słowo „właściciela“.

VI. Wolny rok.

§. 9.

Jeżeli pożyczka rentowa udzielona została na umożliwienie utworzenia gospodarstwa rolniczego o średnich rozmiarach przez zakupno gospodarstwa lub dokupno odpowiednich gruntów (§. 3 ustęp 2), może opłata renty być na prośbę nabywcy odroczoną przez pierwszy rok po zaciągnięciu pożyczki rentowej. W takim razie podwyższa się kwotę przyznanej pożyczki rentowej o jednoroczne odsetki listów rentowych, a obliczoną od tak podwyższonej sumy pożyczkowej rentę płacić będzie właściciel gospodarstwa przez lat 56, względnie przez lat 52, stosownie do postanowień §. 8 niniejszej ustawy, poczynając ją płacić w rok dopiero od zaciągnięcia pożyczki.

Izba uchwala §. 9 bez rozprawy według wniosku komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VII. Możność wypowiedzenia renty przez dłużnika i wcześniejszej spłaty reszty pożyczki lub pewnej jej części.

§. 10.

Właściciel włości rentowej może celem całkowitej spłaty wypowiedzieć pożyczkę rentową dopiero po npływie 10 lat od jej zaciągnięcia. Krajowa komisya rentowa ma to wypowiedzenie przyjąć i zarządzić spłatę nieumorzonej jeszcze części pożyczki.

Celem częściowej spłaty wolno właścicielowi włości rentowej wypowiedzieć częć pożyczki, tak przed upływem lat 10 od jej zaciągnięcia, jak i później, i przez taką spłatę ponad plan umorzenia skrócić ilość rat, a zatem i okres umorzenia. Jednakże w ciągu pierwszych dziesięciu lat po zaciągnięciu pożyczki, wypowiedzenia te razem wzięte, nie mogą przenosić jednej czwartej zaciągniętej pożyczki.

Jeżeli spłata nad plan wynosi przynajmniej $^1/_4$ część zaciągniętej pożyczki, natenczas może właściciel włości rentowej zarządać rozłożenia reszty długu na nowy plan umorzenia. W takim razie zmniejszone raty umarzające będą tak oznaczone, aby spłata nastąpiła w okresie przyjętym w kontrakcie rentowym (§. 18).

Przemawia p. Klemensiewicz i wnosi poprawkę jako dodatek do §. 10 wniosku komisyi następującej treści:

Spłata pożyczki nastąpić może listami rentowemi tej samej kategoryi.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba popiera poprawkę p. Klemensiewicza.

Izba odrzuca poprawkę p. Klemensiewicza, a w oddzielnem poprzedniem głosowaniu uchwala §. 10 według wniosku komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VIII. Przymusowy zwrot pożyczki przed terminem umorzenia.

§. 11.

Krajowa komisya rentowa nie ma w regule prawa wypowiedzenia pożyczki rentowej przed jej umorzeniem. Komisya ta może jednak zażądać natychmiast zwrotu pożyczki, względnie nieumorzonej jej reszty, jeżeli właściciel włości rentowej:

1) gospodarstwo tak zaniedbuje, że opłata renty jest narażona na niebezpieczeństwo;

2) nie czyni zadość obowiązkom przyjętym utrzymywania budynków i ubezpieczania ich, tudzież ziemiopłodów od ognia;

3) popadnie w konkurs;

4) zaciąga lekkomyślnie uciążliwe długi;

5) jeżeli z powodu zaległej renty wdrożono egzekucyę, a zwłoka udzieloną nie została (§. 20 i 24);

6) jeżeli włość rentowa przejdzie w ręce osoby nieodpowiadającej warunkom §. 6.

Izba uchwala bez rozprawy §. 11 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta: sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w ostatnim wierszu opuścić należy ostatnie słowo „udzielonej“.

IX. Zniesienie włości rentowej i wydzielenie z niej części.

§. 12.

Jeżeli ze względów dobra publicznego okaże się potrzebnem, aby jakaś posiadłość przestała być włością rentową, lub aby z posiadłości będącej włością rentową wydzielone zostały pewne części, natenczas krajowa komisya rentowa może zezwolić na spłacenie pożyczki rentowej w ca-

łości lub części nawet przed upływem lat 10 od zaciągnięcia pożyczki rentowej.

O ile takie wydzielenie pewnych części z włości rentowej nie nadweręża bezpieczeństwa (§. 14) pożyczki rentowej, może krajowa komisya rentowa zezwolić na nie, nie żądając spłaty odpowiedniej części pożyczki.

Izba uchwala §. 12 bez rozprawy zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

X. Zgaśnięcie niepodzielności włości rentowej i charakteru włości rentowej.

§. 13.

Po spłaceniu całej pożyczki rentowej, bądź to w terminie jej umorzenia, bądź wcześniej następuje wykreślenie cechy gospodarstwa niepodzielnego w księdze gruntowej. Z tem wykreśleniem gaśnie w myśl §. 5 niniejszej i §. 4 ustawy z dnia...... Dz. u. p. i rozp. kr. Nr.... niepodzielność włości rentowej jako gospodarstwa rolniczego średnich rozmiarów i gospodarstwo to traci charakter włości rentowej.

Izba uchwala bez rozprawy §. 13 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XI. Granice bezpieczeństwa pożyczki rentowej i renty.

§. 14.

Krajowa komisya rentowa przyznaje pożyczki rentowe na skutek podań wniesionych przez właścicieli gospodarstw rolniczych lub przez nabywców gospodarstw takich nowo powstających (§. 3 ustęp 1 lub 2).

Komisya winna podanie o pożyczkę rentową odrzucić:

1) o ile pożyczce rentowej i rencie na jej spłatę i oprocentowanie ustanowionej nie mogłoby przysługiwać pierwszeństwo przed innemi prywatno-prawnemi obciążeniami gospodarstwa,

2) o ile dla pożyczki rentowej i renty nie ma odpowiedniej pewności czyli bezpieczeństwa.

Pewność może władza uważać za istniejącą, gdy pożyczka rentowa mieści się w trzydziestokrotnym iloczynie czystego dochodu katastralnego, oznaczonego przy ostatniej rewizyi katastru podatku gruntowego, z dodatkiem najwyżej połowy kwoty, na jaką budynki są ubezpieczone, albo gdy taż pożyczka mieści się w trzech czwartych częściach wartości całego gospodarstwa oznaczonej przez osobne oszacowanie.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi następującą poprawkę:

W ustępie ostatnim wiersz czwarty, wnoszę samiast słów „w trzech czwartych częściach,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„w dwóch trzecich częściach wartości“ całego gospodarstwa.

Marszałek udziela głosu p. Średniawskiemu, który tego zażądał.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba popiera poprawkę p. Abrahamowicza.

Izba uchwala pierwsze ustępy §. 14 bez ostatniego ustępu, następnie odrzuca poprawkę p. Abrahamowicza, wreszcie uchwala ostatni ustęp §. 14 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XII. Oszacowanie włości.

§. 15.

Oszacowanie przeprowadza komisya, przyznająca pożyczkę, a może w niem

uwzględnić wyższą wartość, spodziewaną, o ile chodzi o nowo powstające gospodarstwa, ze wzniesienia potrzebnych budynków mieszkalnych i gospodarczych, tudzież o ile chodzi o gospodarstwa powstające z nabycia gruntów, które dotąd stanowiły części większych majątków, z faktu zmienienia ich na gospodarstwo rolnicze mniejsze. Przyznanie wyższej pożyczki na pod stawie tej spodziewanej podwyżki wartości, o ile chodzi o budynki, winna komisya odroczyć aż do chwili ukończenia budynków i ubezpieczenia ich; uwzględnienie podwyżki wartości wynikającej ze zmiany charakteru gospodarki, może komisya odroczyć aż do chwili osiągnięcia pierwszych rezultatów gospodarczych.

Izba uchwala bez rozprawy §. 15 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 16.

Przy wymiarze wysokości pożyczki rentowej w sposób oznaczony w §. 14 na $^3/_4$ wartości szacunkowej gospodarstwa, względnie na trzydziestokrotny dochód katastralny, powiększony o połowę ubezpieczonej wartości budynków, płacić będzie właściciel włości rentowej tytułem renty umarzającej przy emisyi 4 procentowych listów rentowych 4·50 procent od sumy pożyczkowej przez lat 56, a przy emisyi 4 i pół procentowych listów rentowych 5·00 procent od tejże sumy przez lat 52.

Komisya winna przy oszacowaniu i ustanowieniu renty umarzającej mieć na uwadze obok wyniku obliczenia wskazanego w §. 14 także okoliczność, czy wypadająca z tego rachunku renta znajdzie w przychodzie gospodarstwa obok ciążących na tym przychodzie ciężarów z prawa publicznego i obok utrzymania gospodarstwa i gospodarza z jego rodziną dostateczne pokrycie i w miarę tego zastósować wymiar pożyczki.

Izba uchwala bez rozprawy § 16. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 17.

Komisya przeprowadza oszacowanie gospodarstw zgłaszających się o pożyczki przez swe organa lub orzeka na podstawie wyrobionego w innej drodze przekonania o wartości szacunkowej gospodarstwa.

W wypadkach wyjątkowych, może Komisya powołać do przeprowadzenia oszacowania z miejscowych czynników odpowiednie osobistości.

Izba uchwala bez rozprawy § 17 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawcza czyta:

XIII. Kontrakt rentowy.

§ 18.

Jeśli pożyczka przyznana zostanie, wygotowuje Komisya kontrakt o utworzeniu włości rentowej między zaciągającym pożyczkę rentową a Komisyą, gdzie włością rentową staje się gospodarstwo istniejące, w tych zaś wypadkach, gdzie chodzi o utworzenie nowego gospodarstwa, między nabywcą gospodarstwa, tym, który grunta tworzyć mające to gospodarstwo pozbywa i Komisyą. Skoro kontrakt uzyska zatwierdzenie Wydziału krajowego wnosi Komisya podanie do c. k. Sądu prowadzącego księgi gruntowe o hipoteczne wpisanie kontraktu uwidocznienie w księgach hipotecznych niepodzielności gospodarstwa stanowiącego włość rentową i wpisanie — jeśli chodzi o nowopowstające gospodarstwo — prawa własności dla nabywcy włości.

Po tych wpisach następuje wypłata przez kasę krajową pożyczki rentowej w listach rentowych do rąk właściciela włości lub tej osoby, którą do podjęcia uprawnił.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi następującą poprawkę: Do § 18. ustęp 2. wiersz 2-gi po wyrazach: „w listach rentowych“ dodać „lub ich wartość“.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Paszkowskiego.

Izba uchwala § 18 zgodnie z wnioskiem Komisyi wraz poprawką p. Paszkowskiego, którą przyjął p. sprawozdawca.

Sprawozdawca czyta:

§ 19.

Kontrakt o utworzeniu włości rentowej zawarty w wypadkach, w których chodzi o utworzenie nowego gospodarstwa, winien zawierać postanowienia o sposobie pokrycia z ceny kupna tej sumy, która w pożyczce rentowej nie znajduje pokrycia.

Izba uchwala bez rozprawy § 19. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XIV. Kroki przymusowe przeciw dłużnikowi rentowemu.

§ 20.

Skoro właściciel włości rentowej nie spłaca renty mimo wezwania (§ 11) winna Komisya wdrożyć i przeprowadzić kroki egzekucyjne.

Przemawia p. Klemensiewicz i wnosi poprawkę następującą: „we wierszu drugim opuścić po słowie „wezwania“ cyfrę (§ 11.)“.

Izba popiera poprawkę p. Klemensiewicza.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Klemensiewicza.

Izba uchwala § 20 zgodnie z wnioskiem Komisyi wraz z poprawką p. Klemensiewicza, który p. sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca czyta:

XV. Władze.

§ 21.

Władzami powołanemi do tworzenia włości rentowych są:

1. Krajowa Komisya rentowa;

2. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Izba uchwala § 21. bez rozprawy, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 22.

1. Krajowa Komisya rentowa.

a) Skład.

Krajowa Komisya rentowa składa się z: Marszałka krajowego lub Członka Wydziału krajowego, któremu Marszałek zastępstwo poruczy, jako przewodniczących, tudzież:

2 Członków wybranych przez Sejm krajowy,

2 członków delegowanych przez Wydział krajowy,

2 członków mianowanych przez c. k. Namiestnika, z których jeden ma być urzędnikiem z charakterem sędziowskim.

Członkowie Komisyi będą mieć zastępców w ten sam sposób powołanych.

Czas trwania funkcyi członków krajowej Komisyi rentowej i ich zastępców ustanawia się na lat 6 odpowiednio do kadencyi Sejmu krajowego.

Krajowa Komisya rentowa urzęduje kolegialnie i rozstrzyga większością głosów.

Przewodniczący ma prawo wstrzymać wykonanie uchwały Komisyi a w takim razie rozstrzyga Wydział krajowy sprawę przez swą uchwałę bez dalszego odwołania.

Wydział krajowy uchwala regulamin obrad i urzędowania kr. Komisyi rentowej na podstawie jej wniosków.

Przemawia p. Z. Jaworski i wnosi następującą poprawkę do przedostatniego ustępu § 22: po słowach „bez dalszego odwołania“ dodać słowa:

„tak samo ma rozstrzygać Wydział krajowy odwołania wniesione przeciw uchwale Komisyi, którą odmówiono udzielenia pożyczki rentowej lub którą postanowiono zażądać natychmiast zwrotu pożyczki z powodu w § 11. ad 1. określonego. Odwołania takie mają być wniesione do Komisyi rentowej w przeciągu dni 14 po doręczeniu odnośnej uchwały“.

Izba popiera poprawkę p. Zygmunta Jaworskiego.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi następującą poprawkę:

Jako 3 ci ustęp § 22.

„Członkowie Komisyi i ich zastępcy będą po połowie narodowości polskiej i ruskiej“.

Izba nie popiera poprawki p. Wachnianina.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala § 22. w brzmieniu proponowanem przez Komisyę, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Zygmunta Jaworskiego, którą Marszałek odczytuje.

Sprawozdawca czyta:

§ 23.

Wydział krajowy oznacza wysokość dyet i kosztów podróży członków krajowej Komisyi rentowej i w porozumieniu z tą Komisyą postanawia o liczbie funkcyonaryuszów biura krajowej Komisyi rentowej i o wysokości ich płac.

Koszta wynikające z urzędowania kraj. Komisyi rentowej i koszta utrzymania jej biura i jego urzędowania ponosi fundusz krajowy Król. Galicyi i Lodomeryi, z Wielk. Ks. Krakowskiem.

Izba uchwala bez rozprawy § 23. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 24.

b) Zakres działania kraj. Komisyi rentowej.

Krajowa Komisya rentowa jest powołaną do udzielania pożyczek rentowych, i jako taka w myśl postanowień §§. 1—20. niniejszej ustawy winna przedsiębrać wszelkie czynności, które do tego celu prowadzą. W szczególności winna Komisya:

1. Badać i orzekać, czy gospodarstwa, których właściciele lub nabywcy chcą z nich utworzyć włości rentowe, mają przepisane w niniejszej ustawie cechy gosp darcze i przedstawiają żywotne jednostki gospodarcze;

2. badać, czy gospodarstwa te mogą być uznane za niepodzielne w myśl ustawy z dnia . . . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . . i wydawać odpowiednie orzeczenia.

3. badać, czy zgłaszający się o pożyczkę gospodarze odpowiadają warunkom w niniejszej ustawie określonym;

4. przeprowadzać badanie bezpieczeństwa pożyczki rentowej i wymierzać rentę umarzającą;

5. oznaczać instytucye asekuracyjne, w których właściciele włości rentowych mają ubezpieczać swe budynki i ziemiopłody;

6. wygotowywać kontrakty rentowe i zarządzać wypłatę pożyczek rentowych;

7. czuwać nad regularną spłatą renty umarzającej, udzielać zwłoki w spłacie renty w razie uzasadnionej potrzeby, oznaczać procenta zwłoki i przedsiębrać kroki mające na celu zabezpieczenie pożyczek rentowych od strat, tudzież w razie potrzeby zastępować interesa emisyi krajowych listów rentowych;

8. zezwalać na wydzielenie pewnych części z włości rentowych lub na odjęcie gospodarstwu cechy włości rentowej i zniesienie jego niepodzielności w myśl ustawy z dnia . . . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . .

9. dozwalać lub odmawiać spłaty renty umarzającej przed terminem umorzenia;

10. zezwalać na rok wolny;

11. przy wygotowaniu kontraktu rentowego dla nowo powstających gospodarstw, badać warunki kupna zamierzonego i w razie, gdyby one nie odpowiadały żywotności gospodarczej przyszłej włości, odmówić udzielenia pożyczki;

12. pośredniczyć w miarę możności przy oczyszczaniu z długów hipoteki gospodarstw, mających stać się włościami rentowymi.

Izba uchwala bez rozprawy § 24. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 25.

Krajowa komisya rentowa może we wszystkich wypadkach, w których to uzna za wskazane, zażądać od zgłaszających się o pożyczkę rentową, złożenia odpowiedniej kwoty na pokrycie kosztów badania sprawy na wypadek, gdyby włość rentowa nie mogła przyjść do skutku.

Izba uchwala bez rozprawy §. 25. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 26.

Krajowa komisya rentowa winna czuwać nad utworzonemi włościami rentowemi, nad podniesieniem w nich gospodarstwa i dobrobytu.

W wykonaniu tego obowiązku przedkłada krajowa komisya rentowa Wydziałowi krajowemu wnioski co do udzielania poszczególnym właścicielom włości rentowych odpowiednich zasiłków z funduszów przeznaczonych przez Sejm krajowy na cele podniesienia kultury rolniczej i melioracye.

Przemawia poseł Klemensiewicz i wnosi następującą poprawkę:

We wierszu pierwszym drugiego ustępu §. 26. zamiast słów „w wykonaniu tego obowiązku przedkłada“, ma być „Spełniając ten obowiązek przedkładać będzie“, a w wierszu przedostatnim tegoż ustępu zamiast słowa „przeznaczonych“, ma być słowo „przeznaczanych“.

Po zamknięciu rozprawy p sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Klemensiewicza.

Izba uchwala §. 26. zgodnie z wnioskiem komisyi wraz z poprawką p. Klemensiewicza przyjętą przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 27.

2. Wydział krajowy.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi w Wielkiem Ks. Krakowskiem, jako władza wydająca krajowe listy rentowe, w których wypłacane będą pożyczki rentowe, umarzane opłatą renty:

1. zatwierdza lub odrzuca wygotowane przez krajową komisyę rentową kontrakty rentowe;

2. oznacza stopę procentową listów rentowych w granicach tej ustawy (§. 8).

3. określa formę krajowych listów rentowych i ich typy za zatwierdzeniem ich przez c. k. Rząd;

4. przeprowadza co pół roku losowanie listów rentowych.

Przemawia p. Średniawski i wnosi następującą poprawkę:

do §. 27. dodatek:

2. Rozstrzyga w razach zażalenia z powodu niesłusznie wypowiedzianej pożyczki rentowej.

Izba popiera poprawkę p. Średniawskiego.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi po prawkę:

§. 27.

„Punkt 2. rozstrzyga zażalenia przeciw wypowiedzeniu pożyczki przez komisyę rentową (§. 11) jeżeli zażalenie zostało wniesione najpóźniej w 14 dni po doręczeniu wypowiedzenia“.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do poprawki pp. Średniawskiego i Romanowicza.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, oświadczając, że godzi się na poprawkę p. Romanowicza, lecz w następującej stylizacyi, jako punkt dodatkowy: „2. zatwierdza lub odrzuca wypowiedzenia pożyczek z powodów wymienionych w §. 11. w razie przyjęcia tej poprawki punkt oznaczony „2“ we wnioskk komisyi będzie punktem „3.“, „3.“ punktem „4.“, a „4.“ punktem „5.“.

Przemawia pod względem formalnym p. Romanowicz, cofając poprzednią swą poprawkę, a przyjmując jako nową własną poprawkę oświadczenie powyższe p. sprawozdawcy.

Przemawia p. Sredniawski pod względem formalnym i oświadcza, że cofa swą poprawkę, a przyłącza się do drugiej poprawki p. Romanowicza.

Izba uchwala §. 27. zgodnie z wnioskiem komisyi, wraz z drugą poprawką p. Romanowicza w następującej stylizacyi:

§. 27.

2. Wydział krajowy.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem, jako władza wydająca krajowe listy rentowe, w których wypłacane będą pożyczki rentowe, umarzane opłatą renty:

1. zatwierdza lub odrzuca wygotowane przez krajową komisyę rentową kontrakty rentowe;

2. zatwierdza lub odrzuca wypowiedzenia pożyczek z powodów wymienionych w §. 11;

3. oznacza stopę procentową listów rentowych w granicach tej ustawy (§. 8).

4. określa formę krajowych listów rentowych i ich typy za zatwierdzeniem ich przez Rząd;

5. przeprowadza co pół roku losowanie listów rentowych.

Sprawozdawca czyta:

§. 28.

Rokrocznie przedkłada Wydział krajowy Sejmowi krajowemu sprawozdanie o działalności krajowej komisyi rentowej i uzasadnione wnioski co do potrzebnych dla dalszej jej działalności kredytów.

Izba uchwala bez rozprawy §. 28. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

IV. Emisya listów rentowych.

§. 29.

Wydział krajowy wydawać będzie opiewające na okaziciela półrocznie z dołu opro-

centowane po 4 od sta lub po $4^{1}/_{2}$ od sta papiery kredytowe, które noszą nazwę: Listy rentowe Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem. Posiadacz tych listów rentowych nie ma prawa ich wypowiedzieć. Listy te będą co pół roku losowane w miarę umorzenia pożyczek w listach tych wydawanych.

Emisya listów rentowych nie może przenosić kwoty, jaką sejm krajowy oznaczy osobną uchwałą, jako stanowiącą granicę emisyi listów rentowych.

Plan umorzenia listów rentowych, wysokość tych listów i ich tekst ustanawiać będzie Wydział krajowy z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez c. k Ministerstwo Skarbu i Rolnictwa.

Izba uchwala bez rozprawy §. 29. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 30.

Wydział krajowy wydawać będzie listy rentowe tylko w miarę i do wysokości nanabytego prawa do pobierania renty umarzającej te listy.

Izba uchwala bez rozprawy §. 30. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 31.

Łączna suma wydanych przez Wydział krajowy listów rentowych nie może nigdy przewyższać sumy nabytych przez kraj praw poboru rent umarzających, czyli sumy udzielonych a nieumorzonych pożyczek rentowych.

Izba uchwala bez rozprawy §. 31. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 32.

Wydział krajowy będzie wydawać listy rentowe tylko w terminach stałych: 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca, i 1. października każdego roku.

Izba uchwala bez rozprawy §. 32 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 33.

Dla wydawanych przez Wydział krajowy listów rentowych utworzone będą trzy fundusze:

a) fundusz oprocentowania listów rentowych,

b) fundusz umorzenia listów rentowych,

c) fundusz rezerwowy listów rentowych.

Izba uchwala bez rozprawy § 33 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 34.

Przeznaczeniem funduszu oprocentowania listów rentowych jest oprocentowanie tychże listów. Do funduszu tego wpływają z pobieranych rent umarzających te kwoty, które są oprocentowaniem kapitału pożyczonego w pożyczce rentowej.

Gotówka ztąd uzyskana winna być lokowana w papierach pupilarne bezpieczeństwo posiadających, o ile nie jest potrzebną na wypłatę kuponów od listów rentowych.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi następującą poprawkę:

Zamiast ustępu 2 go § 34 ma być „O sposobie lokacyi funduszu oprocentowania listów rentowych orzeka Wydział krajowy“.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Paszkowskiego.

Izba uchwala § 34 zgodnie z wnioskiem komisyi i wraz z poprawką p. Paszkowskiego, którą przyjął p. sprawozdawca.

Sprawozdawca czyta:

§ 35.

Fundusz rezerwowy listów rentowych służy na pokrycie strat w funduszu oprocentowania listów rentowych. Do funduszu rezerwowego wpływają:

a) przedawnione listy rentowe i kupony,

b) odsetki od chwilowo lokowanej gotówki wszystkich funduszów wymienionych w §. 33. niniejszej ustawy.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi następującą poprawkę:

Do §. 35. wiersz 2-gi po wyrazie „oprocentowania" dodać „i umorzenia".

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Paszkowskiego.

Izba uchwala § 35 zgodnie z wnioskiem komisyi wraz z poprawką p. Paszkowskiego, którą przyjął p. sprawozdawca.

Sprawozdawca czyta:

§. 36.

Fundusz umorzenia listów rentowych służy do umarzania tychże listów a wpływają doń pobierane na umorzenie części rent umarzających (różnica między stopą oprocentowania listów rentowych o procentem wyrażonym w rencie umarzającej) i gotówkowe spłaty wcześniejsze rent umarzających.

Listy rentowe umarzać się będą przez wylosowanie i wykupno.

Wydział krajowy orzeka o sposobie lokowania funduszu umorzenia listów rentowych.

Izba uchwala § 36. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§ 37.

Losowanie listów rentowych odbywać się winno publicznie z reguły co pół roku.

Suma listów, które mają uledz losowaniu, musi odpowiadać kwocie, którą 8 dni przed terminem losowania wykazywał stan funduszu umorzenia, o ile tenże fundusz gotówki swej nie użył na zakupno własnych listów rentowych. Kwoty niższe niż najniższa suma, na którą list rentowy opiewać może, pozostają do dalszego losowania.

Pierwsze losowanie odbędzie się w 2 lata po wydaniu pierwszych listów rentowych.

Przemawia p. Skałkowski i wnosi następującą poprawkę: „ostatni ustęp § 37. opuścić".

Izba popiera poprawkę p. Skałkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Skałkowskiego.

Izba uchwala § 37. zgodnie z wnioskiem komisyi wraz z poprawką p. Skałkowskiego, którą przyjął p. sprawozdawca.

Sprawozdawca czyta:

§ 38.

Wypłata wylosowanego listu rentowego nastąpi w 6 miesięcy po terminie losowania za zwrotem listu rentowego z arkuszem kuponowym i talonem, przyczem wyrównane będą zalegające a nie zadawnione odsetki a potrącone jeszcze nie zapadłe a nie zwrócone kupony.

Oprocentowanie listów wylosowanych ustaje z dniem wylosowania.

Przemawia p. Skałkowski i wnosi na sprostowanie omyłki druku, a mianowicie w ostatnim ustępie § 38. zamiast słowa „wylosowania“ ma być „ich płatności“.

Izba popiera powyższy formalny wniosek p. Skałkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje powyższy formalny wniosek p. Skałkowskiego.

Izba uchwala § 38. zgodnie z wnioskiem komisyi i p. Skałkowskiego, przyjętym przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§ 39.

Posiadacz listu rentowego jest uprawniony do podjęcia kuponu w dniu jego zapadłości bez żadnych potrąceń i do podjęcia pełnej imiennej wartości wylosowanego listu rentowego w terminie określonym w § 38.

Przemawia p Paszkowski i wnosi następującą poprawkę: w drugim wierszu § 39. wnoszę wypuścić wyrazy „bez żadnych potrąceń“.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Paszkowskiego.

Izba uchwala § 39. zgodnie z wnioskiem komisyi wraz z z poprawką p. Paszkowskiego, przyjętą przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę oruku, a mianowicie w tytule § 40 zamiast „XVI.“ ma być „XVII“.

XVII. Gwarancya kraju za listy rentowe.

§ 40.

Za wypełnienie zobowiązań płynących z wydania listów rentowych ręczy posiadaczom tych listów, o ileby na to nie wystarczyły fundusze w § 33. wymienione, kraj Królestw Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

Izba uchwala bez rozprawy § 40 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta: sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w tytule § 41. zamiast z „XVII.“ ma być „XVIII“.

XVIII. Zatwierdzenie preliminarzy i zamknięć funduszu emisyi.

§ 41.

Wydział krajowy przedkłada Sejmowi krajowemu preliminarze i zamknięcia rachunkowe funduszu emisyi listów rentowych do uchwalenia względnie zatwierdzenia.

Izba uchwala bez rozprawy § 41. zgodnie z wnioskiem kowisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 42.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim ministrom: spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i rolnictwa.

Izba uchwala bez rozprawy § 42. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

I.

U s t a w a

z dnia . . . . . o tworzeniu włości rentowych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu kraj Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba uchwala bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek oznajmia, iż Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad II. ustawą.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Gospodarstwa średnich rozmiarów obciążone kredytem rentowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem podlegają osobnym, w niniejszej ustawie zawartym, przepisom co do możności dzielenia takich posiadłości (gospodarstw).

Izba uchwala §. 1. bez rozprawy zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Gospodarstwami rolniczemi średnich rozmiarów w rozumieniu ustawy niniejszej są gospodarstwa rolnicze bądź istniejące, bądź przy pomocy kredytu rentowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem nowo powstające, które odpowiadają warunkom wymienionym w ustawie o tworzeniu włości rentowych z dnia . . . . a to w myśl §. 2 pod 1, 2, 3, w §. 3. ustępie ostatnim i §. 4., którym krajowa komisya rentowa ustanowiona tąż ustawą przyznała kredyt rentowy w myśl tej ustawy.

W skład takiego gospodarstwa średnich rozmiarów wchodzą wszelkie nieruchomości położone w jego obrębie niemniej przywiązane doń służebności. O tem, co ma być uważanem za przynależność, takich gospodarstw stanowi ustawa cywilna, przedewszystkiem zaś przynależnością taką jest inwentarz gospodarczy, żywy i martwy, potrzebny do prowadzenia gospodarki.

Przmawia p. Paszkowski i wnosi następującą poprawkę do §. 2.

W ósmym wierszu pierwszego ustępu §. 2. zamiast „przyznała kredyt rentowy“ ma być „udzieliła kredytu rentowego“, a opuścić ostatni ustęp tego paragrafu poczynający się od słów: „przedewszystkiem zaś przynależnością taką jest“ aż do . . gospodarki“.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje powyższą poprawkę p. Paszkowskiego.

Izba uchwala §. 2. zgodnie z wnioskiem komisyi, wraz z przyjętą przez p. sprawozdawcę poprawką p. Paszkowskiego.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Uznanie gospodarstwa rolnego za gospoderstwo średnich rozmiarów w rozumieniu niniejszej ustawy jest rzeczą krajowej komisyi rentowej, jako władzy udzielającej kredytu rentowego w myśl ustawy z dnia . . . . Dz. ust. 1. rozp. kr. Nr. . . .

Izba uchwala bez rozprawy §. 3. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Gospodarstwa, o których mowa w §. 1. i 2. niniejszej ustawy są, jak długo trwają ciążące na nich zobowiązania rentowe, czasowo niepodzielne, a wszelkie akta prawne przeciwko temu zdziałane, są prawnie nieważne.

Podział takich gospodarstw na części w stosunku do całości idealnie oznaczone n. p. połowę, cztery części i t. d. bez naruszenia całości, jest dopuszczalny.

Jeżeli skutkiem takiego podziału wytworzy się stosunek współwłasności między innemi osobami, niż małżonkowie, obowiązani będą współwłaściciele donieść komisyi krajowej rentowej lub jej umocowanemu na miejscu, komu porученzyli zarząd gospodarstwa, będącego przedmiotem współwłasności, i opłatę renty na nim ciężącej. Jeżeli tego nie uczynili mimo wezwania wystosowanego do nich z oznaczeniem stanowczego terminu prekluzyjnego, będzie rzeczą komisyi zastanowić się nad tem,

czyli ze względu na bezpieczeństwo renty nie należy zażądać natychmiast zwrotu nieumorzonej reszty pożyczki stosownie do przepisu §. 11. ust. 6. ustawy z dnia . . . . Dr. u. i rozp. kraj. Nr. . . . . .

Izba uchwala bez rozprawy §. 4. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 5.

Wydzielenie części z niepodzielnego gospodarstwa (§ 4.) może nastąpić, pominąwszy wypadki wywłaszczenia, lub wypadki kommasacyj podług ustawy z dnia 9. grudnia 1899 Nr. 18. Dz. u. kr. jedynie za przyzwoleniem krajowej Komisyi rentowej. Komisya ta może zezwolić na takie wydzielenie, jeśli ono nie spowoduje utraty cechy gospodarstwa średnich rozmiarów określonej w §§. 1. i 2. niniejszej ustawy, i jeśli przez to bezpieczeństwo pożyczki rentowej nie będzie zachwiane.

Jeżeli uznanem będzie za potrzebne lub użyteczne wydzielić część z niepodzielnego gospodarstwa w celu rozszerzenia, przełożenia lub budowy drogi publicznej, w celu przeprowadzenia regulacyi wód, osuszenia bagna lub w innych celach dobra publicznego, natenczas przyzwolenie wyjątkowo może być udzielonem, także wtedy, gdyby udzielenie spowodowało zmniejszenie rozmiarów gospodarstwa poniżej granic oznaczonych w §. 2. ustawy z dnia . . , byleby tylko przez to nie zostało zagrożone bezpieczeństwo kredytu rentowego.

Zniesienie całkowite niepodzielności z równoczesną utratą cechy gospodarstwa średnich rozmiarów (§§. 1, 2.) może nastąpić jedynie wskutek spłaty pożyczki rentowej w sposób wskazany w ustawie z dnia . . . . (§§. 10, 11. i 13).

Izba uchwala bez rozprawy §. 5. zgo- z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 6.

Jeżeli wydzielenie części z niepodzielnego gospodarstwa (§ 4.) nastąpiło wskutek wywłaszczenia i spowodowało zmniejszenie rozmiarów gospodarstwa poniżej granic oznaczonych w § 2. ustawy z dnia . . . będzie rzeczą krajowej komisyi rentowej orzec, czy i pod jakimi warunkami zmniejszone gospodarstwo może mimo to zachować cechę gospodarstwa średnich rozmiarów w rozumieniu tej ustawy, czyli też nastąpiła utrata owej cechy.

Krajowa komisya rentowa winna zezwolić na wymianę części składowych niepodzielnego gospodarstwa na inne grunta mające nie mniejszą wartość, jeżeli wykazanem będzie, przez orzeczenie przewidziane w § 10. ustawy państwowej z dnia 6. lutego 1869 w Nr. 18. Dz. p. p. i w ustawie krajowej z 5. kwietnia 1870 Nr. 36. Dz. u. kr., że ta wymiana ma na celu lepszą arondacyę tego gospodarstwa.

W wypadku kommasacyi przeprowadzonej podług ustawy krajowej z dnia 9. grudnia 1899. Nr. 18. Dz. u. kr. wstępują grunta przydzielone gospodarstwu w myśl prawomocnie zatwierdzonego planu kommasacyjnego w miejsce poprzednich części składowych wciągniętych w kommasacyę.

Izba uchwala bez rozprawy § 6. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 7.

Niepodzielność gospodarstw określonych w §§. 1. i 2. niniejszej ustawy winna być uwidocznioną w księgach gruntowych z wyraźnem powołaniem się na niniejszą ustawę.

Uwidocznienie to uskuteczniają c. k. Sądy prowadzące dotyczące księgi gruntowe na podstawie podania krajowej Komisyi rentowej wniesionego natychmiast po przyznaniu właścicielowi gospodarstwa

pożyczki rentowej a przed zrealizowaniem tej pożyczki.

C. k. Sądy prowadzące księgi gruntowe winny podania takie krajowej Komisyi rentowej jak najrychlej załatwiać, uskuteczniając w wykazie hipotecznym obejmującym nowopowstające gospodarstwo, względnie w wykazach hipotecznych obejmujących grunta tworzące już istniejące gospodarstwo, na czele tych wykazów nadpis: „Gospodarstwo niepodzielne w myśl ustawy z dnia . . . Dz. u. i rozp. kr. Nr. . . .“, względnie: „Część składowa gospodarstwa niepodzielnego w myśl ustawy z dnia . . . . . . Dz. u. i roz. kr. Nr. . . . W wykazie hipotecznym, który obejmuje zabudowania należy uwidocznić, jakie są jeszcze wykazy hipoteczne obejmujące inne części składowe tegoż gospodarstwa.

Z chwilą prawomocności wpisu, stwierdzającego w księgach gruntowych niepodzielność gospodarstwa, jest gospodarstwo niepodzielnem w rozumieniu § 4. niniejszej ustawy.

Izba uchwala bez rozprawy § 7. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 8.

Przy każdym c. k. Sądzie prowadzącym księgi gruntowe należy utrzymywać rejestr gospodarstw niepodzielnych obejmujący także odsyłacze wskazujące wykazy hipoteczne, które dotyczą części składowych niepodzielnych gospodarstw.

Izba uchwala bez rozprawy § 8. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 9.

Właściciel gospodarstwa niepodzielnego może takich gospodarstw mieć więcej, każde jednak winno stanowić odrębną samoistną całość.

Łączenie więc dwu lub więcej gospodarstw średniej wielkości określonych w § 2. niniejszej ustawy w jedno większe gospodarstwo jest niedozwolonem, chociażby łączny dochód katastralny z połączenia powstałego gospodarstwa i jego łączna powierzchnia nie przenosiły granic określonych w pojęciu średniej posiadłości rolniczej.

Izba uchwala bez rozprawy § 9. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 10.

Właściciel gospodarstwa określonego w § 2. niniejszej ustawy może je powiększyć przez wcielenie za zezwoleniem krajowej komisyi rentowej gruntów dokupionych, w inny sposób nabytych lub odziedziczonych.

Komisya może takiego zezwolenia na powiększenie gospodarstwa udzielić, jeśli:

1. grunta, które mają być wcielone są w chwili wcielenia wolne od długów hipotecznych,

2. gospodarstwo przez to nie traci cech rolniczej posiadłości średnich rozmiarów,

3. powiększenie takie odpowiada gospodarczym i społecznym wymogom.

Izba uchwala bez rozprawy §. 10 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 11.

Wcielone do gospodarstwa, określonego w §. 2 niniejszej ustawy, grunta i nieruchomości będą dopisane na podstawie zezwolenia krajowej komisyi rentowej do wykazu hipotecznego, obejmującego to gospodarstwo, względnie do jednego z wykazów hipotecznych, obejmujących części gospodarstwa.

Izba uchwala bez rozprawy §. 11 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta :

§. 12.

Prawa zastawu na gospodarstwie określonem w §. 1 niniejszej ustawy w przyszłości hipotecznie zabezpieczane, mogą, jeśli części składowe tego gospodarstwa nie są objęte jednym wykazem hipotecznym, obciążać tylko całość tego gospodarstwa, względnie, jeśli ono stanowi współwłasność kilku osób, mogą obciążać tylko idealne jego części, należące do współwłaścicieli.

Przedmiotem postępowania egzekucyjnego i egzekucyjnej sprzedaży może być jedynie całe gospodarstwo wraz z wszystkiemi jego częściami składowemi i przynależnościami.

Przemawia p. Klemensiewicz i wnosi następującą poprawkę:

W wierszu trzecim z góry §. 12 przed słowem „jeśli“ dodać słowo „nawet“.

Przemawia p. Skałkowski i wnosi następującą poprawkę:

W wierszu piątym i szóstym pierwszego ustępu §. 12 wnoszę opuścić, tj. od słowa „względnie“ do słowa „współwłaścicieli“, a w końcu drugiego ustępu tego §-u po słowie „przynależnościami“ dodać słowa „lub idealne części takiego gospodarstwa“.

Izba popiera poprawkę p. Klemensiewicza i Skałkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje poprawkę pp. Klemensiewicza i Skałkowskiego.

Izba uchwala §. 12 zgodnie z wnioskiem komisyi wraz z przyjętemi przez p. sprawozdawcę poprawkami pp. Klemensiewicza i Skałkowskiego.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w punkcie a) 2 ostatnie litery zamiast „1 i 2“ ma być „3“, w ostatnim zaś wierszu tego §-u ostatnie litery zamiast „3“ ma być „1 i 2“.

§. 13.

Niepodzielność gospodarstw określonych w §. 2 niniejszej ustawy gaśnie:

a) odnośnie do całego gospodarstwa:

1. wskutek umorzenia kredytu rentowego na gospodarstwie ciężącego (§. 4);

2) wskutek zezwolenia krajowej komisyi rentowej na odjęcie mu cechy niepodzielnego gospodarstwa (§. 5 ustęp 3);

b) odnośnie do poszczególnych części składowych gospodarstwa:

wskutek zezwolenia krajowej komisyi rentowej (§. 5 ustęp 1 i 2).

Izba uchwala bez rozprawy §. 13 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 14.

Zgaśnięcie niepodzielności winno być natychmiast uwidocznionem w księgach gruntowych.

C. k. sądy prowadzące księgi gruntowe będą na podstawie podań krajowej komisyi rentowej uskuteczniać wykreślenia wpisów dokonanych w myśl postanowień §. 7 niniejszej ustawy, tudzież w razie częściowego wydzielenia, odpisania wydzielonych części składowych z całości.

Zmiany te winny też być uwzględnione w rejestrze gospodarstw niepodzielnych.

Izba uchwala bez rozprawy §. 14 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 15.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z chwilą wejścia w życie ustawy „o tworzeniu włości rentowych".

Izba uchwala bez rozprawy §. 15 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 16.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i rolnictwa.

Izba uchwala bez rozprawy §. 16 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

II.

U s t a w a

z dnia . . . . o czasowej niepodzielności posiadłości (gospodarstw) średnich rozmiarów, korzystających z kredytu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwala tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek wzywa sprawozdawcę do odczytania rezolucyj.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o tworzeniu włości rentowych.

Izba uchwala bez rozprawy rezolucyę I. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

III. Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawia dla emisyi krajowych listów rentowych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w myśl uchwalonej ustawy: „o tworzeniu włości rentowych", kwotę 5,000.000 koron nominalnej wartości, jako maksymalną granicę tejże emisyi.

Izba uchwala bez rozprawy rezolucyę III. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. By w drodze konstytucyjnego traktowania wyjednał przyjęcie przez Skarb Państwa wobec posiadaczy listów rentowych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręki subsydiarnej za oprocentowanie tychże listów.

2. By w takiejże drodze przyznał: 1. obowiązanym do spłaty rent umarzających pożyczki rentowe Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem możność spłacania rent przypadłych za pośrednictwem c. k. Urzędów podatkowych, wraz z podatkami państwowemi; 2. Krajowej komisyi rentowej możność egzekucyjnego ściągania tychże rent zaległych w drodze egzekucyi politycznej.

3. By w tejże drodze wyjednał uwolnienie listów rentowych Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem od podatku rentowego.

4. By w tejże drodze wyjednał dla krajowej komisyi rentowej jako Władzy z ramienia kraju tworzącej włości rentowe, uwolnienie od opłaty należytości stemplowych i opłat od podań i pism wnoszonych do wszelkich Władz i Sądów w sprawach tworzenia tychże włości, tudzież przyznania jej prawa bezpłatnego otrzymywania wyciągów hipotecznych i katastralnych i bezpłatnego korzystania z map katastralnych.

5. By w tejże drodze wyjednał zmianę ustawy hipotecznej z dnia 25. lipca 1871 r. Dziennik ust. państw. Nr. 95 w tym kierunku, iżby krajowej komisyi rentowej przyznane zostało: *a*) prawo przeprowadzania i żądania wykonania wpisów hipotecznych przewidzianych w § 7. ustawy II. wprost na wniosek krajowej komisyi rentowej, *b*) prawo wnoszenia do ksiąg hipotecznych w chwili rozpoczęcia postępowania jej mającego na celu tworzenie włości rentowej, ostrzeżenia hipotecznego o rozpoczęciu tego postępowania z tym skutkiem, iż zastrzeżonem być może pierwszeństwo hipoteczne dla zaciągnąć się mającej pożyczki rentowej na okres czasu sześciomiesięczny.

6. By w tejże drodze wyjednał uwolnienie kontraktów rentowych, przychodzących do skutku za pośrednictwem krajowej komisyi rentowej od należytości stemplowej i przenośnej.

7. By spowodował jak najrychlejsze powiększenie ilości c. k. geometrów ewidencyjnych w kraju, w szczególności ustanowienie osobnego geometry w każdym powiecie sądowym.

Izba uchwala bez rozprawy rezolucyę IV. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek oznajmia, iż obie ustawy przyjęte zostały w drugiem czytaniu, trzecie czytanie zaś tych ustaw umieści zaś na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Przemawia pod względem formalnym p. Barwiński i oświadcza imieniem ruskich posłów, że ci nie będą obecni przy trzeciem czytaniu powyższych ustaw.

Przemawia pod względem formalnym p. Okuniewski i zaznacza do oświadczenia p. Barwinskiego, że zapadłe uchwały nad powyższemi ustawami są nieważne, ponieważ powzięte zostały przy niedostatecznym komplecie.

Marszałek oznajmia co do uwagi p. Okuniewskiego, iż w myśl regulaminu, konstatowanie kompletu należy do atrybucyi Marszałka krajowego.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 4-tej po południu.

Przerwa posiedzenia godz 2 minut 40 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 5. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 4 minut 50 po południu.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. V.

Sprawozdawca p. Jordan uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o czynnościach Departamentu V. za czas od 1. listopada 1899 do końca października 1900 r. przyjmuje się do wiadomości.

2. Wzywa się c. k. Rząd, by w myśl swych obietnic wyrażonych w piśmie z d. 12. listopada 1900 l. 97.782, jak najrychlej przyznał i wypłacił subwencyę na budowę szpitali powszechnych w Kossowie i w Nadwórnie w wysokości przynajmniej 80.000 K tak, by Wydział krajowy w jak najkrótszym czasie mógł przeprowadzić wszystkie zarządzenia potrzebne dla słumienia kiły w wymienionych powiatach.

3 Wzywa się Wydział krajowy o przedłożenia na najbliższej sesyi takich wnio-

sków, by na ich podstawie budowa na Kulparkowie schroniska na 500 chorych obłąkanych nieuleczalnych według przedłożonych komisyi sanitarnej planów mogła być w najbliższej przyszłości podjęta i stopniowo przeprowadzona.

4. Wzywa się Wydział krajowy, by celem zrealizowania uznanej za potrzebną budowy zakładu położnic w Krakowie, rozpoczął na podstawie przedłożonych komisyi sanitarnej planów i kosztorysu z c. k. Rządem rokowanie co do udziału c. k. Rządu w pokryciu kosztów budowy tego zakładu i przedstawił swe wnioski.

5. Wzywa się Wydział krajowy, by sprawą urządzenia dwóch nowych szkół dla akuszerek (jednej w Rzeszowie i jednej w Stanisławowie) u c. k. Rządu wytrwale pobierał i jak najrychlej przeprowadzić się starał.

W rozprawie ogólnej nikt nie żąda głosu, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1, 2, 3, 4, 5 komisyi, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi szkolnej w sprawie utworzenia we Lwowie Zakładu dla kształcenia kandydatów na nauczycieli religii mojżeszowej w szkołach ludowych.

Sprawozdawca p. Rayski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Przyjąć niniejsze sprawozdanie do wiadomości.

2. Upoważnić Wydział krajowy do wstawienia do preliminarza funduszu szkolnego krajowego począwszy od roku 1902 corocznie kwotę 2.000 koron tytułem subwencyi dla utrzymywanego przez zbór izraelicki we Lwowie zakładu dla kształcenia kandydatów na nauczycieli religii mojżeszowej w szkołach ludowych.

3. Wstawić do budżetu funduszu szkolnego krajowego na rok 1901 kwotę 666 koron, tytułem subwencyi dla powyższego zakładu na wypadek powołania go do życia z początkiem roku szkolnego 1901/2.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Romanowicz.

Przemawia p. Stojałowski.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej na wniosek p. St. Niezabitowskiego.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisany jest p. Loewenstein.

Przemawia zapisany do głosu p. Loewenstein.

Przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia dla sprostowania faktycznego p. Stojałowski.

Marszałek wzywa posła, aby nie używał niewłaściwych wyrażeń.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1, 2, 3 komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi kolejowej o petycyach w sprawie popierania przez kraj budowy kolei Lwów-Winniki-Przemyślany-Brzeżany-Podhajce.

Sprawozdawca p. Schätzel uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Uznać projektowaną kolej Lwów-Winniki - Przemyślany - Brzeżany - Podhajce, jako potrzebną i użyteczną dla interesów kraju.

2. Polecić Wydziałowi krajowemu

a) aby wyjednał u. c. k. Rządu uzyskanie zagwarantowania przez państwo oprocentowania i amortyzacyi kapitału pierwszeństwa w sumie przynajmniej 10,000 000 koron.

b) aby przeprowadził rokowania z interesentami o pokrycie nadwyżki potrzebnego do budowy kapitału, we formie akcyj zakładowych, lub ewentualnie akcyi pierwszeństwa.

3. Upoważnić Wydział krajowy do objęcia agend konsorcyum projektowanej kolei, a to tak co do starań o uzyskanie koncesyi na budowę i eksploatacyę, jak i co do przeprowadzenia powyż wspomnianych rokowań z c. k. Rządem, — z poleceniem przedłożenia wniosku na najbliższej sesyi sejmowej, co do sposobu pokrycia nadwyżki kapitału potrzebnego do przeprowadzenia budowy.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższe wnioski komisyi, głosujac na 1, 2, 3 wnioskiem oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych.

Sprawozdawca p. Gorayski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 29. marca 1901 r. l. 14.141 o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyznaje na lokalne regulacye rzek niespławnych w myśl uchwały swej z dnia 6. października 1882 w rub. XIII. poz. 228 wydatków na rok 1901 następujące zasiłki:

a) na regulacyę Skawy:

1. między Wadowicami a Witanowicami V. rata (ostatnia)	6.916 K	
2. pod Jaroszawicami	4.110 „	11.026 K

b) na regulacyę Raby:

pod Targowiskami I. rata		560 „

c) na regulacyę Dunajca:

1. pod Maszkowicami i Jazowskiem III. rata (ostatnia) .	13.438 „	
2. od Gołkowic do ujścia Popradu (do r. 1902) IV. rata	18.094 „	
3. pod Wielką wsią i Dąbrówką szczepanowską . .	4.810 „	
4. między Zawodziem a Zgłobicami IV. rata (ostatnia) .	14.094 „	50.436 „

d) na regulacyę Wisłoki:		
1. pod Zawadką, Przeczycą i Kamienicą I. rata . .	7.146 K	
2. pod Kędzierzem i Żyrakowem I. rata	8.038 „	15.184 K
e) na regulacyę Sanu:		
1. pod Załużem	3.030 „	
2. pod Korytnikami i Krasiczynem V. rata (do r. 1903) .	6.242 „	9.272 „
f) na regulacyę Wisłoka:		
między Babicami a Zarzeczem VI. rata (ostatnia) . .		9.586 „
g) na regulacyę Wiszni:		
pod Nienowicami i Michałówką IV. rata (ostatnia) . .		6.534 „
h) na regulacyę Stryja:		
pod Hnizdyczowem II. rata		5.000 „
i) na regulacyę Świcy:		
pod Sokołowem i Łanami sokołowskiemi VII. rata (do r. 1902)		5.000 „
k) na regulacyę Sukielu:		
pod Sokołowem		3.336 „
l) na regulacyę Bystrzycy sołotwińskiej:		
pod Drohomirczanami		3.320 „
m) na premiowanie zawiklenia odsypisk.		1.000 „
n) do dyspozycyi Wydziału krajowego		20.000 „
Ogółem. . .		140.254 K

III. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889 w rub. XIII. poz. 221 wydatków na rok 1901 następujące zasiłki:

a) na konserwacyę osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908) . .	2.800 K
b) na drenowanie gruntów włościańskich (stała dotacya roczna) .	50.000 „
c) na osuszenie gruntów w Woli pełkińskiej	5.334 „
d) na osuszenie gruntów w Żurawnie i Pobereżu II. rata (ostatnia)	6.600 „
e) na osuszenie gruntów w Bohatkowcach (pow. Podhajce) . .	5.600 „
f) na osuszenie gruntów w Zadwórzu (pow. Przemyślany) . .	2.190 „
g) na regulacyę Lubaczówki pod Czerwoną wolą I. rata . . .	4.480 „
h) na melioracyę torfowiska w Olesku (II. rata)	1.785 „
i) na osuszenie gruntów w gminie Jaktorów (pow. Przemyślany) .	1.667 „
k) na zabudowanie potoku Lichnia w gminie Łączki (pow. Nowy Sącz)	8.800 „

l) na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk:

1. w Jaworznie	600 K	
2. „ Starem siole	500 „	
3. „ Żukowie	1.000 „	
4. „ Domażyrze	800 „	
5. „ Dublanach	500 „	
6. „ Czernicy	1.000 „	
7. „ Ubiniu	500 „	
8. „ Przegnojowie	500 „	
9. „ Ostrowczyku polnym	400 „	
10. „ Chwatowie	600 „	
11. „ Stojanowie	500 „	
12. „ Tetewczycach	500 „	
13. „ Hnilicach	500 „	
14. „ Wolicy baryłowej	100 „	
15. „ perymetrze bagien Stojanowskich (na gruntach włościańskich)	1.000 „	
16. „ perymetrze bagien Oleskich (na gruntach włościańskich)	1.000 „	10.000 K
m) na subwencyonowanie fabryk drenarskich		10.000 „
n) do dyspozycyi Wydziału krajowego		10.000 „
Ogółem . .		119.256 K

IV. Sejm ustanawia w krajowem biurze melioracyjnem trzy posady adjunktów komasacyjnych w randze inżynierów-adjunktów z płacą roczną po 2.200 koron i rocznym dodatkiem aktywalnym po 480 koron i prawem do dwóch dodatków pięcioletnich po 200 koron przy równoczesnem zwinięciu w uchwalonym d. 10. lutego 1898 etacie tego biura jednej posady asystenta komasacyjnego i dwóch posad praktykantów komasacyjnych.

V. Sejm ustanawia fundusz zapomogowy na drenowanie gruntów włościańskich i przeznacza na ten cel stałą dotacyę roczną po 50.000 koron na razie na przeciąg lat dziesięciu od r. 1901 do 1910. Z funduszu tego udzielać będzie Wydział krajowy zapomóg do wysokości $33^1/_3\%$ kosztów z reguły spółkom drenarskim, gminom, lub większej liczbie włościan, których grunta stanowić mają jedną nieprzerwaną powierzchnię przynajmniej kilkudziesięciu morgów, wyjątkowo zaś poszczególnym włościanom tylko w tych okolicach, gdzie ludność nie jest jeszcze obeznaną z drenowaniem i korzyściami tej melioracyi.

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby z dotacyi dyspozycyjnej na drobne melioracye przyznał na drenowanie gruntów włościańskich w Galicyi stały zasiłek roczny w kwocie 50.000 koron na razie na przeciąg lat dziesięciu od roku 1901 do roku 1910.

VII. Sejm uchwala załączone ⁒. projekty ustaw:

1. o konserwacyi zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy;

2. o uzupełnieniu postanowienia §. 45. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 dz. u. kr. Nr. 38.

VIII. Sejm przyznaje na rok 1901 dotacyę na konserwacye zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy w kwocie 1.000 koron.

IX. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rubryce XIII dziale B) na r. 1901 do końca lutego 1903, a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego.

X. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby z wszelkim możliwym pospiechem przeprowadzał reambulacye przedkładanych przez Wydział krajowy technicznych projektów melioracyjnych zarówno jak i postępowanie wodnoprawne, przyspieszył zawiązywanie spółek wodnych, załatwianie rekursów i repartycye datków konkurencyjnych, tak, iżby wykonanie publicznych robót melioracyjnych nie doznawało jak dotychczas, kilkoletniej zwłoki, lecz roboty te w myśl ustępu drugiego §. 5. ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66. jak najspieszniej były podejmowane.

b) ażeby do przeprowadzania postępowania wodno-prawnego przy większych robotach melioracyjnych delegował specyalnych komisarzy politycznych dokładnie obeznanych z postanowieniami ustawy wodnej.

XI. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby zreformował dotychczasową organizacyę zarządu budowli wodnych przez decentralizacyę i prowadzenie robót we własnym zarządzie.

XII. Petycya Ls. 78. Odziału przemyskiego c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego o regulacyę potoku Cisówki-Olszanki i Ls. 393 Towarzystwa tatrzańskiego w Krakowie o regulacyę potoków Foluszowego i Czarnego przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Następuje rozprawa ogólna.

Przemawia p. Bernadzikowski i wnosi rezolucyę dodatkową:

„Sejm wzywa Wydział krajowy, aby na najbliższą sesyę przyszedł z projektami ustaw dla regulacyi tych rzek, dla których plany i kosztorysy zostały opracowane“.

Izba popiera rezolucyę p. Bernadzikowskiego.

Przemawia p. Wójcik.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 29. marca 1901 r. l. 14.141 o popieraniu kultury krajowej na polu budowli wodnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek I. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

II. Sejm przyznaje na lokalne regulacye rzek niespławnych w myśl uchwały swej z dnia 6. października 1882 w rub. XIII. poz. 228 wydatków na rok 1901 następujące zasiłki:

a) na regulacyę Skawy:		
1. między Wadowicami a Witanowicami V. rata (ostatnia)	6.916 K	
2. pod Jaroszowicami	4.110 „	11.026 K
b) na regulacyę Raby:		
pod Targowiskami I. rata		560 „
c) na regulacyę Dunajca:		
1. pod Maszkowicami i Jazowskiem III. rata (ostatnia) .	13.438 „	
2. od Gołkowic do ujścia Popradu (do r. 1902) IV. rata	18.094 „	
3. pod Wielką wsią i Dąbrówką szczepanowską . .	4.810 „	
4. między Zawodziem a Zgłobicami IV. rata (ostatnia) .	14.094 „	50.436 „
d) na regulacyę Wisłoki:		
1. pod Zawadką, Przeczycą i Kamienicą I. rata . .	7.146 K	
2. pod Kędzierzem i Żyrakowem I. rata	8.038 „	15.184 „
e) na regulacyę Sanu:		
1. pod Załużem	3.030 „	
2. pod Korytnikami i Krasiczynem V. rata (do r. 1903) .	6.242 „	9.272 „
f) na regulacyę Wisłoka:		
między Babicami a Zarzeczem VI. rata (ostatnia) . .		9.586 „
g) na regulacyę Wiszni:		
pod Nienowicami i Michałówką IV. rata (ostatnia) . .		6.534 „
h) na regulacyę Stryja:		
pod Hnizdyczowem II. rata		5.000 „
i) na regulacyę Świcy:		
pod Sokołowem i Łanami sokołowskiemi VII. rata (do r. 1902)		5.000 „
k) na regulacyę Sukielu:		
pod Sokołowem		3.336 „
l) na regulacyę Bystrzycy sołotwińskiej:		
pod Drohomirczanami		3.320 „
m) na premiowanie zawiklenia odsypisk.		1.000 „
n) do dyspozycyi Wydziału krajowego		20.000 „
Ogółem . .		140.254 K

Izba uchwala bez rozprawy wniosek II. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

III. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889 w rub. XIII. poz. 221 wydatków na rok 1901 następujące zasiłki:

a) na konserwacyę osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908) . .		2.800 K
b) na drenowanie gruntów włościańskich (stała dotacya roczna) .		50.000 „
c) na osuszenie gruntów w Woli pełkińskiej		5.334 „
d) na osuszenie gruntów w Żurawnie i Pobereżu II. rata (ostatnia)		6.600 „
e) na osuszenie gruntów w Bohatkowcach (pow. Podhajce) . .		5.600 „
f) na osuszenie gruntów w Zadwórzu (pow. Przemyślany) . .		2.190 „
g) na regulacyę Lubaczówki pod Czerwoną wolą I. rata . . .		4.480 „
h) na melioracyę torfowiska w Olesku (II. rata)		1.785 „
i) na osuszenie gruntów w gminie Jaktorów (pow. Przemyślany) .		1.667 „
k) na zabudowanie potoku Lichnia w gminie Łączki (pów. Nowy Sącz)		8.800 „
l) na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk:		
1. w Jaworznie	600 K	
2. „ Starem siole	500 „	
3. „ Żukowie	1.000 „	
4. „ Domażyrze	800 „	
5. „ Dublanach	500 „	
6. „ Czernicy	1.000 „	
7. „ Ubiniu	500 „	
8. „ Przegnojowie	500 „	
9. „ Ostrowczyku polnym	400 „	
10. „ Chwatowie	600 „	
11. „ Stojanowie	500 „	
12. „ Tetewczycach	500 „	
13. „ Hnilicach	500 „	
14. „ Wolicy baryłowej	100 „	
15. „ perymetrze bagien Stojanowskich (na gruntach włościańskich)	1.000 „	
16. „ perymetrze bagien Oleskich (na gruntach włościańskich)	1.000 „	10.000 K
m) na subwencyonowanie fabryk drenarskich		10.000 „
n) do dyspozycyi Wydziału krajowego		10.000 „
Ogółem . .		119.256 K

Izba bez rozprawy uchwala wniosek III. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

IV. Sejm ustanawia w krajowem biurze melioracyjnem trzy posady adjunktów komasacyjnych w randze inżynierów-adjunktów z płacą roczną po 2.200 koron i rocznym dodatkiem aktywalnym po 480 koron i prawem do dwóch dodatków pięcioletnich po 200 koron przy równoczesnem zwinięciu w uchwalonym d. 10. lutego 1898 etacie tego biura jednej posady asystenta komasacyjnego i dwóch posad praktykantów komasacyjnych.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek IV. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

V. Sejm ustanawia fundusz zapomogowy na drenowanie gruntów włościańskich i przeznacza na ten cel stałą dotacyę roczną po 50.000 koron na razie na przeciąg lat dziesięciu od r. 1901 do 1910. Z funduszu tego udzielać będzie Wydział krajowy zapomóg do wysokości $33^1/_3\%$ kosztów z reguły spółkom drenarskim, gminom, lub większej liczbie włościan, których grunta stanowić mają jedną nieprzerwaną powierzchnię przynajmniej kilkudziesięciu morgów, wyjątkowo zaś poszczególnym włościanom tylko w tych okolicach, gdzie ludność nie jest jeszcze obeznaną z drenowaniem i korzyściami tej melioracyi.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek V. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby z dotacyi dyspozycyjnej na drobne melioracye przyznał na drenowanie gruntów włościańskich w Galicyi stały zasiłek roczny w kwocie 50.000 koron na razie na przeciąg lat dziesięciu od roku 1901 do roku 1910.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek VI. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VII. Sejm uchwala załączone ·/. projekty ustaw:

1. o konserwacyi zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy;

2. o uzupełnieniu postanowienia §. 45. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 dz. u. kr. Nr. 38.

Ustawa

z dnia ..... o konserwacyi zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie §. 6. ustawy z dnia 4. sierpnia 1892 Dz. u. k. Nr. 68, co następuje:

§. 1.

Koszta utrzymania wykonanych zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy mają być pokrywane:

1. z dochodów uzyskanych ze sprzedaży wikliny;

2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl §. 22. ustawy z d. 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 117;

3. z corocznych datków funduszu krajowego i skarbu państwa (dotacyi dyspozycyjnej na drobne melioracye) w ciągu lat dziesięciu od r. 1901 do r. 1910 po upływie zaś tego okresu czasu z corocznych datków konkurencyjnych stron interesowanych.

§ 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwa w §. 1. pod 3. wymienionych wynosić ma w pierwszych trzech latach (1901—3) bez względu na istotną potrzebę po 1000 koron czyli razem 2000 koron; w następnych zaś latach siedmiu (1904 do 1910) wymierzaną ma być wysokość tych datków, z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach, z którego to powodu należy dla tych wydatków w la

tach 1903—1909 uzyskać poprzednio zatwierdzenie Ministerstwa rolnictwa.

Również należy w czasie od roku 1901 do 1910 przedkładać Ministerstwu rolnictwa corocznie zamknięcie rachunkowe funduszu konserwacyjnego.

§. 3.

Dla utrzymania robót, począwszy od r. 1911 mają być utworzone po myśli §. 45 ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. k. Nr. 38 w drodze administracyjnej spółki interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółek ma być uskutecznionym według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 4.

Zarząd funduszu konserwacyjnego w latach 1901 do 1910 sprawować będzie Wydział krajowy, nadzór zaś nad robotami konserwacyjnemi sekcya samborska c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich.

Począwszy od r. 1911 zajmować się będą zarządem konserwacyi utworzone w myśl §. 3. spółki wodne, nadzorem zaś technicznym właściwa c. k. powiatowa inspekcya leśna w myśl postanowienia ustępu drugiego §. 19. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 117.

§. 5.

Wszelkie uszkodzenia wykonanych robót i kultur są wzbronione i karane będą po myśli §. 22. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 117 przez władzę polityczną.

§. 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia.... uzupełniająca postanowienie §. 45 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

§. 45 krajowej ustawy wodnej z d. 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, zostaje uchylony w dotychczasowem brzmieniu i ma opiewać, jak następuje:

§. 45.

Ustawa krajowa postanowi w każdym poszczególnym wypadku o tem, czy tam, gdzie całe miejscowości i niwy wystawione są na powtarzające się wylewy albo inne uszkodzenia przez wodę, ma nastąpić ustanowienie spółki, choćby nawet interesowani na to się nie zgodzili, czy też o wykonanie takich budowli postarać się należy za pomocą innych środków, a w szczególności datków i zaliczek z funduszów krajowych lub gminnych.

Przy takich przedsiębiorstwach przymusowych, podejmowanych w interesie dobra publicznego na podstawie projektów

technicznych, zatwierdzonych przez Administracyę państwa, odpada potrzeba udzielania pozwolenia, przewidzianego w §. 41.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i handlu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

VIII. Sejm przyznaje na rok 1901 dotacyę na konserwacye zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy w kwocie 1.000 koron.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek VIII. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

IX. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rubryce XIII. dziale B) na r. 1901 do końca lutego 1903, a to według zasad przyjętych przy podobnych rubrykach budżetu państwowego.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek IX. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

X. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby z wszelkim możliwym pospiechem przeprowadzał reambulacye przedkładanych przez Wydział krajowy technicznych projektów melioracyjnych zarówno jak i postępowanie wodnoprawne, przyspieszył zawiązywanie spółek wodnych, załatwianie rekursów i repartycye datków konkurencyjnych, tak, iżby wykonanie publicznych robót melioracyjnych nie doznawało jak dotychczas, kilkoletniej zwłoki, lecz roboty te w myśl ustępu drugiego §. 5. ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66. jak najspieszniej były podejmowane.

b) ażeby do przeprowadzania postępowania wodno-prawnego przy większych robotach melioracyjnych delegował specyalnych komisarzy politycznych dokładnie obeznanych z postanowieniami ustawy wodnej.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek X. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XI. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby zreformował dotychczasową organizacyę zarządu budowli wodnych przez decentralizacyę i prowadzenie robót we własnym zarządzie.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XI. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

XII. Petycya Ls .78. Oddziału przemyskiego c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego o regulacyę potoku Cisówki-Olszanki i Ls. 393 Towarzystwa tatrzańskiego w Krakowie o regulacyę potoków Foluszowego i Czarnego przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwala bez rozprawy wniosek XII. komisyi.

Marszałek odczytuje dodatkową rezolucyę p. Bernadzikowskiego, którą Izba bez rozprawy uchwala.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o krajowym kursie praktycznym dozorców drenarskich.

Sprawozdawca p. Gorayski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 12. grudnia 1900 l. 75206 o krajowym kursie dozorców drenarskich Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do otwarcia z dniem 1. grudnia 1901 drugiego dwuletniego kursu praktycznego dozorców drenarskich.

III Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby na utrzymanie nowego dwuletniego kursu praktycznego dla dozorców drenarskich, który z dniem 1. grudnia 1901 ma być otwarty, przyznał roczny zasiłek w dotychczasowej wysokości 4.000 koron.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie bez rozprawy wniosek I, II, III komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności około podniesienia mleczarstwa w kraju.

Sprawozdawca p. Winc. Kraiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następuje wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności dotyczących podniesienia mleczarstwa w kraju;

2. Sejm wstawia w rubr. XV. budżetu krajowego następujące wydatki:

a) utrzymanie instruktora, płaca z kosztami podróży . . . . 4.500 K

b) utrzymanie instruktora adjunkta z kosztami podróży . . . 2.900 K

c) na urządzenie kursów mleczarskich, stypendya dla serkarzy i na środki demonstracyjne do nauki mleczarstwa 6.000 K

d) na pomocnika instruktora mleczarstwa . . . . . 1.400 K

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1 i 2 komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi budżetowej o zamknięciu rachunków galic. funduszu propinacyjnego za rok 1899 i o preliminarzu tegoż funduszu na r. 1901.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego z przedłożeniem zamknięć rachunkowych za rok 1899 i preliminarzy na rok 1901 przyjmuje Sejm do wiadomości i wyraża Dyrekcyi uznanie.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zamknięcie rachunków galic. funduszu propinacyjnego za rok 1899 przyjmuje Sejm do wiadomości i te rachunki zatwierdza.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet dochodów i wydatków galic. funduszu propinacyjnego ogólnego na r. 1901.

Dochody.

Poz. 1. Czynsze propinacyjne	7,800.000 K
Poz. 2. Opłaty od szynkarzy	374.000 „
Poz. 3. Opłaty od zakładania gorzelń . . .	—
Poz. 4. Grzywny propinacyjne	6.200 „
Poz. 5. Dochód ze sprzedaży skonfiskowanych przedmiotów	40 „
Poz. 6. Odsetki zwłoki .	20.000 „
Poz. 7. Zasiłek ze subwencyi państwowej . .	1,782.258 „
Poz. 8. Odsetki od lokacyi gotówki	100.000 „
Poz. 9. Rozmaite . .	2.000 „
Suma dochodów .	10,084.498 K

Izba uchwala bez rozprawy powyższe dochody galic. funduszu propinacyjnego ogólnego w sumie 10,084.498 koron, zgodnie z wnioskiem komisyi:

Sprawozdawca czyta:

Wydatki.

Poz. 1. Spłata wylosowanych obligacyi . . .	4,315.700 K
Poz. 2. Wypłata kuponow	3,424.210 „
Poz. 3. Prowizya bankowa	6.400 K
Poz. 4. Stemple na kwity od subwencyi państwowej .	5.580 „
Poz. 5. Podatek rentowy	342.421 „
Poz. 6. Podatek zarobkowy	243.824 „
Poz. 7. Bonifikacya funduszu krajowego i funduszów powiatowych	317.896 „
Poz. 8. Ryczałt za stemple od kwitów na czynsze propinacyjne	20.000 „
Suma wydatków .	8,676.031 K

Porównując dochody .	10,084.498 K
z wydatkami . . .	8,676.031 „
okazuje się nadwyżka	1,408.467 K

Izba bez rozprawy uchwala wydatki w kwocie 8,676.031 kor., zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić budżet galic. funduszu propinacyjnego zasobowego na rok 1901.

Dochód:

Poz. 1. Odsetki . . 359.717 K

Izba uchwala bez rozprawy budżet galic. funduszu propinacyjnego zasobowego na r. 1901 w dochodach w kwocie 359.717 koron zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet dochodów i wydatków galic. funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1901.

Dochody:

Poz. 1. Odsetki . . . 569.363 K

Izba uchwala bez rozprawy dochody galic. funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1901 w kwocie 569.363 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyty:

Wydatki:

Poz. 1. Płace urzędników .	70.390 K
Poz. 2. Płace sług . .	2.800 „
Poz. 3. Adyuta . . .	1.600 „
Poz. 4. Dyurna . . .	31.819 „
Poz. 5. Ryczałt na utrzymanie kasy	20.000 „
Poz. 6. Czynsze najmu .	5.000 „
Poz. 7. Koszta administracyi powiatowej	52.000 „
Poz. 8. Dyety i koszta podróży	1.000 „
Poz. 9. Potrzeby kancelaryjne	3.000 „
Poz. 10. Drobne koszta zarządu	2.000 „
Poz. 11. Koszta sądowe .	1.200 „
Poz. 12. Remuneracye, zapomogi, nieprzewidziane . .	20.000 „
Razem .	210.809 K

Porównując dochody . .	569.363 K
z wydatkami	210.809 „
okazuje się nadwyżka .	358.554 K

Izba uchwala bez rozprawy wydatki galic. funduszu propinacyjnego rezerwowego na r. 1901 w kwocie 210 809 kor., zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi budżetowej o zamknięciu rachunków galic. funduszu propinacyjnego za r. 1900 i preliminarzu tegoż funduszu na r. 1902.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalic:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego z zamknięcia rachunków za rok 1900 i preliminarza na rok 1902 wyrażając Dyrekcyi uznanie z powodu tak korzystnych wyników administracyi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zamknięcie rachunku galicyjskiego funduszu propinacyjnego za rok 1900 przyjmuje Sejm do wiadomości i te rachunki zatwierdza.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet dochodów i wydatków galicyjskiego funduszu propinacyjnego na r. 1902;

Dochody.

Poz. 1. Czynsze propinacyjne	8,000.000 K
Poz. 2. Opłaty od szynkarzy	368.000 „
Poz. 3. Opłaty od zakładania gorzelń i browarów i miodosytni	—.— „
Poz. 4. grzywny propinacyjne	4.000 „
Poz. 5. dochód ze sprzedaży skonfiskowanych przedmiotów	40 „
Poz. 6. Odsetki zwłoki .	20.000 „
Poz. 7. Zasiłek z subwencyi państwowej . . .	1,782.258 „

Poz. 8. odsetki od lokacyi gotówki	100.000 K
Poz. 9. Rozmaite . .	2.000 „
Suma dochów .	10,276.298 K

Izba bez rozprawy uchwala dochody galic. fund. propinacyjnego ogólnego na r. 1902 w kwocie 10,276.298 kor., zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W y d a t k i.

Poz. 1. spłata wylosowanych obligacyi	4,490.100 K
Poz. 2. wypłata kuponów	3,249.856 „
Poz. 3. prowizya bankowa	6.400 „
Poz. 4. koszta stemplowe	5.580 „
Poz. 5. podatek dochodowy	—.— „
Poz. 6. podatek rentowy	324.986 „
Poz. 7. podatek zarobkowy	243.824 „
Poz. 8. bonifikacya dla funduszu krajowego i funduszów powiatowych . .	317.896 „
Poz. 9. ryczałt za należytości stemplowe od kwitów .	20.000 „
Suma wydatków .	8,658.642 K

Z porównania dochodów .	10,276.298 K
Z wydatkami . . .	8,658.642 „
Okazuje się nadwyżka .	1,617.656 K

Izba bez rozprawy uchwala wydatki galic. funduszu prop. ogólnego w kwocie 8,658.642 koron, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić jako budżet galicyjskiego funduszu propinacyjnego zasobowego na rok 1902.

D o c h o d y.

Poz. 1. odsetki . .	420.691 K

Izba uchwala bez rozprawy budżet galic. funduszu propinacyjnego zasobowego na r. 1902 w dochodach w kwocie 420.691 kor., zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet galicyjskiego funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1902.

D o c h o d y.

Poz. 1. odsetki . .	584.295 K

Izba uchwala bez rozprawy budżet galic. funduszu propinacyjnego rezerwowego na r. 1902 w dochodach w kwocie 584.295 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W y d a t k i.

Poz. 1. płace urzędników	65.820 K
Poz. 2. płace sług . .	2.800 „
Poz. 3. adjuta . . .	1.600 „
Poz. 4. dyurna . .	31.819 „
Poz. 5. ryczałt do Skarbu Państwa za utrzymanie kasy	20.000 „
Poz. 6. czynsze najmu. .	5.000 „
Poz. 7. koszta administracyi powiatowej . . .	52.000 „
Poz. 8. dyety i koszta podróży członków Dyrekcyi .	1.000 „
Poz. 9. potrzeby kancelaryjne	3.000 „
Poz. 10. koszta zarządu .	2.000 „
Poz. 11. koszta sądowe .	1.000 „
Poz. 12. remuneracye zapomogi i wydatki nieprzewidziane	20.000 „
Suma wydatków .	206.239 „

Potrącając od dochodów	584.295 K
Wydatki	206.239 „
Nadwyżka funduszu rezerwowego	378.056 „

Doliczając dochody funduszu zasobowego . . .	420.691 K
i nadwyżkę dochodów ogólnego funduszu propinacyjnego	1,617.656 „
wynosi suma nadwyżek dochodów, spodziewana w r. 1902	2,416.403 K

Izba uchwala bez rozprawy wydatki galic fund. propinacyjnego rezerwowego na r. 1902 w kwocie 206.239 kor., zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi administracyjnej w przedmiocie zezwolenia reprezentacyi powiatowej w Grybowie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 30.000 K.

Sprawozdawca p. Karatnicki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą ustawę:

Ustawa

z dnia . . . . . zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Grybowie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 30.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Grybowie zezwala się w myśl §. 24. ust. o repr. pow. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 30.000 koron.

Art. II.

Pożyczkę tę ma Reprezentacya powiatowa użyć na pokrycie kosztów budowy domu dla Reprezentacyi powiatowej.

Art. III.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Klemensiewicz.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi szkolnej o czynnościach Dep. II. Wydziału krajowego w sprawach szkolnych, fundacyjnych i artystycznych.

Sprawozdawca p. Zaleski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego, z czynności Departamentu II-go za czas od 15-go listopada 1899, do końca grudnia 1900 przyjmuje się do wiadomości.

Przemawia p. Cielecki i stawia następującą rezolucyę:

„Wzywa się Wydział krajowy, aby w przyszłości w sprawozdaniu o czynnościach Departamentu II. była zawsze odpowiednia wzmianka o „Macierzy“ i o „Proświcie“.

Izba popiera rezolucyę p. Cieleckiego

Przemawia p. Bojko.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński.

Przemawia p. Pilat.

Przemawia p. Stojałowski.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisany jest p. Skałkowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Skałkowski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek komisyi.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Cieleckiego.

Przemawia p. Cielecki.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje rezolucyę p. Cieleckiego.

Izba uchwala rezolucyę p. Cieleckiego.

Następuje:

S p r a w o z d a n i e

Komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o kraj. szkole gospodarstwa lasowego za rok 1899/90.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tzrnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o szkole gospod. kraj. za rok 1899/1900.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby możliwie najspieszniej przystąpił do ubezpieczenia stromej szkarpy ogrodu szkolnego od ulicy Św. Marka.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał, czy nie zachodzi potrzeba rozszerzenia budynku szkolnego i ażeby ewentualnie w tym kierunku na najbliższej sesyi Sejmowi odpowiednie wnioski przedstawił.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek I. II, III, oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi bankowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie gal. Kasy oszczędności.

Sprawozdawca p. Binder uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z 21. maja 1901 l. 31.439 o gal. Kasie oszczędności, a zarazem przedłożone niem regulaminy i instrukcye, a mianowicie:

1. Instrukcyę dla syndyka,
2. „ „ oddziału kasowego,
3. „ „ biura kontroli wkładek,
4. Instrukcyę „ kasy wkładek,
5. „ „ buchhalteryi,
6. „ kancelaryjną dla oddziału hipotecznego,
7. Pragmatykę służbową urzędników i sług,
8. Regulamin dla Wydziału kasy,
9. Instrukcyę dla Komitetu rewizyjnego,

10. Regulamin dla Dyrekcyi,
11. Instrukcyę co do pożyczek hipotecznych,
12. Instrukcyę o udzielaniu pożyczek gminom i powiatom,
13. Instrukcyę o udzielaniu kredytów budowlanych,
14. Regulamin zestosunkowania poszczególnych, statutem dozwolonych lokacyi

z tem wszakże zastrzeżeniem, że uwagi komisyi, odnoszące się do regulaminów pod 8—14 przy interpretowaniu zastosowane będą.

2. Sejm udziela Zarządowi gal. Kasy oszczędności we Lwowie absolutoryum z rachunków Kasy za rok 1900.

3. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby wziął pod rozwagę następstwa łączące się z osiągnięciem przez gal. Kasę oszczędności stanu kapitałów wkładkowych w sumie 70,000.000 koron i w porozumieniu z Zarządem Kasy przedstawił swoje wnioski najbliższemu Sejmowi.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1, 2, 3 komisyi oddzielnie, które sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi solnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w zakresie sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego o sprzedaży soli pod jego zarządem w roku 1900 przyjmuje się do wiadomości.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby uchylił obowiązek ubezpieczenia przez Wydział krajowy kredytu, udzielonego mu w poborze soli z salin, wekslami.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby w porozumieniu z królewskim rządem węgierskim dążył do obniżenia fiskalnych cen soli — a w pierwszym rzędzie cen soli dla bydła.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby rozszerzył ulgi, ułatwiające ludności rolniczej w okolicach, położonych w pobliżu źródlisk słonych, korzystanie z tego naturalnego bogactwa przyrody dla użytku chowu bydła.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przystąpił wreszcie do odbudowania spalonej saliny w Dolinie.

VI. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby bezzwłocznie zarządził budowę toru dowozowego od stacyi c. k. kolei państwowej, do salinarnych magazynów soli w Kałuszu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przyjęcie wniosków I—VI. komisyi *en bloc*, przyjmuje powyższe wnioski I—VI. komisyi *en bloc*.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi bankowej o przedłożeniu Wydziału krajowego o Banku krajowym za rok 1900.

Sprawozdawca p. Loewenstein uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o Banku krajowym za rok 1900;

2. Sejm udziela Dyrekcyi Banku krajowego absolutoryum z rachunków za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1900.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi następującą rezolucyę:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby opracował i Sejmowi na najbliższej sesyi przedłożył wnioski, celem utworzenia w Banku krajowym osobnego oddziału przemysłowego.

Zadaniem oddziału tego byłoby: 1) udzielanie kredytu przemysłowego na bezpośrednio produkcyjne cele, na wykonywanie zamówień, przedsiębiorstw, dostaw itp., 2) inicyatywa w zakładaniu wielkich przedsiębiorstw przemysłowych, udział w ich zakładaniu przez częściowe dostarczanie kapitału zakładowego, akcyjnego czy udziałowego, finansowanie itp.

W tym celu należy kapitał zakładowy Banku przez odpowiednią dotacyę z funduszu krajowego podnieść w sposób wydatny.

Przemawia p. Abrahamowicz i stawia następujący wniosek:

Sejm przekazuje Wydziałowi krajowemu wniosek posła Romanowicza do zbadania i zdania zeń sprawy na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba popiera wniosek p. Abrahamowicza.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia p. Romanowicz i oświadcza, iż zgadza się na wniosek p. Abrahamowicza.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Przemawia zapisany do głosu p. Maryewski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek 1, następnie 2 komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje, wreszcie w oddzielnem głosowaniu uchwala wniosek p. Romanowicza z poprawką p. Abrahamowicza.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 6 lipca 1901 roku godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 8 m. 15 wieczorem.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.
Stanisław Niezabitowski.

Protokół

14. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 6. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 128.

Ze strony Rządu c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół dwunastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół trzynastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania wniesionych interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya

do Jego Ekscelencyi Jaśnie Wielmożnego Pana Marszałka krajowego.

Na posiedzeniu sejmowem z dnia 17. lutego 1898 uchwaloną została przez Wysoki Sejm ustawa o regulacyi rzeki Pełtwi.

Ponieważ do dziś, po latach trzech, nie wyszła ta uchwała z biur Wydziału krajowego do przedłożenia jej do Najwyższej sankcyi — podpisani mają zaszczyt zapytać:

Jakie są powody tego, że projekt ustawy o regulacyi rzeki Pełtwi nie jest dotąd udzielony c. k. Rządowi do wyjednania Najwyższej sankcyi i co zamierza Jego Ekscelencya Pan Marszałek zarządzić w tym celu, iżby ta uchwała sejmowa już dłużej w biurach Wydziału krajowego zatrzymywaną nie była?

Interpelant:
Merunowicz mp.

Abrahamowicz, Maiss, Rayski, Zaleski, Jabłoński, Niementowski, Michalski, K. Dzieduszycki, E. Michałowski, Romańowicz, Jugendfein, Wiśniewski, Jakliński, Bednarski, Maryewski, Löwenstein.

Interpelacya

Do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

W roku 1883 zostały przeprowadzone wybory do Rady gminnej w gminie Bulowicach powiatu Bialskiego, która to rada wraz z nowym Naczelnikiem gminy zaczęła urzędować dopiero w roku 1886 i od tego czasu urzęduje bez przerwy lat 17, z grona ówczesnej rady wymarła przeszło połowa członków i mimo nowych wyborów zarządzonych w roku 1895 wskutek wniesionych protestów sprawa do dziś dnia załatwioną nie jest i urzędowanie gminne prowadzą jeszcze członkowie z roku 1883.

Podpisani tedy zapytują Wysoki rząd czy nie byłby łaskaw po latach 17 pracy uwolnić dawnych członków od urzędowania a na to miejsce wprowadzić nową Radę gminną, wybraną w roku 1893 lub z powodu zadawnienia polecić przeprowadzić nowe wybory?

Interpelant:

Kramarczyk m p.

Nowakowski, Ostapczuk, Krempa, Data, Maiss, Potoczek, Styła, Jugendfein, Bernadzikowski, Żardecki, Szwed, Warzecha, Niebyłowiec, Winniczuk.

Sekretarz p. Niezabitowski czyta:

Interpelacya

posła Krępmy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie nałożenia obowiązków przy repartycypowaniu konkurencyi kościelnej na wszystkich posiadaczy gruntów parafii.

Jak wiadomo, ustawa konkurencyjna o budowaniu kościołów i budynków plebańskich, chociaż wprawdzie w roku 1896 została poprawioną, nie jest dobrą, gdyż nie obowiązuje wszystkich posiadaczy gruntów w parafii.

Kościoły parafialne katolickie zostały fundowane w dawniejszych czasach z uwzględnieniem pewnego obszaru ziemi, na których ludność osiadła, miała się do utrzymania kościoła przyczyniać, lub wyłącznie kościół utrzymywać, a utrzymywać mogła, bo z tego obszaru gruntu odpowiedni pożytek miasta.

Ciężar utrzymania kościoła był przywiązany niegdyś do pewnego obszaru ziemi, który się obecnie rozdrobił i dostał w ręce innowierców. Gdy zaś obecnie majątki ziemskie przechodzą w ręce żydowskie, przeto część obszaru pierwotnego większa lub mniejsza odpada od konkurencyi kościelnej. Jeżeli majątek jest kolatorski, to opłaca zbyt małą część na kościół, jeżeli nie był kolatorskim, to nic nie opłaca, wskutek czego niesłusznie na niekorzyść ludności katolickiej i w sposób uciążliwy spada na nią większy ciężar, niż dawniej.

Tak samo niesprawiedliwym jest również, że do konkurencyi kościelnej nie należą urzędnicy, chociaż tak samo jak inne strony z kościoła korzystają, zamiast nich powinno państwo, względnie kraj konkurencyę kościelną opłacać tam, gdzie w parafii jest siedziba jakiegoś urzędu.

Wobec tego zapytują podpisani Jaśnie Wielmożnego pana Komisarza rządowego, czy nie należy zmienić w drodze konstytucyjnego traktowania ustawę i pociągnąć wszystkich do odpowiedzialności płacy konkurencyjnej kościelnej i budynków plebańskich posiadaczy gruntów w parafii leżących, bez względu na wyznanie wiary, tudzież państwo lub kraj w zastępstwie swoich urzędników.

Interpelant:

Krempa w. r.

Warzecha, Ostapczuk, Milan, Średniawski, Wójcik, Bojko, Nowakowski, Bernadzikowski, Hamorak, Styła, Data, Oleśnicki, Kramarczyk, Winniczuk.

Interpelacya

posła Krempy i tow. do Wysokiego Wydziału krajowego w prawie zaniedbania ka-

nału „spółki wodnej chorzelowskiej" w powiecie mieleckim.

Jeszcze w roku 1899 podniesiony tu w Sejmie został w formie interpelacyi zamulony i zarośnięty trawami „kanał spółki wodnej chorzelowskiej" zwany w celu oczyszczenia takowego, czyli pogłębienia, gdyż wskutek tego prawie każdorocznie nawet po niewielkim opadzie deszczu, woda wylewa na grunta kilku gmin i niszczy zupełnie ziemiopłody. Otóż jak w innych latach, tak i w tym roku 20. i 21. czerwca woda wystąpiła z tegoż kanału, zalała obok znajdujące się grunta, na których zbiory uległy całkowitemu zniszczeniu, a gospodarze gmin, a mianowicie: Majdanek, Zaduszniki, Rożniały, Krzemieniec, Borki, Brzyście, Chorzelów i t. d. obok tej rzeki posiadając grunta zostali narażeni kosząc zboża — na nieobliczalne szkody.

Wprawdzie ustawa wodna przepisuje pogłębianie wszelkich dopływów co 6 lat, ale niestety ustawa jest na papierze, a okoliczni mieszkańcy od 10 lat, w którym to czasie ani razu wspomnianego kanału nie podebrano, cierpią na częste utopy, przez co i z tego powodu na klęski elementarne, mogące się jedynie zgłębieniem kanału usunąć.

Wobec tego zapytują podpisani Wysoki Wydział krajowy, czy nie raczyłby stosownie do ustawy wodnej zarządzić jak najspieszniejsze pogłębienie „kanału spółki chorzelowskiej" zwanego, by grunta gospodarzy kilku gmin zostały od szkód wskutek wylewu wody ocalone?

Lwów, dnia 6. lipca 1901.

Interpelant:
Krempa w. r.

Milan, Średniawski, Wójcik, Bojko, Nowakowski, Hamorak, Styła, Data, Kramarczyk, Winniczuk, Bernadzikowski, Oleśnicki, Ostapczuk, Warzecha.

Interpelacya
do Wysokiego c. k. Rządu.

Zważywszy, że w powiecie jasielskim płynie woda, zwana Krośnianka, która wpływa do Wisłoki pod Jasłem, — ta woda zwana Krośnianka wyrządza wielkie szkody rolnikom, pastwisko zamula, grunta zabierą i już do tego czasu kilka morgów gruntu woda ta zabrała i dotąd pozostają rolnicy bez żadnej opieki.

Przeto podpisani zapytują Wysoki c. k. rząd, czyby nie raczył wpłynąć na tamtejszą okolicę powiatu jasielskiego i zarządzić regulacyę wody zwanej Krośnianka w jak najkrótszym czasie?

Interpelant;
Data m. p.

Milan, Średniawski, Nowakowski, Kramarczyk, Ostapczuk, Bojko, Warzecha, Szwed, Bernadzikowski, Wójcik, Krempa, Winniczuk, Niebyłowiec, Klemensiewicz, Mais, Żardecki.

Interpelacya
posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie zniesienia $17^1/_2$ ct. za doręczenie rezolucyj sądowych.

Już od dłuższego czasu lud włościański wyrażając swe zdanie na wiecach i zgromadzeniach, domagał się zniesienia za doręczenia rezolucyj sądowych $17^1/_2$ ct. Wszelkie one doręczenia pociągają za sobą znaczne koszta utrzymania woźnych, które zastąpić można pocztami, gdzie one są.

Na posiedzeniu sejmowem z dnia 1. stycznia 1896 uchwalono rezolucyę wzywającą rząd do zniesienia opłat za doręczenie pism sądowych. Uchwale i rezolucyi uchwalonej nie stało się zadość, albowiem tak w powiecie Mieleckim, jak i innych, sąd za doręczenia pieniądze ściąga.

Uciążliwość ta jest zbytnia i dziwić się wypada, że po tylu narzekaniach, Rząd nie myśli przystąpić do zmiany, konserwuje to nadal, lubo posiada inne środki ku temu.

Wobec tego podpisani zapytują Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego czy i kiedy zamyśla wydać stosowne postanowienie, polegające na rezolucyi sejmowej z dnia 31. stycznia 1896 znosząc opłaty sądowe $17^1/_2$ ct.

Interpelant:
Krempa m. p.

Milan, Wójcik, Średniawski, Kramarczyk, Bojko, Winniczuk, Nowakowski, Okuniewski, Styła, Data, Warzecha, Hamorak, Bernadzikowski, Ostapczuk.

Sekretarz p. A. Potocki czyta:

Interpelacya

posła Milana i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie użycia funduszu zapomogowego przez Dr. Nowosieleckiego, c. k. Starostę w Krośnie.

Podczas manewrów cesarskich w r. 1900 wypożyczył Dr. Nowosielecki ck. Starosta w Krośnie sumę 5000 koron od Wydziału Rady powiatowej, jak mówił na wydatki bieżące z okazyi owych manewrów. Sumę tę zobowiązał się Dr. Nowosielecki, c. k. Starosta zwrócić do kasy Wydziału rady powiatowej, skoro tylko otrzyma pieniądze od Rządu.

Manewry minęły, a p. Nowosielecki pieniędzy nie wrócił, aż za kilka miesięcy później dał 2.000 koron, a resztę t. j. 3.000 koron dał teraz, jak sam oznajmił z funduszów zapomogowych, które w wywysokości 8.000 koron dla powiatu krośnieńskiego Rząd nadesłał. Ale zwracając Wydziałowi powiatowemu owych 3.000 koron, wydał zarazem niejako polecenie co do sposobu użycia owych pieniędzy.

Mianowicie polecił je rozdzielić na różne roboty zapomogowe w różnych gminach, które sam wskazał i wysokość sumy na gminy przypaść mającej przepisał.

Pominąwszy już to, że takie postępowanie c. k. p. Starosty Dr. Nowosieleckiego mieści w sobie ograniczenie prawa Wydziału powiatowego, co do rozporządzenia funduszami powiatowymi, że jest przekroczeniem zakresu działania c. k. Starosty i samowolnem ukróceniem praw władzy autonomicznej, przeciw czemu jak najbardziej stanowczo zastrzedz się musimy, w imię obrony samorządu krajowego.

Zapytujemy p. Komisarza rządowego:

1) Czy wolno ck. Staroście w imieniu c. k. Rządu zaciągnąć samowładnie długi?

2) Czy zdał c. k. Starosta Dr. Nowosielecki sprawę władzy przełożonej o tej pożyczce i sposobie jej użycia?

3) Dlaczego c. k. Starosta Dr. Nowosielecki, względnie c. k. Rząd nie zwrócił zaraz pożyczonej sumy, a przez to fundusze Wydziału powiatowego uszczuplił co najmniej o kwotę, jakaby z procentów od 3.000 kor. była przypadła za ten czas?

4) Czy zechce to c. k. Rząd jeszcze teraz uczynić tj. procenta od sumy pożyczonej za przypadający czas zapłacić Wydziałowi powiatowemu w Krośnie?

5) Jakim sposobem i prawem jest to możliwe, aby pieniądze okręgowe były używane na pokrycie długów, zaciągniętych przez c. k. Starostę Dr. Nowosielskiego na wydatki manewrowe?

6) Czy zechce c. k. Rząd sprawę tę dokładnie zbadać i wyświetlić wobec Wydziału powiatowego i ludności powiatu krośnieńskiego, która mając przez swoich reprezentantów o tem wiadomość, wysoce jest zdziwiona takiemi manipulacyami groszem publicznym.

Interpelant:
Milan m. p.

Krempa, Bernadzikowski, Bojko, Styła, Średniawski, Wójcik, Kramarczyk, Data, Warzecha, Ostapczuk, Okoniewski, Winniczuk, Nowakowski, Hamorak.

Interpelacya

posła Milana i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie nadużyć niejakiego Seugera, agenta sprzedaży maszyn i innych towarów galanteryjnych firmy S. Reichmanna i S. Wersteina w Żmigrodzie pow. Jasło.

Po gminach powiatu jasielskiego i innych kręci się niejaki Seuger, ajent firmy S. Reichmann i S. Wernstein w Żmigrodzie, dowiadując się o adresach krawców i krawczyń, i nadsyła im następnie maszyny do szycia, chociaż ich wcale nie zamówili. Ten sam agent nadsyła ludziom zegarki, łańcuszki do zegarków i inne towary — bez zamówienia. Następnie skargami sądowymi rujnuje ludzi nieporadnych. Oto dla przykładu jeden wypadek:

Dowiedział się Seuger, że w gminie Łęki istnieje szwaczka, włościanka Agata Radwańska. Przechodząc przez tę gminę wstąpił Seuger do domu Radwańskiej i zapytał się, czy nie zdałaby się jej maszyna do szycia. Radwańska naturalnie powtórzyła twierdząc to pytanie i na tem koniec. — Ani jej Seuger nie powiedział, że jest agentem od sprzedaży maszyn, ani Radwańska żadnego zamówienia nie uczyniła, ani nie podpisała.

Naraz otrzymała Radwańska zawiadomienie od firmy Reichmann i Wernstein w Żmigrodzie, aby sobie odebrała maszynę do szycia na stacyi kolejowej w Jaśle. Radwańska odpisała, że żadnej maszyny u nikogo nie zamawiała i odbierać nie będzie. Na to otrzymała odpowiedź w niemieckim języku, na kartce korespondencyjnej tej treści:

„W odpowiedzi na pismo z 26. bm. (czerwca) donosimy, iż otrzymaliśmy od Pani zamówienie pisemne, a co Pani mówiła podróżującemu, to niema znaczenia. Na tej podstawie wysłaliśmy maszynę do szycia jeszcze 12. bm. (czerwca), którą obowiązaną jest Pani natychmiast odebrać, gdyż w razie przeciwnym zostanie maszyna przez licytacyę sprzedaną na stacyi choćby za 10 halerzy, a Pani cenę umówioną z kosztami zapłacisz. Tyle dla wiadomości Pani. (Podpisano:) S. Reichmann i S. Wernstein, handel towarów złotych i srebra hińskiego, skład maszyn do szycia i zabawek w Żmigrodzie — Galicya.

W taki to sposób nieuczciwy rujnują spekulanci różnego kalibru ludność.

Zapytujemy tedy p. c. k. Komisarza rządowego, czy nie uznaje za wskazane stosowną interwencyą, Radwańską, ubogą kobietę, której mąż w Ameryce zarabia na utrzymanie, uchronić od grożącej ruiny oraz co zamierza c. k. Rząd przedsięwziąć, aby te spekulacye niesumienne ukrócić?

Lwów, dnia 6. lipca 1901.

Interpelant:
Milan w. r.

Wójcik, Bojko, Krempa, Bernadzikowski, Średniawski, Kramarczyk, Data, Styła, Warzecha, Hamorak, Winniczuk, Okuniewski, Ostapczuk, Nowakowski.

Interpelacya

posła Milana i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie koncesyi udzielonej na biuro wywiadowcze karczmarzowi Salomonowi Schönwetterowi w Żmigrodzie nowym pow. Jasło.

Salamon Schönwetter, właściciel wyszynku i domu zajezdnego w Żmigrodzie nowym powiat Jasło wniósł podanie do c. k. Namiestnictwa o udzielenie mu koncesyi na biuro wywiadowcze, względnie biuro stręczeń na okręg sądowy Jasło z siedzibą w Jaśle, i na okręg sądowy Żmigród z siedzibą Żmigród, czyli właściwie na dwa biura w Jaśle i Żmigrodzie.

Nie zachodzi wcale potrzeba tworzenia takiego biura w owej okolicy, albowiem istnieje już jedno biuro p. Włodzimierza Lewickiego w Jaśle, który je racyonalnie i z korzyścią dla ludności okolicznej pro-

wadzi, tem mniej zaś może być taka koncesya wydana Salomonowi Schönwetterowi, bo i zawód jego szynkarski do tego nie zaleca, ani wykształcenie jego nie daje rękojmi, że koncesyi tej nie użyje on na szkodę biednej ludności, zmuszonej szukać pracy w kraju i za granicą.

Tymczasem dowiadujemy się, że c. k. Starosta hr. Michałowski w Jaśle polecił życzliwie prośbę Salomona Schönwettera do uwzględnienia, a c. k. Namiestnictwo przychyliło się do tej prośby.

Z uwagi, że dość już bardzo smutnych doświadczeń mamy w kraju naszym z działalnością podobnych Salomonowi Schönwetterowi agentów, emigracyjnych;

z uwagi dalej, że w powiecie jasielskim nie zachodzi wogóle potrzeba tworzenia większej ilości biur stręczeń, skoro już jedno istnieje i działa bez zarzutu:

zapytujemy Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego:

czy zechce uczynić, co należy, aby Salomon Schönwetter nie miał koncesyi na biuro stręczeń, ani w Jaśle, ani w Żmigrodzie, ani nigdzie indziej w okolicy powiatu jasielskiego?

Lwów, dnia 6. lipca 1901.

Interpelant:
Milan w. r.

Krempa, Bernadzikowski. Bojko, Wójcik, Styła, Średniawski, Kramarczyk, Data, Warzecha; Ostapczuk, Okuniewski, Winniczuk, Nowakowski, Hamorak.

Sekretarz p. Karatnicki czyta:

Interpelacya

posła Ostapczuka i tow. do JE. P. Namiestnika hr. Pinińskiego w sprawie szkolnej gmin Suchowce i Ochrymowce, Koszlaki.

1) Gmina Suchowce w powiecie Zbarazkim należy do jednej z większych gmin, liczy bowiem 140 numerów. Jednak dotychczas nie posiadała żadnej szkoły. W r. 1898 uchwaliła Rada gminna w Suchowcach zakupić karczmę na budynek szkolny. Za karczmę zapłaciła ona 1.600 K, które wypożyczyła sobie na procent.

Równocześnie odniosła się ta Rada gminna do Rady szkolnej z prośbą, by Rada szkolna we Lwowie udzieliła gminie bezprocentowej pożyczki na budowę tejże szkoły.

W r. 1899 Rada szkolna zażądała od gminy Suchowce deklaracyi, że jeżeli gmina zrzeknie się zasiłku na utrzymanie szkoły, to w takim wypadku pożyczka z Rady szkolnej zostanie udzieloną.

Rada gminna Suchowiec zgodziła się natychmiast na propozycyę Rady szkolnej i przesłała swoję rezolucyę do Rady szkolnej.

Tymczasem Rada szkolna odpowiedziała w r. 1900, że pomocy pieniężnej udzielić nie może, a to z powodu braku funduszów.

W r. 1901 odniosła się Rada szkolna okręgowa do Rady szkolnej we Lwowie z prośbą o pożyczkę dla gminy Suchowiec i otrzymała odpowiedź odmowną.

2) Taki sam wypadek stał się z gminą Ochrymowce. Gmina ta wniosła również podanie o pożyczkę w kwocie 600 złr. w. a. na rozszerzenie szkoły. Już sześć lat czeka, a Rada szkolna odmawia pożyczki.

3) Szkoła w gminie Koszlaki, gdzie jest 550 dzieci szkolnych, mieści się w bardzo nieodpowiednim budynku, ciasnym i starym. Gmina chce wybudować nową szkołę, w której by było pomieszkanie i dla nauczyciela. Celem uzyskania funduszów podawała Rada gminna wsi Koszlaki prośbę do Rady szkolnej krajowej we Lwowie o pożyczkę bezprocentową, ale dostała również ze Lwowa odpowiedź odmowną z motywami, że niema funduszów.

Podpisani zapytują:

1) Czem J. E. P. Namiestnik usprawiedliwi to postępowanie Rady szkolnej

względem szkół w gminach Suchowce, Ochrymowce, Koszlaki. Czy Rada szkolna żywi specyalną niechęć dla powiatu Zbarazkiego, odmawiając gminom tego powiatu systematycznie zasiłku na szkołę?

2) Czy J. E. P. Namiestnik zechce postarać się o usunięcie krzywdy, wyrządzonej tym gminom, i wpłynie na Radę szkolną, by ona udzieliła pożyczki potrzebującym gminom?

Interpelant:
Dymitr Ostapczuk w. r.

Bojko, Wójcik, Winniczuk, Krempa, Hamorak, Okuniewski, Nowakowski, Data, Warzecha, W. Szwed, Potoczek, G. Milan, Średniawski, Dr Sawczak, Styła.

Interpelacya

do c. k. Rządu.

W r. 1899 odbyła się w c. k. Starostwie w Zydaczowie licytacya prawa polowania na terytoryum gminy Ruda. Przy tej licytacyi, do której stawał obszar dworski w Łowczycach przez swego pełnomocnika i mieszkaniec Rudy Adam Blaszkiewicz, utrzymał się przytem prawie Adam Blaszkiewicz, który podał najwyższą ofertę 13 złr.

Jakkolwiek c. k. Starostwo wyraźnie to przyznało i protokolarnie stwierdziło, to jednak równocześnie rozpoczął c. k. Starosta wszelkiemi sposobami nakłaniać Blaszkiewicza, by odstąpił prawo polowania na rzecz obszaru dworskiego w Łowczycach i zaczął mu robić trudności z wydaniem karty myśliwskiej.

Gdy to wszystko nie pomagało i Blaszkiewicz pomimo tego nie chciał swego prawa odstąpić, rozpisało c. k. Starostwo zupełnie bezprawnie nową licytacyę tego prawa polowania na dzień 20 grudnia 1899, uzasadniając to tem, że oferta Blaszkiewicza była tylko o 5 złr. wyższą od oferty obszaru dworskiego w Łowczycach, i że prawo polowania może gminie przynieść większy dochód.

Przeciw temu zarządzeniu wniosła zarówno gmina, jak i Blaszkiewicz rekurs, który dotychczas jeszcze nie jest załatwiony, — pomimo tego jednak licytacya została przeprowadzoną i prawo polowania obszarowi dworskiemu wydzierżawione, ale obszar ten czynszu nie płaci, i gmina już trzeci rok jest pozbawioną dochodu z tego prawa polowania. Wobec tego podpisani zapytują c. k. Rząd:

1. Dlaczego to bezprzykładne naruszenie ustawy przez c. k. starostwo w Żydaczowie nie spowodowało stosownych kroków ze strony c. k. Namiestnictwa i dlaczego rekursy nie zostały dotychczas załatwione?

2. Co zamierza c. k. Rząd uczynić, ażeby to oczywiste bezprawie usunąć i stan prawny przywrócić?

Interpelant:
Dr. Oleśnicki w. r.

Warzecha, W. Szwed, Data, Niebyłowiec, Barwiński, Dr. Sawczak, Ochrymowicz, Nowakowski, Wachnianin, Kulczycki, Okuniewski, Karatnicki, Krempa, Winniczuk.

Marszałek oświadcza, iż interpelacyę pierwszą odstąpi Wydziałowi krajowemu, resztę zaś interpelacyj p. komisarzowi rządowemu, wreszcie wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj wniesionych po dzień 6. lipca 1901 roku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 6. lipca 1901 roku, które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi gminnej Ls. 2405—2422, 2424 do 2520, 2522.

Komisyi dla włości rentowych Ls. 2423, 2533—2549.

Komisyi administracyjnej Ls. 2521, 2526.

Komisyi przemysłowej Ls. 2523, 2554.

Komisyi szkolnej Ls. 2524, 2569, 2572.

Komisyi petycyjnej Ls. 2525, 2556 do 2564.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls. 2527, 2550.

Wydziałowi krajowemu Ls. 2528, 1551, 2570, 2571, 2573.

Komisyi drogowej Ls. 2555.

Po odczytaniu petycyi Ls. 2521 gminy Chorostków powiatu husiatyńskiego o zaliczenie do miast, objętych ustawą z 3. lipca 1896 Dz. u. i rozp. kr. Nr. 51 przemawia p. Barwiński popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj wniesionych po dzień 6. lipca 1901 roku, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Sredniawskiego w sprawie ułatwień przy udzielaniu kredytu hipotecznego.

Przemawia p. Średniawski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi bankowej w przedmiocie spółek oszczędności i pożyczek, zakładanych i działających pod patronatem Wydziału krajowego.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego, o działalności przy zakładaniu spółek oszczędności i pożyczek i popieraniu ich rozwoju w roku 1900, przyjmuje Sejm do wiadomości.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu aby przedstawił c. k. Rządowi potrzebę zmiany postanowień prawnych o ulgach należytościowych dla spółek oszczędności i pożyczek w tym kierunku, aby ułatwione zostało korzystnie z tych ulg i uiszczenie należnych opłat.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby ponowił starania u. c. k. Rządu celem uzyskania pomocy finansowej dla akcyi na polu zakładania i rozwoju spółek oszczędności i pożyczek.

Przemawia p. Nowakowski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Przemawia p. Oleśnicki i wnosi następującą rezolucyę:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w wypadkach, gdzie idzie o podniesienie przemysłu lub handlu związanego z rolnictwem, udzielał kasom Reifeisena kredytu ponad granicę w statucie organizacyjnym oznaczoną w miarę wykazanej potrzeby i zabezpieczenia żądanej pożyczki.

Przemawia p. Czaykowski Władysław.

Przemawia, dla faktycznego sprostowania p. Nowakowski.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek poddaje rezolucyę p. Oleśnickiego do poparcia.

Izba popiera rezolucyę p. Oleśnickiego.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie bez rozprawy wniosek 1, 2, 3 komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Oleśnickiego, którą Izba odrzuca w oddzielnem głosowaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi drogowej z czynności departamentu IV. w sprawach drogowych za czas od 1. listopada 1899 do 1. listopada 1900.

Sprawozdawca p. Urbański, uwolniony na wniosek sekretarza p. Niezabitowskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie komisyi drogowej z czynności departamentu IV. Wydziału krajowego w sprawach drogowych, za czas od 1. listopada 1899 do 1. listopada 1900 przyjmuje Sejm do wiadomości.

Sejm wzywa Wydział krajowy, aby dążył do uzyskania od c. k. Rządu:

a) uznania za państwowe tych dróg, które mają dla Państwa doniosłe znaczenie pod względem wojskowym i ekonomicznym;

b) zapewnienia w drodze ustawodawczej stałej dotacyi ze Skarbu Państwa na budowę i utrzymanie dróg powiatowych i gminnych;

c) aby przedłożył memoryał c. k. Rządowi uzasadniający żądania pod a) i b) wymienione;

d) aby zwrócił uwagę c. k. Rządu na nieodpowiednią konserwacyę części dróg państwowych w sprawozdaniu pod B) wymienionych.

Przemawia p. Sękowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie bez rozprawy wniosek pierwszy i drugi komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie krajowego zakładu sadowniczego w Zaleszczykach.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowym zakładzie sadowniczym w Zaleszczykach.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby czynił dalsze usilne starania u c. k. Rządu o uzyskanie subwencyi państwowej na założenie i utrzymanie zakładu sadowniczego w Zaleszczykach w wysokości 50% ogólnych kosztów.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przeprowadził rokowania o dokupno 4 morgów gruntu w celu rozszerzenia ogrodu zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, i przedłożył odnośne wnioski na najbliższej sesyi.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie bez rozprawy wniosek 1., 2., 3. komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi administracyjnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie ułatwien tyczących się odbywania ćwiczeń wojskowych i o wniosku posła Milana w sprawach wojskowych.

Sprawozdawca p. Dworski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd do przeprowadzenia w drodze ustawy:

1. ażeby rekruci, rezerwiści i landwerzyści otrzymali zupełne odszkodowanie i zwrot kosztów za podróże do odbycia przepisanej służby wojskowej i z powrotem do domu we wszystkich wypadkach stawiennictwa.

2. Aby wszelkie szkody materyalne, jakie ponosi wojskowy przez to, jeżeli się nie z własnej winy podczas służby wojskowej nabawi choroby lub kalectwa, były jemu, względnie rodzinie jego, ze skarbu wojskowego w zupełności wynagrodzone.

3. ażeby wszyscy, obowiązani do służby wojskowej synowie rolników byli na czas żniw zwalniani od służby, a do ćwiczeń wojskowych powoływani tylko w czasie wolnym od zasiewów i żniw. Osobliwie, ażeby ciężkie stosunki gospodarskie, czy rodzinne wystarczały do zwolnienia zupełnego urlopnika od ćwiczeń wojskowych.

4. aby urlopnikom biednym, którzy odbyli 2 lub 3-letnią służbę wojskową, dawano w chwili urlopowania stare mundury wojskowe, zamiast je sprzedawać za bezcen przekupniom.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i bez rozprawy uchwala oddzielnie 1, 2, 3, 4. wniosek komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi administracyjnej w przedmiocie wyłączenia przysiołka Józefówka ze związka gminy Kupczyńce i utworzenia zeń samoistnej gminy administracyjnej.

Sprawozdawca p. Karatnicki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony pod ·/. projekt ustawy:

Ustawa

z dnia . . . . w przedmiocie wyłączenia przysiółka Józefówka ze związku gminy Kupczyńce powiatu tarnopolskiego i utworzenia z niego samoistnej gminy administracyjnej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Osada Józefówka zostaje w obecnych swoich, zwartą całość terytoryalną obejmujących granicach, wyłączoną ze związku gminy Kupczyniec w powiecie tarnopolskim i ma odtąd stanowić samoistną gminę administracyjną pod nazwą Józefówka.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rozwiazaną ma być dotychczasowa Rada gminna gminy Kupczyńce a natomiast zarządzone być mają i przeprowadzone wybory do Rad gminnych gmin Józefówka i Kupczyńce.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruszam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ar. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższe ustawy *sn bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi przemysłowej z petycyi zwierzchności gminnej król. woln. m. Leżajska o założenie szkoły koszykarskiej.

Sprawozdawca p. Żardecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę Zwierzchności gminnej miasta Leżajska l. 1106 o założenie szkoły koszykarskiej przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu względnie krajowej komisyi dla spraw przemysłowych do przeprowadzenia z czynnikami miejscowymi odpowiednich rokowań dążących do założenia tamże szkoły koszykarskiej i zdania sprawy Sejmowi na najbliższej sesyi.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi kolejowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie uzupełnienia i zmian w etacie krajowego biura kolejowego.

Marszałek oznajmia, iż z powodu chwilowej nieobecności sprawozdawcy p. A. Potockiego i członka Wydziału krajowego odnośnego departamentu, odracza obecnie ten punkt porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego o stanie fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka za rok 1900.

Sprawozdawca p. Loewenstein uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o stanie fundacyi Skarbkowskiej za rok 1900.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by wziął pod rozwagę sprawę przywrócenia równowagi w budżecie fundacyjnym, a w każdym razie użył swego wpływu w tym kierunku, iżby bieżące wydatki fundacyi zastosować do jej bieżących dochodów na razie bez uwzględnienia spłaty długów zaciągniętych dotąd w funduszu zarodowym.

Przemawia p. Rotter.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1 i 2 komisyi udzielenie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek oznajmia, że obecnie wraca do opuszczonego poprzednio punktu 8 porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi kolejowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie uzupełnienia i zmian w etacie krajowego biura kolejowego.

Sprawozdawca p. A. Potocki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Z dniem 1. stycznia 1901 r. ustanawia się w etacie krajowego biura kolejowego ponad dotychczasowy stan tegoż biura:

a) posadę starszego inżyniera z płacą roczną . . . . 4.800 K.

dodatkiem aktywalnym . .	840 K.
i trzema dodatkami pięcioletnimi po	400 „
b) posadę konsulenta dla spraw taryfowych i komercyalnych z roczną płacą	3.600 „
dodatkiem aktywalnym . .	720 „
i trzema dodatkami pięcioletnimi po	400 „
c) 2 posady inżynierów II. klasy z roczną płacą po . . .	2.800 „
dodatkiem aktywalnym . .	600 „
i trzema dodatkami pięcioletnimi po	200 „
d) posadę adjunkta konceptowego z roczną płacą : . .	2.800 „
dodatkiem aktywalnym . .	600 „
i trzema dodatkami pięcioletnimi po	200 „

Przemawia p. Kozlowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek powyższy komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z przedłożenia Wydziału krajowego o zalesieniach ochronnych i o niektórych zarządzeniach policyjnych leśnych i wodnych.

Sprawozdawca p. Władysław Gniewosz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w ustawie pierwszej §. 6 wierszu 4 z góry po słowie „powiatowych“ dodać należy „wymienieni w § 4, 2, 3, 4 i w § 5 pod l. 2 i 3, następnie w drugiej ustawie § 1 wykreślić słowo „lub“, a zamiast § 23 ma być „§ 22“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) projekt ustawy „O zalesieniach ochronnych“ załączony pod 1.

2) projekt ustawy: „O niektórych zarządzeniach policyjnych leśnych i wodnych załączony pod 2.

3) rezolucyę załączoną pod 3.

4) rezolucyę załączoną pod 4.

Ustawa

z dnia . . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem o zalesieniu ochronnem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

O zalesieniu ochronnem w ogólności.

§ 1.

Przestrzenie gruntów, których stałe za lesienie okazuje się potrzebnem dla zapobieżenia tworzeniu się dzikich potoków, albo dla ochrony gruntów od zrywania i pustoszenia przez dzikie potoki, albo też dla zapobieżenia innym klęskom elementarnym, albo wreszcie celem ustalenia piasków lotnych, mogą być stosownie do przepisów niniejszej ustawy, poddane zalesieniu ochronnemu bez względu na ich dotychczasowy rodzaj kultury, a co do piasków lotnych także bez względu na ich położenie.

Oddanie gruntów pod stałe zalesienie ochronne nastąpić ma o tyle, o ile stać się to może bez szkody dla głównej gałęzi gospodarstwa interesowanego posiadacza, lub też osób trzecich, którym do tych gruntów przysługują prawa.

§ 2.

Grunta używane pod uprawę rolną mogą być poddane zalesieniu ochronnemu, nawet gdyby zachodziły okoliczności w § 1 ust. 1 określone — tylko wówczas, jeśli

niewątpliwie stwierdzonem zostanie, że zamierzony cel nie da się osiągnąć bez zalesienia tychże gruntów rolnych.

Komisye dla zalesień ochronnych.

§. 3.

Przeprowadzenie czynności w §. 1. wymienionych porucza się galicyjskiej krajowej komisyi dla zalesień ochronnych z urzędową siedzibą we Lwowie.

Do współdziałania w wykonaniu postanowień niniejszej ustawy utworzoną zostanie w każdym powiecie, w którego okręgu przedsięwzięte być mają zalesienia ochronne, powiatowa komisya dla zalesień ochronnych w siedzibie urzędowej powiatowej władzy politycznej. Powiaty w których komisye dla zalesień ochronnych ustanowionemi być mają wyszczególni rozporządzenie, które wyda Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem kraj.

Skład komisyi krajowej.

§. 4.

W skład komisyi krajowej wchodzą:

1. zastępca Namiestnictwa jako przewodniczący;

2. delegat Wydziału krajowego;

3. delegat Towarzystwa gospodarczego we Lwowie;

4. delegat Towarzystwa rolniczego w Krakowie;

5. krajowy inspektor lasowy, jako leśnotechniczny referent;

6. Administracyjny referent c. k. Namiestnictwa dla spraw lasowych.

Skład komisyi powiatowych.

§. 5.

Komisya powiatowa składa się:

1. z zastępcy politycznej władzy powiatowej, jako przewodniczącego;

2. z delegata Rady powiatowej;

3. z delegata właściwego oddziału Towarzystwa gospodarskiego względnie właściwego okręgowego Towarzystwa rolniczego;

4. z państwowego technika lasowego, przeznaczonego do bezpośredniego kierownictwa zalesieniami ochronnemi w danym okręgu.

Zastępcy członków komisyi. Zwrot kosztów członków komisyi.

§. 6.

Dla każdego członka komisyi krajowej i powiatowej z wyjątkiem wymienionego w §. 5. ust. 4, technika lasowego zostanie ustanowiony zastępca.

Członkowie komisyi krajowej i komisyi powiatowych wymienieni w §. 4. pod l. 2, 3, 4, i w §. 5. pod. l. 2, i 3, otrzymywać będą dyety w wysokości 10 koron dziennie. Oprócz dyet należy się członkom obydwu komisyi z wyjątkiem krajowego inspektora lasowego, tegoż zastępcy i państwowego technika lasowego przeznaczonego do bezpośredniego kierownictwa zalesieniami ochronnemi, zwrot kosztów podróży.

Zakres działania komisyi krajowej i komisyi powiatowej.

§. 7.

Zadaniem komisyi krajowej będzie:

a) rozpatrywać wnioski przedstawione jej przez komisye powiatowe;

b) orzekać, które przestrzenie (§. 8. a) mają być uznane po myśli §. 1. za wymagające zalesień ochronnych nie naruszając kompetencyi władzy politycznej zastrzeżonej postanowieniami ustawy lasowej;

c) zarządzać sporządzanie potrzebnych planów i operatów i takowe zatwierdzać;

d) zawierać z właścicielami gruntów względnie z temi osobami, którym prawa

do tych gruntów przysługują — o ile to ze względu na te prawa okazuje się koniecznem — umowy co do sposobu zalesienia, co do obowiązku zabezpieczenia i dalszego pielęgnowania kultur, co do udzielić się mających zasiłków, wreszcie co do sposobu użytkowania;

e) zawierać umowy co do nabywania gruntów, jak nie mniej co do wykupna praw grunta zalesić się mające obciążających (§. 15.);

f) wykonywać zwierzchni nadzór nad postępem prac przy zalesieniach ochronnych, wydawać potrzebne zarządzenia i przedstawiać Namiestnictwu odpowiednie wnioski;

g) układać do końca marca każdego roku preliminarz wydatków na rok następny i przedkładać go Wydziałowi krajowemu i Ministrowi rolnictwa do zatwierdzenia;

h) załatwiać w ogóle wszystkie te sprawy, które z postanowień niniejszej ustawy wynikają.

§. 8.

Zadaniem komisyi powiatowych będzie:

a) wskazywać na wezwanie komisyi krajowej wszystkie te przestrzenie gruntów, których zalesienie wedle §§. 1. 2. okazuje się wskazanem i przedstawiać w tym kierunku wnioski komisyi krajowej wraz z programem zalesienia;

b) przeprowadzać na wezwanie komisyi krajowej pertraktacye z właścicielami gruntów względnie z osobami, którym do tych gruntów prawa przysługują, co do sposobu zalesienia, pokrywania kosztów, dalszego pielęgnowania zalesionych przestrzeni jak nie mniej co do sposobu użytkowania względnie wykonywania przysługujących praw na zalesionych gruntach (§. 12).

c) spełniać w ogóle te wszystkie czynności, które poruszone zostaną przez krajową komisyę.

Zwoływanie posiedzeń i załatwianie spraw w komisyi krajowej.

§. 9.

Posiedzenie komisyi krajowej zwołuje przewodniczący.

Sprawy załatwia komisya na posiedzeniach kolegialnie i w drodze uchwał.

Na posiedzeniu komisyi krajowej mogą być powoływani z głosem doradczym także ci państwowi technicy lasowi, przeznaczeni do bezpośredniego kierownietwa zalesieniami ochronemi, do których okręgu lasowego odnosi się dana sprawa.

Do ważności uchwały potrzebną jest oprócz obecności przewodniczącego i krajowego inspektora lasowego obecność przynajmniej delegata Wydziału krajowego.

Uchwały zapadają absolutną większością głosów uprawnionych do głosowania członków.

W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, do którego przyłączy się przewodniczący.

Uchwały wykonuje imieniem komisyi przewodniczący wspólnie z krajowym inspektorem lasowym, przyczem ten ostatni posługiwać się może podległymi mu organami lasowymi.

Odwołanie.

§. 10.

Przeciw uchwałom i orzeczoniom komisyi krajowej dla zalesień ochronych służy stronom interesowanym prawo odwołania do Ministra rolnictwa.

Odwołanie wniesione być winno w czterotygodniowem terminie licząc od dnia następującego po dniu doręczenia dotyczącej uchwały na ręce Namiestnictwa.

Kataster dla gruntów ochronnych i tychże zalesienie.

§. 11.

Wszystkie grunta, które uznano prawomocnie jako podlegające zalesieniu ochronnemu wpisane będą według parcel w osobny kataster i one też poddane zostaną w okresie, jaki oznaczy Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym, zalesieniu ochronnemu.

Tak zalesione przestrzenie uważane będą jako lasy podpadające pod postanowienia §. 6. i 7. ustawy lasowej; w przyszłości będą więc mogły być użytkowane tylko według przepisów ustawy lasowej i według zasad racyonalnego gospodarstwa.

Wszystkie wydmy piasczyste, które przy pomocy zasiłków kraju i państwa, bądź już całkowicie zalesione zostały, bądź też znajdują się w stadyum zalesienia, zostaną również wciągnięte do katastru i będą podlegać przepisom niniejszego paragrafu.

O stronach interesowanych.

§. 12.

W wszystkich wypadkach, w których się okaże, iż posiadacz gruntu uznanego za ochronny będzie mógł niewątpliwie przeprowadzić umiejętnie zalesienie i je nadal odpowiednio utrzymywać, należy dążyć do zawarcia z nim umowy co do sposobu zalesienia, co do obowiązku dalszego pielęgnowania upraw jakoteż co do warunków udzielić mu się mających zasiłków z funduszu zalesień ochronnych (§. 19) w sadzonkach lub w pieniądzach.

W umowie tej należy zarazem dokładnie określić, czy i o ile dozwolonym być ma interesowanym z gruntów ochronnemu zalesieniu poddanych zbiór trawy, pobór drzewa i innych pożytków.

§. 13.

Jeżeli parcele podlegające zalesieniu ochronnemu są własnością kilku współwłaścicieli, a tylko jeden lub kilku z nich przystąpić chce do zalesienia ochronnego pod warunkami w §. 12. określonymi, zalesienie ochronne jednak dla braku zgody ze strony reszty współwłaścicieli nie może przyjść do skutku, może komisya krajowa udzielić pomocy mającym chęć przeprowadzenia zalesienia w ich staraniach o rozdział współwłasności także w ten sposób, iż im dostarczy bezpłatnej potrzebnej ku temu celowi pomocy geometrycznej lub też udzieli im za zwrotem wydatków w gotówce wogóle innej potrzebnej pomocy przez swoje organa.

§. 14.

Gminom, któreby postanowiły nabyć na własność grunta uznane za ochronne i któreby się zobowiązały w pewnym przez komisyę krajową wyznaczonym czasie grunta te zalesić, a któreby dawały zabezpieczenie należyte, że tak zalesienie jak i dalsze upraw pielęgnowanie odpowiednio wykonywanem będzie, może być pozwolonym oprócz zasiłku na nalesienie (§. 12) także dodatkowy zasiłek z funduszu zalesień ochronnych (§. 19) dla nabycia takich gruntów.

§. 15.

Komisya krajowa może, jeżeli ugoda w myśl §. 12 do skutku nie przyjdzie, nabyć grunta uznane za ochronne na własność funduszu zalesień ochronnych (§. 19) w drodze dobrowolnej umowy.

Gdyby grunta te obciążone były prawami na rzecz osób trzecich, utrudniającemi przeprowadzenie zalesień, winna komisya krajowa postarać się w drodze dobrowolnej umowy z uprawionymi o uwolnienie gruntów z pod tych ciężarów, a względnie o wykupno tych praw.

Wywłaszczenie.

§. 16.

Jeżeli przez określony w §§. 12, 13, 14 i 15 sposób postępowania nie można uzyskać pewności, iż zalesienie parcel ochronnych przeprowadzonem zostanie we właściwym czasie, tudzież w wypadkach, w których właściciele gruntów zalesieniu ochronnemu podległych albo też uprawnieni do tych gruntów nie dotrzymają ściśle zawartej z nimi umowy, w sposób z celami zalesień wprost sprzeczny, przedstawi komisya krajowa dla zalesień ochronnych wniosek do Namiestnictwa o wywłaszczenie tych gruntów lub praw osób trzecich na rzecz funduszu zalesień ochronnych (§ 19).

Co do gruntów stanowiących zakładowy majątek lub dobro gmin, wniosek o wywłaszczenie można będzie uczynić tylko po przedstawieniu opinii przez Radę powiatową.

§. 17.

Jeżeli wniosek na wywłaszczenie (§. 16.) uznanym zostanie za uzasadniony przepisami niniejszej ustawy, ma Namiestnictwo, po przychyleniu się do wniosku i po wysłuchaniu dwóch przez siebie powołanych rzeczoznawców, oznaczyć wysokość wynagrodzenia mającego się uiścić z funduszów zalesień ochronnych.

Przeciw temu rozstrzygnięciu służy każdemu interesowanemu prawo odwołania się do Ministra rolnictwa, które w cztery tygodnie od dnia następującego po dniu doręczenia na ręce Namiestnictwa wnieść należy.

§. 18.

Ktoby się czuł pokrzywdzonym rozstrzygnięciem Ministra rolnictwa pod względem ustawionego wynagrodzenia za wywłaszczyć się mający grunt lub za prawa, może zażądać w ciągu dni 30. od dnia doręczenia mu rozstrzygnięcia ministeryalnego oszacowania i ustanowienia wysokości wynagrodzenia u tego sądu powiatowego, w którego obrębie znajduje się wywłaszczyć się mający a względnie prawami osób trzecich obciążony grunt.

W tym wypadku, o ile w ustawie niniejszej inaczej nie postanowiono, oszacowanie i ustanowienie wysokości wynagrodzenia w drodze sądowej przeprowadzonem zostanie analogicznie według przepisów ustawy z 18. lutego 1878 Nr. 30 Dz. p. p. o wywłaszczeniu na cele kolejowe.

W razie odniesienia się na drogę sądową wykonanie wywłaszczenia odroczonem zostanie do czasu, kiedy postępowanie sądowe przeprowadzonem będzie i oznaczona w tem postępowaniu kwota wynagrodzenia zapłaconą lub do depozytu sądowego złożoną zostanie.

Koszta. Fundusz zalesień ochronnych i tegoż zarząd.

§. 19.

Dla pokrycia kosztów połączonych z wykonaniem czynności niniejszą ustawą komisyom dla zalesień ochronnych poruczonych, tudzież kosztów urzędowania komisyi, utworzonym zostanie osobny fundusz pod nazwą: „galicyjski krajowy fundusz zalesień ochronny“.

Potrzeby tegoż funduszu wykazane w każdorocznym preliminarzu przez Ministra rolnictwa i Wydział krajowy zatwierdzonym, pokrywane będą z przyzwolonych na ten cel w drodze konstytucyjnej środków po połowie przez skarb państwa i skarb krajowy. Do funduszu tego wpływać będą także kwoty w myśl przepisów niniejszej ustawy z innych źródeł uzyskane.

Zarząd tego funduszu obejmie galicyjska komisya dla zalesień ochronnych (§. 3. ust. 1. i §. 4).

Grzywny i odszkodowania.

§. 20.

Grzywny, które podług obowiązującej ustawy lasowej nałożone będą za przestępstwa popełnione na gruntach wpisanych w kataster (§. 11), jako też popełnione na zalesionych już dawniej przy pomocy zasiłków powiatów, kraju i państwa wydmach piaszczystych, niemniej też wszelkie odszko-

dowania przyznane według przepisów ustawy lasowej za szkody popełnione na gruntach stanowiących własność galicyjskiego krajowego funduszu dla zalesień ochronnych wpływają do tegoż funduszu (§. 19).

Postanowienia końcowe.

§. 21.

Namiestnik wyda w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla krajowej i powiatowych komisyi (§. 3) regulamin, który obejmować będzie:

a) sposób urzędowania krajowej i powiatowych komisyj;

b) oznaczenie granic, w jakich komisya krajowa uchwalać będzie mogła wydatki w własnym zakresie działania;

c) oznaczenie wypadków, w których potrzeba będzie na czynienie wydatków otrzymać przyzwolenie Ministra rolnictwa i Wydziału krajowego;

d) instrukcyę normującą organizacyę zarządu galicyjskiego krajowego funduszu zalesień ochronnych i jego lokacyę.

§. 22.

We wszystkich wypadkach, w których według niniejszej ustawy wymaganem jest porozumienie Namiestnika z Wydziałem krajowym zastrzega się ostateczne rozstrzygnięcie Ministrowi rolnictwa, jeżeli porozumienie do skutku nie przyjdzie.

§. 23.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

U s t a w a

z dnia . . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o niektórych zarządzenich policyjnych leśnych i wodnych.

Za zgodą Sejmu Mojego Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

1. O obowiązku zgłaszania wyrębu drzewa na niektórych obszarach leśnych.

§. 1.

Postanowienia następnych §§. 2—7 będą miały zastosowanie do obszarów leśnych, których grunt składa się przeważnie z wapienia, łupków, skał łatwo wietrzejących które leżą na stromych stokach.

Te obszary oznaczy Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i ogłosi je publicznie, przyczem jednak poszczególne przestrzenie leśne a według okoliczności nawet pojedyncze parcele mogą być wyłączone. Ogłoszenie nastąpić ma w gminach i obszarach dworskich dotyczących, w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych i równocześnie w urzędowej części „Gazety lwowskiej“.

§. 2.

O każdym zamierzonym zupełnym wyrębie w ogóle tudzież o każdem zamierzonem przerębywaniu, wskutek którego na przeznaczonej do cięcia przestrzeni co najmniej 25 arów pozostać ma mniej aniżeli połowa potrzebnych do zupełnie zwartego drzewostanu drzew głównego rodzaju drzewostanu, należy uczynić doniesienie do powiatowej władzy politycznej.

Zgłoszenie to winno być wniesione najmniej na 45 dni przed zamierzonem rozpoczęciem cięcia.

§. 3.

Do wniesienia zgłoszenia obowiązanym jest posiadacz lasu a względnie jego zastępca prawny.

W zgłoszeniu należy podać:

1. numer parcel i powierzchnię do cięcia przeznaczonej przestrzeni. Gdy chodzi tylko o część parceli, potrzebnem jest dokładne opisanie położenia przestrzeni do cięcia przeznaczonej;

2. czy wyrębu dokona sam posiadacz lasu w własnym zarządzie lub czy powierzy wykonanie komu innemu; a w tym ostatnim wypadku;

3. imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

Jeśli w chwili zgłoszenia nie jest jeszcze wiadomem nazwisko i miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, zgłosi go posiadacz lasu dodatkowo w przeciągu 45 dni po wyraźnie lub milcząco (§. 4.) udzielonem zezwoleniu.

Władza polityczna powiatowa potwierdzi stronie dzień zgłoszenia wyrębu najpóźniej do dni 8.

§. 4.

Wskutek wniesionego zgłoszenia zarządzi polityczna władza powiatowa, o ile nie jest znaną miejscowość i stosunki zgłoszonej do cięcia przestrzeni, przez właściwego technika lasowego potrzebne badania na miejscu jednak bez kosztów dla strony.

Badania mają wykazać:

1. czy dana przestrzeń nie należy do kategoryi lasów zamkniętych (§. 19. ust. lasowej) albo tych lasów, które podlegają ograniczeniom gospodarczym w myśl postanowień §. 6. ustawy lasowej z 3. grudnia 1852, Dz. u. p. Nr. 250;

2. czy zamierzony sposób i rozmiary wyrębu nie są sprzeczne z postanowieniami §. 7. ustawy lasowej.

3. czy zamierzone wyrębywanie w danych warunkach nie spowodowałoby dewastacyi (§ 4. ust. lasowej).

4. czy przez zamierzony wyrąb nie zostanie sąsiedni las widocznie na szkodliwe działanie wiatrów narażonym.

Jeżeli zachodzi jeden z przytoczonych wypadków, polityczna władza powiatowa albo odmówi zupełnie pozwolenia na wyrąb, albo zezwoli z pewnemi ograniczeniami i z zachowaniem pewnych ostrożności.

Jeżeli zaś żadna z wyżej przytoczonych okoliczności nie zachodzi, winna polityczna władza powiatowa wydać bezzwłocznie pozwolenie na wyrąb.

Gdyby się okazało, że zamierzony wyrąb jest wprawdzie ze stanowiska niniejszej ustawy dopuszczalny, jednakowoż zachodzą względy na ochronę i bezpieczeństwo publiczne (§. 19. ust. las.). należy wyrębu odmówić a równocześnie wdrożyć dochodzenie o uznanie tej przestrzeni za las zamknięty.

Jeżeli posiadacz lasu w przeciągu 45 dni od dnia zgłoszenia wyrębu nie otrzyma od powiatowej władzy politycznej żadnej rezolucyi, wolno mu przystąpić do wyrębu.

§. 5.

Gdy polityczna władza powiatowa zakaże wyrębu lub też dozwoli go z pewnemi ograniczeniami, przysłuża stronie prawo odwołania (§. 18.) i żądania komisyjnego dochodzenia co do dopuszczalności zamierzonego wyrębu.

Do przeprowadzenia w tym wypadku dochodzenia na miejscu zawezwie powiatowa władza polityczna dwóch przez siebie wyznaczonych rzeczoznawców i posiadacza lasu. — W wypadkach mniejszej wagi wystarczy powołanie tylko jednego rzeczoznawcy.

Na prośbę strony należy do tych dochodzeń powołać takich techników lasów jako znawców, którzy nie należą do państwowego leśno-technicznego personalu.

W miarę wyniku przeprowadzonego na miejscu rozstrzyga Namiestnictwo o dopuszczalności wyrębu jakoteż o warunkach, pod jakimi na wyrąb można zezwolić.

§. 6.

Przedsiębiorca wyrębu (§. 3. ust.) obowiązanym jest przekonać się przed rozpoczęciem cięcia, czy wyrąb zgłoszono u powiatowej władzy politycznej.

Za przedsięwzięte wyrębywanie bez zgłoszenia lub za wcześniejsze rozpoczęcie,

niż w końcowym ustępie §. 4. oznaczono, za wyrąb wbrew zakazowi, lub za przekroczenie warunków udzielonego pozwolenia, odpowiadają zarówno przedsiębiorca jak i posiadacz lasu.

§. 7.

Zręby muszą być oczyszczane z odpadów i na nowo zalesieniu poddane w terminie przez władzę przy udzieleniu zezwolenia naznaczonym.

Gdy jest wątpliwem czy strona podoła uczynić zadość temu obowiązkowi, można uczynić zależnem udzielenie pozwolenia na wyrąb od złożenia odpowiedniej kaucyi.

Kaucye wydaje się dopiero po ukończeniu i uznaniu zalesienia za odpowiednie.

Jeśliby zalesienia zupełnie zaniechano, lub wykonano je niezupełnie, służy kaucya na pokrycie kosztów zalesienia względnie uzupełnienia, co z urzędu wykonanem zostanie.

II. O zupełnym wyrębie i paleniu kosodrzewiny.

§. 8.

Przy zamierzonym zupełnym wyrębie kosodrzewiny wchodzą w analogiczne zastosowanie w całym kraju postanowienia §§. 2. do 7. niniejszej ustawy bez względu na rodzaj gleby i oznaczenie kultury danej parceli w katastrze podatku gruntowego.

Władza polityczna może w wydać się mającem pozwoleniu na zupełny wyrąb kosodrzewiny nakazać prowadzenie zrębów także w kierunku poziomym t. j. prostopadle do kierunku spadu.

Wypalanie kosodrzewiny jest bezwzględnie wzbronionem w całym kraju.

III. Wyrąb, wyprowadzenie i składanie drzewa w dorzeczu dzikich potoków.

§. 9.

Przepisy następnych §§. 10—15 stosują się do dorzeczy tych dzikich potoków, gdzie wskazaną jest szczególna ostrożność przy wyrębie, wywozie i składaniu drzewa, celem zapobieżenia niebezpieczeństwom od wody zagrażającym.

Takie dorzecza oznaczy Namiestnictwo w porozumienu z Wydziałem krajowym i ogłosi w dotyczących gminach i obszarach dworskich, w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych jak niemniej w części urzędowej „Gazety lwowskiej“.

§. 10.

Do użycia istniejących żłobów (ryz) wych, odnziemnych, drogowych, lodowych i śniegowych w celu wyprowadzenia drzewa, potrzeba pozwolenia politycznej władzy powiatowej.

Pozwolenie udziela polityczna władza powiatowa na czas od wypadku do wypadku oznaczyć się mający, nie przekraczający trzech lat, o ile przepisy ustawy lasowej inaczej nie postanawiają.

Takie same pozwolenie potrzebnem jest także do budowy wszelkich większych urządzeń do wyprowadzania drzewa.

Przy udzieleniu pozwolenia lub odmowie takowego należy stosować analogicznie przepis ustępu pierwszego §. 30. ustawy lasowej.

Jeżeli przy spuszczaniu drzewa po stokach bez użycia żłobów lub innych urządzeń do sprowadzania zachodzi obawa uruchowienia gleby, może polityczna władza powiatowa nakazać stosowne środki ochronne nawet wówczas, gdyby drzewo sprowadzonem było po własnym gruncie posiadacza lasu.

Za wyprowadzenie drzewa bez urzędowego pozwolenia lub z pominięciem zastrzeżonych w pozwoleniu środków ostrożności, jakoteż za przedsięwzięte bez pozwolenia wykonanie urządzeń do spustu drzewa, odpowiada oprócz przedsiębiorcy albo tego, który polecił wykonanie, także właściciel gruntu, jeśli na wyprowadzenie

drzewa lub budowę urządzeń jawnie lub milcząco przyzwolił.

§. 11.

Ten, kto drzewo wyprowadza, względnie ten, kto urządzenia do wyprowadzenia drzewa wykonać kazał, niemniej też właściciel gruntu, ten ostatni jednak tylko co do tej części urządzenia, która się na jego gruncie znajduje, obowiązani są solidarnie po każdorazowym spuście drzewa zarządzić wyrównanie, ubezpieczenie, zadarnienie i umocnienie wyżłobionej, porytej i rozluźnionej powierzchni gruntu.

Polityczna władza powiatowa może co do sposobu i wykonania takich zarządzeń ewentualnie po przesłuchaniu znawców wydać bliższe przepisy.

§. 12.

Drzewa zrąbanego w łożyskach dzikich potoków i na tychże stokach nie wolno bez zezwolenia politycznej władzy powiatowej składać w terenie zalewowym dzikich potoków.

Na ustawienie mielerzy węglowych na gruntach w terenie zalewowym dzikich potoków potrzeba również zezwolenia politycznej władzy powiatowej.

§. 13.

Posiadacz lasu, w którego lesie wykonuje się wyrąb, obowiązanym jest solidarnie z przedsiębiorcą wyrębu i wyprowadzania drzewa natychmiast oczyścić zręby na stokach, leżących w dorzeczu potoku górskiego, oraz sprzątnąć pnie i odpady z łożyska potoku i z terenu zalewowego. Jeżeliby oczyszczenie było niemożliwem, należy odpady porąbać i spalić na miejscu.

Taki sam obowiązek ciąży na przedsiębiorcach spustu co do drzewa pozostałego w łożysku potoku przy spuszczaniu.

§. 14.

Każda gmina lub względnie obszar dworski ma oczyścić na swojem terytoryum łożyska dzikich potoków corocznie z naniesionych na powierzchnie drzew, złomów, pniaków i odpadków, o ile obowiązek ten nie ciąży w myśl §. 13, na posiadaczach lasu i przedsiębiorcach wyrębu lub wywozu.

Co roku na wiosnę zarządzi zwierzchność gminna albo przełożeństwo obszaru dworskiego obejrzenie przestrzeni potoku na swojem terytoryum; zbada, skąd pochodzą znalezione drzewa, złomy i t. p. i wedle okoliczności albo zarządzi uprzątnięcie i oczyszczenie łożyska na własny koszt, albo też doniesie o tem powiatowej władzy politycznej, wymieniając osobę w myśl § 13. do uprzątnięcia obowiązaną.

Jeżeli dziki potok przepływa przez dwie albo więcej gmin lub obszarów dworskich, oznaczy dla nich polityczna władza powiatowa kolej robót koło czyszczenia łożyska.

Jeżeli przy obchodzie łożyska dzikiego potoku spostrzeżonym zostanie jakikolwiek niebezpieczeństwem grożący stan, jak usuwiska lub uszkodzenia budowli ochronnych i t. p., winna zwierzchność gminna, a względnie przełożeństwo obszaru dworskiego zarządzić usunięcie tego niebezpieczeństwa.

Jeżeli wykonanie naprawek tego rodzaju przekracza siły gminy lub obszaru dworskiego albo zachodzi wypadek w następnym ustępie przewidziany, zawiadomi zwierzchność gminna lub przełożeństwo obszaru dworskiego o tem polityczną władzę powiatową, która ma zarządzić, co uzna za stosowne.

O uszkodzeniach budowli ochronnych, wykonanych w potoku dzikim na podstawie ustawy z dnia 30. czerwca 1884 (dz. u. p. l. 117), ma zwierzchność gminna względnie przełożony obszaru dworskiego zawiadomić polityczną władzę powiatową, która zarządzi, co potrzeba, w szczególności postąpi stosownie do postanowień §§. 18 do 20 powołanej ustawy.

§. 15.

Jeżeli osoby w poprzednich §§. 11—15 wymienione, jakoteż zwierzchność gminna i przełożeństwo obszaru dworskiego nałożonych na nich obowiązków mimo urzędowego wezwania w oznaczonym terminie nie dopełnią, zarządzi polityczna władza powiatowa wykonanie dotyczących robót na koszt i niebezpieczeństwo obowiązanych.

Władza polityczna powiatowa może również zarządzić usunięcie postawionych bez pozwolenia zakładów i urządzeń do wyprowadzenia drzewa, węglarek i składów na drzewo na koszt i niebezpieczeństwo posiadacza lasu lub przedsiębiorcy, albo też wydać inne potrzebne zarządzenia, gdyby strony nie wykonały w oznaczonym czasie wydanego do nich urzędowego polecenia.

IV. Postanowienia karne i końcowe.

§. 16.

Za niedopełnienienie obowiązków, niniejszą ustawą albo wydanymi na jej podstawie urzędowymi przepisami i zarządzeniami nałożonych na posiadaczy lasów lub gruntów w ogólności, jako też na przedsiębiorców wyrębu i na przedsiębiorców wyprowadzania drzewa, karać będzie polityczna władza powiatowa, o ile powszechna ustawa karna nie będzie miała zastosowania, grzywnami od 10—400 koron albo aresztem od 1 do 40 dni.

Oprócz tego może polityczna władza powiatowa orzec częściową lub zupełną utratę produktów leśnych wbrew przepisom uzyskanych, na skład złożonych lub wyprowadzonych.

Za przekroczenia, które pociągają za sobą znaczne szkody dla dobra publicznego, może być podwyższoną kara pieniężna do 1000 koron lub areszt do 3 miesięcy, a równocześnie może być orzeczoną nie tylko konfiskata produktów leśnych, lecz może być także odjętem pozwolenie na wyprowadzanie drzewa.

W razie nieściągalności zamieni się karę pieniężną na areszt w ten sposób, że za każde 10 koron grzywny liczy się 24 godzin aresztu. W tym stosunku obliczona kara aresztu nie może być jednak dłuższą nad trzy miesiące.

Kary pieniężne, jako też uznane za przepadłe produkta leśne a względnie uzyskana za sprzedaż tychże cena kupna wpływają do funduszu zalesień ochronnych (§ 19 ustawy z dnia . . . . Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. . . . .).

W orzeczeniu należy prócz kary nałożyć także obowiązek do zwrotu szkody przekroczeniem spowodowanej, chybaby konieczność dalszego badania nieodzownie wymagała odesłania pretensyi o odszkodowanie na drogę prawa cywilnego. Przeciwko orzeczeniu politycznej władzy w sprawach o odszkodowanie służy interesowanemu zwykła droga prawa.

§. 17.

Dochodzenie i karanie przekroczeń niniejszej ustawy ulega zadawnieniu, jeśli przeciw winnym w ciągu sześć miesięcy od chwili popełnienia czynu karygodnego nie wdrożono dochodzenia.

Zadawnienie nie zwalnia od zwrotu szkody i od wykonania obowiązków tą ustawą nałożonych.

§. 18.

Przeciw rozstrzygnięciom i orzeczeniom karnym, wydanym na podstawie niniejszej ustawy przez polityczną władzę powiatową, służy interesowanym prawo odwołania do Namiestnictwa jako drugiej instancyi.

Przeciw rozstrzygnięciom Namiestnictwa prawo odwołania służy: mianowicie co do kar i co do połączonego z tem zwrotu szkody lub kosztów, do Ministerstwa spraw wewnętrznych, które orzeka w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa; zaś co do wszelkich innych zarządzeń do Ministerstwa rolnictwa jako trzeciej instancyi.

Odwołanie należy wnieść w każdym razie w przeciągu dni 14 do politycznej władzy powiatowej.

Przeciwko zatwierdzonemu albo złagodzonemu orzeczeniu karnemu przez Namiestnictwo, jest dalsze odwołanie niedopuszczalne.

§. 19.

Odwołanie wniesione przeciw zakazowi, wydanemu na podstawie niniejszej ustawy przez polityczną władzę powiatową, nie wstrzymuje tymczasowej mocy prawnej tego zakazu.

Odwołanie przeciw zarządzeniu pewnych świadczeń nie powstrzymuje tylko wówczas wykonania, jeżeli polityczna władza powiatowa ze względu na grożące niebezpieczeństwo natychmiastowe wykonanie postanowi.

§. 20.

Postanowienia niniejszej ustawy, jakoteż wydane na jej podstawie przepisy nie mogą w żadnym razie stać na przeszkodzie wydaniu dalszych lub odmiennych postanowień po myśli ustawy państwowej z 30. czerwca 1884, Nr. 117 dz. p p., i odpowiednio do unormowanego w tej ustawie postępowania dla tych miejscowości, które z powodu wykonania zabudowania dzikich potoków na podstawie powołanej ustawy państwowej wcielone zostaną do pola roboczego (§. 1. tej ustawy).

Co do karania za przekroczenie przepisów w takich miejscowościach obowiązujących, tudzież co do sposobu użycia grzywien i pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży zajętych produktów leśnych, wchodzą wówczas w zastosowanie przepisy powołanej ustawy państwowej.

§. 21.

Postanowienia niniejszej ustawy będą miały zastosowanie także do tych umów, które zawarte zostały przed wejściem w życie tej ustawy.

Polityczna władza powiatowa może jednak na korzyść takiej umowy uczynić pewien wyjątek, jeżeli istnienie takiej umowy zgłoszonem u niej zostało w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia opublikowania ogłoszenia, wydanego po myśli §. 1. tej ustawy.

Jeżeli odnośnie do zgłoszonej w należytym terminie umowy żąda się zastosowania pewnego wyłączenia z pod przepisów niniejszej ustawy, winna polityczna władza powiatowa przeprowadzić poprzednio rozprawę i następnie orzec o dopuszczalności wyłączeń i o rozległości tychże.

§. 22.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Ministrowi spraw węwnętrznych.

Rezolucya.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wyjednał w drodze konstytucyjnej zwolnienie od podatków na dłuższy szereg lat tych przestrzeni gruntów, które poddane zostaną zalesieniu ochronnemu, mianowicie:

a) zupełne zwolnienie przez lat 20, licząc od dokonania zalesienia, jeżeli zalesiona przestrzeń zamienioną zostaje na las wysokopienny, a przez następnych lat 20, od połowy należytości podatkowej;

b) jeżeli zalesiona przestrzeń zamienioną zostaje na las niskopienny albo średni (Nider- oder Mittelwald) zupełne zwolnienie aż do czasu pierwszego wyrębu.

Rezolucya.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by wszedł w rokowania z c. k. Rządem celem wytworzenia funduszu z równorzędnym współudziałem kraju i państwa dla przyjścia w pomoc posiadaczom gruntowym

lub jednostkom administracyjnym nie mogącym dla braku środków pieniężnych lub sił roboczych zadość uczynić postanowieniom ustawy o niektórych zarządzeniach policyjnych leśnych i wodnych.

Po ukończeniu rokowań z c. k. Rządem ma Wydział krajowy przedłożyć Sejmowi projekt ustawy, by kary pieniężne w §. 16 ustawy o zarządzeniach policyjnych oznaczone wpływały do funduszu zapomogowego.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. A. Potocki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawzdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

O zalesieniu ochronnem w ogólności.

§ 1.

Przestrzenie gruntów, których stałe zalesienie okazuje się potrzebnem dla zapobieżenia tworzeniu się dzikich potoków, albo dla ochrony gruntów od zrywania i pustoszenia przez dzikie potoki, albo też dla zapobieżenia innym klęskom elementarnym, albo wreszcie celem ustalenia piasków lotnych, mogą być stosownie do przepisów niniejszej ustawy, poddane zalesieniu ochronnemu bez względu na ich dotychczasowy rodzaj kultury, a co do piasków lotnych także bez względu na ich położenie.

Oddanie gruntów pod stałe zalesienie ochronne nastąpić ma o tyle, o ile stać się to może bez szkody dla głównej gałęzi gospodarstwa interesowanego posiadacza, lub też osób trzecich, którym do tych gruntów przysługują prawa.

Przemawia p. Średniawski i wnosi następującą poprawkę:

Po słowach „ustalenia piasków lotnych“ dodać słowa: „lub na żądanie właścicieli zalesienia takich przestrzeni, na których nie opłaca się uprawa roślin gospodarskich a nadają się pod kulturę leśną“.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Średniawski i cofa postawioną poprawkę do §. 1.

Izba uchwala §. 1. według wniosku komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§ 2.

Grunta używane pod uprawę rolną mogą być poddane zalesieniu ochronnemu, nawet gdyby zachodziły okoliczności w § 1 ust. 1 określone — tylko wówczas, jeśli niewątpliwie stwierdzonem zostanie, że zamierzony cel nie da się osiągnąć bez zalesienia tychże gruntów rolnych.

Izba uchwala bez rozprawy § 2. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisye dla zalesień ochronnych.

§ 3.

Przeprowadzenie czynności w §. 1. wymienionych porucza się galicyjskiej krajowej komisyi dla zalesień ochronnych z urzędową siedzibą we Lwowie.

Do współdziałania w wykonaniu postanowień niniejszej ustawy utworzoną zostanie w każdym powiecie, w którego okręgu przedsięwzięte być mają zalesienia ochronne, powiatowa komisya dla zalesień ochronnych w siedzibie urzędowej powiatowej władzy politycznej. Powiaty w których komisye dla zalesień ochronnych ustanowionemi być mają wyszczególni rozporządzenie, które wyda Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem kraj.

Izba uchwala bez rozprawy §. 3. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Skład komisyi krajowej.

§. 4.

W skład komisyi krajowej wchodzą:

1. zastępca Namiestnictwa jako przewodniczący;

2. delegat Wydziału krajowego;

3. delegat Towarzystwa gospodarczego we Lwowie;

4. delegat Towarzystwa rolniczego w Krakowie;

5. krajowy inspektor lasowy, jako leśnotechniczny referent;

6. Administracyjny referent c. k. Namiestnictwa dla spraw lasowych.

Izba uchwala bez rozprawy § 4 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Skład komisyi powiatowych.

§. 5.

Komisya powiatowa składa się:

1. z zastępcy politycznej władzy powiatowej, jako przewodniczącego;

2. z delegata Rady powiatowej;

3. z delegata właściwego oddziału Towarzystwa gospodarskiego względnie właściwego okręgowego Towarzystwa rolniczego;

4. z państwowego technika lasowego, przeznaczonego do bezpośredniego kierownictwa zalesieniami ochronnemi w danym okręgu.

Przemawia p. komisarz rządowy.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala bez rozprawy §. 5. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Zastępcy członków komisyi. Zwrot kosztów członków komisyi.

§. 6.

Dla każdego członka komisyi krajowej i powiatowej z wyjątkiem wymienionego w §. 5. ust. 4, technika lasowego zostanie ustanowiony zastępca.

Członkowie komisyi krajowej i komisyi powiatowych wymienieni w § 4. pod ll. 2, 3, 4 i w §. 5 pod ll. 2 i 3, otrzymywać będą dyety w wysokości 10 koron dziennie. Oprócz dyet należy się członkom obydwu komisyi z wyjątkiem krajowego inspektora lasowego, tegoż zastępcy i państwowego technika lasowego przeznaczonego do bezpośredniego kierownictwa zalesieniami ochronnemi, zwrot kosztów podróży.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi następującą poprawką:

Zamiast 2. ustępu §. 6. wnoszę: „Członkowie komisyi krajowej i komisyi powiatowych, którzy nie są urzędnikami krajowymi lub państwowymi, otrzymują dyety w wysokości 6 koron.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę, by odczytał poprawiony tekst §. 6.

Sprawozdawca p. Władysław Gniewosz odczytuje §. 2. według wniosku komisyi.

Marszałek wyjaśnia zmianę uskutecznioną przez p. sprawozdawcę w §. 2. wskutek sprostowania omyłki druku.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi następujacą poprawkę:

Zamiast pierwszej części drugiego ustępu §. 6. wnoszę:

„Czy i jakiej wysokości dyety pobierać mają członkowie komisyi krajowej i komisyj powiatowych — ustanowi rozporządze-

nie, wydane przez Namiestnika w porozumieniu z Wydziałem krajowym".

Izba popiera poprawkę p. Romanowicza.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia p. Stojałowski pod względem formalnym i oświadcza, iż podtrzymuje swą poprawkę.

Izba uchwala pierwszy ustęp §. 6. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Romanowicza, i wyjaśnia sposób, w jaki podda zgłoszone poprawki do §. 6. pod głosowanie.

Izba uchwala poprawkę p. Romano-w miejsce pierwszej części drugiego ustępu §. 6., a następnie uchwala drugą część § 6 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Zakres działania komisyi krajowej i komisyi powiatowej.

§. 7.

Zadaniem komisyi krajowej będzie:

a) rozpatrywać wnioski przedstawione jej przez komisye powiatowe;

b) orzekać, które przestrzenie (§. 8. a) mają być uznane po myśli §. 1. za wymagające zalesień ochronnych nie naruszając kompetencyi władzy politycznej zastrzeżonej postanowieniami ustawy lasowej;

c) zarządzać sporządzanie potrzebnych planów i operatów i takowe zatwierdzać;

d) zawierać z właścicielami gruntów względnie z temi osobami, którym prawa do tych grnntów przysługują — o ile to ze względu na te prawa okazuje się koniecznem — umowy co do sposobu zalesienia, co do obowiązku zabezpieczenia i dalszego pielęgnowania kultur, co do udzielić się mających zasiłków, wreszcie co do sposobu użytkowania;

e) zawierać umowy co do nabywania gruntów, jak nie mniej co do wykupna praw grunta zalesić się mające obciążających (§. 15.);

f) wykonywać zwierzchni nadzór nad postępem prac przy zalesieniach ochronnych, wydawać potrzebne zarządzenia i przedstawiać Namiestnictwu odpowiednie wnioski;

g) układać do końca marca każdego roku preliminarz wydatków na rok następny i przedkładać go Wydziałowi krajowemu i Ministrowi rolnictwa do zatwierdzenia;

h) załatwiać w ogóle wszystkie te sprawy, które z postanowień niniejszej ustawy wynikają.

Izba uchwala bez rozprawy §. 7 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

Zadaniem komisyi powiatowych będzie:

a) wskazywać na wezwanie komisyi krajowej wszystkie te przestrzenie gruntów, których zalesienie wedle §§. 1. 2. okazuje się wskazanem i przedstawiać w tym kierunku wnioski komisyi krajowej wraz z programem zalesienia;

b) przeprowadzać na wezwanie komisyi krajowej pertraktacye z właścicielami gruntów względnie z osobami, którym do tych gruntów prawa przysługują, co do sposobu zalesienia, pokrywania kosztów, dalszego pielęgnowania zalesionych przestrzeni jak nie mniej co do sposobu użytkowania względnie wykonywania przysługujących praw na zalesionych gruntach (§. 12).

c) spełniać w ogóle te wszystkie czynności, które poruczone zostaną przez krajową komisyę.

Izba uchwala bez rozprawy § 8. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Zwoływanie posiedzeń i załatwianie spraw w komisyi krajowej.

§. 9.

Posiedzenie komisyi krajowej zwołuje przewodniczący.

Sprawy załatwia komisya na posiedzeniach kolegialnie i w drodze uchwał.

Na posiedzeniu komisyi krajowej mogą być powoływani z głosem doradczym także ci państwowi technicy lasowi, przeznaczeni do bezpośredniego kierownictwa zalesieniami ochronemi, do których okręgu lasowego odnosi się dana sprawa.

Do ważności uchwały potrzebną jest oprócz obecności przewodniczącego i krajowego inspektora lasowego obecność przynajmniej delegata Wydziału krajowego.

Uchwały zapadają absolutną większością głosów uprawnionych do głosowania członków.

W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, do którego przyłączy się przewodniczący.

Uchwały wykonuje imieniem komisyi przewodniczący wspólnie z krajowym inspektorem lasowym, przyczem ten ostatni posługiwać się może podległymi mu organami lasowymi.

Izba uchwala bez rozprawy § 9. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Odwołanie.

§. 10.

Przeciw uchwałom i orzeczeniom komisyi krajowej dla zalesień ochronych służy stronom interesowanym prawo odwołania do Ministra rolnictwa.

Odwołanie wniesione być winno w czterotygodniowym terminie licząc od dnia następującego po dniu doręczenia dotyczącej uchwały na ręce Namiestnictwa.

Izba uchwala bez rozprawy §. 10 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Kataster dla gruntów ochronnych i tychże zalesienie.

§. 11.

Wszystkie grunta, które uznano prawomocnie jako podlegające zalesieniu ochronnemu wpisane będą według parcel w osobny kataster i one też poddane zostaną w okresie, jaki oznaczy Namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym, zalesieniu ochronnemu.

Tak zalesione przestrzenie uważane będą jako lasy podpadające pod postanowienia §. 6. i 7. ustawy lasowej; w przyszłości będą więc mogły być użytkowane tylko według przepisów ustawy lasowej i według zasad racyonalnego gospodarstwa.

Wszystkie wydmy piasczyste, które przy pomocy zasiłków kraju i państwa, bądź już całkowicie zalesione zostały, bądź też znajdują się w stadyum zalesienia, zostaną również wciągnięte do katastru i będą podlegać przepisom niniejszego paragrafu.

Izba uchwala bez rozprawy § 11. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

O stronach interesowanych.

§. 12.

W wszystkich wypadkach, w których się okaże, iż posiadacz gruntu uznanego za ochronny będzie mógł niewątpliwie przeprowadzić umiejętnie zalesienie i je nadal

odpowiednio utrzymywać, należy dążyć do zawarcia z nim umowy co do sposobu zalesienia, co do obowiązku dalszego pielęgnowania upraw jakoteż co do warunków udzielić mu się mających zasiłków z funduszu zalesień ochronnych (§. 19) w sadzonkach lub w pieniądzach.

W umowie tej należy zarazem dokładnie określić, czy i o ile dozwolonym być ma interesowanym z gruntów ochronnemu zalesieniu poddanych zbiór trawy, pobór drzewa i innych pożytków.

Izba uchwala bez rozprawy § 12. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 13.

Jeżeli parcele podlegające zalesieniu ochronnemu są własnością kilku współwłaścicieli, a tylko jeden lub kilku z nich przystąpić chce do zalesienia ochronnego pod warunkami w §. 12. określonymi, zalesienie ochronne jednak dla braku zgody ze strony reszty współwłaścicieli nie może przyjść do skutku, może komisya krajowa udzielić pomocy mającym chęć przeprowadzenia zalesienia w ich staraniach o rozdział współwłasności także w ten sposób, iż im dostarczy bezpłatnej potrzebnej ku temu celowi pomocy geometrycznej lub też udzieli im za zwrotem wydatków w gotówce wogóle innej potrzebnej pomocy przez swoje organa.

Izba uchwala bez rozprawy § 13 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 14.

Gminom, któreby postanowiły nabyć na własność grunta uznane za ochronne i któreby się zobowiązały w pewnym przez komisyę krajową wyznaczonym czasie grunta te zalesić, a któreby dawały zabezpieczenie należyte, że tak zalesienie jak i dalsze upraw pielęgnowanie odpowiednio wykonywanem będzie, może być przyzwolonym oprócz zasiłku na zalesienie (§. 12) także dodatkowy zasiłek z funduszu zalesień ochronnych (§. 19) dla nabycia takich gruntów.

Izba uchwala § 14. zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§. 15.

Komisya krajowa może, jeżeli ugoda w myśl §. 12 do skutku nie przyjdzie, nabyć grunta uznane za ochronne na własność funduszu zalesień ochronnych (§. 19) w drodze dobrowolnej umowy.

Gdyby grunta te obciążone były prawami na rzecz osób trzecich, utrudniającemi przeprowadzenie zalesień, winna komisya krajowa postarać się w drodze dobrowolnej umowy z uprawionymi o uwolnienie gruntów z pod tych ciężarów, a względnie o wykupno tych praw.

Izba uchwala bez rozprawy §. 15. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wywłaszczenie.

§. 16.

Jeżeli przez określony w §§. 12, 13, 14 i 15 sposób postępowania nie można uzyskać pewności, iż zalesienie parcel ochronnych przeprowadzonem zostanie we właściwym czasie, tudzież w wypadkach, w których właściciele gruntów zalesieniu ochronnemu podległych albo też uprawnieni do tych gruntów nie dotrzymają ściśle zawartej z nimi umowy, w sposób z celami zalesień wprost sprzeczny, przedstawi komisya krajowa dla zalesień ochronnych wniosek do Namiestnictwa o wywłaszczenie tych gruntów lub praw osób trzecich na rzecz funduszu zalesień ochronnych (§ 19).

Co do gruntów stanowiących zakładowy majątek lub dobro gmin, wniosek o wywłaszczenie można będzie uczynić tylko po przedstawieniu opinii przez Radę powiatową.

Izba uchwala bez rozprawy § 16. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 17.

Jeżeli wniosek na wywłaszczenie (§. 16.) uznanym zostanie za uzasadniony przepisami niniejszej ustawy, ma Namiestnictwo, po przychyleniu się do wniosku i po wysłuchaniu dwóch przez siebie powołanych rzeczoznawców, oznaczyć wysokość wynagrodzenia mającego się uiścić z funduszów zalesień ochronnych.

Przeciw temu rozstrzygnięciu służy każdemu interesowanemu prawo odwołania się do Ministra rolnictwa, które w cztery tygodnie od dnia następującego po dniu doręczenia na ręce Namiestnictwa wnieść należy.

Izba uchwala bez rozprawy § 17. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 18.

Ktoby się czuł pokrzywdzonym rozstrzygnięciem Ministra rolnictwa pod względem ustanowionego wynagrodzenia za wywłaszczyć się mający grunt lub za prawa, może zażądać w ciągu dni 30. od dnia doręczenia mu rozstrzygnięcia ministeryalnego oszacowania i ustanowienia wysokości wynagrodzenia u tego sądu powiatowego, w którego obrębie znajduje się wywłaszczyć się mający a względnie prawami osób trzecich obciążony grunt.

W tym wypadku, o ile w ustawie niniejszej inaczej nie postanowiono, oszacowanie i ustanowienie wysokości wynagrodzenia w drodze sądowej przeprowadzonem zostanie analogicznie według przepisów ustawy z 18. lutego 1878 Nr. 30 Dz. p. p. o wywłaszczeniu na cele kolejowe.

W razie odniesienia się na drogę sądową wykonanie wywłaszczenia odroczonem zostanie do czasu, kiedy postępowanie sądowe przeprowadzonem będzie i oznaczona w tem postępowaniu kwota wynagrodzenia zapłaconą lub do depozytu sądowego złożoną zostanie.

Izba uchwala bez rozprawy § 18 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Koszta. Fundusz zalesień ochronnych i tegoż zarząd.

§. 19.

Dla pokrycia kosztów połączonych z wykonaniem czynności niniejszą ustawą komisyom dla zalesień ochronnych poruczonych, tudzież kosztów urzędowania komisyi, utworzonym zostanie osobny fundusz pod nazwą: „galicyjski krajowy fundusz zalesień ochronnych“.

Potrzeby tegoż funduszu wykazane w każdorocznym preliminarzu przez Ministra rolnictwa i Wydział krajowy zatwierdzonym, pokrywane będą z przyzwolonych na ten cel w drodze konstytucyjnej środków po połowie przez skarb państwa i skarb krajowy. Do funduszu tego wpływać będą także kwoty w myśl przepisów niniejszej ustawy z innych źródeł uzyskane.

Zarząd tego funduszu obejmie galicyjska komisya dla zalesień ochronnych (§. 3. ust. 1. i §. 4).

Izba uchwala bez rozprawy §. 19 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Grzywny i odszkodowania.

§. 20.

Grzywny, które podług obowiązującej ustawy lasowej nałożone będą za przestęp-

stwa popełnione na gruntach wpisanych w kataster (§. 11), jako też popełnione na zalesionych już dawniej przy pomocy zasiłków powiatów, kraju i państwa wydmach piaszczystych, niemniej też wszelkie odszkodowania przyznane według przepisów ustawy lasowej za szkody popełnione na gruntach stanowiących własność galicyjskiego krajowego funduszu dla zalesień ochronnych wpływają do tegoż funduszu (§. 19).

Izba uchwala bez rozprawy §. 20 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Postanowienia końcowe.

§. 21.

Namiestnik wyda w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla krajowej i powiatowych komisyi (§. 3) regulamin, który obejmować będzie:

a) sposób urzędowania krajowej i powiatowych komisyj;

b) oznaczenie granic, w jakich komisya krajowa uchwalać będzie mogła wydatki w własnym zakresie działania;

c) oznaczenie wypadków, w których potrzeba będzie na czynienie wydatków otrzymać przyzwolenie Ministra rolnictwa i Wydziału krajowego;

d) instrukcyę normującą organizacyę zarządu galicyjskiego krajowego funduszu zalesień ochronnych i jego lokacyę.

Izba uchwala bez rozprawy §. 21 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 22.

We wszystkich wypadkach, w których według niniejszej ustawy wymaganem jest porozumienie Namiestnika z Wydziałem krajowym zastrzega się ostateczne rozstrzygnięcie Ministrowi rolnictwa, jeżeli porozumienie do skutku nie przyjdzie.

Izba uchwala bez rozprawy §. 22 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 23.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Izba uchwala bez rozprawy § 23. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia . . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem o zalesieniu ochronnem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam jak następuje:

Izba uchwala bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad projektem drugiej nstawy.

Sprawozdawca p. Władysław Gniewosz prostuje przedewszystkiem ponowną omyłkę druku, a mianowicie w §. 1., wierszu trzecim z góry wykreślić należy słowo „lub", a „§. 23." ma być „§. 22".

Po zamknięciu rozprawy ogólnej, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1. O obowiązku zgłaszania wyrębu drzewa na niektórych obszarach leśnych.

§. 1.

Postanowienia następnych §§. 2—7 będą miały zastosowanie do obszarów leśnych,

których grunt składa się przeważnie z wapienia, łupków, skał łatwo wietrzejących które leżą na stromych stokach.

Te obszary oznaczy Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i ogłosi je publicznie, przyczem jednak poszczególne przestrzenie leśne a według okoliczności nawet pojedyncze parcele mogą być wyłączone. Ogłoszenie nastąpić ma w gminach i obszarach dworskich dotyczących, w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych i równocześnie w urzędowej części „Gazety lwowskiej".

Izba uchwala § 1 zgodnie z wnioskiem komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

O każdym zamierzonym zupełnym wyrębie w ogóle tudzież o każdem zamierzonem przerębywaniu, wskutek którego na przeznaczonej do cięcia przestrzeni co najmniej 25 arów pozostać ma mniej aniżeli połowa potrzebnych do zupełnie zwartego drzewostanu drzew głównego rodzaju drzewostanu, należy uczynić doniesienie do powiatowej władzy politycznej.

Zgłoszenie to winno być wniesione najmniej na 45 dni przed zamierzonem rozpoczęciem cięcia.

Izba uchwala bez rozprawy § 2. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawcza czyta:

§. 3.

Do wniesienia zgłoszenia obowiązanym jest posiadacz lasu a względnie jego zastępca prawny.

W zgłoszeniu należy podać:

1. numer parcel i powierzchnię do cięcia przeznaczonej przestrzeni. Gdy chodzi tylko o część parceli, potrzebnem jest dokładne opisanie położenia przestrzeni do cięcia przeznaczonej;

2. czy wyrębu dokona sam posiadacz lasu w własnym zarządzie lub czy powierzy wykonanie komu innemu; a w tym ostatnim wypadku

3. imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

Jeśli w chwili zgłoszenia nie jest jeszcze wiadomem nazwisko i miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, zgłosi go posiadacz lasu dodatkowo w przeciągu 45 dni po wyraźnie lub milcząco (§. 4.) udzielonem zezwoleniu.

Władza polityczna powiatowa potwierdzi stronie dzień zgłoszenia wyrębu najpóźniej do dni 8.

Izba uchwala bez rozprawy §. 3. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Wskutek wniesionego zgłoszenia zarządzi polityczna władza powiatowa, o ile nie jest znaną miejscowość i stosunki zgłoszonej do cięcia przestrzeni, przez właściwego technika lasowego potrzebne badania na miejscu jednak bez kosztów dla strony.

Badania mają wykazać:

1. czy dana przestrzeń nie należy do kategoryi lasów zamkniętych (§. 19. ust. lasowej) albo tych lasów, które podlegają ograniczeniom gospodarczym w myśl postanowień §. 6. ustawy lasowej z 3. grudnia 1852, Dz. u. p. Nr. 250;

2. czy zamierzony sposób i rozmiary wyrębu nie są sprzeczne z postanowieniami §. 7. ustawy lasowej.

3. czy zamierzone wyrębywanie w danych warunkach nie spowodowałoby dewastacyi (§ 4. ust. lasowej).

4. czy przez zamierzony wyrąb nie zostanie sąsiedni las widocznie na szkodliwe działanie wiatrów narażonym.

Jeżeli zachodzi jeden z przytoczonych wypadków, polityczna władza powiatowa albo odmówi zupełnie pozwolenia na wyrąb, albo zezwoli z pewnemi ograniczeniami i z zachowaniem pewnych ostrożności.

Jeżeli zaś żadna z wyżej przytoczonych okoliczności nie zachodzi, winna polityczna władza powiatowa wydać bezzwłocznie pozwolenie na wyrąb.

Gdyby się okazało, że zamierzony wyrąb jest wprawdzie ze stanowiska niniejszej ustawy dopuszczalny, jednakowoż zachodzą względy na ochronę i bezpieczeństwo publiczne (§. 19. ust. las.). należy wyrębu odmówić a równocześnie wdrożyć dochodzenie o uznanie tej przestrzeni za las zamknięty.

Jeżeli posiadacz lasu w przeciągu 45 dni od dnia zgłoszenia wyrębu nie otrzyma od powiatowej władzy politycznej żadnej rezolucyi, wolno mu przystąpić do wyrębu.

Izba uchwala bez rozprawy §. 4 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Gdy polityczna władza powiatowa zakaże wyrębu lub też dozwoli go z pewnemi ograniczeniami, przysłuża stronie prawo odwołania (§. 18.) i żądania komisyjnego dochodzenia co do dopuszczalności zamierzonego wyrębu.

Do przeprowadzenia w tym wypadku dochodzenia na miejscu zawezwie powiatowa władza polityczna dwóch przez siebie wyznaczonych rzeczoznawców i posiadacza lasu. — W wypadkach mniejszej wagi wystarczy powołanie tylko jednego rzeczoznawcy.

Na prośbę strony należy do tych dochodzeń powołać takich techników lasów jako znawców, którzy nie należą do państwowego leśno-technicznego personalu.

W miarę wyniku przeprowadzonego na miejscu rozstrzyga Namiestnictwo o dopuszczalności wyrębu jakoteż o warunkach, pod jakimi na wyrąb można zezwolić.

Izba uchwala bez rozprawy §. 5. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 6.

Przedsiębiorca wyrąbu (§. 3. ust.) obowiązanym jest przekonać się przed rozpoczęciem cięcia, czy wyrąb zgłoszono u powiatowej władzy politycznej.

Za przedsięwzięte wyrębywanie bez zgłoszenia lub za wcześniejsze rozpoczęcie, niż w końcowym ustępie §. 4. oznaczono, za wyrąb wbrew zakazowi, lub za przekroczenie warunków udzielonego pozwolenia, odpowiadają zarówno przedsiębiorca jak i posiadacz lasu.

Izba uchwala bez rozprawy §. 6. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Zręby muszą być oczyszczane z odpadów i na nowo zalesieniu poddane w terminie przez władzę przy udzieleniu zezwolenia naznaczonym.

Gdy jest wątpliwem czy strona podoła uczynić zadość temu obowiązkowi, można uczynić zależnem udzielenie pozwolenia na wyrąb od złożenia odpowiedniej kaucyi.

Kaucye wydaje się dopiero po ukończeniu i uznaniu zalesienia za odpowiednie.

Jeśliby zalesienia zupełnie zaniechano, lub wykonano je niezupełnie, służy kaucya na pokrycie kosztów zalesienia względnie uzupełnienia, co z urzędu wykonanem zostanie.

Izba uchwala bez rozprawy §. 7 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

II. O zupełnym wyrębie i paleniu kosodrzewiny.

§. 8.

Przy zamierzonym zupełnym wyrębie kosodrzewiny wchodzą w analogiczne zastosowanie w całym kraju postanowienia §§. 2. do 7. niniejszej ustawy bez względu na rodzaj gleby i oznaczenie kultury danej parceli w katastrze podatku gruntowego.

Władza polityczna może w wydać się mającem pozwoleniu na zupełny wyrąb kosodrzewiny nakazać prowadzenie zrębów także w kierunku poziomym t. j. prostopadle do kierunku spadu.

Wypalanie kosodrzewiny jest bezwzględnie wzbronionem w całym kraju.

Izba uchwala bez rozprawy §. 8. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

III. Wyrąb, wyprowadzenie i składanie drzewa w dorzeczu dzikich potoków.

§. 9.

Przepisy następnych §§. 10—15 stosują się do dorzeczy tych dzikich potoków, gdzie wskazaną jest szczególna ostrożność przy wyrębie, wywozie i składaniu drzewa, celem zapobieżenia niebezpieczeństwom od wody zagrażającym.

Takie dorzecza oznaczy Namiestnictwo w porozumienu z Wydziałem krajowym i ogłosi w dotyczących gminach i obszarach dworskich, w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych jak niemniej w części urzędowej „Gazety lwowskiej“.

Izba uchwala bez rozprawy §. 9. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 10.

Do użycia istniejących żłobów (ryz) wodnych, ziemnych, drogowych, lodowych i śniegowych w celu wyprowadzenia drzewa, potrzeba pozwolenia politycznej władzy powiatowej.

Pozwolenie udziela polityczna władza powiatowa na czas od wypadku do wypadku oznaczyć się mający, nie przekraczający trzech lat, o ile przepisy ustawy lasowej inaczej nie postanawiają.

Takie same pozwolenie potrzebnem jest także do budowy wszelkich większych urządzeń do wyprowadzania drzewa.

Przy udzieleniu pozwolenia lub odmowie takowego należy stosować analogicznie przepis ustępu pierwszego §. 30. ustawy lasowej.

Jeżeli przy spuszczaniu drzewa po stokach bez użycia żłobów lub innych urządzeń do sprowadzania zachodzi obawa uruchowienia gleby, może polityczna władza powiatowa nakazać stosowne środki ochronne nawet wówczas, gdyby drzewo sprowadzonem było po własnym gruncie posiadacza lasu.

Za wyprowadzenie drzewa bez urzędowego pozwolenia lub z pominięciem zastrzeżonych w pozwoleniu środków ostrożności, jakoteż za przedsięwzięte bez pozwolenia wykonanie urządzeń do spustu drzewa, odpowiada oprócz przedsiębiorcy albo tego, który polecił wykonanie, także właściciel gruntu, jeśli na wyprowadzenie drzewa lub budowę urządzeń jawnie lub milcząco przyzwolił.

Izba uchwala bez rozprawy §. 10. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 11.

Ten, kto drzewo wyprowadza, względnie ten, kto urządzenia do wyprowadzenia drzewa wykonać kazał, niemniej też właściciel gruntu, ten ostatni jednak tylko co do tej części urządzenia, która się na jego gruncie znajduje, obowiązani są solidarnie

po każdorazowym spuście drzewa zarządzić wyrównanie, ubezpieczenie, zadarnienie i umocnienie wyżłobionej, porytej i rozluźnionej powierzchni gruntu.

Polityczna władza powiatowa może co do sposobu i wykonania takich zarządzeń ewentualnie po przesłuchaniu znawców wydać bliższe przepisy.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi następującą poprawkę:

W drugim ustępie wierszu pierwszym z góry po słowie „może“ dodać słowa: „a na przedstawienie Zwierzchności gminnej winna“

Izba popiera poprawkę p. Stojałowskiego.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi następującą poprawkę:

Po wyrazach: „Polityczna władza powiatowa może“ dodać słowa: „na wniosek Zwierzchności gminnej albo z własnej inicyatywy“

Izba popiera poprawkę p. Romanowicza.

P. Stojałowski cofa swą poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Sprawozdawca.

Izba uchwala pierwszy ustęp §. 11. zgodnie z wnioskiem komisy, następnie uchwala oddzielnie drugi ustęp §. 11. w brzmieniu proponowanem przez komisyę, wreszcie odrzuca poprawkę p. Romanowicza.

Sprawozdawca czyta:

§. 12.

Drzewa zrąbanego w łożyskach dzikich potoków i na tychże stokach nie wolno bez zezwolenia politycznej władzy powiatowej składać w terenie zalewowym dzikich potoków.

Na ustawienie mielerzy węglowych na gruntach w terenie zalewowym dzikich potoków potrzeba również zezwolenia politycznej władzy powiatowej.

Izba uchwala bez rozprawy §. 12. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 13.

Posiadacz lasu, w którego lesie wykonuje się wyrąb, obowiązanym jest solidarnie z przedsiębiorcą wyrębu i wyprowadzania drzewa natychmiast oczyścić zręby na stokach, leżących w dorzeczu potoku górskiego, oraz sprzątnąć pnie i odpady z łożyska potoku i z terenu zalewowego. Jeżeliby oczyszczenie było niemożliwem, należy odpady porąbać i spalić na miejscu.

Taki sam obowiązek ciąży na przedsiębiorcach spustu co do drzewa pozostałego w łożysku potoku przy spuszczaniu.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi następującą poprawkę:

W ustępie pierwszym wnoszę opuścić ostatnie zdanie od słowa „Jeżeliby“ do słowa „miejscu“.

Izba popiera poprawkę p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala §. 13. w brzmieniu proponowanem przez komisyę z opuszczeniem słów w pierwszym ustępie §. 13 zawartych, a objętych poprawką p. Stojałowskiego, zaczynających się od słowa „Jeżeliby“ a kończących na słowie „miejscu“, wreszcie w oddzielnem głosowaniu uchwala powyższe

kwestyonowane słowa zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 14.

Każda gmina lub względnie obszar dworski ma oczyścić na swojem terytoryum łożyska dzikich potoków corocznie z naniesionych na powierzchnie drzew, złomów, pniaków i odpadków, o ile obowiązek ten nie ciąży w myśl §. 13, na posiadaczach lasu i przedsiębiorcach wyrębu lub wywozu.

Co roku na wiosnę zarządzi zwierzchność gminna albo przełożeństwo obszaru dworskiego obejrzenie przestrzeni potoku na swojem terytoryum; zbada, skąd pochodzą znalezione drzewa, złomy i t. p. i wedle okoliczności albo zarządzi uprzątnięcie i oczyszczenie łożyska na własny koszt, albo też doniesie o tem powiatowej władzy politycznej, wymieniając osobę w myśl § 13. do uprzątnięcia obowiązaną.

Jeżeli dziki potok przepływa przez dwie albo więcej gmin lub obszarów dworskich, cznaczy dla nich polityczna władza powiatowa kolej robót koło czyszczenia łożyska.

Jeżeli przy obchodzie łożyska dzikiego potoku spostrzeżonym zostanie jakikolwiek niebezpieczeństwem grożący stan, jak usuwiska lub uszkodzenia budowli ochronnych i t. p., winna zwierzchność gminna, a względnie przełożeństwo obszaru dworskiego zarządzić usunięcie tego niebezpieczeństwa.

Jeżeli wykonanie naprawek tego rodzaju przekracza siły gminy lub obszaru dworskiego albo zachodzi wypadek w następnym ustępie przewidziany, zawiadomi zwierzchność gminna lub przełożeństwo obszaru dworskiego o tem polityczną władzę powiatową, która ma zarządzić, co uzna za stosowne.

O uszkodzeniach budowli ochronnych, wykonanych w potoku dzikim na podstawie ustawy z dnia 30. czerwca 1884 (dz. u. p. l. 117), ma zwierzchność gminna względnie przełożony obszaru dworskiego zawiadomić polityczną władzę powiatową, która zarządzi, co potrzeba, w szczególności postąpi stosownie do postanowień §§. 18 do 20 powołanej ustawy.

Izba uchwala bez rozprawy §. 14. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 15.

Jeżeli osoby w poprzednich §§. 11—15 wymienione, jakoteż zwierzchność gminna i przełożeństwo obszaru dworskiego nałożonych na nich obowiązków mimo urzędowego wezwania w oznaczonym terminie nie dopełnią, zarządzi polityczna władza powiatowa wykonanie dotyczących robót na koszt i niebezpieczeństwo obowiązanych.

Władza polityczna powiatowa może również zarządzić usunięcie postawionych bez pozwolenia zakładów i urządzeń do wyprowadzenia drzewa, węglarek i składów na drzewo na koszt i niebezpieczeństwo posiadacza lasu lub przedsiębiprcy, albo też wydać inne potrzebne zarządzenia, gdyby strony nie wykonały w oznaczonym czasie wydanego do nich urzędowego polecenia.

Izba uchwala bez rozprawy §. 15. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

IV. Postanowienia karne i końcowe.

§. 16.

Za niedopełnienienie obowiązków, niniejszą ustawą albo wydanymi na jej podstawie urzędowymi przepisami i zarządzeniami nałożonych na posiadaczy lasów lub gruntów w ogólności, jako też na przedsiębiorców wyrębu i na przedsiębiorców wyprowadzania drzewa, karać będzie polityczna władza powiatowa, o ile powszechna ustawa karna nie będzie miała zastosowania,

grzywnami od 10—400 koron albo aresztem od 1 do 40 dni.

Oprócz tego może polityczna władza powiatowa orzec częściową lub zupełną utratę produktów leśnych wbrew przepisom uzyskanych, na skład złożonych lub wyprowadzonych.

Za przekroczenia, które pociągają za sobą znaczne szkody dla dobra publicznego, może być podwyższoną kara pieniężna do 1000 koron lub areszt do 3 miesięcy, a równocześnie może być orzeczoną nie tylko konfiskata produktów leśnych, lecz może być także odjętem pozwolenie na wyprowadzanie drzewa.

W razie nieściągalności zamieni się karę pieniężną na areszt w ten sposób, że za każde 10 koron grzywny liczy się 24 godzin aresztu. W tym stosunku obliczona kara aresztu nie może być jednak dłuższą nad trzy miesiące.

Kary pieniężne, jako też uznane za przepadłe produkta leśne a względnie uzyskana za sprzedaż tychże cena kupna wpływają do funduszu zalesień ochronnych (§ 19 ustawy z dnia . . . . Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. . . . .).

W orzeczeniu należy prócz kary nałożyć także obowiązek do zwrotu szkody przekroczeniem spowodowanej, chybaby konieczność dalszego badania nieodzownie wymagała odesłania pretensyi o odszkodowanie na drogę prawa cywilnego. Przeciwko orzeczeniu politycznej władzy w sprawach o odszkodowanie służy interesowanemu zwykła droga prawa.

Izba uchwala bez rozprawy §. 16. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 17.

Dochodzenie i karanie przekroczeń niniejszej ustawy ulega zadawnieniu, jeśli przeciw winnym w ciągu sześć miesięcy od chwili popełnienia czynu karygodnego nie wdrożono dochodzenia.

Zadawnienie nie zwalnia od zwrotu szkody i od wykonania obowiązków tą ustawą nałożonych.

Izba uchwala bez rozprawy §. 17. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 18.

Przeciw rozstrzygnięciom i orzeczeniom karnym, wydanym na podstawie niniejszej ustawy przez polityczną władzę powiatową, służy interesowanym prawo odwołania do Namiestnictwa jako drugiej instancyi.

Przeciw rozstrzygnięciom Namiestnictwa prawo odwołania służy: mianowicie co do kar i co do połączonego z tem zwrotu szkody lub kosztów, do Ministerstwa spraw wewnętrznych, które orzeką w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa; zaś co do wszelkich innych zarządzeń do Ministerstwa rolnictwa jako trzeciej instancyi.

Odwołanie należy wnieść w każdym razie w przeciągu dni 14 do politycznej władzy powiatowej.

Przeciwko zatwierdzonemu albo złagodzonemu orzeczeniu karnemu przez Namiestnictwo, jest dalsze odwołanie niedopuszczalne.

Izba uchwala bez rozprawy §. 18. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 19.

Odwołanie wniesione przeciw zakazowi, wydanemu na podstawie niniejszej ustawy przez polityczną władzę powiatową, nie wstrzymuje tymczasowej mocy prawnej tego zakazu.

Odwołanie przeciw zarządzeniu pewnych świadczeń nie powstrzymuje tylko wówczas wykonania, jeżeli polityczna wła-

dza powiatowa ze względu na grożące niebezpieczeństwo natychmiastowe wykonanie postanowi.

Izba uchwala bez rozprawy §. 19. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 20.

Postanowienia niniejszej ustawy, jakojakoteż wydane na jej podstawie przepisy nie mogą w żadnym razie stać na przeszkodzie wydaniu dalszych lub odmiennych postanowień po myśli ustawy państwowej z 30. czerwca 1884, Nr. 117 dz. p p., i odpowiednio do unormowanego w tej ustawie postępowania dla tych miejscowości, które z powodu wykonania zabudowania dzikich potoków na podstawie powołanej ustawy państwowej wcielone zostaną do pola roboczego (§. 1. tej ustawy).

Co do karania za przekroczenie przepisów w takich miejscowościach obowiązujących, tudzież co do sposobu użycia grzywien i pieniędzy uzyskanych zę sprzedaży zajętych produktów leśnych, wchodzą wówczas w zastosowanie przepisy powołanej ustawy państwowej.

Izba uchwala bez rozprawy §. 20. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 21.

Postanowienia niniejszej ustawy będą miały zastosowanie także do tych umów, które zawarte zostały przed wejściem w życie tej ustawy.

Polityczna władza powiatowa może jednak na korzyść takiej umowy uczynić pewien wyjątek, jeżeli istnienie takiej umowy zgłoszonem u niej zostało w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia opublikowania ogłoszenia, wydanego po myśli §. 1. tej ustawy.

Jeżeli odnośnie do zgłoszonej w należytym terminie umowy żąda się zastosowania pewnego wyłączenia z pod przepisów niniejszej ustawy, winna polityczna władza powiatowa przeprowadzić poprzednio rozprawę i następnie orzec o dopuszczalności wyłączeń i o rozległości tychże.

Izba uchwala bez rozprawy §. 21. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

§. 22.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Ministrowi spraw węwnętrznych.

Izba uchwala bez rozprawy §. 22. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o niektórych zarządzeniach policyjnych leśnych i wodnych.

Za zgodą Sejmu mojego Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Izba uchwala bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komiysi.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

Rezolucya.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wyjednał w drodze konstytucyjnej zwolnienie od podatków na dłuższy szereg lat tych przestrzeni gruntów, które poddane zostaną zalesieniu ochronnemu, mianowicie:

a) zupełne zwolnienie przez lat 20, licząc od dokonania zalesienia, jeżeli zalesiona przestrzeń zamienioną zostaje na las wysokopienny, a przez następnych lat 20, od połowy należytości podatkowej;

b) jeżeli zalesiona przestrzeń zamienioną zostaje na las niskopienny albo średni (Nider- oder Mittelwald) zupełne zwolnienie aż do czasu pierwszego wyrębu.

Izba bez rozprawy uchwala powyższą rezolucyę zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rezolucya.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by wszedł w rokowania z c. k. Rządem celem wytworzenia funduszu z równorzędnym współudziałem kraju i państwa dla przyjścia w pomoc posiadaczom gruntowym lub jednostkom administracyjnym nie mogącym dla braku środków pieniężnych lub sił roboczych zadość uczynić postanowieniom ustawy o niektórych zarządzeniach policyjnych leśnych i wodnych.

Po ukończeniu rokowań z c. k. Rządem ma Wydział krajowy przedłożyć Sejmowi projekt ustawy, by kary pieniężne w §. 16 ustawy o zarządzeniach policyjnych oznaczone wpływały do funduszu zapomogowego.

Izba uchwala bez rozprawy powyższą rezolucyę zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie wydzielenia gminy Pozowice wraz z obszarem dworskim z okręgu Sądu powiatowego w Kalwaryi i Starostwa w Wadowicach, a przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego w Skawinie i Starostwa w Podgórzu.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem w myśl ustawy z dnia 11. czerwca 1868 r. L. 59. Dz pp. wyraża c. k. Rządowi opinię, że leży w interesie stron petycyonujących, aby gmina Pozowice wraz z obszarem dworskim wydzieloną została z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Kalwaryi i c. k. Starostwa w Wadowicach a przydzieloną do okręgu c. k. Sadu powiatowego w Skawinie i c. k. Starostwa w Podgórzu.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi przysiółków Bortniki i Kuliki o wyłączenie ze związku gminy Bołożynowa tudzież o wydzielenie z okręgu Sądu pow. w Łopatynie a przyłączenie do okręgu Sądu powiat w Olesku.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskim wyraża w myśl ustawy z 11. czerwca 1868 r. l. 59. Dz. pp. c k. Rządowi opinię, że w interesie kraju i stron interesowanych leży, aby przysiółki Bortniki i Kuliki, wyłączone zostały ze związku administracyjnego gminy Stołpin w powiecie Brodzkim i aby przydzielone były do gminy Bołożynów w powiecie Złoczowskim a temsamem, ażeby wydzielone zostały z okręgu Sądu powiatowego w Łopatynie i c. k. Starostwa w Brodach,

a przydzielone do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Olesku i c. k. Starostwa w Złoczowie i w tym też celu przedkłada pod uchwałę Wysokiego Sejmu załączony projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia . . . . dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wyłączeniu przysiółków Kuliki i Bortniki ze związku gminy administracyjnej Stołpin powiatu brodzkiego i przyłączeniu jej do gminy Bołożynów powiatu złoczowskiego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Przysiółki Bortniki i Kuliki stanowiące z gminą Stołpin powiatu brodzkiego jedną gminę administracyjną zostają wyłączone ze związku tej gminy i przyłączone do gminy Bołożynów powiatu złoczowskiego.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1. stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda,

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi sanitarnej w przedmiocie zmiany §. 11. i 15. ustawy krajowej z r. 1897 urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych.

Sprawozdawca p. Trzecieski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . zmieniająca postanowienia §§. 15 i 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 47, urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Paragrafy 11. i 15. ustawy z 28. lipca 1897. Dz. ust. kr. Nr. 47, urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych uchyla się, a natomiast obowiązywać będą następujące postanowienia:

§. 11. Krajowe zakłady lecznicze powszechne i publiczne mają własne, przez Sejm uchwalone statuta. Zakłady te zostają pod bezpośrednim zarządem Wydziału krajowego. W przyszłości uchwalać będzie statuta dla krajowych zakładów publicznych i powszechnych Sejm krajowy, na podstawie wniosku Wydziału krajowego, przedstawionego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Innymi szpitalami powszechnymi i publicznymi zawiadują komitety szpitalne. Komitet szpitalny składa się w Podhajcach, Sokalu, Złoczowie, Żywcu, Lubaczowie, Przemyślanach i Śniatynie:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z prezesa Rady powiatowej lub jego zastępcy;

c) z delegata Wydziału powiatowego;

d) z dyrektora szpitala.

W szpitalach zaś w Białej, Bochni, Brodach, Brzeżanach, Drohobyczu, Jaśle, Kołomyi, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach, Zaleszczykach i Żółkwi:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z naczelnika gminy lub jego zastępcy;

c) z delegata Rady gminnej;

d) z dyrektora szpitala.

W przyszłości ustawa uznająca szpital za publiczny i powszechny, (§. 2.) oznaczy w każdym poszczególnym wypadku skład komitetu szpitalnego.

§. 15. Koszta budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części w szpitalach, już uznanych za powszechne i publiczne, pokrywane będą przedewszystkiem ze specyalnych na ten cel przeznaczonych funduszów i zobowiązań.

W braku lub niedostateczności takich funduszów, połowę potrzebnej kwoty pokryje fundusz krajowy, jeżeli Sejm potrzebę tej budowy uzna. Drugiej połowy dostarczy dla szpitala w Białej, Bochni, Brodach, Brzeżanach, Drohobyczu, Jaśle, Kołomyi, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym; Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach, Zaleszczykach i Zółkwi ta gmina, zaś dla szpitala w Podhajcach, Sokalu, Złoczowie, Lubaczowie, Przemyślanach, Żywcu i Śniatynie ten powiat, w której, względnie w którym dotyczący szpital się znajduje.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowie spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi kolejowej w sprawie petycyi o budowę kolei Jarosław-Pruchnik Nienadowa-Bircza-Krościenko i kolei Przemyśl Pruchnik.

Sprawozdawca p. Stanisław Gniewosz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi.

Wysoki Sejm uchwali!

Wzywa się Wydział krajowy, aby przeprowadzil studya tak pod względem technicznym jak i komercyalnym i finansowym co do budowy kolejowego połączenia Jarosławia do Krościenka i przedstawił wyniki przeprowadzonych badań z odpowiednim wnioskiem na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi szkolnej o petycyi Teklі Dmytrykowej wdowy po nauczycielu ludowym, o przyznanie jej rocznego daru z łaski na utrzymanie jej i trojga małoletnich dzieci.

Sprawozdawca p. Emil Michałowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Tekli Dmytrykowej wdowie po nauczycielu szkół ludowych, przyznaje się stały dar z łaski na czas jej wdowieństwa w kwocie 120 K rocznie, zaś na utrzymanie trojga małoletnich dzieci po Michale Dmytryku dar z łaski w rocznej kwocie 120 K na tak długo, dopóki najmłodsze dziecko nie ukończy lat 20 lub nie uzyska innego utrzymania".

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi szkolnej o petycyi Pauliny Paniczewskiej, wdowy po nauczycielu ludowym o przyznanie jej w drodze łaski pensyi wdowiej, jakoteż dodatku na wychowanie czworga nieletnich dzieci.

Sprawozdawca p. Emil Michałowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Paulinie Paniczewskiej, wdowie po nauczycielu ludowym przyznaje się od 1. stycznia 1901 począwszy dar z łaski na wychowanie czworga małoletnich dzieci w rocznej kwocie 200 K na tak długo, dopóki najmłodsze dziecko nie ukończy lat 20 tu, lub nie uzyska innego zaopatrzenia".

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi szkolnej o petycyi Maryi Bursztynowej wdowy po kierującym nauczycielu lud. o pozostawienie jej nadal dodatku pobieranego na wychowanie dzieci.

Sprawozdawca p. Emil Michałowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

„Maryi Bursztynowej, wdowie po nauczycielu kierującym, przyznaje się na czas jej wdowieństwa stały dar z łaski w rocznej kwocie 100 K od 1. lipca 1901 począwszy".

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi kolejowej o petycyi konsorcyum dla wąskotorowej kolei Cisna-Lutowiska-Strzyłki o poparcie tejże kolei przez kraj.

Sprawozdawca p. Binder uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm rączy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby rozpoczęte studya tak pod względem technicznym jak komercyalnym i finansowym co do budowy kolei wąskotorowej z Cisny do Strzyłek dalej prowadził, swojem współdziałaniem poparł u c. k. Rządu starania konsorcyum o zrealizowanie powyższego projektu i pomoc finansową dla tejże kolei, a wyniki tych rokowań przedstawił ze swoimi wnioskami na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

(Krajowe szkoły zawodowe i warsztaty instrukcyjne).

Sprawozdawca p. Żardecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego z dnia 24. maja 1901 L. 33.344 i dołączone do niego sprawozdanie krajowej komisyi dla spraw przemysłowych za czas od 19. grudnia 1899 do 31. grudnia 1900 r.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wziął pod rozwagę utworzenie wyższego zakładu naukowego dla przemysłu keramicznego we Lwowie, a to przy współudziale kraju i w miejsce krajowej szkoły garncarskiej w Kołomyi.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd o wyznaczenie pewnego ryczałtowego funduszu rocznego, któryby łącznie z zasiłkami funduszu krajowego, mógł być użytym na urządzenie wystaw robót terminatorskich i subwencyonowanie wzorowych pracowni prywatnych za dobre udzielanie nauki zawodowej przyjmowanym do nich uczniom.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd o utworzenie w kraju stałych komisyj odbiorczych dla odbioru wykonywanych w zakresie drobnego przemysłu dostaw dla armii i oddawania tych dostaw drobnym przemysłowcom na dłuższy czas, a nie tylko na jeden rok.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przeprowadzenie budowy murowanego domu na pomieszczenie państwowej szkoły kowalskiej w Sułkowicach, kosztem co najwyżej 27.000 K.

VI. Na pokrycie wydatku budowy szkoły kowalskiej w Sułkowicach, wstawia Sejm jako pierwszą ratę do budżetu krajowego na r. 1901 w rubr. XVI. poz. 421 c. kuwotę 6.000 K i upoważnia zarazem Wydział krajowy, aby celem pokrycia reszty kosztów budowy w sumie 21.000 K, wstawiał do preliminarza budżetu krajowego począwszy od r. 1902 przez lat pięć, takie kwoty, jakie okażą się potrzebne, celem pokrycia powyższej sumy 21.000 K wraz z oprocentowaniem jej, przez zaliczkowe pobranie całej sumy w r. b. z Banku krajowego.

VII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrywania, począwszy od dnia 1. stycznia 1902 r., z funduszu krajowego, procentów i rat annuitetowych od pożyczki zaciągnąć się mającej przez gminę miasta Krakowa w sumie maksymalnej 70.000 K na budowę gmachu dla szkoły handlowej i wstawiania na ten cel do preliminarza budżetu krajowego, począwszy od roku 1902 według planu dla 4% pożyczek hipotecznych z 29 letnim terminem spłaty w Banku krajowym obowiązującego, corocznie kwoty 4.200 K przez lat 29.

Sejm zastrzega przy tem, iż powyższa subwencya z funduszu krajowego staje się płynną dopiero z chwilą, gdy fundusze przez gminę miasta Krakowa, oraz przez Izbę handlową i przemysłową w Krakowie na budowę szkoły handlowej w Krakowie przeznaczone, zostaną na przeprowadzenie budowy wyczerpane.

Subwencya funduszu krajowego nie może jednak w żadnym razie być zwiększoną, natomiast ma być zmniejszoną o tyle, o ile po wypracowaniu szczegółowych planów okazałoby się, że gmach za mniejszą kwotę od obecnie w przybliżeniu na 232.318 K obliczonej może być wybudowany.

VIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w myśl uchwały sejmowej z 7. lutego 1895 r. w czasie jak najkrótszym, ile możności na najbliższej sesyi, przedłożył Sejmowi projekt zasad, według których wyznaczać należy płace kierowników, instruktorów technicznych i nauczycieli krajowych szkół fachowo-przemysło-

wych i krajowych warstatów instrukcyjnych. W projekcie należy uwzględnić warunki stabilizacyi na zajmywanej posadzie i zgodnie z uchwałą sejmową z 15. stycznia 1887 r. przyznać prawo do emerytury zasługującym na to funkcyonaryuszom.

IX. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z krajową komisyą dla spraw przemysłowych przeprowadził studya i zebrał materyały mogące posłużyć do ułożenia programu zakładania szkół przemysłowych, i program taki przedłożył Sejmowi we właściwym czasie.

X. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby starał się zaprowadzić kursa majsterskie dla tych rzemiosł, dla których dotąd nie ma w kraju szkół zawodowych lub warsztatów instrukcyjnych.

XI. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w celu utworzenia posady referenta technicznego przy krajowej komisyi dla spraw przemysłowych, wstawił odpowiednią kwotę do budżetu krajowego na rok 1902.

Uchwałą rezolucyi VIII. uważa komisya za załatwione petycye l. s. 98, 165 i 1.543.

Przemawia p. Maryewski i wnosi następującą rezolucyę:

Zważywszy, że c. k. Rząd wniósł dnia 21. maja 1901 do Rady państwa ustawę pensyjną dla urzędników prywatnych;

zważywszy jednak, że ustawa powyższa pomija zupełnie zabezpieczenie robotników na starość;

zważywszy w końcu, że stosunki zarobkowania robotników nie są tego rodzaju, aby ci mogli zaoszczędzić zbytni grosz na starość.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby jak najspieszniej wniósł ustawę o zabezpieczeniu robotników na starość".

Izba popiera rezolucyę p. Maryewskiego.

Przemawia p. Michalski i wnosi następującą poprawkę, jako dodatek do rezolucyi p. Maryewskiego: po słowie „robotników" zawartych w rezolucyi p. Mazyewskiego, dodać słowa „i samoistnych rękodzielników".

Izba popiera poprawkę p. Michalskiego.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi następującą rezolucyę:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy szkołach przemysłowych starał się popierać powstawanie większych przedsiębiorstw przemysłowych, w danym razie przedsiębiorstw fabrycznych.

Izba popiera rezolucyę p. Stojałowskiego.

Przemawia p. Pilat i stawia następujący wniosek,

„Rezolucyę p. Maryewskiego wraz z poprawką p. Michalskiego przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba popiera wniosek p. Pilata.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Rotter.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iz do głosu zapisani są p. Stojałowski i Romanowicz.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Romanowicz.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek I. do VII. (włącznie) komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Sprawozdawca czyta:

VIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w myśl uchwały sejmowej z 7. lutego 1895 r. w czasie jak najkrótszym, ile możności na najbliższej sesyi, przedłożył Sejmowi projekt zasad, według których wyznaczać należy płace kierowników, instruktorów technicznych i nauczycieli krajowych szkół fachowo-przemysłowych i krajowych warstatów instrukcyjnych. W projekcie należy uwzględnić warunki stabilizacyi na zajmowanej posadzie i zgodnie z uchwałą sejmową z 15. stycznia 1887 r. przyznać prawo do emerytury zasługującym na to funkcyonaryuszom.

Przemawia p. Szwed.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala wniosek VIII. komisyi, następnie uchwala wnioski IX, X, XI. komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala rezolucyę p. Stojałowskiego.

Marszałek otwiera rozprawę nad rezolucyą p. Maryewskiego, zgłoszoną do niej poprawkę p. Michalskiego i wnioskiem p. Pilata.

Przemawia p. Maryewski oświadczając, że przyjmuje wniosek p. Pilata, zgłoszony do jego rezolucyi.

Izba uchwala wniosek p. Pilata.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi przemysłowej o petycyi Towarzystwa handlowego w Łańcucie domagającej się odpisania procentów narosłych od pożyczki zaciągniętej z funduszu przemysłowego.

Sprawozdawca p. Władysław Czaykowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisyi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić, że:

a) Zezwala się na odpisanie procentów, narosłych od pożyczki zaciągniętej przez Towarzystwo handlowe w Łańcucie z funduszu przemysłowego, a kwotę 3.304 koron 69 halerzy wynoszących.

b) Poleca się Wydziałowi krajowemu, by odpisanie tych procentów zarządził.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższy wniosek *a)* i *b)* komisyi, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego z petycyi gmin Jaćmierz i Posada Jaćmierska o uwolnienie od datków konkurencyjnych do regulacyi Wisłoki i Pielnicy, oraz z petycyi gmin i obszarów dworskich Besko i Milcza, tudzież gmin Zarszyn, Posada zarszyńska i Bzianka o wykończenie regulacyi Wisłoka i Pielnicy z dopływami.

Sprawozdawca p. Gorajski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Petycyę Ls. 337 gmin Jaćmierz i Posada Jaćmierska powiatu Sanockiego o uwolnienie od datku konkurencyjnego do kosztów regulacyi Wisłoki i Pielnicy odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i załatwienia po myśli §. 63 kraj. ustawy wodnej.

II. Sejm wzywa Wydział krajowy ażeby:

a) zbadał potrzeby i rozmiary robót dodatkowych przy regulacyi Wisłoka i Pielnicy, zarządził przyspieszenie opracowania

projektu technicznego tych robót uzupełniających i przedłożył Sejmowi projekt ustawy, zapewniającej wykończenie regulacyi w drodze przedsiębiorstwa krajowego.

b) sprawdził za pośrednictwem urzędnika rachunkowego repartycyę datków datków konkurencyjnych i zarządził wygotowanie wykazów corocznych rat datków konkurencyjnych.

Uchwałą pod II. *a* rostaje załatwioną petycya Ls. 1729 gmin i obszarów dworskich Besko i Milcza, tudzież gmin Zarszyn, Posada Zarszyńska i Bzianka o wykonczenie regulacyi Wisłoka i Pielnicy z dopływami.

W rozpawie ogólnej przemawia p. Milan i wnosi rezolucyę:

Sejm wzywa c. k. rząd, ażeby odgraniczył odsypiska i stare łożyska Wisłoka, oraz wydał orzeczenie, które odsypiska po myśli § 47 kraj. ustawy wodnej należą do funduszu regulacyjnego, a które w myśl kodeksu cywilnego do właścicieli gruntów nadbrzeżnych.

Izba popiera rezolucyę powyższą p. Milana.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek I., a w oddzielnem głosowaniu wniosek II. komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje wreszcie w oddzielnem głosowaniu uchwala rezolucyę p. Milana.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi sanitarnej o petycyi prof. Odona Bujwida w sprawie udzielenia wydatniejszej subwencyi na utrzymanie zakładu szczepień leczniczo-ochronnych przeciw wściekliźnie.

Sprawozdawca p Bernadzikowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby jak najrychlej przystąpił do urządzenia zakładu specyalnego dla szczepień leczniczo-ochronnych metodą Pasteura w Krakowie.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby nie spuszczając z oka potrzeby istnienia takiego zakładu w naszym kraju, prowadził dalej rokowania z c. k. Rządem, a tymczasem aby otaczał troskliwą opieką, instytut prof. O. Bujwida.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1 i 2 komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 7. wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 3, minut 35 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 6. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 7, minut 35 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi podatkowej o przekazanych tej komisyi wnioskach posłów Skałkowskiego i Czaykowskiego w przedmiocie wadliwego zastosowywania ustaw i przepisów podatkowych i należytościowych, tudzież o petycyi grona obywateli w tej samej sprawie wniesionej.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wnioski posłów Skałkowskiego i Władysława Czaykowskiego w sprawie wadliwego wykonania ustaw i przepisów skarbowych, tudzież wniesioną dnia 1. b. m. do L. 1362 petycyę grona obywateli w tym samym przedmiocie, przesyła Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby sprawy we wnioskach i w petycyi objęte zbadał a po zaciągnięciu zdania osób kompetentnych przedłożył Sejmowi wnioski swoje na najbliższej sesyi sejmowej.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę, jakie przepisy prawne wydać należy, aby Sejm krajowy w myśl §. 24. statutu krajowego mógł wykonywać przyznany mu statutem wpływ spółdziałający i nadzorujący w sprawach podatkowych.

Zarazem przesyła się Wydziałowi krajowemu petycyę p. Franciszka Schofera do L. 1155 o wydanie odpowiednich zarządzeń, aby właściciele gruntów przy nakładaniu podatku osobisto dochodowego byli traktowani równomiernie, na podstawie prawnie ustalonego dochodu katastralnego, do uwzględnienia przy załatwieniu polecenia Sejmu uchwałą ad I. objętego.

Przewawia p. Kl. Dzieduszycki.

Przemawia p. Małachowski.

Przemawia p. Rotter.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Bojko.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek I. i II. komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zaprowadzenia publicznych biur pośrednictwa pracy.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy pod A, oraz rezolucye pod B i C.

Niniejszem uznaje się petycye do Ls. 1.143 Stowarzyszenia „Przyjaźń“ oraz do Ls. 1.144 Stowarzyszenia „Jedność“ za załatwione.

A)

U s t a w a

z dnia . . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem krakowskiem, zaprowadzająca publiczne biura pośrednictwa pracy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§ 1.

Celem uregulowania stosunku popytu i podaży pracy mają być zaprowadzone publiczne biura pośrednictwa pracy.

§. 2.

Pośrednictwo pracy rozciągać się będzie w zasadzie do wszelkich rodzajów pracy przedewszystkiem w kraju.

§ 3.

Gminy stołecznych miast Lwowa i Krakowa, oraz tych miast, które mają ponad 25.000 mieszkańców, o ile nie posiadają należycie zorganizowanych publicznych biur pożrednictwa pracy, obowiązane są zapro-

wadzić je najdalej do lat dwóch od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§. 4.

W powiatach: Bochnia, Brzesko, Dąbrowa, Jarosław, Kolbuszowa, Nisko, Rzeszów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice i Żywiec obowiązane są Reprezentacye powiatowe najdalej do lat dwóch założyć publiczne powiatowe biura pośrednictwa pracy.

§. 5.

Reprezentacye powiatowe i miasta ponad 10.000 ludności nieposiadające z ustawy biur pośrednictwa pracy, mogą je zakładać na podstawie uchwały Rady powiatowej, względnie Rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział krajowy.

§. 6.

Reprezentacye powiatowe nieposiadające biura pośrednictwa pracy, mogą w miarę uznanej przez Wydział krajowy potrzeby łączyć się w tym celu z sąsiednimi powiatami.

Stosunek, w jakim te powiaty przyczyniać się mają w takim wypadku do pokrycia kosztów biura pracy, oznaczony zostanie w drodze wzajemnego porozumienia między interesowanemi Reprezentacyami powiatowemi. Gdyby ugoda do skutku nie przyszła, stosunek ten oznaczy Wydział krajowy według własnego uznania.

§ 7.

W Wydziale krajowym zaprowadzonem zostanie najdalej w rok po wejściu w życie niniejszej ustawy krajowe biuro pośrednictwa pracy.

Zadaniem krajowego biura będzie: utrzymywać stosunki popytu i podaży pracy w ciągłej ewidencyi, zaspakajać, o ile tego potrzeba zajdzie, zgłoszony popyt i podaż pracy w innych biurach pracy; prowadzić wykazy statystyczne; wreszcie wykonywać nadzór nad wszystkiemi biurami, w myśl niniejszej ustawy utworzonemi.

§. 8.

Zadaniem powiatowych i miejskich biur pracy będzie regulowanie popytu i podaży pracy przedewszystkiem wewnątrz powiatu względnie miasta, dla którego biuro urządzonem zostało. Jeżeli miejscowy popyt lub miejscowa podaż nie mogą być zaspokojone w obrębie powiatu lub miasta, odniesie się biuro do innych biur w kraju i do biura krajowego.

Tylko biuro krajowe może się znosić z zagranicą.

§. 9.

Wszystkie gminy obowiązane są na każde wezwanie publicznych biur pośrednictwa pracy współdziałać w pośrednictwie pracy.

§ 10.

Utworzone w myśl niniejszej ustawy publiczne biura pośrednictwa pracy mogą być zwinięte na podstawie uchwały Rady powiatowej, względnie Rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział krajowy.

§. 11.

Koszta założenia i utrzymania biura krajowego będą pokrywane z funduszu krajowego; biur miejskich z funduszów miejskich; biur powiatowych z funduszów powiatowych we wszystkich wypadkach, o ile własne dochody biur wydatków nie pokryją.

W tym celu winny Rady miejskie i Rady powiatowe wstawiać rokrocznie do budżetu wydatki na pokrycie potrzeb biur pracy.

§. 12.

Publiczne biura pośrednictwa pracy będą spełniać swoje zadanie w zasadzie bezpłatnie. — W poszczególnych wszakże wypadkach lub rodzajach pracy, a zawsze w stosunkach poza granicami kraju, wolno będzie pobierać opłaty od pracodawców i robotników. — Wysokość opłat unormowaną zostanie od czasu do czasu przez Wydział krajowy.

Przychód z tych opłat nie może przenosić kosztów pośrednictwa pracy.

§. 13.

Każde biuro pośrednictwa pracy rządzić się będzie statutem, który określi sposób zorganizowania i prowadzenia biura.— Statuta wypracowane będą przez Wydział krajowy w porozumieniu z interesowanemi Reprezentacyami, a zatwierdzone przez c. k. Namiestnictwo.

§. 14.

Wszystkie publiczne miejskie i powiatowe biura pracy, zaprowadzone przed wejściem w życie niniejszej ustawy, mają być urządzone według przepisów tej ustawy.

§. 15.

Biura miejskie i powiatowe, działające wbrew przepisom tej ustawy, mogą być na wezwanie Wydziału krajowego przez c. k. Namiestnictwo zwinięte.

§. 16.

Postanowienia niniejszej ustawy nie naruszają w niczem przepisów obowiązujących państwowych ustaw, dotyczących tego przedmiotu.

§. 17.

Wykonanie tej ustawy poruczam moim Ministrom spraw wewnętrznych.

Rezolucye

B) do c. k. Rządu.

Wzywa się c. k. Rząd:

1. aby zbadał, czy istniejące w kraju przedsiębiorstwa stręczenia pracy ściśle odpowiadają warunkom udzielonego konsensu i przepisów obowiązujących ustaw i stosownie do wyniku badania postąpił;

2. aby pokątnych stręczycieli pracy ścigał i obowiązujące przepisy stosował do nich z całą surowością;

3. aby przestrzegał ustawy o wydawaniu paszportów;

4. ażeby przy robotach, wykonywanych przez c. k. Rząd, posługiwały się tegoż organa wykonawcze, w razie potrzeby, publicznemi biurami pośrednictwa pracy;

5. aby wyjednał w drodze ustawodawczej uwolnienie od opłaty pocztowej korespondecyi publicznych biur pośrednictwa pracy.

C) do Wydziału krajowego.

1. Poleca się wydziałowi krajowemu, aby po uzyskaniu sankcyi dla niniejszej ustawy, przygotował projekt zorganizowania krajowego biura pośrednictwa pracy, ułożył w tym celu statut i regulamin czynności i względem wyposażenia biura przedstawił Sejmowi odpowiednie wnioski na najbliższej sesyi;

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby oprócz wzorowego statutu przysposobił dla użytku biur pośrednictwa pracy regulamin czynności, wzory potrzebne do manipulacyi wewnętrznej, wreszcie wzory kontraktów robotniczych i służebnych;

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy robotach, wykonywanych kosztem skarbu krajowego, posługiwały się tegoż organa publicznemi biurami pośrednictwa pracy.

Co do robót wykonywanych kosztem funduszu powiatowego lub gminnego, wyda Wydział krajowy odpowiedni okólnik do Wydziałów powiatowych i do gmin.

Przemawia p. Małachowski.

Przemawia p. Oleśnicki i wnosi:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by na najbliższej sesyi przedłożył ponownie projekt ustawy z dołączonym do takowej regulaminem wykonawczym i uwzględnieniem powiatów wschodniej części kraju, w których istnienie kwestyi robotniczej

i potrzeba zarazem takowej zebrać się mającym materyałem uzasadnionem będzie.

Izba popiera wniosek p. Oleśnickiego.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Górka.

Przemawia p. Hupka.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Wybranowski i stawia formalny wniosek na przyjęcie projektu ustawy *en bloc*.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są posłowie Małachowski i Czartoryski.

Przemawia zapisany do głosu p. Małachowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Czartoryski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. W. Dzieduszycki, i wnosi na oddzielne głosowanie nad odesłaniem tej sprawy do Wydziału krajowego, a oddzielnie nad motywami wniosku p. Oleśnickiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Okuniewski.

Marszałek odczytuje wniosek p. Oleśnickiego dla wyjaśnienia sprawy.

Przemawia pod względem formalnym p. W. Dzieduszycki i wnosi na oddzielne głosowanie nad odesłaniem powyższej sprawy do Wydziału krajowego, a oddzielnie nad poleceniem, co Wydział krajowy ma w tej sprawie uczynić.

Marszałek wyjaśnia ponownie sprawę odczytując I. i II. część wniosku p. Oleśnickiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Abrahamowicz i wnosi na oddzielne głosowanie przedewszystkiem nad odroczeniem sprawy, a następnie nad poleceniem, co z tą sprawą uczynić.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do petitum wniosku p. Oleśnickiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Oleśnicki i cofa postawiony wniosek na przekazanie tej sprawy napowrót Wydziałowi krajowemu.

Marszałek oznajmia, że wobec cofnięcia odraczającego wniosku p. Oleśnickiego, i nie postawienia przez nikogo takiego wniosku, zarządza rozprawę szczegółową, gdyż wniosku p. Wybranowskiego, na przyjęcie wniosku komisyi *en bloc*, wobec zgłoszonych poprawek nie może poddać pod uchwałę Izby.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§ 1.

Celem uregulowania stosunku popytu i podaży pracy mają być zaprowadzone publiczne biura pośrednictwa pracy.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Abrahamowicz i stawia wniosek formalny na odesłanie projektu tej ustawy napowrót do Wydziału krajowego z poleceniem przedłożenia wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

Przemawia pod względem formalnym p. A. Potocki i wnosi na odesłanie §. 1. do komisyi administracyjnej z poleceniem przedłożenia wniosku jeszcze w ciągu bieżącej sesyi sejmowej.

Przemawia pod względem formalnym p. Okuniewski.

Przemawia pod względem formalnym p. Abrahamowicz i oświadcza, iż cofa postawiony przez siebie wniosek na odesłanie sprawy ponownie do Wydziału krajo-

wego, a przyłącza się do wniosku formalnego p. A. Potockiego.

Przemawia pod względem formalnym p. Małachowski.

Po zamknięciu rozprawy pod względem formalnym przemawia p. sprawozdawca.

Izba 42 głosami przeciw 39 uchwala formalny wniosek p. A. Potockiego na odesłanie § 1. napowrót do komisyi administracyjnej z wezwaniem przedłożenia wniosku na obecnej sesyi.

Następuje:

Sprawozdanie

komisyi administracyjnej o wniosku posła A. Potockiego na zmianę przedłożonego Radzie państwa projektu obowiązkowego ubezpieczenia pensyjnego urzędników prywatnych.

Sprawozdawca p. Karatnicki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd:

1) aby przedłożony na posiedzeniu Izby posłów Rady państwa dnia 21. maja 1901 projekt dotyczący obowiązkowego ubezpieczenia pensyjnego urzędników prywatnych zmienił, opierając go na krajowych autonomicznych związkach;

2. aby przygotował i przedstawił sposób zapewnienia członkom istniejących Towarzystw pensyjnych, a w szczególności członkom „Galicyjskiego Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych" nabytych już praw przy tworzeniu projektowanych związków.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek i 1 i 2 komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Departamentu VI. za czas od 16-go listopada 1899 do 15. listopada 1900 roku.

Sprawozdawca p. Klemensiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie na str. 2 sprawozdania we wierszu czwartym z góry działu zatytułowanego „żandarmerya" zamiast słowa „w Starem mieście" mają być słowa „Spas, powiat Stary Sambor", a we wierszu 5-tym z góry zamiast słowa „palnej", ma być „siecznej".

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Dep. VI. za czas od 16. listopada 1899 do 15. listopada 1900 r.

II. Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa ponownie c. k. Rząd, aby w interesie ludności i należytego toku wymiaru sprawiedliwości z kreowaniem i otwarciem postanowionych już sądów kolegialnych i powiatowych i w kraju naszym działał w tym kierunku tak, jak w innych krajach koronnych, — w szczególe zaś, aby:

a) zarządził bezzwłoczne otwarcie sądu obwodowego w Czortkowie i sądów powiatowych w Bołszowcach i Jabłonowie, które już cesarskiem rozporządzeniem z dnia 18. września 1899 są ustanowione,

b) po myśli uchwał sejmowych z dnia 15. lutego 1897, 10. marca 1899 i 28. kwietnia 1900 roku poczynił jak najspieszniej przygotowania do utworzenia sądów obwodowych w Białej, Bochni, Nowym Targu, Mielcu, Jarosławiu i Żółkwi, tudzież sądów powiatowych: w Baranowie, Majdanie, Ruddniku, Jagielnicy, Jezierzanach, Krasnej, Podkamieniu, Strzeliskach nowych, Uścierykach i Zawałowie, tak, iżby corocznie

przynajmniej jeden sąd obwodowy i dwa sądy powiatowe w życie wprowadzone być mogły,

c) bezzwłocznie przystąpił do przeniesienia siedziby c. k. sądu powiatowego w Ślemieniu do Suchy.

III. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, aby stosownie do ustawy z dnia 25. stycznia 1897 Nr. 32 dz. p. p., mocą której spór graniczny między Węgrami a Galicyą o „Morskie Oko" rozstrzygniętym być ma przez sąd polubowny — spowodował jaknajspieszniejsze ukonstytuowanie się tegoż sądu polubownego, rozpoczęcie dochodzeń i wydanie orzeczenia.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd obecnie już p o r a z p i ą t y, — aby nie czekając na ustawodawcze uregulowanie sprawy wynagrodzenia za dostarczane podwody na cele wojskowe i publiczne, które to ustawodawcze działanie dłuższego wymaga czasu, — wobec jawnego rozgoryczenia ludności przystąpił b e z z w ł o c z n i e w d r o d z e a d m i n i s t r a c y j n e j do odpowiedniego podwyższenia tegoż wynagrodzenia i usunął nareszcie tę rażącą krzywdę, jaką ponosi ludność wiejska — z istotną ujmą powagi rządowej.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby dał odpowiedź na wezwanie z d. 5. maja 1900, *a*) w przedmiocie obniżenia opłaty za telegramy wysyłane do Rosyi i zrównanie jej z należytością, opłacaną za telegramy do Niemiec, *b*) w przedmiocie zniesienia zaprowadzonej kaucyi przy nadawaniu telegramów do takich miejscowości, w których telegram ma być doręczonym przez posłańca, a — zaprowadzenia natomiast stałej opłaty na posłańca.

VI Sejm wzywa c. k. Rząd, aby dał odpowiedź na uchwałę sejmową z dnia 5. maja 1900, wzywającą go:

a) aby mianując w myśl §. 179 ust. z dnia 25. października 1896 l. 220 dz. p. p. członków komisyi do podatków osobistych, mianował tylko ludzi niewątpliwie niezawisłych, o ile możności jak najmniej czynnych urzędników skarbowych —

b) aby stanowczo zabronił organom skarbowym agitowania i wogóle mieszania się do wyboru rzeczonych komisyj i aby takowe po myśli §. 183 powołanej ustawy przeprowadzał nie c. k. urzędnik skarbowy, lecz c. k. urzędnik polityczny właściwego Starostwa przy komisyi wyborczej, złożonej z 4 członków kontrybuentów.

VII. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby powziął decyzyę co do przyczynienia się z funduszów państwowych do kosztów ufundowania i utrzymywania osady poprawczej dla nieletnich chłopców.

Rezolucyą II. załatwionym zostaje wniosek posła Rudrofa L. s. 862 o wprowadzenie w życie sądu obwodowego w Czortkowie, zaś rezolucyą IV. petycyę gminy Chyrowa o podwyższenie wynagrodzenia za podwody.

Przemawia p. Bojko i wnosi następującą rezolucyę:

Wzywa się c. k. Rząd, aby instrukcyę wydaną dla c. k. Zandarmeryi co do użycia broni siecznej i palnej poddał rewizyi i poczynił odpowiednie w niej zmiany.

Izba popiera rezolucyę p. Bojki.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia Oleśnicki i stawia następującą rezolucyę:

Wzywa się c. k. Rząd, by jak najrychlej uregulował prawne stosunki szupaśnictwa ze względu na szupaśników, nadsyłanych z Węgier, a mianowicie w tym kierunku, by stacye szupasowe w Galicyi nie były obowiązane do przyjmowania szupaśników z Węgier, szupasowanych bez dokumentów, albo tylko z dokumentami, wystawionymi w języku węgierskim, albo z takimi dokumentami, z których nie wynikało jasno miejsce przynależności odnośnego

szupaśnika, — dalej żeby na stacyach szupasowych nie ciążył obowiązek badania miejsca przynależności szupaśników i utrzymania ich do czasu, gdy to miejsce zostanie zbadane, — a w końcu, by stacyom szupasowym zaliczane były nietylko ryczałty, ale i wszystkie koszta na szupaśników i ich utrzymanie, przez cały czas ich pobytu w gminie wydane, a względnie wydać się mające.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Zygmunt Jaworski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, przyjmując imieniem komisyi rezolucyę p. Oleśnickiego.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek I. i VII. komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje, wreszcie uchwala rezolucyę p. Oleśnickiego.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Bojki.

Izba bez rozprawy przystępuje do głosowania.

Marszałek stwierdza brak kompletu, wskutek czego odkłada uchwałę nad rezolucyą p. Bojki, oraz zapowiedzianym wnioskiem nagłym p. Kramarczyka do następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 8. lipca 1901 r. godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12 minut 45 po północy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki.

Stanisław Niezabitowski.

Protokół

15. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 8. lipca 1901 roku.

Początek o godz. 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzynastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół czternastego posiedzenia złożony jest w biurzn marszałkowskiem do przejrzenia.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj wniesionych po dzień 8. lipca 1901 roku.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 8. lipca 1901 roku, które przydzielono następującym Komisyom a mianowicie:

Komisyi gminnej Ls. 2577 do 2640, 2674 do 2681.

Komisyi szkolnej Ls. 2641, 2664, 2665.

Wydziałowi krajowemu Ls. 2656, 2657, 2658, 2660, 2663.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls. 2659.

Komisyi petycyjnej Ls. 2661, 2669 do 2672.

Komisyi drogowej Ls. 2666.

Komisyi kolejowej Ls. 2667.

Komisyi dla włości rentowych Ls. 2682 do 2694.

Przemawia p. Komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś i odpowiada na interpelacye:

1. p. Krempy i tow. w sprawie rzekomych nadużyć urzędników c. k. Starostwa w Kolbuszowej;

2. p. T. Starzyńskiego i tow. w sprawie nie wydania rozporządzenia wykonawczego do uchwalonych ustaw o regulacyi i komasacyi gruntów;

3. p. Krempy i tow. w sprawie nieuiszczenia datku konkurencyjnego na budowę kościoła w Ostrowach przez A. Kozłowieckiego;

4. p. Krzysztofowicza i tow. w sprawie szkód zrządzonych spławem drzewa na Czeremoszu w powiecie Kossowskim i Śniatyńskim;

5. p. Szweda i tow. w sprawie regulacyi Soły;

6. p. Theodorowicza i tow. o zmianę §. 8. Ces. Rozp. z 2. maja 1899 w sprawie ustawowego terminu wypłaty odszkodowania za wybite wskutek pomoru świnie;

7. p. Osuchockiego i tow. w sprawie otwarcia apteki w Boryni;

8. p. Okuniewskiego i tow. w sprawie wypłaty odszkodowania za wybicie świń wskutek pomoru w Paniowcach;

9. p. Wachnianina i tow. w sprawie utworzenia z miejscowości Komarów samoistnej gminy administracyjnej.

Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz odpowiada na interpelacye:

1. Kramarczyka i tow. w sprawie obwałowania prawego brzegu Wisły w powiecie bialskim;

2. Krempy i tow. w sprawie włączenia gminy Dymitrów duży pow. tarnobrzeskiego do okręgu konkurencyjnego potoków Krzemienicy i Babulówki.

Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński odpowiada na interpelacyę p. Trzecieskiego i tow. w sprawie przywrócenia archivum aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie sal, i rychlejszego postępowania przy wydawnictwie.

Członek Wydziału krajowego p. Dąmbski odpowiada na interpelacyę p. Wójcika i tow. w sprawie obsadzenia posady dyrektora szpitala powszechnego we Lwowie.

Członek Wydziału krajowego p. Chamiec odpowiada na interpelacyę p. Bednarskiego i tow. w sprawie nazwy stacyi kolei Nowy Targ „Neumarkt".

Marszałek oznajmia, iż zgłoszone są dwa nagłe wnioski, pierwszy z nich, który odczytuje brzmi:

Wniosek nagły.

Ponieważ na dniu 4. lipca b. r. wybuchł pożar w gminie Dworach powiatu bialskiego, który zniszczył do szczętu 11 gospodarstw włościańskich, tak dalece, że pogorzelcy pozostali bez żadnych środków do życia, dlatego podpisany wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wniosek niniejszy za naglący i polecić Komisyi budżetowej, by na najbliższem posiedzeniu przyszła do Wysokiej Izby z ustnem sprawozdaniem w kierunku udzielenia pogorzelcom odpowiedniej kwoty.

Lwów, dnia 6. lipca 1901.

Kramarczyk w. r.

Izba popiera nagłość powyższego wniosku.

Przemawia p. Kramarczyk dla uzasadnienia nagłości wniosku.

Izba uchwala nagłość wniosku, a w oddzielnem głosowaniu uchwala powyższy wniosek.

Marszałek odczytuje drugi wniosek nagły, który brzmi:

Wniosek nagły.

W nocy z soboty na niedzielę (t. j. 6. stycznia na 7. stycznia) spłonęło w Uhnowie około 300 domów; przynajmniej 600 rodzin, nędza niesłychana. Stawiam nagły wniosek.

Wysoki Sejm raczy przyznać możliwą najwyższą subwencyę celem przyjścia z pomocą.

Wnioskodawca:
Górka w. r.

Izba popiera nagłość wniosku powyższego.

Przemawia p. Górka uzasadniając nagłość wniosku.

Izba uchwala nagłość wniosku, a oddzielnie sam wniosek p. Górki, który przekazuje Komisyi budżetowej z wezwaniem do przedłożenia ustnego sprawozdania na następnem posiedzeniu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie

Komisyi budżetowej ze sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi kilku gmin o zniesienie prestacyi na płace nauczycieli.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego odczytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Począwszy od 1. stycznia 1901 zniża się w drodze łaski dotychczas uiszczane prestacye na płace nauczycieli gminom: Kańczudze, powiatu przeworskiego z kwoty 582 K 58 h na kwotę 480 K; Baryczce powiatu strzyżowskiego z 26% do wysokości 12%; Nowemu Siołu, powiatu zbarazkiego, z 16% do wysokości 10%; Jachówce, powiatu myślenickiego, z 18% do wysokości 10%; Spryni wielkiej, powiatu samborskiego, z 19% do wysokości 10%; Podlipiu, powiatu dąbrowskiego, z 14% do wysokości 10%; gminie Pławo, powiatu mieleckiego, z 19% do wysokości 12%, a Jezierzance z 23% do wysokości 10% całej należytości podatków bezpośrednich wraz z dodatkami państwowymi, w tych gminach corocznie opłacanych.

2. Nad petycyami gmin Gusztyna, powiatu borszczowskiego i Kopyczyniec, powiatu husiatyńskiego, o obniżenie prestacyj, uiszczanych na płace nauczycieli, przechodzi się do porządku dziennego.

3. Sejm odseła do Wydziału krajowego do zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i zdania sprawy na przyszłej sesyi sejmowej następujące petycye:

L 366/233 Gminy Myślenic o odpisanie zaległości na płacę nauczycieli i spowodowanie zmiany wysokości tego datku na przyszłość.

L. 888/690 Gminy miasta Limanowej o uwolnienie od płacenia dobrowolnie deklarowanej na płace nauczycieli rocznie 200 koron.

L. 90/39 Gminy miasteczka Mielec o odpisanie zaległych prestacyi szkolnych.

L. 70/36 Gminy miasta Sanoka o odpisanie zaległości na emeryturę nauczycieli szkół ludowych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i bez rozprawy uchwala wniosek 1, 2, 3, Komisyi oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisyi budżetowej ze Sprawozdania dodatkowego Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi sejmowej gminy Cieszanin mały z Kisielowem o obniżenie dobrowolnej prestacyi na płacę nauczyciela 1 klasowej szkoły w Kisielowie L. W. 35252/901.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie Cieszanin mały z Kiesielowem powiatu Jarosławskiego obniża się począwszy od 1. stycznia 1900. prestacyę na płacę nauczyciela z 21% do wysokości 10% podatków.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisyi budżetowej ze Sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi gminy miasta Krakowa o uregulowanie prestacyi na płace nauczycieli za czas od roku 1883.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

*

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie miasta Krakowa zezwala się na spłacenie należnej funduszowi szkolnemu krajowemu reszty prestacyi na płace nauczycielskie z lat 1883 do 1894 w kwocie 124.653 zł. 31 ct. w. a. w dwudziestu równych rocznych ratach, począwszy od r. 1900.

Przemawia p. Zoll i wnosi poprawkę, aby we wniosku Komisyi w trzecim wierszu zamiast cyfry „124.653 zł 31 ct. w. a." umieścić cyfrę „75.367 zł. 28 ct."

Izba popiera powyższą poprawkę p. Zolla.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oświadcza, iż do głosu zapisany jest p Rotter.

Przemawia zapisany do głosu p. Rotter.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Zolla, którą Izba odrzuca, uchwalając oddzielnie wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi budżetowej o zamknięciu rachunków funduszów krajowych budżetem objętych za rok 1899.

Sprawozdawa p. Romanowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm wydaje Wydziałowi krajowemu absolutorym z rachunków funduszów budżetem objętych za rok 1899.

2. Powyższa uchwała obejmuje także absolutoryum dla c. k. Rady szkolnej krajowej z działu wydatków funduszu szkolnego krajowego i krajowego funduszu emerytalnego za rok 1899.

3. Rachunki fnnduszów samoistnych budżetem nie objętych, funduszu propinacyjnego miast, funduszu pożyczkowego dla gmin na budowę koszar krajowych, funduszu b. korpusu ochotników z r. 1859, funduszu pożyczkowego dla spółek wodnych, funduszu pożyczkowego dla gmin na budowę szkół ludowych, funduszu kolejowego, stałego funduszu przemysłowego, funduszu pożyczkowego dla Kółek rolniczych, stałego funduszu pożyczkowego dla przemysłu rolniczego, przyjmuje Sejm do wiadomości.

4. Na umożenie pożyczki z funduszu uposażenia kasy krajowej, użytej na pokrycie niedoboru funduszu krajowego z roku 1899, wstawia się do budżetu funduszu krajowego na rok 1901 (rubr. XIV. wydatków) kwotę 43.265 zł.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek 1, 2, 3, 4 Komisyi głosując nad każdym z tych wniosków Komisyi oddzielnie, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi szkolnej z petycyi gminy miasta Wieliczki o zniżenia prestacyi szkolnej wymierzonej od dochodu własnego majątku zakładowego.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje Sprawozdanie Komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę gminy miasta Wieliczki odstępuje się Wydziałowi krajewemu wraz z c. k. Radą szkolną krajową do zbadania z możliwem uwzględnieniem — i zdania sprawy do najbliższej sesyi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi prawniczej o wniosku posła Okuniewskiego i tow. o zmianę ustawy o lichwie w kierunku zapobieżenia spekulacyi gruntami.

Sprawozdawca p. Górka uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wniosek posła Okuniewskiego i tow. do l. s. 1100/1901 odstępuje się Wydziałowi krajowemu celem zbadania i przedłożenia sprawozdania na jednej z najbliższych sasyi sejmowych“.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi kolejowej z petycyi gmin i obszarów dworskich z okolicy Rodatycz pod Gródkiem.

Sprawozdawca p. Stan. Jędrzejowicz odczytuje sprawozdanie Komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Wzywa się c. k. Rząd aby stacyę kolejową Rodatycze na linii Kraków-Lwów, obecnie dla użytku publicznego zamkniętą, otworzył dla ruchu towarowego i osobowego i w tym celu przystąpił do wniosku Wydziału krajowego w sprawie budowy dojazdu kolejowego, opartego na postanowieniach krajowej ustawy z dnia 9. marca 1888 Nr. 38 Dz. u. i r. kr., na razie zaś, zanim sprawa dojazdu kolejowego będzie uregulowaną, otworzył tę stacyę dla ruchu osobowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi gospodarstwa krajowego o wniosku posła F. Maryewskiego dotyczącym zniesienie ustawy o obrocie mlewem.

Sprawozdawca p. Władysław Gniewosz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm zechce uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu zwołanie ankiety, któraby sprawę poruszoną wnioskiem posła Maryewskiego wszechstronnie zbadała. Wydział krajowy przedłoży na następnej sesyi Sejmowi sprawozdanie szczegółowe o obradach ankiety i przedstawi do uchwalenia odpowiednie wnioski.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Głosowanie nad rezolucyą posła Bojki w sprawie zmiany instrukcyi dla żandarmeryi.

Marszałek odczytuje złożoną na poprzedniem posiedzeniu następującą rezolucyę p. Bojki, która z braku kompletu nie została poddaną pod uchwałę:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby instrukcyę wydaną dla c. k. żandarmeryi co do użycia broni siecznej i palnej poddał rewizyi i poczynił odpowiedne w niej zmiany.

Izba odrzuca powyższą poprawkę p. Bojki, za którą głosowało 21 posłów.

Następuje:

Trzecie czytanie projektu ustawy o tworzeniu włości rentowych i o czasowej niepodzielności posiadłości gruntowych.

W zastępstwie p. sprawozdawcy Pilata, który jest chorym, sprawozdawca p. Urbański.

Izba uchwaliwszy na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwala Izba powyższą ustawę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi budżetowej o budżecie krajowym na r. 1901.

Sprawozdawca p. A. Potocki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

Na rok 1901 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w sumie 21,318.664 kor. a dochody własne tego funduszu w sumie 5,634.472 kor.

II.

1. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1901 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo czynszowego, domowo klasowego i 5% wego podatku od domów wolnych, w wysokości 60 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim, opłacać będą dodatek do podatków w ust. 1. ad a) wymienionych, w wysokości 49 groszy, zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych 55 groszy od każdej korony całej należytości tych podatków.

3. Kwoty przyzwolone na rok 1901 w rubrykach i pozycyach wydatków budżetu krajowego w znaczeniu ściślejszem, niemniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycyach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycyach funduszu krajowego w ściślejszem znaczeniu:

a) w rubryce I. między pozycyami 5, 6, 7 i między pozycyami 8 i 10,

b) w rubryce II. między literami a, b, c, d, pozycyi 23,

c) w rubryce X. między pozycyami 187, 188 tudzież między pozycyami 192, 193, 194,

d) w rubryce XV. między pozycyami 294, 295 tudzież między pozycyami 311 i 314 — dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkiemi pozycyami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubryce XVI. między pozycyami 317—366, między pozycyami 369 i 428, między pozycyami 429 i 432, między pozycyami 426 i 433, wreszcie między pozycyami działów A, B, C, D i F wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe, połączone z warstatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna i tylko w wydatkach zwyczajnych.

III.

Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia chwilowej pożyczki w funduszach własnych lub w Banku krajowym w wysokości 1,970.931 K w gotówce za $4^1/_2$% oprocentowaniem i wstawia w budżet dochodów na rok 1901 kwotę 1,970.931 K jako dochód z zaciągnąć się mającej pożyczki.

IV.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby począwszy od roku 1902 wstawiał przez trzy lata corocznie do wydatków budżetu krajowego odpowiednią kwotę na umorzenie i oprocentowanie tej pożyczki.

V.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w drodze ustawodawczej zapewnił krajom koronnym udział funduszów krajowych w państwowym podatku konsumcyjnym od piwa w stosunku do konsumcyi tego artykułu w poszczególnych krajach tak, jak to zapewnionem zostało co do podatku konsumcyjnego od wódki, ustawą uchwaloną przez obie Izby Rady państwa w dniu 4. czerwca 1901.

Przemawia pod względem formalnym p. Barwiński, i składa następujące oświadczenie, imieniem większości ruskich posłów:

Z upoważnienia ruskich posłów mam zaszczyt złożyć następujące oświadczenie:

Od 1883 roku występowali ruscy posłowie sejmowi z żądaniami stopniowego zaspakajania kulturno-narodowych, ekonomicznych i politycznych postulatów ruskiego narodu. Żądania ich na tem polu były zawsze minimalne i ograniczały się do najkonieczniejszych i najbardziej piekących potrzeb. I w obecnej sesyi nie poszły żądania ruskich posłów poza te granice. Między innymi podnieśliśmy mianowicie konieczną i nagłą potrzebę stopniowego założenia ruskiego gimnazyum w Stanisławowie, ze względu, że 1190 uczniów ruskiej narodowości niema możliwości pobierać nauki w średnich szkołach w ojczystym języku.

Tego minimalnego wszechstronnie usprawiedliwionego żądania ruskich posłów nie załatwiono. Oprócz tego podnieśli ruscy posłowie gruntowne na sprawdzonych danych oparte interpelacye dotyczące najważniejszych i najżywotniejszych spraw politycznych i krzywd ruskiego ludu na tem polu. Wszystkie te interpelacye pozostały bez odpowiedzi.

Wobec tego, że także ustawę o włościach rentowych przyjęto wbrew zastrzeżeniom ruskich posłów i ogólnej opinii ruskiego ludu, oświadczamy, że ruscy posłowie dalszego udziału w obradach sejmowych brać nie mogą.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną, oświadczając, że do głosu zapisani są przeciw wnioskom Komisyi pp. Okuniewski i Stojałowski za, posłowie Jabłoński, Stadnicki, Bojko, Romanowicz, Górski, Wachnianin, Hupka, Kozłowski, Czajkowski Władysław Wiktor, W. Dzieduszycki.

Marszałek udziela głosu p. Okuniewskiemu.

P. Okuniewski nieobecny.

Przemawia p. Stojałowski.

Marszałek wzywa, by nie przerywano mowcy.

Przemawia dalej p Stojałowski.

Marszałek oznajmia, iż na życzenie i za porozumieniem posłów zapisanych do głosu za budżetem, udziela głosu zapisanemu później p. W. Dzieduszyckiemu.

Przemawia p. W. Dzieduszycki.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Romanowicz.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Kozłowski i Loewenstein.

P. Górski wnosi na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba zgadza się na zapytanie Marszałka, by obaj zapisani do głosu posłowie Kozłowski i Loewenstein przemawiali.

Marszałek oznajmia, iż odracza posiedzenie do godziny 7. wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 4. minut 30. po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 8. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 7. minut 30. wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad preliminarzem budżetu na r. 1901.

Przemawia zapisany do głosu p. Kozłowski i wnosi następującą rezolucyę:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:

1. Zwołać ankietę w celu obmyślenia środków dążących do dostatecznego zaopatrzenia funduszu krajowego i zaprosić do jej składu przedstawiciela c. k. Rządu.

2. Porozumieć się bezzwłocznie z Wydziałami krajowymi innych krajów koronnych i wdrożyć wspólnie z niemi akcyą w celu skłonienia Rządu do zezwolenia na pobieranie obliczanego według konsumcyi krajowego dodatku do podatku od piwa.

3. Z wykonania powyższych kroków zdać Wysokiemu Sejmowi sprawę na przyszłej sesyi sejmowej.

Przemawia zapisany do głosu p. Loewenstein.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem Komisyi budżetowej o budżecie krajowym na r. 1900.

Marszałek oznajmia, iż otwierać będzie dyskusyę nad każdą rubryką z osobna, przy poszczególnych zaś pozycyach otwierać będzie rozprawę tylko wtedy, jeżeli zgłoszone będą odmienne wnioski.

Izba nie sprzeciwia się temu sposobowi obrad.

Na wniosek sekretarza p. Urbańskiego, uchwala Izba bez prozprawy uwolnić sprawozdawców budżetu od czytania odnośnego sprawozdania.

Sprawozdawca p. Adam Skrzyński czyta:

Rubryka I. poz. 1—16 wydatków.

Koszta reprezentacyi kraju.

A. Sejm krajowy.

Pozycya	1.	Koszta podróży pp. posłów	8.972 K
„	2.	Dyety pp. posłów	72.000 „
„	3.	Koszta druków	41.200 „
„	4.	Spisywanie sprawozdań	8.000 „
„	5.	Pisarze dzienni	1.300 „
„	6.	Remuneracye urzędników Wydziału krajowego, za dodatkowe zatrudnienie podczas Sejmu	2.400 „
„	7.	Służba	2.400 „
„	8.	Opał	3.000 „
„	9.	Zapuszczanie i mycie podłóg	200 „
„	10.	Potrzeby kancelaryjne	800 „
„	11.	Na uzupełnienie biblioteki sejmowej	400 „
„	12.	Rozmaite drobne wydatki	1.000 „
		Razem	141.672 K

Izba uchwala bez rozprawy rubr. I. poz. 1—12 w sumie 141.672 koron, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

B. Wydział krajowy.

Pozycya	13.	Marszałek krajowy	12.000 K.	
		i dodatek na reprezentacyę	8.000 „	20.000 K.

Pozycya	14.	Sześciu członków Wydziału krajowego po 8.000 K.	48.000 K
„	15.	Zastępcy	4.000 „
„	16.	Dodatek dla członka Wydziału krajowego, mianowanego przez Marszałka zastępcą do kierownictwa w Wydziale krajowym . . .	2 000 „
		Suma rubryki I. .	215.672 K

Przemawia p. Kozłowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala rubr. I. poz. 13—16 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca p. Adam Skrzyński czyta:

Rubr. II. poz. 17—35.

Koszta zarządu.

Upoważnia się Wydział krajowy do zawarcia umowy z p. Kamienobrodzkim na lat trzy za wynagrodzeniem pod poz. 33. uchwalonem i do wstawienia cyfr tego wynagrodzenia w preliminarz wydatków funduszu krajowego w ciągu lat następnych.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa preliminuje nadto w załatwieniu otrzymanych petycyj następujące dary z łaski . . . . 2.680 K

L. p.	49.	Emilia Sternalowa, jednorazowo	. . .	300 „
„	741.	Edmundyna Urbańska, jednorazowo	. . .	400 „
„	57.	Wanda Dziubińska „	. . .	400 „
„	340.	Leontyna Sapałaczyńska „	. . .	300 „
„	56.	Rozalia Piotrowska „	. . .	300 „
„	205.	Apolonia Sternalowa „	. . .	200 „
„	154.	Franciszka Kratochwilowa „	. . .	200 „
„	612.	Gerard d' Festenburg „	. . .	400 „

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę Ls. 32. Kazimierza Kułakowskiego b. inspicyenta gmachu Sejmowego przekazuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia w przyszłym preliminarzu.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Zarazem wnosi Komisya budżetowa przejście do porządku dziennego nad petycyami l. p. 1102, 936, 956, 811, 127, 674, 673, 630, 732, 720, 683, 41, 354, 115.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 35. Zaliczki na płace nadzwyczajne dla urzędników, Komisya budżetowa przedstawia Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia:

Udziela się zaliczkę:

a) L. pet. 31. Aleksandrowi Lewartowskiemu spłacalną w 120 ratach miesięcznych 2.000 koron.

b) „ 31. Władysławowi Marcinkowskiemu spłacalną w 120 ratach miesięcznych 2.000 koron.

c) „ 500. Józefowi Schimowi w 120 ratach miesięcznych spłacalną 3.000 koron.

Przy wypłacie zaliczek wszelkie dawniej udzielone, a jeszcze nie umorzone zaliczki mają być całkowicie spłacone.

L. pet. 816. Zygmuntowi Kossowskiemu zezwala się na spłacenie w latach dziesięciu reszty zaliczki udzielonej przez Wysoki Sejm 5. lutego 1896.

Police zabezpieczające zwrot zaliczek opiewać mają na Wydział krajowy.
Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.
Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa zatem wnosi:

Poz. 17.	Płace urzędników oddziału konceptowego . .	144.728	K
„ 18.	„ „ „ rachunkowego . .	151.575	„
„ 19.	„ „ „ kasowego . . .	39.885	„
„ 20.	„ „ „ sanitarnego . . .	6.840	„
„ 21.	„ „ „ statystycznego . .	11.120	„
„ 22.	„ „ „ manipulacyjnego . .	53.085	„
„ 23.	Dyurniści:		
	a) dla oddziału konceptowego	6.954	„
	b) „ „ rachunkowego	7.000	„
	c) „ „ statystycznego	5.000	„
	d) „ „ manipulacyjnego	17.078	„
	e) Zarządu długu krajowego z roku 1893 . .	6.026	„
	f) dla funduszów szkolnych okręgowych . . .	2.920	„
Poz. 24.	Zasługa.	9.730	„
„ 25.	Emolumenta	3.101	„
„ 26.	Remuneracye.	12.100	„
„ 27.	Koszta podróży i dyety	16.800	„
„ 28.	Pensye i zaopatrzenia	62.754	„
„ 29.	Dary z łaski	5.180	„
„ 30.	Na pokrycie należytości stemplowych od dekretów nominacyjnych urzędników krajowych . . .	4.500	„
„ 31.	Potrzeby kancelaryjne	36.400	„
„ 32.	Administracya dochodów z krajowych opłat konsumcyjnych	5.000	„
„ 33.	Architekt	6.100	„
„ 34.	Gmach sejmowy i jego utrzymanie.	26.722	„
„ 45.	Zaliczki na płace:		
	a) zwyczajne	24.000	„
	b) nadzwyczajne	7.000	„
	Suma rubryki II. .	671.598	K

Izba uchwala bez rozprawy rubr. II. poz. 17—35 w sumie 671.598 koron zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Do rubryki II. poz. 29. W załatwieniu dodatkowem pet. Ls. 462 p. Maryi Bereznickiej, wdowie po członku Wydziału krajowego, przyznaje się stały roczny dar po 600 K i wskutek tego zwiększa się poz. 29. z kwoty 5.180 K na 5.780 K

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca p. Jordan czyta:

Rubr. III. poz. 36.

Koszta leczenia.

Komisya budżetowa preliminuje zgodnie z Wydziałem krajowym:

Rubr. III. poz 36. . . . . 2,380.000 *K*

Izba bez rozprawy uchwala Rub. III. poz. 36. w sumie 2,380.000 *K* zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Petycya l. 543 Rady powiatowej w Sokalu o udzielenie zasiłku na pokrycie połowy nadwyżki kosztów budowy szpitala odsyła się Wydziałowi krajowemu do opinii, ewentualnie do przedstawienia wniosku.

Przemawia p. Wincenty Kraiński i wnosi następującą poprawkę:

„We wniosku Komisyi zamiast słów do opinii, ewentualnie do przedstawienia wniosku“ wnoszę słowa: „do przychylnego załatwienia“.

Izba popiera poprawkę p. Wincentego Kraińskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Win. Kraińskiego a w oddzielnem głosowaniu uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca p. Jordan czyta:

Rub. IV. poz. 37. 38.

Koszta szczepienia.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 37. Utrzymanie i odświeżenie krowianki . . .	24.000 *K*
„ 38. Koszta podróży i dyety lekarzy z powodu szczepienia ospy	132.000 „
Suma rubryki V. . .	156.000 *K*

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Dąmbski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala Rubr. IV. 37. — 38. w sumie 156.000 *K*, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca p. Jordan czyta:

Rub. V. poz. 39—41.

Wydatki sanitarne.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 39 — $^1/_3$ część za lekarstwa dla epidemicznie chorych	7.200 *K*
Poz. 40 — Na koszta podróży dla lekarzy okręgowych, oraz subwencye dla powiatów na pokrycie przewyżki wydatków na płace ponad 1% dodatku powiatowego	90.000 „
Poz. 41 — Dla zakładu szczepienia wścieklizny Dra Bujwida w Krakowie stała subwencya	2.000 „
Suma rubryki V. . .	99.200 *K*

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala Rub. V. poz. 39—41 w sumie 99.200 *K*, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

P. Paszkowski w zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Barwińskiego czyta:

Rub. VI. poz. 42—66.

Zasiłki dla zakładów dobroczynności.

Komisya budżetowa wnosi:

Rubr. VI.

Zasiłki dla zakładów dobroczynność.

Pozycya 42. Szpitale Sióstr Miłosierdzia w Czerwonogrodzie, Rozdole i Bursztynie	1.800 K.
„ 43. Szpital Sióstr Miłosierdzia w Nowosiółkach . .	600 „
„ 44. Dom ubogich i sierót w Krakowie . . .	10.848 „

*

Pozycya	45.	Zakład świętego Józefa dla osieroconych chłopców w Krakowie	2.000 K
„	46.	Towarzystwo miłosierdzia pod godłem „Opatrzność" we Lwowie	2.400 „
„	47.	Zakład osieroconych dziewcząt im. księdza Józefa Ziemiańskiego w Przemyślu	1 000 „
„	48.	Na zasiłki dla weteranów z roku 1831, do dyspozycyi Wydziału krajowego	4.500 „
„	49.	Zakład św. Józefa dla chorych nieuleczalnych i wyzdrowieńców we Lwowie	2 000 „
„	50.	Na utrzymanie rymanowskiej kolonii leczniczej .	1.000 „
„	51.	Lecznica powszechna we Lwowie, do rozporządzalności Wydziału krajowego po zasięgnięciu opinii Towarzystwa lekarskiego	2.000 „
„	52.	a) Nadzwyczajna subwencya na wewnętrzne urządzenie	2.000 „
„	52.	Kolonia lecznicza w Rabce, na utrzymanie dzieci w lecznicy	600 „
„	53.	Towarzystwo opieki nad niemowlętami, pod wezwaniem „Dzieciątka Jezus" we Lwowie . . .	400 „
„	54.	Ryczałt na zasiłki dla ochronek, po myśli uchwały Wys. Sejmu z dnia 5. lutego 1896 . . .	3.600 „
„	54.	a) Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków gr. kat. dyecezyi przemyskiej (jednorazowo) . .	200 „
„	54.	b) Takież Towarzystwo w archidyecezyi lwowskiej (jednorazowo)	200 „
„	54.	c) Takież Towarzystwo w dyecezyi stanisławowskiej (jednorazowo)	200 „
„	55.	Towarzystwo kolonii wakacyjnej dla dziewcząt we Lwowie	200 „
„	56.	Towarzystwo im. świętej Salomei, opieki nad wdowami i sierotami we Lwowie	200 „
„	57.	Zgromadzenie służebnic serca Jezusowego w Krakowie	200 „
„	58.	Towarzystwo opieki nad sługami im. św. Jadwigi we Lwowie	200 „
„	59.	Zakład staruszek i kalek w Krakowie na Blichu im. hr. Sołtykowej	200 „
„	60.	I. galic. Stowarzyszenie głuchoniemych „Nadzieja" we Lwowie	200 „
„	61.	Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie	200 „
„	62.	Komitet „Domu pracy" na Kazimierzu w Krakowie	1.000 „
„	63.	Zakład św. Jadwigi w Krakowie (stała subwencya)	1.200 „
„	64.	Komitet budowy szpitala OO. Bonifratów w Krakowie, na dokończenie budowy szpitala (6.000 K. w dwu rocznych ratach z czego druga i ostatnia rata)	3.000 „
„	64.	a) Komitet herbaciarni centowej we Lwowie (jednorazowo)	200 „

Pozycya 64. b)	Zarząd zakładu błog. Kunegundy w Nowym Sączu, na szkołę dla kształcenia wzorowych gospodyń	600 K
„ 65.	Na przytulisko brata Alberta we Lwowie i w Krakowie (stała subwencya)	2.000 „
„ 65. a)	Zgromadzenie Sióstr św. Wincentego à Paulo we Lwowie, subwencya na urządzenie nowego szpitala w Sądowej Wiszni (jednorazowo) .	400 „
„ 66.	Na opłatę procentów (4%) od pożyczki 40.000 K., zaciągnąć się mającej przez Towarzystwo budowy tanich mieszkań dla robotników katolickich w Krakowie (I. rata z dziesięciolecia) . . .	1.600 „

Izba bez rozprawy uchwala Rub. VI. poz. 42—66 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Tym sposobem załatwione zostały petycye: Komitetu ochronki dla dzieci i sierót ubogich zarobników w Peczeniżynie l. 843 (668), ochronki w Zbarażu l. 1315 (1066) Stowarzyszenia „Biker Chalem" l. 898 (699), taka sama petycya l. 960 (761), Ochronki św. Wojciecha w Gorlicach l. 1004 (804), Zakładu wychowania sierót izraelickich w Krakowie l. 1065 (865), Towarzystwa wzajemnej pomocy dyaków grecko katolickich dyecezyi przemyskiej l. 63 (30), takaż petycya z gr. kat. dyecezyi lwowskiej l. 953 (754), takaż petycya z gr. kat. dyecezyi stanisławowskiej l. 229 (175), Zgromadzenia SS. Służebnic Serca Jezusowego w Krakowie l. 162 (127), I-go galicyjsk. Stowarzyszenia głuchoniemych „Nadzieja" we Lwowie l. 119 (85), Stowarzyszenia opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie l. 152 (117), komitetu „Domu pracy" na Kazimierzu w Krakowie l. 140 (106), komitetu herbaciarni centowej we Lwowie l. 939 (736), Towarzystwa błog, Kunegundy w N. Sączu l. 611 (459), Zgromadzenia SS. Miłosierdzia św. Wincentego á Paulo we Lwowie na urządzenie szpitala w Sądowej Wiszni l. 834 (659), Ochronki małych dzieci i szwalni ubogich dziewcząt we Lwowie l. 151 (116), Przełożonej SS. Najśw. Rodziny z Nazaretu w Wadowicach l. 383 (244), komitetu ochronki im. Leona XIII. w Rzeszowie l. 475 (336), Zgromadzenia SS. Józefinek we Lwowie l. 523 (381), Towarzystwa dam dobroczynności w Śniatynie l. 618 (466), Zgromadzenia SS. Serafinek w Stryju l. 623 (471), Polikliniki powszechnej l. 944 (745), o nadzwyczajną subwencyę na wewnętrzne urządzenie.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyj przytuliska uczestników powstania 1863/4 w Krakowie l. 77 (43) komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Roz. 66. a)	Dla przytuliska uczestników powstania 1863/4 w Krakowie przyznaje się jednorazowy zasiłek w kwocie	500 K
	Suma rubr. VI. .	47.248 K

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi, czyli Rub. VI. w sumie 47.248 K., zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi Stowarzyszenia „Dieciątka Jezus" we Lwowie l. 836 (661) wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę Stowarzyszenia „Dzieciątka Jezus“ we Lwowie przekazuje się Wydziałowi krajowemu dla zbadania i postawienia wniosku celem umożliwienia zaciągnięcia pożyczki na budowę domu dla zakładu stowarzyszenia“.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi: Zgromadzen a św. Karola Boromeusza we Wielkich Oczach l. 736 (576) o subwencyę na zakupienie gruntu pod ogród, komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę, Zgromadzenia św. Karola Boromeusza we Wielkich Oczach przekazuje się Wydziałowi krajowemu do szczególnego uwzględnienia z ryczałtu na ochronki“.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi: komitetu budowy ochronki dla ubogich dzieci w Gródku koło Lwowa l. 533 (382) i petycyi Magistratu król. wol. miasta Gródka l. 555 (404) o bezpłatne odstąpienie realności p. l. 175 w Gródku, funduszu krajowego własnej na plac pod budowę ochronki, komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę komitetu budowy Ochrhronki i Magistratu m. Gródka przekazuje się Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia“.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi‘

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi SS. Felicyanek w Krakowie na Blichu l. 349 (217) o subwencyę na przebudowę przytuliska dla ubogich staruszek wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę SS. Felicyanek w Krakowie na Blichu przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania“.

Przemawia p. Klemensiewicz i wnosi do powyższego wniosku komisyi następującą poprawkę „i do ewentualnego uwzględnienia w preliminarzu na r. 1902“.

Izba popiera poprawkę p. Klemensiewicza.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje poprawkę p. Klemensiewicza.

Izba uchwala powyższy wniosek komisyi wraz z poprawką p. Klemensiewicza którą p. sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi O. Jeremiasza Łomnickiego o zapomogę na budowę domu dla nowicyatu SS. Służebnic w Krystynopolu, wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę O. Jeremiasza Łomnickiego o zapomogę na budowę nowicyatu SS. Służebnic w Krystynopolu, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia w przyszłym preliminarzu.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi O. prowincyała zakonu OO. Bazylianów w Dobromilu l. 598 (447) o subwencyę na dokończenie budowy domu dla nowicyatu OO. Bazylianów w Krakowie, komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę O. Prowincyała Zakonu OO. Bazylianów w Dobromilu przekazuje się do zbadania i ewentualnego uwzględnienia w przyszłym preliminarzu“.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi Towarzystwa tanich mieszkań dla robotników katolickich w Krakowie l. 573 (422) o udzielenie gwarancyi kraju na spłatę pożyczki amortyzacyjnej w kwocie 40.000 K, komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę Towarzystwa tanich mieszkań dla robotników katolickich w Krakowie przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi Wydziału Rady powiatowej w Łańcucie l. 542 (391) o subwencyę na rzecz szkoły gospodyń wiejskich, Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę Wydziału Rady powiatowej w Łańcucie przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia".

Przemawia p. Żardecki i stawia w miejsce wniosku powyższego Komisyi następujący wniosek: W załatwieniu pet. Wydz. pow. w Łańcucie o subwencyę na rzecz szkoły gospodyń wiejskich przyznaje się tej szkole kwotę 1.000 koron tytułem bezzwrotnej subwencyi na r. 1901".

Izba popiera wniosek p. Żardeckiego.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek p. Żardeckiego w miejsce wniosku Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W sprawie petycyi SS. Miłosierdzia o zapomogę na przebudowanie lokalu na pracownię robót kobiecych w Przeworsku l. 166 (131), Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę SS. Miłosierdzia w Przeworsku przekazuje się Wydziałowi krajowemu.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Rubr. VII. poz. 67.

Wydatki na cele wykształcenia i oświaty.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

Poz. 67. Akademia umiejętności w Krakowie:

a) Zasiłek stały	52.000 K	
b) Zasiłek na badania historyczne w archiwum watykańskiem i innych, prowadzonych pod kierunkiem Dra Smolki (III cia rata z trzechlecia 1898/1899 do 1900/1901)	4.000 „	
c) Na wydanie atlasu geologicznego .	5.000 „	61.000 K

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. VII. poz. 67 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje: Rubr. VII. poz. 68.

Preliminarz krajowego funduszu szkolnego na r. 1901.

Sprawozdawca p. Kozłowski prostuje przedewszystkiem omyłki druku a mianowicie: na str. 5 w rubryce „procent kobiet" zamiast „44" ma być „40", na str. 25 we wierszu trzecim z góry opuścić należy słowa „Wydz. kraj.", a we wierszu ósmym w niektórych egzemplarzach zamieszczone słowa „Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Księstwem Krakowskiem" wypuścić, na str. 33 pod rubryką Dochody rubr. I. poz. 1. zamiast kwoty „24.776" ma być „25.776", na str. 37 we wierszu dziewiątym z góry zamiast „575.005" ma być „575.000".

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad preliminarzem funduszu szkolnego na r. 1901.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. I. poz. 1—7.

Wydatki.

Płace, remuneracye za udzielanie religii, dodatki pięcioletnie, wynagrodzenia za godziny nadobowiązkowe i na zastępstwo nauczyczycieli urlopowanych 8,232.500 K.

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. I. poz. 1—7 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z c. k. Radą szk. kr. obmyślał środki, jak by można kandydatom, którzy ukończyli seminaryum nauczycielskie z dobrym postępem i odznaczyli się zamiłowaniem do nauki gospodarstwa, umożliwić wyższą szkołę w Dublanach, wykształcenie na zawodowych nauczycieli gospodarstwa w seminaryach nauczycielskich.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. II. poz. 8—11.

Remuneracye, zapomogi, zasiłki dla kursów wakacyjnych, oraz remuneracye na roboty ręczne 101.200 koron.

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. II. poz. 8—11 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya wnosi: Wysoki Sejm uchwalić raczy: Sejm wzywa Radę Szkolną krajową, ażeby do preliminarza funduszu szkolnego na r. 1902 wstawiła naątępujące pozycye:

1) na zapomogi dla nauczycieli powoływanych na kursa specyalne, urządzane dla nich celem wykształcenia się głównie w sadownictwie, uprawie tytoniu, koszykarstwie, kartonowaniu.

2) na subwencye dla tych szkół, w których urządza się warsztat ślojdu, koszykarstwa, gospodarstwa kobiecego i t. p. gdzie czynniki miejscowe część wydatków pokrywają, ale całego pokryć nie są wstanie.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. III. poz. 12.

Koszta podróży i dyety nauczycieli, przeniesionych ze względów służbowych 13.000 koron.

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. III. poz. 12. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. IV. poz. 13—16.

Dodatek do funduszu emerytalnego, interkalarya, emerytury dla tracących posady i dary z łaski zwyczajne 92.577 koron nadzwyczajne 5.000 koron.

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. IV. poz. 13—16 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Sejm odsyła do Rady szkolnej krajowej w celu załatwienia w granicach kredytu w tej pozycyi przyzwolonego następujące pozycye:

599. L. 773. Seweryna Judzia emerytowanego nauczyciela szkół ludowych w Przemyślu.
51. L. 85. Józefa Osuchowskiego byłego nauczyciela szkół ludowych.
206. L. 338. Grzegorza Korabiowskiego, byłego prow. nauczyciela ludowego, obecnie rolnika w Brykuli nowej pow. Trembowelski.
255. L. 394. E. Floryanowej żony nauczyciela ludowego w Biegonicach pow. Nowy Sącz.
65. L. 99. Józefy Kuzykowej wdowy po ś. p. emeryt. nauczycielu szkół ludowych.
122. L. 157. Anny Biesiadiewiczowej.
218. L. 250. Maryi Zielińskiej wdowy po Janie nauczycielu ludowym w Tarnowie prosi Wysoki Sejm o łaskawe wsparcie.
227. L. 359. Anny Tokarskiej wdowy po nauczycielu ludowym.
826. L. 1026. Józefy Ostrowskiej wdowy po Dyrektorze szkoły lud. w Nowym Sączu.
823. L. 1023. Stanisławy Heleny Modzelewskiej młodszej nauczycielki w Rabce.
440. L. 600. Barbary Gromadkowej wdowy po emer. kierowniku 6 kl. szkoły w Kałuszu.
575. L. 735. Anieli Bieda.
352. L. 292. Andrzeja Małachowskiego, emeryt. nauczyciela ludowego.
556. L. 711. Jana Jeżowskiego stałego nauczyciela przy szkole ludowej w Krasnem.
515. L. 668. Antoniego Harnietkiewicza emerytowanego kierownika szkoły ludowej.
426. L. 577. Honoraty Ptaszkowskiej wdowy po nauczycielu ludowym w Załubińczu.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Hilaremu Mielnikowi, nauczycielowi 1-klasowej szkoły ludowej w Korczynie, policza Sejm w drodze łaski do emerytury czas jego służby od 1. października 1875 do 3. października 1896.

2. Michałowi Pykowi, nauczycielowi kierującemu dwuklasowej szkoły ludowej w Kulczycach, policza Sejm w drodze łaski czas dwunastoletniej służby wojskowej za 3 lata służby nauczycielskiej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek 1 i 2 Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

3. Mieczysławowi Stojałowskiemu, byłemu tymczasowemu nauczycielowi, przyznaje Sejm w drodze łaski stałe zaopatrzenie w kwocie rocznej 150 kor.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi poprawkę a mianowicie na „200 koron“, zamiast proponowanych we wniosku komisyi „150“.

Izba popiera poprawkę p. Kramarczyka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala powyższy wniosek Komisyi wraz z poprawką p. Kramarczyka.

Sprawozdawca czyta:

4. Michałowi Gruszcze, emerytowanemu nauczycielowi ludowemu, podwyższa Sejm w drodze łaski emeryturę z kwoty 210 kor. do kwoty 336 kor. rocznie.

5. Elżbiecie Stefanów, po byłym tymczasowym nauczycielu ludowym, przyznaje Sejm w drodze łaski pensyę wdowią w rocznej kwocie 200 kor.

6. Józefie Baleyowej, wdowie po nauczycielu ludowym, przyznaje Sejm, oprócz pobieranego obecnie opatrzenia od gminy Cebrowa w rocznej kwocie 102 kor. 20 gr. jeszcze dar z łaski w rocznej kwocie 200 kor.

7. Helenie Geradowej, wdowie po nauczycielu ludowym, przyznaje Sejm w drodze łaski stałe zaopatrzenie w rocznej kwocie 200 kor., oraz dodatek na wychowanie dwojga niezaopatrzonych dzieci po 50 kor. rocznie na każde z nich, aż do ukończenia przez nie 20 lat życia, lub wcześniejszego zaopatrzenia.

8. Joannie Jarosiewiczównej, sierocie po nauczycielu ludowym, przyznaje Sejm w drodze łaski dar stały w rocznej kwocie 100 kor., aż do dojścia do 20 roku życia lub wcześniejszego zaopatrzenia.

9. Włodzimierzowi Kunańcowi, sierocie po nauczycielu ludowym, przyznaje Sejm w drodze łaski dar na wychowanie w rocznej kwocie 100 kor., aż do dojścia do 20 roku życia lub wcześniejszego zaopatrzenia.

10. Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycyą Antoniny Komarowej o podwyższenie jej pensyi wdowiej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższe wnioski Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Grzegorzowi Spolitakiewiczowi, nauczycielowi kierującemu w Sielcu bieńkowym policza Sejm w drodze łaski do emerytury czas służby od 1. grudnia 1876 do 17. czerwca 1886.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Sejm odsyła do Wydziału kraj. do zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i zdania sprawy na przyszłej sesyi sejmowej, petycye pod 20. czerwca 1901.

532. L. 686. Adolfy Głowackiej, sieroty ś. p. Tadeuszu Głowackim.

469. L. 621. Dymitra Więckowskiego, emeryt. nauczyciela we Lwowie.

52. L. 86. Michała Michalskiego, nadetatowego nauczyciela w Tęgoborzy pow. Nowy-Sącz o stałe dary z łaski.

15. L. 44. Piotra Koczyndyka, emeryt. nauczyciela ludowego we Lwowie o podwyższenie emerytury w drodze łaski.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycyą:

433. L. 584. Majera Taubelesa, nauczyciela rel. mojż. przy szkołach ludowych w Tarnowie o udzielenie mu zaliczki na płacę.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. V. poz. 17.

Zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych na budowę szkół 200.000 koron.

Izba uchwala rubr. V. poz. 17. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w przyszłym preliminarzu w rubr. V. poz. 17. „Na zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych na budowę szkół“ oprócz zwyczajnej kwoty 200.000 K. wstawił nadzwyczajną dotacyą 200.000 na pewien okres lat.

Przedkładając niniejszy wniosek załatwiła Komisya petycye:

629. L. 803. Wydziału Rady powiatowej w Dąbrowie.

891. L. 1093. Wydziału Rady powiatowej w Nowym Targu.

817. L. 1017. Rady powiatowej w Nowym Sączu.

817. L. 1017. Rady powiatowej w Nowym Targu.

371. L. 511. Rady powiatowej w Gródku.

Sejm odsyła do Rady szkolnej krajowej do załatwienia petycye.

18. L. 48. Gminy Drabiniaki w powiecie rzeszowskim o przyznanie jej zasiłku na wykończenie budowy nowej murowanej szkoły ludowej.

L. 90. L. s. 124. Gminy Rawy o subwencyę na budowę szkoły.

L. 177. L. s. 141. Gmin Jedlicze, Borek i Męcinka (powiat Krosno) o udzielenie im zasiłku z funduszu szkolnego krajowego po myśli art. 9. ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 do budowy murowanej szkoły o 3 salach naukowych w Jedliczu.

Izba bez rozprawy uchwala powyższe wnioski komisyi.

Sprawozdawca czyta:

	Zwycz.	Nadzw.
Rub. VI. poz. 18 – 21. Na zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych na utrzymanie szkół, utrzymanie budynku szkolnego w Tarnowie, mniejsze potrzeby szkolne i urzędowe oraz koszta nadzoru funduszów szkolnych miejscowych .	215.358 K	640 K

Izba uchwala bez rozprawy Rub. VI. poz. 18—21. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rub. VII. poz. 22. Na przybory naukowe (ze slöjdem) . . . 36.920 K

Izba uchwala bez rozprawy Rub. VII. poz. 22. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rub. VIII. poz. 23. Na biblioteki okręgowe . . . . . 10.000 K

Izba uchwala bez rozprawy Rub. VIII. poz. 23. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rub. IX. poz. 24. Na konferencye okręgowe . . . . . 76.239 K

Izba uchwala bez rozprawy Rub. IX. poz. 24. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Rub. X. poz. 25. Na stypendya dla uczniów i uczennic seminaryów nauczycielskich . . . . 200.000 K

Izba uchwala bez rozprawy Rub. X. poz. 25. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

1. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd do podwyższenia subwencyi na stypendya dla kandydatów szkół ludowych.

2. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd do jak najprędszego wstawienia w budżet państwa na r. 1902 kredytu na jak najprędsze założenie kilku nowych seminaryów w Galicyi.

Izba uchwala bez rozprawy powyższą rezolucyę 1. i 2. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rub. XI. poz. 26. Na rozmaite wydatki . . . . . . 23.600 K

Izba uchwala bez rozprawy Rub. XI. poz. 26. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

	Zwycz.	Nadzw.
Rub. XII. poz. 27. Na zasiłki dla szkół utrzymywanych przez korporacye	— K	47.902 K
Suma wydatków . . .	9,201.394 „	53.452 „
Ogółem . . .	9,253.936 K	

Izba bez rozprawy uchwala Rub. XII. poz. 27. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawezdawca czyta:

Zasiłki dla szkół utrzymywanych przez korporacye. Wydatki nadzwyczajne.

	Nadzw.
a) dla szkoły klaszt. P. P. Benedyktynek obrz. orm. we Lwowie .	6.000 K
b) dla szkoły klasztornej P. P. Klarysek w Starym Sączu . .	3.000 „
c) dla szkoły klaszt. P. P. Benedyktynek obrz. łać. w Przemyślu .	6.336 „
d) dla szkoły żeńskiej P. P. Bazylianek w Jaworowie . .	1.600 „
e) dla szkoły wydziałowej żeńskiej św. Scholastyki w Krakowie .	5.000 „
f) dla szkoły żeńskiej św. Tomasza w Krakowie . . .	1.000 „
g) dla szkoły żeńskiej Augustyanek w Krakowie . . .	1.400 „
h) dla szkoły żeńskiej w Stryju utrzymywanej przez Tow. pedagog.	1.000 „
i) dla szkoły izraelickiej w Brodach	12.000 „
k) dla internatu Panien Bazylianek we Lwowie . . .	1.000 „

*

l) dla szkoły zręczności Oddziału Towarz. pedagog. w Krakowie . 600 K
m) dla szkoły S. S. Miłosierdzia w Rozdole . . . . . 1.200 „
n) dla szkoły S. S. Felicyanek w Besku . . . . . . 400 „
o) dla szkoły izraelickiej w Tarnopolu . . . . . . 3.000 „
p) dla szkoły S. S. Felicyanek w Uhnowie . . . . . 600 „

Oprócz subpozycyi a) — p. zawartych w budżecie 1900 przyjmuje komisya wedle wniosku Wydziału krajowego i Rady szkolnej krajowej zasiłki dla szkół zeszłego roku nie subwencyonowanych w poz. r. aż do w.

r) dla krakowskiej gminy ewangelickiej na ukończenie budowy szkoły przy kościele św. Marcina jednorazowo . . . 1.000 K
s) dla Zakładu im. św. Heleny we Lwowie na utrzymanie 4-klas. szkoły utrzymywanej przez SS. Felicyanki . . . . . 500 „
t) dla szkoły w Bełzie utrzymywanej przez SS. Felicyanki . . 600 „
u) dla S. S. Miłosierdzia w Nowosiółkach na umorzenie długu zaciągniętego na budowę szkoły jednorazowo . . . . . 1.000 „
w) dla utrzymywanego przez Zbiór izraelicki we Lwowie zakładu dla kształcenia kandydatów na nauczycieli religii mojżeszowej w szkołach ludowych . . . . 666 „

Przedkładając Wysokiemu Sejmowi powyższe wnioski załatwiła Komisya petycyę: 88. L. s. 122. Siostry Felicyanki z Uhnowa o subwencyę 600 K.

Izba bez rozprawy uchwala powyższe wnioski komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya wnosi:

Sejm odsyła do Wydziału krajowego dla z adania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i ewentualnego uwzględnienia przy układaniu preliminarza na r. 1902.

Przełożonej Instytutu Maryi siostry Ludwiki Binder w Krakowie o zapomogę dla szkoły Instytutu Maryi w Krakowie.

667. L. s. 842. 771. Klasztor S. S. Bazylianek w Jaworowie o jednorazową zapomogę w kwocie 2.000 K.

Nr. 889. Klasztor Sióstr Urszulanek w Kołomyi o pożyczkę.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

87. L. s. 121. Sióstr Felicyanek z Uhnowa o pomoc pieniężną dla wygrzybienia budynku szkolnego.

Marszałek udziela głosu p. Stojałowskiemu, który tego zażądał, p. Stojałowski zrzeka się głosu.

Przemawia p. Górka i wnosl następującą poprawkę do wniosku komisyi: „udziela się 500 koron“.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek komisyi odrzucając tem samem wniosek p. Górki.

Sprawozdawca czyta:

Sejm odsyła do Wydziału krajowego dla zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i ewentualnego uwzględnienia przy układniu preliminarza na r. 1902.

62. L. s. 96. Siostry Gotfrydy Dolecek Przełożonej zgromadzenia Sióstr miłości w Białej przyznanie zapomogi dla szkoły św. Hildegardy.

284. L. s. 423. Presbiteryum szkoły ewang. gminy Romanówka i Sabinówka.

283. L. s. 422. Presbiteryum gminy ewangelickiej w Białej w imieniu wyznawców wiary ewangelickiej w Salmopołu, pow. Biała o subwencyę dla szkoły ewangelickiej w Salmopolu.

272. L. s. 272. Presbiteryum gminy ewangelickiej Josefsberg.

282. L. s. 421.	Presbiteryum	gminy	ewangelickiej	w	Kutenbergu.
267. L. s. 406.	„	„	„	„	Uszdowicach.
279. L. s. 418.	„	„	„	„	Grabówce.
281. L. s. 420.	„	„	„	„	Unterbergen.
278. L. s. 417.	„	„	„	„	Mirowie.
280. L. s. 479.	„	„	„		Gawłów, Majkowice, Bogucice.
297. L. s. 436.	„	„	„	w	Unterwalden.
265. L. s. 404.	„	„	„	„	Nowym Sączu.
277. L. s. 416.	„	„	„	„	Schumlau.
292. L. s. 431.	„	„	„	„	Walddorfie.
295. L. s. 434.	„	„	„	„	Kryńcu.
298. L. s. 437.	„	„	„	„	Engelsbergu.
275. L. s. 414.	„	„	„	„	Lipniku.
576. L. s. 415.	„	„	„	„	Schönthalu.
269. L. s. 408.	„	„	„	„	Hohenbach.
264. L. s. 403.	„	„	„	„	Ugarsthal.
299. L. s. 438.	„	„	„	„	Nowych Burczycach.
271. L. s. 410.	„	„	„	„	Reichsheimie.
266. L. s. 405.	„	„	„	„	Połowcach.
270. L. s. 409.	„	„	„	„	Padwie.
273. L. s. 412.	„	„	„	„	Rottenheimie.
370. L. s. 510.	„	„	„	„	Steinau.
290. L. s. 429.	„	„	„	„	Teodorshof.
285. L. s. 424.	„	„	„	„	Kaltwasser.
262. L. s. 401.	„	„	„	„	Weinbagen.
301. L. s. 440.	„	„	„	„	Nowych Kupinowicach.
300. L. s. 439.	„	„	„	„	Dobrzanicy.
293. L. s. 432.	„	„	„	„	Dębolówce.
294. L. s. 433.	„	„	„	„	Ugarstberg.
274. L. s. 413.	„	„	„	„	Moosbergu.
286. L. s. 425.	„	„	„	„	Ramschau.
368. L. s. 568.	„	„	„	„	Sapieżance.
291. L. s. 430.	„	„	„	„	Harfeldzie.
287. L. s. 426.	„	„	„	„	Zborach.
268. L. s. 407.	„	„	„	„	Brigidanach.
263. L. s. 404.	„	„	„	„	Dolinie.
289. L. s. 428.	„	„	„	„	Landestreu.
296. L. s. 435.	„	„	„	„	Staninie.
288. L. s. 427.	„	„	„	„	Heimichsdorfie.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

II. Dochody:

Rubr.	I.	Odsetki od kapitałów	68.751	K	—
„	II.	Dochody z dóbr, realności i innych praw	43.418	„	—
„	III.	Dodatki	2,755.704	„	—
„	IV.	Zysk ze sprzedaży książek szkolnych .	5.670	„	—
„	V.	Zapisy i darowizny	—	„	—
„	VI.	Taksy od spadków	85.000	„	—
„	VII.	Rozmaite wpływy	—	„	—

Rubr. VIII.	Dodatek z c. k. Skarbu państwa . .	109.886 K	—
„ IX.	Zwroty zaliczek udzielonych gminom na budynki szkolne z lat dawniejszych .	4.970 „	—
	Suma dochodów .	3,073.399 „	—
	Z porównania z sumą wydatków . .	9,201.394 „	53.542
	okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego	6,127.995 „	53.542
	Razem . .	6,181.537 K	

Izba bez rozprawy uchwala dochody krajowego funduszu szkolnego w sumie 3,073.399 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Rub. VII. poz. 69.

Sprawozdanie Komisyi budżetowej o krajowym szkolnym funduszu emerytalnym na rok 1900.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta:

Komisya wnosi:

I. Wysoki Sejm uchwalić raczy zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego i Rady szkolnej krajowej:

Wydatki:

Rubryka	I.	Emerytury czasowe nauczycieli i nauczycielek . .	62.000 K
„	II.	Emerytury dożywotnie nauczycieli i nauczycielek. .	446.000 „
„	III.	Pensye dla wdów po nauczycielach	195.000 „
„	IV.	Dodatki na wychowanie sierót po nauczycielach . .	45.000 „
„	V.	Odprawy i kwartały pozgonne	22.000 „
„	VI.	Zwroty z wkładek emerytalnych nauczycieli i nauczycielek	1.600 „
„	VII.	Koszta zarządu	100 „
„	VIII.	Rozmaite wydatki	— „
		Suma wydatków . .	771.700 K

Izba bez rozprawy uchwala wydatki krajowego szkolnego funduszu emerytalnego w sumie 771.700 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody:

Rubryka	I.	Odsetki od kapitałów	2.680 K
„	II.	Dodatki stałe z krajowego funduszu szkolnego . .	25.600 „
„	III.	Zapisy i darowizny	— „
„	IV.	Interkalarya od opróżnionych posad nauczycielskich .	50.137 „
„	V.	Stałe wkładki nauczycieli i nauczycielek . . .	138.000 „
„	VI.	Wkładki dwuprocentowe za czas służby przedetatowej .	16.000 „
„	VII.	Rozmaite dochody	— „
„	VIII.	Zwroty z emerytur czasowych	— „
„	IX.	„ „ dożywotnich	— „
„	X.	„ z dodatków na wychowanie dzieci . . .	— „
„	XI.	„ z odpraw i kwartałów pozgonnych . . .	— „
„	XII.	„ z pensyi wdów	— „
		Suma dochodów . .	232.417 K
		W porównaniu ze sumą wydatków	781.700 „
		okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu kraj. .	539.283 K

Izba bez rozprawy uchwala dochody krajowego szkolnego funduszu emerytalnego w sumie 232.417 koron zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

II. Wysoki Sejm wstawia niedobór funduszu emerytalnego w kwocie 539.283 do Rubryki VII. pozycyi 69. budżetu na r. 1901.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka VII. poz. 70 wydatków.

Poz. 70. Sześciu członków Rady szkolnej krajowej po 2.400 K. . 14.400 K

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi, jako Rubrykę VII. poz. 70 wydatków.

Marszałek oznajmia, iż na życzenie licznych posłów ma zamiar zamknąć posiedzenie, następnie zamyka posiedzenie naznaczając następne na dzień 9. lipca 1901 r. godzinę 10 rano, wreszcie odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12. minut 30 po północy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.

Protokół

16. posiedzenia, 6. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 9. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 10. minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 105.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół czternastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół piętnastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. St. Niezabitowski czyta:

Interpelacya
posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie różnorodnych nadużyć i samowoli starosty p. Jagoszewskiego w Ropczycach.

Od czasu wyborów do Rady państwa w roku 1900, ludność powiatu ropczyckiego jest przedmiotem ustawicznej samowoli tamtejszego starosty Jagoszewskiego, który zawzięcie nad tem pracuje, aby wpoić w lud znęcając się nad nim nienawiść do Rządu i urzędników, o to kilka faktów na dowód.

Kowalowi Zetnerowi z gminy Niedźwiady starosta Jagoszewski nakazał przez żandarmeryę i naczelnika gminy zamknąć kuźnię za to jedynie, że tenże Zetner nie głosował na kandydata rządowego w 5-tej kuryi. Kuźnia stoi zamknięta od czasów wyborczych do dziś lubo wniesionych próśb, urgensów i rozlicznych zabiegów już pół roku mija, a c. k. Starostwo bezprawnie zamkniętej kuźni kowalowi odemknąć nie chce, czem wyrządza mu sromotną krzywdę.

Drugi dowód samowolnego postępowania starosty Jagoszewskiego, który utrudnia emigracyę ludu, lubo ustawa na to pozwala i znęca się w nieopisany sposób nad tymi których zwrócono z Krakowa jadących za chlebem do Ameryki. Pieniądze od 20. lutego b. r. zatrzymał u siebie, wydać ludziom nie chce, chociaż z Krakowa doniesiono, naczelnikom gmin dotyczących, iż takowe odesłane do Starostwa zostały, czem wywołuje w powiecie najwyższe oburzenie przeciw sobie i Władzy i tak:

a) Józefowi Płażek 295 koron, Maciejowi Urjek 260 koron i zatrzymano mu także kartę okrętową, Szerepkowi Sebestyanowi, Józefowi Dowłakowi, Szyszkowi,

który lubo to i tak pojechał do Ameryki, którego żona nieszczęśliwa chodzi do Starosty po pieniądze, ale bez skutku, Sebestyanowi 200 koron i kartę okrętową wszyscy z gminy Broniszowa.

b) Maryannie Zajechowskiej 280 koron, Jakóbowi Gawron 270 koron i kartę okrętową, Józefowi Kiebata 270 koron i kartę okrętową, Józefowi Dawłakowi 200 koron i kartę okrętową wszyscy z gminy Nawsia.

c) Antoninie Uber pieniądze i kartę okrętową z gminy Glińsk.

d) Helenie Załocha 250 koron i Antoninie Uher z gminy Niedźwiady.

Nadmienić wypada, że to jest jedna setna część nadużyć starosty Jagoszewskiego w Ropczycach, pomijając nadużycia przy wyborach tak w 5. jak i 4. kuryi w 1900 roku jakich się dopuszczał, a poruszonych już w Radzie państwa.

Ludzie ci, którym nietylko pieniądze, ale i karty okrętowe c. k. Starosta nie wydaje mimo wszelkich prośb, mitręgi czasu, gdzie już niektórzy zrobili podróż do Ropczyc 12-cie razy zgłaszając się do Starostwa po swoją należytość, doprowadzeni są do rozpaczy i oburzenia w najwyższym stopniu, doznają szykan, gdyż p. Jagoszewski wyrzuca ich za drzwi.

Nie omieszkam podać dalszych faktów nadużyć jakie lud w szczególności włościański w powiecie ropczyckim cierpi od starosty p. Jagoszewskiego, sądzę jednak, że już wyżej naprowadzone wystarczają do stwierdzenia niewłaściwego postępowania c. k. Jagoszewskiego i uprawniają podpisanych do zapytania się:

Czy Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz rządowy zechce zarządzić co należy, aby uwolnić ludność powiatu ropczyckiego już i tak biedną i cierpiącą od podobnych wybryków, samowoli p. Jagoszewskiego, który pod osłoną godności starosty spełnia raczej obowiązki inkwizytora, czem powszechne niezadowolenie w powiecie wywołał i zaufanie ludu do c. k. Rządu podkopał.

W szczególności czy nie raczy Jaśnie Wielmożny Pan Komisarz Rządowy usunąć jak najspieszniej te nadużycia powyżej pod 1. 2. a) b) c) d) wyszczególnione i pieniądze nakazać jak najspieszniej biednej ludności, która za chlebem emigrować chciała, a zatrzymane przez c. k. starostę p. Jagoszewskiego wydać, nadto pouczyć starostę Jagoszewskiego o wykonaniu ustaw zasadniczych i wezwać za te nadużycia do opowiedzialności.

Interpelant:
Krempa m. p.

Wójcik, Styła, Średniawski, Bernadzikowski, Kramarczyk, Data, Bojko, Milan, Szwed, Okuniewski, Oleśnicki, Hamorak, Niebyłowiec, Warzecha.

Interpelacya
do Wysokiego Wydziału krajowego.

§. 35 ordynacyi wyborczej powiada, że c. k. urzędnik nie może być burmistrzem gminy. Tymczasem w gminie Nowy Targ burmistrzem jest c. k. pocztmistrz Mikołaj Halikowski, którego w marcu 1901 mianowano starszym pocztmistrzem, mimo tego ani myśli o ustąpieniu.

Ten p. Halikowski trzyma za sekretarza w gminie niejakiego Władysława Rapackiego, który po defraudacyi w filii banku włościańskiego w Nowym Targu zasądzony został w Nowym Sączu na trzy lata więzienia, a odbywszy tam praktykę administracyjną został sekretarzem miejskim w Nowym Targu, i to w tym powiecie gdzie do niedawna nękano górali egzekucyami za kradzieże tegoż Rapackiego. Obecnie również toczy się śledztwo sądowe przeciw Władysławowi Rapackiemu o zbrodnię oszustwa, wynoszącą na kilka tysięcy złr. W r. 1897 przybył do magistrutu w Nowym Targu komisarz rządowy p. Seybel, a zastawszy kryminalistę sekretarzem,

oburzył się, a mieszkańcy Nowego Targu byli pewni, że przynajmniej komisarz rządowy oczyści autonomię od takiego człowieka. Lecz wpływy Rapackiego przemogły oburzenia komisarza rządowego ustały, a Rapacki został na swem stanowisku.

Halikowski wywdzięczając się Rapackiemu za poparcie przy uzyskaniu posady burmistrza z płacą 2.400 K rocznie, wydzierżawił mu:

1. Browar miejski, gdzie Rapacki odnowił swe zdolności bankowe i za gospodarkę w browarze ma śledztwo o zbrodnię oszustwa;

2. cegielnię miejską;

3. grunta miejskie na lat dwadzieścia, a nadto wraz z kasyerem i asesorem magistratu żyrował burmistrz weksle Rapackiemu, namówiwszy do podpisu na wekslach i radnych; weksle opiewały na kilka tysięcy zł.

Podpisywania weksli w tym wypadku świadczą o wzajemnych stosunkach, które niekoniecznie są zdrowe dla gminy. Niektórzy bowiem radni zależni są od burmistrza i Rapackiego, bo są przedsiębiorcami gminy. Nadto burmistrz Halikowski osobistem zobowiązaniem wekslowem pierwszego asesora gminy na rzecz Rapackiego udzielił gwarancyi miejskiej t. j. imieniem miasta zagwarantował spłatę weksla Rapackiego podpisanego przez asesora (600 zł.).

Za wpływem sekretarza Rapackiego gmina Nowotarska wydzierżawiła miejski zakład elektryczny dla oświetlenia miasta niejakiemu Natanowi Liebermanowi handlarzowi drzewa, a kontrakt ten jest nielegalnie zawarty, bo na Wydziale Rady powiatowej kontrakt z Liebermannen zatwierdzili ci sami, co na Radzie gminnej. Liebermann nadto nie dotrzymał kontraktu, gdyż zobowiązał się prowadzić motor parowy, lecz go nie sprowadził, a mieszkańcy Nowego Targu całą prawie zimę obchodzić się musieli bez światła elektycznego, bo z powodu mrozów i nieudolności Liebermanna elektryki nie było. Liebermann mimoto na kwartał wydzierał opłatę z góry za światło elektryczne od konsumentów, a magistrat nie chciał w to wkroczyć.

Na wiosnę 1901 i obecnie chociaż wody było dosyć i nie zamarzała już elektryczność, mimoto świeci jak kagankami a bardzo często gaśnie, bo Liebermann nazbierał dużo konsumentów, a nie ma tyle siły pędzić elektryczność. Mimoto na kwartał z góry żąda opłaty, a ktoby nie zapłacił, wbrew kontraktowi samowolnie urządza sobie egzekucye, bo Halikowski i Rapacki zadłużeni są w najwyższym stopniu w bankach żydowskich.

Dnia 8. czerwca 1901 magistrat uchwalił podarować Liebermannowi 50 sztuk drzewa z lasu gminnego, a dnia 4. czerwca br. wydzierżawił propinacyę winną bez ogłoszenia licytacyi.

II.

Wicemarszałkiem powiatowym i Dyrektorem powiatowej Kasy Oszczędności w N. Targu jest p. Aleksander Lgocki z Łopuszyny który nie posiada nic zgoła żadnego majątku (stwierdza to wykaż hipoteczny l. 148), a dwaj inni dyrektorzy nie mieszkają w miejscu i również nie dają żadnej gwarancyi finansowej, a statut przepisuje, aby dyrektor mieszkał w miejscu i posiadał majątek hipoteczny.

III.

Krajowy inspektor lasowy w Nowym Targu p. Hablik jest równocześnie leśniczym miejskim i leśniczym gminnym w kilkunastu gminach powiatu N. Targu.

IV.

Kasę Wydziału powiatowego wbrew zakazowi Wydziału krajowego prowadzi samowładnie sekretarz powiatowy p. Pietraszkiewicz. W prawdzie w lipcu 1899 na skutek lustracyi Wydziału krajowego polecono pismem do l. 48036 Wydziałowi powiatowemu w N. Targu, aby do Kasy powiatowej ustanowił kontrolora i temu drugi klucz oddał, lecz Pietraszkiewicz nie zastosował się do tegoż pisma a sam wszystkie klucze od kasy Wydziału powiatowego posiada.

*

Wobec tych wszystkich nieprawidłowości zapytujemy, czy Wydziałowi krajowemu wiadomo o tem i co zamierza uczynić aby takie stosunki nie trwały nadal w Nowotarskim powiecie.

Lwów, dnia 8. lipca 1901.

Interpelant:
Wójcik w. r.

Oleśnicki, Bojko, Krempa, Bernadzikowski, Styła, Stojałowski, Żardecki, Niebyłowiec, Szwed, Data, Warzecha, Milan, Średniawski, Kramarczyk, Słotwiński, Hamorak.

Interpelacya
posła Milana i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego w sprawie częściowej regulacyi rzeki Jasiółki z gminy Zimna Woda-Sądkowa pow. Jasło.

Gdy lud żąda jakiejkolwiek pomocy z kasy państwowej, to się mu czyni tyle trudności, tyle wymaga zachodów, że ostatecznie lud woli wyrzec się tej pomocy. Prawdą jest, że włościanie dotknięci klęskami elementanymi nie mogą się doprosić nawet odpisania podatków i muszą całymi latami na to czekać. Dlatego wieś rezygnuje z tej łaski, nie chcąc czasu tracić i kosztów ponosić przez chodzenie do urzędu podatkowego.

Jakże inaczej traktuje się obszarnika mile widzianego w Starostwie! temu nietylko podatek rychło się odpisuje, ale różnymi innymi sposobami napycha się mu kieszeń funduszami publicznymi. Za dowód niechaj posłuży następujący wypadek:

P. Władysław Rieger, właściciel obszaru dworskiego w Zimnej Wodzie-Sądkowa. Regulacya ta miała polegać na przeprowadzeniu przekopu, który miałby za cel odwrócić prąd rzeki od brzegu p. Riegera, a skierować go na grunta chłopskie w gminie Sądkowa a w szczególności na ogród gospodarza Piotra Hapa. Czyli inaczej powiedziawszy regulacya taka, jak ją sobie zakreślił p. Rieger, przysporzyłaby obszarowi dworskiemu w Zimnej wodzie znaczną przestrzeń szutrowiska przydatnego na zasadzenie łozów, a zniszczyłaby jeszcze dotkliwiej grunta gospodarza Hapa i sąsiednie.

Pomysł p. Riegera jest tak jaskrawo zabójczy dla gruntów włościańskich i tak dziki pod względem technicznym, że jak to dalej wykażemy — inżynierowie c. k. Starostwa w Jaśle wzbraniali się dać swój podpis na ten plan. W dodatku kosztorys zestawiony przez p. Riegera na kwotę przeszło 3.000 zł. jest co najmniej o 2.500 zł. za wysoki i obliczony jest na to, aby przedsiębiorcy zrobić prezent z tak znacznej sumy. P. Rieger wykonywał już dawniej takie roboty i prezenta takie pobierał a i to przedsiębiorstwo dla niego zapewnione.

Starosta w Jaśle, hr. Michałowski, na życzenie p. Riegera polecił natychmiast jednemu z inżynierów starostwa udać się na miejsce zamierzonego przekroju celem wydania inżynierskiego orzeczenia. Ale inżynier ten zbadawszy rzecz i wysłuchawszy strony interesowane, uznał pomysł p. Riegera za monstrualny i podpisu swego na takie rzeczy odmówił. To samo uczynił i drugi inżynier Starostwa.

Rozgniewany tem starosta hr. Michałowski, zabrał z sobą starszego inżyniera i pojechał osobiście na miejsce. Zeszli się interesowani włościanie i stanowczo zaprotestowali przeciw uskutecznieniu planów p. Riegera. Zato zbeształ ich starosta Michałowski i zagroził natychmiastowem aresztowaniem, gdyby się ważyli bronić swego mienia i sprzeciwiać się jego życzliwości dla p. Riegera. Rzeczywiście włościanie zamilkli i p. nadinżynier plan podpisał, i p. Rieger spodziewa się lada dzień wypłaty prezentu od hr. Michałowskiego.

Godzi się przynajmniej zapytać Jaśnie Wielmożnego p. Komisarza rządowego:

1. czy mu jest wiadomy ten wypadek?

2. jakim sposobem mogą się dziać takie nadużycia, i to pod protekcyą c. k. Starosty?

3. czy zechce dalej c. k. Władza zarządzić, aby pomysł hr. Michałowskiego nie doszedł do skutku?

4. czy nie uznaje c. k. Rząd, że wypadki takie muszą zachwiać zaufaniem ludności w bezstronność i rzetelność władzy, która się takich nadużyć dopuszcza?

5. A że c. k. Staroście hr. Michałowskiemu nadużycie to nie jest nowością, bo mnóstwo innych jaskrawych gwałtów, spełnionych na ludności powiatu jasielskiego mu wykazano, a jednak wszystko uszło mu bezkarnie, bo nawet zdaje się zjednało mu szczególniejsze łaski u przełożonych, skoro bywają mu udzielane ciągłe urlopy, przeto chcielibyśmy i pod tym względem usłyszeć opinię JW. Komisarza rządowego, czy rzeczywiście doszło już do tego, że tacy jak p. hr. Michałowski starostowie cieszą się szczególniejszymi względami, względnie jak może c. k. Rząd pozwolić, aby tacy panowie byli jego reprezentantami wobec wielotysięcznej ludności.

Lwów, dnia 9. lipca 1901.

Interpelant
Milan w. r.

Bojko, Bernadzikowski, Styła, Wójcik, Średniawski, Warzecha, Data, Kramarczyk Szwed, Hamorak, Oleśnicki, Okuniewski, Niebyłowiec, Krempa, Klemensiewicz.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya

posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, w sprawie niesłusznego fantowania i wymiaru podatkowego Michałowi Piechocińskiemu przez c. k. Starostwo w Mielcu.

Już nie pierwszy raz wykazuje się o systemie ściągania podatków, o bezwzględnej samowoli Urzędów podatkowych o naruszeniu obowiązujących przepisów w kraju w ogólności a w powiecie mieleckim w szczególności i popełnianiu bezprawi przy wymiarze podatków, na dowód tego niechaj posłuży następujący przykład.

Nakazem płatniczym z dnia 19. grudnia 1899 do l. 7531, nakazem płatniczem 19. czerwca 1900 l. 3998 nakazem płatniczym z dnia 28. kwietnia 1900 l. 2678 c. k. Starostwo w Mielcu pociągnęło Michała Piechocińskiego z Mielca do zapłacenia podatku zarobkowego od handlu butami i bydłem w kwocie 19 K. 20 h.

Michał Piechociński nie trudniący się nigdy żadnym handlem butów, ani bydła wniósł rekurs do dotyczącej władzy, która nie uwzględniła takowego, natomiast zafantowano mu ostatnie jakie miał w domu ruchomości, niemal że niewydarto z pod głowy żony jego w ciężkiej chorobie się znajdującej ostatniej poduszki.

Zaznacza się że Piechociński biedak w całym tego słowa znaczeniu liczący lat 68 ułomny na wzroku, podupadnięty na sile, a jako taki, ani butów nie robił, nie robi ani handlem bydła się nie trudni, bo trudnić nie może, wskutek braku środków materyalnych, którymi by mógł handel jakikolwiek prowadzić.

W prawdzie Piechociński sprzedał kilka par butów jako najemnik przed kilku laty krewnym z Rzechowa własnych, za co otrzymał liche wynagrodzenie, ale nigdy nie wykonywał tak rzemiosła jako też handlu, a lubo to Starostwo w Mielcu wymierzyło mu wspomniany podatek.

Podnieść w prawdzie należy że środki prawne przysługują kontrybuentom, przeciw niesłusznym wymiarom i zarządzeniom, wnoszenia rekursów, ale niestety z tego prawa prawie nikt nie korzysta bo zalegają one całemi latami w c. k. Dyrekcyi Skarbu i gdzie indziej — a tymczasem rzekomą należytość ściągają Władze w sposób bezwzględny.

Tak samo się ma rzecz z postępowaniem egzekutywnem, gdzie egzekutorowie bardzo często naruszają przepisy o przedmiotach uwolnionych z pod egzekucyi, grabią

egzekutorowie, jak to miało miejsce u Piechocińskiego w Mielcu, rzeczy niezbędne w gospodarstwie domowem i zarobkowem.

Zważywszy że takie i podobne postępowanie jest naruszeniem ustaw konstytucyą zagwarantowanych w skutek czego wywołuje formalne oburzenie ludu do Rządu i Władzy.

Zapytujemy tedy Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza jako Reprezentanta c. k. Rządu.

a) co zamierza uczynić by nienormalne nakładanie podatków ustało?

b) czy nie byłby gotów pouczyć podwładne Mu Organa podatkowe w Mielcu, ażeby podatki przepisywane były tym, którzy takowe spłacać mają, nie samowolnie, lecz oparte na pewności i godzących się z rzeczywistością.

c) czy nie uzna za stosowne uwolnić Piechocińskiego od szykan i nałożonego nań niesłucznie podatku zarobkowego.

Interpelant
Krempa mp.

Wójcik, Średniawski, Bernadzikowski, Data, Bojko, Niebyłowiec, Warzecha, Kramarczyk, Styła, Hamorak, Oleśnicki, Milan, Szwed, Okuniewski.

Interpelacya
do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

W roku 1898 przeprowadzone zostały wybory do Rady gminnej w Kolbuszowy.

Przeciw temu wyborowi wniesiono rekurs, który wraz z aktami przesłała Zwierzchność gminna w dniu 8. stycznia 1899 do Wysokiego c. k. Namiestnictwa; rekurs ten dotąd nie został rozstrzygnięty.

Liczne urgensa i zażalenia pozostały bez skutku.

Zważywszy że peryod wyborczy obecnej Rady gminnej upłynął jeszcze w roku 1897. Zważywszy że wskutek zaniedbania Władz politycznych Zwierzchność gminna w Kolbuszowy urzęduje nieprawnie już rok czwarty, a wskutek tego narażona jest gmina na rozliczne przykrości i krzywdy.

Podpisani zapytują?

Czy Wysoki c. k. Rząd zechce zarządzić co należy, ażeby tego rodzaju zaniedbywania nie powtarzały się, a w szczególności ażeby rekurs przeciw wyborowi Rady gminnej w Kolbuszowy został co rychlej załatwiony.

Interpelant
Bojko mp.

Średniawski, Milan, Warzecha, Wójcik, Data, Styła, Kramarczyk, Bernadzikowski, Klemensiewicz, Krempa, Kulczycki, Hamorak, Żardecki, Niebyłowiec.

P. Merunowicz w zastępstwie sekretarza p. Karatnickiego czyta:

Interpelacya
do Wysokiego c. k. Rządu.

Wobec zbliżających się wyborów sejmowych wydało wielu c. k. Starostw gminom swego powiatu nakaz przedłożenia spisów prawyborców.

Ponieważ liczba wyborców zawisłą jest od liczby ludności, przeto konieczną jest rzeczą, by przed oznaczeniem liczby wyborców w każdej gminie ogłoszony został rezultat konskrypcyi z r. 1900.

Tego rezultatu c. k. Rząd dotychczas nie ogłosił, a wobec tego mieszkańcy gmin wiejskich nie są w stanie wiedziec i ocenić, czy ilość wyborców w każdej gminie odpowiada rzeczywistemu stanowi i przepisowi ustawy.

Wobec tego zapytują podpisani:

1. Dla czego Wysoki c. k. Rząd nie ogłosił dotychczas rezultatów konskrypcyi?

2. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd uczynić to w najkrótszym czasie, a w każdym razie przed rozpisaniem prawyborów do Sejmu?

Interpelant:
Oleśnicki w. r.

Warzecha, Wachnianin, Barwiński, Ochrymowicz, Hamorak, Krempa, Data, Kramarczyk, W. Szwed, Zajączkowski, Okuniewski, Sawczak, Stojałowski, Kulczycki.

Interpelacya
do Wys. c. k. Rządu.

Pomimo uchwalonej ustawami z dnia 13. lutego 1894 i 18. maja 1896 regulacyi dopływów górskich Dniestru, regulacya ta dotychczas nie została rozpoczętą, a w szczególności nie zostały rozpoczęte prace koło regulacyi dopływu Nieżuchówka.

Dopływ ten o nizkich brzegach wylewa rok-rocznie, a w tych dniach wystąpił znowu z brzegów, zatapiając grunta i sianożęci gmin Uście, Drohowyże, Rozwadów i Nadiatycze; powodując ogromne szkody.

Wobec tego podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, kiedy zamierza przystąpić do regulacyi Nieżuchówki, i czy gotów jest dołożyć starań, by przez rychłe przeprowadzenie tej regulacyi zapobieżono dalszym klęskom i szkodom dla gmin powyższych?

Interpelant:
Oleśnicki w. r.

Krempa, Stojałowski, Barwiński, A. Wachnianin, Niebyłowiec, Warzecha, Okuniewski, Dr. Jugendfein, Hamorak, Kramarczyk, Karatnicki, Bojko, Data, Styła.

Interpelacya
do c. k. Rządu w sprawie malwersacyj w gminie Trybuchowce, powiatu Husiatyńskiego.

Ponieważ w gminie Trybuchowce, powiatu Husiatyńskiego, skonstatowano przez lustratora powiatowego defraudacyę kwoty 2.000 koron w kasie gminnej;

ponieważ dalej uzasadnionem jest podejrzenie, że suma zdefraudowana jest daleko większą, gdyż Zwierzchność gminna dopuszczała się wszelkich nadużyć na szkodę gminy;

ponieważ, jakkolwiek od skonstatowania defraudacyi przez lustratora powiatowego minęło już cztery tygodnie, Wydział powiatowy Husiatyński nietylko że nie zbadał tej sprawy dokładnie, ale nawet jeszcze Zwierzchności gminnej nie zasuspendował i nie zabezpieczył na majątkach winowajców szkody, wyrządzonej przez nich gminie;

ponieważ dalej c. k. Starostwo w Husiatynie postępuje tak, jak gdyby o niczem nie wiedziało, przeto podpisani wnoszą zapytanie do Wydziału krajowego:

1. Czy Wysoki Wydział krajowy wyszle bezzwłocznie swego zaufanego urzędnika do zbadania tej sprawy?

2. Czy postara się o to, by zabezpieczyć gminę Trybuchowce od straty 2.000 koron?

3. Czy postara się o usunięcie winnej Zwierzchności gminnej od urzędowania?

4. Czy Wysoki Wydział krajowy zechce pouczyć Wydział powiatowy w Husiatynie, by na przyszłość w podobnych wypadkach przez szybkie postępowanie i

ścisłe, tudzież dokładne badanie faktów starał się uchronić gminy od takich strat majątkowych?

We Lwowie dnia 8. lipca 1901.

Interpelant:

Dr. Okuniewski w. r.

Niebyłowiec, Oleśnicki, Barwiński, Kulczycki, Hamorak, Karatnicki, Zajączkowski, Dr. Bernadzikowski, Średniawski, Bojko, Styła, Żardecki, Winniczuk, Nowakowski, Ostapczuk.

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu i Wysokiego Wydziału krajowego w sprawie gospodarki gminnej i powiatowej w powiecie Husiatyńskim.

Niedawno wniesioną została w tej Wysokiej Izbie interpelacya do Wys. c. k. Rządu w sprawie autonomii gminnej, mianowicie w sprawie nadużyć, których dopuszczają się w całym naszym kraju panowie Starostowie przy wyborach gminnych, i jak ci panowie systematycznie starają się tamować autonomię gmin, przeszkadzają prawidłowej gospodarce po gminach, zaś popierając wszelkie liche indywidua, a swoich popleczników, i co najważniejsza, czynią to z wielką stratą dla gmin co do ich praw autonomicznych i interesów materyalnych.

Ale zdaje się, prym pod tym względem ma powiat husiatyński, i tak:

1) W mieście powiatowem Husiatynie, w siedzibie Rady powiatowej i c. k. Starostwa, Rada gminna nie może się ukonstytuować, a to z nader ciekawych powodów. Najpierw przewlekły ukonstytuowanie się Rady niezałatwione protesta, a gdy już przyszło po trzech latach do wyboru burmistrza, stanęły w kolizyi wpływy dwóch potęg powiatowych. Z jednej strony c. k. Starostwo, przyjętym w Galicyi zwyczajem, chciało wynagrodzić wyborem na burmistrza p. Benzie Hollenberga, zbankrutowanego dzierżawcę p. hr. Gołuchowskiego, za oddane wielkiego znaczenia usługi przy ostatnich wyborach do Rady Państwa, z drugiej zaś strony p. Marszałek powiatowy i właściciel Husiatyna stanął po stronie Mojżesza Pohorilesa, dotychczasowego wiceburmistrza. Ale walka nierówna.

Ażeby salwować p. Starostę, który za daleko zaangażował się, zaś większość Rady gminnej w żaden sposób Mojżesza Pohorillesa burmistrzem wybrać nie chce, uradził Wydział powiatowy, w porozumieniu z p. Starostą zaprowadzić komisarza rządowego w osobie p. aptekarza Landesa, chociaż nowo wybrani Radni gminni gotowi są przystąpić do ukonstytuowania Zwierzchności gminnej, a nie ma żadnych powodów prawnych, któreby miały swe źródło w samej Radzie gminnej, ani w dawnej, ani w obecnie wybranej, do systowania autonomii zarządu miasta. Succus rei leży w tem, że władza autonomiczna nie ma zaufania do nowej Rady gminnej, czy przy następujących wyborach do Rady powiatowej pójdzie ta Rada na rękę Wydziałowi powiatowemu w jego teraźniejszym składzie, jak to jawnie było podniesione na posiedzeniu Wydziału.

2) Gmina Trybuchowce powiatu Husiatyńskiego od dwóch lat nie może przyjść do ukonstytuowania Zwierzchności gminnej. Zarząd gminy spoczywa w rękach zastępcy naczelnika gminy, który tak ładnie gospodaruje, że niedawno lustrator powiatowy, zjechawszy na nieustanne żądania członków gminy, znalazł przeszło 2.000 koron deficytu w kasie gminnej. Winowajcy starają się teraz przeintabulować swoje nieruchome mienie na inne osoby, by tym sposobem uchylić się od zwrotu zdefraudowanej kwoty. Członkowie gminy widzieli i odczuwali, co się dzieje w zarządzie gminy, udawali się niezliczenie wiele razy do c. k. Starostwa i Wydziału powiatowego, wnieśli cztery podania do Wysokiego c. k. Namiestnictwa w tej sprawie, wszystko to bez skutku, zaś następstwa są takie, że

pobieżna tylko lustracya bez przesłuchania stron wykryła już tak znaczną malwersacyę.

3) W gminie Siekierzyńcach, powiatu Husiatyńskiego, urzęduje Rada gminna już dziewięć lat, a c. k. Starostwo do dnia dzisiejszego nie myśli o rozpisaniu nowych wyborów.

4) Gmina Krogulec tegoż powiatu nie może doczekać się rozpisania nowych wyborów, chociaż peryod wyborczy teraźniejszej Rady i Zwierzchności gminnej skończył się przed trzema laty. Ale tam panuje naczelnik gminy, który mimo procesów sądowych nieprzerwanie urzędował i urzęduje dalej pod opiekuńczemi skrzydłami p. marszałka powiatowego.

5) W gminie Kociubińczyki tegoż powiatu urzęduje stara Rada już pełnych lat dziewięć pod przewodnictwem zastępcy naczelnika gminy, po ustąpieniu bardzo energicznego i zdolnego wójta, który wskutek sekatury c. k. Starostwa i Wydziału powiatowego za nieposłuszeństwo i niepopieranie kandydatury hr. Gołuchowskiego na posła do Sejmu, musiał dobrowolnie usunąć się z wójtostwa dla świętego spokoju.

Nie potrzebowalibyśmy zatrzymywać się dłużej nad tym zwykłym w powiecie Husiatyńskim fakcie, gdyby nie to, co chcemy udowodnić, że w sprawach zatwierdzenia albo niezatwierdzenia jakiejś Rady w urzędowaniu nie rozstrzyga dobro gminy i wola wybierających członków gminy, tylko wola kilku indywiduów, które mają taki wpływ i posłuch w c. k. Starostwie, że głośno tem się chełpią, mówiąc publicznie: „Wybierajcie wy sobie kogo chcecie, a ja wam mówię, że Starostwo tak zrobi, jak ja chcę“. No i członkowie gminy przekonali się, że to nie są próżne przechwałki.

Po upływie sześcioletniego peryodu urzędowania teraźniejszej Rady gminnej, zostały zarządzone nowe wybory, które rzeczywiście się odbyły, jednak na wniesiony protest po upływie półtora roku, wybory unieważniono i rozpisano nowe wybory, które odbyly się w Marcu 1899.

Przeciw tym wyborom nie wpłynął do urzędu gminnego żaden protest i Rada gminna ukonstytuowała się w przepisanym czasie, wybierając Zwierzchność gminną i doniosła o tem do c. k. Starostwa. Jednak w odpowiedzi na to doniesienie otrzymuje dawna Zwierzchność gminna i komisya wyborcza zawezwanie do c. k. Starostwa i to w miesiąc po dokonanem ukonstytuowaniu się Rady — i w Starostwie dowiaduje się ku swemu zdziwieniu, że jest protest przeciw wyborowi Rady, wniesiony wprost do c. k. Starostwa. Zamiast odrzucić a limine taki protest, komisarz Starostwa przesłuchuje Zwierzchność gminną i komisyę wyborczą protokolarnie i dowiaduje się, że zarzuty, podniesione w proteście są bezpodstawne.

Ponieważ jednak wybrany naczelnik gminy nie był po myśli pupilów c. k. Starostwa i Wydziału powiatowego, przeto po upływie miesiąca przesłuchano znowu kilku członków gminy i ich zeznania rozstrzygnęły los wybranej Rady. A widać bardzo zależało na tem Wydziałowi powiatowemu, bo nawet członek tegoż Wydziału, wcale bliżej nie interesowany w sprawie tej gminy, pisał protest i kierował tą sprawą. Po długich prośbach, oczekiwaniach, chodzeniach i pisaniach do Wysokiego c. k. Namiestnictwa przyszedł w końcu surowy nakaz do c. k. Starostwa, by już raz tę sprawę zakończono.

I c. k. Starostwo rozpisało już trzecie z rzędu wybory.

Celem uchronienia się od wszelkich zarzutów sprowadzili członkowie gminy na swój koszt c. k. komisarza na te wybory; — wybory przeprowadzono znowu całkiem spokojnie, prawie jednogłośnie, wybierając prawie wszystkich tych samych radnych, którzy byli pierwej wybrani, pomijając znowu tych,

którzy pierwej zwalili wybory. A jak silne to stronnictwo, widać z tego, że każdy z nich otrzymał chyba swój własny głos na radnego.

I zdawałoby się, że już sprawa skończona; ale ci panowie mają poparcie w Starostwie i w Wydziale powiatowym, wnoszą znowu protest, z motywami, które świadczą tylko o tem, że protest napisano dla przewleczenia sprawy.

I znowu c. k. Starostwo nie odrzuca tego protestu tylko uwzględniając go, odsyła akta wyborcze do c. k. Namiestnictwa, celem, jeżeli nie unieważnienia to przynajmniej przewleczenia sprawy.

A nawet chodzą wieści, że c. k. Starostwo, podobnie jak to uczyniło w Husiatynie, tak samo obiecało protestującym ustanowić komisarza rządowego, w gminie, byle tylko nie dopuścić do urzędowania niemiłej dla swoich zauszników Rady.

Pomijamy sprawy gminne w Tousteńskiem, Kluwińcach, Howiłowie wielkim, Suchostawie, które już były podniesione w interpelacyi towarzysza Dra Oleślnickiego w tej Wysokiej Izbie, a zwrócimy jeszcze uwagę na to, że niszczenie samorządu gminnego w powiecie husiatyńskim zdaje się być systemem, gdyż podobną procedurę przechodziła prawie każda gmina przy wyborach gminnych, i tak: Czabarówka, Wasylkowce, Horodnica, Celejów, Kotówka, Kociubińce, Sidorów, chociaż to są już sprawy skończone.

Ba, nierzadko trafiają się wypadki, że c. k. Starostwo, zamiast wpływać uspakajająco, samo uczyło protesta wygotowywać.

Że niszczenie autonomii gminnej w tym powiecie podniesiono do systemu, posłuży na dowód i ten fakt, że mimo jasnego postanowienia ustawy gminnej, naczelnicy gmin, którzy popadli w śledztwo sądowe, nie bywają z urzędu usuwani, jak to działo się w Niżborku nowym, gdzie naczelnik gminny, pomimo silnej protekcyi marszałka powiatowego został zasądzony za bluźnierstwo, t. j. za wyśmiewanie Najświętszej Maryi Panny, a mimo tego nie został w urzędowaniu choćby czasowo zawieszony. To samo w Krogulcu, Suchostawie nie przeszkadza wójtom i do dnia dzisiejszego urzędować.

1) Podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, jak on usprawiedliwi powyżej opisane postępowanie c. k. Starostwa w Husiatynie?

2) Co zamierza Wysoki c. k. Rząd uczynić, by taki stan w tym powiecie ukrócić?

3) Podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy, jak myśli Wydział krajowy postąpić, by wpłynąć na Wydział powiatowy husiatyński, ażeby tenże trzymał się ściśle ustawy autonomicznej i by stał na straży tychże ustaw?

4) Podpisani zapytują Wydział krajowy, jak zamierza sobie postąpić, by zapobiedz i uchronić gminy od takich malwersacyj, jakie miały miejsce w Czabarówce, Trybuchowcach i Kociubińcach?

W Czabarówce przepadła zebrana zapomoga bezprocentowa w kwocie 1.600 koron, a Wydział powiatowy kazał tę kwotę włożyć do budżetu gminnego.

W Kociubińcach przepadło z kasy gminnej 2.000 koron, przyczem byli tylko pisarz gminny i były zastępca naczelnika gminnego, a niema tego, który powinien te pieniądze zwrócić.

We Lwowie, dnia 8. lipca 1901.

Interpelujący:
Dr. Okuniewski w. r.

Niebyłowiec, Oleśnicki, Barwiński, Kulczycki, Hamorak, Karatnicki, Zajączkowski, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Średniawski, Żardecki, Nowakowski, Winniczuk, Ostapczuk.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Zważywszy, że c. k. Dyrekcya poczt w niemożliwy sposób zaniedbała południowo-wschodni zakątek naszego kraju;

Zważywszy, że po stronie bukowińskiej wzdłuż Czeremoszu w górę, począwszy od Wyżnicy, są aż trzy urzędy pocztowe: Uścierzyki, Długopole, Jabłonica, a na tej samej przestrzeni po lewej stronie Czeremoszu niema ani jednego urzędu pocztowego;

Zważywszy, że wylew Czeremoszu staje się bardzo często powodem, że nasza galicyjska strona nie może korzystać z urzędów pocztowych, położonych po stronie bukowińskiej; — zapytują podpisani:

Czy c. k. Dyrekcya poczt galicyjskich nie byłaby skłonną połączyć choć urząd pocztowy w bukowińskiej Jabłonicy przez Hryniawę, utworzyć w Hryniawie pocztową kasę oszczędności i utworzyć urząd pocztowy w Jaworniku?

Interpelant: Dr. Okuniewski,

Niebyłowiec, Oleśnicki, Karatnicki, Kulczycki, Zajączkowski, Hamorak, Żardecki, Średniawski, Ochrymowicz, Sawczak, Barwiński, Ostapczuk, Nowakowski, Winniczuk.

Sekretarz p. A. Potocki czyta:

Interpelacya

posła Krempy i tow. do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza c. k. Rządu w sprawie nadużyć Krakowskiego towarzystwa ochrony ziemi.

Mimo kilkakrotnych interpelacyi tak w Sejmie jak i Radzie państwa wnoszonych, aby ck. Rząd zechciał czem rychlej wglądnąć w gospodarkę Towarzystwa ochrony ziemi przedtem w Wadowicach, a obecnie w Krakowie mającego siedzibę, dotychczas widocznie nic nie zarządzono, skoro oszukańcza ta firma dalej istnieje i zgubną działalność rozwija.

C. k. Namiestnictwo we Lwowie wie o tem, choćby z podania wniesionego dnia 2. czerwca 1901 przez gospodarzy z Towarni, którzy uwiedzeni przez owo Towarzystwo, zakupiwszy grunta na rozparcelowanym obszarze, zagrożeni są obecnie ruiną. Za pretensye do towarzystwa ochrony ziemi ma pójść dawny obszar dworski Towarnia na licytacyę. W podaniu do c. k. Namiestnictwa z 2. czerwca 1901 tak o tem piszą zagrożeni włościanie:

„My niżej podpisani, mający być niesprawiedliwie wyzuci z naszych majątków upraszamy Wysokie ck. Namiestnictwo o pomoc i obronę. W latach 1892, 1893, 1894 zakupiliśmy grunta z obszaru dworskiego w Towarni powiat Stary Sambor od Towarzystwa ochrony ziemi w Wadowicach, obecnie w Krakowie mającego siedzibę. Wspomniane Towarzystwo obiecało nam pod przystępnymi warunkami sprzedać grunta nawet i na parę lat do spłaty. I większa część nas w sierpniu 1895 roku pozawieraliśmy kontrakta, w których Towarzystwo ochrony ziemi zobowiązało się do roku zakupione grunta od wszelkich długów hipotecznych oczyścić, a my także resztki cen kupna wypłacić. I wedle zobowiązania nie dotrzymało i nie wypłaciło długów hipotecznych do Towarzystwa galicyjskiego ziemskiego, które zagroziło nam licytacyą naszych gruntów, — natenczas wstrzymaliśmy się z wypłatą Towarzystwu ochrony ziemi, lecz odesłaliśmy bezpośrednio Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu na umorzenie długu z obszaru dworskiego Towarnia. Lecz Towarzystwo ochrony ziemi poleciło Towarzystwu galicyjskiemu kredytowemu ziemskiemu, by posłanymi od nas pieniądzmi pokryć dług obszaru dworskiego Wołcza dolna, co też Towarzystwo galicyjskie uczyniło, — a za Towarnię został dług niewypłacony. W roku 1899 sprzedało Towarzystwo ochrony ziemi resztę gruntów w Towarni i resztę lasów w Wołczy dolnej i miało wypłacić dług Towarzystwa kredytowego ziemskiego, a że kupujący nie mieli na tyle pieniędzy, aby zapłacić za kupione grunta, tak Towarzystwo

ochrony ziemi przyrzekło im dopmódz zaciągnąć pożyczkę w Banku krajowym i nawet pościągało na koszta w tej sprawie, lecz dotychczas nie wystarało się o pożyczkę i potrzebne dokumenta już przeszło rok jak zabrało, a nawet zrobione kontrakta w roku 1899 nie chce oddać do intabulacyi, chociaż na intabulacyę od nas pieniądze zabrało.

W roku 1900 na naszych gruntach, tak tych, które mamy zahipotekowane, jak i na tych, na które kontrakta już dwa lata Towarzystwo ochrony ziemi gdzieś trzyma, zaintabulował się ksiądz Ignacy Sablik, proboszcz Regulic, prezes Towarzystwa ochrony ziemi ze sumą 13.500 zł. i procentem od roku 1895 jako pretensyą do Towarzystwa i chce nam grunta sprzedać jak najniesłuszniej. Przeciwko temu wnieśliśmy protest do c. k. Sądu w Samborze, lecz dotychczas sprawa nie załatwiona W roku 1901 w maju zaintabulował się na naszych gruntach Piotr Ściora, gospodarz we Woźnikach ze sumą 1800 złr. jako pretensyą do Towarzystwa.

Obecnie Towarzystwo galicyjskie kredytowe ziemskie poczyna kroki na zlicytowanie naszych gruntów za resztę długu 11.200 zł. coby nam zrobiło ogromną krzywdę, ponieważ większa część nas wypłaciliśmy całą należytość z ceny kupna Towarzystwu ochrony ziemi, reszta pozostała tylko z małymi częściami do wypłacenia, na które mieliśmy zaciągnąć pożyczki w Banku krajowym, gdzie nam miało dopomódz Towarzystwo ochrony ziemi.

Towarzystwo ochrony ziemi zobowiązało się kontraktem oddać nam grunta bez żadnych długów, a tego nie uczyniło, chociaż od nas pieniądze, które mu się należały, zabrało. Przeto upraszamy Wysokie Namiestnictwo o obronę dla nas i o przeprowadzenie śledztwa z Towarzystwem ochrony ziemi, oraz upraszamy o polecenie Towarzystwu gal. kredytowemu ziemskiemu, by wstrzymało swoje kroki licytacyjne do uregulowania naszych spraw z Towarzystwem ochrony ziemi.“

A więc nie rozchodzi się o jedną, ani dwie rodziny. Na licytacyę mają pójść: Stanisław Dracz, Jakób Sowa, Kazimierz Tomaszek, Maciej Pelc, Kazimierz Woźniak, Szczepan Zmora, Szymo Ciupek, Stanisław Raś, Kazimierz Zygmunt; Katarzyna Feruś, Franciszek Dyrda, Wojciech Dziadecki, Tomasz Kustroń, Jakób Frydrych, Antoni Długosz, Zofia Frydrych, Agnieszka Długosz, Jan Długosz, Katarzyna Długosz, Jan Kustroń, Jakób Wojder, Jan Wisłocki, Wasyl Hrycaj, Mikołaj Czerwiński, Antoni Pańko, Piotr Paszczak, Jędrzej Trembalski, Michał Hodiak, Mikołaj Czerniecki, Michał Towarnicki, Rozalia Bodzioch, Józef Bodzioch, Antoni Dobosz, Marya Dobosz, Grzegorz Pinkoś, Kunegunda Pinkoś, Jakób Piesz, Wincenty Wanic, Teodor, Niejster, to jest czterdzieści i jedna rodzina, razem 206 osób, to przecież wielka rzecz, godna jak najszczerszego zainteresowania się nią, tem więcej, że w miarę odwlekania położenie staje się coraz trudniejszem. Coraz to nowi wierzyciele Towarzystwa występują ze swymi pretensyami i żądają zabezpieczenia na Towarni.

Świeżo żona p. Franciszka Zalańskiego, sprawcy tego nieszczęścia, wystąpiła ze skargą o kilka tysięcy złr. Jestto oszustwo na wielką skalę zakrojone, które musi ostatecznie do ruiny i wyrzucenia z gruntu wymienionych osadników doprowadzić, jeżeli ck. Rząd nie wkroczy i tamy temu rozbojowi nie położy.

P. Franciszek Zalański, dyrektor „fachowy“ owego Towarzystwa, który za manipulacye przy parcelacyi Wołczy i Towarni powinien był już dawno stanąć przed sądem karnym, chodzi wolno, a podobno nawet dalsze parcelacye prowadzi i dalszym ofiarom nieświadomości podobny los przygotowuje, jak tym w Towarni.

Zwracamy się tedy z zapytaniem do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza c. k. Rządu:

1. Czy wiadome Mu są te szalbierstwa Towarzystwa ochrony ziemi w Krakowie, względnie dyrektora tegoż Towarzystwa Franciszka Zalańskiego?

2. Dla czego ck. Rząd powołany do strzeżenia interesów wszystkich obywateli, nie wkroczył dotychczas w tę sprawę, mimo kilkakrotnych przypomnień?

3. Czy zechce ck. Rząd przynajmniej obecnie, gdy doszło do ostateczności i ruina grozi tylu rodzinom z Towarni, uczynić, co w jego mocy dla zapobieżenia nieszczęściu, a w szczególności, czy zechce ck. Rząd interweniować:

a) w Towarzystwie kredytowem ziemskiem we Lwowie, aby licytacyi nie przeprowadzało,

b) u c. k. Prokuratoryi państwa, aby się gospodarką Franciszka Zalańskiego, dyrektora Towarzystwa ochrony ziemi w Krakowie zajęła,

c) przyjść z pomocą wymienionym gospodarzom z Towarni, aby za zapłatę sum kontraktem kupna i sprzedaży byli uwolnieni od dalszych pretensyi do Towarzystwa ochrony ziemi w Krakowie?

Lwów, dnia 8. lipca 1901.

Interpelant:
Krempa wr.

Bernadzikowski, Styła, Milan, Bojko, Kramarczyk, Warzecha, Średniawski, Klemensiewicz, Data, Żardecki, Winniczuk, Stojałowski, Wójcik, Szwed.

Interpelacya.

Do Jaśnie Wielmożnego pana Komisarza rządowego!

Śp. Wojciech Skop służył u Abrahama Brodta, dzierżawcy dworu w Czajkowy za parobka do wołów przez 7 lat. Na wiosnę w roku 1899 Abraham Brodt mimo że śp. Wojciech Skop nie godził się za parobka do koni, przeznaczył go do służby w stajni przy koniach, a gdy tenże takową pełnił, jeden z koni, który miał być już dawniej znany ze złośliwej natury, o czem Skop nie wiedział a Brodtowi było to dobrze wiadome, kopnął śp. Skopa tak, że tenże w kilka godzin później zakończył życie. Faktem jest że żyd Brodt wiedział o wadzie konia i nie uczynił uważnym parobka śp. Skopa, przez co był powodem śmierci swego sługi.

Śp. Wojciech Skop pozostawił po sobie wdowę, oraz czworo drobnych dzieci, którym najmniejszego utrzymania Brodt nie dał, matka z dziećmi zostawiona jest na pastwę żebractwa.

Z powodu śmierci śp. Wojciecha Skopa wdrożyła wprawdzie prokuratorya dochodzenie karne przeciw Brodtowi, jednak dochodzenie za śladem aktów zostało zaniechane, wniesiona przeciw temu do Izby radnej c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie skarga subsydyarna, również żadnego skutku nie odniosła.

Gdy w drodze karnej odpowiedzialności Abrahama Brodta nie dało się odszkodowania dla Skopowej wyrobić, wniesione zostało przez takową zażalenie do c. k. Starostwa w Mielcu w dniu 4. października 1900 l. 16.361, w którem przedstawiona cała sprawa została, że Abraham Brodt, prowadząc gorzelnię w Czajkowy i posługując się maszynami w swem gospodarstwie rolniczem powinien był śp. Wojciecha Skopa zabezpieczyć od wypadków, czego jednak nie czynił, i by takowego żyda pociągnięto do odpowiedzialności i wyjednano dla wdowy i sierót po zabitym śp. Skopie stosowne odszkodowanie.

Od czasu 4. października 1900, w którym to dniu zostało zażalenie do Starostwa wniesione, nic a nic w tej tak ważnej sprawie nie zrobiono ani nic nie zarządzono.

Jest pewnem, że Brodt za podobne przekroczenia przeciw bezpieczeństwu życia swoich robotników bywał już karany, a jednak w tak zastraszającym wypadku, którego powodem był niewątpliwie Abraham Brodt uchodzi mu to do dziś bezkarnie, a władza zachowuje się tak, jakby jej chodziło o bezkarność Brodta.

Zapytujemy tedy Komisarza rządowego:

a) Czy znany mu jest ten wypadek.

b) Dlaczego c. k. Starostwo w Mielcu, względnie Namiestnictwo we Lwowie zaniedbało dotychczas załatwić tę sprawę, przedstawioną w podaniu z 4. października 1900 roku.

c) Czy zechce p. Komisarz rządowy spowodować, aby wdowa i dzieci po śp. Skopie zostały zaopatrzone po myśli i na zasadzie ustawy ubezpieczeń od wypadków.

d) Czy raczy c. k. Rząd dopilnować przedsiębiorców, aby robotników swoich po myśli ustaw ubezpieczali.

Interpelant:

Krempa m. p.

Wójcik, Sredniawski, Bernadzikowski, Data, Bojko, Okuniewski, Warzecha, Kramarczyk, Oleśnicki, Szwed, Styła, Milan, Hamorak, Niebyłowiec.

Sekretarz p. Urbański (czyta):

Interpelacya

posła Milana i tow. do Jaśnie Wielmożnego pana Komisarza rządowego w sprawie rozdawnictwa zapomóg głodowych w Galicyi.

W roku 1900 tuż przed wyborami powszechnymi do Rady państwa otrzymało c. k. Namiestnictwo z funduszów państwa parę milionów Koron do dyspozycyi celem udzielenia pomocy materyalnej ludności tych powiatów, które nawiedzone klęską powodzi, o własnych siłach nie mogłyby się podźwignąć z ruiny i spustoszenia powodzią sprawionego.

Wkrótce jednak krążyć poczęły pogłoski po kraju i w prasie codziennej, mimo urzędowych zaprzeczeń, że fundusze zapomogowe po części zużyte zostały do kupowania głosów wyborczych i w ogóle na agitacyę wyborczą przeciwnej strony tak zwaną rządową.

Nie ulega wątpliwości, że wieści tego rodzaju podkopują wśród ludności zaufanie do rządu i jego organów, ale z drugiej strony i to rzecz pewna, że same zaprzeczenia urzędowe w Galicyi nie wystarczają już do usunięcia podejrzeń, gdyż do takich zaprzeczeń żadnej wagi się nie przywiązuje, albowiem doświadczenie z lat ostatnich poucza, że nawet wbrew jaskrawym faktom nadużyć wyborczych, c. k. Rząd zawsze galicyjskie wybory za legalne obwieszczał i uznawał.

Jedynym środkiem do rehabilitacyi rządu w tej sprawie byłoby, szczegółowe ogłoszenie w gazecie urzędowej, wykaz zapomóg a po gminach podanie do wiadomości publicznej, którzy członkowie gminy i w jakiej wysokości wsparcie otrzymali. Zapomogi głodowe nie są wcale jałmużną, lecz zasiłkiem czasowym, którego ludność ma prawo żądać, jeżeli ulegnie nieszczęściu z powodów niezależnych od przezorności jednostki.

To też przyjęcie zapomogi głodowej nikomu wstydu nie przyniesie ani go też zhańbi a opublikowanie dokładnego spisu wspomnianych obywateli nie zaszkodzi, jeżeli tylko kontrola opinii publicznej orzeknie, że zapomogę otrzymali istotnie ludzie najbardziej potrzebujący wsparcia a nie jednostki protegowane lub uprzywilejowane. Proceder publikowania wsparć w gminie rozdzielonych przez wyłożenie w urzędzie gminnym na ośm dni do publicznego przeglądu spisu obdarzonych wsparciem praktykuje się w Galicyi, a przynajmniej praktykowany być powinien, gdyż żądają tego niektóre ustawy krajowe jak naprzykład ustawa szkolna, która poleca w ten sposób obwieszczać wykaz uczniów niezamożnych, obdarzonych bezpłatnie książkami szkolnemi z funduszu publicznego. Jest to w ogóle jedyny sposób skontrolowania przez publiczność czy rozdawnictwo wszelkiego rodzaju zapomóg jest

odpowiedni, rzetelny i czy nie nadużyto funduszów publicznych a cały ustrój konstytucyjny polega przecież na kontroli społeczeństwa nad organami rządu, osobliwie zaś nad szafowaniem grosza publicznego. Bez wątpienia i Wysoki c. k. Rząd nie zechce twierdzić, jakoby fundusze zapomogowe i to w tak znacznej wysokości, rozdane być miały bez żadnej rachuby i bez kontroli publicznej.

Wobec tego podpisani zapytują Jaśnie Wielmożnego pana Komisarza rządowego.

1. W jaki sposób właściwie rząd sprawdza, że zapomogi głodowe rozdane zostały przez podwładne organa istotnie osobom na to zasługującym a nie jednostkom protegowanym i może dostatnio się mającym, i czy w ogóle przy rozdawnictwie zapomóg nie działy się nadużycia z krzywdą ubogiej ludności.

2. Czy zarządzi bezzwłocznie opublikowanie w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ wykazu szczegółowego, na jaki specyalny cel i w jakiej formie (naprawa i budowa dróg, pożyczka bezprocentowa zasiłek bezprocentowy, zapomoga w naturaliach i t. d.), tudzież w jakiej wysokości, która z gmin otrzymała w r. 1900 zapomogę głodową.

3. Czy zarządzi, by w każdej gminie pomieszczonej w wykazie wyżej wspomnianym, złożono w urzędzie gminnym do przejrzenia publicznego i do wnoszenia zarzutów dokładny spis członków gminy, zapomogą obdzielonych i wszelkie rachunki i sprawozdania do rozdawnictwa zapomogi w tej gminie się odnoszące.

4. Czy powyższe rozporządzenia wyda rząd jeszcze przed rozpisaniem wyborów poszczególnych do Sejmu.

5. Czy w najbliższym czasie c. k. Rząd nie wystąpi przed Sejmem z projektem ustawy normującej dokładnie sposób rozdawnictwa wszelkich zapomóg państwowych i kontroli nad tem rozdawnictwem.

Interpelant:
Milan m. p.

Bojko, Bernadzikowski, Styła, Wójcik, Średniawski, Warzecha, Data, Kramarczyk, Szwed, Hamorak, Okuniewski, Oleśnicki, Niebyłowiec, Kulczycki, Klemensiewicz.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye powyższe, stosownie do ich treści odstąpi p. Komisarzowi rządowemu i Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 9. lipca 1901 roku, a mianowicie:

Ls. 2.697 do 2.781, 2.784 do 2.789.

Sekretarz p. Urbański wnosi na odesłanie wszystkich powyższych petycyj do Wydziału krajowego

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek p. Urbańskiego.

Marszałek udziela głosu p. Górce w sprawie formalnej.

P. Górka wnosi interpelacyę do Komisyi administracyjnej, dlaczego ta nie przedłożyła sprawozdanie w sprawie biura pośrednictwa pracy, zwróconej jej na posiedzeniu 14. Wysokiej Izby do załatwienia ponownego i przedłożenia wniosku jeszcze w ciągu obecnej sesyi Sejmowej.

Marszałek oznajmia, że zapewne udzieli p. interpelantowi odpowiedzi przewodniczący Komisyi administracyjnej, który chwilowo jest nieobecnym.

Izba przystępuje do porządku dziennego którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego jako Komisyi o wnioskach posłów Styły i Nowakowskiego w sprawie klęsk elementarnych z roku 1901.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz odczytuje sprawozdanie Komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy w granicach kredytu 40.000 K. przeznaczonego uchwałą Sejmową z dnia 21. grudnia 1900 roku na oprocentowanie po-

życzek zaciągniętych z powodu klęsk elementarnych z roku 1900 do udzielenia zapomóg lub pożyczek na warunkach wskazanych powyższą uchwałą — na cele pomocy z powodu klęsk elementarnych z roku 1901.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby zbadawszy rozmiary tegorocznej klęki elementarnej, spowodowanej wylewem wód i gradobiciem — udzielił wydatnej pomocy ze Skarbu państwa ludności nawiedzonej tymi klęskami, jak niemniej, aby tym powiatom, w których pasze skutkiem wylewów zamulone zostały, dostarczył odpowiedniej ilości soli bydlęcej.

Przemawia p. A. Potocki i wnosi zamiast słów „zapomóg lub pożyczek“ we wniosku I. ma być „subwencyi na oprocentowanie pożyczek“.

Izba popiera wniosek p. A. Potockiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek I. Komisyi bez słowa „zapomóg lub pożyczek“, a oddzielnie uchwala skreślenie tych słów zgodnie z wnioskiem p A. Potockiego.

Wreszcie w odzielnem głosowaniu uchwala wniosek II. Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi budżetowej o wniosku nagłym posła Kramarczyka w sprawie przyjścia z pomocą pogorzelcom gminy Dworom powiatu bialskiego.

Sprawozdawca p. Scipio odczytuje sprawozdanie Komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Sejm przeznacza 170 — Sto siedmdziesiąt Koron do rozporządzalności Wydziału krajowego, na zapomogi dla pogorzelców gminy Dwory w powiecie bialskim.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi na udzielenie 300 koron.

Izba popiera wniosek p. Kramarczyka.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek p. Kramarczyka.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi budżetowej o wniosku nagłym posła Górki w sprawie przyjścia z pomocą pogorzelcom gminy Uhnowa.

Sprawozdawca p. Scipio odczytuje sprawozdanie Komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Pogorzelcom gminy Uhnów przeznacza Sejm 3.000 (trzy tysięcy) K zapomogi z funduszu krajowego, oddając tę kwotę do rozporządzalności Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
komisyi wodnej o wniosku posła Merunowicza i towarzyszy.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi sprostowawszy w II. uchwale numeracyę punktów, a mianowicie ustęp drugi ma być opatrzony cyfrą „2“, wskutek czego dalsze ustępy posiadać będą cyfrę każdy o jedną wyższą a we wniosku IIIa) po słowie „przyjmuje“ dodać „do“.

I.

Wysoki Sejm powziąć raczy następującą uchwałę:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem oświadcza że zgadza się na budowę dróg wodnych, oznaczonych w §. 1. ustawy z 11. czerwca 1901 nr. 66 dz. u. p. i przyjmuje w zasadzie warunek, iż kraj ma płacić corocznie taką kwotę, jaka będzie potrzebną na oprocentowanie i amortyzacyę jednej ósmej części obligów długu państwa, wydanych na pokrycie kosztów budowy kanałów spławnych, względnie skanalizowania rzek w celu spławnego połączenia kanału „Dunaj-Odra“ z dorzeczem Wisły, aż do spławnej przestrzeni Dniestru — a to

w tej mierze, o ile ta budowa będzie wykonaną w granicach Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

II.

Nadto raczy Wysoki Sejm uchwalić:

1. Sejm wzywa c. k. Rząd usilnie a to zgodnie z taką samą uchwałą Izby poselskiej Rady państwa, ażeby przy ustanawianiu trasy dróg wodnych w Galicyi zapewnił bezpośrednie połączenie stołecznego miasta Lwowa z siecią dróg wodnych.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wdrożył starania o połączenie w jak najkrótszym czasie kanału Odra-Wisła odnogą od Oświęcimia z siecią dróg wodnych cesarstwa niemieckiego pod Gliwicami na Szląsku pruskim.

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby port w Krakowie zaopatrzył w urządzenia odpowiednie, jako jednej z głównych stacyj systemu dróg wodnych.

4. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby postarał się o połączenie kanału „Wisła-San“ — tam, gdzie jego trasa najbardziej zbliży się do Nadbrzezia, odnogą spławną z Wisłą.

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby sprawę budowy kanału, łączącego kanał San-Dniestr z Brodami nie spuszczał z oka, odnoszące się do tego studya techniczne i komercyalne wcześnie wykonał i w stosownym czasie odpowiednie wnioski do ustawodawczego postępowania przedłożył.

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby pod nazwą „c. k. krajowej Dyrekcyi budowy dróg wodnych“ ustanowił przy c. k. Rządzie krajowym we Lwowie fachowy organ techniczno-administracyjny dla kierownictwa budowy kanałów spławnych, skanalizowania pewnych przestrzeni rzek, jakoteż dla regulacyi tych rzek, które wyłącznie kosztem państwa mają być uspławnione. „Krajowa Dyrekcya budowy dróg wodnych“ powinna mieć analogiczny zakres działania, jak ma mieć podobna komisya fachowa, projektowana dla kierownictwa regulacyą tych rzek, które mają być uregulowane wspólnym kosztem państwa i kraju.

7. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wcześnie wyznaczył na rachunek funduszu budowy kanałów spławnych, stypendya dla wykształcenia zastępu specyalistów do budowy i konserwacyi dróg wodnych, tudzież mechaników do urządzania i utrzymywania na nich ruchu komunikacyjnego.

III.

a) Sejm przyjmuje do wiadomości utworzenie przy Wydziale krajowym komisyi doradczej dla spraw, dotyczących dróg wodnych.

b) Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy ustanowieniu trasy dróg wodnych (§. 10. ustawy z 11. czerwca 1901 nr. 66 Dz. u. p.) starał się zapewnić budowę ich od Hruszowa, gdzie kończyć się ma kanał „„Dunaj-Odra“, do Wisły pod Krakowem, z Krakowa zaś sztucznym kanałem spławnym, prowadzonym pomiędzy Wisłą a linią c. k. kolei państwowych do Sanu.

c) Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w myśl postanowień §. 2. ustawy z 11. czerwca 1901 nr. 66 Dz. u. p. przeprowadził jaknajspieszniej układy z c. k. Rządem względem sposobu uiszczenia przez kraj przypadającej nań prestacyi na rzecz budowy dróg wodnych. O wyniku studyów i układów w tej mierze przedłoży Wydział krajowy Sejmowi sprawozdanie wraz z wnioskami w najbliższej sesyi.

Przemawia p. W. Dzieduszycki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Na podstawie powyższych uwag komisya wodna wnosi:

I.

Wysoki Sejm powziąć raczy następującą uchwałę:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem oświadcza że zgadza się na budowę dróg wodnych, oznaczonych w §. 1. ustawy z 11. czerwca 1901 nr. 66 dz. u. p. i przyjmuje w zasadzie warunek, iż kraj ma płacić corocznie taką kwotę, jaka będzie potrzebną na oprocentowanie i amortyzacyę jednej ósmej części obligów długu państwa, wydanych na pokrycie kosztów budowy kanałów spławnych, względnie skanalizowania rzek w celu spławnego połączenia kanału „Dunaj-Odra" z dorzeczem Wisły, aż do spławnej przestrzeni Dniestru — a to w tej mierze, o ile ta budowa będzie wykonaną w granicach Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Izba bez rozprawy uchwala jednogłośnie powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

II.

Nadto raczy Wysoki Sejm uchwalić:

1. Sejm wzywa c. k. Rząd, usilnie a to zgodnie z taką samą uchwałą Izby poselskiej Rady państwa, ażeby przy ustanawianiu trasy dróg wodnych w Galicyi zapewnił bezpośrednie połączenie stołecznego miasta Lwowa z siecią dróg wodnych.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wdrożył starania o połączenie w jak najkrótszym czasie kanału Odra-Wisła odnogą od Oswięcimia z siecią dróg wodnych cesarstwa niemieckiego pod Gliwicami na Szląsku pruskim.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby port w Krakowie zaopatrzył w urządzenia odpowiednie, jako jednej z głównych stacyj systemu dróg wodnych.

Przemawia p. Jahl i wnosi następującą poprawkę:

„a zarazem wziął pod rozwagę czyby w interesie ruchu i rentowności kanałów nie należało urządzić w kraju więcej takich głównych portów, a w szczególności także i w Jarosławiu"

Izba popiera poprawkę p. Jahla.

Po zamknięciu rozprawę przemawia p. sprawozdawca, przyjmując poprawkę p. Jahla.

Izba uchwala wniosek 3 Komisyi wraz z poprawką p. Jahla, którę p. sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca czyta:

4. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby postarał się o połączenie kanału „Wisła-San" — tam gdzie jego trasa najbardziej zbliży się do Nadbrzezia, odnogą spławną z Wisłą.

Izba uchwala powyższy wniosek Komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby sprawę budowy kanału, łączącego kanał San-Dniestr z Brodami nie spuszczał z oka, odnoszące się do tego studya techniczne i komercyalne wcześnie wykonał i w stosownym czasie odpowiednie wnioski do ustawodawczego postępowania przedłożył.

Izba uchwala powyższy wniosek Komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby pod nazwą „c. k. krajowej Dyrekcyi budowy dróg wodnych" ustanowił przy c. k. Rządzie krajowym we Lwowie fachowy

organ techniczno-administracyjny dla kierownictwa budowy kanałów spławnych, skanalizowania pewnych przestrzeni rzek, jakoteż dla regulacyi tych rzek, które wyłącznie kosztem państwa mają być uspławnione. „Krajowa Dyrekcya budowy dróg wodnych" powinna mieć analogiczny zakres działania, jak ma mieć podobna komisya fachowa, projektowana dla kierownictwa regulacyą tych rzek, które maja być uregulowane wspólnym kosztem państwa i kraju.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

7. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wcześnie wyznaczył na rachunek funduszu budowy kanałów spławnych, stypendya dla wykształcenia zastępu specyalistów do budowy i konserwacyi dróg wodnych, tudzież mechaników do urządzania i utrzymywania na nich ruchu komunikacyjnego.

Izba uchwala powyższy wniosek Komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

III.

a) Sejm przyjmuje wiadomości utworzenie przy Wydziale krajowym komisyi doradczej dla spraw, dotyczących dróg wodnych.

Izba uchwala powyższy wniosek Komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

b) Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy ustanowieniu trasy dróg wodnych (§. 10. ustawy z 11. czerwca 1901 nr. 66 Dz. u. p.) starał się zapewnić budowę ich od Hruszowa, gdzie kończyć się ma kanał „Dunaj—Odra", do Wisły pod Krakowem, z Krakowa zaś sztucznym kanałem spławnym, prowadzonym pomiędzy Wisłą a linią c. k. kolei państwowych do Sanu.

Izba uchwala bez rozprawy ten wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

c) Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w myśl postanowień §. 2. ustawy z 11. czerwca 1901 nr. 66 Dz. u. p. przeprowadził jaknajspieszniej układy z c. k. Rządem względem sposobu uiszczenia przez kraj przypadającej nań prestacyi na rzecz budowy dróg wodnych. O wyniku studyów i układów w tej mierze przedłoży Wydział krajowy Sejmowi sprawozdanie wraz z wnioskami w najbliższej sesyi.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisyi szkolnej o wniosku posła Małachowskiego i o petycyach sejmowych odnoszących się do polepszenia bytu nauczycieli szkół ludowych.

Sprawozdawca p. K. Badeni uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby skoro stosunki finansowe kraju na to pozwolą, po zasięgnięciu opinii Rady szkolnej krajowej, opracował i przedłożył Sejmowi projekt podniesienia, a ewentualnie innego uregulowania poborów nauczycieli szkół ludowych.

2. Petycye wniesione w tym samym przedmiocie do Sejmu do l.: 362, 398, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 503, 504, 537, 578, 617, 626, 627, 632, 637, 640, 661, 662, 663, 664, 666, 667, 669, 675, 759, 779, 785, 813, 814, 895, 947, 950, 959, 962, 965, 970, 974, 980 995, 1,018, 1.027, 1.037, 1.038, 1.077, 1.152, 1.153, 1.161, 1.168, 1.173, 1.178, 1.182, 1.185, 1.192, 1.222, 143, 443, 496, 1.302, 1.303, 1.304, 1.305, 1.314, 1.320, 1.330, 1.375, 1.501, 1.544, 1.545, 1.546, 1.547, 1.555, 1.560, 1.563, 1.756,

*

1.757, 1.758, 2.176, 2.178, 2.356, 2.357 przekazuje się przytem Wydziałowi krajowemu do odpowiedniego zużytkowania.

Przemawia p. Małachowski i wnosi następujący wniosek:

Wysoki Sejm uchwali:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby po zasięgnięciu opinii Rady szkolnej krajowej, opracował i przedłożył Sejmowi na najbliższej sesyi projekt uregulowania płac nauczycieli szkół ludowych, oparty na następujących zasadach:

1. Każdy nauczyciel po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego nabywa prawo do pewnych poborów stałego nauczyciela.

2. Bez względu na miejscowość każdy nauczyciel z egzaminem kwalifikacyjnym otrzymuje jednakową pierwszą płacę, która stopniuje się wedle trzech rang po każdych 10-latach nienagannej służby. Dodatki pięcioletnie pozostają niezmienione i mogą być wstrzymane na podstawie orzecienia dyscyplinarnego.

3. Nauczyciele z egzaminem kwalifikacyjnym pobierać będą dodatki aktywalne, które mają być stopniowane wedle klas miejscowości i o ile możności zastosowane do wzoru trzech najniższych rang urzędników państwowych.

Na wypadek zaś gdyby ten wniosek upadł, następujący dodatkowy wniosek:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby po zasięgnięciu opini Rady szkolnej krajowej opracował i przedłożył Sejmowi w najbliższej sesyi projekt podniesienia ewentualnie innego uregulowania poborów nauczycieli szkół ludowych z możliwem uwzględnieniem zasad, objętych wnioskiem posłów Małachowskiego, Rottera i Bernadzikowskiego postawionym 28. czerwca b. r.

Izba popiera wniosek pierwszy p. Małachowskiego.

Przemawia p. Rotter.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej; na wniosek p. Urbańskiego.

Marszałek oznajmia iż do głosu zapisani są posłowie Stojałowski i Bernadzikowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Stojałowski i stawia poprawkę, aby co do pierwszego wniosku komisyi dodać słowa: „przedłożył w tym przedmiocie sprawozdanie na najbliższej sesyi sejmowej.“

Przemawia zapisany do głosu p. Bernadzikowski.

Przemawia p. sprawozdawca i godzi się na poprawkę p. Stojałowskiego.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba odrzuca pierwszy wniosek p. Małachowskiego, za którym oświadczyło się 28 posłów, następnie odrzuca drugi dodatkowy wniosek p. Małachowskiego, dalej uchwala jednomyślnie wniosek 1 komisyi, oraz większością głosów poprawkę p. Stojałowskiego, wreszcie uchwala wniosek 2 komisyi w oddzielnem głosowaniu.

Marszałek uprasza posłów, by zechcieli w dotychczasowym komplecie być w Izbie do zamknięcia sesyi sejmowej.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisyi szkolnej o wniosku posła Romanowicza w sprawie wydania ustawy o dyscyplinarnem postępowaniu z nauczycielami szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Zoll uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową zastanowił się nad tem, czy artykuły 23—33 ustawy krajowej z dnia 1. sty-

cznia 1889 r. wymagają zmiany, lub uzupełnienia, w szczególności, co się tyczy toku postępowania dyscyplinarnego i ażeby z wyniku badań zdał sprawę na najbliższej sesyi sejmowej.

Przemawia p. Romanowicz i stawia następujący wniosek:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową opracował i na najbliższej sesyi sejmowej przedłożył projekt zmiany i uzupełnienia Tytułu III. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 w sposób, określający ściśle postępowanie dyscyplinarne z nauczycielami szkół ludowych.

Izba popiera wniosek p. Romanowicza.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. sprawodawcza po zamknięciu rozprawy.

Izba odrzuca wniosek p. Romanowicza, za którym głosowało 26 posłów, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

komisyi prawniczej o wniosku posła Romanowicza w przedmiocie interpretacyi §. 79. regulaminu sejmowego.

Sprawozdawcza p. Wł. Czaykowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisyi:

Wysoki Sejm raczy powziąć ponownie dodatkową uchwałę do §. 79. regulaminu sejmowego z 27. listopada 1865. odnośnie do interpelacyi wystosowanych do c. k. Namiestnika lub tegoż zastępcy, a to treści następującej:

„Sejm postanowi, czy wskutek odpowiedzi c. k. Namiestnika lub tegoż zastępcy na interpelacyę lub też odmówienia odpowiedzi, nastąpić ma rozprawa bądź natychmiast, bądź też na najbliższem posiedzeniu Sejmu. Uchwałę tę poweźmie Sejm bez wszelkich rozpraw, na wniosek, poparty przez 15 posłów, a uczyniony na temże posiedzeniu, na którem była daną odpowiedź na interpelacyę, lub oświadczenie odmówienia odpowiedzi. Przy rozprawie nad odpowiedzią na interpelacyę nie wolno czynić wniosków“.

Przemawia p. komisarz rządowy..

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

komisyi drogowej o petycyi Wydziału powiatowego w Buczaczu o podwyższenie subwencyi krajowej na drogę Niżniów-Jazłowiec.

Sprawozdawca poseł Starzyński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Radzie powiatowej w Buczaczu przyznaje się na dokończenie budowy drogi Niżniów-Jazłowiec, subwencyę w wysokości 60% rzeczywistych kosztów budowy, a to począwszy od roku 1901.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sokal-Tartaków-Perespa.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

Uchwała
o udzieleniu Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sokal-Tartaków-Perespa.

Art. I.

Radzie powiatowej w Sokalu nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Sokal-Tartaków-Perespa, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień, zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą, i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Art. IV.

Pobór myta według niniejszej uchwały rozpocznie się dopiero po wybudowaniu i oddaniu do użytku publicznego drogi powiatowej Sokal-Tartaków-Perespa na przestrzeni 15·440 km.

Równocześnie utraci moc obowiązującą uchwała sejmowa zatwierdzona Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1898 (Nr. 89. Dz. u. kr.) o udzieleniu Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej sokalsko-tartakowskiej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi sanitarnej o petycyi gminy miasta Przemyśla w sprawie przeniesienia szpitala w Przemyślu na odpowiedniejsze miejsce i wybudowania nowego.

Sprawozdawca p. Jakliński odczytuje sprawozdanie Komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w sprawie przeniesienia szpitala powszechnego w Przemyślu i wybudowania takowego w odpowiedniem miejscu, Sejmowi na najbliższej sesyi przedłożył sprawozdanie.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem Komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu funduszu krajowego na r. 1901.

Następuje:

Rubr. VII. poz. 71.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

Pozycya 71. Zakład głuchoniemych we Lwowie:

a) na stypendya dla 70 wychowanków . .	16.800 K	
b) na utrzymanie zakładu	5.000 „	
c) na amortyzacyę pożyczki zaciągniętej na budowę II. piętra przez Dyrekcyę Zakładu, II. rata amortyzacyjna	1.990 „	23.790 K

Izba bez rozprawy uchwala Rub. VII. poz. 71 w sumie 23.790 K zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę zkładu dla głuchoniemych we Lwowie o podwyższenie subwencyi na dalszych 15-tu wychowanków przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia ewentualnych wniosków na najbliższej sesyi.

Przemawia p. Wójcik i wnosi dodatkową rezolucyę, w miejsce ostatniego ustępu wniosku Komisyi, zaczynającego się od słowa „i..... do sesyi" dodać: oraz wzięcia wspólnie z c. k. Radą szkolną krajową pod rozwagę sprawy ukrajowienia zakładu głuchoniemych we Lwowie, względnie wybudowania krajowego zakładu w Krakowie i przedstawienia ewentualnych wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba popiera powyższą rezolucyę p. Wójcika.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek Komisyi, a w oddzielnem głosowaniu uchwala dodatkową rezolucyę p. Wójcika.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 72.	Szkoła głuchoniemych Izaaka Bardacha we Lwowie Tem samem załatwiona zostaje petycya do L. 858.	800 K
„ 73.	Zakład ciemnych we Lwowie	4.000 „
„ 74.	Towarzystwo gimnastyczne „Sokół" we Lwowie .	2.000 „
„ 75.	Towarzystwo gimnastyczne „Sokół" w Krakowie .	2.000 „

Izba uchwala bez rozprawy Rub. VII. poz. 72—75 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 76. Dla polskich i ruskich Towarzystw gimnastycznych „Sokół" we Lwowie i na prowincyi, ryczałt do dyspozycyi Wydziału krajowego, po zasięgnięciu opinii związku polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich . . . . 4.000 K

Przemawia p. Schätzel i wnosi następującą poprawkę:

„Wnoszę na uwzględnienie petytyi Ls. 1.046 Związku polskich Towarzystw gimnastycznych „Sokół" i przyznać subwencyę w sumie 10 000 koron."

Izba popiera powyższą poprawkę p. Schätzla.

Przemawia p. Stojałowski.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej nad poz. 76.

Przemawia zapisany do głosu p. Bernadzikowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Karol Dzieduszycki i wnosi następującą rezolucyę.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by zbadał stosunki poszczególnych Towarzystw sokolich i ewentualnie przedłożył Sejmowi wniosek celem podwyższenia subwencyi.

Izba popiera powyższą rezolucyę p. K. Dzieduszyckiego.

Izba uchwala na wniosek p. Urbańskiego wybór mowców generalnych.

Marszałek oświadcza po chwili, iż mowcą generalnym za wnioskiem Komisyi wybrany został p. Maryewski, przeciw jest jedyny p. Stojałowski.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Maryewski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Schätzla, w oddzielnem głosowaniu uchwala wniosek Komisyi, wreszcie uchwala osobno rezolucyę p. Karola Dzieduszyckiego.

Marszałek wzywa, by posłowie przy odczytywaniu poszczególnych pozycyj budżetu zgłaszali się do głosu, o ile w danej sprawie chcą przemówić.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 77. Szkoła sztuk pięknych w Krakowie XXIII. rata umorzenia pożyczki 200.000 kor. na budowę gmachu . . . . 14.000 K

Izba bez rozprawy uchwala Rub. VII. poz. 77 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Poz. 93. Na subwencyę dla istniejących już internatów do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową . . . . . 12.000 K

Przemawia p. Zoll i wnosi następującą rezolucyę:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby ze względu na wzrastającą liczbę internatów i wielką ich użyteczność w porozumieniu z Radą szkolną krajową zbadał, o ileby dotychczas im przyznawaną subwencyę podwyższyć należało i aby na najbliższej sesyi ewentualne wnioski przedstawił.

Izba popiera powyższą rezolucyę p. Zolla.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala Rub. VII. poz. 93 zgodnie z wnioskiem Komisyi a w oddzielnem głosowaniu uchwala rezolucyę p. Zolla.

Poz. 94. a) Na budowę domów dla Internatów . . . 40.000 K
Tem samem zalatwione zostają petycye Zarządów Internatów w Krakowie, Lwowie, Krośnie, Tarnopolu, Przemyślu, Tarnowie, Samborze, Stanisławowie, Zaleszczykach i Sokalu.

„ 95. Dla Internatu XX. Zmartwychwstańców we Lwowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego . . . 9.000 K

„ 96. Ks. Siemiaszki Kazimierza „Dom schronienia i dobrowolnej pracy dla opuszczonych i moralnie zaniedbanych chłopców w Krakowie . . . . 1.600 K

„ 97. a) na wydawnictwo polskich podręczników dla szkół średnich . . . . 3.000 K
b) na wydawnictwo ruskich książek szkolnych . . . . 12.000 „ 15.000 „
Pozycye powyższe 97, a) i b) do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową.

Izba uchwala bez rozprawy Rub. VII. poz. 94. a)—97. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia w miarę wykazanych zdolności i korzyści, jakie udzielenie stypendyum rokować pozwoli petycye:

Wilhelma Wachtla, Stanisława Czajkowskiego, Bronisławy Janowskiej, Modesta Sosenko, Grzegorza Kuźniewicza, Leopolda Gotlieba, Hanny Miłkowskiej, Jana

Grondalczyka, Zdzisława Skwirczyńskiego, Władysława Rossdorfera, Maryi Karpińskiej, Stefanii Rutkowskiej, Heleny Flakowicz.

Izba uchwala powyższy wniosek komisyi bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 99. Dla fundacyi „Macierz polska“ na wydawnictwo dzieł i peryodycznych pism ludowych . . 10.000 K

„ 100. Na stypendyum dla ucznia wydziału lekarskiego w Krakowie, oddającego się studyom w szkole operacyjnej . . . . 1.000 „

„ 101. Dla Towarzystwa Oświaty ludowej we Lwowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego . . . 3.000 „

Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 853.

„ 102. Dla Towarzystwa Oświaty ludowej w Krakowie do rozporządzenia Wydziału krajowego . . . 3.000 „

Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 109.

„ 103. Dla Stowarzyszeń rzemieślniczych we Lwowie i na prowincyi, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego . . . . 3.000 „

Tem samem załatwione zostają petycye do liczb: 35, 93, 118, 207, 240, 344, 473, 474, 484, 656, 825, 945, 946, 955, 1013, 1078.

„ 104. Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie na lwowską kolonię wakacyjną, zasiłek stały 400 „

„ 105. Tenże na pokrycie kosztów walnego zgromadzenia 400 „

„ 106. Kolegium profesorów szkoły politechnicznej we Lwowie na wydawnictwo biblioteki politechnicznej, VIII. rata z subwencyi 10.000 K rozłożonej na lat 10., w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 16. lutego 1894 roku . . . . 1.000 „

„ 107. Wydawnictwo dziełek ludowych do rozporządzenia Wydziału krajowego . . . . . . 2.000 „

„ 109. Zasiłek dla czasopisma „Szkoła“ . . . . 1.000 „

„ 110. „ „ „ „Muzeum“ . . . 2.000 „

„ 111. „ „ „ „Kosmos“ . . . 800 „

Tem samem załatwione zostają petycye do l. 80, 83 i 120.

„ 112. Zasiłek dla ruskiej gazety „Uczytel“ do rozporządzalności Wydziału krajowego . . . . 1.000 „

Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 190.

„ 113. Towarzystwo „Proświta“ na wydawnictwo dzieł ludowych do rozporządzenia Wydziału krajowego z zastrzeżeniami wyrażonemi w uchwałach Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1897 i 3. maja 1900 6.000 „

Tem samem załatwione zostają petycye do l. 819. i 820.

„ 114. Ks. Dżułyński gr. kat. proboszcz w Łapszynie na wydawnictwa ruskie „Posłannyk“ i „Książeczki misyjne“ do rozporządzenia Wydziału krajowego,

		z zastrzeżeniem dopełnienia warunków ustanowionych w uchwale Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1897	800 K
		Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 65.	
Pozycya	115.	Towarzystwo oświaty ludowej w Tarnowie .	200 „
		(Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 348).	
„	116.	Towarzystwo historyczne we Lwowie na tegoż wydawnictwa	1.400 „
		Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 838.	
„	117.	Ryczałt na zasiłki dla burs mieszczących ubogą młodzież polską i ruską, do rozporządzenia Wydziału krajowego, w porozumieniu z Radą szkolną krajową	10.000 „
		W ten sposób załatwione zostają petycye: do liczb 59, 74, 92, 94, 117, 128, 134, 136, 185, 187, 192, 228, 193, 195, 253, 387, 495, 586, 599, 613, 638, 727, 801, 841, 940, 1057.	
„	118.	Ryczałt dla Stowarzyszeń akademickich, do rozporządzenia Wydziału krajowego	2.800 „
		Wydziałowi krajowemu przekazuje się do uwzględnienia petycye:	
		Zarządu kuchni akad. Uniw. Jagiellońskiego l. 174, Towarzystwa wzajemnej pomocy uczniów uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie l. 175, Towarzystwa „Osnowa“ we Lwowie l. 225 i 717, Towarzystwa biblioteki słuchaczów prawa uniw. Jagiellońskiego l. 141, Czytelni akademickiej im. Adama Mickiewicza w Krakowie l. 385, Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczów politechniki we Lwowie l. 235, Zarządu domu słuchaczów lwowskiej politechniki l. 233, Towarzystwa „Akademiczna Hromada“ we Lwowie l. 101 i 102, Czytelni Akademickiej we Lwowie l. 178, Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczów wszechnicy lwowskiej l. 376, 377, i 378, Czytelni polskiej akademików górniczych w Leoben l. 100, i biblioteki słuchaczów prawa we Lwowie l. 47.	
„	119.	Towarzystwo imienia Adama Mickiewicza na wydawnictwo dzieł tegoż, do rozporządzenia Wydziału krajowego i wypłaty w miarę postępu wydawnictwa	800 „
		Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 156.	
„	120.	Towarzystwo naukowe im. Szewczeńki we Lwowie na wydawnictwo ruskiej biblioteki historycznej	1.000 „
„	121.	Archeologiczna Komisya tegoż Towarzystwa na wydawnictwo historycznych materyałów . .	3.000 „
„	122.	Towarzystwo naukowe im. Szewczenki we Lwowie na inne wydawnictwa naukowe . . .	4.000 „
„	123.	Etnograficzna Komisya tegoż Towarzystwa . .	1.000 „

Pozycya	123. a) Taż sama Komisya na etnograficzną expedycyę naukową jednorazowo	1.000 K
	Wszystkie te pozycye do rozporządzenia Wydziału krajowego.	
	Tem samem załatwione zostają petycye do l. 713, 714, 715, 716.	
„	124. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne na wydawnictwo czasopisma „Dzwinok“	400 „
	Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 191.	
„	125. Redakcye pism dla dzieci „Mały Światek“ i „Wiek młody“	200 „
	Tem samem załatwione zostają petycye do l. 211 i 234.	
	Dla Kongregacyi ruskich Sióstr Sakramentek Najśw. Maryi Panny:	
„	126. Ks. Cyryl Sielecki gr. kat. proboszcz w Zużlu na nowicyat sióstr	200 „
„	127. Na utrzymanie zakładu Sióstr Służebniczek w Krystynopolu	1.000 „
	Te pozycye do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Ordynaryatami obrządku grecko-katolickiego.	
„	128. Na zasiłki dla polskich i ruskich Towarzystw, mających na celu wspomaganie ubogich uczniów, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową . .	1.200 „
	Tem samem załatwione zostają petycye do l. 39, 135, 758, 788, 938, 942.	
„	129. Instytut dla dziewcząt w Przemyślu, subwencya stała . . . . 400 K i zasiłek jednorazowy na pokrycie deficytu budowy domu, oraz środki naukowe . . . . 2.000 „	2.400 „
	Tem samem załatwione zostają petycye do l. 239 i 488.	
„	130. Zakład wychowawczy dla ubogich dziewcząt pod nazwą „Rodzina Maryi“ w Łomnej . . .	600 „
„	131. Prywatne Seminaryum nauczycielskie żeńskie Zofii Strzałkowskiej we Lwowie	2.000 „
	Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 798.	
	Z powodów przytoczonych przy poprzedniej pozycyi nie może Komisya przedstawić Wysokiemu Sejmowi wniosku o podwyższenie tej subwencyi, jak tego sobie życzy p. Strzałkowska we wzmiankowanej petycyi.	
„	132. Polskie Stowarzyszenie „Strzecha“ we Wiedniu .	200 „
„	133. Polskie Stowarzyszenie „Przytulisko“ we Wiedniu	200 „
„	134. Towarzystwo sztuk pięknych w Krakowie, subwencya uchwalona przez W. Sejm na budowę własnego gmachu jak w r. z. (III. rata) . .	1.000 „

Pozycya 135. Prywatna średnia szkoła żeńska w Krakowie . 1.000 K
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 1029.

„ 136. Na utrzymanie szkoły polskiej w Białej jak w roku zeszłym . . . . 11.200 „

„ 137. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie, na wydawnictwo ukraińsko-ruskiej biblioteki . 600 „

„ 137. a) Na koszta podróży członków na walne zgromadzenie . . . . 200 „
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 189 i 726.

„ 138. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie, na utrzymanie szkoły wydziałowej żeńskiej we Lwowie 4.800 „
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 194.
W petycyi tej żąda Towarzystwo podwyższenia subwencyi o 1.600 koron z powodu otwarcia 3-ej klasy, a Komisya budżetowa do żądania tego się przychyla.

„ 139. OO. Bazylianie, na wydawnictwo pism religijno-moralnej treści . . . . 400 „
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 597.

„ 140. Towarzystwo imienia św. Stanisława Kostki (opieki nad terminatorami we Lwowie) . . . . 200 „

„ 141. Zakład Sierót imienia św. Heleny we Lwowie . 200 „

„ 141. a) Towarzystwo ludoznawcze na wydawnictwo czasopisma „Lud“ . . . . 200 „
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 724.

„ 141. b) Towarzystwo numizmatyczne w Krakowie, na wydawnictwo czasopisma poświęconego archeologii 200 „
Tem samem załatwiona zostaje petycya do l. 1031.

„ 141. c) Zgromadzenie Sióstr Służebniczek N. M. P. w Starej wsi na rozszerzenie nowicyatu jednorazowo 1.000 „
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 73.

„ 141. d) Franciszek Preisendanz kierownik prywatnego seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie 2.000 „
Tem samem załatwioną zostaje petycya do l. 139.

„ 141. e) Redakcya dwutygodnika katechetycznego i duszpasterskiego w Tarnowie w załatwieniu petycyi do l. 534 . . . . 200 „

„ 141. f) Towarzystwo imienia Matejki w Krakowie w załatwieniu petycyi do l. 570. . . . 1.000 „

„ 141. g) Dr. Eugeniusz Piasecki nauczyciel gimnastyki w IV. gimnazyum we Lwowie na podróż naukową, w załatwieniu petycyi do l. 574. . . 200 „

„ 141. h) Towarzystwo miłośników historyi i zabytków Krakowa, na wydawnictwa w załatwieniu petycyi do l. 835. . . . . 200 „

„ 141. i) Stanisław Cercha, na wydawnictwo pomników miasta Krakowa, w załatwieniu petycyi do l. 722. 500 „

Sprawozdawca p. Paszkowski oświadcza, iż dodatkowo wnosi Komisya poz. 141 k) Stowarzyszenie nauczycielek we Lwowie . . . . . 600 K

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. VII. poz. 99 do 141 k) zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Petycye: Dyrekcyi c. k. kliniki chorób wewnętrznych Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie o udzielenie stypendyum w kwocie 1.000 K elewowi klinicznemu w pawilonie zakaźnym (l. 384).

Zarządu powszechnych wykładów w Uniwersytecie lwowskim o subwencyę (l. 46 i 709).

Oddziału Towarzystwa pedagogicznego w Tarnowie o subwencyę na kurs naukowy żeński (l. 850).

Wreszcie sióstr Najśw. Rodziny z Nazaretu na żeński zakład wychowawczy (l. 952), przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia Sejmowi ewentualnych wniosków.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Marszałek udziela głosu p. Rotterowi.

Przemawia p. Rotter i wnosi, by petycyę krakowskiego Towarzystwa technicznego o subwencyę na wydawanie pisma „Architekt“ (l. 635), nad którą Komisya wnosi przejście do porządku dziennego, przekazał Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia Sejmowi ewentualnych wniosków.

Izba popiera wniosek p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje wniosek p. Rottera.

Izba uchwala wniosek p. Rottera, który p. sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca czyta:

II. Nad petycyami: Wiktora Krobickiego o subwencyę na wydawnictwo podręcznika rachunkowości w gminach wiejskich (l. 34).

Słuchaczów politechniki lwowskiej o subwencyę na wycieczkę naukową do Wenecyi (l. 84).

Wydziału Towarzystwa filologicznego we Lwowie o subwencyę na wydawnictwo czasopisma filologicznego „Eos“ (l. 375).

Towarzystwa „Philosophen Unterstützungs-Verein“ w Wiedniu o subwencyę (l. 515).

Związku koleżeńskiego byłych seminarzystek i nauczycielek o subwencyę na budowę schroniska (l. 581).

Jana Dültza na wydawnictwo „Galicyi ilustrowanej“ (l. 657).

Wreszcie Akademickiego koła Towarzystwa „Szkoły ludowej“ o subwencyę (l. 821), przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi, by petycyę: Związku koleżeńskiego byłych seminarzystek i nauczycielek o budowę schroniska (l. 581) nad którą Komisya wnosi na przejście do porządku dziennego, przekazać Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia Sejmowi ewentualnych wniosków.

Izba popiera wniosek p. Stojałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje wniosek p. Stojałowskiego.

Izba uchwala wniosek p. Stojałowskiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwala powyższe wnioski Komisyi.

Marszałek udziela głosu p. Czartoryskiemu.

Przemawia p. Czartoryski i wnosi na dodatkowe przyznanie Towarzystwu Biblioteki polskiej we Wiedniu tytułem subwencyi kwoty 400 K.

Izba popiera powyższy wniosek p. Czartoryskiego.

Przemawia p. Zoll.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala wniosek p. Czartoryskiego.

Marszałek udziela głosu dodatkowo do tej rubryki p. Średniawskiemu.

Przemawia p. Średniawski i wnosi na przyznanie subwencyi 200 K Wydawnictwu Gazety handlowo-geograficznej.

Izba popiera wniosek p. Średniawskiego.

Przemawia p. sprawozdawca po zamknięciu rozprawy.

Izba uchwala wniosek p. Średniawskiego.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi budżetowej o preliminarzu Wydziału krajowego na rok 1901 Rubr. VII. poz. od 78. do 92. tudzież pozycyę 98., 108. i 108 a).

Sprawozdawca p. Abrahamowicz czyta:

Rubr. VII. Poz. 78. Teatr polski w Krakowie do rozporządzalności Wydziału krajowego 16.000 K.

Sejm przekazuje petycyę p. Józefa Kotarbińskiego, dzierżawcy i dyrektora teatru miejskiego w Krakowie Wydziałowi krajowemu do zbadania i złożenia sprawozdania.

Przemawia p. Rotter.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala Rubr. VII. poz. 78. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya	79.	Budowa teatru w Krakowie 14 i 15 półroczna rata na opłatę procentów od pożyczki 300.000 K zaciągniętej przez gminę miasta Krakowa (aż do 1. półrocza 1945)		15.000 K
„	80.	Teatr polski i opera polska we Lwowie do rozporządzalności Wydziału krajowego:		
		a) dramat i komedya	28.400 K	
		b) opera polska	20.000 „	48.400 „
„	81.	Budowa teatru we Lwowie, na pokrycie piątej i szóstej raty amortyzacyjnej od pożyczki 600.000 K zaciągniętej przez gminę miasta Lwowa (aż do I. półrocza 1934) .		33.696 „
„	82.	Teatr ruski pod zarządem Towarzystwa „Besida“ do rozporządzalności Wydziału krajowego		14.500 „
„	83.	Towarzystwo muzyczne w Krakowie		1.600 „
„	84.	Konserwatoryum Towarz. muzycznego w Krakowie .		4.000 „
„	85.	Towarzystwo muzyczne we Lwowie		6.000 „
		W załatwieniu petycyj Komisya wstawia:		
„	85.	a) Towarzystwo muzyczne w Brodach jednorazowo . (powyższem załatwioną zostaje petycya Zarządu szkoły muzycznej w Brodach L. 125/91.)		400 „
„	85.	b) Towarzystwu muzycznemu w Samborze jednorazowo do rozporządzalności Wydziału krajowego . . .		200 „
		Zgodnie z preliminarzem Wydz. kraj. komisya wstawia:		
„	86.	Towarzystwo muzyczne „Harmonia“ we Lwowie . .		600 „
„	87.	„ „ „ w Krakowie . . (powyższem załatwioną zostaje pet. do 1098/896 Towarzystwa przyjaciół muzyki „Harmonia“ w Krakowie)		600 „

Pozycya 88.	Towarzystwu przyjaciół muzyki w Tarnopolu . .	600 K
„ 89.	Towarzystwu śpiewackiemu „Lutnia“ we Lwowie . .	1.000 „
„ 90.	„ „ „Bojan“ we Lwowie . .	600 „
„ 91.	„ „ „Echo“ we Lwowie . .	800 „
„ 92.	„ „ „Lutnia“ w Krakowie .	600 „
„ 98.	Dla młodzieży kształcącej się w naukach i sztukach, ryczałt do rozporządzalności Wydziału krajowego . .	6.000 „

Do pozycyi tej weszły następujące petycye:

1. Helena ze Zboińskich Ruszkowska o subwencyę na dokończenie nauki śpiewu solowego L. 52/22.

2. Marya Zielińska w Starych Bohorodczanach o zapomogę dla kształcenia się w muzyce L. 111/11.

3. Ignacya Gürtler na naukę śpiewu. L. 150/115.

4. Zofia Zajączkowska o subwencyę na koszta dalszego kształcenia się w muzyce. L. 163/128.

5. Marya Nowińska b. artystka teatru lwowskiego o subwencyę na kształcenie córki Maryi w śpiewie. L. 167/132.

6. Adam Ludwig śpiewak opery lwowskiej o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie. L. 172/136.

7. Klaudya Radkiewicz o stypendyum na kształcenie się w nauce śpiewu. L. 237/183.

8. Honorata Prokeszówna o subwencyę dtto. L. 243/189.

9. Hugo Zathey o stypendyum dtto. L. 380/241.

10. Zygmunt Jarecki uczeń gal. tow. muzycznego we Lwowie o subwencyę na kształcenie się w grze na skrzypcach. L. 461/322.

11. Jadwiga Kalinowska artystka, o zasiłek na dalsze kształcenie się w śpiewie. L. 479/340.

12. Modest Męciński o zapomogę celem kształcenia się w śpiewie i muzyce za granicą. L. 506/366.

13. Marya Boglewska o stypendyum na naukę śpiewu. L. 507/367.

14. Helena Rojekowa o zasiłek dla córki Oktawii i dtto. L. 800/626.

15. Anna Ogrodnik o stypendyum na naukę śpiewu dla córki Apolonii. L. 822/648.

16. Zygmunt Schmid o subwencyę na kształcenie się w śpiewie przez rok za granicą. L. 826/652.

17. Wanda Kuryliszynowa o subwencyę na kształcenie się w śpiewie solowym. L. 851/676.

18. Olga Proskurnicka o stypendyum na dtto. L. 966/767.

19. Marya Kowalska o subwencyę dtto. L. 981/782.

20. Rudolfa Poltowa dla córki Maryi dtto. L. 1043/843.

21. Mirosław Jerzy Czerkawski dtto. 1076/875.

Powyższe petycye przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i właściwego uwzględnienia.

Pozycya 108.	Lipińska Salomea, wdowa po skrzypku Lipińskim . (Powyższem załatwioną zostaje petycya tejże pani Lipińskiej do L. 351).	200 K
„ 108.	a) Zboińska Józefa, wdowa po artyście sceny polskiej, Marcelim Zboińskim, jednorazowo . .	100 „

Izba bez rozprawy uchwala Rub. VII poz 79—92, 98, 108 i 108a zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Rubr. VIII poz. 142—158, Utrzymanie pomników historycznych.

Sprawozdawca p. A. Potocki w zastępstwie nieobecnego p. Barwińskiego czyta:

Pozycya	142.	Na utrzymanie kancelaryi konserwatorskich we Lwowie i w Krakowie, sporządzanie i publikacye naukowych i urzędowych spisów pomników znajdujących się w naszym kraju	8.000 K
„	143.	Badanie i ocalanie zabytków starożytnych, piśmiennych i archeologicznych dla zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie . . .	1.000 „
„	144.	Stała subwencya roczna dla muzeum narodowego w Krakowie	1.600 „
„	145.	Krajowe archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie:	
		1. Dyrektor we Lwowie	2.400 „
		2. „ w Krakowie	2.400 „
		3. Adjunkt I. klasy we Lwowie: płaca 2.400 K dodatek aktywalny 400 K i trzy dodatki pięcioletnie po 160 K rocznie	3.280 „
		4. Adjunkt II. kl.: płaca 1.800 K i dodatek aktywalny 400 K	2.200 „
		5. Adjunkt I. kl. w Krakowie (jak poz. 3) .	3.280 „
		6. Adjunkt II. kl. w Krakowie (jak poz. 4) .	2.200 „
		7. 2 aplikantów we Lwowie, adjutum roczne po 600 K	1.200 „
		8. 1 aplikant w Krakowie, adjutum roczne 600 K	600 „
		9. Czynsz za najem lokalu we Lwowie . .	1.200 „
		10. Stróże	1.680 „
		11. Opał, potrzeby kancelaryjne i rozmaite wydatki	1.200 „
„	146.	Na restauracyę kościoła katedralnego na Wawelu VI. rata roczna z przyznanej na lat 10 subwencyi 200.000 K.	20.000 „
„	147.	Na restauracyę gr. kat. cerkwi katedralnej w Stanisławowie IV. rata z przyznanych na lat 5 20.000 K.	4.000 „
„	148.	Zgromadzenie ks. kanoników reg. Later., przy kościele Bożego Ciała w Krakowie, na restauracyę kościoła 12.000 K w 3 ratach rocznych od roku 1899 (z tego III. rata, ostatnia)	4.000 „
„	149.	Komitet parafialny kościoła WW. Świętych w Krakowie, na restauracyę kościoła św. Piotra i Pawła w Krakowie, III. rata z przyznanych na 5 lat 20.000 K.	4.000 „
„	150.	Komitet cerkiewny w Rohatynie, na restauracyę cerkwi Narodzenia Najśw. Maryi Panny 4.000 K w 2 rocznych ratach, z tego II. rata (ostatnia)	2.000 „
„	151.	Na restauracyę kościoła w Bieczu II. rata (ostatnia) z 4.000 K	2.000 „

Pozycya 152 Na restauracyę organów w kościele OO. Bernardynów w Leżajsku, III. rata (ostatnia) z przyznanych 3.000 K . . . . 1.000 K

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. VIII poz. 142—152 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 153 Gminie izraelickiej w Leszniowie, na dokończenie restauracyi starożytnej synagogi . . . 600 „

Przemawia p. Stojałowski. Marszałek wzywa mowcę, by trzymał się przedmiotu.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala Poz. 153 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie we wniosku Poz. 158 e zamiast „Andrzeja“ ma być „Katarzyny“:

Pozycya 154 Na dalszą restauracyę Zamku królew. w Olesku . 2.000 „

„ 155 Komitetowi budowy pomnika Mickiewicza we Lwowie, I. rata z przyznanych 20.000 K na lat 5 po 4.000 K . . . . 4.000 „

„ 156 Na restauracyę ikonostasu w cerkwi w Sieniawie 2.000 „

„ 157 Na restauracyę fresków w kościele w Nawaryi . 2.000 „

„ 158 Na restauracyę ratusza w Husiatynie, I. rata z subwencyi 3.350 K . . . . . . 1.675 „

Temsamem zostały załatwione petycye Stauropigiańskiego Bractwa przy cerkwi Narodzenia N. Maryi Panny w Rohatynie l. 186 (150) i także petycya komitetu cerkiewnego w Rohatynie l. 629 (477) o subwencyę na restauracyę cerkwi Narodzenia N. Maryi P w Rohatynie i petycya Ks. Ignacego Wachnianina, gr. kat. prob. w Sieniawie o subwencyę na restauracyę ikonostasu w cerkwi w Sieniawie.

W sprawie petycyi do poz. 142 Grona c. k. konserwatorów Galicyi zachodniej w Krakowie o nadzwyczajną subwencyę na wydanie „Teki“, Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 158 a. Na wydanie „Teki“ przyznaje się Gronu c. k. konserwatorów w Krakowie nadzwyczajną subwencyę w kwocie . 2.000 „

W sprawie petycyi do poz. 145 Adjunktów krajowych Archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i Krakowie o zrównanie ich pod względem poborów służbowych z adjunktami konceptowymi, względnie koncepistami Wydziału krajowego, tudzież o zrównanie stróżów obu archiwów pod względem poborów z woźnymi Wydziału krajowego l. 146 (111). Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 158 b. Petycyę adjunktów kraj. Archiwów aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i Krakowie przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia wniosku celem zmiany etatu.

W sprawie petycyi komitetu restauracyi rz. k. kościoła parafialnego w Żółkwi l. 364 (231) o subwencyę na restauracyę kościoła. Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 158 c. Komitetowi restauracyi rz. kat. kościoła parafialnego w Żółkwi przyznaje się na restauracyę tego kościoła . . 2.000 „

W sprawie petycyi konwentu PP. Klarysek w Krakowie l. 444 (306) o subwencyę na wewnętrzną restauracyę kościoła św. Andrzeja, Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 158 d. Konwentowi PP. Klarysek w Krakowie przyznaje się na restauracyę kościoła św. Andrzeja 4.000 koron w czterech rocznych ratach po 1.000 koron, z tego I. rata . . . 1.000 K

W sprawie petycyi Zgromadzenia OO. Augustynów w Krakowie l. 144 (110) o subwencyę na restauracyę kościoła św. Katarzyny wnosi Komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 158 e. Zgromadzeniu OO. Augustynów w Krakowie przyznaje się na restauracyę kościoła św. Katarzyny 6.000 koron w trzech rocznych ratach po 2.000 koron, z tego I. rata . . 2.000 „

W sprawie petycyi komitetu cerkiewnego parafialnego w Haliczu l. 840 (665) i Zwierzchność gminy Halicza l. 907 (708) o subwencyę na restauracyę cerkwi Bogarodzicy w Haliczu wnosi Komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 158 f. Komitetowi cerkiewnemu parafialnemu w Haliczu przyznaje się na restauracyę cerkwi Bogarodzicy w Haliczu 9.000 koron w trzech rocznych ratach, z tego I. rata . . . . 3.000 „

W sprawie petycyi Przew. ks. Biskupa przemyskiego o. ł. Dra Pelczera o subwencyę na restauracyę kościoła katedralnego w Prze- l. 837 (662) komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 158 g. Na restauracyę kościoła katedralnego obrz. łać. w Przemyślu przyznaje się 10.000 koron w 5-ciu rocznych ratach, z tego 1. rata . . . . 2.000 „

W sprawie petycyi klasztoru OO. Reformatów w Rawie l. 1.110 (897) o subwencyę na restauracyę kościoła komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poz. 158 h. Na restauracyę kościoła OO. Reformatów w Rawie przyznaje się . . . . 400 „

Co do petycyi: komitetu parafialnego przy kościele św. Mikołaja w Krakowie l. 379 (240) o zasiłek na restauracyę kościoła, budowę plebanii i wikarówki, komitetu kościelnego obrz. rzym. kat. w Krośnie l. 158 (123) o subwencyę na restauracyę kościoła farnego w Krośnie, komitetu cerkiewnego w Drohobyczu l. 1.071 (871) o subwencyę na restauracyę cerkwi św. Jura w Drohobyczu, Ksawerego Służewskiego, właściciela realności w Bieczu l. 1.032 (832) o subwencyę na restauracyę bramy i baszty starożytnej, wydziału Towarzystwa im. Kościuszki w Krakowie l. 51 (21) o subwencyę na pomnik Kościuszki w Krakowie wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycye te przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania

Suma rubryki VIII. . . 93.915 K

W sprawie petycyi komitetu parafialnego kościoła św. Szczepana w Krakowie l. 148 (113) o subwencyę na budowę kościoła i budynków plebańskich wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić: Petycyę komitetu parafialnego kościoła św. Szczepana w Krakowie odstępuje się c. k. Rządowi do załatwienia.

Nad petycyami: komitetu budowy cerkwi w Jaworowie l. 737 (577) komitetu cerkiewnego gr. kat. w Nagorzanach l. 487 (347), gminy Jasionka steciowa l. 489 (349), gminy Monastyrczany l. 110 (76), ks. Józefa Hajdy w Grojcu l. 252 (198), gminy Sieliska l. 776 (602), komitetu budowy kaplicy szkolnej w Nowym Sączu l. 900 (701), gminy izraelickiej w Magierowie l. 1.101 (898) przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwala Rub. VIII. poz. 154—158 h i powyższe wnioski zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Rub. IX. poz. 159 — 177 wyd. i Rub. XIII. poz. 53 — 56 doch.

Kwaterunkowe żandarmeryi.

Sprawozdawca p. Adam Potocki, w zastępstwie nieobecnego posła Koratnickiego czyta:

Kwaterunkowe żandarmeryi.

Rubryka IX.

Pozycya	159.	Czyszczenie koszar i innych pomieszkań, zapalanie lamp i dostarczanie mioteł . . .	20.332 K
„	160.	Oświetlenie koszar	7.153 „
„	161.	Utrzymanie i uzupełnie sprzętów dla niższych stopni	156 „
„	162.	Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów dla żołnierzy	6.608 „
„	163.	Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów kuchennych	2.254 „
„	164.	Pranie bielizny pościelnej dla wachmistrzów rachunkowych, woźnych, żołnierzy i służących .	7.440 „
„	165.	Naprawa bielizny pościelnej	649 „
„	166.	Pranie koców zimowych i letnich, sienników, poduszek włosiennych i słomianych . . .	1.731 „
„	167.	Świeże napełnianie i dopełnianie sienników i poduszek słomianych	4.058 „
„	168.	Uzupełnienie bielizny pościelnej, koców, sienników i poduszek	16.158 „
„	169.	Opał i oświetlenie kancelaryi oddziałowych .	2.923 „
„	170.	Opał i oświetlenie pomieszkań oficerów, wachmistrzów rachunkowych i woźnych . . .	4.544 „
„	171.	Rozmaite inne wydatki	1.486 „
		Razem ryczałty . .	75.780 „

Izba bez rozprawy uchwala Rub. IX. poz. 159—171 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

„	172.	Najem pomieszkań i koszar		367.647 „
„	173.	Wartość czynszowa:		
		a) dawnego gmachu lwowskiego .	25.872 K	
		b) dobudowanego skrzydła gmachu lwowskiego	11.486 „	
		c) realności w Czortkowie . .	1.400 „	38.758 „
„	174.	Umorzenie pożyczki 200.000 K na odbudowanie domu dla c. k. żandarmeryi we Lwowie IX. i X. rata:		
		w kapitale	2.452 K 86 g	
		w 4% odsetkach	7.573 „ 77 „	
		1/8 % na administracyę . .	473 „ 37 „	
		stemple do kwitu	40 „ — „	10.540 „

Pozycya 175.	Na urządzenie nowych koszar dla utworzyć się mających posterunków	2.000 K
„ 176.	Na podwyższenie czynszów najmu i pomnożenie ilości posterunków	4.000 „
„ 177.	Na koszta administracyi i konserwacyi gmachu c. k. żandarmeryi we Lwowie i budynków w Czortkowie	6.000 „
	Suma rukryki IX. . .	504.725 K

Przemawia poseł Jabłoński i wystosowuje zapytanie w sprawie poz. 172 do Członka Wydziału krajowego p. Sawczaka.

Marszałek oznajmia, iż Członek Wydziału krajowego p. Sawczak jest w Izbie nieobecnym.

Przemawia p. Jabłoński i konstatuje nieobecność powyższego członka Wydziału krajowego.

Po zamknięciu rozprawy uchwala Izba Rub. IX. poz. 172 — 177 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody z kwaterunku żandarmeryi.

Rubryka XIII.

Pozycya 53.	Kwaterunkowe		47.480 K
„ 54.	Noclegowe		84.643 „
„ 55.	Udział administracyi politycznej . . .		30.627 „
„ 56.	Dochód: a) z gmachu lwowskiego (dawnego	25.872 K	
	b) z gmachu lwowskiego (dobud. skrzydła) . .	11.486 „	
	c) z realności w Czortkowie	1.400 „	38.758 „
	Suma rubryki XIII. .		201.508 „

Izba bez rozprawy uchwala Rub. XIII. poz. 53—56 Doch. w sumie 201.508 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Rub. X. poz. 178—210.

Wydatki na komunikacye.

Sprawozdawca p. St. Jędrzejowicz.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad Rub. X.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Chamiec.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

P. sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm uchwalić raczy wydatki na drogi jak następuje:

Wydatki na komunikacye.

I. Na drogi.

A. Koszta zarządu.

Rubryka X.

Pozycya 178.	Płace inżynierów, konduktorów, rysowników i służby drogowej:			
	a) dyrektor, płaca . . .	6.400 K		
	dodatek aktywalny . .	960 „	7.360 K	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
b) zastępca dyrektora, płaca .	4.800 K		
dodatek aktywalny . .	840 „		
„ funkcyjny . . .	800 „	6.440 K	—
c) 5 inżynierów starszych, płaca			
po 4.800 K	24.000 K		
dodatek aktywalny po 840 K .	4.200 „	28.200 „	—
d) 9 inżynierów I. klasy, płaca			
po 3.600 K	32.400 K		
dodatki aktywalne:			
α) dla 2 po 720 K . .	1.440 „		
β) „ 5 „ 600 „ . .	3.000 „		
γ) „ 2 „ 480 „ . .	960 „	37.800 „	—
e) 9 inżynierów II. klasy, płaca			
po 2.800 K	25.200 K		
dodatki aktywalne:			
α) dla 6 po 600 K . .	3.600 „		
β) „ 2 „ 500 „ . .	1.000 „		
γ) „ 1 „ 400 „ . .	400 „	30.200 „	—
f) 12 inżynierów-adjunktów, płaca			
po 2.200 K	26.400 K		
dodatki aktywalne:			
α) dla 11 po 480 K . .	5.280 „		
β) „ 1 „ 400 „ . .	400 „	32.080 „	—
g) 4 praktykantów technicznych:			
dla 2 adjutum po 1.400 K .	2.800 K		
„ 2 „ „ 1.200 „ .	2.400 „	5.200 „	—
h) pisarz etatowy, płaca . .	1.200 K		
dodatek aktywalny . . .	200 „	1.400 „	—
i) 10 konduktorów starszych płaca			
po 1.800 K	18.000 K		
dodatek aktyw. po 300 K .	3.000 „	21.000 „	—
k) 10 konduktorów I. klasy, płaca			
po 1.600 K	16.000 K		
dodatek aktyw. po 200 K .	2.000 „	18.000 „	—
l) 10 konduktorów II. klasy, płaca			
po 1.400 K	14.000 K		
dodatek aktyw. po 150 K .	1.500 „	15.500 „	—
m) 12 konduktorów III. klasy,			
płaca po 1.200 K . . .	14.000 K		
dodatek aktyw. po 150 K .	1.800 „	16.200 „	—
n) rysownicy i dyetaryusze . . .		2.566 „	—
o) 342 drożników		103.000 „	—
	Suma płac .	324.936 K	—

Pozycya 179. *Zaliczki na płace.*

Dla inżynierów i konduktorów . . .		5.000 K	—

Pozycya			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 180.	*Pięciolecia.*			
	Dyrektorowi Reuttowi (1) 67 K. Zastępcy dyrektora Szyszkowskiemu (1) 33 K. Inżynierom starszym: (1) po 400 K.: Jankowskiemu, Czaplickiemu i Pintowskiemu a Świtkowskiemu od 1. sierpnia 1901 w kwocie 167 K. Inżynierom I. klasy (1) po 300 K: Barancewiczowi, Jodłowskiemu, Turskiemu; zaś Grzegorzewskiemu 25 K a Kurniewiczowi i Strońskiemu po 75 K. Inżynierom II. klasy z rocznych 200 K a to: Barańskiemu i Barzykowskiemu po 50 K. Praktykantowi technicznemu Pielechowi (1) dodatek dwuletni z rocznych 200 K od 22. lipca 1901 r. 92 K. Konduktorom III. klasy (1) po 100 K: Olchowskiemu, Widemu zaś i Tworowskiemu 33 K. Pisarzowi etatowemu Wolskiemu (1) o rocznych 100 K		3.067 K	—
„ 181.	*Dodatki osobiste.*			
	Dla inżyniera I. klasy Stanisława Grzegorzewskiego 50 K i Antoniego Barancewicza 600 K	650 K		
	Dla inżyniera II. klasy Franciszka Barańskiego z rocznych 400 K	100 „	750 K	—
„ 182.	*Ryczałty.*			
	a) na obowiązkowe objazdy dróg krajowych:			
	1. dla 12 inżynierów okręgowych	12.600 K		
	2. dla 42 konduktorów . .	16.202 „	28.802 K	—
	b) na pomieszczenie biura okręgowego:			
	1. dla inżyniera w Krakowie .	240 K		
	2. dla 10 inżynierów okręgowych po 120 K . . .	1.200 „	1.440 „	—
	c) na kancelaryę:			
	1. dla 11 inżynierów okręgowych po 96 K . . .	1.056 K		
	2. dla 42 konduktorów po 32 K	1.344 „	2.440 „	—
„ 183.	*Remuneracye i zapomogi* dla urzędników i sług		7.000 K	—
„ 184.	*Instrumenty, wzory i naczynia.* Naprawa, sprawienie i uzupełnienie		10.000 K	—
„ 185.	*Koszta komisyjne* dla inżynierów, konduktorów i komisyj nadzwyczajnych . .		14.000 K	—
„ 186.	*Koszta kursu praktycznego* dla konduktorów .		10.000 K	—
	Suma kosztów zarządu . .		407.395 K	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
	B) Nowe budowy i rekonstrukcye dróg.		
Pozycya 187.	Koszta rekonstrukcyi dróg krajowych, wzmocnienie pokładu szutrowego i koszta budowy większych mostów	— K	120.000 K
	C) Utrzymanie dróg krajowych.		
„ 188.	Koszta utrzymania dróg krajowych długości 1829 klm.	860.000 K	—
	D) Zasiłki.		
„ 189.	a) na bezzwrotne zasiłki dla budowy dróg powiatowych i gminnych . . .	920.000 „	—
	b) na zasiłki dla powiatów, na utrzymanie i naprawę dróg powiatowych i gminnych w myśl §. 28. ustawy drogowej stały roczny zasiłek	80.000 „	—
„ 190.	Na utrzymanie i budowę dojazdów kolejowych	80.000 „	—
„ 191.	Dotacya dla funduszu pożyczkowego drogowego na pożyczki bezprocentowe dla Wydziałów powiatowych na budowę dróg (przez lat 15) III. rata	— K	40.000 „
		1,080.000 K	40.000 K
	E) Wydatki na myta.		
„ 192.	Koszta utrzymania i budowy domków mytniczych	8.400 K	—
„ 193.	Koszta komisyjne, ogłoszenia, licytacye, podatki i inne	4.000 „	—
„ 194.	Przerwy z powodu wypadków elementarnych	800 „	—
		13.200 K	—
	F) Pensye i zaopatrzenia.		
Rubryka X.			
Pozycya 195.	*a)* Raciborski Ludwik, emeryt. nadinżynier .	6.490 K	—
	b) Baczyński Ferdynand, emeryt. konduktor	988 „	—
	c) Darowski Stanisław, emeryt. konduktor .	460 „	—
	d) Dybowski Tadeusz, emeryt. konduktor .	1.024 „	—
	e) Reicher Stanisław, emeryt. konduktor .	1.092 „	—
	f) Rieger Karol, emeryt. konduktor . .	1.008 „	—
	g) Skwarczyński Jan, emeryt. konduktor .	962 „	—
	h) Niewiadomska Sabina, wdowa po inżyn. .	700 „	—
	i) Ramza I-o voto Pochowska Ewelina dla dzieci po śp. inżynierze Pochowskim, Michała do 12. września 1902; Zofii do 25. kwietnia 1901 i Stanisławy do 7. sierpnia 1907 po 100 K.	232 „	—
	k) Bieńkowska Stanisława, wdowa po inżynierze, pensya roczna . 1.400 K dla dzieci: *a)* Stanisława do 28. marca 1902; *b)* Tadeusza do 16 lutego 1906 po 140 K . . 280 „	1.680 „	—

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 195.	*l)* Łuniewska Natalia, wdowa po inżynierze, pensya rocznie		700 K	—
	m) Baranowska Augusta, wdowa po inżynierze, pensya rocznie .	1.200 K		
	dla dzieci: Romana do 2. kwietnia 1901, Olgi do 24. marca 1903, Konstantego do 21. maja 1903, Zofii do 10. lutego 1905, Maryi do 29. maja 1907 i Jana do 8. października 1915, po 100 K	526 „	1.726 „	—
	n) Zielińska Katarzyna, wdowa po inżynierze, pensya . .	1.000 K		
	i dla syna Tadeusza do 9. marca 1910	100 „	1.100 „	—
	o) Dziakiewiczowa Rozalia, wdowa po konduktorze . . .	650 K		
	dla dzieci: Juliana do 16. kwietnia 1902, Bertolda do 27. czerwca 1906 po 65 K . .	130 „	780 „	—
	p) Grzymalina Melania, wdowa po konduktorze, pensya . .	500 K		
	i dla syna Jędrzeja do 21. stycznia 1901 z rocz. 50 K. .	3 „	503 „	—
	r) Hrankowska Julia, wdowa po konduktorze, pensya . .	440 „		
	i dla córki Stanisławy do 1. marca 1905	44 „	484 „	—
	s) Hlawaty Józefa, wdowa po konduktorze, pensya . . .	600 K		
	i dla syna Karola do listopada 1904 po.	60 „	660 „	—
	t) Hryniewicz Emilia, wdowa po konduktorze, pensya roczna.		650 „	—
	u) Helferowa Anna, wdowa po konduktorze, pensya roczna.		520 „	—
	w) Rzęśnicka Helena, wdowa po konduktorze, pensya roczna.		650 „	—
	x) Jeziorańska Natalia, wdowa po funkcyonaryuszu technicznym, dożywotni dar z łaski		600 „	—
	y) Chrzanowska Ignacowa j. w. . . .		600 „	—
	z) Szeliska Laura, wdowa po konduktorze, dożywocie		334 „	—
	aa) Chodorowska Leokadya, j. w.. . .		200 „	—

				Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 195.	*bb)*	Brochocka Joanna, wdowa po inżynierze, pensya wdowia .	1.400 K		
		i dla dzieci: Adama do 3. stycznia 1901, Jana do 26. lutego 1903 i Romana do 4. lipca 1915 po 280 K.	503 „	1.963 K	—
	cc)	Jawornikowa Marya, wdowa po inżynierze, pensya . . .	1.000 K		
		i dla dzieci: Janiny do 28. marca 1920, Heleny do 8. maja 1921 i Stefanii (pogrobowiec) 19. sierpnia 1923 po 200 K .	600 „	1.600 „	—
	dd)	Latkowska Karolina, wdowa po inżynierze, pensya . . .	800 „		
		i dla ozieci: Alfonsyny do 14. lipca 1905 i Jana do 9. sierpnia 1907 po 160 K . . .	320 „	1.120 „	—
	ee)	Chamcowa Anna, wdowa po konduktorze, pensya		800 „	—
	ff)	Zielińska Marya, córka po inżynierze, zaopatrzenie dożywotnie		100 „	—
	gg)	Żukowska Wiktorya, wdowa po emerytowanym konduktorze, pensya	800 K		
		i dla syna Romana do 18. marca 1911	124 „	924 „	—
	hh)	Borzęcka Marya, wdowa po emerytowanym konduktorze pensya . .		500 „	—
	ii)	Birgfellner Jan Paweł 2-imion, syn śp. inżyniera, pensya sieroca do 19. października 1901 z rocznych 200 K. . . .		161 „	—
	kk)	Rachwalski Jan, b. drożnik zaopatrzenie roczne		180 „	—
	ll)	Dziedzic Jan, b. drożnik j. w. . .		180 „	—
	mm)	Diakow Eliasz, b. drożnik j. w. . .		180 „	—
	nn)	Harasym Jan, b. drożnik j. w. . .		188 „	—
	oo)	Kamiński Jan, „ „ j. w. .		150 „	—
	pp)	Malik Jan, „ „ j. w. . .		150 „	—
	rr)	Rzeszotko Jędrzej, b. drożnik j. w.. .		120 „	—
	ss)	Tyz Onufry, b. drożnik j. w. . . .		90 „	—
	tt)	Gabryś Wojciech, b. drożnik j. w. . .		150 „	—
	uu)	Dobosz Jan, b. drożnik, j. w.. . .		132 „	—
	ww)	Jezierski Paweł, b. drożnik j. w. . .		156 „	—
	xx)	Reutt Gustaw, emeryt. dyrektor z rocznych 7.200 K.		6.600 „	—
	yy)	Grzegorzewski Stanisław, emeryt. starszy inżynier z rocznych 4.800 K . . .		3.600 „	—

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 195.	*zz)*	Kurniewicz Ignacy, emeryt. inżynier I. klasy z rocznych 3.389 K . . .	2.494 K	—
	α)	Van-Roy Aniela, wdowa po konduktorze, pensya z dodatkiem na dzieci z rocznych 1.280 K	1.172 „	—
	β)	Zajączkowski Franciszek, b. drożnik rocznie	180 „	—
	γ)	Michalski Tomasz, j. w.	195 „	—
	δ)	Opach Józef, b. drożnik z rocznych 168 K	112 „	—
			47.340 „	
		Suma wydatków na drogi .	2,407.935 „	160.000
			2,567.935	

Izba bez rozprawy uchwala Rub. X. poz. 178—195. w sumie 2,567.935 K zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawezdawca czyta:

Petycya L. 91. Zofii Biegańskiej, żony emeryt. inżyniera adjunkta kraj. biura melioracyjnego i L. 719. Natalii Łuniewskiej wdowy po inżynierze asystencie oddziału techniczno-drogowego, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Petycya L. 624. drożników drogi krajowej Jarosław-Bełzec i L. 679. Augusty Baranowskiej wdowy po inżynierze oddziału techniczno-drogowego, L. 685 Maryi Jawornikowej, wdowy po inżynierze adjunkcie oddziału techniczno-drogowego, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i urzędowego załatwienia.

Nad petycyami L. 336. Pelagii Białkowskiej, wdowy po drogomistrzu powiatowym w Żółkwi, L. 662. Bronisławy Sokulskiej, wdowy po inżynierze powiatowym w Brzeżanach, L. 610. Ferdynanda Baczyńskiego, emerytowanego konduktora dróg krajowych, przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje Rub. X. Dział II. Koleje żelazne.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wydatki na koleje jak następuje:

Koszta zarządu.

Rubryka X.

		Płace i emolumenta etatowe:		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 196.	*a)*	dyrektor, płaca . . .	6.400 K		
		dodatek aktywalny . . .	960 „	7.360 K	—
	b)	zastępca dyrektora: płaca .	4.800 K		
		dodatek aktywalny . . .	840 „		
		„ funkcyjny . . .	800 „	6.440 „	—
	c)	2 starszych inżynierów, płaca po 4.800 K	9.600 K		
		dodatek aktyw. po 840 K .	1.680 „	11.280 „	—
	d)	inżynier I. klasy, płaca . .	3.600 K		
		dodatek aktywalny . . .	720 „	4.320 „	—

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka X.				
Pozycya 196.	e) 2 inżynierów II. kl. płaca po 2.800 K	5.600 K		
	dodatek aktyw. po 600 K .	1.200 „	6.800 „	—
	f) 2 inżynierów adjunktów, płaca 2.200 K	4.400 K		
	dodatek aktyw. po 480 K .	960 „	5.360 „	—
	g) referent, administracyjny płaca	4.800 K		
	dodatek aktywalny . . .	840 „	5.640 „	—
	h) sekretarz, płaca . . .	4.800 „		
	dodatek aktywalny . . .	840 „	5.640 „	—
	i) adjunkt konceptowy, płaca .	2.800 K		
	dodatek aktywalny . . .	600 „	3.400 „	—
	k) konsulent dla spraw taryfowych i komerc., płaca . . .	3.600 K		
	dodatek aktywalny . . .	720 „	4.320 „	—
	l) oficyał admin.-manipul., płaca .	2.200 K		
	dodatek aktywalny . . .	360 „	2.560 „	—
	m) oficyał rachunkowy, płaca .	2.200 K		
	dodatek aktywalny . . .	360 „	2.560 „	—
	n) asystent rachunkowy, płaca .	1.600 K		
	dodatek aktywalny . . .	200 „	1.800 „	—
	o) inspicyent-rysownik, płaca .	1.600 K		
	dodatek aktywalny . . .	200 „	1.800 „	—
	p) asystent manipulacyjny, płaca .	1.600 K		
	dodatek aktywalny . . .	200 „	1.800 „	—
	r) woźny, płaca . . .	1.000 K		
	dodatek aktywalny . .	100 „		
	na ubiór	100 „	1.200 „	—
		Suma płac	69.720 K	—
„ 197.	*Dodatki pięcioletnie.*			
	Dyrektorowi Zaleskiemu (1) z rocznych 800 K		334 K	—
„ 198.	*Dodatki osobiste.*			
	a) Dla dyrektora Kazimierza Zaleskiego z rocznych K 1.200 .	500 K		
	b) dla Bronisława Chodkiewicza, konsulenta dla spraw taryfowych i komercyalnych . .	400 „	900 K	—
„ 199.	*Zaliczki na płace.*			
	Dla urzędników i służby		2.000 „	—
„ 200.	*Remuneracye i zapomogi.*			
	a) Rzecznik prawny za zastępstwo . .		1.000 „	—
	b) dla urzędników i funkcyonaryusów .		2.000 „	—
			3.000 „	—

*

Rubr. X.

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 201.	*Pensye i zaopatrzenia.*		
	a) Zaleska Felicya, wdowa po dyrektorze, pensya wdowia z rocznych 2.400 K dodatek na wychowanie 3-ga dzieci z rocznych po 450 K od 1-go czerwca 1901 . . .	2.240 „	—
	b) Chylewska Olga, wdowa po czasowym inżynierze — dar z łaski przez trzy lata, rocznie po 500 K od roku 1901 dla najstarszego syna	500 „	—
		2.740 K	—
„ 202.	*Instrumenty, wzory i sprzęty.*		
	Naprawa, uzupełnienienie i sprawienie . .	2.400 „	—
„ 203.	*Koszta komisyjne.*		
	a) Dla urzędników i funkcyonaryuszów .	15.000 „	—
	b) Dla członków krajowej Rady kolejowej i delegatów	2.000 „	—
		17.000 „	—
„ 204.	*Koszta zakupna dzieł i czasopism fachowych oraz map i planów*	1.480 „	—
	Koszta kancelaryjne.		
„ 205.	Druki, portorya, inseraty, przybory kancelaryjne i t. p. wydatki	4.000 „	—
„ 206.	*Koszta utrzymania personalu nieetatowego* .	—	30.040 K
„ 207.	*Wynagrodzenie za roboty akordowe* uskuteczniane przez obcych funkcyonaryuszy . . .	4.800 „	—
„ 208.	*Koszta najmu lokalu na biuro* . . .	1.200 K	—
	Suma kosztów zarządu . .	109.574 K	30.040 K
„ 209.	*a) Dotacye dla funduszu kolejowego na cele budowy kolei lokalnych*, III. rata po myśli uchwały Wys. Sejmu z 17. marca 1899 r. przez lat 71	750.000 „	—
„ 209.	*b) Subwencya dla c. k. Rządu* na budowę kolei od stacyi Pałahicze do Tłumacza, X. rata — po myśli uchwały Wys. Sejmu z d. 28. listopada 1890 przez lat 15 . . .	—	4.000 K
	Suma wydatków na koleje żelazne	859.574 „	34.040 K
	Razem .	893.614	

Izba bez rozprawy uchwala Rub. X poz. 196—209 b, w sumie 893.614 K zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

2. Niniejszem sprawozdaniem załatwione zostało również osobne przedłożenie Wydziału krajowego do L. W. 74.413/00 i petycya Olgi Chylewskiej wdowy po czasowym starszym inżynierze biura kolejowego o przyznanie stałego zaopatrzenia.

3. Nad petycyą do L. 38. Wiktoryi Goltentalowej o stałe zaopatrzenie przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody dróg krajowych i kolei żelaznych.

Rubr. III. poz. 3—10.

Wszystkie pozycye tej rubryki uznaje komisya za uzasadnione i przyjmuje zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego sumę dochodów tej rubryki, którą też zaleca Wysokiemu Sejmowi do uchwały w kwocie 584.742 K.

Izba bez rozprawy uchwala powyższą Rubr. III. poz. 3 — 10 Dochodów w sumie 584.742 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Rubr. XI. poz. 210 wydatków funduszu krajowego.

Lit. C.

Krajowy szpital powszechny we Lwowie.

Sprawozdawca p. Stanisław Niezabitowski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W ustanowionym przez Sejm krajowy w r. 1875 etacie posad i płac przy szpitalu powszechnym we Lwowie wstawia się w ustębie B. pod napisem „służba lekarska“ 9 posad sekundaryuszów I. klasy z płacą roczną po 1.400 K, 7 posad sekundaryuszów II. klasy z płacą roczną po 1.200 K, i 3 posad praktykantów lekarskich z adjutum rocznem po 600 K.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Dla Dominiki Witoszyńskiej, byłej nadzorczyni pralni przy szpitalu powszechnym we Lwowie stałe zaopatrzenie w kwocie 400 K. rocznie.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy petycye do l. s. 58. Towarzystwa szpitala św. Zofii odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania, ewentualnie przedłożenia odpowiednich wniosków na rok przyszły.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca oświadcza dodatkowo:

„Wysoki Sejm raczy petycyę l. s. 1.048 Maryi Nydza, byłej służącej szpitala powszechnego we Lwowie odstąpić Wydziałowi krajowemu do załatwienia“.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Sprawozdawca czyta:

Zestawienie sumaryczne.

Wydatki:

Rok 1901

Rubryka I.	84.737	K.
„ II.	94.306	„
„ III.	25.954	„
„ IV.	1.504	„
„ V.	200	„
„ VI.	7.200	„
„ VII.	285.968	„
„ VIII.	79.252	„

Rubryka	IX.	4.000 K
"	X.	600 "
"	XI.	35.829 "
"	XII.	3.520 "
"	XIII.	100 "
"	XIV.	4.660 "
"	XV.	300 "
"	XVI.	32.000 "
	Suma . . .	660.130 K.

Izba bez rozprawy uchwala wydatki krajowego szpitala powszechnego we Lwowie w ogólnej sumie 660.130 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody:

Rok 1901

Rubryka	I.	63.000 K.
"	II.	22.000 "
"	III.	446.000 "
"	IV.	3.600 "
"	V.	98.989 "
	Suma . . .	633.589 K.

Izba bez rozprawy uchwala dochody krajowego szpitala powszechnego we Lwowie w sumie ogólnej 633.589 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta :

Komisya budżetowa wnosi:

„Wysoki Sejm raczy przyjąć powyższy preliminarz krajowego szpitala powszechnego we Lwowie i pokryć wykazany niedobór w kwocie 26.541 K z rubryki XI. wydatków budżetu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Rubr. XI. Poz. 211. wydatków funduszu krajowego.

Lit. E.

Krajowy zakład dla obłąkanych na Kulparkowie.

Sprawozdawca p. Jordan.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej:

Sprawozdawca czyta:

Wydatki:

Rubr.	I.	Poz.	1—12.	Płace i emolumenta etatowe . . .	48.992 K.
"	II.	"	13—18.	Koszta utrzymania osób nieetatowych .	78.160 "
"	III.	"	19—29.	Pensye i emerytury	6.786 "
"	IV.	"	30—32	Zaopatrzenia, odstawne i dary z łaski .	206 "
"	V.	"	33.	Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych	80 "
"	VI.	"	34—35.	Remuneracye i zapomogi	2.260 "
"	VII.	"	36—44.	Koszta gospodarcze zakładu . . .	200.036 "
"	VIII.	"	45—48.	" " folwarku . . .	28.960 "
"	IX.	"	49—53.	" sanitarne	11.820 "
"	X.	"	54.	" kancelaryjne	900 "
"	XI.	"	55.	" kapliczne	500 "
"	XII.	"	56—61.	" utrzymania budynków {zwyczajne	17.480 "
				{*nadzwyczajne*	*4.450* "

Rubr.	XIII.	poz. 62.	Podatki z ekwiwalentem i daniny . .	200 K
„	XIV.	„ 63-66.	Rozmaite	6.090 „
„	XV.	„ 67.	Wydatki z prawa patronatu i konkurencyi	120 „
			Suma wydatków . .	407.040 K.

Izba uchwala bez rozprawy wydatki krajowego zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie w sumie 407.040 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody:

Rubr.	I.	Poz. 1.	Odsetki od kapitałów	460 K.
„	II.	„ 2—3.	Dodatki	1.320 „
„	III.	„ 4—5.	Dochody z dóbr	34.960 „
„	IV.	„ 6—8.	Zwroty kosztów leczenia	419.000 „
„	V.	„ 9—12.	Rozmaite	5.880 „
			Suma dochodów . .	461.620 K.

Izba bez rozprawy uchwala dochody krajowego zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie w sumie 461.620 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz krajowego zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie na r. 1901 i polecić wstawić wykazaną nadwyżkę w kwocie 54.580 K do rubryki IV. dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Folwark zakładu kulparkowskiego.

Komisya budżetowa preliminuje wydatki i dochody folwarku tego zgodnie z Wydziałem krajowym, w wydatkach w kwocie 28.960 K w dochodach w kwocie 34.960 K z czego wynika czysty dochód 6.000 K.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Rubr. XI. poz. 212 wydatków funduszu krajowego.

Lit. D.

Fundusz podrzutków we Lwowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Sprawozdawca p. Jordan czyta:

Wysoki Sejm raczy preliminarz wydatków funduszu tego zatwierdzić:

Rubryka	I.	Remuneracye i zapomogi.	
		Poz. 1. Za gorliwe dozorowanie dzieci i na potrzeby szkolne	20 K
„	II.	„ 2. Koszta utrzymania dzieci	3.577 „
„	III.	„ 3. Zapomogi dla położnic	12.800 „
„	IV.	Rozmaite wydatki.	
		Poz. 4. Ryczałt na koszta pogrzebowe dzieci . . .	30 „
		Suma wydatków . . .	16.427 K.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Rubr. XI. poz. 213 wydatków i rubr. IV. poz. 12. dochodów.

Lit. F.

Krajowy szpital św. Łazarza.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

Komisya budżetowa wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Ustanowiony uchwałą Sejmu z dnia 10. października 1878 r. i uchwałami dodatkowemi etat posad i płac krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie, zmienia się jak następuje:

I. Etat posad. B. Służba lekarska.

a) pięciu prymaryuszów,
b) dwóch profesorów jako prymaryuszów dla okulistyki i położnictwa,
c) siedmiu sekundaryuszów I. klasy,
d) siedmiu sekundaryuszów II. klasy,
e) trzech płatnych praktykantów lekarskich,
f) akuszerka,
g) aptekarz,
h) prosektor,
i) chemik.

II. Etat płac.

4. *Sekundaryusze I. klasy:*

a) płacy 1.400 K,
b) pomieszkanie w szpitalu z opałem i światłem.

5. *Sekundaryusze II. klasy:*

płacy 1.200 K.

5. *a) płatni praktykanci lekarscy:*

adjutum 600 K.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby poddał rewizyi statut szpitala św. Łazarza, oraz etat posad i płac tegoż szpitala i przedłożył Sejmowi na najbliższej sesyi ewentualne wnioski co do unormowania stosunków sekundaryuszów I. i II. klasy, ewentualnego zniesienia podziału na klasy i zrównania płac wszystkich sekundaryuszów, wreszcie co do ostatecznego unormowania wynagrodzenia praktykantów, których usługi niezbędnie są dla szpitala potrzebne.

W ten sposób załatwionem zostaje sprawozdanie Wydziału krajowego do L. 72.449/1900 o ile odnosi się do etatu lekarzy szpitala św. Łazarza w Krakowie oraz petycya lekarzy tegoż szpitala do L. 108.

Komisya budżetowa preliminuje zatem rubrykę I. zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego w sumie . . . . 78.701 K.

Przemawia p. Rotter i wnosi następującą rezolucyę:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę l. 636/484 urzędników administracyjnych szpitala św. Łazarza w Krakowie o polepszenie bytu przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia ewentualnie wniosku celem zmiany statutu płac.

Izba popiera powyższą rezolucyę p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala powyższą rezolucyę p. Rottera.

Izba uchwala następnie powyższy wniosek I. a w oddzielnem głosowaniu wniosek II. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycyą p. Antoniny Zarewiczowej o podwyższenie jej pensyi emerytalnej przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przyznaje się jednorazowe zapomogi: Felicyi Flasińskiej, Maryi Skibskiej i Stefanii Stroińskiej w kwotach po 200 K, a Anieli Suchoń w kwocie 300 K.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca oświadcza, że komisya wnosi dodatkowo:

Maryi Głowackiej, wdowie po dyetaryuszu szpitala Ls. 943 przyznaje się jednorazową zapomogę w kwocie 200 K.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Zestawienie sumaryczne.

Wydatki.

		1901.	
Rubryka	I.	78.701	K
„	II.	65.215	„
„	III.	13.730	„
„	IV.	2.452	„
„	V.	100	„
„	VI.	6.000	„
„	VII.	209.311	„
„	VIII.	29.384	„
„	IX.	2.200	„
„	X.	864	„
„	XI.	11.900	„
„	XII.	2.348	„
„	XIII.	2.726	„
„	XIV.	1.200	„
„	XV.	44.000	„
„	XVI.	214	„
„	XVII.	100	„
„	XVIII.	200	„
	Suma	470.645	K

Izba bez rozprawy uchwala wydatki kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie w sumie 470.645 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

		1901.	
Rubryka	I.	38.626	K
„	II.	23.538	„
„	III.	444.000	„
„	IV.	1.800	„
„	V.	3.600	„
	Suma	511.564	K

Izba bez rozprawy uchwala dochody kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie w sumie 511.564 K zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy przyjąć powyższy preliminarz krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie na rok 1901, i polecić nadwyżkę dochodów w kwocie 40.919 K pobrać do funduszu krajowego (Rubr. IV. dochodów).

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje: Rub. XI. poz. 214 wyd. Lit. G. Fundusz podrzutków w Krakowie.

Sprawozdawca p. Paszkowski czyta:

Wydatki.

Rubryka	I.	Płace urzędników zgodnie z wnioskiem . .	100 K
„	II.	Potrzeby kancelaryjne zgodnie z wnioskiem . .	40 „
„	III.	Remuneracye „ „ . .	40 „
„	IV.	Koszta utrzymania podrzutków zgodnie z wnioskiem	3.258 „
„	V.	„ leczenia dzieci „ „ .	20 „
„	VI.	Zapomogi dla położnic „ „ .	6.500 „
„	VII.	Rozmaite „ „ .	100 „
		Ogólna suma wydatków .	10.058 K

Przemawia p. Maryewski:

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala wydatki funduszu podrzutków w Krakowie w sumie 10.058 K zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I. odsetki od efektów, kapitał. i fundac. zgodnie z wnioskiem 3.558 K

Z porównania okazuje się niedobór . . . . . 6.500 K

Izba bez rozprawy uchwala dochody funduszu podrzutków w Krakowie w sumie 3.558 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy powyższy preliminarz funduszu podrzutków w Krakowie na rok 1901 przyjąć i polecić pokrycie niedoboru w kwocie 6.500 K z funduszu krajowego z rubryki XI. wydatków budżetu krajowego.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Następuje: Rub. XII. poz. 215 wyd. i Rub. XIV. poz. 57 dochodów.

Wydatki na szupaśnictwo.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

W zastępstwie p. Potoczka sprawozdawca p. St. Niezabitowski czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić: do budżetu na rok 1901 przyjmuje się rubrykę XII. poz. 215: wydatki na pokrycie kosztów szupasowych w kwocie 50.000 K.

Zaś w rubryce XIV. poz. 57: dochody ze zwrotu wydatków szupasowych w kwocie 14.500 K.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Rubr. XIII. wydatków poz. 216—231. Budowy wodne i melioracye.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad powyższą rubryką.

Przemawia p. Kozłowski.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi następującą rezolucyę:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby niecierpiące zwłoki miejscowe roboty regulacyjne: na Dunajcu od Zgłobia do Nowego Sącza, na Wisłoce od Mielca do Jasła, i na Sanie od Składu Solnego do Sanoka przeprowadził wyłącznie kosztem państwa w myśl §. 5. ustawy zdnia 11. czerwca 1901 r. Nr. 66. Dz. u. p. i §. 3. uchwalonego przez Sejm w dniu 2. lipca 1901 r. projektu ustawy o regulacyi rzek, już w roku bieżącym oraz w latach 1902 i 1903.

Izba popiera powyższą rezolucyę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca przyjmując rezolucyę p. Paszkowskiego.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Skałkowski czyta, sprostowawszy poprzednią omyłkę a mianowicie: na str. 5. w poz. 228 c) na regulacyę Sanu 1. pod Załużem zamiast kwoty 2030 K ma być 3030 K;

Komisya budżetowa przedstawia zatem Wysokiemu Sejmowi następujące wnioski co do wydatków objętych rubryką XIII. budżetu.

A. Biuro melioracyjne i studya przygotowawcze.

Poz. 216 płace urzędników, utrzymanie expozytur i stypendya:		
a) dyrektor biura	7.360	K
b) zastępca dyrektora	6.440	„
c) 6 starszych inżynierów	33.840	„
d) referent administracyjno-prawy	5.640	„
e) 10 inżynierów I. klasy	29.760	„
f) 10 inżynierów II klasy	21.250	„
g) 11 inżynierów adjunktów	21.440	„
h) 3 adjunktów komasacyjnych	8.040	„
i) 2 praktykantów technicznych	2.800	„
k) dodatki pięcioletnie	3.200	„
l) dodatki osobiste	1.200	„
m) dyurna	3.880	„
n) expozytury	3.900	„
o) stypendya	1.240	„
Suma pozycyi 216	149.990	K
Poz. 217 utrzymanie służby dozorców melioracyjnych	9.600	„
„ 218 dotacya funduszu emerytalnego dozorców	1.000	„
„ 219 zaliczki na płace	2.000	„
„ 220 remuneracye i zapomogi	6.000	„
„ 221 pensye i zaopatrzenia:		
a) emerytura Antoniego Biegańskiego	848	„
b) dla sierót po inżynierze Karpuszce	480	„
c) dar z łaski dla Antoniny Schneidrowej, żony umysłowo chorego inżyniera	400	„
suma pozycyi 221	1.728	K
„ 222 narzędzia i potrzeby rysunkowe	6.000	„
„ 223 kurs praktyczny dozorców drenarskich	11.000	„

Poz. 224 zasiłek krajowy na państwowe biuro hydrograficzne . 16.000 K

„ 225 na zdjęcia i projekty:

a) robót publicznych . . . . . . 10.000 „

b) melioracyi prywatnych . . . . . 26.000 „

suma pozycyi 225 . . 36.000 „

„ 226 koszta komisyjne przy inspekcyi robót melioracyjnych przez c. k. Rząd prowadzonych . . 2.000 „

Suma działu *A* . . . 241.318 K

Pozycya 227. *B) Wykonanie budowli wodnych.*

a) na regulacyę Biały i obwałowanie prawego brzegu Dunajca X ratę 86.634 K.

b) na regul. Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem IX. ratę . . . . 85.334 „

c) na regulacyę górnego Dniestru III. rata . . . 131.428 „

d) na regulacyę Soły uzupełnienie II. raty . . . 39.778 „

e) na regulacyę Łomnicy, uzupełnienie II. raty . . 39.808 „ 382.982 K —

Pozycya 228. Zasiłki $33^1/_3$% na lokalne regulacye rzek niespławnych (w myśl uchwały sejmowej z dnia 6. października 1882)

a) na regulacyę Skawy:

1. między Wadowicami a Witanowicami, V. rata ostatnia . . . . . 6.916 „

2. pod Jaroszowicami . 4.110 „ 11.026 K —

Uchwała Wys. Sejmu z dnia 5. sierpnia 1901.

b) na regulacyę Raby pod pod Targowiskami, I. rata 560 K —

c) na regulacyę Dunajca:

1. pod Maszkowicami i Jazowskiem III. rata (ostatnia) 13.438 „

2. od Gołkowic do ujścia Popradu (do roku 1902), IV. rata . . . . 18.094 „

3. pod Wielką wsią i Dąbrówką szczepanowską . 4.810 „

4. między Zawodziem a Zgłobicami, IV. rata (ostatnia) . . . . . 14.094 „ 50.436 „ —

d) na regulacyę Wisłoki:

1. pod Zawadką, Przeczycą i Kamienicą, I. rata . 7.146 „

2. pod Kędzierzem i Żyrakowem, I. rata . . 8.038 „ 15.184 „ —

Uchwała Wys. Sejmu z d. 5. sierpnia 1901.

e) na regulacyę Sanu:

1. pod Załużem . . . 3.030 „

2. pod Korytnikami i Krasiczynem, V. rata . .	6.242 K	9 272 K	—	Uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 5. lipca 1901.
f) na regulacyę Wisłoka między Babicami a Zarzeczem VI. rata (ostatnia) . .		9.586 „	—	
g) na regulacyę Wiszni pod Nienowicami i Michałówką, IV. rata . . .		6.534 „	—	
h) na reg. Stryja pod Hnizdyczowem I. rata . .		5.000 „	—	
i) na regulacyę Świcy pod Sokołowem i Łanami Sokołowskimi, VII. rata .		5.000 „	—	
k) na regulacyę Sukielu pod Sokołowem . . .		3.336 „	—	
l) na regulacyę Bystrzycy sołotwińskiej pod Drohomirczanami . . .		3.320 „	—	
m) na premiowanie zawiklania odsypisk		1.000 „	—	
n) do dyspozycyi Wydziału krajowego . . .		20.000 „	—	
Suma pozycyi 228 .		140.254 „	—	

Pozycya 229. Na popieranie przedsiębiorstw melioracyjnych (na zasadzie ustawy z dnia 30 czerwca 1884., Dz. u. p. Nr. 116).

a) na regulacyę rzeki Bugu od granicy państwa do ujścia Pełtwi, IX rata .	39.600 K
b) na zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Dniestru, IV. rata . . .	40.400 „
c) na uzupełnienie regulacyi Krzemienicy z dopływami V. rata (ostatnia) . .	31.200 „
d) na zabudowanie potoku Bystry w Zakopanem, IV. rata (ostatnia) . . .	30.000 „
e) na uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim, IV. rata	89.740 „
f) na regulacyę środkowej sekcyi Gniłej Lipy, IV. rata	39.542 „
g) na uzupełnienie regulacyi Nowego Brnia z dopływami III. rata	31 950 „
h) na obwałowanie lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa II. rata	43.548 „

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
i) na uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami, II. rata . .	—	345.980 K	—
Pozycya 230. Na konserwacyę krajowych robót melioracyjnych:			
a) regulacyi Trześniowski .	1.000 K		
b) regulacyi Łęgu . .	1.500 „		
c) regulacyi Przegnojówki .	1.000 „		
d) zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy (Uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 5. lipca 1901.) . . .	1.000 „	4.500 „	—
Pozycya 231. Zasiłki na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały sejmowej z dnia 26. listopada 1889):			
a) na konserwacyę osuszenia bagien Rudnickich (do roku 1908) . . .		2.800 „	—
b) na drenowanie gruntów włościańskich .		50.000 „	—
c) na osuszenie gruntów w Woli pełkińskiej		5.334 „	—
d) na osuszenie gruntów w Żurawnie i Pobereżu, II. rata (ostatnia) . . .		6.600 „	—
e) na osuszenie gruntów w Bohatkowcach (powiat Podhajce)		5.600 „	—
f) na osuszenie gruntów w Zadwórzu (powiat Przemyślany)		2.190 „	—
g) na regulacyę Lubaczówki pod Czerwoną wolą I. rata		4.480 „	—
h) na melioracyę torfowiska w Olesku (II. rata)		1.785 „	—
i) na osuszenie gruntów w gminie Jaktorów (powiat Przemyślany) . . .		1.667 „	—
k) na zabudowanie potoku Lichnia w gminie Łączki (pow. Nowy Sącz) . .		8.800 „	—
l) na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk:			
1. w Jaworznie . .	600 K		
2. „ Starem siole . .	500 „		
3. „ Żukowie . .	1.000 „		
4. „ Domarzyrze . .	800 „		
5. „ Dublanach . .	500 „		
6. „ Czernicy . .	1.000 „		
7. „ Ubiniu . . .	500 „		
8. „ Przegnojowie .	500 „		
9. „ Ostrowczyku polnym	400 „		
10. „ Chwatowie . .	600 „		
11. „ Stojanowie . .	500 „		
12. „ Tetewczycach .	500 „		

Uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 5. lipca 1901 roku.

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
	13. w Hnilicach . .	500 K		
	14. „ Wolicy baryłowej .	100 „		
	15. „ perymetrze bagien Stojanowskich (na gruntach włościańskich) .	1.000 „		
	16. w perymetrze bagien Oleskich (na gruntach włościańskich) .	1.000 „	10.000 K	—
Pozycya 231.	m) na subwencyonowanie fabryk drenarskich		10.000 „	—
	n) do dyspozycyi Wydziału krajowego .		10.000 „	—
	Ogółem . .		119.256 K	—

Uchwała Wys. Sejmu z dnia 5. lipca 1901.

Suma działu B.	992.972 K
Suma działu A.	241.318 „
Suma wydatków rubryką XIII. objętych .	1,234.290 K

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. XIII. poz. 216—231 zgodnie z wnioskiem Komisyi w sumie 1,234.290 K.

Izba uchwala następnie rezolucyę p. Paszkowskiego, którą p. sprawozdawca przyjął.

Następuje:

Rubr. XIV. poz. 232—242.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

Zgodnie też z preliminarzem Wydziału kraj. Komisya budżetowa wnosi:

Rubr. XIV. Poz.	232. Umorzenie pożyczki 80.800 K . . .	5.231 K
„	233. „ „ 20.000 „ . . .	1.385 „
„	234. „ „ 10.000 „ . . .	783 „
„	235. Funduszowi szpitala św. Łazarza . . .	39.156 „
„	236. Na pokrycie niedoboru funduszu pożyczki krajowej z r. 1873	21.014 „
„	237. Umorzenie połowy kapitału 55.000 K . .	1.758 „
„	238. Funduszowi szkolnemu krajowemu . . .	25.775 „
„	239. Umorzenie pożyczki z r. 1893 . . .	2,736.342 „
„	240. Na spłatę niezgłoszonych obligacyj b. funduszu indemnizacyjnego	12.000 „
„	241. Umorzenie pożyczki 160.000 K . . .	2.810 „
„	242. Umorzenie pożyczki na pokrycie niedoboru w roku 1899.	86.530 „

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. XIV. poz. 232 — 242 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca p. Milewski, w zastępstwie p. A. Potockiego czyta:

Rubr. XIV. poz. 242 a).

Pozycya 242. a) Na opłatę $4^1/_2$% odsetek od pożyczki, zaciągnąć się mającej, na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1901 . . . . 45.000 K

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. XIV. poz. 242 a) zgodnie z wnioskiem Komisyi, wobec czego ogólna suma Rubr. XIV. wynosi 2,977.784 K.

Marszałek oznajmia, iż ma zamiar przerwać posiedzenie, i odracza posiedzenie do godziny 7 wieczorem, przedtem zaś udziela głosu w sprawie formalnej p. J. Szeptyckiemu.

Przemawia p. J. Szeptycki i udziela odpowiedzi na interpelacyę p. Górki wystosowaną w sprawie projektu ustawy o pośrednictwie pracy do Komisyi administracyjnej.

Przerwa posiedzenia godzina 4 minut 30 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 9. lipca 1901 roku.

Początek o godzinie 7 minut 45 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów, i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Marszałek udziela głosu Członkowi Wydziału krajowego p. Onyszkiewiczowi, celem dania odpowiedzi na interpelacyę p. Merunowicza.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz dając odpowiedź na interpelacyę p. Merunowicza wystosowaną do Wydziału krajowego w sprawie projektu regulacyi Pełtwi.

Następuje:

Dalszy ciąg obrad nad preliminarzem budżetu funduszu krajowego na r. 1901.

Marszałek oznajmia, iż z kolei następuje:

Rubr. XV. poz. 243., 262., 265 — 282. i 284 — 316.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Pozycya 243. Urzędnicy fachowi dla spraw rolniczych . . . 10.760 K

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm ustanawia w etacie urzędników konceptowych Wydziału krajowego jedną posadę fachowo rolniczą z rangą i poborami adjunkta, określonemi uchwałą Sejmową z dnia 15. lutego 1898 roku z równoczesnem zniesieniem posady koncepisty, ustanowionej uchwałą Sejmową z dnia 17. stycznia 1896

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya	262.	a) Szkoła zimowa rolnicza w Niewiarowie . . .	2.056 K
		b) „ „ „ w Wojsławiu . . .	1.850 „
		mniej o koron 1.720 od roku przeszłego, które jako wydatek *nadzwyczajny* uchwalono na koszta założenia tej szkoły.	
„	265.	Na popieranie celów Tow. ogrodniczego w Krakowie:	
		wydatek zwyczajny	1.300 „
		„ *nadzwyczajny* (Uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 24. czerwca 1901 roku	6.000 „
		preliminuje się *więcej* o 6.000 K wydatku *nadzwyczajnego* jako I. ratę z sześciolecia na zakupno gruntu dla zakładu sadowniczego pod Krakowem (L. W. 70.281/1900).	
		Tem samem załatwioną została petycya L. 131.	
„	266.	Na podróże naukowe nauczycieli szkół rolniczych .	2.000 „
„	267.	Na remuneracye i zapomogi nauczycieli szkół rolniczych	1.200 „

Pozycya 268. Na zaliczki na płace dla nauczycieli szkół rolniczych . 4.000 K
oprócz tego wnosi Komisya wydatek *nadzwyczajny* na udzielenie zaliczki profesorowi Malsburgowi . . 4.400 „
„ 269. Akademia Weterynaryi we Lwowie . . . . 4.682 „

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. XV. poz. 243, 262, 265—269 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 269. a) na stypendya dla uczniów Akademii Weterynaryi we Lwowie . . . . 1.000 K
tem samem zostaje załatwioną petycyi liczba 833.

Przemawia p. Michalski i wnosi następującą rezolucyę:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby sprawę stypendyum dla uczni kucia koni zbądał i na najbliższej sesyi sejmowej wnioski przedłożył.

Izba popiera rezolucyę Michalskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje rezolucyę p. Michalskiego.

Izba uchwala poz. 269a) zgodnie z wnioskiem Komisyi, oraz rezolucyę p. Michalskiego, przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 270. Krajowy nauczyciel weterynaryi . . . . . 4.480 K
„ 271. Na koszta komisyjne przy szczepieniu tuberkuliny . 2.000 „
„ 272. Na częściowe pokrycie kosztów utrzymywania weterynarza przy gal. Towarzystwie gospodarczem i Towarzystwie rolniczem krakowskiem po 1.200 K . . 2.400 „

Uchwała Wys. Sejmu z 2/7 1901 r.

„ 273. Towarzystwo rolnicze we Lwowie . . . . 8.000 „
tem samem załatwioną zostaje petycya liczba 397.

W załatwieniu petycyi tegoż Towarzystwa liczba 396 o subwencyę na wydawnictwo „Rolnika“ i „Przeglądu mleczarskiego“ Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić: Petycyę liczbę 396 odstępuje się do możliwego uwzględnienia z funduszu rubryki XV. poz. 295.

Pozycya 274. Towarzystwo rolnicze w Krakowie . . . . 8.000 „
tem samem załatwioną została petycya liczba 859.
„ 275. Towarzystwo Tatrzańskie . . . . 800 „
tem samem załatwia się petycyę liczba 204.
„ 275. a) Krajowe Towarz. chowu drobiu, gołębi i królików 600 „
tem samem zostaje załatwiona petycya liczba 832.
„ 276. Na zalesienie wydm piaszczystych VI. rata z dziesięciolecia . . . . 5.000 „
„ 277. Stypendya dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół średnich i niższych roln. . . . . . 8.000 „
„ 278. Stypendya dla uczniów kraj. szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie . . . . 5.000 „
„ 279. Stypendya dla uczniów i abituryentów kraj. szkoły gospodarstwa lasowego wysłanych na praktykę . . 2.400 „

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. XV. poz. 270—279 oraz powyższą rezolucyę zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 280. Dla Kółek rolniczych:
a) na koszta zakładania i lustracyi tychże . . . 10.000 K
b) na utrzymanie lustratorów handl. sklepików wiejskich . . . . 4.000 „

c) na utrzymanie praktycznych kursów handlowych dla sklepikarzy Kółek rolniczych. . . . . . 2.400 K
d) na pomnożenie funduszu pożyczkowego do wysokości 68.000 K III. i ostatnia rata . . . . 6.000 „
f) na ogólne cele rozwoju rolniczej i handlowej działalności Kółek rolniczych pod kierunkiem i nadzorem Zarządu III. i ostatnia rata z trzechlecia. . 4.000 „
a) na urządzanie prób doświadczalno-demonstracyjnych na gospodarstwach włościańskich *wydatek nadzwycz.* 1.500 „

Przemawia p. Cielecki i wnosi następującą rezolucyę.

Sejm uznaje wielką pożyteczność Towarzystwa Kółek rolniczych i potrzebę trwałego popierania tej instytucyi.

Izba popiera rezolucyę powyższą p. Cieleckiego.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Izba uchwala na wniosek sekretarza p. St. Niezabitowskiego zamknięcie rozprawy ogólnej nad poz. 280.

Marszałek udziela głosu zapisanemu p. Kramarczykowi.

Przemawia zapisany do głosu p. Kramarczyk.

Przemawia p. sprawozdawca przyjmując rezolucyę p. Cieleckiego.

Izba uchwala poz. 280 zgodnie z wnioskiem Komisyi, oraz rezolucyę p. Cieleckiego, przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 281. Na koszta strzeżenia granic kraju w czasie zarazy na bydło i zamknięcia miejsc zarazy zapomocą wojska i żandarmeryi . . . . 2.000 K

Izba uchwala bez rozprawy poz. 281 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 282. Umorzenie pożyczki 800.000 K, zaciągniętej w Tow. Wzaj. Ubezpieczeń w Krakowie na założenie składów publicznych we Lwowie i w Krakowie
a) XXV. i XXVI. rata kapitału . 30.345 K 24 g
b) $4\frac{1}{2}\%$ odsetki z góry . . . 22.638 „ 76 „ 52.984 „

Przemawia p. Milewski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala poz. 282 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 284. Krakowskiemu Tow. Rolniczemu na wydawnictwo „Tygodnika rolniczego" . . . . 1.000 „

„ 285. Gal. Towarzystwu leśnemu na wydawnictwo Organu Towarzystwa „Sylwan" . . . . 400 „
tem samem załatwioną zostaje petycya liczba 66.

„ 286. Na wydawnictwo czasopism:
a) „Bartnik postępowy" . . . . . 600 K
b) „Przegląd weterynarski" . . . 600 „
c) „Ogrodnictwo" . . . . . . 600 „
d) „Gorzelnik" . . . . 400 „ 2.200 „
o 600 K więcej od preliminarza Wydziału krajowego z powodu przyznania subwencyi czasopismu „Ogrodnictwo".
Tem samem załatwione zostają petycye liczba 130, 60, 246, 247 i 893.

Pozycya 287. Na utrzymanie 4 nauczycieli wędrownych rolnictwa dla włościan . . . . 16.000 K

„ 288. Na środki demonstracyjne przy nauce wędrownej rolnictwa . . . . 1.600 „

„ 289. Instruktor hodowli bydła dla c. k. Towarzystwa gospodarczego płaca . . . . . . 3.000 K
ryczałt na koszta podróży . . . . 1.000 „ 4.000 „

„ 290. Instruktor hodowli bydła dla c. k. Tow. rolniczego . 4.000 „

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. XV. poz. 284—290 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 291. Towarzystwu rybackiemu w Krakowie . . . 800 „

Przemawia p. Wójcik i wnosi następującą rezolucyę:

Sejm wzywa c. k. Rząd, by rewiry rybackie wydzierżawiał tylko zawodowym rybakom, i na krótszy termin niż obecnie.

Izba popiera rezolucyę p. Wójcika.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca wnosząc na odesłanie rezolucyi p. Wójcika do Wydziału krajowego.

Izba uchwala poz. 291 zgodnie z wnioskiem Komisyi, a oddzielnie uchwala wniosek p. sprawozdawcy na odesłanie rezolucyi p. Wójcika do Wydziału krajowego.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 292. Towarzystwo dla podniesienia uprawy tytoniu w Galicyi, II. rata z trzechlecia . . . . 6.000 K

„ 293. Na podniesienie gospodarstwa nabiałowego w Galicyi
a) na utrzymanie instruktora płaca z kosztami podróży . . . . 4.500 „
b) na utrzymanie drugiego instruktora adjunkta wraz z kosztami podróży . . . . . . 2.900 „
c) na urządzenie kursów mleczarskich, stypendya dla serkarzy, na środki demonstracyjne do nauki mleczarstwa . . . . 6.000 „
d) na pomocnika instruktora mleczarstwa . . . . 1.400 „
(Uchwała Wysok. Sejmu z dnia 5. lipca 1901. r.)

„ 294. Krajowa Komisya dla spraw rolniczych, komisya naukowa i konferencye nauczycieli szkół niższych rolniczych do dyspozycyi Wydziału krajowego . . 6.000 „

„ 295. Na rozmaite zasiłki mające na cele podniesienia rolnictwa i przemysłu rolniczego tudzież wiedzy rolniczej, do dyspozycyi Wydziału krajowego . . . . . 8.000 „

„ 296. Na wydawnictwo podręczników dla uczniów niższych szkół rolniczych . . . . 2.000 „

„ 297. Na podniesienie hodowli bydła
a) na środki podniesienia hodowli bydła, ostatnia rata 60.000 „
b) na koszta komisyi licencyonujących po myśli §. 4., ustawy z 20. lipca 1892 . . . . . 16.000 „
c) Towarzystwo hodowców czerwonego bydła wydatek nadzwyczajny (Uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 2. lipca 1901 roku) . . . . 4.000 „

„ 298. Na subwencyonowanie ogierów prywatnych V. rata z sześciolecia . . . . 10.000 „

„ 299. Na subwencyonowanie tępienia myszy polnych i na dalsze doświadczenia . . . . 8.000 „

*

Pozycya 300. Na podniesienie hodowli świń obydwu Komitetom Towarzystwa gospodarczego i rolniczego po 4.000 K IV. i ostatnia rata . . . . 8.000 K

„ 301. Strusiewiczowa Melania, pensya wdowia . 1.200 K
dodatek do pensyi wdowiej . . 400 „ 1.600 „
tem samem załatwioną została petycya liczba 476.

„ 302. Na popieranie celów zjednoczonego Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa wydatek zwyczajny . 1.300 „
wydatek nadzwyczajny . . . . 1.226 „

„ 303. Hordyńska Antonina, IV. rata subwencyi przyznanej przez 5 lat na produkcyę nasion traw do użycia na gruntach torfowych . . . . 1.000 „

„ 304. Dotacya na podwyższenie stałego funduszu pożyczkowego dla przemysłu rolniczego o 180.000 kor., II. rata z trzechlecia . . . . 60.000 „

„ 305. Na utworzenie funduszu pożyczkowego dla spółek kas oszczędności i pożyczek w kwocie 2,000.000 kor. III. rata z pięćdziesięciolecia . . . . . . 40.000 „

„ 306. Na koszta zakładania spółek oszczędności i pożyczek, utrzymania biura patronatu i kursa praktyczne dla dla funkcyonaryuszy spółek . . . . . . 49.500 „

„ 307. Na zakład produkcyi narybku w Oporach III. rata subwencyi przyznanej na lat 5 . . . . . . 1.200 „

„ 307. a) W załatwieniu petycyi Dołkowskiego Henryka liczba 132 o subwencyę na produkcyę ziemniaków nasiennych i w uznaniu niezmiernej doniosłości jego pracy dla wszystkich sfer rolniczych krajowych, komisya budżetowa wnosi:

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. XV. poz. 292—294—307 a) zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Przedłuża się subwencyę przyznaną Henrykowi Dołkowskiemu 4. marca 1899 r. po 2.000 koron rocznie, na dalsze 2 lata“. Henrykowi Dołkowskiemu na produkcyę ziemniaków nasiennych . . . . 2.000 K

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 308 Subwencya na utrzymanie szkółki drzew owocowych w Dżurowie . . . . 800 „

Przemawia p. Krzysztofowicz i wnosi następującą rezolucyę:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawę udzielenia subwencyi w kwocie 800 kor. szkółce drzew owocowych galic. Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa w Kołomyi, przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba popiera rezolucyę p. Krzysztofowicza.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje rezolucyę p. Krzysztofowicza.

Izba uchwala poz. 308 wraz z rezolucyą p. Krzysztofowicza, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 308. a) Towarzystwo „Selskij Hospodar“ w Olesku subwencya nadzwyczajna . . . . 300 K
Tem samem zostaje załatwiona petycya l. 184.

„ 309. Kurs rolniczy dla nauczycieli szkół ludowych . . 2.000 „
Pozycya uzasadniona sprawozdaniem LW. 64.955/1900.

Izba bez rozprawy uchwala poz. 308 b) i 309 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

B) Na cele górnictwa.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Pozycya 310. Remuneracya referenta spraw górniczych przy Wydziale krajowym . . . . 3.328 K

„ 311. Na badanie kraju w celu zestawienia użytecznych kopalń i popularnego opisu . . . . 5.000 „

„ 312. Utrzymanie krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu . . . . 17.000 „

„ 313. Na stacyę doświadczaalną produktów naftowych. . 2.000 „

Co do tej pozycyi komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał, czy istnieje potrzeba, ażeby w przyszłości tę pozycyę wydatku utrzymać“.

Pozycya 314. Na zbieranie i ogłaszanie dat statystycznych o produkcyi i handlu nafty i wosku ziemnego . . . 1.000 K
tem samem zostaje załatwioną petycya l. 483.

„ 315. Stypendya dla górników i uczniów szkół wiertniczych i akademii górniczych . . . . 3.400 „

„ 316. Na potrzeby muzeum górnictwa nafty i wosku ziemnego w c. k. szkole politechnicznej we Lwowie . . . 300 „

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycyę Mikołaja Wasyłyszyna l. 770 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia ze stałego funduszu pożyczkowego dla przemysłu rolniczego“.

„Petycyę Towarzystwa ogrodniczego w Tarnowie l. 582 Redakcyi „Głosu Rolniczego“ l. 583, Błażeja Lisa l. 883 i Walerego Siterskiego l. 1040 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i poczynienia ewentualnych wniosków“.

„Petycyę Kazimierza Orlika l. 649 i Seweryna Wiśniewskiego l. 969 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do urzędowego załatwienia“.

„Nad petycyą Zarządu kółka rolniczego w Turowie l. 694 przechodzi się do porządku dziennego“.

Petycyę gminy miasta Podgórza l. 967 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. XV. poz. 310—316 oraz rezolucye komisyi zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 252 i 253 Wydatków.

Sprawozdawca p. A. Potocki, w zastępstwie p. Stanisława Jędrzejowicza czyta:

Pozycya 252. Na założenie stacyi strzelniczej przeciwgradowej w Dublanach (nadzwyczajne) . . . . 1.000 K

„ 253. Na spłatę reszty bezprocentowej pożyczki, zaciągniętej na eksploatacyę torfu w Dublanach z funduszu przemy-

słowo-rolniczego w kwocie 11.026 kor. 42 gr. V. rata z pięciolecia (ostatnia) . . . . 1.526 K

Izba uchwala bez rozprawy poz. 252 i 253 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Z kolei następuje:

Sprawozdanie

Komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Rubryka XV. poz. 244 wydatków i rubryka VII. poz. 34 dochodów.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I.	*Płace nauczycieli.*			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	1. Profesor fachowy, zarazem dyrektor,				
	płaca		4.800 K		
	dodatek aktywalny		840 „		
	dodatek osobisty		1.200 „	6 840 K	—
„	2. Dwóch profesorów fachowych:				
	a) dla jednego, płaca		3.280 K		
	dodatek aktywalny		720 „		
	dodatki pięcioletnie		800 „	4.800 „	—
	b) dla drugiego, płaca . . .	3.280 K	posada		
	dodatek aktywalny . . .	720 „	nieobsadz.	— „	—
„	3. Trzech nauczycieli-adjunktów, płace po				
	2.400 K		7.200 K		
	dodatki aktyw. po 600 K		1.800 „		
	dodatek osobisty dla jednego . . .		300 „		
	dodatki pięcioletnie		900 „	10.200 „	—
„	4. Docenci (nauczyciele-pomocnicy):				
	a) języka polskiego i niemieckiego . .		1.800 K		
	b) fizyki eksperymentalnej		600 „		
	c) matematyki		1.000 „		
	d) zarysu inżynieryi, konstrukcyi i rysunków		1.600 „		
	e) chemii ogólnej:				
	α) za wykłady	600 K			
	β) za prowadzenie ćwiczeń w laboratoryum chemii .	400 „	1.000 „		
	f) ekonomii społecznej		400 „		
	g) encyklopedyi rolnictwa		600 „		
	h) zarysu prawa i administracyi . .		500 „		
	i) nauki o pomocy w nagłych wypadkach		200 „	7.700 „	—
			Suma rubryki I. .	29.540 K	—

Rubryka II.	*Pensye, emerytury i zaopatrzenia.*		
Pozycya	5. Strzelecki Henryk, były dyrektor, emerytura .	5.200 K	—
„	6. Tyniecki Władysław, były „ „ . .	4.400 „	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka II.			
„	7. Moroz Ludwika, wdowa po dozorcy, dożywotnie zaopatrzenie	120 K	—
	Suma rubryki II. .	9.720 K	—
Rubryka III.	*Koszta administracyi.*		
Pozycya	8. Koszta kancelaryjne, druki i portorya	500 K	400
„	9. Dyetaryusz w kancelaryi dyrekcyi	480 „	—
„	10. Ubezpieczenie budynków i zbiorów	80 „	—
„	11. Opał i oświetlenie	800 „	—
„	12. Utrzymanie budynków	300 „	400
„	13. Sprzęty i ruchomości	100 „	—
„	14. Dozorca domu i pomocnik dozorcy	1.080 „	—
„	15. Podatki	40 „	—
	Suma rubryki III. .	3.380 K	800
Rubryka IV.	*Środki naukowe.*		
Pozycya	16. Biblioteka i czytelnia	600 K	200
„	17. Laboratorya: a) chemii ogólnej i technologicznej . . . 280 K; b) botaniczno-fizyologiczne . . . . . . 120 „	400 „	—
„	18. Muzea, zbiory i środki do demonstracyi i ćwiczeń: (*zwycz.* / *nadzwycz.*) a) do geografii fizycznej i politycznej . . . . 20 K. / — K; b) do fizyki . . . . 40 „ / 400 „; c) „ meteorologii i klimatologii 40 „ / — „; d) „ geometryi wykreślnej i mechaniki . . . . 100 „ / — „; e) do inżynieryi leśnej . . . 200 „ / 200 „; f) „ botaniki, fizyologii, geognozyi i mineralogii . . . . 120 „ / — „; g) do zoologii . . . . 40 „ / — „; h) „ technologii chemicznej 100 „ / — „; i) „ leśnictwa w ogóle . . . 300 „ / — „	960 „	600
„	19. Na założenie szkółki drzewek w Winnikach, Brzuchowicach i Zubrzy, II. rata	— „	1.300
„	20. Wycieczki naukowe z ucznami	2.000 „	—
„	21. Utrzymanie ogrodu przy szkole	300 „	300
	Suma rubryki IV. .	4.260 K	2.400
Rubryka V.	*Spłata pożyczki.*		
Pozycya	22. Gal. Kasie oszczędności we Lwowie, 53 i 54 rata na kapitał i odsetki	1.042 K	—
Rubryka VI.	poz. 23. *Rozmaite nieprzewidziane* . . .	100 K	—
	Suma wydatków .	48.042 K	3.200
	Razem .	51.242 K.	

Izba bez rozprawy uchwala wydatki kraj. szkoły gospodartwa lasowego we Lwowie w sumie 51.242 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka I. poz. 1. *Subwencya z c. k. Skarbu Państwa*			14.000 K	—
„ II. „ 2. *Opłaty od uczniów:*				
a) wpisowe od 15 nowych po 4 K	60 K			
b) czesne od 30 ogółem po 20 „	600 „		660 K	—
„ III. „ 3. *Rozmaite nieprzewidziane* . .			100 „	—
Suma dochodów			14.760 K	—
W porównaniu z wydatkami . .			51.242 „	—
okazuje się niedobór .			36.482 K	—

Izba bez rozprawy uchwala dochody kraj. szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie w sumie 14.760 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu kontrolnej i doświadczalnej stacyi botaniczno-rolniczej we Lwowie.

Rubr. XV. poz. 245 wydatków i rubr. X. poz. 50 dochod.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody stacyi kontrolnej i doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie uchwalić jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I. *Płace personalu.*

Pozycya 1. Kierownik stacyi			1 200 K	—
Renumeracya profesora rolnictwa			—	—
„ 2. a) Asystent pierwszy etatowy	2.200 K			
dodatek aktywalny . .	200 „	2.200 K		
b) 2 Asystentów nie etatowych, płaca po 1.200 K	2.400 K			
na mieszkanie po 400 „	800 „			
„ opał po 78 K . .	156 „	3.356 „	5.556 „	—
„ 3. Laborant płaca		1.100 K		
na mieszkanie		360 „	1.460 „	—
Suma rubryki I. .			8.216 K	—

Rubryka II. *Koszta administracyi.*

Pozycya 4. Zarząd: a) koszta kancelaryjne . .	800 K		
b) służący	600 „	1.400 K	—
„ 5. Najem pomieszkania		1.600 „	—
„ 6. Oświetlenie i opał		500 „	—
Suma rubryki II. .		3.500 K	—

Rubryka III. *Utrzymanie stacyi.*

Pozycya 7. Koszta utrzymania stacyi		1.300 K	400 K
„ 8. „ utrzymania ogrodu górskiego . . .		600 „	—
„ 9. a) Utrzymanie pól doświadczalnych .	1.000 K		
b) Analizy z pól utrzymywanych kosztem Towarzystwa gospodarczego . .	200 „	1.200 „	—
„ 10. Koszta druków i wydawnictw		200 „	400 „

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 11. Prenumerata pism i zakupno podręczników	. .	400 K	—
„ 12. Koszta podróży kierownika i asystentów	. .	800 „	—
	Suma rubryki III. .	4.500 K	800 K
	Suma wydatków .	16.216 K	800 K
	Razem .	17.016 K	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki stacyi kontrolnej i doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie w sumie 17.016 K., zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubr. I. poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa . .	2.000 K	—
Rubr. II. poz. 2. Dochód z analiz	1.600 „	—
Rubr. III. poz. 3. Dochód z pól i ogrodu	400	—
Suma dochodów .	4.000 „	—
W porównaniu z wydatkami . .	17.016 „	—
Okazuje się niedobór . . .	13.016 „	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody stacyi kontrolnej i doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie w sumie 4.000 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Rubr. XV. poz. 246 — 251 wydatków i Rubr. VIII. poz. 35 — 40 dochodów.

Sprawozdanie

Komisyi budżetowej o preliminarzu wydatków i dochodów na rok na rok 1901 krajowych zakładów naukowych rolniczych w Dublanach tudzież gorzelni, folwarku i stacyi chemicznej w Dublanach.

Sprawozdawca p. Stan. Jędrzejowicz czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące budżety:

A) Wyższa szkoła rolnicza w Dublanach.

Wydatki.

Rubryka I. *Płace profesorów i docentów.*

		Zwyczajne	Nadzwycz.		
Pozycya 1.	Dyrektor, płaca . . .	4.800 K	— K		
	dodatek aktywalny . .	720 „	— „		
	„ osobisty . .	— „	5.680 „		
	„ na utrzymania koni	— „	1 000 „	5.520 K	6.680 K
„ 2.	4 profesorów fachowych, płace po 4.000 K . . .	16.000 K	— K		
	dodatki aktywalne po 720 K	2.880 „	— „		
	dodatki pięcioletnie . .	1.600 „	— „	20.480 „	
„ 3.	4 profesorów fachowych, płace po 2.600 K . . .	10.400 K	— K		
	dodatki aktywalne po 480 K	1.920 „	— „		
	dodatki pięcioletnie . .	2.800 „	„ „		
	dodatek osobisty dla jednego	— „	400 „	15.120 „	400 „
„ 4.	3 stałych profesorów-adjunktów, płaca po 2.000 K .	6.000 K	— K		
	dodatki aktywalne po 400 K	1.200 „	— „		

		Zwyczajne	Nadzwycz.	Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 4.	dodatek pięcioletni dla jednego	600 K	—		
	dodatek osobisty dla jednego	— „	300 K	7.800 K	300 K
„ 5.	Asystent, płaca			1.200 „	—
„ 6.	„ hodowli			1.600 „	—
„ 7.	„ weterynaryi			960 „	—
„ 8.	„ leśnictwa			480 „	—
„ 9.	„ ogrodnictwa			400 „	—
„ 10.	„ melioracyi			480 „	—
„ 11.	„ historyi i literatury polskiej			1.200 „	—
„ 12.	„ hodowli ryb gospodarstwa stawowego			400 „	—
	Suma rubryki I.			55.640 K	7.380 K

Rubryka II. *Płace urzędników administracyjnych.*

				Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 13.	Kasyer, zarazem rachmistrz płaca		2.400 K		
	dodatek pięcioletni		225 „	2.625 K	—
„ 14.	Sekretarz dyrekcyi, zarazem magazynier, płaca		2.000 K		
	dodatek pięcioletni		170 „	2.170 „	—
	Suma rubryki II.			4.795 K	—

Rubryka III. *Płace funkcyonaryuszów nieetatowych.*

				Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 15.	Kapelan płaca		600 K		
	dodatek osobisty		200 „	800 K	—
„ 16.	Lekarz zakładowy, płace i nadzw. dodatek			1.200 „	100 K
„ 17.	Dyetaryusz w kancelaryi dyrekcyi			720 „	—
„ 18.	Ogrodnik płaca			1.200 „	—
„ 19.	Pomocnik w bibliotece			400 „	—
	Suma rubryki III.			4.320 K	100 K

Rubryka IV. *Koszta utrzymania służby szkolnej.*

				Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 20.	Służba wyższa:				
	a) Tercyan szkoły, zarazem woźny, płaca	560 K			
	na ubiór	100 „	660 K		
	b) Preparator		960 „		
	c) Laborant w pracowni botaniki		480 „		
	d) „ „ „ mechaniki i fizyki		432 „		
	e) „ „ „ rolnictwa		720 „		
	f) „ „ „ chemii		432 „		
	g) „ „ „ zootomii i mleczarstwa		432 „	4.116 K	—
„ 21.	Służba niższa:				
	a) Dozorca domu i magazynu		480 K		
	b) 2 stróżów domowych, zarazem nocnych, po 432 K		864 „	1.344 „	—
„ 22.	Gratyfikacya służbie (do rozporządzalności dyrekcyi)			200 „	„
	Suma rubryki IV.			5.660 K	—

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka V.	*Pensye, emerytury i zaopatrzenia.*			
Pozycya 23.	Kahane Aleksandra, wdowa po profesorze . .		1.200 K	—
„ 24.	Auowa Berta, „ „ „ . .		600 „	—
„ 25.	Kasprzycka Julia, „ „ ogrodniku,			
	pensya wdowia	300 K		
	dodatek do płacy	160 „		
	dodatek na wychowanie 2 dzieci .	200 „	660 „	—
„ 26.	Macherowa Marya, wdowa po instruktorze melioracyjnym		100 „	—
„ 27.	Mudrykowa Wiktorya, wdowa po dozorcy . .		100 „	—
„ 28.	Dendrowa, wdowa po furmanie, zaopatrzenie . .		100 „	—
„ 29.	Eberhardt Jan, b. dozorca domu „ . .		200 „	—
„ 29a	Pańkowski Kazimierz były profesor . . .		3.500 „	—
	Suma rubryki V. .		6.460 K	—
Rubryka VI.	*Koszta administracyjne*			
Pozycya 30.	Zarząd: a) potrzeby kancelaryjne . . . } b) druki i inseraty . . . . } c) portorya i posyłki . . . . }		1.000 K	—
	d) koszta podróży w interesach zakładu .		200 „	—
„ 31.	Opał gmachu szkolnego		3.400 „	—
„ 32.	Oświetlenie gmachu szkolnego i obejść . . .		660 „	—
„ 33.	Utrzymanie budynków i ogrodzeń		4.000 „	900 K
„ 34.	„ dziedzińców i ścieżek		400 „	400 „
„ 35.	„ parku		400 „	—
„ 36.	Ubezpieczenie budynków		1.300 „	—
„ 37.	Najem pomieszkań:			
	a) „ lekarza	240 K		
	b) „ asystenta	192 „		
	c) „ sekretarza dyrekcyi . .	360 „		
	d) „ docenta hodowli . .	360 „		
	e) „ ogrodnika	360 „		
	f) „ dyetaryusza dyrekcyi .	192 „		
	g) „ laboranta mech. i fizyki .	192 „		
	h) „ laboranta rolnictwa . .	192 „		
	i) „ laboranta hodowli . .	192 „	2.280 „	—
„ 38.	Płaca kominiarza		420 „	—
„ 39.	Sprzęty i ruchomości		240 „	—
„ 40.	Koszta przewozu prelegentów		3.000 „	—
„ 41.	„ lustracyi zakładu		200 „	—
„ 42.	„ nabożeństwa		100 „	200 „
„ 43.	Apteka i inne koszta sanitarne		500 „	—
	Suma rubryki VI. .		18.100 K	1.500 K
Rubryka VII.	*Potrzeby naukowe.*			
Pozycya 44.	Eksperymenta przy wykładach:			
	a) dla profesora rolnictwa . . .	100 K		
	b) „ „ hodowli zwierząt .	150 „		
	c) „ „ „ „ na doświadczenia z żywieniem zwierząt .	300 „		

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 44.	d) dla profesora anatomii i fizyologii	50 K		
	e) " " weterynaryi . .	50 "		
	f) " " botaniki . , .	100 "		
	g) " " chemii rolniczej .	200 "		
	h) " " fizyologii zwierząt .	40 "		
	i) " " fizyki . . .	80 "		
	j) " " miernictwa . .	30 "		
	k) " " organizacyi gospodarstwa . . .	100 "		
	l) " " mechaniki i rolnictwa na zaprzęgi do demonstracyi z narzędziami rolniczemi .	200 "	1.400 K	—

" 45. Zbiory i muzea, utrzymanie i uzupełnienie:

	Zwyczajne	Nadzwycz.		
a) zbiór rolniczy . .	400 K	— K		
b) " hodowlany . .	120 "	— "		
c) " fizykalny . .	200 "	— "		
d) " botaniczny . .	150 "	— "		
e) " zoologiczny . .	300 "	— "		
f) " mechaniczny .	600 "	— "		
g) " mineralogiczny .	120 "	— "		
h) " technologiczny .	120 "	— "		
i) " okazów leśnych .	20 "	— "		
j) " " ogrodniczych	20 "	— "		
k) " " weterynaryjnych . .	50 "	— "		
l) " instrumentów mierniczych . .	20 "	— "		
m) " modeli do budownictwa . .	100 "	— "		
n) " okazów do geografii fizycznej . .	20 "	— "		
o) " okazów melioracyjnych . .	100 "	— "		
p) " okazów do fizyologii zwierząt .	300 "	— "		
r) utrzymanie stacyj meteorologicznej .	180 "	300 "	2.820 "	300 K

" 46. Laboratorya:

a) laboratoryum rolnicze .	450 K	— K
α) na bibliotekę podręczną	120 "	— —
b) laboratoryum chemii rolniczej . . , .	1.000 "	700 "
β) na bibliotekę podręczną	120 "	— "
c) laboratoryum roślinno-fizyologiczne . . .	500 "	500 "
γ) na bibliotekę podręczną	120 "	— "
d) laboratoryum chemii ogólnej . . . , . .	1.200 "	— "

				Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 46.	δ) na bibliotekę podręczną	120 K	— K		
	e) laboratoryum zootomiczne	400 „	— „		
	ε) na bibliotekę podręczną	120 „	— „	4.150 K	1.200 K
„ 47.	Biblioteka i czytelnia:				
	a) przykupno dzieł	1.000 K			
	b) oprawa książek	100 „			
	c) czasopisma	900 „		2.000 „	—
„ 48.	Utrzymanie pola doświadczalnego			1.000 „	—
„ 49.	Wycieczki naukowe uczniów z profesorami . .			1.200 „	—
„ 50.	Utrzymanie pasieki			60 „	—
„ 51.	Ogród:				
	a) utrzymanie ogrodu	1.200 K			
	b) druk katalogu	50 „		1.250 „	—
„ 52.	Wynagrodzenie dla folwarku dublańskiego za straty ponoszone wskutek zastosowania stanu inwentarza do potrzeb szkoły			2.000 „	—
	Suma rubryki VII .			15.880 K	1.500 K

Rubryka VIII. *Podatki i opłaty.*

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 53.	Podatek gruntowy i domowy	1.026 K	—

Rubryka IX.

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 54.	*Utrzymanie 12-tu uczniów w internacie* po 700 K	8.400 K	—

Rubryka X.

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 55.	*Rozmaite nieprzewidziane*	200 K	—

Rubryka XI. *Utrzymanie internatu.*

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 56.	a) administrator domu zakł., płaca .	960 K		
	wikt	588 „		
	opał i światło	200 „	1.748 K	—
	b) portyer, płaca	300 K		
	wikt	360 „		
	opał i światło	80 „		
	ubranie	120 „	860 „	—
	c) magazynier (jak pobory portyera) . . .		860 „	—
	d) dwóch lokajów, płaca po 192 K .	384 K		
	wikt po 348 K	696 „		
	opał i światło po 80 K . .	160 „		
	ubranie po 120 K	240 „	1.480 „	—
	e) trzech stróżów po 408 K rocznie . . .		1.224 „	—
„ 57.	Wikt 45 uczniów przez 10 miesięcy po 49 K .		22.050 „	—
„ 58.	Pranie pościeli i naprawa tejże . . .		600 „	—
„ 59.	Opał internatowego budynku		2.100 „	—
„ 60.	Oświetlenie internatowego budynku . . .		1.660 „	—
„ 61.	Utrzymanie budynku i sprzętów . . .		600 „	1.110 K
	Suma rubryki XI. .		33.122 K	1.110 K
	Suma wydatków .		153.603 K	11.590 K
	Razem .		165.193 K.	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki wyższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 165.193 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I. *Subwencye.*

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	1. Z c. k. Skarbu państwa:			
	a) subwencya zwyczajna		20.000 K	—
„	2. Z funduszu kultury krajowej		7.722 „	—
	Suma rubryki I. .		27.722 K	—

Rubryka II. *Opłaty od uczniów.*

Pozycya	3. Wpisowe od 33 uczniów po 10 K .	330 K		
	na uwolnienie 8 uczniów od opłaty	80 „	250 K	—
„	4. Czesne od 33 uczniów po 200 K .	6.600 K		
	na uwolnienie 8 uczniów od opłaty	1.600 „	5.000 „	—
„	5. Opłaty za ćwiczenia w laboratoryach od 33 uczniów po 16 K . .	528 K		
	na uwolnienie 8 uczniów od opłaty	128 „	400 „	—
„	6. Opłaty na utrzymanie w internacie:			
	a) od 33 uczniów samopłacących po 700 K	23.100 K		
	b) od 12 uczniów przyjętych na koszt funduszu kraj. (obacz rubr. IX. wyd.) po 700 K . . .	8.400 „	31.500 „	—
	Suma rubryki II. .		37.150 K	—
	Rubryka III.			
Pozycya	7. *Dochód z pasieki*		20 K	—
	Rubryka IV.			
Pozycya	8. *Sprzedaż płodów z pola doświadczalnego i ogrodu* .		240 K	—
	Rubryka V.			
Pozycya	9. *Odsetki z legatu ś. p. Karola Skibińskiego* . .		196 K	—
	Rubryka VI.			
Pozycya	10. *Dochody rozmaite*		400 K	—
	Suma dochodów .		65.728 K	—
	W porównaniu z wydatkami .		165.193 K	—
	Okazuje się *niedobór* .		99.465 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody wyższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 65.728 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta: niższa szkoła rolnicza w Dublanach.

Wydatki.

Rubryka I. *Płace nauczycieli.*

Pozycya	1. Zastępstwo nauczycieli do nauk fachowych .		2.750 K	—
„	2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych,			
	płaca	2.000 K		
	dodatek aktywalny	280 „		
	dodatek pięcioletni	200 „	2.480 „	—

				Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	3.	Nauczyciel do nauk elementarnych,			
		płaca	1.400 K		
		dodatek aktywalny	200 „		
		dodatek pięcioletni	160 „	1.760 K	—
„	4.	Docent weterynaryi		300 „	—
„	5.	Katecheta obrz. łać.		800 „	—
„	6.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów		1.200 „	—
			Suma rubryki I .	9.290 K	—
Rubryka II.		*Pensye, emerytury i zaopatrzenia.*			
Pozycya	7.	Bartowa Helena, wdowa po nauczycielu . .		500 K	—
Rubryka III.		*Koszta administracyjne.*			
Pozycya	8.	Zarząd: Remuneracya dyrektora wyższej szkoły		800 K	—
„	9.	Opał i oświetlenie		700 „	—
„	10.	Utrzymanie budynków, ubezpieczenie i kominiarz		800 „	—
„	11.	Sprzęty i ruchomości		200 „	400 K
„	12.	Koszta nabożeństwa i nauki dla uczniów obrządku grecko-katol.		800 „	—
			Suma rubryki III. .	3.300 K	400 K
Rubryka IV.		*Utrzymanie uczniów.*			
Pozycya	13.	Stołowanie 36 uczniów po 328 K 50 g . .		11.826 K	—
„	14.	Odzież, pościel i pranie tychże po 120 K . .		4.320 „	—
			Suma rubryki IV. .	16.146 K	—
Rubryka V.		*Potrzeby naukowe.*			
Pozycya	15.	Zaprzęgi do demonstracyi		160 K	—
„	16.	Przybory do pisania i nauki uczniów . .		400 „	—
„	17.	Przykupno modeli, machin i narzędzi . .		400 „	—
			Suma rubryki V. .	960 K	—
Rubryka VI.					
Pozycya	18.	*Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej* . .		80 K	—
Rubryka VII.					
Pozycya	19.	*Rozmaite nieprzewidziane*		100 K	—
			Suma wydatków .	30.376 K	400 K
			Razem .	30.776 K	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 30.776 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I.					
Pozycya	1.	*Subwencya z c. k. Skarbu Państwa* . . .		6.000 K	—
Rubryka II.					
Pozycya	2.	*Zarobek 36 uczniów po 36 K*		1.296 K	—
Rubryka III.					
Pozycya	3.	*Rozmaite nieprzewidziane*		100 K	—
			Suma dochodów .	7.396 K	—
			W porównaniu z wydatkami .	30.776 K	—
			Okazuje się *niedobór* .	23.380 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Dublanach w sumie 7.396 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

C) Krajowa szkoła gorzelnicza w Dublanach.

Wydatki.

			Zwyczajne	Nadzwycz.
	Rubryka I.	*Płace nauczycieli.*		
Pozycya	1.	Dyrektor szkoły i gorzelni	1.200 K	—
„	2.	Adjunkt, jednocześnie gorzelnik w gorzelni .	2.000 „	—
„	3.	Docenci:		
		a) matematyki i rysunków	300 „	—
		b) fizyki	300 „	—
		c) chemii	300 „	—
		d) gorzelnictwa	1.000 „	—
		e) nauki o kotłach i maszynach . . .	400 „	—
		f) nauki o opodatkowaniu	400 „	—
		g) administracyi i rachunkowości. . .	120 „	—
		h) nauki o fabrykacyi drożdży prasowanych.	400 „	—
		Suma rubryki I. . . .	6.420 K	—
	Rubryka II.	*Koszta administracyjne.*		
Pozycya	4.	Druki, inseraty, portorya i t. p. . . .	60 K	—
„	5.	Koszta przewozu prelegentów	200 „	—
„	6.	„ podróży dyrektora w sprawach szkolnych	120 „	—
		Suma rubryki II. . . .	380 K	—
	Rubryka III.	*Potrzeby naukowe.*		
Pozycya	7.	Wyższej szkole rolniczej za użycie laboratoryum	160 K	—
„	8.	Przyrządy do laboratoryum gorzelni . .	100 „	—
„	9.	Koszta produkcyi drożdży prasowanych . .	300 „	—
„	10.	Książki i czasopisma	120 „	—
„	11.	Wycieczki profesorów z uczniami . . .	400 „	—
		Suma rubryki III. . .	1.080 K	—
	Rubryka IV.			
Pozycya	12.	*Zapomogi dla uczniów:*		
		a) z funduszów krajowych . . 600 K		
		b) z subwencyi państwowej. . 1.000 „	1.600 K	—
	Rubryka V.			
Pozycya	13.	Rozmaite nieprzewidziane	40 „	—
		Suma wydatków . . .	9.520 K	—

Izba uchwala bez rozprawy wydatki kraj. szkoły gorzelniczej w Dublanach w sumie 9.520 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

	Rubryka I.			
Pozycya	1.	*Subwencya z c. k. Skarbu Państwa.*		
		a) na utrzymanie szkoły	3.000 K	—
		b) na zapomogi dla uczniów	1.000 „	—
		Suma rubryki I. . . .	4.000 K	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka II.			
Pozycya	2. Opłaty od uczniów	1.000 „	—
	Suma dochodów . . .	5.000 K	—
	W porównaniu z wydatkami.	9.520 „	—
	okazuje się *niedobór* . .	4.520 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody kraj. szkoły gorzelniczej w Dublanach w sumie 5.000 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

D) Gorzelnia w Dublanach.

W y d a t k i.

Rubryka I.	*Płace.*		
Pozycya	1. Maszynista	1.400 K	—
„	2. 5 robotników po 30 K miesięcznie przez 6 miesięcy i jeden po 30 K miesięcznie przez cały rok z dodatkiem na pomieszkanie . . .	1.380 „	—
	Suma rubryki I. . . .	2.780 K	—
Rubryka II.	*Koszta wyrobu spirytusu.*		
Pozycya	3. Opał przez 5 miesięcy	2.100 K	—
„	4. Ziemniaki (2.200 q. po 2 K 40 g) . . .	5.280 „	—
„	5. 4% jęczmienia (88 q. po 14 K) . . .	1.232 „	—
„	6. Żyto i kukurudza (2×90 = 180 q. po 14 K) .	2.520 „	—
„	7. 15% jęczmienia (30 q. po 14 K) . . .	420 „	—
„	8. Światło, smarowidło, drożdże i t. p. . .	400 „	—
„	9. Monter, naprawa maszyn i kupno narzędzi .	600 „	—
„	10. Ubezpieczenie budynków, urządzeń i robotników	400 „	—
	Suma rubryki II.. . .	12.952 K	—
Rubryka III.	*Rozmaite*		
Pozycya	11. Utrzymanie budynków i podwórza . . .	60 „	—
„	12. Podatek dochodowy	120 „	—
„	13. Koszta komisyj lustracyjnych, posyłki i wydatki jazdy w sprawach gorzelni	100 „	—
	Suma rubryki III. . .	280 K	—
	Suma wydatków . . .	16.012 „	—

Izba uchwala bez rozprawy wydatki gorzelni w Dublanach w sumie 16.012 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y.

Rubryka I.			
Pozycya	1. Ze sprzedaży spirytusu (300 hl. po 32 K) . .	9.600 K	—
Rubryka II.			
Pozycya	2. Ze sprzedaży wywarów (152.85 hl. po 4 K) .	608 „	—
Rubryka III.			
Pozycya	3. Bonifikacya za 300 hl. spirytusu po 10 K . .	3.000 K	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka IV.			
Pozycya 4.	Zwroty od zakładów dublańskich za robotę maszynisty	600 K	—
	Suma dochodów . . .	13.808 K	—
	W porównaniu z wydatkami . .	16.012 „	—
	okazuje się *niedobór* . .	2.204 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody gorzelni w Dublanach w sumie 13.808 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

E) Folwark w Dublanach.

Wydatki.

Rubryka I. *Wydatki na gospodarstwo.*

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	1. Płace i zasługi		4.500 K	—
„	2. Najem robotnika		8.000 „	—
„	3. Zmiana i dokupno nasienia		600 „	—
„	4. Dokupno nawozów dopełniających:			
	a) na pole	2.090 K		
	b) na łąki	400 „	2.490 „	—
„	5. Dokupno karmy (owsa, makuchów, kiełków) .		7.600 „	—
„	6. Zastąpienie zużytych koni i uprzęży . . .		1.000 „	—
„	7. Utrzymanie budynków i ogrodzeń . . .		500 „	175
„	8. Utrzymanie i naprawa maszyn i narzędzi, oraz kucie koni		1.000 „	—
„	9. Utrzymanie rowów i dróg		100 „	—
„	10. a) Utrzymanie narzędzi melioracyjnych i dokupno materyałów		300 „	—
	b) Wynagrodzenie łąkowego		400 „	—
„	11. Drenowanie pól		— „	1.800
„	12. Zabezpieczenie od pożaru i gradu . . .		1.000 „	—
„	13. Kuchnia folwarczna		600 „	—
„	14. Koszta kancelaryjne		160 „	—
„	15. Światło i smarowidło		100 „	—
„	16. Kultura lasu i plantacye nieużytków . . .		200 „	—
„	17. Rogatki, posyłki i jazdy w interesach folwarku .		200 „	—
	Suma rubryki I. . . .		28.750 K	1.975

Rubryka II.

Pozycya	18. Podatki, opłaty i daniny		1.400 K	—

Rubryka III. *Spłata kapitału i odsetek dłużnych.*

Pozycya	19. Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu we Lwowie:			
	a) 45 i 46 rata kapitału z odsetkami od pożyczki 10.000 K	600 K		
	b) 35 i 36 rata kapitału z odsetkami od pożyczki 23.000 K	1.392 „	1.992 K	—
„	20. Renta wieczysta c. k. galic. Towarzystwu gospodarczemu		3.200 „	—
	Suma rubryki III. . .		5.192 K	—

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Rubryka IV.				
Pozycya 21. Rozmaite nieprzewidziane			300 K	—
Suma wydatków . . .			35.642 K	1.975
Razem . . .			37.617 K	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki folwarku w Dublanach w sumie 37.617 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I. *Dochody z gospodarstwa.*

Pozycya 1. a) Ze sprzedaży ziemiopłodów			18.800 K	—
b) Za owies i siano od szkół i stron prywatnych			1.000 „	—
„ 2. Z wynajętych łąk i pastwisk			2.600 „	—
„ 3. Ze sprzedaży płodów zwierzęcych:				
a) Krowiarnia:				
α) mleko . . .	7.000 K			
β) przychowek .	3.200 „			
γ) braki i opasy .	1.600 „	11.800 K		
b) Nierogacizna		600 „		
c) Owce		120 „		
d) Zysk z wytuczenia bydła opasowego, oraz spieniężenie paszy i różnych karm		800 „		
e) Ryczałt od szkół za straty, wynikające z zastosowania inwentarza do potrzeb tychże szkół .		2.000 „	15.320 „	—
„ 4. Za wynajęcie konie			100 „	—
„ 5. Z lasu i stawów			600 „	—
Suma rubryki I. . . .			38.420 K	—

Rubryka II. *Z dzierżaw.*

Pozycya 6. Czynsz z karczmy	224 K	—
„ 7. Z polowania	50 „	—
Suma rubryki II. . . .	274 K	—

Rubryka III.

Pozycya 8. Rozmaite nieprzewidziane	200 K	—
Suma dochodów . . .	38.894 K	—
W porównaniu z wydatkami. . .	37.617 „	—
Okazuje się *nadwyżka dochodów* . .	1.277 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody folwarku w Dublanach w sumie 38.894 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

F) Kontrolna i doświadczalna stacya chemiczno-rolnicza w Dublanach.

Wydatki.

Rubryka I. *Płace personalu.*

Pozycya 1. Kierownik stacyi			1.200 K	—
„ 2. a) Asystent pierwszy (etatowy) płaca . .	2.000 K			
dodatek aktywalny .	200 „	2.200 K		

*

				Zwyczajne.	Nadzwycz.
	b) Asystent drugi (nieetatowy) płaca . .	1.600 K			
	na mieszkanie . .	240 „			
	„ opał . . .	78 „	1.918 K		
	c) Asystent trzeci (nieetatowy) płaca . .	1.200 K			
	na mieszkanie . .	240 „			
	„ opał . . .	78 „	1.518 „	5.636 K	—
Pozycya 3.	Laborant, płaca		900 K		
	na mieszkanie		200 „	1.100 „	—
„ 4.	2 służących, płace po 422 K			864 „	—
	Suma rubryki I. . . .			8.800 K	—
Rubryka II.	*Utrzymanie stacyi.*				
Pozycya 5.	Koszta utrzymania stacyi			3.000 K	—
„ 6.	„ prowadzenia doświadczeń wegetacyjnych i wazonowych			1.000 „	—
„ 7.	Prowadzenie doświadczeń, rozpoczętych kosztem syndykatów nawozowych			1.200 „	—
„ 8.	a) Założenie i prowadzenie pól doświadczalnych w 5 miejscowościach . . .		1.500 K		
	b) Analizy z tych pól . . .		300 „		
	c) „ z pól utrzymywanych kosztem Towarzystwa gospodarczego		400 „	2.200 „	—
„ 9.	Koszta kancelaryjne.			600 „	—
„ 10.	Druki sprawozdań			800 „	—
„ 11.	Prenumerata pism i zakupno podręczników .			320 „	—
„ 12.	Koszta podróży kierownika i asystentów . .			1.200 „	—
„ 13.	Ubezpieczenie od wypadków funkcyonaryuszów stacyi			360 „	—
	Suma rubryki II. . . .			10.680 K	—
	Suma wydatków . . .			19.480 K	—

Izba uchwala bez rozprawy wydatki kontrolnej i doświadczalnej stacyi chemiczno-rolniczej w Dublanach w sumie 19.480 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I.			
Pozycya 1.	Subwencya z c. k. Skarbu państwa . . .	2.000 K	—
Rubryka II.			
Pozycya 2.	Dochód z analiz	1.500 K	—
	Suma dochodów . . .	3.500 K	—
	W porównaniu z wydatkami . .	19.480 „	—
	Okazuje się *niedobór* . .	15.980 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody kontrolnej i doświadczalnej stacyi chemiczno-rolniczej w Dublanach w sumie 3.500 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu niższej szkoły rolniczej w Horodence.
Rubryka XV. poz. 256 wydatków i Rubryka X. poz. 43 dochodów.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Horodence uchwalić jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I. *Płace nauczycieli.*

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya	1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:			
	płaca	2.600 K		
	dodatek aktywalny . . .	280 „	2.880 K	—
„	2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
	płaca	2.000 K		
	dodatek aktywalny . . .	200 „	2.200 „	—
„	3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca		1.200 „	—
„	4. Nauczyciel do nauk elementarnych:			
	płaca	1.000 K		
	dodatek aktywalny . . .	100 „	1.100 „	—
„	5. Katecheta obrz. łać. i gr. kat.		600 „	—
	Suma rubryki I. . . .		7.980 K	—

Rubryka II. *Koszta administracyi.*

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya	6. Zarząd: a) pomoc kancelaryjna . .	240 K		
	b) koszta kancelaryjne . .	200 „		
	c) sługa szkolny i stróż nocny	600 „	1.040 K	—
„	7. Opał		1.400 „	—
„	8. Oświetlenie		300 „	—
„	9. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)		600 „	2.200
„	10. Sprzęty i ruchomości		300 „	—
„	11. Utrzymanie koni do posług administracyjnych .		800 „	120
„	12. Podatek od gruntu szkolnego		60 „	—
	Suma rubryki II. . . .		4.500 K	2.320

Rubryka III. *Utrzymanie uczniów.*

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya	13. Stołowanie } dla 40 uczniów po			
„	14. Odzież, pościel i pranie } 300 K .		12.000 K	—
„	15. Lekarz i apteka		300 „	—
„	16. Uczeń praktykant		300 „	—
	Suma rubryki III. . .		12.600 K	—

Rubryka IV. *Potrzeby naukowe.*

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya	17. Przybory do nauki pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty itp.)		240 K	—
„	18. Środki naukowe:			
	a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi . . .	300 K		
	b) biblioteka i czytelnia . . .	160 „		
	c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy itp.) . . .	200 „	660 „	—

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 19.	Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu (w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 11. listopada 1890) .	40 K	—
„ 20.	Wycieczki z uczniami	100 „	—
	Suma rubryki IV.. . .	1.040 „	—
Rubryka V.	*Kursy specyalne.*		
Pozycya 20.	a) Kurs weterynaryi.	— K	—
„ 21.	Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej. .	100 „	—
„ 22.	Kurs mleczarstwa	100 „	—
„ 23.	Kurs uprawy tytoniu	120 „	—
	Suma rubryki V. . . .	320 K	—
Rubryka VI.			
Pozycya 24.	Rozmaite nieprzewidziane	100 K	—
	Suma wydatków . . .	26.540 K	2.320
	Razem . . .	28.860 K	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Horodence w sumie 28.860 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I.				
Pozycya 1.	Subwencya z c. k. Skarbu państwa . . .		6.000 K	—
Rubryka II.				
Pozycya 2.	*Opłaty na utrzymanie uczniów:*			
	a) Rada powiatowa horodeńska, 3 stypendya po 200 K i 1 stypendyum 300 K.	900 K		
	b) Gmina miasta Horodenki 1 stypendyum	200 „		
	c) 1 Uczeń samopłacący	150 „	1.250 K	—
Rubryka III.				
Pozycya 3.	Dochód z ogrodu (pola) szkolnego i z ogródka doświadczalnego tytoniowego		300 K	—
	Suma dochodów . . .		7.550 „	—
	W porównaniu z wydatkami . .		28.860 „	—
	Okazuje się *niedobór* . .		21.310 K	—

Izba uchwala dochody niższej szkoły rolniczej w Horodence w sumie 7.550 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy.

Rubryka XV. poz. 257 wydatków i rubryka X. poz. 44 dochodów.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy uchwalić jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I. *Płace nauczycieli.*

Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:

płaca	2.600 K
dodatek aktywalny . . .	280 „

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
	dodatki pięcioletnie	800 „		
	dodatek osobisty	400 „	4.080 K	—
Pozycya 2.	Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
	płaca	2.000 K		
	dodatek aktywalny	200 „		
	dodatki pięcioletnie	600 „	2.800 „	—
„ 3.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów:			
	płaca		1.200 „	—
„ 4.	Nauczyciel do nauk elementarnych:			
	płaca	1.000 K		
	dodatek aktywalny	100 „		
	dadatki pięcioletnie	42 „	1.142 „	—
	remuneracya za naukę pszczelnictwa i sadownictwa		—	200
„ 5.	Katecheta obrz. łac. i gr. kat.		500 „	—
	Suma rubryki I.		9.722 K	200

Rubryka II. *Koszta administracyi.*

Pozycya 6.	Zarząd: a) pomoc kancelaryjna	240 K		
	b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	200 „		
	c) sługa szkolny i stróż nocny	600 „	1.040 K	—
„ 7.	Opał		1.200 „	—
„ 8.	Oświetlenie		200 „	—
„ 9.	Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)		700 „	200
„ 10.	Sprzęty i ruchomości		400 „	—
	Suma rubryki II.		3.540 K	200

Rubryka III. *Utrzymanie uczniów.*

Pozycya 11.	Stołowanie,	40 uczniów po 300 K		
„ 12.	Odzież, pościel i pranie		12.000 K	—
„ 13.	Lekarz i apteka		400 „	—
	Suma rubryki III.		12.400 „	—

Rubryka IV. *Potrzeby naukowe.*

Pozycya 14.	Przybory do nauki i pisania dla uczniów (papiery, zeszyty, książki i t. p.)		200 K	—
„ 15.	Środki naukowe:			
	a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych	300 K		
	b) biblioteka i czytelnia	200 „		
	c) ogród szkolny	40 „	540 „	—
„ 16.	Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu		40 „	—
„ 17.	Wycieczki z uczniami		100 „	—
	Suma rubryki IV.		880 „	—

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Rubryka V. *Kursy specyalne.*			
Pozycya 18. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej .		100 K	—
„ 19. „ uprawy i suszenia tytoniu . . .		200 „	—
Suma rubryki V. . . .		300 K	—
Rubryka VI.			
Pozycya 20. *Gospodarstwo*:			
a) Wydatki na gospodarstwo . .	3.100 K		
b) Czynsz dzierżawny za grunta, odstąpione szkole przez skarb jagielnicki	100 „	3.200 K	—
Rubryka VII.			
Pozycya 21. Rozmaite nieprzewidziane		100 K	—
Suma wydatków . . .		30.142 K	400
Razem . .		30.542 K	

Izba bez rozprawy uchwala wydatki niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy w sumie 30.542 K, zgodnie z wnioskiem komisyi

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I.			
Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa . .		6.000 K	—
Rubryka II.			
Pozycya 2. Opłaty na utrzymanie uczniów:			
a) Uczniowie samopłacący . .	600 K		
b) Rada powiatowa buczacka . .	600 „	— K	—
Rubryka III.			
Pozycya 3. Dochody z gospodartwa:			
a) Dochodów z gospodarstwa szkolnego	4.700 K		
b) Zarobek 40 uczniów po 24 K .	960 „	5.660 K	—
„ — Rozmaite nieprzewidziane		— K	—
Suma dochodów . . .		12.260 K	—
W porównaniu z wydatkami . .		30.542 „	—
Okazuje się *niedobór* . .		18.282 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy w sumie 12.260 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach.

Rubryka XV. poz. 258 wydatków i rubryka X. poz. 45 dochodów.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach uchwalić jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I. *Płace nauczycieli.*			
Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:			
płaca	2.600 K		
dodatek aktywalny . . .	280 „	2.880 K	—

				Zwyczajńe.	Nadzwycz.
Pozycya	2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:				
	płaca	2.000 K			
	dodatek aktywalny . . .	200 „		2.200 „	—
„	3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów płaca			1.200 „	—
„	4. Nauczyciel do nauk elementarnych:				
	płaca	1.000 K			
	dodatek aktywalny . . .	100 „		1.100 „	—
„	5. Katecheta obrz. łać., płaca . .	300 „			
	wydatki z powodu nabożeństwa .	100 „		400 „	—
	Suma rubryki I. . . .			7.780 K	—
Rubryka II.	*Pensye, emerytury i zaopatrzenia.*				
Pozycya	6. Ziemiański Zygmunt, były nauczyciel, emerytury			504 K	—
Rubryka III.	*Koszta administracyi.*				
Pozycya	7. Zarząd: a) pomoc kancelaryjna .	240 K			
	b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya .	200 „			
	c) sługa szkolny i stróż nocny	600 „		1.040 K	—
„	8. Opał			1.200 „	—
„	9. Oświetlenie			240 „	—
„	10. Utrzymanie budynków			600 „	5.800
„	11. Sprzęty i ruchomości			200 „	200
„	12. Utrzymanie koni do posług administracyjnych .			800 „	—
	Suma rubryki III. . .			4.080 K	6.000
Rubryka IV.	*Utrzymanie uczniów.*				
Pozycya	13. Stołowanie . . } dla 40 uczniów				
„	14. Odzież pościel i pranie } po 300 K . .			12.000 K	—
„	15. Lekarz i apteka			300 „	—
„	16. Uczeń praktykant			300 „	—
	Suma rubryki IV. . .			12.600 K	—
Rubryka V.	*Potrzeby naukowe.*				
Pozycya	17. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty, itp.)			240 K	—
„	18. Środki naukowe:	zwycz.	nadzwycz.		
	a) modele, maszyny i inne przyrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych .	300 K	300 K		
	b) biblioteka i czytelnia .	200 „	— „		
	c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy itp.)	100 „	— „	600 „	300
„	19. Wycieczka z uczniami			100 „	—
	Suma rubryki V. . . .			940 K	300
Rubryka VI.	*Kursy specyalne.*				
Pozycya	20. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej .			100 K	—
„	21. Kurs mleczarstwa			100 „	—
	Suma rubryki VI. . .			200 „	—

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Rubryka VII.				
Pozycya 22. *Gospodarstwo:*				
a) Wydatki na gospodarstwo . .		5.200 K		
b) Czynsz dzierżawny:				
α) za folwark z inwentarzem .	1.608 K			
β) za wynajętą ubikacyę na mleczarnię . .	100 „			
γ) za wynajęte mieszkanie dla służby	120 „	1.828 „	7.028 K	—
„ — Drenowanie pól			—	—
Suma rubryki VII. . .			7.028 K	—
Rubryka VIII.				
Pozycya 23. Rozmaite nieprzewidziane			100 K	—
Suma wydatków . . .			33.232 K	6.300 K
Razem . . .			39.532 K	

Izba bez rozprawy uchwala wydatki niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach w sumie 39.532 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I.				
Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa . . .			6.000 K	—
Rubryka II.				
Pozycya 2. *Opłaty na utrzymanie uczniów:*				
a) Rada powiatowa bialska . .		900 K		
b) „ „ chrzanowska .		300 „		
c) „ „ krakowska .		— „		
d) „ „ mielecka . .		— „	1.200 K	—
Rubryka III.				
Pozycya 3. Dochód z pola i ogrodu szkolnego . . .			120 K	—
Rubryka IV.				
Pozycya 4. *Dochody z gospodarstwa:*				
a) Dochód z dzierżawy folwarku .		6.600 K		
b) zarobek 40 uczniów po 24 K .		960 „	7.560 K	—
Pozycya — Rozmaite nieprzewidziane			— „	—
Suma dochodów . . .			14.880 „	—
W porównaniu z wydatkami . .			39.532 „	—
Okazuje się *niedobór* . .			24.652 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach w sumie 14.880 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu niższej szkoły rolniczej w Bereżnicy.

Rubryka XV. poz. 259. wydatków i Rubryka X. poz. 46. dochodów.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody niższej szkoły rolniczej w Bereżnicy uchwalić jak następuje:

Wydatki.

				Zwyczajne	Nadzwycz.
	Rubryka I.	*Płace nauczycieli*			
Pozycya	1.	Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:			
		płaca	2.600 K		
		dodatek aktywalny . . .	280 „		
		dodatek pięcioletni . . .	167 „	3.047 K	—
„	2.	Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
		płaca	2.000 K		
		dodatek aktywalny . . .	200 „	2.200 „	—
„	3.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca		1.200 „	—
„	4.	Nauczyciel do nauk elementarnych:			
		płaca	1.000 K		
		dodatek aktywalny . . .	100 „	1.100 „	—
„	5.	Katecheta obrządku łać. i gr. kat. . . .		960 „	—
		Suma rubryki I. . . .		8.507 K	—
	Rubryka II.	*Pensye, emerytury i zaopatrzenia.*			
Pozycya	6.	Cisło Eleonora, wdowa po nauczyc.,			
		emerytura	1.200 K		
		dodatek na wychowanie 4-ga dzieci á 120 K	480 „	1.680 K	—
	Rubryka III.	*Koszta administracyjne.*			
Pozycya	7.	Zarząd:			
		a) pomoc kancelaryjna . .	240 K		
		b) koszta kancelaryjne. . .	200 „		
		c) sługa szkolny i stróż nocny .	600 „	1.040 „	—
„	8.	Opał		1.200 „	—
„	9.	Oświetlenie		300 „	—
„	10.	Utrzymanie budynków		600 „	—
„	11.	Sprzęty i ruchomości		300 „	—
„	12.	Utrzymanie koni do posług administracyjnych .		800 „	—
„	13.	Asekuracya i podatek		200 „	—
		Suma rubryki III. . .		4.440 „	—
	Rubryka IV.	*Utrzymanie uczniów.*			
Pozycya	14.	Stołowanie . . . } 34 uczniów po 300 K			
„	15.	Odzież, pościel i pranie }		10.200 „	—
„	16.	Lekarz i apteka		300 „	—
„	17.	Uczeń praktykant		300 „	—
		Suma rubryki IV. . .		10.800 „	—
	Rubryka V.	*Potrzeby naukowe.*			
Pozycya	18.	Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papiery, zeszyty i t. p.)		240 K	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 19. Środki naukowe:			
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi	300 K		
b) biblioteka i czytelnia . .	200 „		
c) ogród szkolny. . . .	100 „	600 K	—
„ 20. Wycieczki z uczniami		80 „	—
Suma rubryki V. . . .		920 „	—
Rubryka VI. *Kursy specyalne.*			
Pozycya 21. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej .		100 „	—
„ 22. „ mleczarstwa		100 „	—
„ 23. „ stelmachostwa i koszykarstwa. . .		160 „	—
Suma rubryki VI. . . .		360 K	—
Rubryka VII.			
Pozycya 24. *Gospodarstwo:*			
a) Wydatki na gospodarstwo . . .		4.600 „	—
b) Drenowanie pól		— „	—
Suma rubryki VII. . .		4.600 K	—
Rubryka VIII.			
Pozycya 25. Rozmaite nieprzewidziane		100 K	—
Suma wydatków . . .		31.407 K	—

Izba uchwala bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Bereżnicy w sumie 31.407 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdnwca czyta:

Dochody.

	Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka I.		
Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa . . .	6.000 K	—
Rubryka II.		
Pozycya 2. Dochód z gospodarstwa szkolnego . . .	4.000 „	—
Suma dochodów . . .	10.000 K	—
W porównaniu z wydatkami . .	31.407 „	—
okazuje się *niedobór* . .	21.407 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Bereżnicy w sumie 10.000 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu krajowej niższej szkoły rolniczej w Suchodole.

Rubryka XV. póz. 260 wydatków i rubryka X. poz. 47 dochodów.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Komisya budżetowa wnesi:

Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody krajowej niższej szkoły rolniczej w Suchodole uchwalić jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I. *Płace nauczycieli.*			
Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:			
płaca	2.600 K		
dodatek aktywalny . . .	280 „	2.880 K	—

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
	płaca	2.000 K		
	dodatek aktywalny . . .	200 „	2.200 K	—
„	3. Trzeci nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
	płaca	1.600 K		
	dodatek aktywalny . . .	160 „	1.760 „	—
„	4. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uozniów .		1.200 „	—
„	5. Nauczyciel do nauk elementarnych:			
	płaca	1.000 K		
	dodatek aktywalny . . .	100 „	1.100 „	—
„	6. Katecheta obrz. łać. i gr.-kat.		400 „	—
	Suma rubryki I. . . .		9.540 K	—
Rubryka II.	*Koszta administracyjne.*			
Pozycya	7. Zarząd:			
	a) pomoc kancelaryjna . .	240 K		
	b) koszta kancelaryjne . .	200 „		
	c) sługa szkolny i stróż nocny .	600 „	1.040 K	—
„	8. Opał		1.200 „	—
„	9. Oświetlenie		300 „	—
„	10. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie kominiarz)		500 „	—
„	11. Sprzęty i ruchomości		200 „	—
„	12. Utrzymanie koni do posług administracyjnych .		800 „	—
	Suma rubryki II. . .		4.040 K	—
Rubryka III.	*Utrzymanie uczniów.*			
Pozycya	13. Stołowanie . . . } dla 40 uczniów			
„	14. Odzież, pościel i pranie . } po 300 K. .		12.000 K	—
„	15. Lekarz i apteka		300 „	—
	Suma rubryki III. . .		12.300 K	—
Rubryka IV.	*Potrzeby naukowe.*			
Pozycya	16. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty i t. p.		240 K	—
„	17. Środki naukowe:			
	a) modele maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych . . .	300 K		
	b) biblioteka i czytelnia . . .	160 „		
	c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy i t. p. . . .	100 „	560 „	—
„	18. Wycieczki naukowe z uczniami . . .		100 „	—
	Suma rubryki IV. . .		900 K	—
Rubryka V.	*Kursy specyalne.*			
Pozycya	19. Kurs mleczarstwa		100 K	—
„	20. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej .		100 „	—
„	21. Kurs wyprawy lnu i konopi		100 „	—
„	22. Kurs stelmachostwa i koszykarstwa . .		100 „	—
	Suma rubryki V. . .		400 K	—

	zwycz.	nadzwycz.	Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka VI.				
Pozycya 23. *Gospodarstwo:*				
a) Wydatki na gospodarstwo	3.300 K	500 K		
b) Czynsz dzierżawny z gruntów dzierżawionych od gminy	1.000 „	— „	4.300 K	500 K
Rubryka VII.				
Pozycya 24. *Rozmaite nieprzewidziane*			100 K	—
Suma wydatków . .			31.580 K	500 K
Razem . .			32.080 K	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki niższej szkoły rolniczej w Suchodole w sumie 32.080 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I. *Subwencye.*			
Pozycya 1. Z c k. Skarbu Państwa		6.000 K	—
„ 2. Od Rady powiatowej w Krośnie (3 stypendya po 240 K)		720 K	—
Suma rubryki I. . .		6.720 „	—
Rubryka II.			
Pozycya 3. *Dochody z gospodarstwa.*			
a) Dochód z gospodarstwa szkolnego	4.500 K		
b) Zarobek 40 uczniów po 24 K .	960 „	5.460 K	—
Suma dochodów . . .		12.180 K	—
W porównaniu z wydatkami		32.080 K	—
Okazuje się niedobór . .		19.900 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody niższej szkoły rolniczej w Suchodole w sumie 12.180 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi budżetowej o preliminarzu budżetu krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie.

Rubryka XV. poz. 261. wydatków i rubryka X. poz. 48. dochodów.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie uchwalić jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I. *Płace nauczycieli.*			
Pozycya 1. Nauczyciel fachowy i kierownik:			
płaca	2.400 K		
dodatek aktywalny	280 „		
dodatki pięcioletnie	800 „	3.480 K	—
„ 2. Nauczyciel fachowy pomocniczy:			
płaca	1.600 K		
dodatek aktywalny	200 „		
dodatek pięcioletni	200 „		
ryczałt na mieszkanie . . .	400 „	2.400 „	—

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	3. Nauczyciel pomocniczy do miernictwa i rysunków, płaca		480 K	—
„	4. Nauczyciel do nauk elementarnych:			
	płaca	1.000 K		
	dodatek aktywalny	200 „		
	dodatek pięcioletni	100 „		
	ryczałt na mieszkanie . . .	360 „	1.660 „	—
„	5. Ochmistrz i instruktor, płaca . .	1.200 K		
	dodatek na mieszkanie . . .	240 „	1.440 „	—
„	6. Kapelan i katecheta: płaca . .	300 K		
	wydatki z powodu nabożeństwa .	100 „	400 „	—
		Suma rubryki I. .	9.860 K	—

Rubryka II. *Koszta administracyjne.*

Pozycya	7. Zarząd:			
	a) pomoc kancelaryjna . . .	240 K		
	b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya . . .	200 „		
	c) sługa szkolny i stróż nocny .	720 „	1.160 K	—
„	8. Opał ubikacyj szkolnych		800 „	—
„	9. Oświetlenie		300 „	—
„	10. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)		400 „	—
„	11. Sprzęty i ruchomości		200 „	—
		Suma rubryki II. .	2.860 K	—

Rubryka III. *Utrzymanie uczniów.*

Pozycya	12. Stołowanie . . }	dla 25 uczniów		
„	13. Odzież, pościel i pranie }	po 330 K. .	8.250 K	—
„	14. Lekarz i apteka		240 „	—
„	15. Uczeń praktykant		480 „	—
		Suma rubryki III. .	8.970 K	—

Rubryka IV. *Potrzeby naukowe.*

Pozycya	16. Przybory do nauki		240 K	—
„	17. Zbiory środków do demonstracyi . . .		200 „	—
„	18. Biblioteka i czytelnia		200 „	—
„	19. Wycieczki naukowe		200 „	—
„	20. Na utrzymanie ogrodu szkolnego . . .		1.600 „	—
		Suma rubryki IV. .	2.440 K	—

Rubryka V.

Pozycya	21. *Rozmaite nieprzewidziane*		60 K	—
		Suma wydatków .	24.190 K	—

Izba uchwala bez rozprawy wydatki kraj. szkoły ogrodniczej w Tarnowie w sumie 24.190 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka I.	*Subwencye.*		
Pozycya 1.	Z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K	—
" 2.	Od gminy miasta Tarnowa	500 "	—
" 3.	Od Rady powiatowej w Tarnowie	600 "	—
	Suma rubryki I.	7.100 K	—
Rubryka II.			
Pozycya 4.	*Opłaty na utrzymanie uczniów*	200 K	—
Rubryka III.			
Pozycya 5.	*Dochód czysty z ogrodu szkolnego*	1.600 K	—
Rubryka IV.			
Pozycya 6.	*Rozmaite nieprzewidziane*	60 K	—
	Suma dochodów	8.960 K	—
	W porównaniu z wydatkami	24.190 K	—
	Okazuje się *niedobór*	15.230 K	—

Izba uchwala dochody kraj. szkoły ogrodniczej w Tarnowie w sumie 8.960 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie
Komisyi budżetowej i preliminarza budżetu krajowego zakładu sadowniczego w Zaleszczykach.

Rubryka XV. pozycya 263. i 264. wydatków i Rubryka X. pozycya 49. dochodów.

Sprawozdawca p, A. Potocki czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy wydatki i dochody krajowego zakładu sadowniczego w Zaleszczykach uchwalić jak następuje:

Wydatki.

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka I.	*Płace nauczycieli.*			
Pozycya 1.	Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik,			
	płaca	2.600 K		
	dodatek aktywalny	280 "	2.880 K	—
" 2.	Inspektor ogrodu, zarazem nauczyciel fachowy,			
	płaca	2.000 K		
	dodatek aktywalny	200 "	— "	—
	Suma rubryki I.		2.880 K	—
Rubryka II.	*Koszta administracyjne.*			
Pozycya 3.	Koszta kancelaryjne		200 K	—
" 4.	Stróż zakładu		600 "	—
" 5.	Opał		600 "	—
" 6.	Oświetlenie		200 "	—
" 7.	Utrzymanie budynków		200 "	—
	a) Reszta na budowę wodociągu w zakładzie i połączenie z wodociągiem na stacyi kolejowej w Zaleszczykach	477 K		

				Zwyczajne	Nadzwycz.
		b) Koszta korrekcyi kanału w zakładzie	2.073 K		
		c) Na dalsze koszta założenia zakładu sadowniczego w Zaleszczykach mianowicie na budowę szopy, poddasza i parkanu .	1.987 „	—	4.537 K
Pozycya	9.	Wynagrodzenie za użytkowanie wody . .		300 K	—
„	10.	Sprzęty i ruchomości		100 „	—
„	11.	Utrzymanie koni do posług administracyjnych .		800 „	—
„	12.	Ubezpieczenie budynków i zbiorów oraz podatki		240 „	—
		Suma rubryki II.. . .		3.240 K	4.537 K

				Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka III.		*Potrzeby zakładu.*			
Pozycya	13.	Pomocnik ogrodnika, płaca . .	720 K		
		na mieszkanie	120 „	840 K	—
„	14.	a) Najem robotnika . . .	1.000 K		
		b) Zapłata za robociznę uczniom .	2.000 „	3.000 „	—
„	15.	Na kupno dziczków		— „	1.600 K
„	16.	„ „ drzew matecznych		— „	300 „
„	17.	Materyały i drobne wydatki na ogród . .		— „	—
„	18.	Nawozy.		400 „	—
„	19.	Nasiona		200 „	—
„	20.	Środki do nauki i pracy:			
		a) narzędzia	300 K		
		b) biblioteka	100 „	400 „	—
		Suma rubryki III. . .		5.140 K	1.900 K

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka IV.		*Rozmaite.*		
Pozycya	21.	Ryczałt na koszta objazdów	600 K	—
„	22.	Wydatki nieprzewidziane	200 „	—
		Suma rubryki IV. . .	800 K	—
		Suma wydatków . . .	12.060 K	6.437 K
		Razem .	18.497 K	

Izba bez rozprawy uchwala wydatki krajowego zakładu sadowniczego w Zaleszczykach w sumie 18.497 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I.				
Pozycya	1.	Dochód czysty z ogrodu szkolnego . . .	400 K	—
		Suma dochodów . . .	400 „	—
		Z porównania z wydatkami . . .	18.497 „	„
		okazuje się *niedobór* . .	18.097 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody krajowego zakładu sadowniczego w Zaleszczykach w sumie 400 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Rubryka XV. Pozycya wydatków 283 i dochodów 58.
Krajowy Skład publiczny w Krakowie.

Sprawozdawca p. Scipio czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody dla składów publicznych w Krakowie na r. 1901, jak następuje:

Wydatki.

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka I.	*Koszta zarządu i służby.*		
	1. Dyrektor-kasyer	3.000 K	—
	2. Likwidator	2.400 „	—
	3. Buchalter	1.500 „	—
	4. Praktykant	720 „	—
	4a. Dyurnista	360 „	—
	5. Magazynier	2 000 „	—
	6. Woźny	880 „	—
	7. Odźwierny	580 „	—
	8. Stróż nocny	600 „	—
	Suma rubryki I.	12.040 K	—
Rubryka II.	*Koszta administracyi.*		
Pozycya	9. Podatki:		
	a) zarobkowy	292 K	—
	b) domowo-czynszowy	1.300 „	—
„	10. Utrzymanie zabudowań i urządzeń:		
	a) budynków administracyjnych	260 „	—
	b) magazynów zbożowych	1.180 „	—
„	11. Zabezpieczenie:		
	a) budynków od ognia	440 „	—
	b) robotników od wypadków i w kasie chorych	340 „	—
„	12. Potrzeby kancelaryjne:		
	a) ogłoszenia i dzienniki	200 „	—
	b) księgi i druki	760 „	—
	c) telefon	100 „	—
	d) rozmaite kancelaryjne	280 „	—
„	13. Opał i światło	500 „	—
„	14. Opłata drogi dojazdowej	360 „	—
„	15. Remuneracye, noworoczne	1.600 „	—
	Suma rubryki II	7.612 K	—
Rubryka III.	*Ekspozytura cłowa*		
Pozycya	16. Ryczałt c. k. Skarbowi Państwa	600 K	—
Rubryka IV.	*Koszta manipulacyi zbożowej.*		
Pozycya	17. Robocizna	10.000 K	—
„	18 Szpagat, wory, (nadzwyczajne II. rata za kupione we Lwowie wory)	1.300 „	336
„	19. Asekuracya	800 „	—
„	20. Stemple i porta	900 „	—
„	21. Rozmaite	100 „	—
	Suma rubryki IV	13 100 „	336
	Suma wydatków	33.352 K	336
	Razem	33.688 K	

Izba bez rozprawy uchwala wydatki kraj. składu publicznego w Krakowie w sumie 33.688 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I.

Pozycya	1. *Składowe od zboża i towarów*	14.400 K	—

Rubryka II. *Manipulacye przy zbożu, względnie towarach.*

Pozycya	2. Dostawa wagonów	1.300 K	—
„	2. Ekspedycya	200 „	—
„	4. Wyładowanie	4.000 „	—
„	5. Załadowanie	3.400 „	—
„	6. Asekuracya	2.000 „	—
„	7. Stemple i porta	1.000 „	—
„	8. Odsetki	1.000 „	—
„	9. Rozmaite:		
	a) czyszczenie i wietrzenie	5.200 „	—
	b) załatwianie formalności cłowych . .	800 „	—
	c) wypożyczanie worów	800 „	—
	d) szpagat	600 „	—
	e) zawiadomienia odbiorcze	400 „	—
	Suma rubryki II. .	20.700 K	—
	Suma dochodów	35.100 K	—
	W porównaniu z wydatkami	33.688 K	—
	Nadwyżka .	1 412 „	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody kraj. składu publicznego w Krakowie w sumie 35.100 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

komisyi budżetowej o krajowej średniej szkole rolniczej w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Lubomirski czyta:

Rubryka XV. poz. 254 wydatków i rubr. IX. poz. 41 dochodów.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody szkoły rolniczej w Czernichowie zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego, jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I. *Płace nauczycieli.*

Pozycya	1. Dyrektor, płaca . . .	4.000 K		
	dodatek aktywalny . . .	640 „	4.640 K	—
„	2. Kapelan i katecheta, oraz docent jednego z przedmiotów ogólnie kształcących:			
	płaca	2.800 „		
	dodatek aktywalny . . .	520 „		
	dodatek pięcioletni . . .	400 „	3.720 „	—
„	3. 8 profesorów, płaca po 2.800 K .	22.400 „		
	dodatki aktywal po 520 „ .	4.160 „		
	dodatki pięcioletnie . . .	4.267 „	30.827 „	—
„	4. Docent weterynaryi		1.600 „	—
„	5. „ leśnictwa		800 „	—

*

Pozycya 6.	Docent sadownictwa i warzywnictwa, oraz chmielarstwa i uprawy wikli . . .		400 K	—
„ 7	„ jęz. francuskiego		440 „	—
„ 8.	Nauczyciel muzyki i śpiewu		880 „	—
„ 9.	Nauczyciel-instruktor do robót praktycznych, płaca . 1.600 K, dodatek akt. 280 „, 3 dodatki pięc. 600 „ . .	2.480 „		
	po strąceniu zwrotu z funduszu folwarku w Czernichowie za administracyę	400 „	2 080 „	—
„ 10.	2 prefektów internatu, zarazem nauczycieli gimnastyki i szermierki:			
	płace po 1.600 K. . . .	3.200 „		
	dodatek pięcioletni dla jednego	200 „		
	wikt po 720 K. . . .	1.440 „		
	światło po 20 „ . .	40 „	4.880 „	—
	Suma rubryki I. . .		50.267 „	—

Rubryka II. *Płace urzędników administracyjnych, etatowych.*

„ 11.	Kasyer, zarazem rachmistrz, płaca . . .		2.400 „	—
„ 12.	Pisarz Dyrekcyi, a zarazem magazynier, płaca .		1.200 „	—
	Suma rubryki II. . .		3.600 „	—

Rubryka III. *Płace funkcyonaryuszy nieetatowych.*

„ 13.	Lekarz zakładowy, płaca . .	1.000 K		
	opał	100 „	1.100 K	—
„ 14.	Ogrodnik zakładowy, płaca . .	1.000 „		
	2 dodatki pięcioletnie po 100 K.	200 „	1.200 „	—
„ 15.	Pomocnik ogrodnika, płaca . .	400 „		
	wikt	576 „	976 „	—
	Suma rubryki III. . .		3.276 „	—

Rubryka IV. *Koszta utrzymania służby szkolnej.*

Pozycya 16.	Służba wyższa:		
	a) Tercyan szkoły, zarazem woźny:		
	płaca . . .	300 K	
	wikt . . .	300 „	
	na ubiór . .	100 „	700 „
	b) Woźny dyrekcyi, zarazem obsługujący infirmeryę i kaplicę zakładową:		
	płaca z wiktem .	466 K	
	na ubiór . .	100 „	566 „
	c) Portyer bramy głównej:		
	płaca . . .	300 „	
	wikt . . .	300 „	
	na ubiór . .	100 „	700 „
	d) Portyer drugiej bramy zakładowej: płaca .	312 „	
	na ubiór . .	100 „	412 „

				Zwyczajne.	Nadzwycz.
	e) Lampiarz, zarazem służący przy kasie i pokoju gościnnym: płaca z wiktem		466 K	2.844 „	—
Pozycya 17.	Służba niższa:				
	a) Służący przy laboratoryum chemii: płaca . .	160 „			
	wikt . . .	212 „	372 „		
	b) 3 chłopców przy muzeach, zbiorach i salach wykładowych: płace po 120 K .	360 „			
	wikt po 212 „ .	636 „	996 „		
	c) stróż domowy: płaca	160 „			
	wikt . . .	212 „	372 „		
	d) Stróż, zarazem ogrodniczek przy parku, jak pobory stróża domowego . . .	372 K		2.112 „	—
Pozycya 18.	Gratyfikacya służbie (do rozporządzalności dyrekcyi)			150 „	—
	Suma rubryki IV. . .			5.106 „	—
Rubryka V.	*Emerytury i zaopatrzenia.*				
Pozycya 19.	Bastgen Roman, b. dyrektor, emerytura . .			2.496 K	—
„ 20.	Dr. Prażmowski Adam, b. profesor, emerytura .			1.290 „	—
„ 21.	Piotrowska Antonina, wdowa po b. profesorze, emerytura			1.200 „	—
„ 22.	Dr. Stefczyk Franciszek, b. profesor, emerytura			1.472 „	—
	Suma rubryki V. . . .			6.458 „	—
Rubryka VI.	*Koszta administracyjne.*				
Pozycya 23.	Zarząd: a) pomoc kancelaryjna dla Kuratoryi szkoły . .		400 K		
	b) potrzeby kancelar. szkoły		300 „		
	c) druki i inseraty . .		200 „		
	d) portorya i przesyłki .		300 „		
	e) koszta podróży w interesach zakładu i przywóz środków naukowych .		900 „		
	f) koszta przyjazdu docenta weterynaryi . . .		300 „	2.400 K	—
„ 24.	Opał w gmachu szkolnym i internacie . .			3.200 „	—
„ 25.	Oświetlenie w gmachu szkolnym i internacie .			2.000 „	—
„ 26.	Utrzymanie budynków i ogrodzeń . . .			2.200 „	6 519
„ 27.	Wywóz nieczystości, popiołów, mycie podłóg i okien i t. p.			800 „	1.200
„ 28.	a) Resztujące koszta założenia parku		1.003 K		
	b) Koszta urządzenia parku . .		1.000 „	— „	2.003
„ 29.	Zabezpieczenie budynków i zbiorów . . .			900 „	—
„ 30.	Najem pomieszkań dla funkcyonaryuszów szkoły			1.888 „	—
„ 31.	Płaca kominiarza			360 „	—
„ 32.	Sprzęty i ruchomości			300 „	—

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 33. Koszta lustracyi zakładu			600 „	—
„ 34. Koszta nabożeństwa			240 „	—
„ 35. Na aptekę			400 „	—
„ 36. Utrzymanie dziedzińców i parku . . .			600 „	—
Suma rubryki VI. . .			15.888 K	9.722

Rubryka VII. *Utrzymanie uczniów.*

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 37. Żywność (60 uczniów po 550 K) . . .			33.000 K	—
„ 38. Pranie za ryczałtowem wynagrodzeniem . .			1.492 „	—
„ 39. Służba internatu:				
a) 4 chłopców do obsługi uczniów: (płaca po 120 K, wikt po 212 K)		1.328 K		
b) palacz do obsługi kaloryferów i łazienki:				
płaca . . .	300 K			
wikt	300 „			
mieszkanie opał i światło	240 „	840 K	2.168 „	—
„ 40. Sprzęty: a) do sal sypialnych			200 „	—
b) do infirmeryi			60 „	—
c) do sali rekreacyjnej i gimnastycznej .			50 „	—
„ 41. Odzież, (60 uczniów po 120 K) . . .			7.200 „	—
„ 42. Pościel			200 „	—
Suma rubryki VII. . .			44.370 K	—

Rubryka VIII. *Potrzeby naukowe.*

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 43. Eksperymenta przy wykładach:			
a) dla profesora administracyi .	50 K		
b) „ „ rolnictwa . .	60 „		
c) „ „ hodowli . .	50 „		
d) „ „ zootomii . .	40 „		
e) „ „ weterynaryi . .	50 „		
f) „ „ botaniki . .	60 „		
g) „ „ fizyki . . .	40 „		
h) „ „ miernictwa . .	50 „		
i) „ „ chemii ogólnej .	100 „		
j) „ „ mleczarstwa . .	100 „		
k) „ „ rybactwa . .	50 „		
l) narzędzia ręczne do praktyki gospodarskiej	100 „	750 K	
„ 44. Zbiory i muzea:			
a) zbiór rolniczy	200 K		
b) „ hodowlany . . .	200 „		
c) „ fizyczny	200 „		
d) „ geograficzny . . .	50 „		
e) „ botaniczny . . .	100 „		
f) „ zoologiczny . . .	100 „		
g) „ zootomiczny . . .	100 „		
h) „ mechaniczny . . .	100 „		
i) „ mineralogiczny . . .	40 „		
j) „ technologiczny . . .	160 „		
k) „ okazów leśnych . . .	60 „		

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
	l) zbiór okazów weterynaryjnych .	60 K		
	m) „ narzędzi rolniczych . .	200 „		
	n) „ modeli do budownictwa .	50 „		
	o) „ przyrządów mierniczych .	100 „		
	p) „ mleczarski	100 „		
	r) „ ogrodniczy	100 „		
	s) „ melioracyjny . . .	50 „		
	t) „ rybacki	50 „		
	u) Stacya meteorologiczna . .	60 „	2.080 K	—
Pozycya 45.	Laboratorya:			
	a) chemii ogólnej i gabinet . .	600 K		
	b) „ rolniczej	400 „		
	c) „ technologicznej . .	200 „		
	d) zootomiczne	200 „		
	e) roślinno-fizyologiczne . . .	200 „		
	f) rolnicze	200 „	1.800 „	—
„ 46.	Biblioteka:			
	a) przykupno dzieł . . .	800 K		
	b) oprawa książek	100 „		
	c) czasopisma naukowe i polityczne	400 „	1.300 „	—
„ 47.	Utrzymanie i uzupełnienie ogrodu pomologicznego i warzywnego		1.000 „	—
„ 48.	Ogród botaniczny		200 „	—
„ 49.	Utrzymanie pola doświadczalnego . . .		400 „	—
„ 50.	Wycieczka naukowa uczniów z profesorami .		600 „	—
	Suma rubryki VIII. . .		8.130 K	—
	Rubryka IX.			
„ 51.	Rozmaite nieprzewidziane		350 K	—
	Suma wydatków .		137.445 „	9.722
	Razem .		147.167 K	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki szkoły rolniczej w Czernichowie w sumie 147.167 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Dochody.

	Rubryka I.				
Pozycya 1.	*Subwencya z c. k. Skarbu Państwa* . . .			14.000 K	—
	Rubryka II. *Opłaty od uczniów.*				
Pozycya 2.	Opłaty na utrzymanie 60 uczniów po 700 K .			42.000 „	—
	a) Czesne szkolne od 60 uczniów po 100 K	6.000 K			
	po strąceniu czesnego od 15 uczniów, uwolnionych od opłaty przez Wydział krajowy . . .	1.500 „	4.500 K		
	b) Czesne od 20 uczniów za naukę muzyki i śpiewu po 50 K . .		1.000 „		
	c) Czesne od 20 uczniów za naukę języka francuskiego po 20 K .		400 „	5.900 K	—
	Suma rubryki II. . .			47.900 K	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka III.			
Pozycya 4. *Ze sprzedaży płodów z ogrodów* . . .		400 K	—
Rubryka IV.			
Pozycya 5. *Rozmaite nieprzewidziane*		200 K	—
	Suma dochodów . .	62.500 K	—
	W porównaniu z wydatkami	147.167 „	—
	okazuje się niedobór . .	84.667 K	—

Petycya Ls. 50 prof. Karola Malsburga średniej szkoły rolniczej w Czernichowie o zaliczkę 4.000 K. zwrotną w 120 ratach miesięcznych, znajduje załatwienie przez wstawienie do rubryki XV. poz. 268. wydatku nadzwyczajnego 4.400 koron.

Izba uchwala bez rozprawy dochody krajowej szkoły rolniczej w Czernichowie w sumie 62.500 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

Rubryka XV. poz. 255. wydatków i rubryka IX. pozycya 42. dochodów.
Folwark w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Lubomirski czyta:

Komisya wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatki i dochody folwarku w Czernichowie zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego jak następuje:

Wydatki.

Rubryka I. *Wydatki na gospodarstwo.*

			Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	1. Płace i zasługi:			
	a) Nauczyciel-instruktor za administracyę folwarkiem . . .	400 K		
	b) służba folwarczna (zasługa i ordynarya)	2.600 „	3.000 K	—
„	2. Najem robotnika:			
	a) do gospodarstwa folwarcznego .	1.400 K		
	b) do chmielarni:			
	α) zawiadowca chmielarni . .	100 „		
	β) roboty przy chmielarni . .	300 „	1.800 „	—
„	3. Dokupno i zmiana nasienia		600 „	—
„	4. „ nawozów dopełniających. . .		400 „	—
„	5. „ słomy i karmy		1.600 „	—
„	6. Inwentarz użytkowy (naprawa uprzęży) . .		300 „	—
„	7. Utrzymanie budynków folwarcznych . .		200 „	—
„	8. Naprawa narzędzi i sprzętów, oraz kucie koni .		250 „	—
„	9. Utrzymanie rowów		200 „	—
„	10. Zabezpieczenie od pożarów i gradobicia . .		100 „	—
„	11. Potrzeby kancelar., światło, opał i smarowidło .		120 „	—
„	12. Gratyfikacya służbie (do rozporządzaln. dyrekcyi)		50 „	—
	Suma rubryki I. . . .		8.620 K	—

Rubryka II. *Las i plantacye wikla.*

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	13. Służba, roboty i zalesienie	1.700 K	—
„	14. Utrzymanie wikli i uzupełnienie plantacyi .	500 „	500 K
„	15. Wynagrodzenie ogrodnika	500 „	—
	Suma rubryki II . . .	2.700 K	500 K

	Zwyczajne	Nadzwycz.
Rubryka III.		
Pozycya 16. Utrzymanie brzegów Wisły	340 K	—
Rubryka IV.		
Pozycya 17. Naprawa pieca wapiennego	— K	912 K
Rubryka V.		
Pozycya 18. Podatki i daniny	1.200 K	—
Rubryka VI.		
Pozycya 19. Spłata kapitałów i odsetek dłużnych: Bankowi krajowemu we Lwowie X. i XI. rata, wraz z 4% odsetkami od pożyczki 13.000 K . .	608 K	—
Rubryka VII.		
Pozycya 20. Rozmaite nieprzewidziane	400 K	—
Suma wydatków . . .	13.868 K	1.412 K
Razem .	15.280 K	

Izba uchwala bez rozprawy wydatki folwarku w Czernichowie w sumie 15.280 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Rubryka I. *Z gospodarstwa.*

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 1. Ze sprzedaży płodów rolnych i chmielarni .		1.200 K	—
„ 2. Ze sprzedaży płodów zwierzęcych:			
a) krowiarnia	2.400 K		
b) nierogacizna	200 „	2.600 „	—
„ 3. Z wynajętych ról i pastwisk		1.100 „	—
„ 4. Za wynajęte konie		600 „	—
„ 5. Za nawóz stajenny do ogrodów . . .		100 „	—
Suma rubryki I. . . .		5.600 K	—
Rubryka II. *Z lasu i wikla.*			
Pozycya 6. Ze sprzedaży drzewa opałowego i budulcowego.		2.800 K	—
„ 7. Z wikla i trawy wśród wikla		4.800 „	—
Suma rubryki II. . . .		7.600 K	—
Rubryka III.			
Pozycya 8. Z pieca wapiennego		600 K	—
Rubryka IV. *Inne dochody.*			
Pozycya 9. Olborne za łamanie kamienia		100 „	—
„ 10. Z dzierżawy placu targowego zwanego „Rynek“		40 „	—
Suma rubryki IV. . . .		140 K	.
Rubryka V.			
Pozycya 11. Rozmaite nieprzewidziane		100 K	—
Suma dochodów . . .		14.040 „	—
W porównaniu z wydatkami . .		15.280 „	—
okazuje się *niedobór* . .		1.240 K	—

Izba uchwala bez rozprawy dochody folwarku w Czernichowie w sumie 14.040 K, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Rubr. XVI. Poz. 317—439.

Sprawozdanie

Komisyi budżetowej o wydatkach na podniesienie rękodzielnictwa i przemysłu.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad Rubr. XVI.

Przemawia p. Maryewski i wnosi następującą rezolucyę.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby począwszy od roku 1902, rubrykę wydatków na popieranie rękodzielnictwa i przemysłu, powiększał rok rocznie o 50.00 K aż do wysokości miliona koron“.

Marszałek oświadcza, iż rezolucya powyższa, zawierająca specyalnie oznaczone polecenie do Wydziału krajowego, może być tylko regulaminowo jako samoistny wniosek traktowaną.

Przemawia p. Maryewski i wnosi na odesłanie powyższej swej rezolucyi do Wydziału krajowego z wezwaniem do zbadania tej sprawy i przedłożenia wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad Rubr. XVI.

Sprawozdawca p. Małachowski czyta:

1. Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet Rubr. XVI. na rok 1901.

Rubryka XVI.

Wydatki na podniesienie rękodzielnictwa i przemysłu.

Zestawienie.

		Zwyczajne.		Nadzwycz.
I.	Szkoły przemysłowe uzupełniające	66.789	K	2.000
II.	Szkoły fachowe przemysłowe i warstaty instrukcyjne:			
	A) Dla wyrobów z drzewa i łoziny . . .	44.194	„	2.450
	B) Dla wyrobów garncarskich	6.498	„	3.100
	C) Dla wyrobów ze skóry	12.716	„	400
	D) Dla wyrobów tkackich	32.890	„	900
	E) Dla wyrobów powroźniczych	600	„	—
	F) Dla wyrobów koronkarskich i haftu . .	10.030	„	—
	G) Dla podmajstrzych murarskich . . .	600	„	—
	H) Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych	4.640	„	—
	I) C. k. Szkoły fachowo-przemysłowe subwencyonowane ze skarbu krajowego. . . .	11.532	„	8.260
III.	Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego .	72.179	„	432
IV.	Wydatki Komisyi krajowej dla spraw przemysłowych .	9.400	„	—
V.	Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe . . .	97.000	„	—
VI.	Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie wykształcenia handlowego	34.000	„	—
	Razem . . .	403.068	K	17.542
	Suma rubryki XVI. wydatków . .	420.610		

Poszczególnienie.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Pozycya 317.	W Białej	1.566	K	—
„ 318.	„ Bochni	1.118	„	—

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya	319.	W Brodach	780 K	—
„	320.	„ Brzeżanach	1.094 „	—
„	321.	„ Buczaczu	1.200 „	—
„	322.	„ Chrzanowie	1.600 „	—
„	323.	„ Drohobyczu	2.036 „	—
„	324.	„ Gorlicach.	1.034 „	—
„	325.	„ Jarosławiu	1.310 „	—
„	326.	„ Jaśle	1.454 „	—
„	327.	„ Kałuszu	1.376 „	—
„	328.	„ Kołomyi	1.046 „	—
„	329.	„ Krakowie na Kleparzu	1.987 „	—
„	330.	„ „ w Ogrodzie angielskim . .	1.630 „	—
„	331.	„ „ na Smoleńsku	1.356 „	—
„	332.	„ „ na Kaźmierzu	1.356 „	—
„	333.	„ „ na Dajworze	1.313 „	—
„	334.	„ Krośnie	1.346 „	—
„	335.	„ Łańcucie	876 „	—
„	336.	We Lwowie im. św. Anny	2.212 „	—
„	337.	„ „ „ św. Antoniego. . . .	1.721 „	—
„	338.	„ „ „ Czackiego	1.704 „	—
„	339.	„ „ „ św. Elżbiety	947 „	—
„	340.	„ „ „ Konarskiego	1.326 „	—
„	341.	„ „ „ św. Marcina	1.671 „	—
„	342.	„ „ „ Mickiewicza	1.257 „	—
„	343.	„ „ „ Piramowicza	947 „	—
„	344.	„ „ „ Staszica	1.698 „	—
„	345.	„ „ „ Bernsteina (izraelicka) . .	1.376 „	—
„	346.	W Myślenicach	1.084 „	—
„	347.	„ Nowym Sączu	1.588 „	—
„	348.	„ Nowym Targu	1.370 „	—
„	349.	„ Przemyślu w śródmieściu	1.102 „	—
„	350.	„ „ na przedmieściu lwowskiem .	1.230 „	—
„	351.	„ Podgórzu	1.030 „	—
„	352.	„ Rzeszowie.	1.120 „	—
„	353.	„ Samborze	1.472 „	—
„	354.	„ Sanoku	876 „	—
„	355.	„ Stanisławowie	1.994 „	—
„	356.	„ Starym Sączu	1.046 „	—
„	357.	„ Sądowej Wiszni.	1.000 „	—
„	358.	„ Stryju	1.210 „	—
„	359.	„ Tarnopolu.	1.164 „	—
„	360.	„ Tarnowie	1.234 „	—
„	361.	„ Tarnobrzegu	830 „	—
„	362.	„ Wadowicach	1.068 „	—
„	363.	„ Wieliczce	1.120 „	—
„	364.	„ Złoczowie	1.260 „	—
„	365.	„ Żółkwi	974 „	—
„	366.	„ Żywcu	1.680 „	—
„	367.	Na uzupełnienie przyborów i na druki administracyjne dla szkół	— „	1.000

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya	368.	Na nagrody za najlepsze rysunki zawodowe uczniom II. klasy przemysłowej . . .	1.000 K	—
„	369.	Na nowe założyć się mające szkoły w r. 1900 .	— „	1.000
		Razem . . .	66.789 K	2.000

II. Szkoły fachowe przemysłowe i warstaty instrukcyjne.

A) Dla wyrobów z drzewa i łoziny.

Pozycya	370.	Szkoła koszykarska w Czerwonej Woli . .	2.000 K	—
„	371.	Krajowa szkoła koszykarska w Dżurowie. .	850 „	—
„	372.	Szkoła koszykarska w Rudkach . . .	1.042 „	—
„	373.	Krajowa szkoła koszykarska w Siedlcu . .	900 „	—
„	374.	„ „ „ w Skołyszynie .	1.680 „	—
„	375.	„ „ „ w Stryhańcach .	818 „	250
„	376.	„ „ „ w Wojsławiu .	720 „	—
„	377.	„ „ „ w Zatorze . .	960 „	—
„	378.	Subwencya dla szkoły koszykar. w Albigowej .	600 „	—
„	379.	„ „ „ „ w Bilince . .	800 „	—
„	380.	„ „ „ „ w Pohorcach .	600 „	—
„	381.	„ „ „ „ w Żurawnie .	840 „	—
„	382.	Krajowy warstat kołodziejski w Grybowie .	2.660 „	1.600
„	383.	„ „ „ w Grzymałowie .	3.620 „	—
„	384.	Krajowa szkoła kołodziejska i ciesielska w Kamionce strumiłowej	8.562 „	—
„	385.	Krajowa szkoła stolarska w Stanisławowie .	8.192 „	—
„	386.	„ „ „ w Kalwaryi . .	6.760 „	—
„	387.	„ „ „ w Tarnopolu . .	— „	—
„	388.	Krajowy warstat dla wyrobu zabawek w Jaworowie:		
		a) na utrzymanie	2.590 „	—
		b) na wystawienie budynku (I. rata amortyzacyjna od kwoty 100.000 na 33 lat) . .	— „	600
		Razem . . .	44.194 K	2.450

B) Dla wyrobów garncarskich.

Pozycya	389.	Kraj. szkoła garncarska w Kołomyi. . .	4.680 K	100
„	390.	Kraj. kurs keramiczny w Podgórzu. . .	1.818 „	3.000
		Razem . . .	6.498 „	3.100

C) Dla wyrobów ze skóry.

Pozycya	391.	Krajowy warstat szewski w Witkowie . .	3.520 K	—
„	392.	„ „ „ w Starym Sączu .	3.256 „	—
„	393.	Krajowa szkoła szewska w Dobczycach . .	2.740 „	400
„	394.	„ „ „ w Kulikowie . .	— „	—
„	395.	Majsterskie kursa szewskie we Lwowie i w Krakowie	3.200 „	—
		Razem . . .	12.716 K	400

D) Dla wyrobów tkackich.

Pozycya	396.	Kraj. szkoła tkacka w Krośnie . . .	9.120 K	—
„	397.	Kraj. instrukcyjny warstat tkacki w Glinianach .	3.052 „	—

			Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya	398.	Kraj. instrukcyjny warstat tkacki w Gorlicach .	500 K	—
„	399.	„ „ „ „ „ Korczynie .	2.160 „	—
„	400.	„ „ „ „ „ Kosowie .	2.576 „	—
„	401.	„ „ „ „ „ Łańcucie .	2.270 „	—
„	402.	„ „ „ „ „ Rychwałdzie	2.110 „	—
„	403.	„ „ „ „ „ Wilamowicach	1.360 „	—
„	404.	Subwencya dla produkcyjnego warstatu tkackiego w Budzanowie	800 „	—
„	405.	Krajowa szkoła sukiennicza w Rakszawie . .	8.942 „	900
		Razem . . .	32.890 K	900

E) Dla wyrobów powroźniczych.

Pozycya	406.	Subwencya dla pracowni powroźniczej w Stryju	600 K	—
		Razem . . .	600 K	—

F) Dla wyrobów koronkarskich i haftu.

Pozycya	407.	Szkoła koronkarska w Kańczudze . .	1.722 K	—
„	408.	Krajowa szkoła koronkarska w Zakopanem .	4.400 „	—
„	409.	„ „ „ „ Bobowej . . .	780 „	—
„	410.	Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Jaworowie	800 „	—
„	411.	Krajowa szkoła hafciarska w Makowie . .	1.728 „	—
„	412.	Subwencya dla szkoły koronkarskiej SS. Miłosierdzia w Przeworsku	600 „	—
		Razem . . .	10.030 K	—

G) Dla murarstwa.

Pozycya	413.	Kurs dla podmajstrzych murarskich w Sieniawie .	600 K	—

H) Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.

Pozycya	414.	Szkoła wydziałowa im. św. Scholastyki w Krakowie	1.000 K	—
„	415.	Szkoła robót utrzymywana przez Toworzystwo „Pracy kobiet" we Lwowie	1.400 „	—
„	416.	Szkoła specyalna robót kobiecych PP. Benedyktynek w Przemyślu	840 „	—
„	417.	Towarzystwo pracy kobiet w Kołomyi . .	1.400 „	—
		Razem . . .	4.640 „	—

I) C. k. szkoły fachowo przemysłowe, subwencyonowane ze skarbu krajowego.

Pozycya	418.	C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Zakopanem	3.400 K	—
„	419.	C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Kołomyi	2.200 „	—
„	420.	C. k. szkoła ślusarska w Świątnikach:		
		a) na utrzymanie	3.108 „	—
		b) na koszta budowy studni, bielenie i rulety.	— „	2.260
		c) na zapomogi dla majstrów . . .	800 „	—
„	421.	C. k. szkoła kowalska w Sułkowicach:		
		a) subwencya na utrzymanie	1.024 „	—

			Zwyczajne.		Nadzwycz.
		b) na kurs majstrów	1.000	K	—
		c) na budowę domu, I. rata obliczonych kosztów na 27.000 K (Uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 6. lipca 1901 roku) . .	—	„	6.000
		Razem . . .	11.532	K	8.260

III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.

Pozycya	422.	Krajowa keramiczna stacya doświadczalna, przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie . .	9.079	K	432
„	423.	Na utrzymanie stacyi doświadczalnej mechaniczno-technologicznej przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	3.500	„	—
„	424.	Muzeum przemysłowe we Lwowie . . .	6.000	„	—
„	425.	„ „ w Krakowie . . .	6.000	„	—
„	426.	Na stypendya przemysłowe:			
		a) na zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowych . .	3.600	„	—
		b) na inne stypendya przemysłowe . .	24.000	„	—
„	427.	Na nauczycieli wędrownych dla tkactwa, koszykarstwa i szewstwa	6.000	„	—
„	428.	Na nowe warstaty zawodowe powstać mające w roku 1900	4.000	„	—
„	429.	Koszta inspekcyi i nadzoru szkół przemysłowych	6.000	„	—
„	430.	Zaliczki na płace funkcyonaryuszy w krajowych szkołach przemysłowych. . . .	4.000	„	—
		Razem . . .	72.179	K	432

IV. Wydatki komisyi krajowej dla spraw przemysłowych.

Pozycya	431.	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł . .	400	K	—
„	432.	Biuro komisyi kraj. dla spraw przemysłowych:			
		a) koszta podróży, dyety i inne wydatki .	4.000	„	—
		b) płaca sekretarza	3.200	„	—
		c) dodatek osobisty do płacy sekretarza . .	1.200	„	—
		d) płaca pomocnika biurowego . . .	600	„	—
		Razem . . .	9.400	K	—

V. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe.

Pozycya	433.	Na zasiłki bezzwrotne na cele przemysłowe .	20.000	K	—
„	434.	Na wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego“	2.000	„	—
„	435.	Dotacya krajowa funduszu przemysłowego (ostatnia rata)	75.000	„	—
		Razem . . .	97.000	K	—

VI. Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie wykształcenia handlowego.

Pozycya	436.	Szkoła handlowa w Krakowie	12.000	K	—
„	437.	Na akademię handlową we Lwowie. . .	16.000	„	—
„	438.	Na stypendya dla młodzieży handlowej . .	2.400	„	—

	Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 439. Subwencya dla „Krajowego Związku przemysłowego we Lwowie“ za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	3.600 K	—
Razem . . .	34.000 „	—
Suma wydatków XVI. objętych . .	420.610	

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. XVI. poz. 317—439 w sumie 420.610 K, zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby ponownie w sposób energiczny i stanowczy ewentualnie z zagrożeniem wstrzymania wszelkich zasiłków z funduszów krajowych na cele szkół państwowych udzielanych, domagał się u Rządu nietylko przyznania dotacyi państwowej w pełnej należnej wysokości jednej trzeciej części wykazanej cyfry kosztów utrzymywania uzupełniających szkół przemysłowych, ale w ogóle ze względu na rosnące potrzeby przemysłu i rękodzieła, zwiększenia subwencyi państwowej na cele szkolnictwa przemysłowego.

Dotyczące pismo zakomunikuje Wydział krajowy Prezydyum Koła Polskiego i J. Exc. P. Ministrowi spraw galicyjskich celem poparcia u Rządu tego żądania i przyjęcia go do szeregu pierwszorzędnych postulatów krajowych Koła Polskiego.

3. Petycye L. 206 i 221 z r. 1900 L 388, 485, 710, 976 i 1002 z roku 1901 przekazuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia po zasięgnięciu opinii krajowej Komisyi dla spraw przemysłowych ewentualnie do postawienia odpowiednich wniosków.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Marszałek podaje do poparcia rezolucyę p. Maryewskiego, którą odczytuje.

Izba popiera rezolucyę p. Maryewskiego, a następnie uchwala wniosek p. Maryewskiego, by tę rezolucyę odesłać do Wydziału krajowego z wezwaniem do zbadania sprawy i przedłożenia wniosków na najbliższej sesyi Sejmowej.

Następuje:

Rubr. XVII. Poz. 440—465.

Rozmaite wydatki.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Scipio czyta:

Komisya wnosi przeto następujące wydatki w Rubryce XVII.:

Rubryka XVII. **Wydatki rozmaite.**

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	440. Do rozporządzalności Wydziału krajowego .	60.000 K	—
„	441. Na fundacyę wieczystą im. Jego Ces. Król. Mości Cesarza Franciszka Józefa I. . .	24.000 „	—
„	442. Hoszardowej Antoninie, dotacya dożywotnia .	2.400 „	—
„	443. Pietruskiej Stefanii, stały roczny dodatek ze skarbu krajowego do pensyi emerytalnej .	3.600 „	—
„	444. Dla księży unitów chełmskich, ich wdów i sierót	2.400 „	—
„	445. Sawczyńskiej Jadwidze, wdowie po ś. p. Zygmuncie Sawczyńskim stały roczny dodatek do pensyi emerytalnej	1.000 „	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 445.	a) Maryi Ilnickiej, wdowie po członku Rady szkolnej Bazylim Ilnickim we Lwowie zamieszkałej, przyznaje się stały roczny dożywotni datek po 720 K i wstawia na rok bieżący .	720 K	—
„ 446.	Korosteńskiej Felicyi, b. nauczycielce szkoły PP. Klarysek w Starym Sączu, zaopatrzenie dożywotnie z łaski, rocznie	160 „	—
„ 447.	Czyrniańskiej Teofili, wdowie po kierowniku szkoły kołodziejskiej i bednarskiej w Kamionce Strumiłowej, zaopatrzenie dożywotnie z łaski (ewentualnie aż do wyjścia za mąż) . .	800 „	—
„ 448.	Na misye katolickie, do rozporządzalności Wydziału krajowego	6.000 „	—
„ 449.	Tow. ratunkowemu ochotniczemu we Lwowie.	600 „	—
„ 450.	Tow. ratunkowemu ochotniczemu w Krakowie	600 „	—
„ 451.	Krajowemu Związkowi ochotniczych straży pożarnych, zasiłek stały	9.000 „	—
„ 452.	Na opłatę odsetek (najwyżej $4^0/_0$) od pożyczek 400.000 K zaciągniętych przez gminę m. Nowego Sącza, na odbudowanie zniszczonych pożarem budynków miejskich, regulacyę ulic i inne inwestycye (VII. rata z przyznanych przez 20 lat)	16.000 „	—

Izba bez rozprawy uchwala Rub. XVII. poz. 440—452. zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 453.	Koszta utrzymania rozmaitych osób w szpitalach, przyjęte na fundusz krajowy w zastępstwie gmin (ryczałtowo).	4.200 K	5.000 K

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Vayhinger i wnosi poprawkę na podwyższenie pozycyi 453. nadzwycz. z 5.000 K na 7.000 K.

Izba popiera poprawkę p. Vayhingera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Vayhinger.

Izba odrzuca wniosek p. Vayhingera za którym głosowało 34 posłów, a w oddzielnem głosowaniu uchwala poz. 453 zgodnie z wnioskiem Komisyi:

Sprawozdawca czyta:

Rubryka XVII.

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya 454.	Schmidowa Walerya, wdowa po rządcy szpitala w Przemyślu	200 K	—
„ 454a)	Pogorzelcom w załatwieniu wniesionych petycyi do rozporządzenia Wydziału krajowego . .	8.200 „	—
„ 455.	Gminie Kolbuszowa na opłatę odsetek od pożyczki zaciągnąć się mającej dla pogorzelców (z przyznanych na lat 10 po 3.000 K II. rata myśl uchwały W. Sejmu z 10. kwietnia 1900)	3.000 „	—
„ 456.	Na kościół polski we Wiedniu (II. i III. rata z 20-tu rat półrocznych, płatnych w ciągu lat 10 z ogólnej sumy 30.000 K — w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z 4. maja 1900) . .	3.000 „	—

		Zwyczajne	Nadzwycz.
Pozycya	456a) P. Falinie Ognowskiej, wdowie po profesorze we Lwowie zamieszkałej, przyznaje się stały roczny dożywotni datek po 720 K i wskutek tego zwiększa się ta pozycya z kwoty 500 K na	720 K	—
„	457. Funduszowi koszar krajowych, dotacya na pokrycie 4% odsetek od pożyczek 3,000.000 K zaciągniętych w c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego, na dostarczenie c. k. Skarbowi wojskowemu koszar krajowych . .	103.726 „	—
„	458. Rozmaite wydatki b. funduszów indemnizacyjnych	100 „	—
„	459. Na szkołę kadetów we Lwowie, IV. rata z przyznanych gm. m. Lwowa przez lat 28 od r. 1898 począwszy, w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z 5. lutego 1898 po	5.000 „	—
„	460. Na potrzeby ludności dotkniętej klęskami elementarnemi w r. 1899, II. rata z 6-ciolecia, na opłatę odsetek od pożyczek zaciągniętych przez Wydziały powiatowy, (w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 30. grudnia 1899)	13.067 „	—
„	461. Na potrzeby ludności dotkniętej klęskami elementarnemi w r. 1900 (uch. W. S. z 21. grudnia 1900)	40.000 „	—
„	462. Na pokrycie 66% dodatku krajowego do podatku zarobkowego, opłacić się mającego przez galic. fundusz propinacyjny w myśl §. 100. ustawy z 25. października 1896 Nr. 220 Dz. p. p. i uchwały Sejmu z 29. stycznia 1898 . .	82.104 „	—
„	463. Na bonifikacyę dla funduszów powiatowych, za ubytek w dochodach opłacanych do końca roku 1897 z galicyjsk. funduszu propinacyjnego w myśl uchwały Sejmu z 29. stycznia 1898	100.000 „	—
„	464. Na koszta urządzenia i utrzymania kursu dla pisarzy gminnych	7.200 „	—
„	464a) Rampeltowa, wdowa po rządcy szpitala jednorazowo	400 „	—
„	464b) Na cele „Domu Polskiego" w Morawskiej Ostrawie	500 „	—
„	465. Na dodatkowe koszta budowy skrzydła gmachu sejmowego dla biura melioracyjnego . .	5.690 „	—
	Suma wydatków Rubr. XVII.	503.447 K	5.000 K
		508.447 K	

Izba uchwala poz. 454 — 465 w sumie 508.447 K zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

W załatwieniu wreszcie reszty petycyi wniesionych do tej rubryki, Komisya wnosi do uchwały Wysokiego Sejmu:

Petycye L. L. 494, 522, 740 i 805 przesyła się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Nad petycyami do L. L. 176, 389, 462, 571, 587, 604, 688, 786, 896, 908, 958, 1022, 1052 i 1053, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Z. Jaworski i wnosi następującą rezolucyę.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę Zwierzchności gminnej w Żmigrodzie Nr. 896 o udzielenie subwencyi na budowę wodociągów w Żmigrodzie odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia przy ułożeniu preliminarza na rok 1902.

Izba popiera rezolucyę p. Z. Jaworskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala wniosek Komisyi, a oddzielnie uchwala rezolucyę p. Z. Jaworskiego co do petycyi Ls. 896.

Następuje:

Dochody.

Rubryka I—XVII.

Sprawozdawca p. Zagórski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Dochody.

Pozycya 1. Pozostałość z rachunków lat ubiegłych, nic się nie preliminuje, albowiem w zamknięciu rachunków za rok 1899 nietylko nie pozostała żadna przewyżka dochodów, ale nadto rachunki roku 1899 zamknięto pożyczką z funduszu uposażenia kasy krajowej w kwocie 86.530 K.

„ 2. Odsetki od pieniędzy chwilowo lokowanych, nic się nie preliminuje, gdyż wyniki rachunków za za rok 1900 wykazują niedobór 284.534 K a fundusz uposażenia kasy krajowej musi być w ciągu roku w znacznej części używanym na bieżące wydatki, z powodu nierównomierności wpływu dochodów. W miesiącach zaś letnich zaciąga się nawet pożyczki chwilowe w znaczniejszych sumach, a opłata odsetek biernych od tych pożyczek, pochłania zwykle odsetki czynne.

Rubryka III. *Dochody z dróg krajowych i kolei żelaznych.*		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya	3. Myta na drogach krajowych	464.000 K	—
„	4. Odsetki zwłoki i kary konwencyonalne . .	1.900 „	—
„	5. Grzywny za przestępstwa drogowe . . .	300 „	—
„	6. Datki dobrowolne od stron prywatnych na budowę dróg krajowych	1.700 „	—
„	7. Czynsz za użycie rowu drogi krajowej Gorlice Konieczna, na rurociąg naftowy	3.676 „	—
„	8. Zwroty kosztów wywłaszczenia gruntów pod bubudowę drogi krajowej Dynów-Kańczuga . .	—	7.166 K
„	9. Subwencya c. k. Skarbu państwa na budowę dróg powiatowych i gminnych:		
	a) Majdan-Stany-Rozwadów. . 20.000 K		

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
	b) Zembrzyce-Biertowice . . 6.000 K		
	c) Jaworów Niemirów-Rawa ruska 40.000 „	—	66.000 K
Pozycya 10.	Zwroty zaliczkowo poniesionych wydatków administracyjnych, spowodowanych budową kolei lokalnych, od towarzystw kolejowych . .	—	40.000 „
	Suma rubr. III. . .	471.576 K	113.166 K
		584.742 K	

Rubryka IV.

Nadwyżki dochodów od zakładów dotowanych, wedle specyalnych preliminarzy:

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 11.	Od funduszu policyi krajowej	4.185 K	—
„ 12.	Od funduszu szpitala św. Łazarza w Krakowie:		
	oddział chorych . . . 33.442 K		
	oddział syfilitycznych . . 12.559 „		
	oddział obłąkanych . . . 1.694 „	47.700 „	—
„ 13.	Od funduszu szpitala lwowskiego oddziału chorych z klinikami	—	—
„ 14.	Od funduszu zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie	54.580 „	—
	Suma rubryki IV. . . .	106.465 K	—

Rubryka V. *Zwroty zaliczek z lat ubiegłych.*

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 15.	Od urzędników krajowych z płac . . .	36.900 K	—
„ 16.	Od nauczycieli szkół rolniczych . . .	3.000 „	—
„ 17.	Od nauczycieli szkół i zakładów przemysłowych	2.400 „	—
„ 18.	Od szpitali powszechnych z rachunków kwartalnych	33.800 „	—
„ 19.	Od gmin za dawniejsze koszta leczenia . .	400 „	—
„ 20.	Od stron rozmaitych ze spraw drogowych. .	5.000 „	—
„ 21.	Rozmaite	5.000 „	—
„ 22.	Zwroty kosztów zdjęć i projektów melioracyjnych	—	—
	Suma rubryki V. .	86.500 K	—

Rubryka VI. *Zwroty pożyczek.*

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 23.	Zarząd centralny galic. Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie, zwrot bezprocentowej pożyczki 1.300 K X. rata (ostatnia) .	100 K	—
„ 24.	Ślusarczyk Jan, garncarz w Zalesiu, zwrot pożyczki bezprocentowej 400 K na cele jego pracowni	—	—
„ 25.	Stary Sącz, wzorowy warstat szewski, zwrot pożyczki bezprocentowej 800 K udzielonej na zakupno materyałów, ...	—	—
„ 26.	Buczacz, Rada powiatowa zwrot pożyczki bezprocentowej 6.000 K dla niesienia pomocy ludności nawiedzonej gradobiciem w roku 1895 VI. rata (ostatnia)	1.000 K	—
„ 27.	Bohorodczany, powiat, zwrot bezprocentowej pożyczki 8.339 K 30 g, z tytułu zapłaconej przez fundusz krajowy c. k. Skarbowi państwa, w zastępstwie powiatu, reszty bezprocentowej pożyczki 10.000 K udzielonej w r. 1899 powiatowi bohorodczańskiemu za poręczeniem kraju, VI. rata .	834 „	—

*

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 28.	Zarząd wzorowego warstatu szewskiego w Uhnowie zwrot zaliczki 1.000 K udzielonej w r. 1892 IX. i X. (ostatnia) rata po 100 K . . .	200 K	—
„ 29.	Konwent PP. Benedyktynek w Przemyślu, zwrot bezprocentowej pożyczki, udzielonej w sumie 10.000 K na budowę szkoły robót kobiecych, V. rata	600 „	—
„ 30.	Zarząd krajowego warstatu szewskiego w Witkowie Nowym, zwrot zaliczki 1.000 K na zakupno materyałów IX. i X. rata (ostatnia) . . .	200 „	—
„ 31.	Zarząd szkoły koronkarskiej w Kańczudze, zwrot pożyczki 400 K udzielonej na fundusz obrotowy IX. i X. (ostatnia) rata	80 „	—
„ 32.	Kalwarya gmina, zwrot pożyczki 8.000 K udzielonej na budowę tamtejszej szkoły stolarskiej VII. i VIII. rata	1.600 „	—
„ 33.	Śniatyn, Wydział powiatowy, IV. rata bezprocentowej pożyczki 600 K na zakupno realności dla szkoły koszykarskiej w Dżurowie . .	400 „	—
„ 33.	a) Chorzelowska spółka wodna dla odpływu wód w powiecie Mieleckim między Wisłoką a drogą krajową Dębicko-Tarnobrzeską — zwrot bezprocentowej pożyczki	—	—
„ 33.	b) Chrzanów, Wydział powiatowy zwrot bezprocentowej pożyczki 6.000 K dla ludności dotkniętej gradobiciem	—	—
„ 53.	c) Wieliczka, Wydział powiatowy zwrot bezprocentowej pożyczki 6.000 K dla ludności dotkniętej gradobiciem	—	—
„ 33.	d) Od Wydziałów powiatowych, zwrot bezprocentowych pożyczek udzielonych w roku 1890 w sumie 400.000 K dla ludności dotkniętej klęską nieurodzaju w roku 1899	—	—
„ 33.	e) Od Wydziałów powiatowych, zwrot bezprocentowych pożyczek, udzielonych w roku 1892 w sumie 162.000 K dla ludności dotkniętej klęską nieurodzaju w roku 1899	—	—
„ 33.	f) Marconi Leonard, zwrot na poczet reszty zaległej pożyczki 10.000 K z lat dawniejszych .	—	—
	Suma rubryki VI. .	5.014 K	—

Rubryka VII.

Pozycya 34.	Dochody szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, wedle specyalnego preliminarza . .	14.760 K	—

Rubryka VIII.

Dochody krajowych szkół i zakładów rolniczych tudzież folwarku w Dublanach
wedle specyalnych preliminarzy.

Pozycya 35.	Szkoła wyższa rolnicza w Dublanach . .	65.728 K	—
„ 36.	„ niższa „ „ „ . .	7.396 „	—
„ 37.	Folwark w Dublanach	38.894 „	—

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 38.	Szkoła gorzelnicza w Dublanach . . .	5.000 K	—
„ 39.	Gorzelnia krajowa w Dublanach . . .	13.808 „	—
„ 40.	Stacya kontrolna i doświadczalna botaniczno-rolnicza w Dublanach	3.500 „	—
	Suma rubryki VIII. .	134.326 K	—

Rubryka IX.

Dochody krajowej szkoły rolniczej i folwarku w Czernichowie

wedle specyalnych preliminarzy.

Pozycya 41.	Szkoła średnia rolnicza w Czernichowie . .	62.500 K	—
„ 42.	Folwark w Czernichowie	14.040 „	—
	Suma rubryki IX. .	76 540 K	—

Rubryka X. *Dochody innych szkół rolniczych krajowych.*

wedle specyalnych preliminarzy.

Pozycya 43.	Szkoła niższa rolnicza w Horodence . . .	7.550 K	—
„ 44.	„ „ „ „ Jagielnicy . .	12.260 „	—
„ 45.	„ „ „ „ Kobiernicach . .	14.880 „	—
„ 46.	„ „ „ „ Bereźnicy . . .	10.000 „	—
„ 47.	„ „ „ „ Suchodole . .	12.180 „	—
„ 48.	Szkoła ogrodnicza w Tarnowie . . .	8.960 „	—
„ 49.	Zakład sadowniczy w Zaleszczykach . .	400 „	—
„ 50.	Stacya kontrolna i doświadczalna botaniczno-rolnicza we Lwowie	4.000 „	—
	Suma rubryki X. . .	70.230 K	—

Rubryka XI. *Zwroty za sprawdzanie rachunków aptekarskich.*

Pozycya 51.	Od szpitali powszechnych	920 K	—

Rubryka XII.

Dochody z przelania do skarbu krajowego pozostałości z funduszu zapomogi z r. 1866.

Pozycya 52.	Wpływy ze zwrotu pożyczek udzielonych Wydziałom powiatowym	850 K	—

Rubryka XIII. *Dochody z kwaterunku żandarmeryi.*

Pozycya 53.	Kwaterunkowe	47.480 K	—
„ 54.	Noclegowe	84.643 „	—
„ 55.	Udział administracyi politycznej . . .	30.627 „	—
„ 56.	Dochód:		
	a) z gmachu lwowskiego (dawnego) . 25.872 K		
	b) „ „ „ (dobudowanego skrzydła). . . . . 11.486 „		
	c) z realności w Czortkowie . . 1.400 „	38.758 „	—
	Suma rubryki XIII. .	201.508 K	—

Rubryka XIV.

Pozycya 57.	Dochód ze zwrotu wydatków szupasowych .	14.500 K	—

Rubryka XV.

Pozycya 58.	Dochody krajowego składu publicznego w Krakowie wedle specyalnego preliminarza . .	35.100 K	—

	Zwyczajne.	Nadzwycz.
Rubr. XVI.		
Pozycya 59. Dochód z krajowych opłat konsumcyjnych, przyjmuje komisya budżetowa zgodnie z dodatkowem sprawozdaniem Wydziału krajowego przedłożonem do LW. 36.137/1901 zmieniającem preliminarz tej rubryki i po myśli ustawy uchwalonej w Radzie państwa dnia 4. czerwca 1901:		
a) z krajowych opłat od spirytusu i piwa, pobieranych aż do 31. sierpnia 1901 (na mocy ustawy z 4. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 93), a więc pobieranych przez 8 miesięcy, to znaczy 8/12 z sumy rocznej 1,883.000 K tj.		1,055.333 K
b) z krajowej opłaty od piwa, pobieranej dalej po 31-m sierpnia 1901, a więc i przez dalsze 4 miesiące roku 1901, to znaczy 4/12 z rocznej kwoty 600.000 K .		200.000 „
c) niezmieniony dodatek od wina, moszczu i t. d. .		57.000 „
d) udział kraju w nadwyżce dochodów z podwyższonego państwowego podatku konsumcyjnego od spirytusu, mianowicie 24·3423% od kwoty 6,000.000 K (w myśl wyżej powołanej ustawy uchw. 4. czerwca 1901) .		1,700.538 „
Razem rubr. XVI. . . .		3,012.871 K

Rubryka XVII. *Rozmaite dochody.*

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 60. Taksy krajowego archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie . .		450 K	—
„ 61. Datki deklarowane przez Wydziały powiatowe na wykupno gruntów pod kolej transwersalną c. k. państwową:			
a) Buczacz rata roczna .	2.000 K — g		
b) Czortków „ „ .	1.058 „ — „		
c) Krosno „ „ .	1.263 „ 24 „		
d) Limanowa „ „ .	— „ — „		
e) Nowy Targ „ „ .	— „ — „		
f) Sanok „ „ .	1.592 „ — „		
g) Stanisławów „ „ .	1.510 „ 82 „		
h) Tłumacz „ „ .	1.435 „ 38 „	8 860 „	—
„ 62. Subwencye z c. k. Skarbu:			
a) dla biura melioracyjnego		16.000 „	—
b) na utrzymanie kursu praktycznego dla dozorców melioracyjnych		4.000 „	—
c) na utrzymanie technika dla kultury i eksploatacyi torfowisk		2.000 „	—
d) na utrzymanie 4 nauczycieli wędrownych rolnictwa dla włościan		8.000 „	—
e) na utrzymanie instruktora mleczarstwa .		2.000 „	—
f) na założenie szkoły rolniczej w Suchodole IV. rata, na rachunek przyrzeczonych 56.000 K		8.000 „	—
g) na koszta licencyonowania buhajów . .		8.000 „	—
h) na 2 instruktorów hodowli bydła . .		4.000 „	—

	Zwyczajne.	Nadzwycz.
i) na podniesienie uprawy tytoniu . . .	2.000 K	—
k) na utrzymanie nauczyciela wędrownego weterynaryi	2.000 „	—
l) na utrzymanie krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu	9.000 „	—
m) na utrzymanie pomocnika instruktora mleczarstwa	1.200 „	—
n) na kurs rolniczy dla nauczycieli szkół ludowych, I. rata z przyrzeczonych 2.000 K .	1.000 „	—
Pozycya 63. Bonifikacya z c. k. Skarbu państwa za zrzeczenie się poboru dodatku krajowego do podatku osobisto dochodowego	732.446 „	—
„ 64. Bonifikacya z galicyjskiego fund. propinacyjnego:		
a) dla kraju. . . . . . 300.000 K		
b) dla powiatów . . . . 100.000 „	400.000 „	—
„ 65. Od Rady powiatowej w Zaleszczykach, na koszta założenia tamtejszej szkoły sadowniczej przez lat 5, (II. rata) po	1.000 „	—
„ 66. Od gminy miasta Zaleszczyki, na koszta założenia tamtejszej szkoły sadowniczej przez lat 5, II. rata	200 „	—
„ 67. Dochody byłych funduszów indemnizacyjnych:		
1. Od obowiązanych:		
a) Wypłata kapitałów i rent:		
Galicya wschodnia . . 101 K 86 g		
Galicya zachodnia . . — „ — „	102 „	—
b) Odsetki za zwłokę i rozmaite inne dochody:		
Galicya wschodnia . . . 900 K		
Galicya zachodnia . . . 60 „		
W. Ks. Krakowskie . . . 40 „	1.000 „	—
2. Dochód z zaległych dodatków indemnizacyjnych od kontrybuentów:		
Galicya wschodnia . . . 25.000 K		
Galicya zachodnia . . . 5.000 „		
W. Ks. Krakowskie . . . — „	30.000 „	—
„ 68. Dochód ze sprzedaży kart myśliwskich . .	20.000 „	—
„ 69. Dochód z 3% wkładek emerytalnych od płac urzędników krajowych	20.888 „	—
„ 70. Dochód ze stacyi elektrycznej w gmachu sejmowym	3.200 „	—
„ 71. Rozmaite dochody:		
a) sprzedaż książek i druków	4.400 „	—
b) sprzedaż papierów wyszkartowanych i wzorów drukowych	200 „	—
c) różne przygodne	20 „	—
„ 71. a) C. k. Skarb Państwa na doświadczenia w tępieniu myszy polnych	—	—
„ 72. b) C. k. Skarb państwa na koszta założenia niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy . .	—	—

		Zwyczajne.	Nadzwycz.
Pozycya 71.	c) C. k. Skarb Państwa na koszta przeniesienia stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej z Dublan do Lwowa	—	—
„ 71.	d) Ze sprzedaży realności krajowego składu publicznego we Lwowie i gruntu na Szumanówce (w myśl uchwały sejmowej z dnia 11. kwietnia 1900)	—	—
„ 71.	e) Dochody z realności b. szkoły uprawy lnu w Gródku	—	—
„ 71.	f) Fundusz kultury krajowej, pozostała gotówka z rachunku z roku 1899	—	—
	Suma rubryki XVII. .	1,289.966 K	—

Izba uchwala bez rozprawy Dochody Rubr. III.—VI., XI., XII., XIV., XV., XVI., XVII., zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Następuje:

H. Fundusz policyi krajowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Loewenstein czyta:

Fundusz policyi krajowej

Dochody w kwocie	10.995 K
Wydatki w kwocie	6.810 „
Nadwyżka dochodów w kwocie	4.185 K

Izba uchwala bez rozprawy fundusz policyi krajowej zgodnie z wnioskiem komisyi.

Następuje:

Fundusze samoistne.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Loewenstein czyta:

I. Fundusz kultury krajowej.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi Komisya budżetowa:

Dochody tego funduszu w kwocie	7.752 K
Wydatki w kwocie	30 „
Preliminowana nadwyżka dochodów	7.722 K

ma słu[illegible]a zasiłek dla wyższej szkoły rolniczej w Dublanach.

Izba uchwala bez rozprawy fundusz kultury krajowej zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

K. Fundusz stanowy sierociński.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi Komisya budżetowa:

Dochody tego funduszu w kwocie	3.646 K
Wydatki w kwocie	3.154 „
Nadwyżka dochodów w kwocie	492 K

ma być użytą na pomnożenie majątku zarodowego.

Izba uchwala bez rozprawy fundusz stanowy sierociński, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

L. Fundusz Aleksandra hr. Stadnickiego.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi Komisya budżetowa:

Dochody tego funduszu jak niemniej wydatki w kwocie po 2.020 K

Ze sumy tej preliminuje się prawie wszystko, bo 1990 K na koszta druku i oprawy, albowiem publikacya aktów grodzkich wychodzi tomami a wydawnictwo każdego tomu zwyż 4.000 K kosztuje, w obec czego kapitalizuje się dochody kilku lat nim do wydawnictwa nowego tomu przystąpić można. W ten sposób przy zupełnym braku innych funduszów, na to ze wszech miar ważne i poparcia godne wydawnictwo, publikacya aktów grodzkich i ziemskich jest czasowo wstrzymana. Komisya budżetowa pozostawia Wydziałowi krajowemu do rozpatrzenia, czy nie należałoby przyjść z pomocą urzeczywistnieniu myśli fundatora, zasilając wydawnictwo z funduszów krajowych, chociażby w formie bezprocentowej zaliczki.

Izba uchwala bez rozprawy fundusz Aleksandra hr. Stadnickiego, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Sprawozdawca czyta:

M. Fundusz pożyczki krajowej z r. 1873.

Zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi Komisya budżetowa:

Wydatki w kwocie	21.414 K
Dochody	400 „
Niedobór w kwocie	21.014 K

zostanie pokryty z rubr. XIV. wydatków funduszu krajowego a w ten sposób przez tak dokonaną spłatę reszty obligacyi krajowych em. z r. 1873, cała ta pożyczka będzie umorzoną.

Izba uchwala bez rozprawy fundusz pożyczki krajowej z r. 1873, zgodnie z wnioskiem komisyi.

Marszałek oznajmia, że uchwałę finansową umieści później na porządku dziennym posiedzenia, aż zostaną cyfry budżetu ostatecznie ustalone, a obecnie przystępuje Izba do dalszego punktu porządku dziennego, a mianowicie:

Następuje:

Sprawozdanie

Komisyi budżetowej o przekazanym jej wniosku posła Jordana w przedmiocie poborów członków Wydziału krajowego.

Sprawozdawca p. Jordan uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi, uczyniwszy poprzednio imieniem Komisyi zmianę formalną we wniosku Komisyi, mianowicie pierwszy ustęp ma być oznaczony cyfrą „1“, drugi cyfrą „2“.

Z 2 ustępu słowa od „począwszy do końca“ należy usunąć, a jako wniosek 3 dodać: Uchwała powyższa wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1902 roku.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Do § 25. Instrukcyi dla Wydziału krajowego wstawia się po pierwszym ustępie, który brzmi: „Członkowie Wydziału krajowego i ich zastępcy mają gorliwie pełnić swoje obowiązki“ jako 2-gą alineę dodatek w następujących słowach: „Nie mogą oni spełniać czynności jakiegokolwiek innego stanowiska płatnego, chyba jeżeli przez Marszałka lub przez Wydział krajowy delegowani zostaną.

2. Członkom Wydziału krajowego podwyższa się płacę na 12.000 K rocznie.

3. Uchwała powyższa wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1902 roku.

Przemawia p. Hupka i wnosi następujący dodatkowy wniosek:

Pobierany dotychczas przez tego członka Wydziału krajowego, który przez Marszałka krajowego Jego zastępcą w przewodniczeniu w Wydziale krajowym mianowany został dodatek w kwocie 2.000 koron, znosi się od d. 1. stycznia r. 1902.

Izba popiera wniosek p. Hupki.

Sprawozdawca po zamknięciu rozprawy przyjmuje poprawkę p. Hupki.

Izba uchwala wniosek 1 Komisyi, w oddzielnem głosowaniu wniosek 2, następnie bez rozprawy poprawkę p. Hupki, wreszcie wniosek 3 Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie

Komisyi szkolnej o stanie szkół ludowych i seminaryów nauczycielskich w roku 1899/1900, na podstawie sprawozdania Rady szkolnej krajowej.

Sprawozdawca p. Czartoryski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Rady szkolnej krajowej o stanie szkół ludowych i seminaryów nauczycielskich w r. 1899/1900 przyjmuje się do wiadomości.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd do założenia w najkrótszym czasie dalszych seminaryów nauczycielskich, zwłaszcza w pierwszym rzędzie w Białej.

Przemawia p. Wójcik.

Marszałek wzywa mowcę, by mówił trzymając się ściśle przedmiotu.

Przemawia p. Stojałowski.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Przemawia zapisany do głosu p. Emil Michałowski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek I. i II. Komisyi, głosując nad każdym z tych wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje, oddzielnie.

Marszałek oznajmia, iż Izba przystępuje do uchwały finansowej na r. 1901.

Sprawozdawca p. A. Potocki czyta, oznajmiwszy, że wskutek zapadłych uchwał należy we wniosku I. zmienić cyfrę wydatków na 21,333.224 K, a cyfrę dochodów na 5,634.292 K, podobnie we wniosku III. Komisyi zmienić należy cyfrę pożyczki na 1,985.671 K.:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

Na rok 1901 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w sumie 21,333.224 koron a dochody własne tego funduszu w sumie 5,634.292 koron.

II.

1. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1901 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5%-wego podatku od domów wolnych, w wysokości 60 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim, opłacać będą dodatek do podatków w ust. 1. ad a) wymienionych, w wysokości 49 groszy, zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych 55 groszy od każdej korony całej należytości tych podatków.

3. Kwoty przyzwolone na rok 1901 w rubrykach i pozycyach wydatków budżetu krajowego w znaczeniu ściślejszem, niemniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycyach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycyach funduszu krajowego w ściślejszem znaczeniu:

a) w rubryce I. między pozycyami 5, 6, 7 i między pozycyami 8 i 10,

b) w rubryce II. między literami a, b, c, d, pozycyi 23,

c) w rubryce X. między pozycyami 187, 188 tudzież między pozycyami 192, 193, 194.

d) w rubryce XV. między pozycyami 294, 295 tudzież między pozycyami 311 i 314 — dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkiemi pozycyami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubryce XVI. między pozycyami 317—366, między pozycyami 369 i 428, między pozycyami 429 i 432, między pozycyami 426 i 433, wreszcie między pozycyami działów A, B, C, D i F wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe, połączone z warstatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna i tylko w wydatkach zwyczajnych.

III.

Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia chwilowej pożyczki w funduszach własnych lub w Banku krajowym w wysokości 1,985.671 K, w gotówce za $4^1/_2\%$ oprocentowaniem i wstawia w budżet dochodów na rok 1901 kwotę 1,985.671 K, jako dochód z zaciągnąć się mającej pożyczki.

IV.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby począwszy od roku 1902 wstawiał przez trzy lata corocznie do wydatków budżetu krajowego odpowiednią kwotę na umorzenie i oprocentowanie tej pożyczki.

V.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w drodze ustawodawczej zapewnił krajom koronnym udział fnnduszów krajowych w państwowym podatku konsumcyjnym od piwa w stosunku do konsumcyi tego artykułu w poszczególnych krajach tak, jak to zapewnionem zostało co do podatku konsumcyjnego od wódki, ustawą uchwaloną przez obie Izby Rady państwa w dniu 4. czerwca 1901.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy wniosek I—V komisyi, które p. sprawozdawca odczytuje. Marszałek odczytuje rezolucyę p. Kozłowskiegoo złożoną do budżetu, którą Izba bez rozprawy uchwala.

Uchwaliwszy następnie, na wniosek sprawozdawcy, przystąpić do trzeciego czytania powyższej uchwały bez czytania, uchwala Izba uchwałę finansową na r. 1901 w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi petycyjnej w sprawie prośby Władysława Wnękiewicza, urzędnika administracyjnego w krajowem biurze kolejowem o „veniam aetatis“

Sprawozdawca p. M. Michalski odczytuje sprawozdanie Komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy przyznać Władysławowi Wnękiewiczowi, urzędnikowi administracyjnemu w krajowem biurze kolejowem „veniam aetatis“.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi petycyjnej z prośby p. Stanisława Artwińskiego, dyetaryusza oddziału rachunkowego przy Wydziale krajowym o udzielenie „veniam aetatis“.

Sprawozdawca p. Michalski odczytuje sprawozdanie Komisyi, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy udzielić „veniam aetatis“ panu Stanisławowi Artwińskiemu, dyetaryuszowi oddziału rachunkowego przy Wydziale krajowym.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi sanitarnej o wniosku rektora Kruczkiewicza w przedmiocie pomieszczenia klinik Wydziału lekarskiego c. k. Uniwersytetu we Lwowie.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek, sprostowawszy omyłkę druku, a mianowicie należy wyrzucić słowa na 2 str. sprawozdania „i napiętnować“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w możliwie najprędszym czasie, przy uniwersytecie lwowskim utworzył kliniki chorób dzieci, chorób nerwowych i umysłowych, kliniki chorób krtani, gardła i nosa, kliniki chorób usznych i kliniki dentystycznej, jakoteż postarał się o odpowiedniejsze pomieszczenie klinik dermatologicznej i okulistycznej.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąmbski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala wniosek powyższy Komisyi.

Następuje:

Sprawozdanie Komisyi administracyjnej o wniosku posła Skałkowskiego w sprawie uznania handlu słodzonymi napojami spirytusowymi za przemysł koncesyonowany.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Komisyi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby drobiazgową sprzedaż napojów spirytusowych w naczyniach zamkniętych, zawierających pięć litrów napojów, lub mniejszą ilość, uznał jako przemysł koncesyonowany w myśl §. 24. ustawy przemysłowej z dnia 23. lutego 1897.

Przemawia p. Stojałowski i wnosi następującą rezolucyę.

„Sejm wzywa Rząd, aby przy udzielaniu tych koncesyi, uwzględniał przedewszystkiem Kółka rolnicze“.

Izba popiera wniosek p. Stojałowskiego.

Przemawia p. Średniawski i wnosi na przejście do porządku dziennego nad wnioskiem Komisyi.

Przemawia p. Skałkowski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwala wniosek Komisyi, odrzucając poprzednio wniosek p. Średniawskiego, a oddzielnie uchwala poprawkę p. Stojałowskiego.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik i zamyka 6. sesyę VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z mocy Najwyższego postanowienia, prosząc Marszałka krajowego o zarządzenie wymaganych regulaminem formalności.

Przemawia Marszałek i wznosi okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który Izba trzykrotnie powtarza.

Przemawia p. ks. Arcybiskup Bilczewski.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Przemawia Marszałek krajowy.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia Marszałek i wzywa sekretarza do odczytania protokołu z 15. i 16. posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje protokół 15. i 16. posiedzenia.

Izba w głosowaniu przyjmuje protokół 15. i 16. posiedzenia.

Przemawia Marszałek i zamyka posiedzenie, a zarazem 6. sesyę VII. peryodu sejmowego.

Koniec posiedzenia godzina 11 minut 30 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski w. r.

Mieczysław Urbański w. r.

